

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝΗ'

Δευτέρα 20 Ιουνίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 12391
2. 'Αδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Ε. Μπεντενιώτη, σελ. 12339
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν φοιτητές από το τμήμα της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης και Ελληνοαμερικανοί φοιτητές του Αμερικανικού Κολλεγίου DEREΕ που συμμετέχουν στο Πρόγραμμα "Ελληνική Κληρονομιά", σελ. 12333, 12339
4. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος Άγγελου Τζέκη, σελ. 12309, 12310, 12311, 12317, 12318, 12319, 12320, 12321, 12322, 12324, 12326, 12327, 12330, 12331, 12332, 12333, 12334, 12338, 12340, 12341, 12343, 12344, 12345, 12347, 12348, 12349, 12350, 12351, 12352, 12353, 12354, 12355, 12356, 12358, 12359, 12360, 12361, 12362, 12363, 12364, 12365, 12366, 12369, 12370, 12372, 12375, 12376, 12377, 12378, 12380, 12381, 12382, 12385, 12389, 12390
5. Τήρηση ενός λεπτού σιγής στη μνήμη του Βουλευτή Άγγελου Τζέκη, σελ. 12310
6. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής, σελ. 12311 – 12391
7. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 12316
8. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 12338, 12354

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της συλλυπητήριας αναφοράς:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. , σελ. 12353
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 12364
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. , σελ. 12332
ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ Π. , σελ. 12362
ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ Ι. , σελ. 12352
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π. , σελ. 12390
ΒΛΑΤΗΣ Ι. , σελ. 12354
ΒΛΑΧΟΣ Γ. , σελ. 12343
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 12341
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. , σελ. 12326
ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ Π. , σελ. 12345
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 12310
ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ Γ. , σελ. 12349
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ. , σελ. 12350
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12370
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 12378
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 12382
ΕΞΑΡΧΟΣ Β. , σελ. 12338
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 12309
ΖΩΗΣ Χ. , σελ. 12363
ΖΩΙΔΗΣ Ν. , σελ. 12330
ΘΕΟΧΑΡΗ Μ. , σελ. 12311
ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 12333
ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ Α. , σελ. 12381
ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ Μ. , σελ. 12340
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. (Ν.Δ.) , σελ. 12351

ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 12309
ΛΕΓΚΑΣ Ν. , σελ. 12311
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. , σελ. 12365
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ. , σελ. 12370
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 12318
ΜΟΣΙΑΛΟΣ Η. , σελ. 12317
ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ. , σελ. 12376
ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ Π. , σελ. 12372
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 12355
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 12327
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. , σελ. 12380
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. , σελ. 12319
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 12310
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12321
ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ Α. , σελ. 12360
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 12309
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ. , σελ. 12366
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 12324
ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ Α. , σελ. 12389
ΠΙΠΙΛΗ Φ. , σελ. 12375
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. , σελ. 12320
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β. , σελ. 12360
ΡΗΓΑΣ Π. , σελ. 12348
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 12358
ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν. , σελ. 12334
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 12356
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12331
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε. , σελ. 12347
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ. , σελ. 12361
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 12310
ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ. , σελ. 12385
ΤΖΙΜΑΣ Μ. , σελ. 12322
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 12376
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12377
ΤΣΙΑΟΥΣΗ Ε. , σελ. 12369
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 12309, 12359

B. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. , σελ. 12353
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 12364
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. , σελ. 12332
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ Γ. , σελ. 12339
ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ Π. , σελ. 12362
ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ Ι. , σελ. 12352, 12353
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π. , σελ. 12390
ΒΛΑΤΗΣ Ι. , σελ. 12354
ΒΛΑΧΟΣ Γ. , σελ. 12343
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 12341
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. , σελ. 12326
ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ Π. , σελ. 12345
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 12313, 12315
ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ Γ. , σελ. 12349, 12350
ΓΙΑΝΝΑΚΑ Σ. , σελ. 12342
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ. , σελ. 12350
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12370
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 12378, 12379
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 12382
ΕΞΑΡΧΟΣ Β. , σελ. 12338
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π. , σελ. 12337

ΖΩΗΣ Χ. , σελ. 12363, 12364
 ΖΩΙΔΗΣ Ν. , σελ. 12330
 ΘΕΟΧΑΡΗ Μ. , σελ. 12311
 ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. , σελ. 12388
 ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν. , σελ. 12386
 ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 12329
 ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 12333
 ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ Α. , σελ. 12381
 ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ Μ. , σελ. 12340
 ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. (Ν.Δ.) , σελ. 12351
 ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ο. , σελ. 12335
 ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 12387
 ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 12339
 ΛΕΓΚΑΣ Ν. , σελ. 12312
 ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. , σελ. 12365
 ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 12390
 ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ. , σελ. 12370
 ΜΑΥΡΙΚΟΣ Γ. , σελ. 12368
 ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 12318
 ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. , σελ. 12344
 ΜΙΧΟΣ Λ. , σελ. 12379, 12380
 ΜΟΣΙΑΛΟΣ Η. , σελ. 12317
 ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ Σ. , σελ. 12376
 ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ Π. , σελ. 12372, 12373,
 12374, 12375
 ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 12355, 12356
 ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 12327
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. , σελ. 12380
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Π. , σελ. 12316
 ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ. , σελ. 12374, 12375
 ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 12385
 ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. , σελ. 12319
 ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 12315, 12316
 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12321
 ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ Α. , σελ. 12360
 ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 12323

ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ. , σελ. 12366
 ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 12324, 12325
 ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 12312
 ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ Α. , σελ. 12389
 ΠΙΠΙΛΗ Φ. , σελ. 12375
 ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. , σελ. 12320
 ΡΗΓΑΣ Π. , σελ. 12348
 ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 12338, 12358,
 12359, 12374
 ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν. , σελ. 12334
 ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 12356
 ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12331, 12332
 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε. , σελ. 12347
 ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ. , σελ. 12361
 ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 12337, 12374
 ΤΖΕΛΕΠΗΣ Μ. , σελ. 12385
 ΤΖΙΜΑΣ Μ. , σελ. 12322
 ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 12377
 ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 12377
 ΤΣΙΑΟΥΣΗ Ε. , σελ. 12369
 ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. , σελ. 12381
 ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 12359

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Π. , σελ. 12316

Δ. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ Γ. , σελ. 12338
 ΑΡΓΥΡΗΣ Ε. , σελ. 12338, 12354
 ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π. , σελ. 12354
 ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 12354
 ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 12354
 ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 12338

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΗ'

Δευτέρα 20 Ιουνίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 20 Ιουνίου 2011, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.20' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Είμαι στην πολύ δυσάρεστη θέση να σας ενημερώσω ότι «έφυγε» χθες ξαφνικά από τη ζωή ο αγαπητός σε όλους συνάδελφός μας, ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας Άγγελος Τζέκης.

Ο Πρόεδρος και το Προεδρείο της Βουλής εκφράζουν τη βαθιά τους θλίψη και απευθύνουν τα θερμά τους συλλυπητήρια στην οικογένειά του και τους οικείους του, στην πολιτική του οικογένεια, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και στην Περιφέρειά του, στη Β' Θεσσαλονίκης.

Ο Άγγελος Τζέκης εξελέγη για πρώτη φορά Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος στη Β' Θεσσαλονίκης το 2000 και επανεξελέγη το 2004 και το 2009. Η Εθνική μας Αντιπροσωπεία είναι φτωχότερη σήμερα. Απευθύνουμε στην οικογένειά του τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να δώσω το λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, τον κ. Σπύρο Χαλβατζή, για κάποιες λέξεις.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Χάσαμε σήμερα ένα λαμπρό κομμουνιστή, έναν αγωνιστή, λαϊκό αγωνιστή, έναν άνθρωπο ο οποίος πάλευε για δεκάδες χρόνια για τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, για τα συμφέροντα του λαού. Συνεπής, πρωτόπóρος, μαχητής με ανιδιοτέλεια, με συνέπεια, με πολιτικό θάρρος, υπερασπίστηκε τις ιδέες του Μαρξισμού-Λενινισμού. Ήταν μάχιμος με σκληρές ιδεολογικές και πολιτικές πάντα αντιπαραθέσεις. Καμιά φορά δεν αντιμετώπισε κανένα πρόβλημα σε προσωπικό επίπεδο. Πάντα πολιτικά και ιδεολογικά μαχόταν. Αντιπάλευε οποιεσδήποτε απόψεις που θεωρούσε λαθεμένες, αλλά ήταν πάντα ένας αγωνιστής και έβαζε πάνω από όλα τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, του λαού και του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας.

Συνεπής, καλόκαρδος, μειλίχιος, ζεστός, πάντα με έναν καλό λόγο για όλους και βέβαια, πολλές φορές ο σύντροφός μας ο Άγγελος μπορεί να ήταν μαχητικός και αδιάλλακτος στα ιδεολογικά και πολιτικά ζητήματα, ωστόσο πολύ συχνά νυχοπερπατούσε για να μην ενοχλήσει το διπλανό του, να μην βλάψει κανένα. Πάντα υπερασπιζόταν τα δίκαια των εργαζομένων. Το γνωρίζουν σε όλη τη Θεσσαλονίκη, σε όλη τη Μακεδονία, εργοστάσια, επιχειρήσεις, τόποι δουλειάς, εκεί που πάντα πρόστρεχε για να υπερασπιστεί τα δίκαια των δυναστευομένων, των εργαζομένων.

Παλιότερα, τότε που οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις βομβάρδιζαν τη Γιουγκοσλαβία και το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι Ηνωμένες Πολιτείες, ο Άγγελος Τζέκης βρέθηκε στις πρώτες γραμμές και βρισκόταν πάντα στις πρώτες γραμμές των αγώνων ενάντια στην ιμπεριαλιστική επέμβαση, εκφράζοντας την αλληλεγγύη και του ΚΚΕ, αλλά και των εργαζομένων της βόρειας Ελλάδας στο λαό της Γιουγκοσλαβίας.

Στις δύσκολες στιγμές που πέρασε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, στην περίοδο της κρίσης 1989-1991, ο σύντροφος Τζέκης στάθηκε όρθιος, αλύγιστος, με απέραντη εμπιστοσύνη στην ιδεολογία μας, με απέραντη εμπιστοσύνη στην εργατική τάξη, στο λαό.

Το Κόμμα μας σήμερα είναι φτωχότερο, αλλά και η Βουλή είναι φτωχότερη ουσιαστικά, γιατί ήταν ένας μαχητής, ήταν ένας αγωνιστής Βουλευτής ο οποίος πάλευε, μελετούσε, ήταν πάντα στην πρώτη γραμμή, συνεπής, συνεπείστατος στις υποχρεώσεις του ως εκπρόσωπος των εργαζομένων της Θεσσαλονίκης.

Πολλά θα μπορούσε να πει κανένας, αλλά μια παρατήρηση έχουμε μόνο: Σύντροφε Άγγελε, έφυγες πολύ νωρίς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Κουτρουμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πράγματι, η ελληνική Βουλή είναι σήμερα φτωχότερη από την απουσία του εκλεκτού συναδέλφου, ενός συναδέλφου που πράγματι απέδειξε ότι ήταν συνεπής συναγωνιστής και ένας εξαίρετος άνθρωπος. Τον γνώρισα πριν από δύο χρόνια και εκείνο που μου έκανε εντύπωση ήταν ότι είχε έναν δικό του τρόπο να περιγράφει το πρόβλημα του κάθε πολίτη, της κάθε κοινωνικής ομάδας με έναν τρόπο όχι δραματικό, αλλά με έναν τρόπο πραγματικό.

Συζητούμε πολλές φορές μεταξύ μας και πολλές φορές ακούμε ο ένας τον άλλον. Πρέπει να πω ότι τον Άγγελο τον άκουγα με ανοιχτά αυτιά, γιατί είχε κάτι να σου μεταφέρει. Είχε να σου μεταφέρει την αγωνία, το άγχος, την ανασφάλεια από κάθε γωνιά της Ελλάδος και όχι μόνο από την εκλογική του περιφέρεια.

Θέλω να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος και στην οικογένειά του.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα για τον Άγγελο Τζέκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το λόγο έχει εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ ο Βουλευτής Καβάλας κ. Δημήτριος Παπουτσής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Εκφράζοντας τα συναισθήματα των συναδέλφων μου της Κοινοβουλευτικής Ομάδος και εμού προσωπικά, θέλω να

εκφράσω τη βαθύτατη θλίψη μου, τη βαθύτατη θλίψη μας για το άγγελμα του ξαφνικού θανάτου ενός πράγματι αγωνιστή της δημοκρατίας, μαχητικού και ασυμβίβαστου αγωνιστή των λαϊκών συμφερόντων, ενός πολυαγαπημένου συναδέλφου Βουλευτή, που μας περιέβαλε όλους με μια ανυπόκριτη, ανιδιοτελή και πέρα από τις αυτονόητες στη δημοκρατία μας ιδεολογικές μας και πολιτικές μας διαφορές, αγάπη, με μια ανθρωπιά, την οποία και εγώ προσωπικά είχα την τύχη να βιώσω στα πρώτα μου βήματα εδώ, πριν από είκοσι μήνες, στην ελληνική Βουλή.

Γνωρίσαμε όλοι τον Άγγελο Τζέκη από τη μεγάλη αγωνιστική του δράση, την οποία με συνέπεια κατέθεσε πράγματι στους λαϊκούς αγώνες υπό τις προηγούμενες ιδιότητές του, αλλά και υπό την ιδιότητα του Βουλευτή, την οποία έφερε με πανάξιο πράγματι τρόπο.

Θα τον θυμόμαστε όλοι, λοιπόν, σαν μια μαχητική φυσιογνωμία από την οποία όλοι διδασκόμασταν καθημερινά.

Ας είναι ελαφρύ, λοιπόν, το χώμα που θα τον σκεπάσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας το λόγο έχει ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο κ. Κωνσταντίνος Τασούλας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Εμβρόντητοι και συντετριμμένοι για το ξαφνικό γεγονός, καταθέτουμε τα ειλικρινέστατα και βαθύτατα συλλυπητήριά μας στην οικογένεια, στους οικείους και στους φίλους του αείμνηστου πλέον συναδέλφου Άγγελου Τζέκη. Οι ώρες τις οποίες περνάμε είναι ώρες που προτάσσουμε την πολιτική, προτάσσουμε τις ιδέες μας, προτάσσουμε τα πείσματά μας, προτάσσουμε μια διαφορετική εικόνα από αυτήν την οποία δίνουμε σήμερα.

Έπρεπε ένας άξιος, συμπαθής, μαχητικός, σοβαρός συνάδελφος να φύγει από τη ζωή για να σωριαστούν όλα αυτά τα προτάγματα και να αναδειχθεί και η ανθρώπινη διάσταση του πολιτικού, η ανθρώπινη διάσταση όλων μας, που μέσα σε αυτήν την ανεμοζάλη των καιρών ξεχνάμε ότι πέρα από ιδεολογίες, πέρα από αρχές, πέρα από μάχες, υπάρχει και ένα βαθύτατο ανθρώπινο στοιχείο στην προσπάθειά μας.

Θυμάμαι με ιδιαίτερη συγκίνηση ότι ο συνάδελφος Άγγελος Τζέκης, ο οποίος δεν είναι πια μαζί μας, είχε μια βαθύτατη ανθρωπιά –και δεν το λέω αυτό με την ευκολία που αντλούμε λέξεις σε τέτοιες στιγμές για να παρουσιάσουμε έναν απελθόντα από τη ζωή– και μία βαθύτατη κατανόηση σε πολλά θέματα, που απασχολούσαν τους συναδέλφους, όχι απαραίτητα πολιτικά. Ήταν οικείος, ήταν φιλικός, ήταν συνετός και ήταν και συμβουλευτικός. Δεν θα ξεχάσω πόσο η άποψή του, πόσο η συμβουλή του, ακόμα και όταν επί της αρχής διαφωνούσε κάποιος μαζί του ήταν χρήσιμη, γιατί πήγαζε από ένα πραγματικό και βαθύτατο ενδιαφέρον.

Αυτές τις ώρες, αυτές τις στιγμές, που η ανθρώπινη διάσταση όλων μας κυριαρχεί και που η εκδήμιά του Άγγελου Τζέκη μας το αναδεικνύει, ας αναλογιστούμε πως ο πολιτικός κόσμος, άνθρωποι σαν τον Άγγελο Τζέκη είναι πάνω από όλα και πέρα από όλα ολοκληρωμένες προσωπικότητες με συναισθήματα, με στόχους, με αρχές, τις οποίες έβαλαν στην υπηρεσία του ελληνικού λαού, τις οποίες έβαλαν στην υπηρεσία των αρχών και των ιδεών τους, αλλά αυτό το οποίο κυριαρχεί, αυτό το οποίο θα μας λείψει

είναι αυτή η γαλήνια ήρεμη ανθρωπιά του, την οποία όλοι μας θα αναπολήσουμε και όλοι θα νοσταλγήσουμε.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάσει στην ιδιαίτερη πατρίδα του. Και να είναι βέβαιοι οι οικείοι του, οι φίλοι του, οι σύντροφοί του ότι ανέδειξε ένα υπόδειγμα πολιτικού, το οποίο όλοι ζηλεύουμε και όλοι αξίζει να μιμηθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο κ. Άδωνις-Σπυρίδων Γεωργιάδης, έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, να εκφράσουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος και στην οικογένεια του εκλιπόντος, αφού σημειώσω ότι είναι γνωστές οι ιδεολογικές μας διαφορές με το Κομμουνιστικό Κόμμα. Αλλά οφείλω να πω, για να καταγραφεί στα Πρακτικά της Βουλής ότι ο Άγγελος Τζέκης υπήρξε ένας πραγματικά δύσκολος ιδεολογικός αντίπαλος. Υπήρξε ένας από αυτούς τους ανθρώπους, του οποίου τα επιχειρήματα δεν μπορούσες εύκολα να προσπεράσεις και κατά συνέπεια, ήταν προφανώς ένας συνεπής ιδεολόγος, κάτι που εμείς ιδιαίτερα προτιμούμε, παρά τις όποιες διαφορές μπορούμε να έχουμε.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάσει. Και πάλι θερμά συλλυπητήρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Δημήτριος Παπαδημούλης, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Η οδύνη ολόκληρης της Βουλής για το ξαφνικό χαμό του Άγγελου Τζέκη επιβεβαιώνει μια ακράδαντη αλήθεια. Ο ξαφνικός χαμός του Άγγελου δεν ήταν μόνο απώλεια για τους δικούς του, δεν ήταν μόνο σημαντική απώλεια για το κόμμα του, το ΚΚΕ, είναι σημαντική απώλεια σε δύσκολες ώρες για την ελληνική Βουλή, για την ελληνική κοινωνία.

Ο Άγγελος Τζέκης ξεχώρισε για την εργατικότητα του, τη μαχητικότητα του, τη σοβαρότητά του, τη συνέπειά του, την ανθρωπιά του. Είχα την τύχη να συνεργαστώ μαζί του σχεδόν ενάμιση χρόνο στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, άλλοτε συμφωνούσαμε σφυροκοπώντας κυβερνητικές πολιτικές, άλλοτε είχαμε και διαφορές και αποκλίσεις. Μέσα όμως, από αυτήν την συνύπαρξη είχα την τύχη και τη χαρά να γνωρίσω καλύτερα και να αποκτήσω έναν ακόμα φίλο, συναγωνιστή και σύντροφο.

Θα ήθελα εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, να εκφράσω τα θερμά μας συλλυπητήρια και την οδύνη μας, στην οικογένειά του, στο κόμμα του και στους δικούς του ανθρώπους στη Θεσσαλονίκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Παπαδημούλη.

Αιωνία του η μνήμη, ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάσει.

Είχε πάντα ένα άγχος με το χρόνο. Ζητούσε ανοχή για όλους τους συναδέλφους του στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Μου έκανε πάντα νοήματα, για να αφήσω το χρόνο. Ο χρόνος όμως, σταμάτησε για εκείνον. Αιωνία του η μνήμη.

Παρακαλώ, ενός λεπτού σιγή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα τώρα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κυρία Μαρία Θεοχάρη.

MARIA ΘΕΟΧΑΡΗ: Ευχαριστώ, κ. Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε και εμένα να εκφράσω τα βαθιά μου συλλυπητήρια για τον άδικο χαμό του συναδέλφου Άγγελου Τζέκη, ένα συνάδελφο που είχα την ευκαιρία να γνωρίσω από τους πρώτους μου μήνες στο ελληνικό Κοινοβούλιο, να καθίσω μαζί του στο κυλικείο και στο εστιατόριο της Βουλής και να κουβεντιάσουμε παρά τις ιδεολογικές μας διαφορές. Είχα μπροστά μου έναν άνθρωπο που ξεχειλίζει ήθος, ανθρωπιά, συνέπεια. Πολλές φορές με συμβούλευσε ο Άγγελος Τζέκης για το πώς θα σταθώ μέσα στη Βουλή. Τα θερμά μου συλλυπητήρια στο ΚΚΕ, στην οικογένειά του και στους πολίτες της Θεσσαλονίκης που τον τίμησαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και είκοσι μήνες η Κυβέρνηση δίνει μια τεράστια μάχη για τη διάσωση της χώρας. Ανέλαβε την ευθύνη διακυβέρνησής της, σε μια στιγμή που βρισκόταν στο χείλος της καταστροφής και της χρεοκοπίας. Από την προηγούμενη κυβέρνηση κληρονόμησε ανυπέρβλητα προβλήματα, όπως ένα τεράστιο χρέος που ξεπέρασε τα 300 δισεκατομμύρια, δηλαδή το 135% του ΑΕΠ, ένα δημόσιο έλλειμμα που ενώ τα στοιχεία το έδιναν στο 9%, ξεπέρασε τελικά το 15,5%. Παράλληλα έπρεπε να προχωρήσει τις μεγάλες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που χρειαζόταν ο τόπος εδώ και χρόνια.

Ο Πρωθυπουργός αγωνιζόταν να αποκαταστήσει την αξιοπιστία της χώρας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις ξένες αγορές που δυστοχώς και σήμερα στοιχίζονται άγρια τις επιθέσεις τους και λυσσομανούν εναντίον της Ελλάδας, ποντάροντας με υψηλά CDS στην χρεοκοπία της.

Κάθε μέρα διάφοροι οίκοι αξιολόγησης υποβαθμίζουν την πιστοληπτική ικανότητα της χώρας, ρίχνοντάς την στα τάρταρα, διότι τα κέρδη από τα μεγάλα στοιχήματα είναι τεράστια. Την κρίση αυτή η χώρα μας τη βιώνει και σε ένα δυσμενές ευρωπαϊκό περιβάλλον. Αποδείχθηκε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ηγέτες της, οι οποίοι αποδεικνύονται κατώτεροι των περιστάσεων, δεν ήταν σε θέση να αντιμετωπίσουν αυτήν την πρωτόγνωρη κατάσταση, επιβεβαιώνοντας για άλλη μια φορά ότι η κρίση δεν είναι μόνο δημοσιονομική και οικονομική, αλλά συστημική και εντέλει βαθιά πολιτική, διότι διακυβεύεται η ύπαρξη του ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Μέσα, λοιπόν, σε αυτό το ζοφερό κλίμα, η Ελλάδα, που είναι ο αδύναμος κρίκος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καλείται να διαχειριστεί αυτήν την κρίση χρέους που την έφτασε στο χείλος του γκρεμού και απέφυγε την πτώση με τη δημιουργία του μηχανισμού στήριξης, που τροφοδότησε ένα πρόγραμμα δανειοδότησης-μαμούθ που δεν υπήρξε ποτέ ξανά όμοιό του. Βεβαίως, αυτό το πρόγραμμα επέφερε την επιβολή σκληρών και επώδυνων μέτρων με οριζόντιες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, μέτρα που σε πολλές περιπτώσεις ήταν άδικο για μεγάλο μέρος των πολιτών μας, οι οποίοι δεν ευθύνονται για την παρούσα κατάσταση, αλλά πληρώνουν λάθη που παρελθόντος. Παρ' όλα αυτά, επέδειξαν μια πρωτοφανή καρτερικότητα και ανοχή, γιατί όντως αντελήφθησαν το μέγεθος του προβλήματος της χώρας. Σε αυτήν την πορεία η Αξιοματική Αντιπολίτευση, αντί να βάλει πλάτη, προσπαθεί να χαϊδέψει αυτιά, λαϊκίζοντας ασύστολα. Αν δεν επικρατούσε η λογική του «άστο για αργότερα» από τον τένος Πρωθυπουργό και αν έπαιρναν εκείνοι τα μέτρα που θα θωράκιζαν την οικονομία για να μην επηρεαστεί από την κρίση, σίγουρα τα πράγματα θα ήταν καλύτερα για τον ελληνικό λαό. Και σήμερα κρύβεται πίσω από την αντιμνημονιακή ρητορική, πιστεύοντας ότι θα ξανακοροϊδέψει τους πολίτες. Ο λαός, όμως, γνωρίζει καλά ότι, εξαιτίας της πολιτικής των τελευταίων ιδιαίτερα χρόνων, η χώρα βρέθηκε στο χείλος του γκρεμού. Έτσι, δεν θα τους

απενοχοποιήσει. Αντί να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, που απαιτούν οι στιγμές και να συμβάλει σε αυτή την εθνική προσπάθεια, η Νέα Δημοκρατία διαχειρίζεται την κατάσταση με επικοινωνιακούς όρους και όχι με όρους πολιτικής ευθύνης.

Παρ' όλα αυτά, η Κυβέρνηση προχωρά μόνη της για να υλοποιήσει ένα εντυπωσιακό έργο μέσα σε πρωτόγνωρες συνθήκες. Είναι γεγονός ότι έχουν γίνει λάθη, αστοχίες και παραλείψεις. Όμως, οι θυσίες και οι προσπάθειες των πολιτών δεν πήγαν χαμένες. Το έλλειμμα μειώθηκε κατά πέντε μονάδες του ΑΕΠ. Αυτό όντως είναι ένας μικρός άθλος, που αναγνωρίστηκε και από τους δανειστές μας. Η νέα Κυβέρνηση που σχηματίστηκε, λαμβάνοντας υπ' όψιν και πολλές από τις παρατηρήσεις και προτάσεις των Βουλευτών, πρέπει και θα κατορθώσει, παρά τα όποια λάθη, να γίνουμε περισσότερο αποτελεσματικοί, να υπάρχει συνοχή για να προχωρήσουμε τις μεγάλες αλλαγές που χρειάζεται ο τόπος. Πρέπει να εξυγιάνουμε τα δημοσιονομικά μας, να πατάξουμε τη φοροδιαφυγή, τη διαφθορά και τη γραφειοκρατία, να κατανείμουμε τα βάρη δίκαια και ισοδύναμα, σκύβοντας πάνω στα ευαίσθητα στρώματα της κοινωνίας, που είναι οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι αγρότες, οι άνεργοι και ιδιαίτερα οι νέοι και να εμπεδώσουμε ένα κοινωνικό κράτος και ένα κράτος δικαίου για να μην διαταραχθεί η κοινωνική συνοχή. Μόνο έτσι οι πολίτες θα πεισθούν και θα φύγουν από τις πλατείες, όπου πήγαν διότι ένιωσαν ότι σηκώνουν το βάρος μόνο οι αδύναμοι και όχι οι προνομιούχοι.

Πρέπει να αποκατασταθεί η διαταραγμένη, αλλά αδιάρρηκτη σχέση που είχε το ΠΑΣΟΚ με τα μεσαία και χαμηλά στρώματα της κοινωνίας, γιατί σε περίπτωση χρεοκοπίας εκείνοι θα πληρώναν το «μάρμαρο» και όχι οι πλούσιοι, που έτσι κι αλλιώς έχουν τα χρήματά τους σε τράπεζες και εξωτερικού. Βεβαίως, πρέπει να μπούμε στον κύκλο της ανάπτυξης, μέσα από την οποία θα βρούμε διέξοδο από την κρίση. Μια στοχευμένη ανάπτυξη σε συγκεκριμένους τομείς, όπως τα δημόσια έργα, ο τουρισμός, η ενέργεια, ο αγροτοδιατροφικός τομέας, η αγροτική παραγωγή. Μέσα από αυτούς τους τομείς διατηρούνται άμεσα θέσεις εργασίας, έσοδα στα ασφαλιστικά ταμεία, προσθέτουν στο ΑΕΠ και συμβάλλουν στην αλλαγή προσήμου στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Το μέχρι σήμερα στρεβλό παραγωγικό μοντέλο της χώρας, που στηριζόταν στη ρηχή ανάπτυξη και στο δανεισμό, πρέπει πάρ' αυτά να τελειώσει, αν θέλουμε να μπούμε σε μια αναπτυξιακή τροχιά που θα μας βγάλει από τη βαθιά και παρατεταμένη ύφεση. Η χώρα διαθέτει τεράστιο απόθεμα παραγωγικών δυνάμεων, που ασφυκτιούν κάτω από ένα σύστημα συγκεντρωτικό και πελατειακό, το οποίο απαξιώνει κάθε δημιουργική προσπάθεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τόπος περνάει κρίσιμες ώρες. Στην κρίσιμότητα αυτών των στιγμών πρέπει να σταθούμε όρθιοι. Δεν πρέπει να φυγομαχήσουμε. Καλούμαστε όλοι να αναλάβουμε ιστορικές ευθύνες, να συνεχίσουμε το έργο που θα μας επιτρέψει να πατάμε στα δικά μας πόδια και όχι στις δάνειες δυνάμεις. Έχουμε ευθύνη απέναντι στον ελληνικό λαό, έχουμε ιστορικό χρέος στο σήμερα και στις επόμενες γενιές. Επιδιώκοντας την ευρύτερη δυνατή συναίνεση εντός και εκτός Βουλής, με την κοινωνία θα δώσουμε τη μάχη και θα την κερδίσουμε. Μαζί με τον Πρωθυπουργό, αγνοώντας το πολιτικό κόστος και την πολιτική καριέρα του καθενός μας, θα υπερασπιστούμε τους αδύναμους πολίτες, τους πολίτες της ελληνικής περιφέρειας, τους οποίους εκπροσωπούμε κάποιοι από εμάς, τιμώντας το μόχθο και τον αγώνα τους, γιατί τους αξίζει ένα αύριο με μέλλον. Αξίζει στην Ελλάδα ένα αύριο με μέλλον.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Θεοχάρη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Λέγκας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε να εκφράσω και εγώ τα θερμά μου συλλυπητήρια προς την οικογένεια του εκλεκτού συναδέλφου μας Άγγελου Τζέκη. Ο Άγγελος Τζέκης διακρίθηκε για τους αγώνες του εντός και εκτός της Βουλής, για το ήθος του, για την απλότητα

του, για την εντιμότητά του, για τη συνέπειά του. Τίμησε το Κοινοβούλιο, τίμησε το κόμμα του, τίμησε την ψήφο του ελληνικού λαού. Θα τον θυμόμαστε με τις καλύτερες σκέψεις. Το ελληνικό Κοινοβούλιο στερείται μια καθαρή φωνή που την είχε ανάγκη αυτές τις δύσκολες ώρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση, την οποία η Πλειοψηφία της Βουλής καλείται να περιβάλλει με εμπιστοσύνη, είναι προϊόν ανακύκλωσης προσώπων, ανακύκλωσης αρμοδιοτήτων, αναδιανομής φιλοδοξιών. Είναι προϊόν συμβιβασμών, ισορροπιών και εσωκομματικών συσχετισμών με ληξιπρόθεσμο μάλιστα χαρακτήρα. Είναι η φυσική κατάληξη της κυρίαρχης λογικής που διακρίνει την ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ και η οποία δεν είναι άλλη από το «γάντζωμα» στην εξουσία. Κάτι που διαπίστωσαν όλοι οι Έλληνες όταν με τα πρόσφατα πισωγυρίσματα του Πρωθυπουργού χάθηκε η ευκαιρία για το σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας, αφού κατέληξε σε Κυβέρνηση της κομματικής του σωτηρίας.

Δυστυχώς, παρά το γεγονός ότι βρεθήκαμε πολύ κοντά σε κάτι καινούργιο, εθνικά αναγκαίο και ωφέλιμο, ο Πρωθυπουργός με δικαιολογίες αναντίστοιχες των περιστάσεων έκλεισε ένα θέμα, το οποίο ο ίδιος είχε ανοίξει. Γιατί κανείς δεν μπορεί να αποδεχθεί ότι οι όποιοι επικοινωνιακοί χειρισμοί, ακόμα και λαθεμένοι να είναι, μπορεί να αποτελούν φτηνή δικαιολογία και να θυσιάζεται στο βωμό του μικροκομματισμού το συμφέρον της πατρίδας. Έτσι, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός μετανιωμένος, περιόριστηκε στο σχηματισμό μιας Κυβέρνησης, η οποία κινδυνεύει να μην προσφέρει ούτε λύσεις ούτε ελπίδα στον ελληνικό λαό, ο οποίος λίγες ώρες μετά την ορκωμοσία της αισθάνεται στο «ίδιο έργο θεατής». Το λέω αυτό γιατί, πέρα από τις λεκτικές και επικοινωνιακές ακροβασίες, είναι προδήλο ότι η ακολουθούμενη πολιτική δεν αλλάζει. Δεν αλλάζει ούτε στον πυρήνα της ούτε στη συνταγή της ούτε στην αναντιστοίχια στόχων και αποτελεσμάτων. Αψευδής μάρτυρας των παραπάνω είναι οι εκτιμήσεις της ίδιας της Κυβέρνησης.

Διαβάζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την Αιτιολογική Έκθεση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος και συγκεκριμένα από τον πίνακα 2.7. Τι λέει αυτός ο πίνακας: Ότι η λήψη μέτρων συνεπάγεται τη διατήρηση των ελλειμμάτων της περιόδου 2012-2015 στο επίπεδο από 10,4% έως 14,4%. Λέει και κάτι άλλο: Ότι το χρέος θα εκτροχιαστεί στο 200% του ΑΕΠ περίπου στο τέλος της περιόδου. Προφανώς, τα λέει αυτά για να δικαιολογήσει την αναγκαιότητα του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, να δικαιολογήσει ακόμη μία μεταβολή στις προβλέψεις και στα αποτελέσματα του μνημονίου. Παράλληλα, όμως, δηλώνει και καταγράφει την αναποτελεσματικότητα των μέτρων που ήδη έχουν ληφθεί. Γιατί είναι γεγονός ότι το 2010 ελήφθησαν μέτρα άνω των 20 δισεκατομμυρίων, για να μειωθεί το έλλειμμα κατά 14 δισεκατομμύρια. Το 2011 τα μέτρα που σχεδιάστηκαν αβγάτισαν: Από τα 9,1 δισεκατομμύρια που προβλέπονταν αρχικά, ανεβήκαμε στα 21 δισεκατομμύρια, για να μειωθεί το έλλειμμα κατά 7 δισεκατομμύρια.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει απλά απόδοση μέτρων 34% ή άλλως ότι τα 2/3 από τα μέτρα που πάρθηκαν πήγαν χαμένα.

Όσον αφορά τώρα το χρέος, το οποίο σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του μνημονίου θα έφτανε το 2014 το 148%, θα φτάσει το 191%. Το 2013 υπολόγιζαν να φτάσει το 150% και τώρα, με τις νεότερες εκτιμήσεις, το 150% γίνεται 183%. Το 2012 υπολόγιζαν να φτάσει το 149% και το 149% γίνεται 174%, ενώ το 2011 υπολόγιζαν να φτάσει στο 145% και τώρα το 145% θα γίνει 160%.

Όσον αφορά τώρα την ύφεση, αυτή βαθαίνει, αφού ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής της το πρώτο τρίμηνο του 2011 διορθώθηκε στο μείον 5,5%, από το μείον 4,8% που είχε ανακοινωθεί πριν από είκοσι μέρες. Η δε ισχυρή ανάπτυξη του συν 0,8%, σε σχέση με το τελευταίο τρίμηνο του 2010, η οποία καταγράφηκε σε μια σχεδόν διθυραμβική ανακοίνωση, υποτετραπλασιάστηκε στο 0,2% μέσα σε ένα εικοσήμερο, ενώ η διόρθωση δεν έχει τελειώσει.

Δεν θα αναφερθώ αναλυτικά στους άλλους σημαντικούς δείκτες, δηλαδή στην ανεργία που έφτασε στο 16%, ενώ ήταν 9% το Σεπτέμβριο του 2009 ή στον πληθωρισμό που έφτασε το 3,3%, ενώ ήταν 0,7% το Σεπτέμβριο του 2009 ή στην επιδεινούμενη ψυχολογία της αγοράς και στην κατάρρευση του κλάδου της υπο-

δομής και του λιανεμπορίου.

Θα κάνω μια αναφορά στην πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού του 2011 και ειδικότερα στα έσοδα. Το πεντάμηνο Ιανουαρίου-Μαΐου, αυτά τα έσοδα είναι λιγότερα από τα αντίστοιχα του 2010 κατά 7,1% τη στιγμή που ο ετήσιος στόχος προέβλεπε αύξηση κατά 8,5%. Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης για το 2011 να είναι αυξημένο κατά 6,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Το δημοσιονομικό κενό για το διάστημα 2011-2015, παρά τα μέτρα που λήφθηκαν, πλησιάζει τα 100 δισεκατομμύρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το έλλειμμα του 2015 θα φτάσει και πάλι τα 36 δισεκατομμύρια ευρώ. Το χρέος από το 2010 έως το 2015 θα αυξηθεί πάνω από 200 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ το 2015 θα ξεπεράσει τα 500 δισεκατομμύρια ευρώ, φτάνοντας περίπου στο διπλάσιο του ΑΕΠ. Επίσης, οι τόκοι το 2015 θα αντιπροσωπεύουν πάνω από το 50% των ετήσιων εσόδων.

Μ' αυτά τα δεδομένα προκύπτει εύλογα η εξής απορία μου. Μετά τις τόσες τροποποιήσεις του μνημονίου, οι οποίες δεν έφεραν τα ανάλογα αποτελέσματα, το μεσοπρόθεσμο τελικά δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια νέα βραχυμεσοπρόθεσμη έκδοση-αναθεώρηση του μνημονίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα αυτά αποδεικνύουν ότι η συνταγή «δεν πιάνει» και δεν είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Παρεμβαίνει μόνο στον αριθμητή του «επίμαχου κλάσματος» και, μάλιστα, με τρόπο κάθετο, μέσω οριζόντιων περικοπών, και όχι στον παρανομαστή του, ο οποίος διαμορφώνεται από τους πολλαπλασιαστές, όπως είναι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο «βουλιάζει», αφού συνεχίζει να χρησιμοποιείται ως «μαξιλάρι» για να καλύψει τις σημαντικές υστερήσεις στα έσοδα.

Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι η συνταγή που ακολουθείται είναι αναποτελεσματική καθ' όσον δημιουργεί ένα φαύλο κύκλο ελλειμμάτων, υπερχρέωσης και ταυτόχρονα, εξάντλησης της φοροδοτικής ικανότητας νοικοκυριών και επιχειρήσεων.

Κυρία Πρόεδρε, όλα αυτά –και μ' αυτό κλείνω– αποδεικνύουν ότι από τη συνταγή απουσιάζει η εσωτερική λογική. Μ' αυτή τη συνταγή δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε, αφού αντί να λύνει, δημιουργεί νέα προβλήματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Λέγκα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανάσιος Παφίλης.

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα ήταν πράγματι πολιτική αφέλεια να πιστέψει κανείς πως ο κυβερνητικός ανασχηματισμός, η αλλαγή προσώπων και ρόλων θα φέρει και αλλαγές στην κυβερνητική πολιτική. Το αντίθετο θα συμβεί. Θα κλιμακωθεί ο πόλεμος κατά των λαϊκών συμφερόντων και θα μεγαλώσουν οι εκβιασμοί και η τρομοκρατία του λαού.

Η δόθεν επανεκκίνηση της Κυβέρνησης που ανέφερε ο κύριος Πρωθυπουργός ή η «νέα αρχή» -εντός εισαγωγικών- που προβάλλουν οι γνωστοί προπαγανδιστικοί μηχανισμοί, προσπαθούν να ρίξουν στάχτη στα μάτια των λαϊκών στρωμάτων και να καλλιεργήσουν έστω μικροαυταπάτες, αναμονές ή μια περίοδο χάριτος που κάποιοι έχουν την εντύπωση ότι θα έχουν.

Όμως, δεν βρισκόμαστε ούτε στο 2009 ούτε στο 2010. Βρισκόμαστε στο 2011. Στους είκοσι τελευταίους μήνες έχει συσσωρευτεί μια τεράστια και δυσανάλογη στο χρόνο πείρα. Ο λαός γνωρίζει, βιώνει τα αποτελέσματα της κυβερνητικής πολιτικής, τα αποτελέσματα της βαρβαρότητας αυτής της πολιτικής που συντρίβει κυριολεκτικά αυτούς που παράγουν τον πλούτο της χώρας.

Το ΚΚΕ είχε δεχθεί σφοδρή επίθεση, όταν από την πρώτη στιγμή που ορκίστηκε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κάλεσε το λαό να μη δείξει καμμία ανοχή και να απαντήσει στον πόλεμο που εξαπολύει, με πόλεμο. Οι εξελίξεις μας δικαίωσαν και, μάλιστα,

με ακρίβεια, θα έλεγα. Απλώς, δεν μπορούσαμε να προβλέψουμε πόσο γρήγορα θα περάσουν όλα αυτά τα βάρβαρα μέτρα.

Σήμερα, λοιπόν, έχοντας και αυτό σαν δεδομένο, καλούμε το λαό να γίνει πρωταγωνιστής των εξελίξεων, να μη χαθεί χρόνος και να συγκροτήσει μια λαϊκή συμμαχία αντεπίθεσης και ανατροπής, μαζί με το ΚΚΕ στους αγώνες. Τον καλούμε στις εκλογές να μας εμπιστευτεί, όχι μόνο γιατί δικαιωνόμαστε από τις εκτιμήσεις, αλλά γιατί προβάλλουμε εναλλακτική πρόταση που είναι η μοναδική απάντηση στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Είμαστε πιο ώριμοι, πιο έμπειροι και όσες επιφυλάξεις υπάρχουν θα λυθούν μέσα από τους αγώνες.

Το νέο κυβερνητικό σχήμα, λοιπόν, έρχεται πιο αποφασισμένο για την υλοποίηση μιας ακόμα πιο βάρβαρης πολιτικής που δεν έχει τέλος. Και σ' αυτήν την πολιτική έχει στην ουσία τη στήριξη από τη Νέα Δημοκρατία πρώτα από όλα γιατί έχουν κοινή προγραμματική βάση. Είναι το Σύμφωνο για το Ευρώ, είναι το μνημόνιο διαρκείας με το οποίο έχει συμφωνήσει και η Νέα Δημοκρατία. Τα περί διαφορετικής συνταγής, ας τα κρίνει ο κόσμος. Είναι ίδια υλικά που με διαφορετική συνταγή είναι το ίδιο φαγητό.

Έχει, λοιπόν, ακριβώς αυτό το Σύμφωνο για το Ευρώ, έχει τα δεδομένα της Πορτογαλίας και της Ιρλανδίας –όπου τα δικά σας κόμματα έχουν κάνει κυβέρνηση- έχει το δεδομένο ότι η Νέα Δημοκρατία έχει ψηφίσει τριάντα οκτώ από τα νομοσχέδια που έχει φέρει και, βέβαια, έχει και τη στήριξη του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού που ψήφισε το μνημόνιο.

Άρα, κατά τη γνώμη μας, ο λαός δεν πρέπει να έχει καμμία αυταπάτη ότι η συναίνεση έχει ματαιωθεί. Η χθεσινή συζήτηση αυτό επιβεβαίωσε. Μέσα από τις οξυγόνες αυτό που συνέβη είναι να γίνει μια προσπάθεια να εξοικονομηθεί η κοινή γνώμη και ο λαός σε μια μελλοντική συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ, για την οποία, βέβαια, λέμε ξανά ότι έχει και προγραμματική βάση.

Σε ό,τι αφορά δε τη διαφορετική πρόταση της Νέας Δημοκρατίας περί επαναδιαπραγμάτευσης, ουσιαστικά αυτό που προσπαθεί να κάνει η Νέα Δημοκρατία είναι να βοηθήσει, ώστε το κεφάλαιο να ξεπεράσει την κρίση σε όφελός του.

Ποια είναι αλήθεια η νέα αρχή; Βλέπω ότι είναι εδώ και νέος και παλιός Υπουργός, αναβαθμισμένοι. Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, 32,1 δισεκατομμύρια ευρώ! Ληλασία στο λαϊκό εισόδημα, μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης, κερδοφορία στο μεγάλο κεφάλαιο!

Δεύτερον, είναι το μνημόνιο 2, η νέα δανειακή σύμβαση 100 δισεκατομμυρίων ευρώ! Πάτε να δεσμεύσετε και τα τρισεγγόνα μας! Όμως, δεν θα το καταφέρετε, γιατί όλα αυτά θα ανατραπούν. Φέρνεται νέα σκληρά μέτρα και μέσα σ' όλα αυτά θα γίνει ένα γενικό ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας!

Όλα στο σφυρί! Τα πάντα βγαίνουν στο σφυρί και δεν βγαίνουν για να λυθεί το πρόβλημα του χρέους. Η Κυβέρνηση επισημειώνει το φάσμα της χρεοκοπίας. Και εδώ υπάρχει η αντίφαση. Επισημειώνει το φάσμα της χρεοκοπίας και οργανώνει την ελεγχόμενη χρεωκοπία, γιατί αυτό συμβαίνει στην πραγματικότητα. Σε ποιον, άραγε, επισημειώνει το φάσμα της χρεοκοπίας; Στον κόσμο, του οποίου το επίπεδο έχει πέσει κατά 40% και 50%; Στο περίπου ένα εκατομμύριο ανέργους; Λέει στους μισούς νέους που είναι άνεργοι ότι θα χρεοκοπήσουμε;

Επίτηδες το κάνει! Σηκώνει τον «μαμπούλα» του χρέους! Όμως, το χρέος είναι αποτέλεσμα και δεν είναι αιτία. Δεν είναι αιτία του πελαταιακού κράτους που αρέσκεστε να λέτε και οι μεν και οι δε, προκειμένου να κοροϊδέψετε τον κόσμο. Το χρέος είναι αποτέλεσμα της πολιτικής που ακολουθήθηκε όλα τα προηγούμενα χρόνια. Η κρίση είναι συνυφασμένη με το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα και έχει σχέση με την κερδοφορία του κεφαλαίου. Μιλάτε για δανεισμό. Αλήθεια, πότε να κάνετε ένοχο τον κόσμο που παίρνει 500 και 600 ευρώ για τα δάνεια που παίρνατε τόσα χρόνια και τα δισεκατομμύρια που δίνετε στους επιχειρηματικούς ομίλους;

Αυτές είναι στρατηγικές επιλογές και δεν έχουν να κάνουν με το χρέος. Το χρέος είναι το πρόσχημα.

Είναι οι επιλογές της καπιταλιστικής ανασυγκρότησης να βγει το κεφάλαιο πιο δυναμωμένο, να επενδύσει για να φέρει νέα κερ-

δοφορία.

Και για του λόγου το αληθές, φέρατε το μνημόνιο. Να δούμε πόσο προσηχηματικό είναι αυτό το χρέος. Γιατί χρέος έχουν όλες οι καπιταλιστικές χώρες. Πόσο ήταν το 2009; Περίπου 130% του ΑΕΠ. Τόσο δεν ήταν το χρέος; Τόσο. Πόσο πήγε το 2010; Στο 142% με το μνημόνιο. Ποια είναι η πρόβλεψη με το μνημόνιο 1 για το 2015; Στο 198% του ΑΕΠ. Με το μνημόνιο 2 αν δεχθούμε τα στοιχεία, 134%. Δηλαδή, με δυο μνημόνια, με κατατόμηση των εργατικών δικαιωμάτων, με τσάκισμα των μισθών, των ημερομισθίων, με όλα αυτά θα ξαναείστε στα ίδια.

Για ποιον λοιπόν δουλεύετε; Ποιον εξυπηρετείτε με το μνημόνιο; Πού πάνε οι θυσίες του ελληνικού λαού που είπε ο κύριος Πρωθυπουργός χθες; Πάνε στους τραπεζίτες, στους δανειστές, στους τοκογλύφους, στο μεγάλο κεφάλαιο. Γιατί με όλα τα μνημόνια θα το έχετε πάλι στο ίδιο ύψος.

Δεύτερον, δηλώνει ο κ. Βενιζέλος ότι ο πρωταρχικός στόχος είναι να καταστήσει βιώσιμο το δημόσιο χρέος. Καλά σοβαρολογείτε; Όταν το πρώτο τρίμηνο του 2011 πληρώθηκαν 5 δισεκατομμύρια τόκοι, πώς θα καταστήσετε βιώσιμο το δημόσιο χρέος; Μπαίνω στη δική σας τη λογική. Θα βρείτε πλεόνασμα 5 δισεκατομμυρίων κάθε τρίμηνο για να δώσετε και να το καταστήσετε βιώσιμο;

Το λιμάνι της Θεσσαλονίκης που θέλετε να πουλήσετε 500 εκατομμύρια τι είναι; Είναι οι τόκοι μιας εβδομάδας! Αυτά είναι. Γι' αυτούς λοιπόν δουλεύετε συνολικά.

Σε ό,τι αφορά τις αποκρατικοποιήσεις, είναι μύθος ότι πουλάτε γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς. Γιατί θα πάρετε μια φορά όπως λέτε, 50 δισεκατομμύρια. Και μετά; Είναι δυνατόν; Σας λέω το παράδειγμα του ΟΤΕ. Η «DEUTSCHE TELEKOM» το πρώτο τρίμηνο έβαλε στην τσέπη, θα πω εγώ, 100 από τα 148 εκατομμύρια που είχε κέρδη ο ΟΤΕ. Είναι στρατηγικές, λοιπόν, αυτές οι επιλογές, είναι αδιέξοδες, δεν πρόκειται να αντιμετωπίσουν την κρίση και αν την αντιμετωπίσουν, θα είναι προσωρινή η ανάκαμψη, αν υπάρξει ανάκαμψη. Γι' αυτό και ο άλλος δρόμος ανάπτυξης, ο δρόμος της λαϊκής οικονομίας, ο δρόμος του σοσιαλισμού που προτείνει το ΚΚΕ μπαίνει στην ημερήσια διάταξη.

Θέλετε να κάνετε δημοψήφισμα. Όλους αυτούς τους σχεδιασμούς τύπου Συμβουλίου Ευρώπης που σκοπεύουν να κάνουν τα κόμματα ανώνυμες εταιρίες, να τους κρατήσετε για εσάς. Αν έχετε σκοπό –και έχετε, δεν είναι προσωπικό το θέμα, είναι πολιτικό γενικότερα- με αυτό το δημοψήφισμα και διάφορες αλλαγές να χτυπήσετε το ΚΚΕ, θέλουμε να σας πούμε –δεν θέλω να σας πω μεγάλες κουβέντες- δεν πρόκειται να υποταχθούμε! Έχουμε πάνω από ενενήντα χρόνια ιστορία, έχουμε περάσει διά πυρός και σιδήρου, έχουμε εμπειρία και κυρίως έχουμε ρίζες βαθιές στο λαό και ο ίδιος ο λαός θα μας υπερασπίσει.

Εκλογές, λοιπόν, να καταγραφεί η λαϊκή θέληση, να τσακιστεί ο δικοματισμός, να ανοίξει ο δρόμος για γενικότερες ριζοσπαστικές αλλαγές για το δρόμο της εξουσίας που έχει ανάγκη ο τόπος από τον ίδιο το λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Παφίλη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Σπυρίδων-Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, να ευχηθώ καλή επιτυχία στους κυρίους Υπουργούς. Πάντα πρέπει να ευχόμαστε καλή επιτυχία σε μια Κυβέρνηση, γιατί η χώρα πρωτίστως επιτυγχάνει. Οφείλω όμως να σας πω από την αρχή αυτής της κουβέντας ότι δεν είμαι καθόλου βέβαιος, κύριοι Υπουργοί, ότι η Κυβέρνησή σας θα μπορεί να έχει την παραμικρή επιτυχία. Εμείς θα την καταψηφίσουμε για πολλούς και συγκεκριμένους λόγους που θα προσπαθήσω να αναλύσω στη σημερινή ομιλία.

Ο πρώτος και κυριότερος από όλους τους λόγους είναι γιατί πιστεύουμε ακράδαντα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η παρούσα Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ έχει απωλέσει τη δημοκρατική νομιμοποίηση που είναι απαραίτητη σε ένα κοινοβουλευτικό σύστημα για να μπορεί να λάβει τόσο σοβαρές αποφάσεις όσο αυτές που πρόκειται να λάβετε τις επόμενες ημέρες και με τις οποίες πρόκειται να δεσμεύσετε τη χώρα.

Θέλω να υπενθυμίσω στους συναδέλφους, διότι δυστυχώς ή ευτυχώς έχω πάρα πολύ καλή μνήμη, ότι το ΠΑΣΟΚ πήρε την εξουσία υποσχόμενο τα ακριβώς αντίθετα από αυτά τα οποία τώρα πράττει. Ήμουν Βουλευτής σε αυτό το Κοινοβούλιο μαζί με πολλούς από εσάς όταν άκουγα, κύριε Υπουργέ, τη δική σας Κυβέρνηση να υπόσχεται ότι ερχόμενη στην εξουσία θα πάρει πίσω την Ολυμπιακή στο δημόσιο, θα πάρει πίσω τα λιμάνια στο δημόσιο. Και μάλιστα θυμάμαι συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, κύριε Υπουργέ, που κατηγορούσαν την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για τη διάπραξη εθνικής προδοσίας και μάλιστα απειλούσαν με ειδικά δικαστήρια για την πώληση του ΟΤΕ σε τιμή εξαπλάσια περίπου από αυτή με την οποία τον πουλάτε τώρα. Δηλαδή εδώ πρόκειται περί τραγέλαφου. Η τότε Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα ήταν τότε υπόλογη σε ειδικό δικαστήριο γιατί πούλαγε τις μετοχές του ΟΤΕ έξι φορές παραπάνω από ό,τι τις πουλάτε εσείς σήμερα; Και αυτό είναι κάτι το οποίο περνά έτσι χωρίς να σας απασχολεί;

Δεν βρίσκεται ένας συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ –καλά ο Πρωθυπουργός δεν βρέθηκε, δεν είχε αυτήν τη γενναιότητα– να ζητήσει συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, κύριε Μόσιαλε; Τώρα που έχετε γίνει και κυβερνητικός εκπρόσωπος, να ανεβείτε στο Βήμα και να πείτε στην ομιλία σας: Πρώτον, ζητούμε συγγνώμη για όσα λέγαμε ως Αντιπολίτευση. Αυτό θα ήταν πραγματικά καλή εκκίνηση στη σχέση εμπιστοσύνης με τον ελληνικό λαό.

Δεν μπορείτε να υποκρίνεστε ότι όλα αυτά τα ψεύδη και τα αίσχη που λέγατε ως Αντιπολίτευση δεν έγιναν ποτέ. Δηλαδή, δεν μπορείτε ξαφνικά να μας βγάλετε όλους τρελούς.

Άρα, όσο δεν ζητάτε αυτήν την αναγκαία συνγνώμη, νομιμοποιείτε τον κ. Δημαρά να λέει για το Άρμα Πολιτών αυτά που λέει. Γιατί ο κ. Δημαράς έχει δίκιο εδώ, δικαιώνεται. Μένει πιστός σε αυτά που λέγατε πριν, ενώ εσείς εμ, αλλάζετε όλες τις θέσεις, εμ, σφυρίζετε κλέφτικα. Δεν έχω δει έναν του ΠΑΣΟΚ με τη γενναιότητα να σηκωθεί στο Βήμα και να πει «κάναμε λάθος». Ούτε ένας!

Πώς γίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, να κοιτάτε τον εαυτό σας στον καθρέφτη όταν δεν έρχεται ένας από εσάς να πει «Ναι, όταν λέγαμε ότι θα φέρουμε την Ολυμπιακή στο δημόσιο, λέγαμε ψέματα. Όταν λέγαμε ότι θα πάμε στο ειδικό δικαστήριο αυτόν που πουλάει τα λιμάνια στην «COSCO», λέγαμε ψέματα. Όταν λέγαμε ότι όταν πωλείται ο ΟΤΕ, θα τους πάμε στο ειδικό δικαστήριο». Γιατί δεν βρίσκετε το θάρρος να το πείτε;

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σας πω το εξής. Δεν έχω καταλάβει επακριβώς σε τι ακριβώς αυτός ο ανασχηματισμός και αυτή η διαδικασία που ζούμε σήμερα έχει λύσει το πολιτικό πρόβλημα της χώρας. Το πολιτικό πρόβλημα της χώρας, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, που ζήσαμε την προηγούμενη εβδομάδα συνέβη διότι μια σειρά Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ δήλωσαν ότι δεν θα ψηφίσουν το μεσοπρόθεσμο. Πρώτος ο κ. Λιάνης ο οποίος και ανεξαρτητοποιήθηκε και μέχρι σήμερα παραμένει στην άποψή του να το καταψηφίσει. Άρα, από εκατόν πενήντα έξι πάτε στους εκατόν πενήντα πέντε. Δεύτερον, ο κ. Αθανασιάδης ο οποίος και με δήλωσή του στο «ALTER» την Παρασκευή αλλά και με χθεσινή του δήλωση στην εφημερίδα «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» είπε ότι αν το μεσοπρόθεσμο συμπεριλαμβάνει την πώληση της ΔΕΗ, θα καταψηφίσει το μεσοπρόθεσμο. Άρα πάτε στους εκατόν πενήντα τέσσερις. Και άλλοι δυο επίσης συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ έχουν εκφράσει την πρόθεσή τους να το καταψηφίσουν.

Πρέπει να καταλάβει ο κόσμος που μας παρακολουθεί ότι είναι εντελώς άσχετη η παροχή της ψήφου εμπιστοσύνης που είναι το ήσος σε σχέση με το μείζον που είναι το μεσοπρόθεσμο και για το οποίο οι ενστάσεις των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, από ό,τι έχω καταλάβει εξακολουθούν να ισχύουν. Εγώ δεν μπορώ να φανταστώ παραδείγματος χάριν ότι ο σεβαστός συνάδελφος κ. Αθανασιάδης που είπε ότι γι' αυτόν το μείζον θέμα είναι η πώληση της ΔΕΗ, τώρα επειδή τη ΔΕΗ θα την πωλήσει ο Βενιζέλος και όχι ο Παπακωνσταντίνου –ή μάλλον πάλι ο Παπακωνσταντίνου στο άλλο Υπουργείο– ότι αίρονται οι επιφυλάξεις του και όταν την πουλήσει τη ΔΕΗ ο Βενιζέλος, θα ψηφίσει το μεσοπρόθεσμο, ενώ αν την πωλούσε ο Παπακωνσταντίνου, δεν θα το ψήφιζε.

Αυτά είναι προφανείς γελοιότητες και αδυνατά να πιστέψω ότι ο σοβαρός άνθρωπος κ. Αθανασιάδης θα αλλάξει άποψη.

Άρα, το πολιτικό πρόβλημα της χώρας, κύριοι Υπουργοί, παραμένει και θα το ζήσουμε όχι στην ημέρα ψηφίσεως της παροχής ψήφου εμπιστοσύνης που προφανώς θα λάβετε αλλά στην ημέρα ψηφίσεως του μεσοπρόθεσμου όπου θα φανεί ποιος ψηφίζει τι.

Και θα ήθελα στο κομμάτι αυτό το κυβερνητικό να κλείσω με τον κ. Παντελή Οικονόμου. Κύριε Οικονόμου, αφού ιδιαίτερος σας συγχάρω για την ανάληψη των καθηκόντων σας και σας ευχηθώ καλή επιτυχία, οφείλω να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι οφείλετε να δώσετε επαρκείς εξηγήσεις στον ελληνικό λαό. Το όνομα Παντελής Οικονόμου αν το πατήσεις στο διαδίκτυο είναι ένα από τα πιο καυτά hit. Φαντάζομαι να το γνωρίζετε. Δεν το ακούτε από εμένα. Ο κ. Παντελής Οικονόμου –σεβαστές οι απόψεις όλων μας– είχε διακηρύξει και είχε γράψει μάλιστα άρθρα ότι είναι υπέρ της αναδιάρθρωσής του ελληνικού χρέους, ότι πιστεύει ότι η ελληνική Κυβέρνηση πρέπει να καταγγείλει το μνημόνιο, να μην ψηφίσει το μεσοπρόθεσμο, να ζητήσει την άμεση υπαγωγή μας στο μόνιμο μηχανισμό στήριξης. Αυτά είναι πράγματα που προφανώς η Κυβέρνηση Παπανδρέου έχει απορρίψει, γιατί η Κυβέρνηση Παπανδρέου μας φέρνει –όπως ξέρεi και ο κ. Παπαδημούλης πολύ καλύτερα εμού– το μεσοπρόθεσμο. Άρα, το ακριβώς αντίθετο από αυτά που έγραφε ο νυν Υφυπουργός Οικονομικών κ. Οικονόμου στην ιστοσελίδα του πέντε μέρες πριν.

Οφείλω, λοιπόν, να ρωτήσω αν ισχύουν αυτά που λέγατε. Εάν ισχύουν και εξακολουθείτε να τα πιστεύετε, τότε κακώς δεχθήκατε αυτήν την καρέκλα, διότι δεχόμενος αυτήν την καρέκλα, θα πρέπει να υπηρετήσετε μια πολιτική που δεν πιστεύετε. Και όταν υπηρετούμε πολιτικές που δεν πιστεύουμε, προφανώς αποτυγχάνουμε.

Εάν αλλάξατε άποψη –κάτι που είναι δεκτό– θα πρέπει να εξηγήσετε επαρκώς τι ήταν αυτό που σας έπεισε ότι αυτά τα οποία λέγατε πέντε μέρες πριν έχουν πάψει να ισχύουν σήμερα. Δηλαδή, θα πρέπει να εξηγήσετε τι είναι αυτό που σας έπεισε τελικά ότι κακώς γράφατε ότι η Κυβέρνηση πρέπει να καταγγείλει, κύριε Κουτρουμάνη, το μεσοπρόθεσμο και το μνημόνιο και να πάει να ζητήσει την υπαγωγή στο μόνιμο μηχανισμό.

Εγώ αυτά θέλω να τα ξέρω, διότι, κύριε Οικονόμου –και ξέρετε ότι σε προσωπικό επίπεδο σας εκτιμώ ιδιαίτερα– αυτά είναι θέματα που δεν μπορούν να μένουν αναπάντητα, γιατί το κυριότερο απ' όλα είναι ότι πλήττουν την αξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος εν τοις πράγμασι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Διότι βεβαίως «οι έξω», η «πλατεία», όπως τους λέμε τώρα, εάν διαβάζουν τον ίδιο άνθρωπο να λέει άλλα τη Δευτέρα και άλλα την Τρίτη –και για την ακρίβεια την Πέμπτη και την Παρασκευή– όπου αυτό που έχει μεσολαβήσει μεταξύ των δύο ημερών είναι η υπουργική καρέκλα, τότε με συγχωρείτε, αλλά εκεί το πολιτικό μας σύστημα έχει πολύ μεγάλο πρόβλημα αξιοπιστίας.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να πω μια τελευταία κουβέντα στη Νέα Δημοκρατία.

Χθες ο Πρόεδρος σας έκανε ένα τρομακτικό σφάλμα. Κάνει συχνά σφάλματα, αλλά χθες έκανε ένα πολύ μεγάλο. Στη συζήτηση παροχής ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όπου είναι προφανές ότι τα κόμματα της Αντιπολίτευσης πρέπει να έχουν ένα κοινό στόχο, το ΠΑΣΟΚ, ο κ. Σαμαράς επέλεξε να επιτεθεί στον κ. Καρατζαφέρη και στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Βέβαια, έλαβε τις δέουσες απαντήσεις και ελπίζω να σκεφθεί πολύ καλά αν θα το πράξει ξανά, γιατί δεν θα διατηρήσουμε για πάντα την ευγένειά μας να μην του θυμίζουμε το πολιτικό του παρελθόν.

Με ρώτησαν προ ολίγου σε ένα ραδιοφωνικό σταθμό αν ήταν σωστή η φράση που χρησιμοποίησε ο κ. Καρατζαφέρης και τους είπα ότι δεν ήταν καμιά σκληρή φράση. Έχουμε στο βίντεο καταγεγραμμένες για να τις παίξουμε στο «ΤΗΛΕΑΣΤΥ» παρόμοιες εκφράσεις για τον κ. Σαμαρά από τους μισούς νυν Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Διότι είναι γνωστό ότι έτσι τον έλεγαν την περίοδο '90-'96 οι μισοί από όσους τον χειροκρότησαν. Και

το λέω για να συνεννοούμαστε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, ο κ. Σαμαράς –και εδώ κλείνω– οφείλει να σταθμίσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάτι που είναι πολύ σοβαρό. Ήρθε εδώ και μας είπε περίπου ότι ο κ. Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ ελέγχουν τον ευρωπαϊκό Τύπο και μπορούν να διοχετεύσουν στον ευρωπαϊκό Τύπο τα άρθρα που ωφελούν τον Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ και πλήττουν τη Νέα Δημοκρατία.

Πέραν του γελοίου του επιχειρήματος, διότι αν το ΠΑΣΟΚ είχε τόσο μεγάλη ισχύ που να ελέγχει τον ευρωπαϊκό Τύπο, τότε θα επρόκειτο περί ενός σοβαρού κόμματος και όλοι ξέρουμε ότι δεν είναι, το δεύτερο και κυριότερο είναι ότι ο αξιότιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας προσπέρασε το μείζον. Εδώ έχουμε δηλώσεις ηγετών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας! Ο κ. Στόιμπερ, από τους πιο σοβαρούς πολιτικούς της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, δεξιός, δεξιότατος, μέλος του Λαϊκού Κόμματος, χαρακτήρισε «λαϊκιστή» τον κ. Σαμαρά. Είναι και αυτός υποβολιμαίος από τον κ. Παπανδρέου; Σ' αυτό δεν απήντησε ο κ. Σαμαράς!

Όσον αφορά τώρα τη διαρροή από το πρωθυπουργικό γραφείο της Γαλλίας, που επίσης εύκολα προσπέρασε ο κ. Σαμαράς, θα πω το εξής. Ναι, πράγματι μια δημοσιογράφος –της οποίας εγώ δεν ξέρω τα πολιτικά φρονήματα– κατήγγειλε ότι ο Πρωθυπουργός της Γαλλίας είπε ότι όταν ρώτησε τον κ. Σαμαρά γιατί προτείνει τη μείωση των φόρων, εκείνος του απάντησε ότι το κάνει για προεκλογικούς λόγους. Και πράγματι ο κ. Μιχαλάκης και η Νέα Δημοκρατία αυτό το διέψευσαν.

Θα μπορούσε, σας παρακαλώ πολύ, κάποιος συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας να μας παρουσιάσει μια διάψευση αυτού του γεγονότος από το πρωθυπουργικό γραφείο της Γαλλίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κύριε Γεωργιάδη, σας παρακαλώ πολύ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κλείνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Διότι εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, συζητάμε για τη διαρροή μιας δημοσιογράφου –αν είναι ή δεν είναι ΠΑΣΟΚ, δεν το ξέρω– αλλά το ίδιο το πρωθυπουργικό γραφείο της Γαλλίας έχει επιβεβαιώσει τη διαρροή διά της σιωπής του, κάτι που πρέπει να σας προβληματίσει πολύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Διότι και ο κ. Φιγιόν ούτε σοσιαλιστής είναι ούτε αριστερός. Μια χαρά Δεξιός, Δεξιότατος είναι και πρέπει να σας προβληματίσει το γιατί όλοι οι Δεξιοί της Ευρώπης αρχίζουν να σιχαίνονται τον Αντώνη Σαμαρά.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

Το λόγο έχει ζητήσει επί προσωπικού ο Υπουργός Οικονομικών κ. Οικονόμου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ πολύ να κλείσουμε πρώτα αυτόν τον κύκλο και μετά να πάρει το λόγο ο κ. Υπουργός. Τον παρακαλώ θερμά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Παπαδημούλη, αυτό είπα και εγώ, απλώς ο κύριος Υπουργός το θεωρεί προσωπικό...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ας απαντήσει συνολικά, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το λόγο, λοιπόν, έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παπαδημούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι της Κυβέρνησης, κυρίες Μόσιαλε, κυρίες Οικονόμου, τα μεσάνυχτα της Τρίτης θα πάρετε ψήφο εμπιστοσύνης από τους Βουλευτές σας. Όμως, έχετε χάσει προ καιρού την εμπιστοσύνη της μεγάλης πλειοψηφίας της κοινότητας. Έχετε χάσει την εμπιστοσύνη και ενός μεγάλου τμήματος αυτών που σας ψήφισαν και σας έστειλαν στην κυβέρνηση και τώρα είναι στις πλατείες.

Όμως, το κυριότερο είναι –και αυτό φάνηκε και χθες, αλλά και την περασμένη Τετάρτη– ότι έχετε χάσει την εμπιστοσύνη στους εαυτούς σας και στην πολιτική σας. Και δικαίως, γιατί μετά από ένα χρόνο εφαρμογής του μνημονίου 1, όπως είπε σήμερα το

πρώι ο κ. Οικονόμου, το χρέος μεγαλώνει. Δεν μπορούμε, λέει, να βρούμε στις αγορές το 2011, όπως υποσχόταν η Κυβέρνηση και χρειαζόμαστε νέο δάνειο. Άρα, το μνημόνιο 1 έχει αποτύχει. Οι προβλέψεις σας έχουν αποτύχει. Και παρά το γεγονός ότι το 80%-90% των Ελλήνων θεωρούν το μνημόνιο 1 ως αποτυχία, φέρνεται ένα μνημόνιο 2, το οποίο ακολουθεί την ίδια συνταγή και μάλιστα με χειρότερες δόσεις και με ακόμα πιο σκληρά αντιλαϊκά μέτρα.

Δεν θα έπρεπε πριν φέρετε το μνημόνιο 2 και πριν ζητήσετε ψήφο εμπιστοσύνης, να αποδώσετε λογαριασμό, όσον αφορά το πού έπεσε έξω η πολιτική σας και το γιατί, παρά τις σκληρές θυσίες μισθωτών και συνταξιούχων και την άγρια περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, την άγρια περικοπή του κοινωνικού κράτους, το έλλειμμα παραμένει διψήφιο στα μέσα του 2011;

Δεν θα έπρεπε να εξηγήσετε γιατί αποτύχατε παταγωδώς να περιορίσετε τη φοροδιαφυγή και την παραοικονομία; Δεν θα έπρεπε να εξηγήσετε γιατί αποτύχατε παταγωδώς να περιορίσετε την κλοπή του δημόσιου χρήματος και την ατιμωρησία; Ούτε ένας κλέφτης του δημόσιου χρήματος δεν έχει πάει φυλακή. Δεν έχει καν καθίσει στο εδώλιο. Δεν θα έπρεπε να εξηγήσετε γιατί αποτύχατε παταγωδώς να περιορίσετε την κρατική σπατάλη του πελατειακού κομματικού κράτους; Κόψατε δημόσιες δαπάνες, κόψατε μισθούς και συντάξεις, αλλά όλα τα υπόλοιπα ζουν και βασιλεύουν, όπως οι απευθείας αναθέσεις, οι ακριβές προμήθειες, τα ακριβά έργα, τα «κολλητιλίκια».

Και έρχεστε τώρα και λέτε «δεν σας εξηγώ γιατί έπεσε έξω το μνημόνιο 1, δεν σας εξηγώ γιατί δεν μπορούμε να βρούμε στις αγορές, δεν σας εξηγώ γιατί δεν καταφέραμε τους στόχους μας και πληρώστε ξανά κορόιδα».

Και τι είναι, κύριε Οικονόμου, το μεσοπρόθεσμο; Σε συσκευασία ενός και μοναδικού άρθρου –άθλια κοινοβουλευτική πρακτική– είναι μια δέσμη μέτρων 28,5 δισεκατομμυρίων, εξήμισι δισεκατομμυρίων για το 2011 και άλλων 22 δισεκατομμυρίων μέχρι το 2014 και ιδιωτικοποιήσεις με διαδικασίες «fast track» για να μαζέψετε 50 δισεκατομμύρια.

Και έρχομαι τώρα στο καινούργιο της Κυβέρνησης.

Μετά την αποτυχία του συνοικεσίου Παπανδρέου-Σαμαρά την περασμένη Τετάρτη, εξυφάνθη το ενδοκομματικό συνοικέσιο Παπανδρέου-Βενιζέλου. Μέσα σε λίγες ώρες αυτός που εδώ πέρα τα «παπαγαλάκια» χαρακτήριζαν ως τον ενορχηστρωτή του νέου '65, έγινε ο «τσάρος» της οικονομίας και ο πρώτος Αντιπρόεδρος. Για να αλλάξει τι στην οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης;

Ο κ. Βενιζέλος στην πρώτη του εμφάνιση και δήλωση, είπε ότι το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα θα εφαρμοστεί χωρίς την παραμικρή αλλαγή, όπως το ετοίμασε ο κ. Παπακωνσταντίνου. Πού πήγαν οι δηλώσεις του μια εβδομάδα πριν, στις 12 Ιουνίου, στην Εφημερίδα «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ»; Τι έλεγε εκεί ο κ. Βενιζέλος;

Έλεγε πρώτα απ' όλα ότι πρέπει να επιδιωχθεί το να περάσει το μεσοπρόθεσμο με εκατόν ογδόντα ψήφους και όχι με εκατόν πενήντα μία.

Έλεγε ότι τις ιδιωτικοποιήσεις δεν μπορείς να τις πας «πακέτο», αλλά ότι κάθε ιδιωτικοποίηση πρέπει να περνάει με χωριστό νόμο, διότι υπάρχουν και θέματα ευθύνης των προσώπων που παίρνουν τις αποφάσεις, υπονοώντας ακόμη και τον κίνδυνο ειδικού δικαστηρίου.

Έλεγε επίσης ότι πρέπει να αλλάξει το μείγμα πολιτικής. Αναρωτιέμαι: Θα αλλάξει η ουσία ή η συσκευασία; Επελέγη ο κ. Βενιζέλος για να σεβρίσει καλύτερα την ίδια πολιτική ή για να αλλάξουν κάποια πράγματα;

Άκουσα σήμερα τον κ. Οικονόμου να λέει στο «ΒΗΜΑ FM»: «Ναι, μπορούμε να αλλάξουμε το μεσοπρόθεσμο σε κάποια πράγματα εξασφαλίζοντας ισοδύναμα μέτρα που θα εξασφαλίσουν το ίδιο οικονομικό αποτέλεσμα, διαφορετικά, με ένα μείγμα πιο δίκαιο». Μα, ποιον κοροϊδεύετε; Το μεσοπρόθεσμο το περάσατε από την Επιτροπή Οικονομικών χωρίς καμμία αλλαγή και ετοιμάζεστε να το ψηφίσετε μέχρι τις 30 Ιουνίου, χωρίς καμμία αλλαγή, όπως λέει ο Υπουργός σας. Συνεννοηθείτε!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Σοκαρίστηκα, κύριοι συνάδελφοι, χθες με το θέαμα της αντιπαράθεσης Παπανδρέου –Σαμαρά, Σαμαρά – Καρτζαφέρη και αναρωτήθηκα: Αυτοί που ξεκατινιάζονταν χθες ήταν αυτοί που ήταν έτοιμοι να κάνουν κυβέρνηση εθνικής συνεννόησης την περασμένη Τετάρτη, χωρίς την Αριστερά βέβαια, την οποία δεν τη γουστάρουν, δεν τη θέλουν; Ήταν αυτοί που μας έφεραν σ' αυτά τα χάλια με τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, τις οποίες έχει υπηρετήσει και ο κ. Καρτζαφέρης για δεκαετίες και το καυχάται με τις πλακέτες τις τριακόσιες; Αυτοί θα είναι τώρα οι «γιατροί» που θα μας σώσουν από τα χάλια και τα πρόθυρα της χρεοκοπίας;

Και τι προκύπτει απ' αυτό το «είπα – ξείπα», απ' αυτό το διπλό φιάσκο; Υπήρξε φιάσκο την Τετάρτη που δύο εξηντάρηδες παίζανε επί ώρες το τούκα-προ, ποιος πρότεινε πρώτος την κοινή Κυβέρνηση χωρίς τον Παπανδρέου Πρωθυπουργό. Το τούκα-προ είναι συμπαθές όταν το παίζουν δεκάχρονα παιδιά. Όταν όμως το παίζουν εξηντάχρονοι στην πλάτη αυτής της χώρας είναι αντιπαθητικό και άθλιο.

Και δεν φθάνει αυτό το φιάσκο, αλλά ήρθε και το χθεσινό ξεκατίνιασμα μέσα στη Βουλή, τριγωνικό αυτή τη φορά: Παπανδρέου – Σαμαράς – Καρτζαφέρης. Είναι κατάσταση αυτή; Μήπως, κύριε Παπανδρέου και κύριε Σαμαρά, έχετε τελειώσει και δεν το έχετε καταλάβει; Τι ήταν η ομολογία της Τετάρτης; Ήταν το ότι κανένα κόμμα μόνο του δεν μπορεί, ότι η πολιτική που ασκείται μεγαλώνει τα προβλήματα κι ότι χρειάζεται κάτι άλλο. Ε, αυτό το κάτι άλλο αντί να το βγάλει το παρασκήνιο, αντί να το βγάλουν τα διαπλεκόμενα, να το βγάλει ο ελληνικός λαός. Βγάλτε από τη μέση έναν εκλογικό νόμο άθλιο που δίνει μπόνους πενήντα εδρών στο πρώτο κόμμα και ο οποίος είναι η εξήγηση αυτού του μικροπολιτικού παιχνιδιού, όπου ο ένας προσπαθεί να φθείρει τον άλλον για να πάρει το μπόνους, να πάρει το κράτος ως λάφυρο και το δημόσιο ταμείο και να κάνει ό,τι κάνει -γι' αυτό φθάσαμε εδώ- και το νέο πολιτικό σκηνικό που θα σαρώσει το παλιό να το αποφασίσει ο ελληνικός λαός, με απλή αναλογική, όπως στην Κύπρο και στις περισσότερες χώρες της Ευρωζώνης. Και μην πει κανείς ότι αυτό δεν γίνεται γιατί με τη διαδικασία που έχει επιλεγεί είναι για τις μεθεπόμενες εκλογές. Αν το ΠΑΣΟΚ κι η Νέα Δημοκρατία θέλουν κυβερνήσεις συνεργασίας, με διακόσιους Βουλευτές και πάνω εάν ψηφιστεί ένα αναλογικό σύστημα, θα ισχύσει στις επόμενες εκλογές.

Δεν μπορείς, αγαπητέ Παπανδρέου, να κάνεις τον Πρωθυπουργό κι είσαι έτοιμος να παραιτηθείς; Δεν νιώθεις γερός στα πόδια σου, δεν νιώθεις πεπεισμένος για την πολιτική σου; Πρόσφερε μια υπηρεσία: ψήφισε την απλή αναλογική.

Αντώνη Σαμαρά, πάψε να βλέπεις φαντάσματα ότι σε καταδιώκει όλη η Ευρώπη και σε συκοφαντεί. Η δική σου πολιτική δεν πείθει, γιατί είναι καιροσκοπική και λαϊκίστικη. Ο κόσμος βλέπει και διαβάσει. Όπως διαβάζουν οι Έλληνες, διαβάζουν κι οι εφοπλιστές, διαβάζει και η τρόικα και βλέπουν ότι ανάμεσα στην εφαιρούμενη κυβερνητική πολιτική και στο «Ζάππειο 2» υπάρχει συμφωνία 90%. Για τα γινάτια σας και τα προσωπικά σας χούγια, τα προσωπικά σας βιλαέτια θα ταλαιπωρείτε αυτόν τον τόπο;

Εμείς δεν θέλουμε μια σύμπραξη ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας. Εμείς θέλουμε μια διαφορετική πλειοψηφία, να εφαρμόσει ένα διαφορετικό πρόγραμμα, με δίκαιη κατανομή των βαρών, με ρύθμιση του χρέους, με αναπτυξιακή προοπτική, με το να παίρνει κι ο λαός που παράγει τον πλούτο, ο εργαζόμενος λαός, τους καρπούς αυτής της προσπάθειας. Όμως θα αποφασίσουν οι Έλληνες πολίτες την κατεύθυνση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Παπαδημούλη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Μόσιαλε, θα ανέβετε στο Βήμα και θα είναι η παρθενική σας εμφάνιση ως Κυβερνητικού Εκπροσώπου. Σας φαίνομαι για τραμπούκος; Δώστε μου μια απάντηση. Τι είναι ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς; Μια παράταξη δημοκρατική του Κοινοβουλίου που για δεκαετίες έχει επιλέξει, με κόστος, την αντιπαράθεση στο κατεστημένο, στις εξουσίες, στις νεοφιλελεύ-

θερες πολιτικές μέσω των ειρηνικών πολιτικών αγώνων; Μια πολιτική δύναμη από την οποία χθες για μια ακόμη φορά ο Πρωθυπουργός ζήτησε διάλογο και ενδεχομένως και συναίνεση ή αναζήτηση συγκλίσεων σε κάποια θέματα; Ή ένα κόμμα τραμπούκων, όπως λέει ο πρώτος Αντιπρόεδρος; Και με την ευκαιρία εξηγήστε μου: Ο δεύτερος Αντιπρόεδρος έχει την ευθύνη της οικονομίας. Ο πρώτος Αντιπρόεδρος, που είναι πάνω από τον δεύτερο Αντιπρόεδρο, ποια αρμοδιότητα έχει; Να βρίζει και να συκοφαντεί δημοκρατικές πολιτικές δυνάμεις του Κοινοβουλίου; Να εξοργίζει τον ελληνικό λαό; Ελπίζω η απάντησή σας να μην ακολουθήσει τη «σχολή Πεταλωτή».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Έχει ζητήσει το λόγο για δύο λεπτά ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Παντελής Οικονόμου.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πρώτα-πρώτα θα ήθελα να σας ευχαριστήσω όλους, κύριοι συνάδελφοι, για τις ευχές σας και να σας πω ότι για μένα είναι δέσμευση το ότι θα προσπαθήσω να ανταποκριθώ κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Ζήτησα το λόγο επειδή έγιναν προσωπικές αναφορές. Ο πρώτος που μου έκανε την τιμή να κάνει προσωπική αναφορά ήταν χθες ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κ. Σαμαράς, αναφερόμενος σ' ένα άρθρο το οποίο υπήρχε, υπάρχει και θα συνεχίσει να υπάρχει, πράγματι, στην ιστοσελίδα μου, που τιτλοφορείται, επίσης πράγματι, «Να βγούμε από το μνημόνιο μια ώρα αρχύτερα».

Θα παρακαλούσα όμως τους συναδέλφους -και γι' αυτό νομίζω ότι το λάθος δεν είναι του κυρίου Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά των δύο συναδέλφων που μίλησαν μόλις τώρα, του κ. Γεωργιάδη και του κ. Παπαδημούλη- να διαβάσουν με προσοχή το περιεχόμενο του άρθρου. Διότι όταν λέω να βγούμε από το μνημόνιο ασφαλώς και δεν εννοώ ούτε αναδιάρθρωση, κύριε Γεωργιάδη, ούτε πολύ περισσότερο στάση πληρωμών και πτώχευση. Καταλαβαίνω ότι σε μια εποχή που επικρατεί σύγχυση το να διαβάσει κάποιος δημογραφικές σκέψεις για το πώς θα γλυτώσουμε από τα δύσκολα που βρισκόμαστε, είναι πάρα πολύ ενοχλητικό και το πιο εύκολο είναι το να προσχωρεί σε διάφορες άναρθρες κραυγές οι οποίες ακούγονται, να χαρακτηρίζει πρόσωπα και έτσι να λειτουργεί.

Και σας λέω και κάτι άλλο ως πληροφορία. Πέρα από την όποια δικαιολογημένη σύγχυση έχουν οι συμπατριώτες μας οι οποίοι διαμαρτύρονται στην πλατεία και για τους οποίους λέω ότι καλά κάνουν και τους προτιμώ από τους παθητικούς τηλεθεατές -και το λέω υπευθύνως-, έχω να πω ότι υπάρχουν και άλλοι πέρα απ' αυτούς. Με αυτούς είμαι μαζί. Όμως κακοποιούς οι οποίοι χρησιμοποιούν την ανωνυμία του διαδικτύου για να απειλήσουν όχι εμένα αλλά οποιονδήποτε Βουλευτή, τραμπούκους δηλαδή σαν κι αυτούς που κυνήγησαν τον κ. Χατζηδάκη, ενοχλούσαν τον κ. Πεταλωτή κ.λπ., πρέπει να προσέχετε μήπως με ανακρίβειες, τις οποίες υιοθετήσατε, ουσιαστικά τους υποθάλπετε, χωρίς πρόθεση. Το φοβάμαι πάρα πολύ. Διότι αυτό έγινε τις τελευταίες ημέρες. Άνθρωποι οι οποίοι διαισθάνονται ότι απειλούνται τα συμφέροντά τους -και το λέω αυτό διότι είναι πλέον στην αρμοδιότητα της Δίωξης του Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, για να είμαστε εξηγημένοι εδώ μέσα- δεν μπορούν να καλύπτονται και να χρησιμοποιούν πράγματα που καλή τη πίστει λέτε εσείς, έστω και αν είναι αβάσιμα. Το αβάσιμο δεν με πειράζει. Να το βρούμε τι είναι βάσιμο και τι αβάσιμο. Όμως προσέξτε μήπως δίνετε βάση και «πάτημα» σε κακοποιούς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Υπουργός Επικρατείας κ. Μόσιαλος.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δεκαοκτώ λεπτά. Πόσο χρόνο θέλετε να αξιοποιήσετε;

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Θα χρειαστώ λιγότερο χρόνο. Άρα, δεν θα εξαντλήσω τα δεκαοκτώ λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εντάξει. Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω εκφράζοντας εκ μέρους του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης τα βαθύτατα συλλυπητήριά μας στην οικογένεια του κ. Τζέκη και στο Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδος. Η Βουλή θα είναι φτωχότερη χωρίς τον κ. Τζέκη γιατί ήταν πάντα ένας άνθρωπος που ασκούσε γόνιμη κριτική, χωρίς δραματοποιήσεις και υπερβολές, και μετέφερε με πολύ σοβαρό τρόπο τα ερωτήματα, τις αγωνίες και τα προβλήματα των Ελλήνων εργαζομένων. Για μια ακόμη φορά εκφράζω τα βαθύτατα συλλυπητήριά μας στην οικογένειά του και στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος.

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου αρχίζοντας από το επιφανώνμενο, αυτό το οποίο όλοι βλέπουμε και συζητάμε στην καθημερινή μας ζωή, δηλαδή το οικονομικό πρόβλημα της χώρας, το διπλό πρόβλημα των ελλειμμάτων και του υψηλότερου χρέους.

Θα ήθελα να θυμίσω ότι μέχρι πριν από μερικά χρόνια αυτές οι οικονομικές συζητήσεις δεν ήταν κυρίαρχες στον ελληνικό πολιτικό λόγο, δεν ήταν κυρίαρχες στο λόγο ακόμα και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Αν άνοιγε κανείς την τηλεόραση, θα έβλεπε ότι οι οικονομικές ειδήσεις δεν υπήρχαν σχεδόν πουθενά. Αντίθετα, αυτές περιριζόνταν στις τελευταίες σελίδες των εφημερίδων. Οι διεθνείς ειδήσεις και η συζήτηση για το διεθνές οικονομικό περιβάλλον είχαν εξοβελιστεί από την παρουσίαση των ΜΜΕ. Αν υπήρχαν αναφορές στο διεθνές περιβάλλον, αυτές ήταν για μεγάλα γεγονότα που είχαν σχέση με σεισμούς και καταποντισμούς, αλλά ποτέ για πολιτικά συστήματα άλλων χωρών, ούτε για τις οικονομίες άλλων χωρών.

Αυτό δεν ήταν τυχαίο. Αντανακλούσε μία χώρα η οποία ήταν βαθύτατα εσωστρεφής, ποτέ δεν αναζητούσε λύσεις οι οποίες υπερέβαιναν την ελληνική κρατικοδίαιτη ανάπτυξη και ένα βαθύτατο κρατισμό, που είχε διασπείρει όλες τις διαστάσεις του ελληνικού πολιτικού συστήματος, της οικονομικής ζωής, αλλά και της κοινωνικής ζωής. Εγκλωβιστήκαμε σε ένα πρότυπο που αντί να αναζητά μία σύγχρονη ευρωπαϊκή έκφραση, κοιτούσε περισσότερο προς την ανατολή, θα έλεγα, παρά προς τις σύγχρονες εκφάνσεις που θα έπρεπε να βρίσκει η ελληνική πολιτική ζωή και η ελληνική κοινωνία.

Δημιουργήσαμε ένα πολύ μεγάλο κράτος, το διογκώσαμε και όσο μεγάλωνε αυτό το κράτος αντί να γίνεται αποτελεσματικότερο, αποτύγχανε να αυξάνει τον ελεγκτικό του ρόλο, μάλλον αδρανοποιούνταν και παράλληλα εναγκάλιζε ασφυκτικά και την οικονομική ζωή της χώρας, αλλά και μέσω της οικονομικής ζωής της χώρας και της δικής του δραστηριότητας το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας.

Ως αποτέλεσμα είχαμε το να μην γίνεται ποτέ ένας ουσιαστικός διάλογος σε επίπεδο κοινωνίας πολιτών, γιατί ποτέ η Ελλάδα δεν είχε αντίβαρα στο πολιτικό σύστημα της χώρας. Δεν αναπτύχθηκε ποτέ μία ουσιαστική κοινωνία πολιτών, ούτε ανέπτυξε αντίβαρα με τη μορφή ουσιαστικών ανεξάρτητων αρχών. Οι ανεξάρτητες αρχές τις οποίες έχουμε, έχουν υπολειμμένη μέχρι τώρα και θα πρέπει να αποκτήσουν έναν πολύ ουσιαστικό ρόλο, έτσι ώστε να γίνουν ουσιαστικά αντίβαρα της εκάστοτε πολιτικής εξουσίας, μαζί και με τη θέσπιση μιας πιο ουσιαστικής έκφρασης των πολιτών.

Είχαμε κατά καιρούς εκφάνσεις της κοινωνίας πολιτών που θα μπορούσαμε να πούμε δεν εξέφραζαν κατ' ανάγκη αυτές οι εκφάνσεις προοδευτικές διαστάσεις. Να θυμίσω τα συλλαλητήρια για το μακεδονικό, να θυμίσω τη συζήτηση για τις υπογραφές στο θέμα των ταυτοτήτων και τις κινητοποιήσεις που γίνονταν τότε; Επειδή ακριβώς δεν υπάρχει κοινωνία πολιτών ανεξάρτητη από το πολιτικό σύστημα, υπάρχει και δυσλειτουργία αυτού του πολιτικού συστήματος. Αποτέλεσμα, επομένως, του κρατισμού και του εναγκαλισμού κράτους, οικονομίας και κοινωνίας ήταν να έχουμε ταυτόχρονα και ένα ασφυκτικό εναγκαλισμό και των τριών εξουσιών: της πολιτικής εξουσίας, της νομοθετικής εξουσίας και της δικαστικής εξουσίας. Επομένως, πολύ μεγάλο δημοκρατικό και πολιτικό έλλειμμα στη χώρα μας.

Αυτά τα οποία συζητάμε τώρα για τα μεγάλα ελλείμματα και το μεγάλο χρέος, είναι τα αποτελέσματα αυτής της σύνθετης και δύσκολης διαδικασίας αυτών των εναγκαλισμών και των γόρδιων δεσμών, που το ίδιο το πολιτικό σύστημα θα πρέπει να βρει το θάρρος να επιλύσει, κόβοντας τους γόρδιους δεσμούς και τους ασφυκτικούς εναγκαλισμούς. Δεν θα είναι μία εύκολη υπόθεση. Δεν είναι εύκολο να επιλύεις προβλήματα τα οποία έχουν εγκαθιδρυθεί επί πενήντα ολόκληρα χρόνια και παραπάνω σε μία κοινωνία εσωστρεφής, σε μία κοινωνία η οποία είχε μάθει από το κράτος «πατερούλη» να λύνει όλα της τα προβλήματα -τονίζοντας πάλι- εξοβελίζοντας κάθε δυνατότητα δημιουργικής εξωστρεφούς οικονομικής ανάπτυξης.

Τα προβλήματα; Το 2009 ένα έλλειμμα της τάξης του 15,5%, ένα τεράστιο χρέος της τάξης του 130% του ΑΕΠ και ένα πρότυπο οικονομικής ανάπτυξης, το οποίο αντανακλάται αν δει κανείς τις εξαγωγές και τις εισαγωγές της χώρας, όπου υπάρχει ένα τεράστιο έλλειμμα εμπορικού ισοζυγίου κατά 30 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό σημαίνει πάρα πολύ απλά ότι δεν παράγει η ελληνική κοινωνία, δεν έχει εξωστρεφή χαρακτήρα και στηρίζεται στις εισαγωγές. Αυτό αντανακλάται, επίσης, στα σημαντικά της πρωτογενή ελλείμματα. Γιατί ακόμα και αν αφαιρέσει κανείς τους τόκους που πληρώνει η ελληνική δημοκρατία κάθε χρόνο, θα δει ότι τα πρωτογενή ελλείμματα ήταν σημαντικά.

Και αναφέρθηκε ο κ. Παπαδημούλης προηγουμένως και είπε ότι το χρέος μεγαλώνει και επειδή μεγαλώνει το χρέος, αυτό είναι αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής. Μάλλον θα πρέπει να δείτε, κύριε Παπαδημούλη, πολύ σύντομα ένα βασικό οικονομικό εγχειρίδιο.

Γιατί εμείς πήραμε ένα έλλειμμα της τάξης του 15,5%, πετύχαμε και το μειώσαμε μέσα σε ένα χρόνο κατά 5% -σε ένα χρόνο!- η μεγαλύτερη επιτυχία που είχε ποτέ κυβέρνηση μεταξύ των χωρών της Ευρωζώνης -γιατί σας αρέσει να αναφέρεστε στην Ευρωζώνη- εγώ θα σας έλεγα μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ, πιστοποιημένο από όλους τους διεθνείς οργανισμούς, αλλά και από την πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ. Μειώσαμε το έλλειμμα από 15,5% στο 10,5%, αλλά υπάρχει ακόμα έλλειμμα το οποίο κληρονόμησε σε εμάς η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό το έλλειμμα προφανώς και προστίθεται στο χρέος. Αυτά είναι απλά μαθηματικά, απλά οικονομικά. Δεν προστέθηκε, όμως, 15,5%. Προστέθηκε 10,5%, γιατί εμείς το μειώσαμε.

Επομένως, αντί να βλέπετε μία σημαντική επιτυχία της κυβερνητικής πολιτικής, που μειώνει τα ελλείμματα που κληρονομήσαμε από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, το θεωρείτε αυτό αποτυχία, δηλαδή τα απλά μαθηματικά της προσθήκης του εναπομείναντος ελλείμματος στο χρέος, το οποίο κληρονόμησε η Κυβέρνησή μας.

Να θυμίσω, επίσης, γιατί έγιναν πάρα πολλές συζητήσεις στη διάρκεια της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, ότι η Κυβέρνηση πέφτει έξω στους στόχους της. Να θυμίσω λίγο τη Νέα Δημοκρατία; Μήπως δήλωσε ότι θα είχε ένα έλλειμμα της τάξης του 2% στον προϋπολογισμό τον τελευταίο που είχε; Τον αναθεώρησε λίγο πριν τις εκλογές σε ύψος 6% του ΑΕΠ, για να μας κληρονομήσει ένα 15,5% του ΑΕΠ; Υπήρχε ποτέ μεγαλύτερη αποτυχία να πας από το 2%, μετά στο 6% και μετά στο 15,5%; Αυτό είναι παγκόσμιο ρεκόρ αποτυχίας. Κάνουμε συζητήσεις αποκλίσεων της κυβερνητικής πολιτικής και του προγράμματος κατά 0,5%. Συγκρίνετέ το αυτό με το 13,5% απόκλιση που είχε η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Τι κάνουμε; Η Κυβέρνηση έχει την ιστορική ευθύνη και αυτό το τόνοι και ο Πρωθυπουργός στη χθεσινή του παρέμβαση στην κοινοβουλευτική διαδικασία, να βγάλει αυτή τη χώρα από τα αδιέξοδα. Να τη βγάλει από τα άμεσα αδιέξοδα της απελής της χρεοκοπίας. Γι' αυτό καταθέτουμε ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων, που δεν αφορούν μόνο τη δημοσιονομική πολιτική, αλλά και ευρύτερες μεταρρυθμίσεις που θα ακολουθήσουν και που έχουν σχέση με την ανώτατη εκπαίδευση, το σύστημα υγείας και την αποτελεσματικότερη λειτουργία του, το κοινωνικό κράτος συνολικά, την αναδιάρθρωση της Δημόσιας Διοίκησης και πολλούς άλλους τομείς, υπερβαίνοντας επομένως τη στενή διαδικασία της άμεσης δημοσιονομικής πολιτικής, αλλά πάντοτε με αίσθημα ευθύνης. Απευθυνθήκαμε στην κοινοβου-

λευτική διαδικασία και απευθύνθηκε ο Πρωθυπουργός με βαθύτατο αίσθημα ευθύνης απέναντι στην ελληνική κοινωνία και τους Έλληνες πολίτες.

Αντίθετα, τι ακούσαμε; Ακούσαμε βαθύτατα συνδικαλιστικά επιχειρήματα από τη μεριά του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν απευθύνθηκε στους πολίτες, δεν απευθύνθηκε στις αγωνίες και τις προσδοκίες της μέσης ελληνικής οικογένειας. Απευθύνθηκε στο κόμμα του, γιατί είναι σαφές ότι έχει μία πολύ μεγάλη πίεση εσωκομματική να συναινέσει σε μία πορεία η οποία θα βγάλει τη χώρα από τα αδιέξοδα. Αυτό το οποίο θα πρέπει να δείξουμε διεθνώς είναι ότι βάζουμε σε τάξη τα του οίκου μας. Δεν το κάναμε επί πενήντα χρόνια. Είναι καιρός, επομένως, να γίνει.

Μας είπε η Νέα Δημοκρατία ότι θα προτιμούσαν να κάνουν διαπραγματεύσεις και να αναδιαπραγματευτούν το μνημόνιο ή το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και λένε ότι θα πρέπει να κάνουμε αυτό το οποίο ήδη κάνουμε. Διαπραγματευόμαστε συνεχώς το μνημόνιο και μεγαλύτερη απόδειξη είναι ότι το Μάρτιο στη Σύνοδο Κορυφής πετύχαμε την επέκταση των χρονικών ορίων αποπληρωμής του αρχικού δανείου σε επτά χρόνια και μείωση των επιτοκίων. Μόνο αυτή η μείωση θα δώσει όφελος στο ελληνικό δημόσιο κατά 6 δισεκατομμύρια ευρώ και παράλληλα, η επέκταση του χρόνου αποπληρωμής θα μας δώσει μία ανάσα μέχρι το 2015 πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ. Άρα, θα δώσει μία πολύ μεγάλη ανάσα στην ελληνική οικονομία. Αν αυτό δεν είναι διαπραγματεύση, τι είναι; Εμείς την κάνουμε στην πράξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν την κάνουμε στη θεωρία για επικοινωνιακούς λόγους. Έχουν γίνει αρκετές διαπραγματεύσεις.

Το ίδιο ισχύει και με το ΦΠΑ. Δεν έχουν μπει όλα τα προϊόντα, όπως μας ζητούσαν οι δανειστές μας, στον υψηλό συντελεστή του ΦΠΑ. Κι αυτή ακόμη την περίοδο, συνεχίζουμε τις διαπραγματεύσεις, αρκεί να δει κανείς την ανακοίνωση τη χθεσινωβραδινή του Eurogroup, το οποίο αναφέρει ότι οι συζητήσεις που γίνονται σε επίπεδο Eurogroup αντανακλούν το αποτέλεσμα των εν εξελίξει διαπραγματεύσεων της ελληνικής Κυβέρνησης με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Λοιπόν, αυτά τα οποία λέτε εσείς στη θεωρία, τα κάνουμε εμείς συστηματικά στην πράξη. Και θα συνεχίζουμε να διαπραγματευόμαστε. Μόνο που το να διαπραγματεύεσαι δεν μπορεί να γίνει θεωρητικά. Πρέπει να έχεις συστηματικά αποτελέσματα. Και θα επιδείξουμε συστηματικά αποτελέσματα και μέσω του νομοθετικού μας έργου και μέσω της επίτευξης των οικονομικών μας στόχων.

Αναφέρθηκε ακόμη η Νέα Δημοκρατία στις μεγαλύτερες δυνατότητες διαπραγμάτευσης που έδειξε η Πορτογαλία ή η Ιρλανδία. Κατ' αρχάς στην Ιρλανδία το πρόβλημα δεν είναι πρόβλημα δημόσιου χρέους, είναι πρόβλημα ιδιωτικού τομέα. Στη δε Πορτογαλία η εκκίνηση γίνεται από μία διαφορετική βάση, με ένα έλλειμμα 9% και όχι 15,5% και ένα χρέος της τάξης του 90% και όχι της τάξης του 130% του ΑΕΠ. Επομένως, συγκρίνουμε τελείως ανόμοια πράγματα.

Μακάρι η Νέα Δημοκρατία να μας είχε κληρονομήσει ένα έλλειμμα της τάξης του 9% και ένα συνολικό χρέος της τάξης του 90% και όχι αυτά τα οποία μας κληρονόμησε.

Επομένως, τι χρειάζεται να κάνουμε; Χρειάζεται με αποφασιστικότητα να υλοποιήσουμε την κυβερνητική πολιτική και τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές. Αυτό το οποίο περιμένει ο ελληνικός λαός είναι να ακούμε τα ερωτήματά του, να ακούμε τις αγωνίες της μέσης ελληνικής οικογένειας κι αυτό θα κάνουμε. Γι' αυτό το λόγο παίρνουμε τη μεγάλη πολιτική πρωτοβουλία, την οποία ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός χθες, να ανοίξει η συζήτηση για τη συνταγματική μεταρρύθμιση και το πολιτικό σύστημα.

Για μία ακόμη φορά αναλαμβάνουμε εμείς το άνοιγμα αυτής της μεγάλης συζήτησης για τις συνταγματικές μεταρρυθμίσεις. Και για να απαντήσω στα ερωτήματα που έθεσε ο κ. Παπαδημούλης, να πω ότι αυτή η συζήτηση θα είναι ανοιχτή, θα είναι βαθύτατα δημοκρατική. Ο Πρωθυπουργός μίλησε για μια επιτροπή είκοσι, είκοσι πέντε προσωπικτήτων. Θα συλλέξουν όλες τις προτάσεις για τη συνταγματική μεταρρύθμιση και το πολιτικό σύστημα. Θα γίνει ευρύτατη διαβούλευση τους φθινοπωρινούς

μήνες με την κοινωνία των πολιτών, με όσους Έλληνες πολίτες θέλουν να εκφράσουν απόψεις, με τα πολιτικά κόμματα και προφανώς με το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ, το οποίο σέβομαι.

Σέβομαι, κύριε Παπαδημούλη, τις απόψεις σας και με μέσα στο πλαίσιο της έντιμης πολιτικής διαδικασίας και διαλόγου θα τις ακούω. Περιμένω, όμως κι από τη δική σας μεριά να μην υπάρχουν χαρακτηρισμοί. Θα έλεγα ότι είναι χαρακτηρισμοί αρκετά έντονοι, που υπερβαίνουν τα όρια της ευπρέπειας μερικές φορές. Αλλά μέσα στα όρια ενός ευπρεπούς διαλόγου μπορούμε να έχουμε μια συζήτηση γι' αυτή τη συνταγματική μεταρρύθμιση που προβλέπει αλλαγές στο πολιτικό σύστημα. Την τελική διαδικασία θα τη θεσπίσουμε μέσω του κοινοβουλευτικού έργου, μέσω της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, ώστε να καταλήξουμε σε ένα δημοψήφισμα, χωρίς εκβιαστικά διλήμματα. Εκεί θα ακούσουμε με πολύ μεγάλη προσοχή τις απόψεις ενός κοινοβουλευτικού κόμματος που εκφράζει ένα μέρος του ελληνικού λαού.

Θα συνεχίσουμε να αφουγκραζόμαστε με τον πιο έντονο τρόπο τα μηνύματα της ελληνικής κοινωνίας. Το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα από τα κινήματα. Στον τίτλο τον δικό μας έχουμε τη λέξη «κίνημα». Ήμασταν πάντοτε μια κινηματική παράταξη.

Θα βρεθούμε μπροστά στον κόσμο. Θα βρεθούμε κοντά στους πολίτες με τις πολιτικές μας, αλλά πάντοτε με αίσθημα ευθύνης. Και το αίσθημα ευθύνης προϋποθέτει ότι αναγνωρίζεις την πραγματικότητα, αναγνωρίζεις ότι έχεις ένα τεράστιο χρέος, έχεις ένα τεράστιο έλλειμμα, άρα οι άμεσες προτεραιότητες είναι να αντιμετωπίσεις τα συμπτώματα και παράλληλα να παίρνεις μεγάλες πολιτικές πρωτοβουλίες.

Οι μεγάλες πολιτικές πρωτοβουλίες δεν είναι μόνο δημοσιονομικές. Είναι ότι αλλάζεις το πολιτικό σύστημα, αλλάζεις τη φύση των εξουσιών, που σημαίνει και το δικαστικό σύστημα - άρα, φτιάχνεις μια σύγχρονη δικαστική εξουσία - αλλάζεις τους όρους των σχέσεων του πολίτη με το κράτος.

Δεν θέλουμε μια κοινωνία πολιτών απαθή. Δεν θέλουμε μια κοινωνία πολιτών που εξεγείρεται κάθε δέκα χρόνια. Θέλουμε μια κοινωνία πολιτών ενεργή. Θέλουμε να δώσουμε ελπίδα στον κόσμο. Θέλουμε να δώσουμε ελπίδα στη μέση ελληνική οικογένεια, εξασφαλίζοντας τη σταθερότητα, εξασφαλίζοντας μια πορεία για τα επόμενα πέντε χρόνια οικονομικής σταθερότητας, που θα δώσει ασφάλεια στους Έλληνες πολίτες και θα βγάλει αυτή τη συζήτηση από τις αλλεπάλληλες καταστροφικές δηλώσεις, από τις αλλεπάλληλες δηλώσεις περί μισέριας που μόνο κομματικούς στόχους εξυπηρετούν και δεν αντανακλούν σε καμία περίπτωση τις ελπίδες και τις προσδοκίες του μέσου Έλληνα πολίτη και της μέσης ελληνικής οικογένειας.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω εκφράζοντας και εγώ με τη σειρά μου στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και στην οικογένεια του εκλιπόντος συναδέλφου Τζέκη τα θερμά μου συλλυπητήρια. Υπήρξε ένας πραγματικός αγωνιστής, αλλά πάνω απ' όλα ένας καλός άνθρωπος. Νομίζω ότι θα λείψει απ' όλους μας στην Αίθουσα αυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσε η σημερινή συζήτηση να είναι διαφορετική. Θα μπορούσε να είναι μια συζήτηση πολύ περισσότερο γι' αυτά τα οποία μας ενώνουν και πολύ λιγότερο γι' αυτά που μας χωρίζουν. Θα μπορούσε να είναι μια συζήτηση η οποία θα κατέληγε στην ψήφιση, όχι μόνο από τα δύο κόμματα, ενδεχομένως και από περισσότερα, μιας κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας, μιας κυβέρνησης, η οποία με μεγαλύτερη αξιοπιστία, θα αναλάμβανε το δύσκολο πλην όμως αναγκαίο έργο της επαναδιαπραγμάτευσης του μνημονίου στην κατεύθυνση της καλύτερης αποτελεσματικότητας της κυβερνητικής πολιτικής. Κι αυτό για να μην αισθάνεται σήμερα ο Έλληνας - όπως δυστυχώς αισθάνεται - ότι στις πολλές θυσίες που υποβάλλεται, δεν πιάνουν τόπο.

Δυστυχώς αυτό το οποίο θα μπορούσε να είχε γίνει και θα μπο-

ρούσε να στείλει ένα πολύ διαφορετικό μήνυμα και στο εσωτερικό της χώρας και στο εξωτερικό, δεν έμελλε να γίνει.

Και η συναίνεση, την οποία τόσο υποτίθεται ότι και η Κυβέρνηση επιδίωκε, κύριε Μόσιαλε, έμεινε στα λόγια. Ξέρουμε πραγματικά γιατί η συζήτηση αυτή, που θα μπορούσε να είχε γίνει, δεν έγινε. Γιατί δυστυχώς ο Πρωθυπουργός, ενώ έκανε μια γενναία και τολμηρή πρόταση, δεν κατάφερε να την υλοποιήσει. Και δεν κατάφερε να την υλοποιήσει διότι δέχθηκε αφόρητες πιέσεις από το «βαθύ ΠΑΣΟΚ», από τον κομματικό μηχανισμό, ο οποίος δεν αισθανόταν άνετα με την ιδέα ότι θα μπορούσε να παραδοθεί η εξουσία σε μια κυβέρνηση εθνικής συνεννόησης. Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτό δεν επιδέχεται καμμίας αμφισβήτησης.

Εμείς ως Νέα Δημοκρατία κάναμε μια υπέρβαση: δεχθήκαμε να συμμετέχουμε σ' αυτή την κυβέρνηση. Δέχθηκε και ο Πρωθυπουργός, να φύγει και να κάνει πίσω. Και τελικά έκανε πίσω από αυτό το οποίο είπε, πράγμα το οποίο είναι και πρωτοφανές στα χρονικά της πολιτικής ιστορίας του τόπου, αλλά και δείχνει την πραγματική σας αντίληψη για το πώς αντιλαμβάνεστε τη συναίνεση, την οποία με τόσο ενθουσιασμό και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός από αυτό το Βήμα ζήτησε από την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Συναίνεση δεν είναι να ζητάτε από τη Νέα Δημοκρατία απόλυτη συμφωνία στις δικές σας προαποφασισμένες στρατηγικές επιλογές. Και η συναίνεση δεν είναι ένα τέχνασμα, το οποίο το ανασφύριζε όποτε μας βολεύει με σκοπό να εκθέσουμε τον πολιτικό μας αντίπαλο. Αλλά πρέπει να είναι πραγματικά μια μέθοδος για να δημιουργηθεί μια νέα πολιτική και κοινωνική δυναμική, η οποία θα μας βγάλει από το αδιέξοδο.

Δυστυχώς επανήλθαμε σε μια πρακτική, όπου οι πολιτικοί Αρχηγοί παίζουν μποξ χωρίς γάντια. Αυτό παρακολούθησαμε. Δεν είμαι σίγουρος αν αυτό βοηθάει τη χώρα. Επιμένω, όμως, ότι η ευκαιρία υπήρχε να γίνει μια πραγματική υπέρβαση και η ευκαιρία χάθηκε. Και η ευθύνη γι' αυτό βαρύνει τη δική σας παράταξη και βαρύνει προσωπικά τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, ο οποίος μπορεί μεν να πάρει ψήφο εμπιστοσύνης –θα την πάρει, δεν έχω καμμία αμφιβολία γι' αυτό– αλλά θα βγει αποδυναμωμένος. Και την εμπιστοσύνη της κοινωνίας ο ίδιος προσωπικά θα την έχει απολέσει.

Μιλάτε σήμερα εδώ και εσείς, για νέο ξεκίνημα με κάποιες εξαιρέσεις. Εσείς είστε μια εξαίρεση. Και προσωπικά σας εύχομαι καλή επιτυχία στο έργο που έχετε αναλάβει. Αλλά τα πρόσωπα που καλούνται να διαχειριστούν αυτό το νέο ξεκίνημα, είναι πρόσωπα δοκιμασμένα και πρόσωπα τα οποία στην συντριπτική τους πλειοψηφία έχουν αποτύχει. Δεν έχουν να δείξουν ένα ουσιαστικό έργο. Και τους νεόκοπους κηπουρούς τους αντικατέστησαν απλά έμπειροι κομματικοί υλοτόμοι. Δεν είμαι βέβαιος ότι αυτή οι κομματικοί υλοτόμοι θα μπορέσουν να κάνουν αυτά τα οποία οι προηγούμενοι δεν μπορούσαν να κάνουν.

Έγινε μια αλλαγή στο Υπουργείο Οικονομικών. Ποια είναι η μεγαλύτερη ομολογία αποτυχίας της οικονομικής σας πολιτικής από την αντικατάσταση του κ. Παπακωνσταντίνου; Γιατί φεύγει ο κ. Παπακωνσταντίνου από το Υπουργείο αυτό; Φεύγει διότι στα μάτια όχι απλά της κοινής γνώμης δεν κατάφερε να πετύχει τους στόχους που είχε θέσει και αντικαθίσταται από τον κύριο Βενιζέλο, καθ' όλα έμπειρο, ευφράδη, δυναμικό πολιτικό, ο οποίος όμως στην πολιτική του σταδιοδρομία υπήρξε ανέκαθεν ένας υπέρμαχος του μεγάλου κράτους και δεν έχει δείξει μέχρι στιγμής πραγματική διάθεση, έναν πραγματικό μεταρρυθμιστικό «οίστρο», αυτό το οποίο σήμερα χρειάζεται τόσο πολύ και η δική σας Κυβέρνηση και ο τόπος. Βέβαια οφείλω να του αναγνωρίσω ότι σε κάποιες από τις δηλώσεις που έκανε πριν γίνει Υπουργός μίλησε και για την ανάγκη επαναξιολόγησης της φορολογικής πολιτικής και για την ανάγκη να δοθεί μια καινούργια αναπτυξιακή δυναμική σε μία οικονομία η οποία σήμερα βρίσκεται στην πιο βαθιά μεταπολεμική της ύφεση.

Το ερώτημα όμως παραμένει, κύριε Μόσιαλε: Ποια είναι η βούλησή σας και η επιθυμία σας να συγκρουστείτε μ' αυτό το βαθύ σύστημα το οποίο τελικά ήταν αυτό το οποίο σας απέτρεψε από το να κάνετε την πραγματική υπέρβαση;

Σήμερα, κυρία Πρόεδρε, η ΔΕΗ ξεκινάει κυλιόμενες απεργίες. Κατεβάζει διακόπτες εν μέσω τουριστικής περιόδου και εν μέσω

μιας εξαιρετικά δύσκολης συγκυρίας για την ελάχιστη εναπομείνασα παραγωγή σ' αυτή τη χώρα. Για πόσο καιρό εσείς θα συνεχίζετε να το ανέχεστε αυτό το πράγμα; Τι με κάνει εμένα να πιστεύω ότι τώρα πραγματικά θα έχετε τη δύναμη να συγκρουστείτε μ' αυτούς οι οποίοι σας στέλνουν μηνύματα στα κινητά σας τηλέφωνα –όχι σε σας προσωπικά, στους Υπουργούς, στους Βουλευτές– και επικαλούνται την πραγματική συνείδηση του ΠΑΣΟΚ για να σας αποθαρρύνουν από το να ανοίξετε την αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας;

Εμείς με τους δικούς μας συνδικαλιστές τα έχουμε λύσει αυτά τα προβλήματα, κύριε Μόσιαλε. Δεν καθορίζουν την πολιτική. Είδα και κάποιες αφίσες της ΔΑΚΕ στο δρόμο οι οποίες προσωπικά εμένα με ενόχλησαν ιδιαίτερα. Εμείς απ' αυτές τις πρακτικές έχουμε πάρει τις αποστάσεις μας. Δεν καθορίζουν τις πολιτικές οι δικοί μας συνδικαλιστές. Απομένει να αποδείξετε ότι μπορείτε να κάνετε κι εσείς ακριβώς το ίδιο.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, με την εκτίμηση ότι ο ανασχηματισμός που έγινε και ο οποίος προκάλεσε τη συζήτηση που κάνουμε σήμερα είναι ένας ανασχηματισμός «βιτρίνας» και όχι ουσίας. Εξακολουθούμε να έχουμε έναν Πρωθυπουργό ο οποίος είναι αδύναμος, ο οποίος αναγκάστηκε να κάνει μία άσκηση εσωκομματικών ισορροπιών. Τι να σας πω; Εγώ εύχομαι ειδικά τα καινούργια πρόσωπα να μας εκπλήξουν ευχάριστα. Εύχομαι ο κ. Οικονόμου –ο οποίος αυτή τη στιγμή δεν είναι στην Αίθουσα– να τολμήσει να συγκρουστεί μ' έναν διεφθαρμένο φοροεισπρακτικό μηχανισμό και να ταράξει τα νερά, αλλά επειδή τα παραμύθια στην πολιτική συνήθως δεν έχουν ευχάριστο τέλος, κρατώ πολύ μικρό καλάθι και το Σεπτέμβριο, αφού θα έχουν γυρίσει οι πολίτες από τα πολύ λιγότερα «μπάνια του λαού» τα οποία θα κάνουν φέτος, θα ξαναβρεθούμε μπροστά στην αδυναμία της Κυβέρνησης να κάνει πράξη αυτά τα οποία πρέπει να κάνει και τότε πολύ φοβάμαι ότι το αίτημα για πρόωρες εκλογές θα είναι πια επιτακτικό και καθολικό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Μητσοτάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μέρα είναι μελαγχολική. Ο χαμός του Άγγελου Τζέκη μας γέμισε με οδύνη. Είχα συμπορευθεί πολλά χρόνια μαζί του. Θέλω να μεταφέρω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην πολιτική και στη φυσική του οικογένεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μελαγχολικές στιγμές ζήσαμε και χθες στο Κοινοβούλιο, στιγμές κατώτερες των απαιτήσεων, στιγμές κατώτερες των αναγκών που έχει η χώρα μας και αυτό το μαρτυρούν οι λεκτικές αντιπαραθέσεις αλλά και η ένταση χωρίς περιεχόμενο. Μια απ' αυτές τις μελαγχολικές στιγμές κατά τη γνώμη μου ήταν η προσπάθεια του κ. Σαμαρά να μετατοπίσει την ευθύνη της ακύρωσης του εγχειρήματος για εθνική συνεννόηση και κοινή συμπόρευση της Κυβέρνησης με τα άλλα κόμματα και κυρίως με την Αξιωματική Αντιπολίτευση επικαλούμενος διάφορα επιχειρήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ερώτημα όμως παραμένει και είναι το εξής: Διερωτάται κανείς πώς σαν κόμμα, σαν Αρχηγός συμμερίζεσαι την κρισιμότητα των στιγμών, συμμερίζεσαι το βάθος της κρίσης και τους κινδύνους που ενέχει η περίοδος και από την άλλη μεριά αντιπαραθέτεις σε μια πρόταση της Κυβέρνησης τα εξής δύο χαρακτηριστικά: Πρώτον, ζήτησε στην ουσία προσφυγές σε εκλογές διότι ο κ. Σαμαράς πρότεινε στον κ. Παπανδρέου και στο ΠΑΣΟΚ μία μεταβατική υπηρεσιακή κυβέρνηση η οποία θα μας οδηγούσε σε εκλογές. Δεύτερον, πρότεινε μία κυβέρνηση χωρίς ατζέντα. Άρα λοιπόν θεωρώ ότι η ευθύνη είναι κυρίως της Νέας Δημοκρατίας.

Παρακολούθησα και νωρίτερα τις προσπάθειες του κ. Μητσοτάκη να μετατοπίσει τις ευθύνες για την ακύρωση ουσιαστικά αυτού του μεγάλου εγχειρήματος στο ΠΑΣΟΚ. Νομίζω ότι είναι πρωτόγνωρο αυτό που έγινε, ο Πρόεδρος μιας Κυβέρνησης με δεδηλωμένη να είναι διατεθειμένος να συμβάλει με την προσωπική του αποχώρηση από την κεντρική πολιτική σκηνή και από

την άλλη μεριά να έχουμε μια μικρόψυχη αντιμετώπιση κατά την έννοια που το είπα νωρίτερα. Βέβαια το ερώτημα είναι πώς θα αντιμετωπιστούν με εκλογές αυτές οι κρίσιμες στιγμές.

Φαίνεται όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η κρίση των τελευταίων ημερών που κινδύνευσε να μετατραπεί σε κρίση θεσμών αλλά και σε εθνική τραγωδία, έχει αποφευχθεί. Ξεπεράστηκε. Το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του για μια ακόμα φορά απέδειξε ότι διαθέτουν δύναμη, ότι αντιλαμβάνονται τις στιγμές και ξεπερνούν την κρίση, ότι βγαίνουμε πιο δυνατοί μετά τον ανασχηματισμό.

Σήμερα είμαστε σε μια άλλη μέρα. Σήμερα έχουμε μία άλλη Κυβέρνηση με άλλες δυνατότητες, μία Κυβέρνηση η οποία μπορεί να κάνει μία καινούργια αρχή, ένα καινούργιο ξεκίνημα. Έχουμε μία Κυβέρνηση η οποία μπορεί να εμπνεύσει ξανά τους πολίτες, να δημιουργήσει αισιοδοξία, ασφάλεια και προοπτική, να δημιουργήσει νέες συνθήκες. Μπορεί αυτή η νέα Κυβέρνηση να θέσει τις βάσεις για το ξεπέρασμα της οικονομικής κρίσης, να βγούμε από το φαύλο κύκλο και να θέσουμε τέρμα σ' αυτήν τη μεγάλη, εκτεταμένη, πρωτοφανή κρίση που κατατρώει τη χώρα μας.

Η νέα Κυβέρνηση έχει μια μεγάλη ευκαιρία και θα τη στηρίξουμε όλοι σ' αυτήν της την προσπάθεια, αρκεί όμως να λάβει υπ' όψιν τα παρακάτω: Πρώτον, να μην επικεντρώσει και αυτή η Κυβέρνηση την προσπάθειά της στα περιοριστικά μέτρα και στην περιοριστική πολιτική προκειμένου να αντιμετωπίσει την κρίση, αλλά να επικεντρώσει το ενδιαφέρον της σε μέτρα αναπτυξιακού χαρακτήρα, στην κίνηση όλων των «εργαλείων» που μπορούν να γυρίσουν σε θετικούς ρυθμούς την οικονομία. Για παράδειγμα, μπορεί η πρόταση του κ. Γιούνγκερ αλλά και η επιβεβαίωση της δικής μας πρότασης για τη μη κατάθεση ίδιας συμμετοχής στα προγράμματα του ΕΣΠΑ να είναι μία απαρχή. Ναι μεν συρρικνώνεται το πρόγραμμα του ΕΣΠΑ, αλλά είναι μία προσπάθεια να εκταμιευθούν χρήματα γρήγορα και να φύγουν μπροστά οι επενδύσεις.

Δεύτερον, θεωρώ ότι μέχρι την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου πρέπει να μη μειωθεί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κατά 10% όπως προβλέπεται σ' αυτό που κατατέθηκε. Θεωρώ ότι η επιτάχυνση των ΣΔΙΤ αλλά και άλλα αναπτυξιακά έργα είναι «εργαλεία» που μπορούν να γυρίσουν την οικονομία σε θετικούς ρυθμούς, δεδομένου ότι το 0,8, 0,6 που προβλέπει το μεσοπρόθεσμο είναι ένα επισφαλές θετικό πρόσημο.

Πρέπει να υπάρξει καλύτερη, πιο αποτελεσματική διαχείριση του μεγάλου δημόσιου χρέους που δημιούργησε το μεγάλο μας οικονομικό πρόβλημα. Η διαχείριση του χρέους είναι άμεση ανάγκη να αντιμετωπιστεί και υπάρχει πρόταση της Γερμανίας που μιλάει για εθελοντική αναδιάρθρωση, για αποφυγή πιστωτικού επεισοδίου. Υπάρχουν «εργαλεία» που μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Τα έχουμε καταθέσει και στην Κυβέρνηση. Μπορεί κανείς από τη δευτερογενή αγορά να αγοράζει σε χαμηλή τιμή τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου. Υπάρχουν άλλα της ανταλλαγής. Υπάρχουν «εργαλεία». Αυτό είναι, κατά τη γνώμη μου, το δεύτερο σημείο στο οποίο η Κυβέρνηση πρέπει να επικεντρώσει την προσπάθειά της.

Το τρίτο σημείο αφορά τις αποκρατικοποιήσεις, αφορά την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας. Πρέπει να επιταχυνθούν οι διαδικασίες αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας και φυσικά πρέπει να δούμε με άλλη οπτική τις αποκρατικοποιήσεις ιδιαίτερα σε τομείς όπου παράγονται δημόσια αγαθά. Πρέπει να έχουμε πιο ευέλικτες πολιτικές. Νομίζω ότι αυτά τα τρία σημεία είναι πάρα πολύ κρίσιμα.

Επίσης υπάρχει και η αξιοποίηση του ορυκτού πλούτου της χώρας μας και οι ξένες μικρές και μεγάλες επενδύσεις. Πρέπει να «τρέξουν» αυτά τα προγράμματα.

Εάν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τρίγωνο: αποφυγή ύφεσης, διαχείριση του χρέους και αποκρατικοποίηση ή αξιοποίηση ακίνητης περιουσίας, δεν το κινήσει συμπληρωματικά η Κυβέρνηση, παρ' όλη την προσπάθεια, τη βούληση, τη θέληση και τη μεγάλη ευκαιρία που έχει η Κυβέρνηση, δεν θα έχουμε τα αποτελέσματα που αναμένουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας θέλω να πω ότι η Κυβέρνηση, πρέπει, επίσης, να στρέψει την προσοχή της στο

κοινωνικό κράτος, στην κοινωνική συνοχή, την πολιτική για την κοινωνία, ιδιαίτερα για τους νέους και ιδιαίτερα στο πολιτικό σύστημα. Αυτό που γίνεται με την αμφισβήτηση του πολιτικού συστήματος, νομίζω ότι είναι τραγικό, είναι μειωτικό. Το πολιτικό μας σύστημα είναι θεμελιώδης αρχή να το αναγεννήσουμε, να το μεταλλάξουμε. Όμως, χωρίς πολιτικό σύστημα, χωρίς πολιτικούς θεσμούς δεν μπορεί η κοινωνία να πορευτεί.

Είμαι σίγουρος ότι μπορούμε. Είμαι σίγουρος ότι η καινούργια Κυβέρνηση μπορεί να κάνει ένα καινούργιο ξεκίνημα και γι' αυτό θα τη στηρίξουμε μ' όλες τις δυνάμεις και είμαι σίγουρος ότι θα είναι αυτό ένα νέο ξεκίνημα που θα μας φέρει θετικά, θεαματικά αποτελέσματα επ' ωφελεία του ελληνικού λαού και της κοινωνίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Παπαγεωργίου.

Καλείται τώρα στο Βήμα ο κ. Ιωάννης Πλακιωτάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αφού εκφράσω και εγώ με τη σειρά μου τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια για τον αδόκητο χαμό του συνάδελφου, Άγγελου Τζέκη, θέλω να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με μια επισήμανση.

Έχει γίνει πολύ λόγος και εκτός και εντός αυτής της Αιθούσης περί συναισθήσεως. Η πράξη όμως, έχει αποδείξει ότι τελικά το ΠΑΣΟΚ, εκείνο που το ενδιαφέρει, είναι πραγματικά η συνοχή. Εναγωνίως επιζητεί να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Το ότι χρειάζεται ορθός σχεδιασμός και όχι αποσπασματικές και λανθασμένες επιλογές, το ότι χρειάζεται εθνική πολιτική και όχι παιχνίδια με τους θεσμούς είναι ένα ζητούμενο. Από μια μεταβατική κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας πήγαμε σ' έναν ανασχηματισμό κυβερνητικών ισορροπιών, που σίγουρα δεν θα αλλάξει την κατάσταση.

Εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε για τα αυτονόητα. Για παράδειγμα, πάρτε το πολυθρύλητο και πολυπαθές πρώην Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας. Η ναυτιλία τι είναι για την Ελλάδα; Είναι το εθνικό και στρατηγικό μας πλεονέκτημα. Τους τελευταίους είκοσι δύο μήνες έχουμε δει απίστευτους πειραματισμούς, απίστευτους παραλογισμούς για έναν κλάδο της οικονομίας μας, ο οποίος την τελευταία μόνο δεκαετία έχει συνεισφέρει πάνω από 140 δισεκατομμύρια ευρώ – προσέξτε το νούμερο, είναι κάτι λιγότερο από το μισό του δημοσίου χρέους μας – για έναν κλάδο της οικονομίας μας, ο οποίος πρωταγωνιστεί σε παγκόσμιο επίπεδο, συνεισφέρει περίπου στο 30% του εμπορικού μας ισοζυγίου. Τώρα καταργούμε πλήρως το ημιτελές, θα έλεγα εγώ, Υπουργείο – αφού ο διοικητικός του φορέας το Λιμενικό Σώμα, είχε αποσχιστεί και τώρα ανήκει στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη – με αποτέλεσμα να εξασθενίζει τόσο σε διεθνές επίπεδο η ελληνική παρουσία, την ίδια ώρα που συζητούνται σημαντικά θέματα, όπως είναι το ζήτημα της πειρατείας ή της εκπομπής ρύπων ή η ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Με αυτόν τον τρόπο καταλαβαίνετε ότι εξασθενίζει η ελληνική παρουσία και η ελληνική συμμετοχή.

Πολύ λόγος βέβαια, έχει γίνει επίσης, για τα αναπτυξιακά προγράμματα και οράματα του ΠΑΣΟΚ, τα οποία μόνο ως ανέκδοτο μπορούμε να τα εκλάβουμε. Δεν θέλω να σας θυμίσω βέβαια, τι έλεγε το ΠΑΣΟΚ ως αξιωματική αντιπολίτευση, για τη σύμβαση παραχώρησης στο λιμάνι του Πειραιά, όπου είχε φτάσει στο σημείο να χαρακτηρίσει τη σύμβαση με τη «COSCO» ως προδοτική.

Ας δούμε όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποια είναι η πολιτική του ΠΑΣΟΚ για το χώρο των λιμανιών. Πρώτα απ' όλα, τι κληρονομήσατε: Κληρονομήσατε χρηματοδοτικό πρωτόκολλο 3 δισεκατομμυρίων ευρώ από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων με προνομιακούς όρους, κληρονομήσατε ένα επιτυχημένο μοντέλο σύμβασης παραχώρησης του ΟΛΠ με την «COSCO» στο λιμάνι του Πειραιά, όπως επίσης, κληρονομήσατε εν εξελίξει αυτοχρηματοδοτούμενα έργα, τα οποία στη συνέχεια βέβαια, τα ακυρώσατε.

Τώρα με το μεσοπρόθεσμο τι προσπαθείτε να κάνετε; Κατ'

αρχάς, έχει προγραμματιστεί η πώληση μεριδίων τόσο του ΟΛΘ, όσο και του ΟΛΠ, το τρίτο και τέταρτο τετράμηνο του 2011, απλά και μόνο για εισπρακτικούς λόγους. Εμείς –και αξίζει αυτό να σημειωθεί– με τη σύμβαση παραχώρησης του ΟΛΠ με την «COSCO» στο λιμάνι του Πειραιά, καταφέραμε και δεσμεύτηκε η «COSCO» να καταβάλει κατ' ελάχιστον εγγυημένο εισόδημα – προσέξτε- 665 εκατομμύρια ευρώ που σε τρέχουσες τιμές αντιστοιχεί περίπου σε 3,4 δισεκατομμύρια ευρώ, την ίδια ώρα που σήμερα η χρηματιστηριακή αξία του 75% του ΟΛΠ ανέρχεται περίπου σε 280 εκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, το ανωτέρω ελάχιστο αντάλλαγμα ακόμα και σήμερα είναι υπερδιπλάσιο της χρηματιστηριακής αξίας του μεριδίου συμμετοχής του δημοσίου στον ΟΛΠ. Αυτή είναι η περιφέρη αποκρατικοποίηση ή ιδιωτικοποίηση των λιμανιών. Το ενοίκιο –γιατί στην ουσία περί ενοικίου πρόκειται– στην προβλήτα 2 του λιμανιού του Πειραιά είναι υπερδιπλάσιο από ό,τι η χρηματιστηριακή αξία του 75% του ΟΛΠ σήμερα.

Και τι καταφέραμε εμείς με το επιτυχημένο μοντέλο της συμβάσεως παραχώρησης; Κατ' αρχάς, καταφέραμε την υποχρέωση εκτέλεσης επενδύσεων, αλλά και προεispραξης μέρους της αξίας έναντι μελλοντικής εκμετάλλευσής. Με τον τρόπο αυτό γεφυρώνεται και το κενό ρευστότητας σήμερα, αλλά και τα επενδυτικά έσοδα που προσδοκάμε στο μέλλον, ενώ ανανεώνονται και οι λιμενικές υποδομές που είναι πολύ σημαντικές για την ακτοπλοία μας.

Βέβαια, τα πράγματα και στον τομέα της ακτοπλοΐας δεν είναι και δεν πηγαίνουν καλά. Τα συσσωρευμένα ελλείμματα απειλούν ακόμα και την επιβίωση των ακτοπλοϊκών εταιρειών, οι οποίες έχουν αναγκαστεί είτε να αποδρομολογήσουν πλοία ή να μειώσουν δρομολόγια, με αποτέλεσμα αρκετά νησιά να αντιμετωπίζουν πρωτόγνωρα προβλήματα εδώ και μήνες λόγω αυτού του γεγονότος.

Επίσης, η περιφέρη μείωση των εισιτηρίων αποδείχτηκε ουσιαστικά, μια τρύπα στο νερό, διότι ενώ είχε συμφωνηθεί ότι με την αντίστοιχη μείωση των υπέρ τρίτων κρατήσεων θα υπήρχε ανάλογη μείωση στις τιμές των εισιτηρίων, οι ακτοπλοϊκές εταιρίες είχαν προ πολλού αυξήσει τις τιμές τους με αποτέλεσμα, ενώ υπήρχε νομοθετική πρωτοβουλία από την πλευρά της Κυβέρνησης με μείωση των υπέρ τρίτων κρατήσεων, τελικά να έρθουμε στα ίδια αποτελέσματα.

Θέλετε και άλλα παραδείγματα; Πολύ λόγος γίνεται, επίσης, για τον τομέα της κρουαζιέρας. Γράφεται και ακούγεται ότι υπάρχει τεράστια αύξηση στο συγκεκριμένο τομέα, όμως, η πραγματικότητα ποια είναι; Η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και συγκεκριμένα στην απελευθέρωση του καμποτάζ αλά ΠΑΣΟΚ δεν έφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Σύμφωνα με στοιχεία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου κρουαζιέρας το 2010 σε σχέση με το 2009, η χώρα μας υποχώρησε από την πρώτη στην τρίτη θέση στην προσέλκυση επισκεπτών κρουαζιέρας, ενώ αντίστοιχα μειώθηκε και η δραστηριότητα από την κρουαζιέρα.

Αυτό γιατί έγινε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Διότι πολύ απλά ο μόνος τρόπος για να αυξήσουμε τα έσοδα από την κρουαζιέρα είναι να αλλάξουμε το νομοθετικό πλαίσιο. Ό,τι ισχύει και ό,τι κάνουν ανταγωνίστριες χώρες, το ίδιο να κάνει και η Ελλάδα, δηλαδή πλήρη απελευθέρωση του καμποτάζ. Ο στόχος μας θα πρέπει να είναι να δημιουργήσουμε home port λιμάνια, δηλαδή βάση αφετηρίας και λήξης κρουαζιέρας. Όταν, όμως, δεν μπορούν να συνεννοηθούν και οι Υπουργοί μεταξύ τους για το που θα γίνει ο σταθμός κρουαζιέρας περιμένουμε να αναλάβει νομοθετική πρωτοβουλία για την πλήρη απελευθέρωση του καμποτάζ;

Το 2012, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χάθηκε. Κινδυνεύει να χαθεί και το 2013 και αυτό οφείλεται στη νομοθετική πρωτοβουλία της άρσης του καμποτάζ αλά ΠΑΣΟΚ. Πρέπει άμεσα να αρθεί και να αλλάξει το νομοθετικό πλαίσιο, όπως βεβαίως θα πρέπει, επιτέλους, να ασχοληθείτε και με την ενίσχυση της ελληνικής σημαίας και τη ναυτική εκπαίδευση και την προσέλκυση νέων στο ναυτικό επάγγελμα και βέβαια με διάφορα άλλα έργα υποδομής.

Από την πλευρά της, βέβαια, η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά και ο Πρόεδρος μας ο Αντώνης Σαμαράς, αντιλαμβάνεται ότι η ναυτιλία αποτελεί πεδίο πρώτης γραμμής

και επιζητεί την ενίσχυσή της. Στοχεύει να την τοποθετήσει εκεί που της αρμόζει: δίπλα στον ίδιο τον Πρωθυπουργό, χωρίς πολλά λόγια, αλλά με συγκεκριμένες προτάσεις, προτάσεις που δυστυχώς δεν εισακούγονται.

Με όλα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι καταλαβαίνουμε ότι η ναυτιλία συνεπάγεται οικονομική και στρατηγική ενίσχυση της Ελλάδας. Συνεπάγεται ισχυρή Ελλάδα και δεν χωρούν παιχνίδια. Δεν χωρούν ολιγωρίες και καθυστερήσεις, ούτε συνεχείς αφέσεις αμαρτιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποφασίστε: Θέλετε ή δεν θέλετε ελληνική εμπορική ναυτιλία; Έχετε συνειδητοποιήσει τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί στην καθημερινότητα των ναυτιλιακών επιχειρήσεων και στη διεθνή εκπροσώπηση της χώρας μας; Επιτέλους, συνειδητοποιήστε το έστω και αργά.

Με βάση όλα τα παραπάνω, σε καμμία περίπτωση δεν χωρούν ανεύθυνες κυβερνήσεις και φυσικά δεν αξίζετε την εμπιστοσύνη μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον κ. Αθανάσιο Παπαδόπουλο, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου, κυρία Πρόεδρε, να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια προς την οικογένεια και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος για τον ξαφνικό θάνατο του αγαπητού συναδέλφου, του Άγγελου Τζέκη, μέλους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΚΚΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα δραματικά γεγονότα της εβδομάδας που πέρασε άφησαν το στίγμα τους σε όλο το πολιτικό σύστημα της χώρας. Η πολιτική ισορροπία, ωστόσο, που επιτεύχθηκε μέσω ανεξαρτητοποιήσεων και παραιτήσεων Βουλευτών, διαπραγματεύσεων μεταξύ πολιτικών Αρχηγών, καθώς και του συνεπακόλουθου ανασχηματισμού της Κυβέρνησης, εκτιμώ ότι, αν μη τι άλλο, εξασφάλισε μέσα από τη δραματικότητά της μία νέα ισχυρότερη και αποτελεσματικότερη Κυβέρνηση. Αυτό μόνο ως μια θετική και ελπιδοφόρα εξέλιξη για την παραπέρα πορεία της πατρίδας μπορεί να εκληφθεί από τη στιγμή που η προσπάθεια για την έξοδό μας από την κρίση θα συνεχιστεί, ελπίζω, απρόσκοπτα.

Από την άλλη πλευρά, παρά τα όσα γράφτηκαν σε μερίδα του Τύπου και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, θεωρώ ότι σε καμμία περίπτωση στους μέχρι πρότινος συναδέλφους μου στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, που είτε ανεξαρτητοποιήθηκαν είτε παραιτήθηκαν, δεν τους πρέπει ο οποιοσδήποτε κακόβουλος σχολιασμός. Και αυτό, γιατί στο σύνολό τους –και αναφέρομαι και στους διαγραφέντες συναδέλφους των προηγούμενων μηνών– αποτελούν παλιά και δοκιμασμένα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, στελέχη του κινήματος τα οποία έχουν το δικό τους τρόπο αντίληψης των πραγμάτων, το δικό τους τρόπο αντίληψης της πολιτικής μας αφήγησης.

Παράλληλα, όμως, είχαν και τις ενστάσεις τους. Αυτό δεν μπορεί να τους το αρνηθεί κανείς, όχι μόνο γιατί η ανεξαρτησία της γνώμης του Βουλευτή αποτελεί ένα συνταγματικά καθιερωμένο δικαίωμα, αλλά και γιατί το ΠΑΣΟΚ ουδέποτε υπήρξε ένα μονολιθικό κόμμα.

Οι αποχωρήσεις τους, λοιπόν, μας προβληματίζουν, αλλά από την άλλη πλευρά δεν μας δίνουν το δικαίωμα να σταματήσουμε ή να το βάλουμε κάτω. Συνεχίζουμε, συνεπώς, την προσπάθεια εξόδου της χώρας από την κρίση.

Από τα γεγονότα της τελευταίας εβδομάδας, θέλω να σταθώ στην ανιδιοτελή και σεμνή στάση του Πρωθυπουργού Γιώργου Παπανδρέου, ο οποίος με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο κατέδειξε ότι δεν είναι γαντζωμένος στο θώκο του. Δεν τον ενδιαφέρει η υστεροφημία του, προκειμένου να διασωθεί η χώρα. Το βράδυ της περασμένης Τετάρτης αποδείχθηκε ότι οι δηλώσεις του δεν είναι έπαια πτερόεντα, αλλά ο απόλυτα προσωπικός τρόπος του να πολιτεύεται.

Για το εάν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επέδειξε παρόμοια ψυχική και πολιτική ανωτερότητα ή εάν συνέχισε να πολιτεύεται παλαιοκομματικά και με την προσχηματική διά-

θεση συναίνεσης σε αυτήν την τόσο κρίσιμη για τον τόπο συγκυρία έχω την προσωπική μου άποψη. Αντικειμενικότερα, ωστόσο, θα τον κρίνει ο ιστορικός του μέλλοντος και ο λαός.

Από την άλλη πλευρά, κομβικής σημασίας για την εξομάλυνση της κατάστασης που προέκυψε κατά τις τελευταίες ημέρες ήταν η στάση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό το λόγο νιώθω υποχρεωμένος να εξάρω την προσφορά της.

Με την αποφασιστικότητά της, τα γρήγορα αντανάκλαστικά της και την πίστη της στις δημοκρατικές διαδικασίες που διέπουν το κίνημά μας, απέδειξε ότι είναι μια Κοινοβουλευτική Ομάδα από την οποία η Κυβέρνηση μπορεί να επωφεληθεί πολλαπλά τόσο σε επίπεδο διασφάλισης της συνέχειας της παράταξης όσο και σε θεσμικό και κοινοβουλευτικό επίπεδο, που είναι και το κρισιμότερο για τον απλό πολίτη. Διαφάνηκε ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα, στεκούμενη στο ύψος των περιστάσεων, δεν είναι σε καμμία περίπτωση επιρρεπής σε βιαστικές και σπασμωδικές κινήσεις που μόνο θα ζημιώναν τον τόπο. Και αυτό, με μια λέξη λέγεται «ευθύνη».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπορούσα προφανώς να αφήσω ασχολίαστες κάποιες από τις χθεσινές εξελίξεις που σηματοδοτήθηκαν από τις τοποθετήσεις των πολιτικών αρχηγών. Άξιες μνείας πραγματικά είναι οι δηλώσεις του Πρωθυπουργού όσον αφορά τόσο τις εμπράγματες εγγυήσεις του νέου δανείου όσο και με τη διενέργεια δημοψήφισματος το φθινόπωρο. Η χαρακτηριστική κόκκινη γραμμή που τράβηξε ο Πρωθυπουργός σε σχέση με τους όρους της νέας δανειακής σύμβασης και την παραδοχή ότι αυτές δεν μπορούν να είναι και δεν θα πρέπει να είναι υποτιμητικές για τη χώρα μας σαν αποτέλεσμα εθνικής και συλλογικής συνεννόησης με τους εταίρους μας σηματοδοτεί πολλά.

Κατ' αρχάς, σηματοδοτεί ότι αυτή η Κυβέρνηση σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να κατηγορηθεί για πολιτικό αυτισμό και αυτό συμβαίνει από τη στιγμή που συνεχίζει να επενδύει στη συμμετοχή, έστω και καθυστερημένα, των υπόλοιπων πολιτικών δυνάμεων του τόπου. Παράλληλα, είναι μια Κυβέρνηση η οποία είναι σε θέση να ακούει, να αφουγκράζεται και να ανταποκρίνεται τις απαιτήσεις της κοινωνίας. Σημαντικότερο, ωστόσο, όλων είναι ότι είναι διατεθειμένη να αναλάβει και τις σχετικές πρωτοβουλίες προς αυτήν την κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας την τοποθέτησή μου, θα ήθελα να αναφερθώ και στα του ανασχηματισμού. Η νέα σύνθεση της Κυβέρνησης καταδεικνύει ότι εν πολλοίς προτιμήθηκαν στελέχη ικανά, έμπειρα και δοκιμασμένα, η τοποθέτηση των οποίων συνιστά από μόνη της εγγύηση για την αποτελεσματικότερη εφαρμογή των μέτρων που θα δώσουν μια ανάσα στον τόπο ιδιαίτερα εν μέσω κρίσιμων εξελίξεων.

Παράλληλα έχω να προσθέσω ότι προσωπικά και δεδομένου ότι για χρόνια υπηρέτησα την τοπική αυτοδιοίκηση ως Δήμαρχος Καλαβρύτων, δεν μπορώ να μείνω ασυγκίνητος από τη νέα δομή του πάλαι ποτέ Υπουργείου Εσωτερικών και Δημόσιας Διοίκησης, το οποίο πλέον υποδιαιρείται σε δύο νέα Υπουργεία με ξεχωριστές αρμοδιότητες. Με βρίσκει απολύτως σύμφωνο αυτή η νέα δομή, ιδίως από τη στιγμή που οι αρμοδιότητες του ενός από τα δύο Υπουργεία θα αφορούν πλέον σχεδόν αποκλειστικά την τοπική και περιφερειακή αυτοδιοίκηση και την ενδυνάμωση της φωνής των τοπικών κοινωνιών, ενώ το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης θα αναλάβει τον επιτελικό σχεδιασμό για την αναδιοργάνωση του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Παράλληλα πιστεύω ότι επιβάλλεται το βάρος της νέας Κυβέρνησης να πέσει και στην ανάγκη ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους, κάτι που, όπως τόνισε και ο Πρωθυπουργός κατά την τοποθέτησή του, είναι εφικτό ακόμη και εν μέσω κρίσης. Άλλωστε, αυτό ήταν ανέκαθεν το κύριο έργο του ΠΑΣΟΚ, η ενδυνάμωση και η στήριξη των κοινωνικά ευάλωτων και αδύνατων στρωμάτων της κοινωνίας.

Επιβάλλονται, λοιπόν, στοχευμένες δράσεις υπέρ των ανέργων νέων και των οικογενειών τους, χωρίς κανένα εισόδημα, που πλημμυρίζουν πολλές φορές όχι άδικα τις μεγάλες πλατείες των πόλεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Επιπρόσθετα, ένα ακόμη μεγάλο στοίχημα της νέας Κυβέρνησης είναι η εξασφάλιση ακόμη μεγαλύτερων κονδυλίων για τη χώρα μας μέσω του ΕΣΠΑ και η διοχέτευση τους στους τομείς εκείνους της οικονομίας που παρουσιάζουν υστέρηση, όπως είναι ο πρωτογενής τομέας της χώρας, που σε τελική ανάλυση αποτελεί και τη βάση όλων των άλλων τομέων παραγωγής, χωρίς βεβαίως αυτό να σημαίνει ότι πρέπει να αφήσουμε τις υγιείς μη παρασιτικές, μικρές, μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις, δηλαδή τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής ιδιωτικής πρωτοβουλίας στο έλεος της κρίσης. Προσδοκώ ότι θα ληφθούν γενναίες αποφάσεις και υπέρ αυτών.

Με βάση την παραπάνω τοποθέτησή μου, θεωρώ ότι έχει γίνει αντιληπτό ότι στηρίζω την Κυβέρνηση. Παράλληλα, πιστεύω ότι η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα θα σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, στηρίζοντας την προσπάθεια της Κυβέρνησης για έξοδο της χώρας από την κρίση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Μαργαρίτης Τζίμας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΤΖΙΜΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω και εγώ να εκφράσω τη βαθιά οδύνη μου για τον πρόωγο χαμό του συναδέλφου μας Άγγελου Τζέκη, ο οποίος κατά κοινή ομολογία υπήρξε ένας έντιμος και καθαρός αγωνιστής της δημοκρατίας.

Ακόμη και χθες, που συνταξιειδύμαμε από τη Θεσσαλονίκη για την Αθήνα, ασχολείτο με την επίλυση των προβλημάτων του τόπου του. Κάποιος Υπουργός του ΠΑΣΟΚ ήταν μαζί μας και του έλεγε πως έκλεισαν δύο υποκαταστήματα του ΙΚΑ στην περιοχή της Θεσσαλονίκης και πρέπει να δοθεί λύση.

Θα είναι βαθιά χαραγμένη στη μνήμη μας η πολιτική παρουσία, η εντιμότητα και η αγωνιστικότητα του Άγγελου Τζέκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ίσως είναι η πρώτη φορά στα πολιτικά χρονικά της πατρίδας μας την τελευταία δεκαετία μια Κυβέρνηση μετά από ανασχηματισμό να ζητά ψήφο εμπιστοσύνης. Συνήθως, ψήφος εμπιστοσύνης ζητείται από τις αντιπολιτεύσεις, όταν καταθέτουν πρόταση μομφής.

Γιατί, λοιπόν, ο κ. Παπανδρέου μετά από ανασχηματισμό ζήτησε επιβεβαίωση της εμπιστοσύνης του από τη Βουλή; Διότι εδώ φαίνεται πως το γήπεδο είναι γνωστό, έχει μία ευρεία Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία και κατά τα φαινόμενα θα πάρει αυτή την ψήφο εμπιστοσύνης.

Δείχνει, όμως, και κάτι άλλο, ότι ο κ. Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ φοβάται το λαό, γι' αυτό και δεν προσφεύγει στη λαϊκή ετυμηγορία. Όλα τα κόμματα της Αντιπολιτεύσεως πλέον ζητούν το λόγο να έχει ο λαός. Όμως, όπως αποδεικνύεται τα τελευταία χρόνια και ιδιαίτερα στους είκοσι μήνες που κυβερνάει αυτό το κόμμα, το ΠΑΣΟΚ φοβάται το λαό. Διότι, μόνο όταν φοβάσαι το λαό, τον εκβιάζεις και του βάζεις διχαστικά διλήμματα. Ξεκίνησε από τις ευρωεκλογές με το γνωστό διλήμμα «Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα».

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, πιστεύετε ότι αυτό που ζει η Ελλάδα και ο Έλληνας τώρα είναι σοσιαλισμός; Θα τρίζουν τα κόκαλα των θεμελιωτών αυτής της ιδεολογίας. Είναι η απόλυτη βαρβαρότητα.

Μετά ήρθατε να εκβιάσετε το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας με το μονόδρομο, το «μνημόνιο ή αλλιώς χρεοκοπία». Πώς είναι δυνατόν, λοιπόν, ένα χρόνο μετά την εφαρμογή του μνημονίου 1, που βύθισε ακόμη περισσότερο σε απόγνωση τον ελληνικό λαό, να σας εμπιστευτεί η ελληνική Βουλή και ο ελληνικός λαός; Δεν υπάρχει ένας τομέας στον οποίο να πετύχατε θετικά αποτελέσματα. Ποιο είναι το όραμά σας για την ανάπτυξη; Υπάρχει ανάπτυξη στη χώρα; Δώσατε ψωμί στον Έλληνα ή δώσατε παιδεία, όταν μειώνονται οι μισθοί και οι συντάξεις των εργαζομένων και μόνο σε ένα χρόνο κυβερνητικής πολιτικής δημιουργήσατε πάνω από τριακόσιες χιλιάδες επιπλέον ανέργους;

Δώσατε παιδεία στον ελληνικό λαό, που κλείσατε τα σχολεία στην ελληνική περιφέρεια με τον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» και τα πανεπι-

στήμια, το ένα μετά το άλλο, εκφράζουν κραυγή αγωνίας και διαμαρτυρίας για το μέλλον τους; Βελτιώσατε την ποιότητα ζωής των Ελλήνων; Σήμερα βγήκαν οι βαθμοί των πανελληνίων. Ογδόντα χιλιάδες παιδιά θα είναι φοιτητές αύριο και τρέμει το φυλλοκάρδι των γονιών που έχασαν τη δουλειά τους ή μειώθηκαν οι συντάξεις και οι μισθοί τους για το πώς θα σπουδάσουν τα παιδιά τους.

Έχετε κυκλοφορήσει στην ελληνική περιφέρεια να μιλήσετε με κανέναν αγρότη, με κανένα κτηνοτρόφο, που δεν μπορεί να πάρει τα πρώτα υλικά για να φυτέψει και να δημιουργήσει προοπτικές εισοδήματος; Ούτε ο ΕΛΓΑ δουλεύει ούτε οι άλλοι μηχανισμοί στήριξης του αγροτικού εισοδήματος, που δούλευαν τις προηγούμενες δεκαετίες.

Σας φταίει η τρόικα. Και αν σας φταίει η τρόικα, γιατί υποκύψατε στην τρόικα; Πού είναι αυτό το περήφανο «Η Ελλάδα ανήκει στους Έλληνες»; Πού είναι αυτό το περήφανο «Βυθίσατε το Χόρα» και εσείς ακολουθείτε μία πολιτική με την οποία βυθίζετε τη χώρα μας;

Μήπως είστε υπερήφανοι, κύριοι της Κυβέρνησης, για την πολιτική που ακολουθείτε στον τομέα της εθνικής άμυνας, με τις συνεχείς προκλήσεις των Τούρκων, παραβιάσεις και παραβάσεις καθημερινά, με τα ελικόπτερα και τα F-16 να χάνουν τις ρόδες και να πέφτουν, γιατί μειώσατε τις εξοπλιστικές δαπάνες και αναγκάσατε τρεις χιλιάδες αξιωματικούς μέσα στο 2010 να αποστρατευθούν, γιατί απαξιώσατε και τα Μετοχικά Ταμεία Στρατού; Για ποιο πράγμα είστε υπερήφανοι; Πού θέλετε να φτάσετε την Ελλάδα; Στο επίπεδο της Τουρκίας, στο επίπεδο της Βουλγαρίας; Ποια είναι η φιλοσοφία σας, εν πάση περιπτώσει; Μεγάλους ρυθμούς ανάπτυξης; Πού είναι ο παραγόμενος πλούτος σήμερα στην Ελλάδα, όταν ακόμη δεν έχουμε αναπτυξιακό νόμο στη χώρα, είκοσι μήνες μετά; Ούτε ένα έργο του ΕΣΠΑ δεν έχει δημοπρατηθεί στην ελληνική περιφέρεια και θέλετε να καταπολεμήσετε την ανεργία. Σταματήσατε όλα τα έργα και δεν δημοπρατείτε ούτε ένα καινούργιο κι έτσι εξαφανίζετε το οξυγόνο της Ελλάδας, που είναι η ζωντανή ελληνική περιφέρεια;

Γιατί να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε ένα κόμμα που γέννησε τη διαπλοκή, σε ένα κόμμα που εξέθρεψε τη διαπλοκή, σε ένα κόμμα που ανέχθηκε τη διαπλοκή, σε ένα κόμμα που μέσα σε μια δεκαετία, ξεκινώντας από το 2000, βαρύνεται με τα μεγαλύτερα σκάνδαλα που επέβλεπαν τη μεγαλύτερη αναδιανομή πλούτου στη χώρα, από το σκάνδαλο του Χρηματιστηρίου μέχρι το σκάνδαλο της «SIEMENS», που είναι καθαρόαιμα παιδιά του ΠΑΣΟΚ;

Έρχεστε εδώ και ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, αντί να ζητήσετε μία συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, γιατί μέσα σε τέσσερα χρόνια του επιβάλλατε 60 δισεκατομμύρια περικοπές μισθών, συντάξεων και φόρους. Δεν ξανάγινε αυτό. Τριάντα δισεκατομμύρια ήταν το μνημόνιο 1 και άλλα τριάντα δισεκατομμύρια είναι το μεσοπρόθεσμο. Σε μία πενταετία 60 δισεκατομμύρια κι έχετε το θράσος να ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης από την ελληνική Βουλή. Δεν ξανάγινε αυτό όχι στη νεότερη, αλλά από τη γέννηση του ελληνικού κράτους ιστορία, μία Κυβέρνηση σε τέσσερα-πέντε χρόνια να παίρνει περιοριστικά μέτρα και να αφαιρεί εισόδημα από το σύνολο του ελληνικού λαού, 60 δισεκατομμύρια.

Γιατί να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης; Οι εκατόν πενήντα έξι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ δεν μπορούν να σηκώσουν το βάρος για την πορεία της χώρας. Δεν προχωράμε σε μεταρρυθμίσεις, παίρνουμε μόνο μέτρα. Δεν είναι στραβός ο γιάλος, στραβά αρμενίζουμε και στραβά αρμενίζουμε. Η αξιοπιστία μας έχει χαθεί. Να σταματήσουμε να φορολογούμε τους ίδιους και τους ίδιους, γιατί η κοινωνία πίσω μας φλέγεται. Οι μισοί ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ είναι σε κατάθλιψη και οι άλλοι μισοί είναι σε πλατείες. Δεν παρουσιάζετε πρόγραμμα με προοπτικές ανάπτυξης.

Αν υπάρχει ένας τίμιος πολίτης σε αυτή τη χώρα, να του στήσουμε άγαλμα: Αυτές είναι θέσεις Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ και Υπουργών μέσα στον κοινοβουλευτικό τομέα εργασίας πριν ακριβώς από μία εβδομάδα.

Απορώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι της Κυβέρνησης, πώς ζητάτε την ψήφο εμπιστοσύνης από συναδέλφους σας Βουλευτές που μέχρι πριν μία εβδομάδα μηδένιζαν και εκμηδένιζαν την ασκούμενη κυβερνητική σας πολιτική.

Η Νέα Δημοκρατία σας πρότεινε ένα διαφορετικό δρόμο, της ανάπτυξης και της αποκατάστασης της αδικίας σε χαμηλόμισθους και χαμηλοσυνταξιούχους, με χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές σε αυτό το περιβάλλον που ζούμε. Έχει 12% η Βουλγαρία, 10% η Τουρκία και η Ελλάδα έχει 25%, με 3% το χρόνο έκτακτες εισφορές.

Δεν ψηφίζουμε, λοιπόν, δεν σας δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί πιστεύουμε πως εξαθλιώνετε ακόμη περισσότερο τον Έλληνα πολίτη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Τζίμα.

Καλείται στο Βήμα ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Παπουτσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ατεκμηρίωτα σε κάθε περίπτωση και παράλογα ήταν αυτά που ακούστηκαν στην Αίθουσα προ ολίγου και είμαι υποχρεωμένος να επαναφέρω τη συζήτηση στην πραγματική της διάσταση.

Μόνο τούτο θα πω αναφορικά με το ρηθέν περί του διλήμματος που τέθηκε τότε από την πλευρά μας για σοσιαλισμό ή βαρβαρότητα. Ναι, προφανώς, εννοούσαμε ότι με τις άστοχες τότε -και γεμάτη λάθη και όχι μόνο- παραλείψεις της προηγούμενης κυβέρνησης, προετοιμαζόταν ατυχώς και δυστυχώς η κατάσταση που ζούμε σήμερα. Και αναφερόμαστε προφανώς στη βαρβαρότητα που βιώνουμε σήμερα εξαιτίας των λαθών της προηγούμενης κυβέρνησης. Και ναι, εμείς παρά τις αντιφάσεις μας σε κάποιες περιπτώσεις, προετοιμάζουμε αναδιοργανώνοντας και πάλι και τις δομές του κράτους και της κοινωνίας και της οικονομίας, έτσι ώστε, να φέρουμε το σοσιαλισμό στο μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση που προέκυψε από τις εκλογές του Οκτώβρη του 2009, πράγματι κλήθηκε να επιτελέσει ένα έργο κεφαλαιώδους, ιστορικής σημασίας και αυτό δεν είναι άλλο από τη διάσωση της χώρας και την αποφυγή της πτώχευσης με κάθε θυσία. Μιας πτώχευσης που οι γενεσιουργές αιτίες χάνονται στις αβλεψίες, στις αστοχίες, στις παλινδρομήσεις των περισσότερων κυβερνήσεων από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα, με προεξάρχουσα βέβαια την προηγούμενη κυβέρνηση. Μια πτώχευση που αν συντελεστεί θα ανατρέψει από τα θεμέλια όλες τις σταθερές, που ως τώρα γνωρίζαμε, τόσο ως πολιτικό σύστημα, αλλά και ως κοινωνία.

Σε μια τέτοια αρνητική εξέλιξη βάσιμα πιθανολογείται η βίαιη έξοδος της χώρας μας από τις δομές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα. Και αυτό δεν αποτελεί εκβιασμό, αλλά απλή παραδοχή της αλήθειας. Αυτό για ορισμένους εντός της χώρας που αρέσκονται στο να παλιμπαιδίζουν, ίσως να αποτελεί συνθήκη ικανή για να νοιώσουν μια αδικαιολόγητη προφανώς ικανοποίηση.

Για τους πονηρότερους, όμως, αλλά και τους κερδοσκόπους τόσο εντός όσο και εκτός Ελλάδος που επένδυσαν ή τζόγαραν - και εξακολουθούν να το κάνουν-πραγματικά τεράστια ποσά προεξοφλώντας, αλλά και επιδιώκοντας τη χρεοκοπία της χώρας και τη μάλλον συνεπακόλουθη διάλυση της Ευρωζώνης και τώρα αναμένουν εναγωνίως τα κέρδη τους- μία πτώχευση θα αποτελέσει χαράς ευαγγέλιο. Για όλους τους υπόλοιπους που διέπονται από την απλή, την κοινή λογική και έχουν επενδύσει στη συνέχεια και το μέλλον αυτής της χώρας, για όλους αυτούς που έχουν εναποθέσει τις ελπίδες τους σε ένα σταθερό περιβάλλον στο παρόν και στο μέλλον, ένα περιβάλλον με προοπτικές κυρίως για τις γενιές που ακολουθούν, μια πτώχευση θα είχε ένα και μόνο αποτέλεσμα, την ολοκληρωτική κατάρρευση της οικονομίας και των ήδη σκληρά πιεζόμενων λαϊκών εισοδημάτων και των λαϊκών κοινωνικών στρωμάτων.

Παράλληλα αυτό θα σημάνει την είσοδο της χώρας, αλλά και όλου του εν γένει ευρωπαϊκού οικοδομήματος σε απρόβλεπτες και έκρυθμες καταστάσεις. Σε καταστάσεις μηδενικής μελλοντικής προοπτικής για όλους τους λαούς της Ευρώπης.

Σε αναφορά με τη χώρα μας, μία πτώχευση θα σημάνει πρώτα απ' όλα ότι οι θυσίες στις οποίες υποβάλλεται μέχρι σήμερα ο λαός μας, θα πάνε χαμένες. Θυσίες για τις οποίες βρεθήκαμε

εμείς σαν Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, όχι λίγες φορές ασφαλώς, απολογούμενοι ενώπιον των πολιτών που μας τίμησαν με την ψήφο τους και μας εμπιστεύτηκαν τη διακυβέρνηση της χώρας. Θυσίες τις οποίες στις περισσότερες περιπτώσεις και εμείς οι ίδιοι οι Βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος χρειάστηκε να πείσουμε και να πιέσουμε ασφαλώς τον εαυτό μας ότι έπρεπε να γίνουν.

Γνωρίζουμε ότι οι πολιτικές επιλογές μας δεν είναι απαραίτητα σοσιαλιστικές και πολλές απ' αυτές έρχονται σε αντίθεση με τον πυρήνα της ιδεολογίας μας. Ωστόσο κανείς από τους ξένους συνομιλητές και δανειστές μας, δεν ενδιαφέρονται σήμερα για το πολιτικό μας στίγμα ή για τις ιδεολογικές μας αγωνίες ή και αντιφάσεις. Έως τώρα επιλέξαμε τη δύσκολη οδό, επιλέξαμε τη γλώσσα της λογικής και της σύνεσης. Επιλέξαμε τη συνέχεια της συλλογικής μας οντότητας, της αδιατάρακτης κρατικής μας υπόστασης. Σε κάθε περίπτωση ωστόσο και κανείς δεν μπορεί να μας καταλογίσει το αντίθετο, είχαμε σαν γνώμονα αποκλειστικά το συμφέρον του Έλληνα πολίτη, το συμφέρον της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την άλλη πλευρά γίνεται προφανές ότι τα κόμματα της Αντιπολίτευσης θα έπρεπε να στηρίζουν αυτήν την προσπάθεια. Αυτό άλλωστε ως επί το πλείστον αξιώνει και η κοινωνία μας ευρύτερα. Αλλά αυτό δυστυχώς αποτελεί ουτοπία για ένα πολιτικό σύστημα που έχει συνηθίσει να πολιτεύεται χωρίς φαντασία, με προσχήματα σε κάθε περίπτωση μικροπολιτικής και με επικοινωνιακούς τακτικισμούς.

Η στάση του Πρωθυπουργού της χώρας για τα δραματικά γεγονότα της περασμένης εβδομάδας, η δημοκρατικότητα, η ανιδιοτέλεια και η ειλικρινής πρόσκληση για ουσιαστική συνεννόηση όλων των πολιτικών δυνάμεων, δυστυχώς εξελήφθησαν, ιδίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ως στάση αδυναμίας.

Ο ίδιος ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κατέδειξε για άλλη μια φορά την έλλειψη ευθύνης που τον χαρακτηρίζει και για την οποία άλλωστε τον κατηγορούν ακόμα και οι ομόλογοι συνάδελφοί του, του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Επιπρόσθετα ο ίδιος ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επιμένει να επαναλαμβάνει μονότονα και ανεξήγητα προφανώς την ίδια φράση σε μόνιμη βάση: «Επαναδιαπραγμάτευση των όρων του μνημονίου».

Μια διευκρίνιση, ίσως, θα τον βοηθούσε. Η επαναδιαπραγμάτευση χρειάζεται δυο αντισυμβαλλόμενα μέρη, τα οποία θα πρέπει να είναι πρόθυμα να ανταλλάξουν κάτι μεταξύ τους. Η χώρα λόγω της δικής του μικροκομματικής πολιτικής δεν έχει αυτή τη στιγμή τίποτα να ανταλλάξει τουλάχιστον μέχρι την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος.

Άλλωστε η ίδια η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός προ ολίγων μηνών επαναδιαπραγματεύτηκαν τους αρχικούς όρους του μνημονίου και πέτυχαν τόσο τη μείωση του επιτοκίου κατά μία μονάδα, όσο και το διπλασιασμό της περιόδου αποπληρωμής των δανείων που μας χορηγήθηκαν, αποφέροντας επιπλέον όφελος για τη χώρα άνω των 6 δισεκατομμυρίων ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επιπόλαιοι πανηγυρισμοί από τα υπόλοιπα κόμματα που ακολουθούν τα δραματικά γεγονότα της προηγούμενης εβδομάδας τα οποία εν χωρώ με προεξάρχουσα την Αξιωματική Αντιπολίτευση ζητούν εκλογές εδώ και τώρα, αποδεικνύουν του λόγου το αληθές, ότι δηλαδή η στάση της ευρύτερης Αντιπολίτευσης και κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης αποτελεί σήμερα μέρος του προβλήματος της χώρας και όχι δυστυχώς μέρος ή όρο της λύσης αυτού του προβλήματος, αφού συμπεριφέρεται σαν να πρόκειται οι εκλογές να λύσουν το πρόβλημα ή αν θα μπορούσαν δήθεν οι εκλογές να λειτουργήσουν σαν μια ιδιότυπη «Κολυμβήθρα του Σιλβάμ» η οποία θα καθάριζε τη χώρα από τα τεράστια ελλείμματα, αλλά και από την επιτακτική ανάγκη να λυθούν τα χρόνια δημοσιονομικά προβλήματα, που μας ταλανίζουν εδώ και δεκαετίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της ευρύτερης Αντιπολίτευσης, των οικίων ημών επιπαραμένων υμείς άδετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, μπορεί το έργο μας να είναι τιτάνιο, μπορεί όλα τα

προγνωστικά να είναι εναντίον μας, αλλά έχω την πίστη ότι εν τέλει θα τα καταφέρουμε.

Ο τελευταίος ανασχηματισμός και η στιβαρή ενίσχυση του οικονομικού επιτελείου της Κυβέρνησης μου δίνουν ελπίδες για το μέλλον. Δημιουργούν εάν θέλετε μια βάσιμη, ελπίζω, προσδοκία ευρύτερα στην κοινωνία μας. Οι εγγυήσεις, νομίζω, που σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να αξιώνονται από την πλευρά των δανειστών μας -με τη σθεναρή θέληση, έτσι όπως τη διατυπώνουμε από την πλευρά μας- δεν θα αποτελέσουν λόγο εθνικής ταπείνωσης και σε σχέση με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Κάτι τέτοιο θα υπονόμειε άλλωστε την ίδια την επιτυχία της μεταρρυθμιστικής μας προσπάθειας.

Βάσει των παραπάνω, λοιπόν, και για όσα ακόμη αυτονότητα θα μπορούσε να επικαλεστεί κανείς, είναι προφανές ότι στηρίζω, χωρίς αμφιταλαντεύσεις μάλιστα, την Κυβέρνηση και παρέχω βεβαίως, ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει τώρα, ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αιωνία η μνήμη του συναδέλφου, φίλου Άγγελου Τζέκη! Αυτού του ευπατρίδη του κοινοβουλευτισμού, που μπορεί να μας χωρίζαν πολλές πολιτικές διαφορές, πάντως μας έμαθε τη συμπίεση στους κοινούς αγώνες για την αναβάθμιση της ποιότητας της δημοκρατίας μέσα σε αυτό το Κοινοβούλιο, αυτές τις κρίσιμες ώρες. Βέρα από τη μνήμη του, ας θυμόμαστε και το παράδειγμά του.

Κύριοι της Κυβέρνησης, ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, την οποία δεν πρόκειται να σας δώσουμε από πλευράς Νέας Δημοκρατίας, όπως εξήγησε χθες ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Σαμαράς. Και αυτό δεν γίνεται τόσο για λόγους κοινοβουλευτικής τάξης, επειδή στο πλαίσιο του κοινοβουλευτισμού ειθίσταται, λόγω του ελεγκτικού της ρόλου η Αντιπολίτευση -και ιδίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση- να αρνείται ψήφο εμπιστοσύνης.

Όπως έχουν έρθει τα πράγματα, η άρνησή μας εκφράζεται για λόγους εθνικής και ιστορικής ευθύνης. Το «όχι» σε αυτήν την Κυβέρνηση ύστερα από τον τελευταίο ανασχηματισμό είναι πράξη εθνικής ευθύνης μήπως και η Κυβέρνηση αυτή αφυπνισθεί και μήπως αντιληφθεί ότι δεν μπορεί να συνεχίσει προς την κατεύθυνση που έχει επιλέξει οδηγώντας τον τόπο στην καταστροφή. Ας επιλέξει τη μόνη λύση που σε κάθε δημοκρατία υπάρχει, το δρόμο των εκλογών για να μιλήσει ο ελληνικός λαός. Και εξηγώ γιατί αυτό το «όχι».

Ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης. Από ποιόν; Από τη Βουλή. Ζητήστε τη από τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης, όχι από εμάς. Ιδίως, είναι γνωστό πρώτα-πρώτα ότι έχετε χάσει την εμπιστοσύνη του λαού. Το βλέπετε. Θα χρησιμοποιήσω μια χαρακτηριστική φράση δικού σας Βουλευτή, ο οποίος μετά τον ανασχηματισμό μάλιστα έγινε και Υφυπουργός. «Το κατόρθωμά σας...» είχε πει στον κοινοβουλευτικό τομέα του ΠΑΣΟΚ, προς την Κυβέρνηση «...είναι ότι αδειάσατε τα ταμεία και γεμίσατε τις πλατείες!» Αυτός ο λαός που διαμαρτύρεται είναι ένας λαός, ο οποίος έχει αποσύρει την εμπιστοσύνη από την Κυβέρνηση, την οποία εξέλεξε με μεγάλη πλειοψηφία πριν από ενάμιση χρόνο. Αφού δεν έχετε την εμπιστοσύνη του κόσμου, πώς ζητάτε την εμπιστοσύνη την Αντιπολίτευσης;

Δεύτερον, δεν έχετε την εμπιστοσύνη των Βουλευτών σας. Είναι γνωστό αυτό. Κοιτάξε τι λέγατε πριν από λίγες μέρες. Και μη νομίζετε ότι, επειδή έγινε αυτός ο ανασχηματισμός και τέθηκαν τα εκβιαστικά διλήμματα και επιτεύχθηκε αυτή η «πολιτική οξυγονοκόλληση», έχετε την εμπιστοσύνη ακόμα και των Βουλευτών σας. Δεν έχετε παρά να θυμηθείτε τι ελέχθη τις τελευταίες μέρες για να καταλάβετε πως ούτε και οι ίδιοι σας πιστεύουν. Όταν οι Βουλευτές σας δεν σας πιστεύουν, ζητάτε την εμπιστοσύνη της Αντιπολίτευσης και ιδίως της Αξιωματικής; Χρέος μας είναι, λοιπόν, αποτυπώνοντας αυτήν την έλλειψη εμπιστοσύνης, να σας πούμε «όχι», μήπως και αφυπνιστείτε και

μήπως αφού δεν μπορείτε να ακολουθήσετε άλλο δρόμο, όπως επιβάλλεται από το εθνικό συμφέρον, οδηγήσετε τον τόπο σε εκλογές, καθώς είπα.

Μιας και ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, θα έλεγα μάλιστα ότι εμείς κάνουμε το αντίστροφο μέσα από το θεσμικό ρόλο που μας ανήκει: Μετατρέπουμε, είτε το θέλετε είτε όχι -σε θεσμικό επίπεδο βεβαίως δεν μπορεί να γίνει αυτό, μπορεί όμως σε επίπεδο πολιτικού λόγου- αυτή την πρόταση εμπιστοσύνης που κάνατε, σε πρόταση μομφής, πρόταση δυσπιστίας από την πλευρά μας και πάλι για λόγους εθνικού χρέους. Γιατί στο πολιτικό DNA του ΠΑΣΟΚ η λέξη «εμπιστοσύνη» δεν υπάρχει. Δεν υπήρχε ποτέ. Αλλά ιδίως δεν υπάρχει ύστερα από τις εκλογές της 4ης Οκτωβρίου 2009.

Και γιατί δεν υπάρχει αυτή η εμπιστοσύνη; Πρώτον, διότι εξέλεγτε εξαπατώντας τον ελληνικό λαό. Γι' αυτό οι άνθρωποι είναι στους δρόμους. Τους υποσχεθήκατε εν γνώσει σας πράγματα που δεν μπορούσαν να γίνουν, το «λεφτά υπάρχουν». Και μην γυρίσετε να μας πείτε το ίδιο παραμύθι ότι δεν ξέρατε. Ξέρατε και πολύ καλά ότι λεφτά δεν υπήρχαν. Το ξέρατε, γιατί είχε τονισθεί από τον τότε Πρωθυπουργό, τον κ. Κώστα Καραμανλή, προ των εκλογών. Το ξέρατε, γιατί σας το είχε επισημάνει ο κ. Αλμούνια στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, με τον οποίο σας έλεγε ότι συζητά ο κ. Παπανδρέου. Σας το είχε πει ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος. Το ξέρατε. Και αποδεικνύεται και από το εξής: Ο κ. Καραμανλής αμέσως μετά τις εκλογές, εδώ, στις 17 Οκτωβρίου, στις προγραμματικές δηλώσεις, μιλώντας ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και απαντώντας στον κ. Παπανδρέου -εδώ είναι τα Πρακτικά της Βουλής- επισημάνει: «Είπετε ότι είπατε πριν από τις εκλογές. Τέλειωνε. Πάρε μέτρα». Σας το είπε και η κ. Παπανδρέου -και κάνετε πως το ξεχνάτε- ότι στον Υπουργό Οικονομικών μέχρι πρότινος, τον κ. Παπακωνσταντίνου, έλεγε: «Πρέπει να πάρετε μέτρα. Ξεχάστε το "λεφτά υπάρχουν"». Και αυτός «την κοιτούσε σαν UFO!»

Εν γνώσει σας, λοιπόν, εξαπατήσατε τον ελληνικό λαό. Και κάνατε ως Κυβέρνηση το αντίθετο από αυτό, για το οποίο εξελέγητε. Πού είναι, λοιπόν, η εμπιστοσύνη που ζητάτε να σας δώσουμε; Εσείς, που έχετε μέσα στο πολιτικό σας DNA την έλλειψη εμπιστοσύνης μέσα από την πολιτική απάτη που διαπράξατε σε βάρος του ελληνικού λαού;

Αυτή, όμως, η έλλειψη εμπιστοσύνης και η ανειλικρίνεια συνεχίζεται. Γνωρίζατε ότι έπρεπε να πάρετε μέτρα. Δεν το κάνατε. Αφήσατε τη χώρα να γίνει «το τέλειο θύμα» της βουλμίας των αγορών. Την αφήσατε αθωράκιση. Και κάνατε και κάτι άλλο που, είτε θέλετε είτε όχι, θα μείνει. Δεν ακούω πολλοί να το τονίζουν, αλλά είναι μια αλήθεια: Αυξήσατε το έλλειμμα τέσσερις ολόκληρες μονάδες μέσα σε τρεις μήνες -9,5 δισεκατομμύρια ευρώ- επειδή δεν εισπράξατε αυτά που έπρεπε να εισπραχθούν και κάνατε αλόγιστες παροχές μέχρι να πάρετε χαμπάρι πού οδηγείται ο τόπος. Το 15% του ελλείμματος του 2009 είναι πλασματικό, γιατί οι τέσσερις μονάδες οφείλονται σε εσάς. Και αυτό που δήθεν μειώσατε -που ούτε αυτό δεν μειώσατε- είναι αυτό το έλλειμμα που δημιουργήσατε εσείς οι ίδιοι. Μας παριστάνετε κατόρθωμα ότι μειώσατε -αν μειώσατε- το έλλειμμα που εσείς δημιουργήσατε σε τρεις μήνες. Μετατρέψατε ένα απόλυτα διαχειρίσιμο θέμα ελλείμματος σε θέμα δημόσιου δανεισμού και δημόσιου χρέους. Εδώ ήταν όλοι εκείνοι που σας έλεγαν «πάρτε μέτρα, φέрте ένα φορολογικό νομοσχέδιο». Ο κ. Απόστολος Κακλαμάνης ήταν εδώ και εκλιπαρούσε την εποχή εκείνη, που διοργανίζονταν ο κ. Παπουτσής με τον κ. Παπακωνσταντίνου ποιοι θα πάρουν χρήματα μέσα από παροχές και σας έλεγε: «Θα φέρετε κανένα φορολογικό νομοσχέδιο;». Έτσι οδηγήσατε τον τόπο εκεί που τον οδηγήσατε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Ήρθε η ώρα του μνημονίου. Οδηγήσατε τον τόπο στο μνημόνιο, χωρίς να διαπραγματευθείτε. Και τι είναι αυτά που ακούσαμε εδώ χθες; Άκουσον-άκουσον! Είπε ο κ. Παπανδρέου: «Έπεσε έξω η τρούφα. Άλλα μας είχε προβλέψει και άλλα έγιναν!» Μα, την πολιτική τη συμφωνήσε ο κ. Παπανδρέου. Και την πολιτική, η οποία είναι πολιτική του μνημονίου, την διαμόρφωσε ο ίδιος ο κ. Πα-

πανδρέου και η Κυβέρνησή του.

Είμαστε σοβαροί, κυρία Υπουργέ, μιας και εκπροσωπείτε την Κυβέρνηση, να λέει ο Πρωθυπουργός της χώρας ότι παραπλανήθηκε από τις προβλέψεις της τρούφας; Τι είναι η Κυβέρνηση της Ελλάδας; Τι είναι ο κ. Παπανδρέου; Ο άνθρωπος που παρασύρθηκε; Ο ανήλικος, ο οποίος παρασύρθηκε από τον κηδεμόνα του; Ή η παιδούλα, η οποία παρασύρθηκε από τους νοικοκύρηδες του σπιτιού;

Είναι ντροπή να λέγονται αυτά τα πράγματα στο Κοινοβούλιο, ότι ολόκληρος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση του δεν είχαν καταλάβει πού οδηγούσαν τη χώρα και παραπλανήθηκαν από τις προβλέψεις της τρούφας! Αυτή είναι η υπευθυνότητά σας! Και μας ζητάτε σε αυτήν την πορεία να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης. Δεν την έχετε, λοιπόν. Και δεν την έχετε πολλώ μάλλον όταν торπιλίσατε ακόμη και κάθε προσπάθεια που μπορούσε να γίνει, για να υπάρξει τώρα μια υπεύθυνη κυβέρνηση να σώσει τον τόπο. Γιατί στο DNA σας την έννοια της συναίνεσης δεν την έχετε, δεν την ξέρετε. Ως αντιπολίτευση, υιοθετούσατε μια στείρα άρνηση. Δεν συναινέσατε σε τίποτα. Δεν συμφωνήσατε σε τίποτα. Ως Κυβέρνηση, μας φέρατε προ τετελεσμένων γεγονότων, όλη τη Βουλή. Πρώτα διαμορφώνατε τα μνημόνια και τα παραμνημόνια και μετά ζητούσατε τη συναίνεσή μας. Δηλαδή να μοιραστούμε την ευθύνη! Και σε αυτή την περίπτωση, που έγινε η συζήτηση με τον κ. Σαμαρά, ρίξατε σε ένα δήθεν πολιτικό κουσκους το γεγονός ότι δεν έγινε η κυβέρνηση σωτηρίας, όταν εσείς οι ίδιοι ομολογήσατε ότι ο κ. Παπανδρέου με το που είπε ότι μπορεί να αποχωρήσει και από Πρωθυπουργός πέσατε όλοι επάνω, τουλάχιστον τα κυβερνητικά στελέχη, να του πείτε «πού αφήνεις το ΠΑΣΟΚ;». Το κόλλημα σε μια καρέκλα. Η αίσθηση της εξουσίας.

Είναι δυνατόν κάτω από αυτές τις συνθήκες να ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης; Πραγματικά, δεν έχετε καταλάβει πού βρίσκεται ο τόπος αυτήν τη στιγμή. Τον οδηγείτε στην καταστροφή με δική σας ευθύνη. Σε αυτόν τον δρόμο δεν θα σας ακολουθήσουμε.

Μια τελευταία φράση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Με αυτό ολοκληρώνετε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε.

Οφείλει να εξηγήσει και κάτι άλλο ο κύριος Πρωθυπουργός που επιδόθηκε χθες και πέρασε, χωρίς να το συζητήσουμε και να δούμε τι εννοούσε:

Χθες ο κ. Παπανδρέου υπονόησε, κυρία Υπουργέ, ούτε λίγο ούτε πολύ ότι θα γίνει -λέει- δημοψήφισμα. Και μάλιστα, επικαλέστηκε την παρέμβαση και της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, στην οποία έχω την τιμή να ανήκω, για να γίνει δημοψήφισμα επί συνταγματικών αλλαγών. Τι εννοούσε με αυτό; Αν εννοούσε ότι θα παρακάμψουμε το άρθρο 110 του Συντάγματος, που ορίζει πώς γίνεται η Αναθεώρηση και θα επιχειρήσουμε Αναθεώρηση μέσω δημοψηφίσματος, να ξέρει ο κ. Παπανδρέου -και ας ρωτήσει κανένα συνταγματολόγο από αυτούς που έχει κι έχετε και καλούς συνταγματολόγους- ότι αυτό δεν γίνεται και ότι αυτό αποτελεί ένα πραγματικό πραξικόπημα γιατί παραβιάζεται το άρθρο 110, που είναι μάλιστα διάταξη μη αναθεωρητέα. Αν εννοούσε ότι θα κάνει δημοψήφισμα για να ξεκινήσει μετά η διαδικασία της Αναθεώρησης, το 2013, πρέπει να ξέρει ότι κανένα δημοψήφισμα αυτού του είδους, που δεν είναι καν νομοθετικό -και δεν μπορεί να είναι νομοθετικό- δεν είναι δεσμευτικό. Απλώς και μόνο, δηλαδή, χρησιμοποιεί ακόμα και τους θεσμούς για να αντιμετωπίσει την πολιτική του αμηχανία.

Για όλους αυτούς τους λόγους, για λόγους εθνικού χρέους, λέμε «όχι» σε αυτή την πρόταση. Και αν πραγματικά δεν είστε σε θέση να καταλάβετε πού οδηγείτε τον τόπο, ακολουθήστε τη μόνη λύση που ταιριάζει στη δημοκρατία: Οδηγήστε τον τόπο σε εκλογές, προκειμένου να αποφανθεί ο ελληνικός λαός για τη μοίρα του.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ. Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γεϊτονας, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω πρώτα απ' όλα να εκφράσω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του Αγγελου Τζέκη και στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Είχα την ευκαιρία, μέσα από τη συλλειτουργία στο Κοινοβούλιο, να εκτιμήσω αρετές του, όπως την εντιμότητα, το πολιτικό ήθος και να διαπιστώσω ότι υπηρέτησε πραγματικά, με συνέπεια και αποτελεσματικότητα, με πίστη και πάθος, τα δικά του πιστεύω. Αιώνια του η μνήμη!

Θα αναφερθώ τώρα στη συζήτησή μας. Πραγματικά, αν κάποιος άκουγε τον κ. Παυλόπουλο και δεν ήξερε ποιος μιλάει και τον άκουγε να αναλύει και να αναγιγνώσκει το DNA του ΠΑΣΟΚ, θα έλεγε αυτό που είχε πει ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ότι δηλαδή η χώρα έγινε ένα τρελοκομείο.

Σε ποιον τα λέτε αυτά, κύριε Παυλόπουλε; Σε ποιον λέτε ότι δεν δίνετε ψήφο εμπιστοσύνης για λόγους εθνικού χρέους; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι αυτή τη στιγμή το θέμα δεν είναι απλό και ότι δεν κρίνεται η εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση, η οποία ούτως ή άλλως θα πάρει ψήφο -και θα μπορούσε να πάρει και ψήφο αν δεν είχε τις δεσμεύσεις από τον Αρχηγό σας και από πολλούς δικούς σας- αλλά εκείνο που κρίνεται και διακυβεύεται είναι η πορεία μίας χώρας, η οποία είναι εμπερίστατη. Την αφήσατε σε περιδίνηση και μιλάτε ότι εμείς αδειάσαμε τα ταμεία και γεμίσαμε τις πλατείες; Μα, σάλιο δεν αφήσατε! Για όνομα του Θεού!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μαζέψτε τους δικούς σας πρώτα και βλέπουμε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Με τέτοιους λόγους, πραγματικά, ειλικρινά, σκέφτομαι τι θα πουν οι ξένοι. Ζητάμε από τους ξένους -το είπα προχθές και ο Σαρκοζί- να σταματήσουν τις εθνικές φιλονικίες και να σκεφτούν ευρωπαϊκά και εμείς που έχουμε το μεγάλο πρόβλημα, συνεχίζουμε εδώ πέρα τις κομματικές αντιδικίες!

Είναι παλαιάς κοπής όλα τα επιχειρήματα που ακούσαμε προηγουμένως. Τι συνέβη στη χώρα; Εδώ και είκοσι μήνες εμείς δίνουμε μία κρίσιμη μάχη σωτηρίας. Η χώρα ήταν σε παραγωγική κατάρθρωση και σε δημοσιονομική εκτροπή. Ήταν αντιμετώπιση με την πιο επικίνδυνη κρίση του χρέους, με τις ύαινες των αγορών να περιμένουν να μας κατασπαράξουν.

Παρά την αρχική αμηχανία και τη διστακτικότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αναλήφθηκαν θετικές πρωτοβουλίες σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Επίσης, πάρθηκαν δύσκολες αποφάσεις στο εσωτερικό για επώδυνες αλλαγές, για μέτρα δύσκολα, επώδυνα, αλλά αναγκαία και πράγματι πλήρωσε ο λαός μας βαρύ τίμημα. Όμως, έτσι σταθήκαμε όρθιοι, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας! Ήταν ηθικό χρέος να ανταποκριθούμε σ' αυτές τις συνθήκες έκτακτης ανάγκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι σήμερα φορώντας την τήβεννο του Πόντιου Πιλάτου λένε ότι έχουμε έλλειψη πολιτικής νομιμοποίησης, ξεχνούν κάτι απλό αλλά καθοριστικό. Ξεχνούν ότι η μόνη εντολή που δεν είχαμε από τους πολίτες και το μόνο δικαίωμα που δεν είχαμε ήταν να αφήσουμε τη χώρα να χρεοκοπήσει. Έτσι νομιμοποιείται η Κυβέρνηση στις αποφάσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Όσον αφορά το αίτημα για ψήφο εμπιστοσύνης, αυτό έχει σχέση με ένα νέο ξεκίνημα που επιχειρεί η Κυβέρνηση με βάση το μεσοπρόθεσμο σχέδιο για επιτάχυνση και διόρθωση της πορείας, για να βγούμε από την κρίση. Κατέστη δε αναγκαίο αυτό το αίτημα, μετά την αποτυχία της κίνησης για εθνική συνεννόηση και κυβέρνηση εθνικής συνεργασίας.

Η πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού να πάρει η προσπάθεια που κάνουνε εθνικά χαρακτηριστικά, χάθηκε στις συμπληγάδες του μικροκομματισμού, των μικροκομματικών υπολογισμών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ο κ. Σαμαράς, δυστυχώς ακόμα και χθες, έδειξε να αντιμετωπίζει την υπέρβαση Παπανδρέου με «παλαιάς κοπής» αντανάκλαστικά. Και εγώ θέλω να σας πω το εξής: Ασφαλώς και δεν επιβάλλεται η συναίνεση, αλλά η εθνική ασυνεννοησία χωρίς αιτία, δεν συγχωρείται ούτε από το λαό ούτε από την ιστορία.

Μετά απ' αυτό, το ΠΑΣΟΚ συνεχίζει αποφασιστικά. Δεν φυγομαχεί, δεν απεμπολεί, δεν καταθέτει τη λαϊκή εντολή. Όμως, αυτό που θέλω να πω έχω προς όλες τις πτέρυγες είναι ότι ο αγώνας παραμένει εθνικός και όλοι πρέπει να αναλάβουν τις ευ-

θύνες τους. Ιδιαίτερα η Νέα Δημοκρατία που είναι υπόλογη για την κατάσταση την οποία παρέδωσε.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, το ιστορικό χρέος επιβάλλει εσείς τουλάχιστον να πάρετε μέρος σ' αυτήν την εθνική προσπάθεια. Αν θέλετε, θα ήταν και ένα δείγμα συγγνώμης προς τον ελληνικό λαό. Θέλω δε να σας θυμίσω, επειδή πάντα η παράταξή σας μιλούσε για πατριωτισμό, ότι όταν οι Έλληνες είχαν απέναντι εχθρό -και τώρα έχουμε το μεγαλύτερο εχθρό που είναι το χρέος- στάθηκαν ενωμένοι. Όταν υπήρξαν στην ιστορία υστεροβουλίες για το τώρα ή για το μετά, μας κόστισαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όπως είπα και προηγουμένως, δεν μπορούμε να ζητούμε από τους Ευρωπαίους να κάνουν τα δικά τους βήματα, να πάρουν τις δικές τους αποφάσεις και εμείς να εμμένουμε στα κομματικά μας μετερίζια. Στην ιστορία μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς πληρώσαμε ακριβά και δισταγμούς και διχασμούς.

Ο Πρωθυπουργός είπε και χθες ότι κρατάει ανοιχτές τις αγκάλες της σύμπνοιας, προκειμένου να στείλουμε ένα μήνυμα ενότητας και να δυναμώσουμε τη διαπραγματευτική μας θέση. Εγώ επαναλαμβάνω και απ' αυτό το βήμα -το είπα και προχθές στον Πρωθυπουργό, όταν ήμασταν με την Κοινοβουλευτική μας Ομάδα, γιατί αυτός είναι ο ηγέτης, σ' αυτόν έδωσε το τιμόνι ο ελληνικός λαός- την έκκληση να πάρει και νέες πρωτοβουλίες για συνεννόηση και συνεργασία. Και επιμένω πάνω σ' αυτό, γιατί είναι πρώτα απ' όλα θέμα μηνυμάτων που πρέπει να δοθούν προς τα έξω και προς τα μέσα!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσον αφορά την Κυβέρνηση -και μ' αυτό τελειώνω- λέω πως η πολιτική κρίνεται από το αποτέλεσμα. Το νέο κυβερνητικό σχήμα είναι σίγουρα πιο συνεκτικό. Επιβάλλεται, βέβαια, να αποδειχθεί στην πράξη και πιο αποτελεσματικό. Για μένα, μπροστά του έχει τρεις μεγάλες προκλήσεις, στις οποίες περιμένουμε να ανταποκριθεί. Πρώτον, είναι οι δύσκολες διαπραγματεύσεις με τους εταίρους μας για το δάνειο και τη βιώσιμη διαχείριση συνολικά του χρέους. Είναι καλύτερη η συγκυρία στην Ευρώπη, δυναμώνουν οι φωνές για τη στήριξη της χώρας μας και για την ανάγκη της συλλογικής αντιμετώπισης μίας συστημικής κρίσης που απειλεί την ίδια την Ευρωζώνη. Αυτή είναι η μία πρόκληση.

Η δεύτερη πρόκληση έχει σχέση με το μεσοπρόθεσμο σχέδιο. Πρέπει να εξαντληθεί κάθε περιθώριο διαπραγματεύσεως στο μεσοπρόθεσμο για ισοδύναμες δημοσιονομικά λύσεις που ελαφρύνουν τους αδύνατους. Η αγωνία των πολιτών νέας διάχυτη και δεν είναι μόνο στις πλατείες. Απαιτούν δικαιοσύνη στα βάρη και προπάντων απτά δείγματα ότι οι θυσιές πιάνουν τόπο. Έτσι θα διευκολυνθεί και η εφαρμογή του σχεδίου τόσο στο δημοσιονομικό σκέλος, όσο και στο σκέλος των διαρθρωτικών αλλαγών που δεν πρέπει να ξεχνάμε.

Τρίτη πρόκληση -που δεν είναι τελευταία, αλλά είναι η σπουδαιότερη- αποτελεί η αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων και όλων των εργαλείων, παλαιών και νέων, για την ανάκαμψη της οικονομίας και την ανάπτυξη. Και τώρα είναι καλύτερη η συγκυρία. Πρώτον, έχουμε καινούργια εργαλεία εσωτερικά, όπως το νέο επενδυτικό νόμο, το ΕΣΠΑ και διάφορα προγράμματα. Αλλά τελευταία ακούγονται φωνές και στην Ευρώπη, θετικές όπως για την απαλλαγή της Ελλάδας από το βάρος της συμμετοχής στη χρηματοδότηση των έργων του ΕΣΠΑ.

Άρα, υπάρχουν και νέες προοπτικές και νέες δυνατότητες σε σχέση με τη ρευστότητα προς τις τράπεζες με τις νέες εγγυήσεις που όπως δώσαμε. Υπάρχουν καλύτερες δυνατότητες, προοπτικές και εργαλεία που πρέπει να αξιοποιηθούν, ώστε να πάρει τα πάντα της η οικονομία. Πρέπει να επανεκκινήσουμε την αναπτυξιακή μηχανή. Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα και απ' αυτό θα εξαρτηθούν τα εισοδήματα -αλλιώς κοροϊδεύουμε τον κόσμο- οι θέσεις εργασίας, η απασχόληση, καθώς και η κοινωνική συνοχή.

Τελειώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας το εξής: Είδη και χθες να διερωτώνται και Αρχηγοί, αλλά και κάποιιοι στα μέσα ενημέρωσης, για το χρόνο που έχει η Κυβέρνηση. Η Αντιπολίτευση, μάλιστα, τη βλέπει υπό προθεσμία και επιδίδεται σε

εκλογολογία που βλάπτει τον τόπο. Για μένα, οι εκλογές δεν είναι λύση. Άλλωστε, το ξέρουν και οι πολίτες και αυτό δείχνουν και οι δημοσκοπήσεις. Εκείνο, όμως, που μετράει και έχει σημασία, είναι να κερδίσει χρόνο η χώρα, για να βγει από το τούνελ σε συνθήκες πολιτικής σταθερότητας!

Αυτό είναι το ζητούμενο και σ' αυτό πρέπει να συμβάλουμε όλοι! Γι' αυτό και η Κυβέρνηση δεν έχει κανένα δικαίωμα, δεν δικαιούται να αποτύχει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει τώρα η Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Ξενογιαννακοπούλου.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα και εγώ, όπως και οι προηγούμενοι συνάδελφοι, να εκφράσω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του καλού συναδέλφου, του Άγγελου Τζέκη, όπως και στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και να πω και εγώ την προσωπική μου εμπειρία για έναν συνάδελφο που πραγματικά έχαιρε εκτίμησης από όλες τις πτέρυγες της Βουλής και ήταν και ένας άνθρωπος που είχε δώσει τη ζωή του στους δημοκρατικούς και στους κοινωνικούς αγώνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση αυτή διεξάγεται σε μια κρίσιμη και καθοριστική στιγμή για την εξέλιξη των πραγμάτων σε σχέση με τη χώρα μας και όσον αφορά τη δύσκολη και συνεχή διαπραγμάτευση σε ευρωπαϊκό επίπεδο - καθώς είναι μία εβδομάδα που θα κορυφωθεί την Παρασκευή με το σημαντικό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο - και όσον αφορά την εξέλιξη της μεγάλης, επώδυνης, αλλά αναγκαίας προσπάθειας για την σταθεροποίηση και τη σωτηρία της χώρας. Είναι μία συζήτηση που πιστεύω ότι όλοι μας είτε είμαστε στην Κυβέρνηση είτε στην Αντιπολίτευση συμφωνούμε ότι πρέπει να γίνεται με αίσθημα ευθύνης, ειλικρίνειας, θάρρους και όσον αφορά βέβαια την Κυβέρνηση, και με καθαρό πολιτικό λόγο και δεσμεύσεις απέναντι στον ελληνικό λαό. Γιατί, οι στιγμές είναι αυτές που ζητούν υπευθυνότητα, ανάλογα φυσικά με το ρόλο που έχουμε -άλλη υπευθυνότητα καλείται να επιδείξει η Κυβέρνηση και άλλη η Αντιπολίτευση και μάλιστα η Αξιωματική Αντιπολίτευση- και ειλικρίνεια γιατί αυτό απαιτεί ο ελληνικός λαός σε σχέση με την κατάσταση που βρισκόμαστε και όσον αφορά το τι πρέπει να γίνει και το γιατί φτάσαμε εδώ. Πραγματικά, πρέπει να πω ότι δεν είχα και καμμία πρόθεση να μπω σε μια συζήτηση πάλι για το παρελθόν, αλλά εκπλήσσομαι όταν ακούω ακόμα συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να μιλάνε κάτω από αυτό το πνεύμα, λες και δεν έχουν καταλάβει πού έφτασαν τη χώρα και τι ευθύνες έχουν σε όλη αυτήν τη διαδικασία. Και φυσικά, χρειάζεται μια ειλικρίνεια χωρίς εξωραϊσμούς και χωρίς κινδυνολογία και καταστροφολογία. Τα πράγματα πρέπει να ειπωθούν ως έχουν, για να μπορούμε πραγματικά να χαράξουμε την πορεία μας από εδώ και μπρος.

Και σίγουρα η περίοδος αυτή απαιτεί θάρρος. Απαιτεί θάρρος για την Κυβέρνηση που καλείται κάθε ημέρα με τις επιλογές της να μπορεί να σέβεται μία γραμμή, μία λεπτή δημοκρατική γραμμή, δηλαδή, να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και στην κρισιμότητα της περιόδου, αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες και μέτρα που σαφώς είναι δύσκολα και συνεπάγονται και πολιτικό κόστος -και θα ήμασταν ανεύθυνοι αν δεν είχαμε αυτό το θάρρος- αλλά και να μην χάνει ποτέ την επαφή με την κοινωνία, με την αγωνία της, με αυτά που πραγματικά θέλουν και προσδοκούν οι Έλληνες πολίτες. Και απαιτεί ένα θάρρος που πάνω από όλα αποδεικνύεται στην πράξη, όταν μπορούμε και στεκόμαστε στο ύψος των περιστάσεων σ' αυτήν τη δύσκολη συγκυρία που περνάμε και δεν οχυρωνόμαστε πίσω από εύκολα μικροκομματικά αναχώματα, απλουστεύσεις και ισοπεδωτικές λογικές.

Δυστυχώς, όμως, αυτά που έχουμε ζήσει το τελευταίο διάστημα, δείχνουν ότι από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν υπήρχε ούτε αυτό το θάρρος, ούτε αυτή η ετοιμότητα να κάνουν την αυτοκριτική για το παρελθόν που να τους δίνει τη δυνατότητα να μπορούν να αντιμετωπίσουν με θάρ-

ρος αυτήν την περίοδο που περνάμε, αλλά αντίθετα ακούμε, δυστυχώς, τις ίδιες πάλι ισοπεδωτικές αντιλήψεις και λογικές.

Αναφέρθηκαν πολλοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης προηγούμενα σε σχέση με τη στάση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ στο γιατί σήμερα ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση ζητήσαμε να γίνει αυτή η συζήτηση που θα καταλήξει στην ψήφο για την εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση.

Πρώτα από όλα, θέλω από αυτό το Βήμα να πω κάτι που έχει φανεί διαχρονικά στην ιστορία του ΠΑΣΟΚ: ότι το ΠΑΣΟΚ πραγματικά αντλεί δύναμη μέσα από αυτήν τη δυνατότητα που έχει να κάνει ανοικτές, ειλικρινείς συζητήσεις. Και πρέπει επίσης να παραδεχτούμε ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ σ' αυτήν τη δύσκολη συγκυρία έχει διακριθεί για δύο πολύ δύσκολα πράγματα. Πρώτα απ' όλα, ότι με σθένος μπορεί να στηρίζει - και το έχει αποδείξει αυτούς τους είκοσι ένα μήνες- αυτές τις δύσκολες επιλογές που έπρεπε να γίνουν από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Ταυτόχρονα, αποδεικνύει η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα και οι Βουλευτές μας ότι είναι πάντα κοντά στον κόσμο, κοντά στον πολίτη και μπορούν και εκφράζουν ζωντανά αυτήν την αγωνία και μάλιστα με δημιουργικό τρόπο. Γιατί είδαμε -με πρόσφατο παράδειγμα τη συζήτηση που έγινε και στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων γύρω από το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα- πώς ακριβώς αυτή η εποικοδομητική στάση και των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ ήρθε για να μπορέσει μέσα στο πλαίσιο των δυνατοτήτων που δίνει αυτό το πρόγραμμα και η συγκυρία, να βελτιώσουν μια σειρά από ρυθμίσεις που έρχονται να λειτουργήσουν εξισορροπητικά για τα ασθενέστερα στρώματα, για τους πιο αδύναμους της κοινωνίας μας.

Όσον αφορά το γιατί γίνεται αυτή η διαδικασία σήμερα, θέλω να πω ότι η διαδικασία αυτή δεν είναι, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δείγμα αδυναμίας. Είναι ακριβώς δείγμα υπεύθυνης στάσης του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης, του ΠΑΣΟΚ, ότι δηλαδή, σ' αυτήν εδώ τη δύσκολη συγκυρία και με το νέο σχήμα της Κυβέρνησης, όπως έγινε μετά τον ανασχηματισμό της προηγούμενης εβδομάδας, έρχεται η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ απέναντι στη συγκυρία να παρουσιάσει και να ξεδιπλώσει στην Εθνική Αντιπροσωπεία το σχέδιο, τους στόχους με καθαρό τρόπο και απέναντι στη Βουλή και στο λαό και πάνω από όλα με βάση αυτούς τους στόχους και τις ανάγκες της περιόδου να δεσμευτεί και να ανανεώσει τις δεσμεύσεις της πάνω στις οποίες εμείς φυσικά κρινόμαστε καθημερινά και θα κριθούμε και από το αποτέλεσμα.

Θέλω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σκεφτούμε αυτούς τους είκοσι ένα μήνες, πόσες δύσκολες και πολύπλευρες μάχες κλήθηκε ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση να δώσουν. Μάχη πρώτα από όλα, για να αναστηλωθεί το κύρος και η αξιοπιστία της χώρας μας, καθώς ξέρουμε πάρα πολύ καλά -και το ζήσαμε από την πρώτη στιγμή που οριστήκαμε Υπουργοί και πήγαμε στα αντίστοιχα συμβούλια σε ευρωπαϊκό επίπεδο- ποια εικόνα απομόνωσης και απαξίωσης είχε δυστυχώς, εκείνη την περίοδο η χώρα μας. Μάχη για να μπορέσουμε να αποφύγουμε μία εθνική καταστροφή, όπως θα ήταν αν πέρυσι είχαμε οδηγηθεί στη χρεοκοπία με ό,τι αυτό θα σήμαινε για την ανεξαρτησία της χώρας μας, για την ελληνική κοινωνία και για την προοπτική του λαού και της πατρίδας μας. Μάχη για να μπορέσουμε να στήσουμε εκεί, που δεν υπήρχε τίποτα ούτε θεσμικά ούτε πολιτικά και με έναν αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, έναν μηχανισμό για την αντιμετώπιση της κρίσης, ο οποίος στη συνέχεια άνοιξε το δρόμο προκειμένου να υπάρχει μία θεσμική πλέον υποστήριξη. Και είδαμε δυστυχώς, αυτή η κρίση να παίρνει πλέον και χαρακτηριστικά ευρωπαϊκά και να εκδηλώνεται και σε άλλες χώρες, όπως στην Ιρλανδία και στην Πορτογαλία. Μάχη συνεχή για να αναδείξουμε ακριβώς την ευρωπαϊκή διάσταση της κρίσης, η οποία μπορεί να έχει διαφορετικά χαρακτηριστικά σε κάθε μία χώρα της Ευρωζώνης, αλλά έχει και μία κοινή συνισταμένη: ότι ακριβώς είναι μία κρίση που οφείλεται και σε συστημικά προβλήματα της ίδιας της συγκρότησης της Ευρωζώνης και στην πολιτική ατομία και ολιγωρία της ίδιας της ευρωπαϊκής ηγεσίας να πάρει εγκαίρως τα αναγκαία μέτρα και πάνω απ' όλα, στην ανάγκη να υπάρξουν συνολικές ευρωπαϊκές απαντήσεις και μια συνολική ευρωπαϊκή στρατηγική για την αντιμετώπιση της

κρίσης. Και βέβαια, μάχες για να μπορέσει να συνεχίσει αυτήν την πορεία, να μπορέσουμε να σταθεροποιήσουμε την οικονομία και να δρομολογήσουμε πολιτικές που θα μπορέσουν να μας οδηγήσουν σταδιακά στην αναθέρμανση της οικονομίας, στην επανεκκίνηση με την προοπτική φυσικά της αναπτυξιακής ξανά πορείας. Και ήταν μάχες οι οποίες δόθηκαν, μάχες δύσκολες, μάχες με αποτελέσματα.

Επειδή τέθηκε από πολλούς συναδέλφους αυτό το θέμα και επειδή εμείς εδώ δεν ωραιοποιούμε τα πράγματα, θα παραδεχθούμε ότι υπήρχαν προβλήματα, ότι υπήρχαν και αδυναμίες, ότι υπήρχαν και ολιγωρίες και πρέπει να κάνουμε την αυτοκριτική μας και την κάνουμε σε όλα τα επίπεδα. Αλίμονο, εάν σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία, πρώτα από όλα δεν παραδεχόμασταν τα τεράστια προβλήματα είτε με διαχρονικές παθογένειες είτε με την ίδια την προσπάθεια που κάνουμε μέσα σε αυτό το δυσχερές ευρωπαϊκό περιβάλλον. Όμως, είναι μία μάχη που εμείς πιστεύουμε ότι συνεχώς ερχόμαστε και την προσαρμόζουμε με έναν και μόνο στόχο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Αυτός ο στόχος είναι να μπορέσουμε να διασφαλίσουμε τη χώρα μας και τη θέση της στο διεθνές και ευρωπαϊκό πλαίσιο και πάνω απ' όλα να στηρίξουμε τον ελληνικό λαό σ' αυτήν τη δύσκολη μετάβαση από την κρίση και τον κίνδυνο της καταστροφής σε μια νέα οικονομική, αναπτυξιακή και κοινωνική προοπτική.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ σε τρία θέματα τα οποία είναι κυρίαρχα στις συζητήσεις που γίνονται είτε μέσα στη Βουλή, είτε έξω από τη Βουλή, στην κοινωνία και στις συγκεντρώσεις των πολιτών, αλλά και σε κάθε ελληνικό σπίτι, για να εκφράσουν την αγωνία και την αγανάκτηση κάθε ελληνικής οικογένειας.

Το πρώτο θέμα που τίθεται κατά κόρον από την Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι το θέμα της διαπραγμάτευσης και της επαδιαπραγμάτευσης.

Εδώ, λοιπόν, θέλω να είμαι σαφής και να πω ότι η διαπραγμάτευση δεν έχει αρχή, μέση και τέλος, αλλά είναι μια συνεχής διαδικασία, είναι μια διαδικασία η οποία ξεκίνησε από την πρώτη μέρα μετά τις εκλογές που αναλάβαμε τη διακυβέρνηση της χώρας και συνεχίστηκε με επώδυνο και δύσκολο τρόπο όλη αυτήν την περίοδο με συγκεκριμένα αποτελέσματα –οτα οποία και θα αναφερθώ– ενώ προσαρμόζεται συνεχώς στις ανάγκες της χώρας και στους στόχους που θέτουμε σε κάθε εξέλιξη της οικονομικής και κοινωνικής συγκυρίας και βέβαια στην ίδια την ευρωπαϊκή πραγματικότητα, διότι εμείς δεν είμαστε ένα νησί αποκομμένο, αλλά συμμετέχουμε και συνδιαμορφώνουμε.

Με βάση αυτήν τη συνεχή διαπραγμάτευση, συγκροτήθηκε ο μηχανισμός στήριξης και τελικά έστω και με καθυστέρηση και με αποσπασματικό τρόπο έγιναν τα πρώτα θεσμικά βήματα για την κρίση σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Όμως, η διαπραγμάτευση συνεχίζεται και προκειμένου να υπάρχει φόρος για τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές και για να υπάρχει, επιτέλους, ένα ρυθμιστικό πλαίσιο για τους περίφημους «οίκους αξιολόγησης». Και φυσικά συνεχίζεται και προς την κατεύθυνση μιας πιο παρεμβατικής ευρωπαϊκής πολιτικής, αλλά και θαρραλέας για την αντιμετώπιση του χρέους, όπως είναι η υπόθεση του ευρωομόλογου.

Το θέμα της διαπραγμάτευσης, όταν τέθηκε από κάποιες κυβερνήσεις, στο ζήτημα της πολιτικής συμμετοχής και της πολιτικής ψήφου, αποτράπηκε ακριβώς μέσα από τη σθεναρή αντίδραση τότε του Πρωθυπουργού τον περασμένο Οκτώβριο.

Επίσης, υπάρχει το θέμα της διαμόρφωσης ενός ευνοϊκότερου πλαισίου, όσον αφορά την εφαρμογή του ελληνικού προγράμματος. Φυσικά, αναφέρομαι στην απόφαση του Μαρτίου για την επιμήκυνση και το επιτόκιο.

Ακόμα, υπάρχει η βελτίωση του ίδιου του Συμφώνου για το Ευρώ, που ξέρουμε ότι στην αρχή είχε μια σειρά από πολύ δύσκολες και μη αποδεκτές ρυθμίσεις. Όμως, παλέψαμε για να υπάρχει η διασφάλιση του σεβασμού του μείγματος πολιτικής που κάθε χώρα έχει ανάγκη, σε σχέση με τους ευρωπαϊκούς στόχους ή με τη διασφάλιση των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Και φυσικά, ακολουθεί η διαπραγμάτευση που τώρα είναι σε εξέλιξη αυτήν τη στιγμή στο Eurogroup, στη συνέχεια στο Συμ-

βούλιο Γενικών Υποθέσεων, με κορύφωση φυσικά το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, προκειμένου απ' ενός να εξασφαλιστεί η δόση για την Ελλάδα και απ' ετέρου η νέα δανειακή προοπτική της χώρας με όρους στους οποίους να μπορεί πραγματικά να ανταπεξέλθει η χώρα μας και πάνω απ' όλα να είναι όροι που να μπορούν να στηρίξουν την αναθέρμανση και την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας, παράλληλα με την αναγκαία δημοσιονομική εξυγίανση.

Το δεύτερο θέμα που τέθηκε και τίθεται συνέχεια είναι το ζήτημα της συναίνεσης.

Το ζήτημα της συναίνεσης, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι ούτε προσχηματικό, αλλά δεν είναι ούτε και κάποια άσκηση συνηγορίας, όπως με ευκολία λέει η Αντιπολίτευση. Βέβαια, σε καμία περίπτωση η συναίνεση δεν μπορεί να είναι μία έξωθεν επιβαλλόμενη διαδικασία. Δεν είναι αυτό το ζητούμενο και το θέμα.

Η συναίνεση πρέπει να υπάρχει με την έννοια της στοιχειώδους εθνικής συζήτησης, διαλόγου και συνεννόησης και κοινών διαπιστώσεων, όσον αφορά το πού βρισκόμαστε. Η συναίνεση αφορά τους μεγάλους στόχους, όσον αφορά το τι χρειάζεται αυτή η χώρα για να αντιμετωπίσει τα άμεσα και κρίσιμα προβλήματα για το έλλειμμα, το χρέος και την προοπτική της. Πιστεύω ότι αυτό είναι ένα θέμα που πάνω απ' όλα μας αφορά όλους, από όποιο κόμμα και από όποιο μετερίζι της πολιτικής κι αν δίνουμε τη μάχη μας.

Φυσικά, αυτή η διαδικασία δεν αφορά ούτε το να ταυτιστούμε, αλλά ούτε και να καταλύσουμε τη δημοκρατική λειτουργία. Και αυτό ακριβώς είναι το πνεύμα με το οποίο ο Πρωθυπουργός μιλάει για τη συναίνεση. Δηλαδή, να υπάρχει μια διαδικασία η οποία να μπορεί να λείει στον ελληνικό λαό με ειλικρίνεια και θάρρος ότι αυτοί είναι κάποιοι βασικοί στόχοι τους οποίους πρέπει να φτάσουμε και ότι εδώ είμαστε για να συζητήσουμε τα επιμέρους θέματα της πολιτικής και το πώς μπορούμε πιο εύκολα και πιο αποτελεσματικά να φτάσουμε σ' αυτούς τους στόχους.

Και φυσικά επ' ουδενί αυτή η αναγκαία διαδικασία της συναίνεσης δεν αναιρεί σε τίποτα την ευθύνη που έχει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όσον αφορά τη διακυβέρνηση της χώρας, αλλά και το να κρίνεται δημοκρατικά για την αποτελεσματικότητά της.

Άρα, αντί να βρίσκουμε ευκολίες για να υπονομεύουμε μια τέτοια προσπάθεια, οφείλουμε να πούμε ότι μια ειλικρινής προσπάθεια συναίνεσης μ' αυτούς τους όρους ενισχύει διαπραγματευτικά την Ελλάδα, αφού υπάρχει τόσο μεγάλη αγωνία –και σωστά– γύρω απ' αυτήν την Αίθουσα, όσον αφορά το πόσο αποτελεσματικά γίνεται η διαπραγμάτευση για τη χώρα. Πολύ περισσότερο, μάλιστα, αποτελεί και ένα μήνυμα σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία για τα κοινοβούλια των άλλων κρατών-μελών τα οποία παίρνουν αποφάσεις, είτε σε σχέση συνολικά με την κρίση της Ευρωζώνης είτε όσον αφορά τη χώρα μας.

Το τρίτο θέμα, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι η κοινωνική πραγματικότητα σήμερα στη χώρα μας και είναι και το θέμα με το οποίο και θα ήθελα να κλείσω.

Είναι αλήθεια ότι υπάρχει αγωνία, φόβος, ανασφάλεια, αλλά και αυτό που εκφράζεται ως αγανάκτηση, είτε μιλάμε για τους πολίτες που πηγαίνουν και εκφράζουν αυτήν την αγανάκτηση στις συγκεντρώσεις είτε για πάρα πολλούς που δεν πηγαίνουν, αλλά έχουν την ίδια, ίσως και μεγαλύτερη αγωνία. Και αναφέρομαι στους ανέργους, στους νέους ανθρώπους, στους ηλικιωμένους, στην ελληνική οικογένεια που πρέπει καθημερινά να δίνει τον αγώνα της επιβίωσης.

Ας δούμε, λοιπόν, πώς απαντάμε εμείς σ' αυτήν την αγωνία και σ' αυτήν την κοινωνική αγανάκτηση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η απάντηση δίνεται μέσα από τον καθαρό λόγο και μέσα από την αναγνώριση της πραγματικότητας, γιατί ο κόσμος θέλει ειλικρίνεια και δεν θέλει να δημιουργούμε συγκεκριμένες εικόνες. Η απάντηση δίνεται από το γεγονός ότι παίρνουμε τα μηνύματα και δίνουμε καθαρές πολιτικές απαντήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αναπληρωτού Υπουργού)

Η απάντηση δίνεται μέσα από το σχέδιο που έχουμε για να μπορέσουμε σ' αυτήν τη συγκυρία να προχωρήσουμε μπροστά.

Η απάντηση δίνεται μέσα από ένα σχέδιο που θα συνεχίσει την προσπάθεια για την ανάκαμψη και τη δημοσιονομική εξυγίανση της χώρας, αλλά το οποίο ταυτόχρονα είναι μέσα σε ένα ευρύτερο πλαίσιο και μια ευρύτερη στρατηγική για την αναθέρμανση της οικονομίας, για την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή, η οποία είναι απαραίτητη περισσότερο από ποτέ αυτήν την περίοδο. Η απάντηση δίνεται μέσα από ένα σχέδιο το οποίο πραγματικά να μπορεί να δώσει προοπτική.

Για όλη αυτήν την προσπάθεια που γίνεται στο εξωτερικό σ' αυτήν την κρίσιμη συγκυρία μέσα από τη συνεχή διαπραγμάτευση της χώρας μας γύρω από τα θέματα που αφορούν τα συμφέροντά της και όσον αφορά ένα ευρύτερο αναπτυξιακό και κοινωνικό πλαίσιο, ζητούμε την ψήφο εμπιστοσύνης από την ελληνική Βουλή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε και εμείς την Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου.

Το λόγο έχει τώρα για επτά λεπτά ο συνάδελφος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επιβεβαιώνονται τα βασικά συμπεράσματα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και οι διαχρονικές του προβλέψεις. Εγώ ακριβώς λόγω του χρόνου, θα περιοριστώ σε πέντε συν ένα βασικά συμπεράσματα τα οποία προκύπτουν το τελευταίο διάστημα ακόμα πιο καθαρά.

Μιλώντας χθες ο κύριος Πρωθυπουργός τόνισε ότι η Ελλάδα βρισκόταν, αλλά και συνεχίζει να βρίσκεται σε κρίσιμο σταυροδρόμι. Μάλιστα, είπε ότι διοργάνωσε μια σύσκεψη, καλώντας επιφανείς καθηγητές για να συζητήσουν το πρόβλημα –είναι, δηλαδή, σαν να μας λέει ότι έβαλε τους λύκους να φυλάνε τα πρόβατα– με τρεις, όπως είπε, βασικές επιλογές τις οποίες είχαμε μπροστά μας: Η πρώτη είναι η χρεοκοπία, η δεύτερη επιλογή είναι η έξοδος από το ευρώ και η τρίτη ήταν η βοήθεια από το μηχανισμό στήριξης.

Όμως και οι τρεις αυτές συγκεκριμένες επιλογές έχουν ένα βασικό κοινό χαρακτηριστικό. Ποιο είναι αυτό; Είναι το ότι και με τις τρεις αυτές επιλογές τα βάρος της κρίσης τα φορτώνεται ο λαός, για τα οποία δεν φταίει. Επιδεινώνεται η θέση της λαϊκής οικογένειας. Έχουμε μια βάρβαρη επίθεση στα εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων. Συμπιέζεται η τιμή της εργατικής δύναμης. Καταδικάζονται οι νέοι στην αβεβαιότητα και σ' ένα πολύ δυσόμοιο αύριο.

Έτσι, λοιπόν, από τη στιγμή που και οι τρεις αυτές βασικές επιλογές, που μας είπε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός, είναι επώδυνες για το λαό και τον οδηγούν στη χρεοκοπία, τότε ποιο είναι το κριτήριο της επιλογής στην οποία κατέληξε; Εμείς λέμε καθαρά ότι υπάρχει ένα πολύ συγκεκριμένο κριτήριο που και η σημερινή Κυβέρνηση με ιδιαίτερη πιστότητα και στοχοπροσήλωση το ικανοποιεί. Το κριτήριο είναι το ποια απ' αυτές τις τρεις λύσεις θα ήταν η καλύτερη για την αποφυγή της χρεοκοπίας του χρηματοπιστωτικού συστήματος και των επιχειρηματικών ομίλων, για να υπάρξει δηλαδή μια συστράτευση δημιουργίας ενός μαύρου, αντιλαϊκού μετώπου, ενός οδοστρωτήρα που θα τσακίσει το λαό και θα εφαρμόσει την αντιλαϊκή πολιτική, και απ' ετέρου αντανακλά την αγωνία της αστικής τάξης και του πολιτικού της προσωπικού, αντανάκλα το φόβο της μπροστά στη σοβαρή προσπάθεια, η οποία γίνεται το τελευταίο διάστημα, για την ανασύνταξη και την αντεπίθεση του λαϊκού κινήματος.

Γι' αυτήν την προσπάθεια συναίνεσης υπάρχει κοινή βάση; Εμείς λέμε ότι βεβαίως και υπάρχει κοινή βάση. Είναι η συμφωνία, διαχρονικά, των κομμάτων της πλουτοκρατίας, αλλά και του ευρωμονόδρομου στις στρατηγικές επιλογές που εξυπηρετούν τα συμφέροντα του κεφαλαίου: από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, τη Συνθήκη της Λισαβόνας, τη Συμφωνία για το Ευρώ, μέχρι και για την Ευρώπη του 2020. Είναι η συμφωνία των κομμάτων αυτών στο περιεχόμενο και στον προσανατολισμό του μηχανισμού στήριξης. Είναι η συμφωνία των ομόσταυλων κομμάτων σας στην Ιρλανδία και στην Πορτογαλία στον αντιλαϊκό μηχανισμό στήριξης. Όμως, πάνω απ' όλα, είναι η συμφωνία σας στην ανάγκη να επιταχυνθούν οι αντιδραστικές καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, που θα οδηγήσουν το λαό στη φτώχεια.

Γιατί, όμως, υπήρξε αυτό το προσωρινό αποτέλεσμα; Γιατί απ' ενός δεν θέλατε να διατηρηθούν τα προσχήματα, για να μπορεί η Νέα Δημοκρατία να ψαρεύει στα θολά νερά της λαϊκής δυσσάρεσκας και να την χειραγωγεί και ταυτόχρονα να προετοιμάσετε το έδαφος, να διαμορφώσετε ένα τέτοιο έδαφος για την άμεση μελλοντική υλοποίηση αυτού του μαύρου μετώπου, αυτής της μαύρης συνεργασίας.

Τρίτο συμπέρασμα. Υπάρχουν διαφορετικές διαχειριστικές επιλογές; Είναι δηλαδή –αυτό που κατηγορεί ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας– λάθος το μείγμα, λάθος η συνταγή που εφαρμόζει η Κυβέρνηση; Ποιες είναι λοιπόν αυτές οι διαφορετικές επιλογές; Είναι δύο: Η περιοριστική πολιτική και η επεκτατική. Για να μην πάρουμε λοιπόν την Ελλάδα, ας δούμε τη Γερμανία.

Η Γερμανία εφαρμόζει μια κατεξοχήν περιοριστική πολιτική. Πού οδήγησε αυτή η πολιτική της; Οδήγησε στη μείωση των πραγματικών μισθών, στη συρρίκνωση των εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων για τους εργαζόμενους, στη συρρίκνωση αυτού που λέτε υποκριτικά «κοινωνικό κράτος» δηλαδή, στην ιδιωτικοποίηση τομέων, όπως της υγείας, της παιδείας, της πρόνοιας κ.ά..

Όμως αντίστοιχα, ποια ήταν τα αποτελέσματα της επεκτατικής πολιτικής των Ηνωμένων Πολιτειών και του κ. Ομπάμα; Ήταν η έκρηξη της ανεργίας, έκρηξη της φτώχειας για το λαό, υπερχρέωση του κράτους των Ηνωμένων Πολιτειών και, ταυτόχρονα, μέτρα τώρα, για να περιορίσει τις δημόσιες δαπάνες μ' ένα σκληρό πρόγραμμα, το οποίο θέλει να εφαρμόσει.

Έτσι, λοιπόν, το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγουμε είναι ότι στα πλαίσια της διαχειριστικής λογικής δεν μπορεί να υπάρξουν φιλολαϊκές λύσεις διεξόδου προς όφελος του λαού. Γιατί; Διότι η κρίση βρίσκεται στο DNA του καπιταλιστικού συστήματος, το οποίο αντιδραστικοποιείται, εξαντλεί τα ιστορικά του όρια και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δημιουργεί υπέρμετρες δυσκολίες στην όποια διαφορετική διαχειριστική αστική αντίληψη και στα αποτελέσματά της.

Τέταρτο συμπέρασμα, το οποίο μπορεί να βγει: Η επίθεση αυτή δεν έχει προσωρινό χαρακτήρα, γιατί δεν σχετίζεται, παρά μόνον επιμέρους, με την υπόθεση του ελλείμματος και του δημόσιου χρέους, αλλά σχετίζεται με τη διαχρονική ανάγκη του συστήματος των κεφαλαιοκρατών να υπάρξουν συνεχείς θυσιές των εργαζομένων στο βωμό της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας. Γι' αυτό ακριβώς και τα μέτρα αυτά συνολικά εφαρμόζονται σ' όλες τις χώρες, ανεξαρτήτως του βαθμού του ελλείμματος και της υπερχρέωσης που έχουν.

Πέμπτο συμπέρασμα. Αποτελεί αυτή η κρίση ευκαιρία; Εμείς λέμε «βεβαίως». Όμως για ποιον; Αυτό το ερώτημα μπαίνει. Η Κυβέρνηση λέει: «για να γίνει ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο, με εξωστρέφεια και ανταγωνιστικότητα». Ο πιο καλός μαθητής αυτού του μοντέλου ποιος ήταν; Ήταν η Ιρλανδία. Πού κατάληξε η Ιρλανδία;

Επίσης, η Κυβέρνηση λέει: «να αξιοποιήσουμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα», πράγμα που τι σημαίνει; Σημαίνει ότι θα δοθεί γη και ύδωρ εκεί όπου το κεφάλαιο θέλει να αξιοποιήσει τα όποια συγκριτικά πλεονεκτήματα. Σημαίνει καταστροφή των βασικών παραγωγικών δυνάμεων στη χώρα μας και πρώτα και κύρια της εργατικής τάξης. Σημαίνει βίαιο ξεκλήρισμα της φτωχομεσαίας αγροτιάς και των επαγγελματιών, για να μπορεί το κεφάλαιο και οι μονοπωλιακοί όμιλοι να δράσουν ανεξέλεγκτα. Διότι η υπό-

θεση της αναδιανομής δεν έχει να κάνει με το φορολογικό σύστημα, αλλά έχει να κάνει με το ίδιο το κεφαλαιοκρατικό σύστημα, που στη βάση του είναι εκμεταλλευτικό, δηλαδή τον κοινωνικά παραγόμενο πλούτο τον ιδιοποιείται προς όφελος των κεφαλαιοκρατών.

Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, επειδή γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι το μέλλον που προετοιμάζετε είναι μαύρο για τη νέα γενιά και για τη λαϊκή οικογένεια, αισθάνεστε την ανάγκη μέσα από αντιδραστικές διατάξεις, μέσα από αντιδραστικούς νόμους, μέσα από την αστυνομοκρατία και την καταστολή να θωρακίσετε αυτό το βάρβαρο σύστημα, το οποίο έχετε, για να μπορέσετε να αντιμετωπίσετε την κλιμακούμενη λαϊκή οργή.

Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, μπαίνει ένα μεγάλο ερώτημα, κύριε Πρόεδρε, και θα ολοκληρώσω με αυτό. Ποιος εμποδίζει, διαχρονικά, να αναπτυχθούν οι πλούσιες παραγωγικές δυνατότητες που υπάρχουν στη χώρα μας; Ποιος εμποδίζει το να υπάρξει εργασία για όλο το λαό, εργασία με αξιοπρέπεια, που να μπορεί να ικανοποιεί ο εργαζόμενος μέσα απ' αυτήν τη δουλειά του τις σύγχρονες και διευρυμένες ανάγκες του; Γιατί μην μου πείτε ότι δεν υπάρχει πλούτος, με τα 600 δισεκατομμύρια που είναι στο εξωτερικό ως καταθέσεις. Δεν μιλάμε για την ακίνητη περιουσία. Θα μπορούσε να ζηήσει πολύ καλύτερα η λαϊκή οικογένεια. Ποιο είναι αυτό, λοιπόν, που εμποδίζει να αναπτυχθούν αυτές οι παραγωγικές δυνατότητες; Είναι το ότι τα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής βρίσκονται στα χέρια των κεφαλαιοκρατών και αυτοί, με βάση τα δικά τους συμφέροντα και το κέρδος, λένε τι θα αναπτυχθεί και πώς θα αναπτυχθεί.

Μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε αυτό; Βεβαίως. Μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε άμα τους πάρουμε τα μέσα παραγωγής. Άρα, ο γόρδιος δεσμός τον οποίο πρέπει να λύσουμε, όπως είπε κι ο κ. Μόσιαλος, είναι η ρήξη κι η ανατροπή. Γιατί, κύριε Γείτονα, ο αγώνας είναι ταξικός κι όχι εθνικός. Γιατί έχουμε πόλεμο και τα αντιμαχόμενα στρατόπεδα είναι φανερά. Από τη μια μεριά είναι το κεφάλαιο, οι ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί και το πολιτικό σύστημα της αστικής τάξης και απέναντί τους είναι η εργατική τάξη, οι επαγγελματίες, η φτωχή αγροτιά, οι άνεργοι, οι νέες και οι γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ξεκάθαρα από την πρώτη στιγμή έχει πάρει θέση απέναντι σ' αυτό το μέτωπο. Είναι με το λαό. Γι' αυτό πρέπει να το εμπιστευτούν σήμερα το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και να συστρατευθούν μαζί του, γιατί δεν πρέπει να χαθεί άλλος χρόνος.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Δωδεκανήσου του ΠΑΣΟΚ, κ. Νικόλαος Ζωΐδης, για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΩΪΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να προσθέσω και τα δικά μου συλλυπητήρια προς το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος για το χαμό του καλού συναδέλφου, Άγγελου Τζέκη, και να δηλώσω εκ προοιμίου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ανέβηκα σήμερα στο Βήμα με αίσθημα βαριάς εθνικής ευθύνης -και η βαριά ευθύνη εντοπίζεται στο ότι και με τη δική μου ψήφο στο τιμόνι της χώρας θα εξακολουθήσει να βρίσκεται η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και του Γιώργου Παπανδρέου, ανανεωμένη και με σαφείς και συγκεκριμένους στόχους, έτσι όπως χθες ο Πρωθυπουργός στην αγόρευσή του περιέγραψε- και με έντονο προβληματισμό σε δύο επίπεδα.

Από τη μία μεριά, ο προβληματισμός για τη συμπεριφορά των πολιτικών δυνάμεων της χώρας. Για το μεν Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο μόλις κατελθών εκ του Βήματος συνάδελφος μάς έδωσε το δικό του στίγμα. Σεβαστές απόψεις, αλλά μη αποδεκτές ούτε από εμάς, ούτε από τον ελληνικό λαό.

Από την άλλη μεριά, όμως, από το χώρο της λεγόμενης κεντροδεξιάς τα προβλήματα της χώρας αντιμετωπίζονται με έναν τρόπο οπερετικό, θα έλεγα. Είμαι υποχρεωμένος -έτσι για να ελαφρύνω τη συζήτηση- ως μηχανικός σημειολογικά να αναφέρω ότι την περίοδο των σεισμών στα επικίνδυνα κτήρια έμπαινε μια κίτρινη σήμανση. Τώρα την κρίσιμη ώρα αυτή η σήμανση είναι στην «πολυκατοικία». Στο μεγάλο διαμέρισμα της «πολυκατοικίας» όμως, είμαι υποχρεωμένος ως μηχανικός, να

βάλω κόκκινο χρώμα, για τους πολίτες που ενδεχομένως θα διαβούν το κατώφλι της.

Ο δεύτερος προβληματισμός έχει να κάνει με την πορεία της χώρας: με το πώς πορευόμαστε από εδώ και πέρα, εντοπίζοντας εξ αρχής ότι το χρέος και τα ελλείμματα αποτελούν μείζον εθνικό πρόβλημα. Τα αίτια γι' αυτά είναι πολύ βαθύτερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι το πελατειακό κράτος, ένα κράτος κοστοβόρο, υπέρογκο, συγκεντρωτικό, γραφειοκρατικό, αδιαφανές που κάθε άλλο παρά συνέβαλε στη βιώσιμη ανάπτυξη επί τόσες δεκαετίες.

Καλώς ή κακώς, δεν είμαστε μόνοι σε αυτόν τον κόσμο, ούτε μεγάλοι και δυστυχώς καταφέραμε να μην είμαστε καθόλου ατάρκεις. Είμαστε αυτοί που είμαστε, με τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα και τις αδυναμίες μας. Υπάρχουν δεδομένα και σταθερές, ώστε να μπορούμε να κοστολογήσουμε και να προβλέψουμε τις σχέσεις αιτίας-αποτελέσματος. Οι συνέπειες μιας επιλογής βίαιης χρεοκοπίας ή εξόδου από το ευρώ θα ήταν άμεσες και καταστροφικές, για όλους ανεξαιρέτως, ακόμη και για τον άνεργο και για το συμπολίτη μας που ζει υπό καθεστώς ανέχειας. Ο πιο αδύναμος θα γινόταν δυο φορές φτωχότερος με ακόμη πιο ζοφερό μέλλον, η δε χώρα θα αναγκαζόταν να προστρέξει σε άλλες παρεμφερείς επιλογές στήριξης, πολύ περισσότερο αποδυναμωμένη και συνεπώς, με πολύ χειρότερες συνέπειες και απροσδιόριστο μέλλον.

Πρέπει, όμως, να κάνουμε την αυτοκριτική μας με απόλυτη ειλικρίνεια. Είναι αλήθεια ότι έγιναν λάθη. Αν υπάρχουν προτάσεις, ας τις καταθέσουμε, ενωμένοι όχι διχασμένοι. Η ενδεχόμενη πτώχευση της χώρας μας θα μπορούσε να έχει δραματικές συνέπειες για ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ. Φυσικά, πρώτη η Ελλάδα πρέπει να καταβάλει προσπάθειες και τις καταβάλλει. Ο στόχος δεν είναι και δεν μπορεί να είναι να θεραπευτεί μεν η χώρα, αλλά να μείνει δίχως πολίτες ή πλουτοπαραγωγικές πηγές. Με αυτό το δεδομένο κατά νου, έχουμε υποχρέωση να εξαντλήσουμε κάθε περιθώριο αντίστασης προς τις απαιτήσεις που προβάλλουν οι δανειστές εταίροι μας και να πετύχουμε τη μεγαλύτερη δυνατή πίστωση χρόνου, να βιώσουμε στην πράξη την αλληλεγγύη της Ευρώπης των πολιτών.

Ενώ αυτή είναι η κατάσταση, ο κ. Σαμαράς και η Νέα Δημοκρατία τι προτείνει αυτήν την κρίσιμη ώρα, που δεν έχει εκταμιευθεί η πέμπτη δόση, που ο κόσμος μόλις βράζει, που η πατρίδα έχει ανάγκη από υπεύθυνες αποφάσεις; Με τους όρους που θέτει, απορρίπτει επί της ουσίας το σχηματισμό μιας σταθερής κυβέρνησης εθνικής συνεννόησης και ενότητας. Ζητάει εκλογές, από τις οποίες δεν μπορεί να προκύψει αυτοδύναμη κυβέρνηση - αυτό είναι κατανοητό τοις πάσι- εκλογές που ως μοναδικό αποτέλεσμα θα έχουν την αποσταθεροποίηση και αποδυνάμωση της διαπραγματευτικής μας ισχύος.

Απέναντι σε αυτήν τη στάση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μία επιλογή: Τη συμπόρευση με τον Πρωθυπουργό και την ανασυνταγμένη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Περάσαμε μέχρι τώρα θετικά όλες τις εξονυχιστικές αξιολογήσεις, μειώσαμε πέρυσσι το έλλειμμα μας κατά πέντε μονάδες του ΑΕΠ, όσο καμμία άλλη χώρα της Ευρωζώνης μέχρι τώρα δεν έχει καταφέρει, βάλαμε μπρος μεγάλες αλλαγές, το ασφαλιστικό, τη μεταρρύθμιση στην τοπική αυτοδιοίκηση με τον «ΚΑΜΙΚΡΑΤΗ», την αξιοκρατία στο δημόσιο, την απόλυτη διαφάνεια στις κρατικές αποφάσεις, το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών, την αλλαγή του αναπτυξιακού μοντέλου της χώρας με πράσινη ενεργειακή πολιτική.

Δεν φτάσαμε στο τέλος. Καταβάλλουμε προσπάθειες και ελπίζω -και γι' αυτό δίνω την θετική μου ψήφο, κύριε Υπουργέ- ότι η ανασυνταγμένη Κυβέρνησή μας θα κάνει πράξη όλες αυτές τις μεγάλες τομές και θα συνεχίσει σε αυτό το επίπεδο των μεταρρυθμίσεων, κάνοντας πλέον πιο λειτουργικές τις αποφάσεις που έχει ανάγκη ο τόπος.

Αλλά, κύριε Υπουργέ, μιας κι εσείς εκπροσωπείτε μια νησιώτικη περιφέρεια, επιτρέψτε μου έναν προβληματισμό. Πιστεύω - και είμαι απόλυτα βέβαιος γι' αυτό- ότι η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός έχει σταθμίσει όλες τις παραμέτρους. Ως νησιώτικη Βουλευτής, είμαι υποχρεωμένος να σημειώσω για να καταγραφεί στα Πρακτικά μια ανησυχία όσον αφορά τα πράγματα της ναυτιλίας, όσον αφορά τις νησιωτικές πολιτικές, όσον αφορά τα

θέματα της αλιείας, όσον αφορά τις θαλάσσιες μεταφορές. Θέλω να είναι πιο σαφές το πεδίο και πιο απτή, συγκεκριμένη η ευθύνη όσων αναλάβουν να διαχειριστούν αυτές τις πολιτικές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το δηλώνω σήμερα ότι είμαι δεδομένος όσον αφορά τη στήριξή μου στην Κυβέρνηση και επίσης, ξέρω ότι όλοι εμείς οι νησιώτες Βουλευτές είμαστε πρόθυμοι να συμβάλουμε στην προσπάθεια που πρέπει να γίνει σε αυτόν τον ευαίσθητο τομέα, που κρίνει τη ζωή και τη διαβίωση μιας πολύ μεγάλης μερίδας συμπολιτών μας.

Επομένως, κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας αξιοποιήσουμε τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα, ας κάνουμε τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, ας θωρακίσουμε την πατρίδα μας με γερά θεμέλια, με υπευθυνότητα, εργατικότητα και αξιοπιστία, ώστε η Ελλάδα να μην εξαρτάται από δάνειες δυνάμεις. Να εξαρτάται μόνο από εμάς. Εμείς έχουμε δώσει δείγματα γραφής. Αν είμαστε ενωμένοι και αποφασιστικοί, μπορούμε να τα καταφέρουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε κι εμείς το Βουλευτή κ. Νικόλαο Ζωΐδη.

Ο επόμενος συνάδελφος είναι από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, ο κ. Άρης Σπηλιωτόπουλος.

Έχετε το λόγο, κύριε Σπηλιωτόπουλε, για επτά λεπτά.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αφού εκφράσω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια τόσο στην οικογένεια, όσο και στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας γιατί έχασε ένα συνεπή στις τάξεις του αγωνιστή, θα ήθελα να υπενθυμίσω σε αυτή την Αίθουσα ότι έχουν περάσει μόλις είκοσι μήνες από τότε που εμφανίστηκε η πρώτη Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ ζητώντας ψήφο εμπιστοσύνης από το ελληνικό Κοινοβούλιο, είκοσι μήνες που θα νόμιζε κανείς ότι είναι ένα μικρό χρονικό διάστημα. Εντούτοις, μέσα σε αυτούς τους μήνες νομίζει κανείς ότι πέρασαν χρόνια. Και πέρασαν χρόνια, γιατί πράγματι έχουν αλλάξει ριζικά τόσο τα πολιτικά, όσο και τα κοινωνικά δεδομένα.

Όμως, ένα πράγμα δεν άλλαξε δυστυχώς, σε αυτούς τους είκοσι μήνες. Και αυτό που δεν άλλαξε είναι ότι το θηρίο που έχει δύο κεφάλια, δύο όψεις, σαν τον Ιανό, το οποίο κατατρώγει τις σάρκες του Ελληνισμού –δηλαδή, το θηρίο του λαϊκισμού και του κομματισμού– καλά κρατεί σε κάθε πτυχή του δημόσιου βίου.

Ακόμα και το μνημόνιο, το οποίο έφερε εξαιρετικά μεγάλες, επώδυνες θυσίες στον ελληνικό λαό απέτυχε κατά την ομολογία των ίδιων των κυβερνώντων. Και απέτυχε γιατί δεν μπόρεσαν να προχωρήσουν οι όποιες «μεταρρυθμίσεις», γιατί δεν τις άφησαν οι πολιτικές πρακτικές, οι παλινδρομήσεις, η αναβλητικότητα, ο κρατισμός σαν ιδεοληψία, τα απελπιστικά αργά αντανάκλαστα αυτής της Κυβέρνησης, ο λαϊκισμός, η μικροκομματική ισορροπία και κυρίως, η αλαζονεία αυτών που εσείς της κυβερνώσας πλειοψηφίας, χαρακτηρίσατε ως «κηπουρούς» ή, εν πάση περιπτώσει, αρεστούς ή φίλους του Πρωθυπουργού.

Έτσι, λοιπόν, η Κυβέρνηση αυτή εγκλωβισμένη σε τακτικές και ιδεολογήματα και συμπλέγματα του παρελθόντος δεν κατάφερε ούτε καν να αξιοποιήσει τις βαριά επώδυνες θυσίες του ελληνικού λαού και φτάσαμε σήμερα στο γεγονός να ομολογεί ότι το μνημόνιο απέτυχε και να ζητά, βεβαίως, εκ νέου ψήφο εμπιστοσύνης.

Φθάσαμε στην ψήφο εμπιστοσύνης μέσα σε είκοσι μήνες για δεύτερη φορά γιατί σε ένα διάστημα, για λίγες ώρες δεν καταφέραμε να κάνουμε την υπέρβαση σε παρωχημένες νοοτροπίες και πρακτικές του παρελθόντος, δεν καταφέραμε να ξεπεράσουμε τις ιδεολογικές και πολιτικές, αλλά διαχωριστικά, κομματικές γραμμές του χθες και να δώσουμε στη χώρα μας την κυβέρνηση εθνικής ανάγκης που χρειαζόταν. Και αντί για κυβέρνηση εθνικής ανάγκης, δώσαμε μια κυβέρνηση εξ ανάγκης, μια κυβέρνηση δηλαδή η οποία στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο σε εσωκομματικές ισορροπίες.

Εκείνο το οποίο κάναμε ήταν να σβήσουμε από τα χείλη πολλών νέων και δημιουργικών δυνάμεων αυτού του τόπου, που

έχουν απομείνει και αγωνίζονται και θέλουν την Ελλάδα να προχωρήσει και να προκόψει, το χαμόγελο. Ζωγραφίσαμε για λίγες μόνο ώρες ένα χαμόγελο στα χείλη, ότι έγινε επιτέλους το θαύμα και μπορούμε και εμείς, όπως οι άλλες χώρες, να μονιάσουμε μπροστά στα δύσκολα και στα σημαντικά, για να έλθει σε λίγες ώρες η βαθιά απογοήτευση. Ότι αυτός ο τόπος δυστυχώς μπροστά στον γκρεμό ποτέ ιστορικά δεν έχει πατήσει φρένο. Αυτός ο τόπος δυστυχώς μόνιμα πατά γκάζι κάθε φορά που βλέπει τον κίνδυνο, κάθε φορά που βλέπει την απειλή. Δεν καταφέραμε, με άλλα λόγια, να αποκτήσουμε την αναγκαία γι' αυτό τον τόπο κουλτούρα εθνικής συνεννόησης, συναίνεσης στα μείζονα και στα σημαντικά, να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτά που μας ενώνουν είναι πολύ περισσότερα απ' αυτά που τεχνητά και διαχωριστικά επιχειρούν να μας χωρίζουν.

Την αποκλειστική ευθύνη αυτών των χειρισμών –την αποκλειστική ευθύνη διότι διαψεύσαμε τις προσδοκίες πολλών νέων ανθρώπων που ήλπιζαν σ' αυτήν την κυβέρνηση εθνικής συνεννόησης– την έχει η Κυβέρνηση με τους εξαιρετικά τραγικούς χειρισμούς τους οποίους έκανε. Τραγικούς χειρισμούς, που δυστυχώς έφερε αυτήν την εξ ανάγκης Κυβέρνηση των εσωκομματικών ισορροπιών σε μια ιστορική και κρίσιμη στιγμή για τη χώρα.

Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι η χώρα μας αυτήν τη στιγμή κρέμεται από μια κλωστή και είναι όμηρος ως χώρα της τυχαιότητας και της συγκυρίας. Και σ' αυτήν ακριβώς την ιστορική στιγμή εμείς αντί να δώσουμε τις σταθερές εκείνες που έχει ανάγκη το κοινοβουλευτικό, δημοκρατικό μας σύστημα, δημιουργήσαμε με τους τραγικούς χειρισμούς της Κυβέρνησης, πολιτική αστάθεια και εκρηκτικές συνθήκες τόσο στην κοινωνία αλλά ακόμη και στο εσωτερικό του κυβερνώντος κόμματος, ξεχνώντας ότι και το ΠΑΣΟΚ είναι μια από τις πολλές συνιστώσες της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας.

Και όταν όλα αυτά συμβαίνουν, η οικονομία εξακολουθεί και εμφανίζει δομική ανισορροπία, εξακολουθεί και έχει ως κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα την αντιπαραγωγικότητα με την υπερδιόγκωση του δημόσιου χρέους στα επίπεδα του 150% με τάση να φθάσει στο 160% τον επόμενο χρόνο. Εξακολουθούμε και έχουμε έναν πληθωρισμό να ροκανίζει τα όποια εισοδήματα έχουν απομείνει στους πολίτες. Εξακολουθούμε να αντιμετωπίζουμε την ύφεση που έχει στεγνώσει την αγορά και την ανεργία να καλπάζει. Εξακολουθούμε να έχουμε ένα πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων που η ιδεοληψία δυστυχώς δεν το αφήνει να προχωρήσει και έχει βαλτώσει. Εξακολουθούμε να βλέπουμε κάθε μέρα χιλιάδες, εκατοντάδες μαγαζιά να κλείνουν –βλέπουμε λουκέτα στην αγορά– θυμίζοντας την Αθήνα ή την ευρύτερη Ελλάδα μετά από τον τελευταίο καταστροφικό πόλεμο.

Το μόνο το οποίο τελικώς αυτή η Κυβέρνηση μπορεί να πει ότι έκανε, είναι ότι κατάφερε να επιδεινώσει το βιοτικό επίπεδο του ελληνικού λαού. Κι αυτήν τη στιγμή οι πολίτες αδικώς ή δικαίως είναι στους δρόμους, γιατί αναζητούν μια ελπίδα, αναζητούν κάτι καλύτερο για τις επόμενες γενιές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και εμείς δυστυχώς εξακολουθούμε να μην τους ακούμε, εξακολουθούμε να μη μονιάζουμε, εξακολουθούμε να είμαστε προσκολλημένοι στην ιστορική κακοδαιμονία του διχασμού και των εμφυλίων πολέμων. Επιμένουμε στον ανέξοδο λαϊκισμό και κυρίως, στις κραυγές του παρελθόντος. Επιμένουμε να μην αντιλαμβανόμαστε ότι όσο ακολουθούμε αυτές τις πρακτικές, τόσο από κάτω θα πυκνώνουν οι φωνές εκείνες που άκριτα και ανιστόρητα θα ζητάνε να πετάξουμε την Ευρώπη έξω από την Ελλάδα, να πετάξουμε τους εταίρους και τους συμμάχους έξω από την Ελλάδα, να φορέσουμε ξανά τσαρούχια και με τις κλωστές να διώξουμε την προοπτική και το μέλλον, που οι προηγούμενες γενιές και οι μεγάλοι πολιτικοί οικοδόμησαν γι' αυτόν τον τόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι μπροστά σ' αυτά τα οποία έρχονται, εμείς έχουμε εθνική ευθύνη να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Και δικαιούμαστε να το πούμε εμείς, διότι μπορεί να μας καταλογίσετε πολλά, μπορεί να κάνουμε πολλά σφάλματα και παραλείψεις και ενδεχομένως και σημαντικά λάθη, όμως, σίγουρα δεν σας παραδώσαμε παράδεισο, αλλά και σίγουρα δεν σας παραδώσαμε αυτόν τον εφιάλτη και αυτό το ναυ-

άγιο που ζει αυτός ο τόπος. Σίγουρα εμείς θέλουμε να εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια που έχουμε, για να μπορέσει αυτός ο τόπος να κυβερνηθεί σωστά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κι αυτό δεν το κάνουμε, αν торπιλίζουμε με δηλώσεις μας τον κοινοβουλευτισμό. Αυτό δεν το κάνουμε, όταν τρέχουμε ασθμαίνοντας να ξεπεράσει ο ένας τον άλλο, ποιος θα κολακεύσει τον λαϊκισμό τον επικίνδυνο που βάλλει εναντίον του κοινοβουλευτισμού, εναντίον του Κοινοβουλίου, εναντίον των πολιτικών. Διότι με αυτόν τον τρόπο θα πρέπει να έχουμε στην πίσω πλευρά του μυαλού μας ότι τις λύσεις σ' αυτόν τον τόπο πάλι οι πολιτικοί πρέπει να τις δώσουν. Διότι αν δεν δώσουν τις λύσεις οι πολιτικοί, θα περάσουμε από τη δημοκρατία των κομμάτων στην απολυταρχία των επιχειρήσεων ή σε άλλες εκτροπές του δημοκρατικού πολιτεύματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Σπηλιωτόπουλε.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Όχι άλλο λεπτό. Σας παρακαλώ πολύ.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτήν την ψήφο εμπιστοσύνης δεν μπορούμε να τη δώσουμε στην Κυβέρνηση για τον απλούστατο λόγο ότι η Κυβέρνηση την αφαίρεσε η ίδια από τον εαυτό της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Άρη Σπηλιωτόπουλο, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο διακριτός κ. Δημήτριος Ανδρουλάκης, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (ΜΙΜΗΣ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Συλλυπητήρια Σπύρο για τον Άγγελο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχοινοβατούμε πάνω σε μια διπλή άβυσσο: άβυσσο εκτός της Ελλάδας, άβυσσο εντός και ανά πάσα στιγμή ένα παραστράτημα, μια ζαλάδα, ένα ατύχημα, ακόμη και ένα μικρό αποσταθεροποιητικό, πολιτικό ή πιστωτικό συμβάν, έστω και από παρεξήγηση, μπορεί να προκαλέσει ελεύθερη πτώση. Το δίχτυ ασφαλείας που έχει βάλει η Ευρωζώνη, που είναι πράγματι σημαντικό, ιδιαίτερα μετά τις τελευταίες εξελίξεις, δεν μας καλύπτει στο 100%. Ο Ούνιστον Τσόρτσιλ συνήθιζε να λέει ότι ένα εντελώς τυχαίο γεγονός, το δάγκωμα μιας μαϊμούς, προκάλεσε το θάνατο ενός εκατομμυρίου ανθρώπων και αφάνισε τον Ελληνισμό της Μικράς Ασίας και του Πόντου. Εννοούσε δηλαδή ότι ο θάνατος του Βασιλιά Αλέξανδρου από δάγκωμα μαϊμούς, έφερε μια αλυσιδωτή αντίδραση, αναζωπύρωσε τον εθνικό διχασμό για την επιστροφή του Κωνσταντίνου, έφερε την ήττα του Ελευθερίου Βενιζέλου, την εγκατάλειψή μας από την Αντάντ και τελικά την οικονομική χρεοκοπία και τη Μικρασιατική Καταστροφή.

Της κατάρρευσης του πολεμικού μετώπου τότε προηγήθηκε η κατάρρευση του εσωτερικού μετώπου, πολιτική και οικονομική. Ο Γούναρς γύριζε σε όλη την Ευρώπη επί πέντε, έξι μήνες για να βρει δάνειο. Γύρισε με άδεια χέρια και προκλήθηκε οικονομική χρεοκοπία. Δεν μας έσωσε το γεγονός πως η κυβέρνηση εκείνης της εποχής έκοψε στη μέση τη δραχμή, για να μπορέσει να τα βγάλει πέρα με τη ρευστότητα. Έκανε, δηλαδή, έναν αναγκαστικό εσωτερικό δανεισμό.

Ήθελα να πω ότι τότε η αντιπολίτευση και ο Τύπος της έλεγαν ότι «τη μαϊμού την έβαλε ο Βενιζέλος να δαγκώσει τον βασιλιά, αυτός την μπόλιασε με λύσσα». Ας τα καταγράφουμε αυτά.

Το 1893, είκοσι χρόνια πριν τη Μικρασιατική Καταστροφή, ο Τρικοπής, ο νεωτερικός ηγέτης των μεγάλων έργων, απέτυχε να πάρει το δάνειο, κήρυξε στάση πληρωμών και είπε το Σεπτέμβριο του 1893 την ιστορική φράση «Δυστυχώς, κύριοι, επτωχεύσαμεν».

Απέτυχε να πάρει το δάνειο λόγω της υπονόμευσης της τότε τυχοδιωκτικής αντιπολίτευσης με τον μεγαλύτερο δημοκόπο όλων των εποχών, τον ξακουστό Δηληγιάννη, ο οποίος για να συντρίψει τον μισητό του αντίπαλο, τον Τρικοπής, συνέτριψε το

έθνος. Δεν θα πω για τον βασιλιά ο οποίος καθυστέρησε σαραντα οκτώ ώρες να υπογράψει το διάταγμα του δανεισμού για να προλάβει να πουλήσει τα δικά του ομόλογα στο Σίτι, έτσι που η γαλλική «TEMPS» τότε σχολίασε ως εξής την αυτοκαταστροφική mania των Ελλήνων. Λέει: «Κάποιοι πολιτικοί και οικονομικοί κύκλοι στην Αθήνα συμπεριφέρονται με την ίδια διαγωγή εκείνων των Αθηναίων που έκαναν σήματα από τον Υμηττό στους Πέρσες, για να δουν το κατάλληλο σημείο να αποβιβάσουν».

Κύριοι συνάδελφοι, δεν πιστεύω ότι υπάρχει σήμερα Δηληγιάννης σ' αυτήν τη Βουλή, αλλά το φάντασμά του μας έχει στοιχειώσει επί πολλά χρόνια και πρέπει να το ξορκίσουμε να μην ξαναεμφανιστεί ποτέ.

Το 1932 ο μεγάλος ηγέτης, ο Ελευθέριος Βενιζέλος, απέτυχε να πάρει το δάνειο παρά τις προσπάθειές του και κήρυξε χρεοκοπία και στάση πληρωμών και τότε οι δύο μεγάλες παρατάξεις έφτασαν σε τέτοιο επίπεδο τυφλού δημοσκοπικού ανταγωνισμού, σε τέτοιο κατάντημα, που αναγκάστηκαν εν μέσω χρεοκοπίας στο τέλος να ψηφίσουν από κοινού στη Βουλή τον Ιωάννη Μεταξά ως κυβερνήτη ο οποίος κήρυξε τη δικτατορία της 4ης Αυγούστου πλην ΚΚΕ και πλην Γεωργίου Παπανδρέου.

Αυτό λοιπόν ήθελα να τονίσω σήμερα. Ο Μεταξάς ο οποίος ήλθε στην κυβέρνηση με δημοσκοπία εναντίον των όρων δανεισμού, στη συνέχεια υπό την εποπτεία του βασιλέως ο οποίος ήταν ο θεματοφύλακας των δανειστών, ικανοποίησε τους όρους των δανειστών εις διπλούν.

Λέω αυτά τα ιστορικά μαθήματα πτώχευσης διότι, κύριοι συνάδελφοι, στο κακό που μας βρήκε να μην ξεχνάμε ποτέ σ' αυτήν την Αίθουσα ότι υπάρχει πάντα ένα χειρότερο κακό που όλοι έχουμε συμφέρον να το αποφύγουμε. «Σύμφωνοι», θα μου πείτε, «τώρα τι μας τα λες αυτά, είναι εντελώς διαφορετικά τα πράγματα, υπάρχει μία θεμελιώδης διαφορά, οι δανειστές μας είναι εταίροι μας σε μία ενιαία νομισματική ένωση στην οποία εθελούσια συμμετέχουμε με τη συντριπτική θέληση της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού». Είναι μία ενιαία μεν, ατελής δε νομισματική ένωση η οποία ανασχηματίζεται, εξελίσσεται, επαναδιαπραγματεύεται. Οι κανόνες της που θεωρούνται άκαμπτοι, «σπάνε» διαρκώς υπό την πίεση της κρίσης και των αναγκών για τη διαχείριση του χρέους. Είμαστε με τους δανειστές - εταίρους συνδεδεμένοι με «σύμφωνο αμοιβαίας πυρηνικής καταστροφής». Αυτό μας προστατεύει, φτάνει βεβαίως να μην «καβαλάρουμε το καλάμι» με τυχοδιωκτική κατάχρηση της αμοιβαίας μας εξάρτησης.

Ο Αντώνης Σαμαράς απ' αυτό το βήμα χθες αναρωτήθηκε: «Υπάρχει κάτι λάθος συνολικά στην Ευρωζώνη», κάνοντας τον ανήξερο; Μα, προεκλογικά θυμάστε ότι εγώ σας είπα ότι υποχρεωνόμαστε να σωθούμε και μπορούμε να σωθούμε ακόμα και με λάθος χάρτη. Βεβαίως είναι λάθος «χάρτης» η γενικευμένη λιτότητα στην Ευρωζώνη και στις πλεονασματικές και στις ελλειμματικές χώρες πριν σταθεροποιηθεί με ασφάλεια η ανάκαμψη. Είναι λάθος χάρτης μία τόσο γρήγορη δημοσιονομική προσαρμογή δίχως αντισταθμιστικά νομισματικά και επενδυτικά διεγερτικά, δηλαδή δίχως ένα μίνιμουμ Σχέδιο Μάρσαλ. Δίχως αυτό βυθιζόμαστε στην ύφεση και στην «παγίδα χρέους» (debt trap).

Είναι λάθος η πολιτική της αναβολής μέχρι το 2013-2014 της οριστικής επίλυσης της κρίσης του χρέους, αλλά μ' αυτόν το λάθος «χάρτη», κύριοι συνάδελφοι, παίρνουμε τα λεφτά και αν δεν είμαστε ιδανικοί αυτόχειρες, αν δεν «σπάσουμε» πρώτοι σ' αυτό το ολέθριο παιχνίδι της αναμονής που μας έχει καταδικάσει η Ευρωζώνη - η οποία ξεχνά ότι οι αγορές απεχθάνονται την αναμονή και οι κοινωνίες δεν αντέχουν, ιδιαίτερα η εξαντλημένη, και πολύ ανυπόμονη ελληνική κοινωνία - αν δεν καταληφθούμε κι εμείς από αυτοκτονική ανυπομονησία, θα το τραβήξουν σ' έναν πολιτικό διακανονισμό του χρέους που περιλαμβάνει μερική διαγραφή του και το συνολικό αναπρογραμματισμό του υπόλοιπου με έκδοση ευρωομολόγου. Καλούμαστε, δηλαδή, σαν Βουλή των Ελλήνων όλα τα κόμματα, παρά τις διαφορές μας, να μετατρέψουμε την πολιτική αναδιάρθρωση του χρέους μας σε πολιτική αναδιάρθρωση και περαιτέρω πολιτική ενοποίηση της Ευρωζώνης. Διαφορετικά η ίδια η Ευρωζώνη θα σπάσει.

Κύριοι συνάδελφοι, μπορούμε να τα καταφέρουμε, φτάνει να μην ξεχάσουμε πως όλες οι μάχες του Ελληνισμού χάθηκαν στα μετόπισθεν από κατάρρευση του εσωτερικού μετώπου. Ο Αν-

δρέας Συγγρός, ο μέγας τραπεζίτης και ευεργέτης –τέλος πάντων- είπε τότε στον Τρικούπη: «Θέλει και η πτώχευσις την τέχνη της».

Θα λέγαμε σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, ότι θέλει και «η πολιτική αναδιάρθρωση του χρέους στον κατάλληλο χρόνο την υψηλή της τέχνη». Αυτό θέλω να πω στις πολιτικές ηγεσίες των κομμάτων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε ιδιαιτέρως τον κ. Δημήτριο Ανδρουλάκη με τον διαπρύσιο λόγο του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω βόρεια θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην Αίθουσα Γερουσίας και στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου της Βουλής, είκοσι οκτώ φοιτητές και έξι συνοδοί-καθηγητές από το τμήμα της Ειδικής Παιδαγωγικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Καρασμάνης για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτα-πρώτα θα ήθελα να εκφράσω τα ειλικρινά μου συλλυπητήρια τόσο στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας όσο και στην οικογένεια του Άγγελου Τζέκη για τον ξαφνικό και πρόωπο θάνατό του. Θα τον θυμόμαστε με αγάπη και σεβασμό, διότι ήταν ένας εξαιρετος πολιτικός και άνθρωπος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την εβδομάδα που πέρασε ζήσαμε κι εμείς και ολόκληρος ο ελληνικός λαός μια παράσταση που μόνο στη σφαίρα του παραλόγου μπορεί να ενταχθεί. Είχαμε γεγονότα πρωτοφανή και πρωτάκουστα όχι μόνο για τον τόπο μας, αλλά για κάθε πολιτισμένη και δημοκρατική χώρα. Ένας Πρωθυπουργός που επί μήνες έχει κάνει την εθνική συναίνεση σημαία, επαναλαμβάνει μέσα και έξω από την Ελλάδα ότι για χάρη των εθνικών συμφερόντων δεν τον ενδιαφέρει, αν θα συνεχίσει να είναι ο ίδιος επικεφαλής μιας κυβέρνησης με πρόσωπα κοινής αποδοχής, αλλά απορρίπτει τη δική του πρόταση, όταν ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας την αποδέχεται με αίσθημα υψηλής πολιτικής και εθνικής ευθύνης, έχοντας ενδιαμέσως υποβάλει και την παραίτησή του από Πρωθυπουργός όχι στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, όπως ορίζουν στοιχειώδεις συνταγματικοί κανόνες, αλλά αορίστως και από τηλεφώνου, αφήνοντας σύζυλο τον πολιτικό κόσμο, σε κατάσταση ζάλης τη δική του παράταξη και εμβρόντητη την κοινή γνώμη. Ήταν μία παραίτηση την οποία βέβαια την πήρε πίσω κι αυτή για να ολοκληρωθεί εκείνο το τραγελαφικό απόγευμα.

Είμαστε σήμερα εδώ για να δώσουμε ή να αρνηθούμε ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση μετά το δομικό ανασηματισμό. Πού τον είδαμε; Πού βλέπουμε τη νέα Κυβέρνηση; Στη μετάθεση ορισμένων Υπουργών σε κάποια άλλα κυβερνητικά πόστα ή στις απομακρύνσεις ολίγων που έτσι κι αλλιώς μικρή συμμετοχή είχαν στη μέχρι τώρα κυβερνητική πολιτική για την αντιμετώπιση της κρίσης. Πού είναι τα πρόσωπα κοινής αποδοχής που θα μπορούσαν να εγγυηθούν την υπέρβαση και την εθνική συστράτευση στην προσπάθεια να διασώσουμε τη χώρα από τα σημερινά δραματικά αδιέξοδα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύς λόγος γίνεται τελευταία για τους αγανακτισμένους πολίτες, όμως αυτή τη στιγμή που μιλάμε υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας που ενώ πρακτικά δεν έχουν τη δυνατότητα να βρίσκονται στις πλατείες των μεγάλων πόλεων, είναι πιο αγανακτισμένοι από τους αγανακτισμένους. Πρόκειται για τους αγρότες, ένα από τα μεγαλύτερα θύματα της πολιτικής της Κυβέρνησης το τελευταίο εικοσάμηνο, τους αγρότες που σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που έδωσε πριν από τέσσερις μέρες στη δημοσιότητα η Ελληνική Στατιστική Αρχή, βλέπουν καθημερινά το εισόδημά τους να συρρικνώνεται.

Ακούστε δύο νούμερα μόνο. Από πέρσι τον Απρίλιο μέχρι και φέτος τον ίδιο μήνα οι τιμές που πήραν από την πώληση των προϊόντων τους δεν αυξήθηκαν ούτε 1%, αυξήθηκαν 0.09% για

την ακρίβεια και αν βγάλουμε τον πληθωρισμό, τότε πάμε στο μείον. Την ίδια ώρα οι απανωτές αυξήσεις στο ΦΠΑ, στον ειδικό φόρο κατανάλωσης για το πετρέλαιο, οι αυξήσεις στα λιπάσματα, στα φυτοφάρμακα, στα σπόρια, στις ζωοτροφές εκτόξευσαν το κόστος παραγωγής στο 10%.

Δεν το λέω εγώ. Η Στατιστική Υπηρεσία το λέει. Λέει ότι το αγροτικό εισόδημα καταποντίστηκε επί των ημερών σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης. Και να ήταν μόνο το εισόδημα θα λέγαμε πάλι καλά, αφού τα ίδια και χειρότερα υφίστανται εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι σ' ετούτη τη χώρα, όμως η κυβερνητική λαίλαπα δεν σταμάτησε εδώ. Αφού πρώτα διέλυσε ουσιαστικά τον ΕΛΓΑ, υπερδιπλασίασε τις ασφαλιστικές εισφορές, που δίκαια οι αγρότες τις ονομάζουν, πια χαράτσια, όχι μόνο δεν χορηγεί αποζημιώσεις για ζημιές που οι αγροτικές καλλιέργειες και οι εκτροφές υπέστησαν πέρσι, αλλά το, κυριότερο, φέτος δεν κάνει ούτε εκτιμήσεις ζημιών. Ύστερα έρχεται η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και μας λέει περί έγκαιρης καταβολής των αποζημιώσεων.

Παραμύθια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Καλύτερα, να μην μιλούσαμε για τις επιστροφές του αγροτικού ΦΠΑ, για το πετρέλαιο και το τι τραβάνε αυτήν την περίοδο οι αγρότες για να κάνουν τις δηλώσεις για τις κοινοτικές επιδοτήσεις. Και αυτά, όμως, θα μπορούσαμε να τα δικαιολογήσουμε με την επίκληση των δυσκολιών συνθηκών που περνάει η πατρίδα μας.

Εκείνο, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που δεν μπορούμε με κανέναν τρόπο να δικαιολογήσουμε είναι η παντελής έλλειψη αγροτικής πολιτικής από την Κυβέρνησή σας, την ώρα που όλοι οι κλάδοι της αγροτικής μας οικονομίας, κυριολεκτικά, καταρρέουν, όπως για παράδειγμα η κτηνοτροφία, το ελληνικό ελαιόλαδο. Η Κυβέρνηση αδρανεί εφρασασμένη στους σχεδιασμούς της επί χάρτου και η ηγεσία του αρμόδιου Υπουργείου ασχολείται με τα καλάθια και τα πανέρια, με τακτικισμούς και επικοινωνιακές πολιτικές χειρίστου είδους, την ώρα που τα προγράμματα έχουν βαλτώσει και οι νέοι αγρότες περιμένουν ακόμα την ενίσχυση τους, την ώρα που οι βαμβάκοπαραγωγοί ακόμα περιμένουν να εισπράξουν τις αποζημιώσεις τους από τις περσινές ζημιές που υπέστησαν οι βαμβάκοφυτείες τους από τις βροχοπτώσεις και το πράσινο σκουλήκι, την ώρα που οι ροδακινοπαραγωγοί σε λίγες μέρες θα συγκομίσουν τη νέα τους σοδειά, ακόμα περιμένουν να τους πληρώσουν για την περσινή τους παραγωγή.

Ζοφερή είναι δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση στην ελληνική ύπαιθρο που υπό άλλες συνθήκες και προϋποθέσεις και μ' ένα, πραγματικά, αναπτυξιακό προσανατολισμό έπρεπε αυτήν τη στιγμή να παίζει καθοριστικό, καταλυτικό ρόλο στη μείωση του ελλείμματος και του χρέους της χώρας μας, στην ενίσχυση της εξωστρέφειας της οικονομίας, στη βελτίωση του εισοδήματος και την απασχόληση.

Ζητάτε από το Κοινοβούλιο να δώσει ψήφο εμπιστοσύνης. Σε τι; Θα σας απαντήσει όποιος αγρότης κι αν ρωτήσετε. Στην απραξία των τελευταίων είκοσι μηνών, στη μείωση του αγροτικού εισοδήματος, στην υποβάθμιση της ζημιάς στην ύπαιθρο, στις παλινωδίες των αγροτικών προγραμμάτων; Να δοθεί ψήφος εμπιστοσύνης για νέα αύξηση του κόστους παραγωγής, για καινούργια χαράτσια ή μήπως ψήφος εμπιστοσύνης στην προωθούμενη στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα περικοπή των πιο χαμηλών συντάξεων που υπάρχουν στην Ελλάδα, των αγροτικών συντάξεων;

Καταλάβετε το. Οι αγρότες και η κοινωνία δεν σας δίνουν πια καμμία ψήφο εμπιστοσύνης. Οι αγρότες και η κοινωνία επιζητούν μια άλλη πολιτική, που θα τους βγάλει από τη βαθιά κρίση στην οποία εσείς τους οδηγήσατε με την αδιέξοδη πολιτική σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του κυρίου Πανδρέου, απεδείχθη κατώτερη όχι μόνο των περιστάσεων, αλλά κατώτερη και των προσδοκιών των, πλέον, ένθερμων μέχρι προχθές υποστηρικτών της και φυσικά έχει προ πολλού απολέσει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, γεγονός που καταγράφεται όλο και πιο καθαρά στις δημοσκοπήσεις. Σ' αυτήν την Κυβέρνηση μας ζητούν να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης. Μα, αν το κάναμε δεν θα ήταν ψήφος εμπιστοσύνης, θα ήταν ομολογία συνενοχής.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Γεώργιο Καρασμάνη, από τη Νέα Δημοκρατία.

Στο σημείο αυτό έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Νικόλαος Σηφουνάκης, Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Έχετε το λόγο, κύριε Υπουργέ, για δεκαοκτώ λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αγαπητέ συνάδελφε από το ΚΚΕ, θέλω και εγώ να εκφράσω τα συλλυπητήρια μου για το θάνατο του συναδέλφου μας του Αγγελου Τζέκη, ενός προσώπου, πραγματικά, υποδειγματικού. Αυτός ο αιφνίδιος θάνατος από ανακοπή εμένα, τουλάχιστον, με στεναχώρησε πάρα πολύ, διότι και εχθές ήμασταν εδώ μαζί και μίλησα και μαζί του. Να είμαστε καλά όλοι, να τον θυμόμαστε.

Βρισκόμαστε σε δύσκολες στιγμές. Προσωπικά σ' αυτό το βήμα βρίσκομαι, σχεδόν δυόμισι δεκαετίες είτε με την ιδιότητα του Βουλευτή είτε του Υπουργού και πρέπει να πω, όπως και πολλοί συνάδελφοι παραδέχονται, ότι δεν έχω ζηήσει ποτέ άλλοτε τόσο πιεστικές και δύσκολες καταστάσεις για τις οποίες θα χρειάζονται όχι απλώς αποφάσεις να παρθούν, αλλά και ρήξεις.

Παραλάβαμε μια Ελλάδα στο χέλιος του γκρεμού, όπως όλοι παραδέχονται και όπως φαίνεται και αποδεικνύεται κάθε μέρα μέσα από τα δημοσιεύματα του Διεθνούς Τύπου και όχι μόνο και ή θα έπρεπε να αγωνιστούμε για να διασώσουμε με πολλές θυσίες αυτήν τη χώρα ή θα έπρεπε να την αφήσουμε να βουλιάξει. Βεβαίως, θα ήμασταν μια χώρα που δεν θα μπορούσε να εξυπηρετήσει τις υποχρεώσεις της προς τους πολίτες, δηλαδή την καταβολή των μισθών και των συντάξεων, την παιδεία, την υγεία, τις στοιχειώδεις υποδομές.

Ήταν αποφάσεις δύσκολες, αλλά, κυρίως, αποφάσεις οδυνηρές. Δώσαμε -και δίνουμε- μια μάχη για τη σωτηρία της χώρας. Δεν είμαστε, όπως είπα και σε μια δήλωσή μου, ριψάσπιδες, δεν λιποταχτούμε. Ξέρουμε ότι σ' αυτήν τη μάχη που δίνουμε θα υπάρξουν -και υπάρχουν- απώλειες. Ματώνουμε και οι ίδιοι. Δεν είναι εύκολο πράγμα να επιβάλλεις μια περαιτέρω λιτότητα στο λαό, ο οποίος δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν κέρδισε τις τελευταίες δεκαετίες, αλλά πρέπει, όμως, να συνεχίσει να υπομένει τις αναγκαίες θυσίες που δημιουργήθηκαν με διαχρονικές ευθύνες.

Ξέρουμε ότι οι αποφάσεις μας έχουν τεράστιο κόστος. Τις πήραμε, όμως, για το καλό του συνόλου και δεν την «κοπανήσαμε» από την εξουσία, όπως έκαναν κάποιοι άλλοι. Ζητήσαμε συναίνεση με ειλικρίνεια, αντ' αυτού συναντήσαμε, δυστυχώς, υπολογισμούς μικροκομματικούς, εγωισμούς. Και μπροστά στο αδιέξοδο από την άρνηση, κυρίως, της Νέας Δημοκρατίας να πάρει μέρος και να αναλάβει την ευθύνη που της αναλογεί, σχηματίστηκε, βεβαίως, νέα Κυβέρνηση και ζητείται από τη Βουλή η ψήφος εμπιστοσύνης αύριο το βράδυ.

Σ' αυτές, λοιπόν, τις δύσκολες στιγμές που ζει ο λαός μας περιμέναμε από ένα σοβαρό τμήμα, επίσης, της Αριστεράς -και αναφέρομαι στην Ανανεωτική, υποτίθεται, Αριστερά- αν όχι να συμπλεύσει με τις αναγκαίες αποφάσεις, τουλάχιστον, να κατανοήσει τις καταστάσεις και τις απαιτήσεις των δύσκολων καιρών.

Από αυτόν το χώρο της Βουλής πέρασαν μεγάλες προσωπικότητες της Αριστεράς, της λεγόμενης Ανανεωτικής Αριστεράς. Άλλοτε συμπορευτήκαμε μαζί τους και άλλοτε διαφωνήσαμε. Πάντοτε, όμως, υπήρχε ανάμεσά μας ο σεβασμός της διαφορετικής άποψης. Δεν περίμενα ποτέ ότι από αυτόν τον ελπιδοφόρο χώρο για την Ελλάδα, από την Ανανεωτική Αριστερά, θα υπήρχαν δυνάμεις που θα συγκάλυπταν, θα ανέχονταν ή σε ορισμένες φορές θα υπέβαλλαν περιθωριακά στοιχεία, «κουτσαβάκηδες» και ανθρώπους που έλκονται από τη βία.

Στο όνομα του σεβασμού που τρέφω γι' αυτόν το χώρο από πολύ νέος και στους ανθρώπους που είχα την τύχη να γνωρίσω και να δώσουμε κοινούς αγώνες μαζί, απέφυγα τόσο καιρό -κυρίως τον τελευταίο καιρό αναφέρομαι- να κάνω την παραμικρή αναφορά ή κριτική στις ακραίες και χυδαίες συμπεριφορές που αναπτύσσονται τον τελευταίο καιρό. Την Παρασκευή, όμως, προχθές, βρέθηκα στη Μυτιλήνη, στο χώρο της μαρίνας -έναν χώρο με τον οποίο ιδιαίτερα συνδέομαι- σε μια θαυμάσια εκδήλωση

των εμπορικών επιμελητηρίων του Αιγαίου και των επιμελητηρίων της αντίπερα όχθης της Μικράς Ασίας από τη Σμύρνη, από το Αϊ-βαλί κ.λπ..

Ήμουν προσκεκλημένος ομιλητής. Μίλησα και μου απένειμαν μάλιστα μία τιμητική πλακέτα για τη συνεισφορά μου. Παρέμεινα πάνω από τρεις ώρες στο χώρο, με χιλιάδες ανθρώπους. Επισκέφθηκα εκατοντάδες περίπτερα, σχεδόν όλα, χωρίς να δημιουργηθεί το παραμικρό. Λίγο πριν τα μεσάνυχτα, αφού καθίσαμε, αφού φάγαμε και ήπιαμε, ελάχιστοι, όχι πάνω από δεκαπέντε άτομα, έστησαν καρτέρι κατά την έξοδό μου, στοχοποιώντας με. Δεν περιορίστηκαν σε κάποια πολιτικά συνθήματα, αλλά χρησιμοποίησαν ένα χυδαίο υβρεολόγιο, που ταπεινώνει και καταρρακώνει τους δημοκρατικούς θεσμούς στη χώρα και όσους βεβαίως τους πιστεύουν.

Δυστυχώς, αυτοί οι ελάχιστοι με την απαράδεκτη συμπεριφορά καλύπτονται από τον πολιτικό χώρο του ΣΥΡΙΖΑ και έχουν ονοματεπώνυμο. Θα περίμενα από αυτήν, την άλλη Αριστερά να βγει και να τους καταγγείλει ή τουλάχιστον να τους καταδικάσει δημοσίως. Αντ' αυτού, ο ΣΥΡΙΖΑ εξέδωσε ανακοίνωση στήριξης του τραμπουκισμού.

Κύριε Τσίπρε, χθες εδώ στη Βουλή είπατε ότι το ΠΑΣΟΚ οργανώνει εκστρατεία κατασυκοφάντησης του κόμματός σας. Δηλαδή, όπως λέει ο λαός και όπως θα έλεγε ο μακαρίτης ο Χαρίλαος, εκεί που μας χρωστούσαν μας πήραν και το βόδι!

Θέλω να κάνω γνωστό -έχει ειπωθεί και από άλλους πολιτικούς χώρους- ότι εγώ προσωπικά, αλλά και όλοι εμείς στο ΠΑΣΟΚ δεν πτοούμαστε από τραμπουκισμούς. Οι δημοκρατικοί πολίτες θα αντιμετωπίσουν τη συγκεκριμένη συμπεριφορά του συγκεκριμένου πολιτικού χώρου, όπως αντιμετωπίσαν τους ακροδεξιούς τραμπούκους της «καρφίτσας» της δεκαετίας του '60. Στα χνάρια τους βαδίζετε. Τις δικές τους μεθόδους χρησιμοποιείτε σαράντα χρόνια μετά. Τις ίδιες μεθόδους χρησιμοποιήσαν και οι γκρούπες του Χίτλερ ενάντια στους Εβραίους, όταν έκαναν τα γιούρια μεσάνυχτα και τους έστηναν καρτέρι.

Θα σας απαντήσουμε, όπως κάναμε το βρώμικο 1989, που, για να μην ξεχνιόμαστε, τότε βεβαίως αποτύχατε οικτρά και στις εκλογές του 1993 δεν σας επέτρεψε ο λαός να εισέλθετε στη Βουλή και μέinate εκτός Βουλής. Το ΠΑΣΟΚ δεν υπέκυψε τότε στις απειλές και στις ύβρεις σας, δεν θα υποκύψουμε και τώρα στις μεθοδεύσεις του γκρουπούσκουλο, όπως καταντήσατε. Και θέλω να πω ότι κατανοώ ένα σεβαστό πολιτικό, τον φίλο Φώτη Κουβέλη και όλους τους συνεργάτες του, που άρον-άρον αποχώρησαν, για να μην είναι σε ένα χώρο που δεν τους εκφράζει με αυτές τις λογικές, με αυτή την τυχοδιωκτική πορεία. Ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι σε αυτό το δρόμο κάποιοι αναζητούν να υπάρξουν πολιτικά, αλλά οι μέθοδοι που χρησιμοποιούν δεν θα τους φέρουν το ποθητό αποτέλεσμα.

Στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης απάντησε χθες ο Πρωθυπουργός. Εγώ θέλω να θυμίσω στον αγαπητό Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, επειδή συνυπήρξαμε και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που είπε χθες ότι φορά εθνική φανέλα. Εγώ θέλω να πιστέψω ότι θέλει να την φορέσει, αλλά να του θυμίσω πόσο άσχημα αισθανθήκαμε ως Ευρωβουλευτές, όταν στα έδρανα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου μοιράζονταν από τους συντηρητικούς Βουλευτές οι προκηρύξεις που έλεγαν ότι η Ελλάδα μπήκε κάλπικα στην ΟΝΕ. Πότε, όμως, το έκαναν αυτό οι συντηρητικοί Ευρωβουλευτές; Πότε έβγαιναν στις τηλεοράσεις και στα μέσα από το βήμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και μας κατήγγειλαν; Όταν η Νέα Δημοκρατία έφτιαξε αυτήν την ιστορία της απογραφής και κατήγγειλε ουσιαστικά στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, στους εταίρους μας, ότι εμείς λέγαμε ψέματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μήπως το μοίραζε το Σοσιαλιστικό Κόμμα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Όχι, το μοίραζε η Δεξιά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ να μην κάνετε διάλογο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Θέλω να θυμίσω ότι εμείς παραλάβαμε την «πατάτα» και κυβερνούμε από το

Σεπτέμβριο του 2009, διότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απεχώρησε λάθρα, νύχτα. Παρέδωσε την εξουσία, πριν καν συμπληρώσει το ήμισυ του χρόνου που είχε στη διάθεσή της. Σήμερα θα ήταν κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία. Εξελέγη το 2007 και έληγε η θητεία της Βουλής το 2011. Σήμερα θα ήταν στην κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία και θα ήταν Υπουργός Πολιτισμού ο κ. Σαμαράς ή πολύ πιθανόν θα ήταν σε ένα άλλο Υπουργείο. Τι πετύχατε με την αποχώρηση, ότι κατέρρευσε μία χώρα; Διπλασιάσατε το έλλειμμα και το χρέος μέσα σε πεντέμισι χρόνια και παραδώσατε τη χώρα, για να τη σώσει μια άλλη παράταξη, η δική μας, όπως έκανε πάντοτε βεβαίως.

Επιπροσθέτως –μην το ξεχνάμε, γιατί ήταν συνδυαστικό– απαλλάξατε από τα σκάνδαλα όλους όσους είχαν ευθύνη και έτσι έρχεται σήμερα η ελληνική Δικαιοσύνη και λέει ότι παραγράφηκαν. Αν δεν είχε διαλυθεί η Βουλή, δεν θα είχαν παραγραφεί τα αδικήματα. Αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτή είναι η αλήθεια.

Φέρουμε, λοιπόν, ένα πολύ μεγάλο βάρος. Θα το φέρουμε μόνοι μας, αφού έτσι θέλετε, αλλά τουλάχιστον δεν μπορεί η Νέα Δημοκρατία να είναι τιμητής αυτής της κατάστασης στην οποία βρίσκεται η χώρα.

Ο Μίμης Ανδρουλάκης πολύ παραστατικά είπε πριν τι συνέβη με τον Χαρίλαο Τρικούπη και πώς του συμπεριφέρθηκε ο Θεόδωρος Δηλιγιάννης. Ανέφερε τον Ελευθέριο Βενιζέλο και πώς συμπεριφέρθηκε πάλι το ίδιο η μερίδα του συντηρητικού κόμματος. Δεν μπορούμε να ξανακάνουμε το ίδιο. Πρέπει όλοι μαζί να βοηθήσουμε, να εργαστούμε, να φύγει από την κρίσιμη καμπή στην οποία βρίσκεται η χώρα μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή στη σημερινή και την αυριανή συζήτηση είθισται να αναλύεται ο προγραμματισμός της Κυβέρνησης στις ομιλίες των Υπουργών, θα προσπαθήσω από εδώ και πέρα να το κάνω.

Το νέο σχήμα της Κυβέρνησής μας έχει στόχο να θέσει ξανά σε λειτουργία τα υγιή αντανακλαστικά της ελληνικής κοινωνίας είτε με τη συναίνεση είτε χωρίς τη συναίνεση των άλλων πολιτικών δυνάμεων. Παρ' όλο που οι εξελίξεις στο εξωτερικό καθορίζονται ακόμα σε μεγάλο βαθμό από παράγοντες –και αναφέρομαι στους δανειστές μας, στους ξένους οίκους αξιολόγησης, στις κυβερνήσεις των ισχυρών κρατών του κόσμου, αλλά και στα fora των διεθνών μας συμμαχιών– και επιβάλλεται η εγρήγορση όλων μας, είναι εξίσου σημαντικό να στρέψουμε την προσοχή και τις προσπάθειές μας στο εσωτερικό. Στην οικονομική και κοινωνική συγκυρία, στην οποία βρισκόμαστε σήμερα, πρέπει να ανασυγκροτηθεί ο παραγωγικός ιστός της χώρας και να ενισχυθεί, όσο είναι δυνατόν, το κοινωνικό της κεφάλαιο.

Προς αυτήν την κατεύθυνση τρεις είναι οι βασικοί άξονες της πολιτικής του ΥΠΕΚΑ στους τομείς της χωροταξίας και του αστικού περιβάλλοντος. Η σύνδεση του σχεδιασμού του εθνικού χώρου με τον αναπτυξιακό σχεδιασμό, η βελτίωση της καθημερινότητας του πολίτη και των σχέσεών του με το κράτος και οι μεγάλες παρεμβάσεις για την ανασυγκρότηση και τη βελτίωση του αστικού χώρου της πρωτεύουσας.

Οι δράσεις που εμπίπτουν στον πρώτο άξονα των προτεραιοτήτων μας έχουν στόχο να αναδείξουν την πολυμορφία του εθνικού χώρου, να προωθήσουν την οικονομική και την κοινωνική συνοχή και να ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα της Ελλάδας με εξοικονόμηση πόρων και προσέλκυση επενδύσεων. Γι' αυτό δρομολογήσαμε την αξιολόγηση και τη ριζική αναθεώρηση του Γενικού Εθνικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης, που θα προσδιορίσει με προοπτική δεκαπενταετίας τις στρατηγικές κατευθύνσεις για την ολοκληρωμένη χωροταξική ανάπτυξη και την αειφόρο οργάνωση του εθνικού χώρου.

Αναθεωρούμε το ειδικό πλαίσιο για τον τουρισμό, ώστε να αντιμετωπιστούν οριστικά τα προβλήματα και οι ασάφειες που παρουσιάστηκαν κατά την εφαρμογή του, να απεγκλωβιστούν αξιόλογες επενδυτικές προτάσεις και να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προορισμών.

Παράλληλα, δρομολογούμε την αναθεώρηση του ειδικού πλαισίου για τη βιομηχανία, ώστε να απλοποιήσουμε, μεταξύ άλλων, τις διαδικασίες αδειοδότησης των βιομηχανικών επιχειρήσεων και τις διαδικασίες θεσμοθέτησης χαρακτηρισμού και οριοθέτη-

σης βιομηχανικών και επιχειρηματικών περιοχών σε διάφορα διαμερίσματα της χώρας.

Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να οργανώσουμε με τρόπο βιώσιμο τις περιοχές της χώρας όπου απαντάται μεγάλη συγκέντρωση βιομηχανιών, χωρίς όμως να θίγεται η ίδια η παραγωγική διαδικασία και κυρίως, το περιβάλλον και η υγεία των πολιτών.

Σε έναν άλλο μεγάλο και εξαγωγικό τομέα, εκείνο των υδατοκαλλιεργειών, ολοκληρώσαμε τη χωροταξική μελέτη και θεσμοθετείται το ειδικό πλαίσιο για τις υδατοκαλλιεργείες. Μέχρι σήμερα η απουσία ενός ρυθμιστικού πλαισίου για τη χωροθέτηση και κατά συνέπεια, για την αδειοδότηση των παραγωγικών μονάδων είχε εγκλωβίσει σε ένα καθεστώς αβεβαιότητας έναν από τους πλέον δυναμικούς τομείς της ελληνικής οικονομίας, με ισχυρό εξαγωγικό προσανατολισμό.

Η Ελλάδα, όπως ξέρετε, είναι κυρίαρχη παγκόσμια στις υδατοκαλλιεργείες. Απασχολεί με τον άμεσο ή τον έμμεσο τρόπο περισσότερα από δέκα χιλιάδες άτομα κυρίως στις απομακρυσμένες περιοχές, όπου η έλλειψη ευκαιριών απασχόλησης είναι μεγάλη.

Το ειδικό πλαίσιο για τις υδατοκαλλιεργείες προωθεί ένα χωρικό πρότυπο που διασφαλίζει την ενίσχυση του κλάδου και κυρίως της εξαγωγικής του διάστασης με τρόπο που δεν παρακωλύει την ανάπτυξη άλλων δραστηριοτήτων και βεβαίως, προτάσσοντας την προστασία του περιβάλλοντος. Ήδη έχει ολοκληρωθεί η ηλεκτρονική διαβούλευση. Σε επίπεδο περιφερειών, μέχρι το Σεπτέμβριο θα έχει προχωρήσει η ανάθεση των μελετών για την αναθεώρηση των δώδεκα χωροταξικών σχεδίων-πλαισίων όλης της χώρας.

Η χωροταξική πολιτική με τα καινούργια δεδομένα που δημιουργεί η κλιματική αλλαγή και οι οικονομικές ουσιαστικά συνέπειες, τηρώντας βεβαίως και τις συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το τοπίο, μας προσανατολίζουν σε γρήγορες αποφάσεις, ούτως ώστε με τη νέα χωρική κλίμακα σχεδιασμού και αρμοδιότητα που δημιουργεί η μεταρρύθμιση του «ΚΑΛΛΙ-ΚΡΑΤΗ» λαμβάνονται υπ' όψιν οι ιδιαίτερες και τα προβλήματα της κάθε περιφέρειας και διαπιστώνονται συγκεκριμένες χωρικές και τομεακές προτάσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας, θέλω να πω ότι πιστεύω ότι δίνεται η ευκαιρία για άλλη μια φορά στις πολιτικές δυνάμεις του τόπου, στις πολιτικές δυνάμεις που εκπροσωπούνται σήμερα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, με τη νέα τροπή που έλαβε η κατάσταση ύστερα και από τη δυσκολία στην οποία βρισκόμαστε, να κατανοήσουμε όλοι ότι η πολιτική συγκυρία είναι τέτοια που όποιος δεν θέλει να αναλάβει πολιτική ευθύνη –και είναι ίσως κατανοητό, γιατί ίσως δεν έχει καταλάβει το μέγεθος των κινδύνων στους οποίους βρίσκεται η Ελλάδα– τουλάχιστον να μην είναι εμπόδιο στην προσπάθεια την οποία κάνει ο ελληνικός λαός προκειμένου να αποφύγουμε τα χειρότερα για τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Εμείς, όπως είπα και στην αρχή της ομιλίας μου, δεν θα αποστούμε από αυτή την ευθύνη, θα μείνουμε όρθιοι, θα κερδίσουμε αυτή τη μάχη και θέλω να πιστεύω ότι, όταν θα έλθει αυτή η ώρα και θα γίνει αποτίμηση από τον ελληνικό λαό ποια ήταν η χώρα που παρέλαβε ο Γιώργος Παπανδρέου το Σεπτέμβριο του 2009, σε ποια κατάσταση βρισκόταν και ποια θα είναι η κατάσταση της χώρας τη στιγμή που ο ελληνικός λαός θα έλθει ξανά να αποφανθεί, τότε θα κατανοήσουν ότι η απόφαση του ελληνικού λαού θα είναι μια απόφαση υπευθυνότητας και βεβαίως, θα στείλει κάθε κατεργάρη στον πάγκο του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, η κ. Όλγα Κεφαλογιάννη.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα βιώνει την πιο κρίσιμη στιγμή της μεταπολιτευτικά και εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης,

συνεχίζετε να πορεύεστε στο δρόμο της ανευθυνότητας και των εντυπώσεων. Αυτό αποδεικνύει η αμφιθυμία του Πρωθυπουργού για το αν θέλει ή δεν θέλει τελικά να κυβερνήσει. Αυτό αποδεικνύει ο εμπαιγμός της κοινωνίας, που νομίζετε ότι θα κατευνάζετε με επικοινωνιακά τρικ παλαιάς κοπής. Αυτό αποδεικνύει η αδυναμία σας να δημιουργήσετε προϋποθέσεις ανάκαμψης.

Βάλατε τη χώρα χωρίς διαπραγμάτευση στο μηχανισμό στήριξης με επαχθέστατους όρους. Ακολουθείτε κατά γράμμα μια επώδυνη πολιτική αδιέξοδης λιτότητας. Έχετε οδηγήσει τη χώρα σε δημοσιονομικό εκτροχιασμό. Τώρα έρχεστε και μας παρουσιάζετε τις επιλογές σας ως μονόδρομο. Αξιώνετε δήθεν συναίνεση σε μια πολιτική αυτοκτονίας για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, την απασχόληση, την επιχειρηματικότητα. Τιμωρείτε τους πολίτες με νέους άδικους φόρους για τη δική σας αδυναμία να πατάξετε τη φοροδιαφυγή.

Παραδεχθείτε τουλάχιστον την αποτυχία σας. Δεν εισπράξατε όσα εξαγγέλλατε ως βέβαια έσοδα και αυτά τα έσοδα πάτε τώρα να τα αντικαταστήσετε με φόρους.

Αναρωτιέμαι, όμως, πραγματικά από πού ακριβώς πιστεύετε ότι θα τους εισπράξετε: Από τις επιχειρήσεις που κλείνουν; Από τα υπερδανεισμένα νοικοκυριά; Από τους άνεργους; Από τους συνταξιούχους που βλέπουν τις συντάξεις τους να μειώνονται κάθε μέρα;

Αναρωτιέμαι ακόμα με ποια λογική μιλάτε για δήθεν θαύματα δημοσιονομικής πειθαρχίας. Σύμφωνα με τα στοιχεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού για το πρώτο πεντάμηνο του 2011, τα καθαρά έσοδα αποκλίνουν, οι δημόσιες δαπάνες αυξάνονται, το έλλειμμα εκτροχιάζεται. Αυτό είναι το θαύμα σας, να έχετε αποτύχει σε όλους τους στόχους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, δυστυχώς παρόμοια είναι η ανευθυνότητα που δείχνετε απέναντι και στον ελληνικό τουρισμό. Αντί να τον θέσετε στην πρώτη γραμμή της μάχης για την ανάκαμψη της οικονομίας, εφαρμόσατε μια άνευ προηγουμένου θεσμική απορρύθμιση. Η πρώτη σας κίνηση ήταν να καταργήσετε το αυτόνομο Υπουργείο Τουρισμού, χωρίς να μπορείτε ούτε και σήμερα να αιτιολογήσετε το γιατί και σε αυτό τον ανασχηματισμό δεν είχατε το πολιτικό θάρρος να διορθώσετε το μεγάλο σας λάθος.

Συνεχίσατε με την αποδόμηση του ΕΟΤ. Πλήξατε την αξιοπιστία του, διαλύσατε την εικόνα του στο εξωτερικό. Το αποκορύφωμα, όμως, όλων είναι ότι μέσα σε είκοσι μήνες δεν φέρατε στη Βουλή ούτε ένα -επαναλαμβάνω, ούτε ένα- νομοθέτημα για τον τουρισμό. Δηλαδή, μηδέν. Αυτό το στοιχείο αποδεικνύει περίτρανα την ανυπαρξία της τουριστικής πολιτικής σας. Αυτός ο αριθμός συμβολίζει την προσφορά, διότι τα ταξίδια ανά τον κόσμο, χωρίς προετοιμασία και χωρίς συγκεκριμένο στόχο δεν συνιστούν τουριστική πολιτική.

Ας έλθω τώρα και σε άλλους αποτυχημένους χειρισμούς σας που κάνουν τη χώρα να χάνει σήμερα πολύτιμο τουριστικό εισόδημα. Προχωρήσατε μόνο σε κατ' επιφάση άρση του καμποτάζ, με αποτέλεσμα να παραμένει στον έλεγχο του κράτους η συγκεκριμένη αγορά και να βρεθεί η Ελλάδα εκτός προορισμών στα πακέτα κρουαζιέρας μέχρι τουλάχιστον και το 2012. Είναι αδιανόητο να μιλάτε με όρους προπαγάνδας για άρση του καμποτάζ, όταν οι ξένες πλοιοκτήτριες εταιρείες καλούνται να συνδιαλέγονται με το ελληνικό δημόσιο, οπότε σας λέμε: Φτάνει πια με το μύθο της δήθεν άρσης. Προχωρήστε επιτέλους στην πλήρη χωρίς όρους και αστερίσκους άρση του καμποτάζ.

Συνεχίζω με το ΦΠΑ. Μετά από δύο διαδοχικές αυξήσεις που γονάτισαν την τουριστική επιχείρηση και ενώ αρνείστε πεισματικά να εφαρμόσετε μείωση συνολικά του τουριστικού πακέτου, χάριν της ανταγωνιστικότητας, στο 4,5%, όπως έχουμε προτείνει εμείς, πάτε τώρα να αυξήσετε το ΦΠΑ στην εστίαση. Αυτή η κίνηση θα καταποντίσει τις επιχειρήσεις ειδικά στις τουριστικές περιοχές και επειδή το γνωρίζετε, για να μην καταστρέψετε παντελώς τις προοπτικές τουριστικού εισοδήματος σε περίοδο αιχμής, πάτε να εισάγετε την αύξηση το Σεπτέμβριο με τη γνωστή λογική σας «να τη βγάλουμε και φέτος και από του χρόνου βλέπουμε».

Παράλληλα, εξακολουθείτε να επιδεικνύετε πλήρη αδιαφορία για την προώθηση και προβολή του ελληνικού τουρισμού στο

εξωτερικό. Επαναπαύεσθε στην ευνοϊκή συγκυρία που δημιουργεί η Βόρεια Αφρική και παραιτείστε από το εγχείρημα κατάρτισης μακροπρόθεσμου σχεδίου για την τουριστική ανάπτυξη, όπως κάνουν όλες ανεξαιρέτως οι γειτονικές μας χώρες. Επαναπαύεσθε στις μεγάλες θυσίες των επιχειρηματιών και των εργαζομένων στον τουριστικό κλάδο και παραιτείστε από κάθε πρωτοβουλία που αφορά τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Αλήθεια, δεν έχετε αναρωτηθεί γιατί απουσιάζουν οι επενδύσεις στον τουρισμό; Να σας απαντήσω με δυο παραδείγματα. Απουσιάζουν, γιατί κανένας επιχειρηματίας δεν πρόκειται να επενδύσει, όταν η Κυβέρνηση αναβάλλει επ' αόριστον το ειδικό χωροταξικό για τον τουρισμό, με αποτέλεσμα να λείπει το απαραίτητο θεσμικό πλαίσιο για τουριστικές επενδύσεις. Ο κ. Σηφουνάκης μόλις πριν από λίγο μας είπε ότι τώρα, είκοσι μήνες μετά, πάλι μιλάνε για την αναθεώρησή του.

Απουσιάζουν, επίσης, γιατί κανένας επιχειρηματίας δεν πρόκειται να επενδύσει, όταν η Κυβέρνηση καταρτίζει αναπτυξιακό νόμο χωρίς ξεχωριστό κεφάλαιο για τον τουρισμό και με ρυθμίσεις που επιδοτούν την ανάπτυξη σε ήδη κορεσμένες περιοχές. Αυτή, δυστυχώς, είναι η πικρή αλήθεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, ανεύθυνη είναι η στάση σας και απέναντι στους επιχειρηματίες του τουρισμού της Αθήνας που αγανακτούν, βλέποντας τα προβλήματα να λιμνάζουν. Ξενοδοχεία κλείνουν, υπάρχουν απαγορευμένες ζώνες που δεν πατάει τουρίστας ούτε τη μέρα από το φόβο της εγκληματικότητας. Τα μουσεία αντιμετωπίζουν σοβαρότατα προβλήματα. Η ανάπτυξη του συνεδριακού τουρισμού έχει τελεματώσει, καταδικάζοντας την ισχυρότερη αναπτυξιακή προοπτική της Αθήνας σε μαρasmus, οι συνεχείς διαδηλώσεις εμποδίζουν τις μετακινήσεις και καθιστούν το κέντρο της πόλης εμπολέμη ζώνη.

Να σταθώ λίγο στα γεγονότα της προηγούμενης Τετάρτης: Οι φωτογραφίες των έντρομων τουριστών έκαναν το γύρο του κόσμου, οι σκηνές βίας παρουσιάστηκαν σε όλα τα μεγάλα κρατικά κανάλια, τα σπασμένα ξενοδοχεία της Πλατείας Συντάγματος έγιναν παγκόσμια είδηση, τα αγαπημένα σας «twitter» και «facebook» γέμισαν από αρνητικά μηνύματα απεγνωσμένων επισκεπτών, που δεν ήξεραν τι συμβαίνει και η αντίδρασή σας ήταν μηδενική, το κράτος απουσίασε, η Κυβέρνηση έπαθε επικοινωνιακό και όχι μόνο black out, η πρωτεύουσα ήταν σε κρίση και εσείς πήρατε μηδέν στη διαχείρισή της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σας είχα προειδοποιήσει να προχωρήσετε στη συγκρότηση μιας μόνιμης ομάδας διαχείρισης κρίσεων στα πρότυπα των Ολυμπιακών Αγώνων. Πρώτον, μας ειρωνευτήκατε, μετά την εξαγγελία και τώρα την ξεχάσατε. Η αδράνεια και η αναξιοπιστία έγινε το σήμα κατατεθέν σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποτέ μια κυβέρνηση στο παρελθόν δεν έκανε τόσο λίγα πράγματα για τον τουρισμό της χώρας. Ποτέ μια κυβέρνηση στο παρελθόν δεν φάνηκε τόσο ανεπαρκής στο σύνολο της πολιτικής της σε μια ιστορική κρίσιμη συγκυρία. Με τους ερασιτεχνισμούς σας εκθέσατε τη χώρα παγκοσμίως, προκαλέσατε τριγμούς στις χρηματαγορές και σπείρατε αμφιβολίες για την πολιτική σταθερότητα της χώρας. Σταθήκατε για μια ακόμη φορά κατώτεροι των προσδοκιών. Φανήκατε αδύναμοι να τολμήσετε υπερβάσεις. Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι η εξουσία. Εξυπηρετείτε αποκλειστικά το κομματικό σας συμφέρον. Πάτε τώρα να πείσετε τους πολίτες ότι κάτι μπορεί να αλλάξει με τον ανασχηματισμό, που είναι πολύ λίγος για να διαφοροποιήσει τη δυναμική της Κυβέρνησής σας, πολλών δε μάλλον για να εγγυηθεί ασφάλεια και ελπίδα για το μέλλον του τόπου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Η ανευθυνότητά σας δεν έχει τέλος. Αυτήν την ανευθυνότητα εμείς δεν μπορούμε να την επικροτήσουμε. Θέλουμε κάτι καλύτερο για την Ελλάδα που εσείς με τα λάθη σας οδηγήσατε σε αδιέξοδο. Θέλουμε την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή που εσείς στερείτε από τους Έλληνες. Για το λόγο αυτό δεν μπορούμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στα μεγάλα λόγια, στις

ανεύθυνες πράξεις και τις μηδενικές πολιτικές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θέλετε κάτι, κύριε Τασούλα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Θα ήθελα να κάνω μια πολύ σύντομη παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε, με την άδειά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Επειδή οι ώρες είναι κρίσιμες, πράγματι -και αξίζει κανείς να προσαρμόζει τη συμπεριφορά του στην κρίσιμότητα των περιστάσεων, πραγματικά, όμως, και όχι λεκτικά- αναγκάζομαι να κάνω αυτήν την παρέμβαση, εν σχέσει με όσα είπα προηγουμένως ο κ. Σηφουνάκης.

Να θυμίσω στον κ. Σηφουνάκη ότι η Νέα Δημοκρατία δεν «δραπέτευσε» από την εξουσία. Η Νέα Δημοκρατία προσέφυγε στον ελληνικό λαό και ηττήθη στις εκλογές και ο ελληνικός λαός απεφάσισε να παραδώσει την εξουσία στο ΠΑΣΟΚ. Ο λόγος για τον οποίον η Νέα Δημοκρατία προσέφυγε στον ελληνικό λαό ήταν γιατί, κύριε Πρόεδρε, αμέσως μετά τις ευρωεκλογές του 2009 στην πιο κρίσιμη περίοδο για τη διαχείριση της οικονομικής κρίσης της Ελλάδας, όταν τα πράγματα ήταν στο «εγκαίρως» -το τονίζω με κεφαλαία γράμματα- και όχι στο «μετά τις δώδεκα» και μπορούσαμε τότε αν υπήρχε διάθεση συναινεσως να λύσουμε τα προβλήματα και να μην οδηγηθούμε εκεί, το ΠΑΣΟΚ έβαλε τη χώρα σε παρατεταμένη προεκλογική περίοδο εκμεταλλεύόμενο και καταχρώμενο τους θεσμούς και συγκεκριμένα ισχυριζόμενο ότι δεν πρόκειται να ψηφίσει το Φεβρουάριο του 2010 τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, προκειμένου να προκαλέσει εκλογές και εν συνεχεία να ψηφίσει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Η Νέα Δημοκρατία θέλησε να αποφύγει αυτήν την εξέλιξη. Και εδω ανοίγω παρένθεση και σας λέω να φανταστούμε όλοι το εξής: Το Φεβρουάριο του 2010 εκλογές για Πρόεδρο της Δημοκρατίας εν μέσω της απίστευτης οικονομικής καταιγίδας που χτυπούσε τη χώρα. Η Νέα Δημοκρατία συνεπώς, δεν εγκατέλειψε την εξουσία. Η Νέα Δημοκρατία υπάκουσε στην εντολή του ελληνικού λαού στον οποίον προσέφυγε λέγοντας την αλήθεια, για τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας την ίδια στιγμή που το ΠΑΣΟΚ έλεγε ότι λεφτά υπάρχουν.

Συνεπώς, κύριε Πρόεδρε, σε τέτοιες κρίσιμες στιγμές όχι για να αντιπαρεσθώ κατ' ανάγκην, αλλά για να επαναφέρω στη μνήμη τα πραγματικά περιστατικά, αναγκάζομαι να δώσω αυτήν την απάντηση στον κύριο Υπουργό λέγοντας ότι σε μια δημοκρατία κανείς δεν «παραδίδει» την εξουσία, παρά μόνο υπακούοντας τον ελληνικό λαό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το ΠΑΣΟΚ απεναντίας μόλις προχθές, προφασίστηκε, διά του Προέδρου του, ότι θέλει να παραδώσει την εξουσία, προκειμένου να επιτευχθεί μία εκτόνωση και μια διόρθωση της καταστάσεως και δεν το έκανε για τους λόγους που ανέλυσε χθες απ' αυτό το Βήμα ο κ. Σαμαράς. Δεν το έκανε γιατί το «βαθύ ΠΑΣΟΚ» ανησύχησε περισσότερο για την αυτοσυντήρησή του και όχι για τη σωτηρία της χώρας.

Αυτά για την αποκατάσταση της αλήθειας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Ευθυμίου, έχετε το λόγο.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, στη ζωή και στην πολιτική μπορείς να κάνεις τα πάντα εκτός από ένα: Να αλλάξεις όσα έχουν συντελεστεί, να αλλάξεις τα γεγονότα, να αλλάξεις το παρελθόν. Αυτό ίσως είναι δουλειά των ποιητών, των μυθιστοριογράφων. Αλλά δεν επιτρέπεται σε τέτοιες στιγμές για τον τόπο να έχει τέτοια ποιητική διάσταση ο λόγος της Νέας Δημοκρατίας, ώστε να ανατρέπει τα αμείλικτα δεδομένα, που η ίδια διαμόρφωσε και η ίδια επέβαλε στη χώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Η ποίηση είναι δημιουργία εκ του ...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Η στοιχειώδης, λοιπόν, αποκατάσταση της αλήθειας την οποία παρουσίασε με τόσο διαφορετικό τρόπο μόλις τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας είναι η εξής: Ότι η χώρα αυτή κυβερνώνμενη από τη Νέα Δημοκρατία μεταξύ του 2004 και του 2009, σε πεντέμισι χρόνια εκτίναξε το δημόσιο χρέος από 161 δισεκατομμύρια σε 340 δισεκατομμύρια.

Και ο μηχανισμός της εκτίναξης περιγράφεται θαυμάσια σε μια επιστολή που έδωσε πρόσφατα στη δημοσιότητα ο τότε Υφυπουργός Οικονομικών κ. Δούκας, την οποία απέστειλε στον κ. Καραμανλή το 2008, προειδοποιώντας τον, ότι η χώρα δανείζεται κάθε χρόνο 47 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία δεν πάνε σε παραγωγικές επενδύσεις, αλλά σε καταναλωτικές δαπάνες του δημόσιου και αυτό προσμαίνει τη χρεοκοπία της χώρας.

Με λίγα λόγια ο μηχανισμός του δανεισμού ήταν ο μηχανισμός για τη συντήρηση ενός κομματικού κράτους στην εξουσία, με τα λόγια ενός Υφυπουργού σε απόρρητη επιστολή στον Πρωθυπουργό, που έδωσε μόλις πριν λίγες ημέρες στη δημοσιότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεύτερον, όλοι οι Έλληνες θυμούνται τον κ. Καραμανλή ως Πρωθυπουργό της χώρας να λέει στον ελληνικό λαό ότι το έλλειμμα είναι 6% και η επιστολή που απεστάλη από τον κ. Παπαθανασίου, Υπουργό Οικονομίας της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας στις 2 Οκτωβρίου του 2009 στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, επανέλαβε γραπτώς τον ίδιο ισχυρισμό.

Τι ξέρουμε σήμερα; Ότι το υποτιθέμενο έλλειμμα του 6% ήταν 15,4%. Δηλαδή, άφησε άδεια ταμεία η Νέα Δημοκρατία ύψους 36 δισεκατομμυρίων ευρώ έχοντας ταυτόχρονα διπλασιάσει το χρέος μέσα σε λιγότερο από έξι χρόνια.

Αυτήν τη συνθήκη κληρονόμησε η Νέα Δημοκρατία στον ελληνικό λαό, η διά των εκλογών δραπέτευσσα. Εγώ συμφωνώ απολύτως με τον κ. Τασούλα, ότι αυτό που είδαμε ήταν η δραπέτευση μέσω των εκλογών. Δεν διαφωνώ καθόλου. Αυτή ήταν η επιλογή του τότε Πρωθυπουργού και αυτή ήταν η επιλογή της παράταξης της Νέας Δημοκρατίας.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Ποιος τις ζήτησε;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Αλλά κατ' αντίθεση με την δραπέτευση της Νέας Δημοκρατίας, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η παράταξη του ΠΑΣΟΚ, όχι απλώς δεν διανοήθηκε να αποποιηθεί των ευθυνών, αλλά συνέβαλε με αποφασιστικότητα στο να υπάρξει ο μηχανισμός αρωγής, στο να ακουμπάει η Ελλάδα στην αλληλεγγύη των εταίρων και να μπορούμε με συντεταγμένο τρόπο -εφόσον μάλιστα συμφωνήσουμε στα θεμελιώδη, με ακόμα πιο γρήγορο και αποφασιστικό τρόπο- να βγούμε από την κρίση, την οποία κληρονομήσαμε από εσάς και την οποία κληροδοτήσατε εσείς στον ελληνικό λαό. Αυτή είναι η αλήθεια των γεγονότων.

Ο μόνος λόγος, κύριε Πρόεδρε, που πρέπει να επαναληφθεί αυτή η αλήθεια είναι για να μην επαναληφθεί ποτέ στην ελληνική ιστορία, γιατί αυτό πληρώνει η κοινωνία, αυτό πληρώνει ο ελληνικός λαός και δεν πρέπει να ξανασυμβεί ποτέ. Και εμείς εγγυόμαστε ότι δεν θα επιτρέψουμε να συμβεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Τασούλα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι περίεργη η συγκυρία να κάνουμε ανασκόπηση του παρελθόντος τη στιγμή, που ο ελληνικός λαός έχει σκύψει με αγωνία στο μέλλον.

Σήμερα ο ελληνικός λαός, δεκάδες χιλιάδες οικογένειες, εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες, με αγωνία βλέπουν τη βαθμολογία των παιδιών τους και αναζητούν την ελπίδα και εύχονται να πάνε καλά τα παιδιά τους, γιατί πριν λίγο ανακοινώθηκαν τα αποτελέσματα των εξετάσεων για τις εισαγωγές στην ανώτατη εκπαίδευση.

Το μέλλον της Ελλάδας είναι αυτά τα παιδιά και αυτοί οι γονείς που αγωνιούν γι' αυτά τα παιδιά. Το μέλλον της Ελλάδας είναι και η αλήθεια και όταν υπάρχει χρόνος που έχει περάσει από τις εκλογές, η αλήθεια διευκολύνεται αφάνταστα, γιατί μπορεί κανείς να μετρήσει, να ζυγίσει και να κάνει απολογισμό. Και ο απο-

λογισμός, ασχέτως διακυμάνσεων, ασχέτως αποχρώσεων, ασχέτως ρητορικής λέει ότι η χώρα μέχρι το Φεβρουάριο, μέχρι τις αρχές του 2010, μπορούσε να αντιμετωπίσει την πρωτοφανή κρίση, στην οποία ενεπλάκη και δεν το έκανε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή η αφροντισιά, αυτή η εγκληματική αμεριμνησία της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ είναι κάτι το οποίο οδήγησε τη χώρα σε μια απίστευτη περιπέτεια. Για να ξεφύγουμε απ' αυτήν την περιπέτεια, βασική προϋπόθεση είναι να αποφασίσουμε με ειλικρίνεια να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους.

Σήμερα που έχει μεγάλη σημασία το αύριο, σήμερα που οι Έλληνες σκύβουν και προσπαθούν να βρουν λύσεις για το αύριο, εμείς οφείλουμε να πούμε την αλήθεια. Υπήρξαν και προβλήματα, υπήρξαν και δυσκολίες, υπήρξαν και ελλείμματα, υπήρξαν και χρέη. Αυτό που ξέφυγε και δεν το κατάφερε η Κυβέρνηση, αλλά απεναντίας το προκάλεσε, είναι να υπάρξει μια απίστευτη απαγόρευση, μια απίστευτη αδυναμία δανεισμού για τη χώρα και γι' αυτό, οι ευθύνες είναι τεράστιες. Και αντί αυτές τις ευθύνες να προσπαθείτε τώρα που έχετε απολογισμό να τις μοιράσετε στο παρελθόν, φροντίστε με τη νέα Κυβέρνηση να διορθώσετε την κατάσταση, όσο γίνεται καλύτερα.

Εμείς έχουμε κάνει σωστές προτάσεις, τις οποίες πριν λίγες μέρες είχατε αποδεχθεί. Προσπαθήστε να διορθώσετε τα πράγματα, πριν γίνουν ασυμμάζευτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντογιάνης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Τι θα γίνει, κύριε Πρόεδρε;

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Και εμείς θέλουμε να μιλήσουμε, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Τι να κάνουμε, κύριοι συνάδελφοι; Τα κόμματα επαναλαμβάνουν αυτά που έχουν πει πέντε φορές. Τα λένε οι Αρχηγοί, τα λένε οι κοινοβουλευτικοί, ας τα πούνε και οι Βουλευτές, για να τα μάθει ο ελληνικός λαός. Τα μάθαμε τώρα πια αυτά που λένε τα κόμματα. Ας δώσουμε τη σειρά να μιλήσουν οι Βουλευτές και να πουν την άποψή τους.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Νομίζω ότι το σχόλιο απευθύνεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Σε όλους.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: ... στους Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Αν είναι να πείτε αυτά που έχουν ειπωθεί...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι! Στην Αίθουσα δεν υπάρχει μονόλογος. Πρέπει να ακούγεται και η ετέρα άποψη. Άρα, το σχολιασμό σας θα έπρεπε να τον κάνετε πρωτότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Σας τον έδωσα το λόγο, δεν σας τον αφάιρεσα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, όπως καταλάβατε, εδώ παίχτηκε ένα πινγκ-πονγκ ανευθυνότητας. Σηκώθηκε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και κατηγορήσε το ΠΑΣΟΚ για τα δεινά που συσσωρεύσε επί των κυβερνήσεών του στη χώρα. Σηκώθηκε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ και είπε «όχι, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, εσείς φταίτε, γιατί εσείς οδήγησατε τη χώρα στον γκρεμό με τις πολιτικές σας».

Κανένα καλό που κάνατε για την Ελλάδα θα πείτε; Θα βρείτε κανένα καλό; Προφανώς, δεν κάνατε κανένα καλό, κύριε Τζαβάρα, γι' αυτό μόνο τα άσχημα έχετε τώρα να αντιπαραθέσετε ο ένας στον άλλο.

Κύριε Πρόεδρε, αυτά τα λέω, για να ξέρει ο ελληνικός λαός την πραγματικότητα.

Ο κ. Παπανδρέου ομολόγησε χθες μαζί με τον κ. Σαμαρά ότι για πέντε ώρες περίπου είχε παραιτηθεί. Σε κρίσιμες πολιτικές στιγμές, ο κ. Παπανδρέου άφησε τη χώρα με κενό πολιτικής ηγεσίας από την πλευρά του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Και ο Σαμαράς τι φταίει γι' αυτό;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα σας πω τώρα, γιατί επείγεστε να μάθετε τι έγινε με τον κ. Σαμαρά. Ο κ. Σαμαράς, από την άλλη πλευρά, δεν ήθελε να αναλάβει κυβερνητικές ευθύνες έστω και

μέσω συγκυβέρνησης. Από το παρελθόν έχει αυτό το σύνδρομο, δηλαδή θέλει να στηρίζει κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ. Αυτό είναι μια επιλογή του, σεβαστή καθ' όλα.

Άρα, να μην οικτρίζουν ο ένας τον άλλον, γιατί είναι γεννημένοι από την ίδια φύτρα του δικοματισμού που έφερε αυτά τα δεινά στη χώρα χρόνια τώρα. Και επειδή κάποιοι ανησυχούν και χύνουν κροκοδείλια δάκρυα, το παίζουν τιμητές και κήνσορες ωσάν να μην κυβέρνησαν ποτέ για το μέλλον των ελληνοπαίδων –βγήκαν οι βαθμοί, λέει, των παιδιών και αυτά τα παιδιά θα χαράξουν το μέλλον τους και οι οικογένειες ανησυχούν- να πούμε στους ανησυχούντες τώρα ότι έπρεπε να ανησυχούν γι' αυτά τα παιδιά και για τον ελληνικό λαό, για τους πατεράδες και τις μανάδες αυτών των παιδιών, όταν ήταν στην Κυβέρνηση και έπαιρναν αυτά τα μέτρα, τα οποία οδήγησαν τελικά τη χώρα εδώ που την οδήγησαν, στο χείλος της καταστροφής και του γκρεμού.

Ο ελληνικός λαός θα βρει το δρόμο του, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ αντίστοιχα, αν καταλάβει ότι πρέπει να απεγκλωβιστεί από τα δεσμά του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Τότε είναι βέβαιο ότι θα ξεφύγει και από κάθε είδους άλλη περιπέτεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η μέγγενη του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας πρέπει να σπάσει. Τότε θα απελευθερωθούν οι δημιουργικές δυνάμεις του ελληνικού λαού.

Εμείς, λοιπόν, προτρέπουμε τον ελληνικό λαό στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση –που δεν θα αργήσει καθόλου- να αναλογιστεί ακριβώς αυτό το δίλημμα. Δηλαδή, θέλει μονοκομματικές κυβερνήσεις που θα ρυθμίζουν την τύχη του και τη μοίρα του ή θέλει κυβερνήσεις συνευθύνες, συλλειτουργίας και οικογενειακής αντίληψης των πραγμάτων; Θέλει κυβερνήσεις μονοκομματικές ή μια κυβέρνηση εθνικής Ελλάδος που θα φέρει μια πραγματική αλλαγή στη χώρα;

Αυτό είναι το διακύβευμα και αν απαντήσει σωστά ο ελληνικός λαός, θα διευθετηθεί και τη μοίρα του σωστά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στη Λάρισα και Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Βασίλειος Έξαρχος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τον ξαφνικό χαμό του αγαπητού συναδέλφου Άγγελου Τζέκη, εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ θέλουμε να εκφράσουμε τα θερμά συλλυπητήριά μας στην οικογένειά του και στο Κομμουνιστικό Κόμμα, τις πολιτικές θέσεις και τις ιδέες του οποίου υπερασπίστηκε με πάθος και με συνέπεια.

Θέλω να είμαι απολύτως ειλικρινής. Δεν κατάλαβα την παρέμβαση που έγινε από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας. Υπάρχει κάποιος σ' αυτήν τη χώρα που νομίζει ότι η ιστορία μπορεί να διαγράφεται ή να παραγράφεται; Καμία Ελληνίδα και κανένας Έλληνας δεν πιστεύει ότι μπορούμε να διαγράψουμε την ελληνική ιστορία.

Είναι γνωστό, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, ότι η Βουλή έκλεισε νύχτα, με συνέπεια να έχουμε την παραγραφή. Είναι επίσης γνωστό ότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συνέχισε για κάποιους μήνες να πορεύεται στη λογική «άστο για αργότερα», όπως είπε κορυφαίος Υπουργός της τότε κυβέρνησης και οδήγηθηκε μπροστά σε αδιέξοδο. Γι' αυτό σωστά είπε ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Ευθυμίου ότι δραπέτευσε διά των εκλογών και ότι παρέδωσε τη βόμβα του χρέους και των ελλειμμάτων στα χέρια της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Εμείς, λοιπόν, είμαστε εδώ και κάνουμε μια συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση σε μια κρίσιμη καμπή για τη χώρα, σε μια περίοδο που η Κυβέρνηση κάνει μια μεγάλη προσπάθεια, προκειμένου να βγει η χώρα από την κρίση.

Ήταν καθαρό –και είναι καθαρό και εμείς το γνωρίζουμε- ότι η χώρα θα βγει από την κρίση μόνο μέσα από ριζικές αλλαγές. Θα βγει μέσα από την κρίση στηριζόμενη στις δικές της δυνάμεις και βεβαίως με την αλληλεγγύη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιμένουν από όλους εμάς να προωθήσουμε τις μεγάλες προ-

τεραιότητες της χώρας. Ας συμφωνήσουμε τουλάχιστον σ' αυτό. Οι μεγάλες προτεραιότητες, κατά την άποψή μας, είναι η μείωση του ελλείμματος και του χρέους. Είναι η καταπολέμηση της σπατάλης και η πάταξη της διαφθοράς. Είναι οι αλλαγές στο κράτος που πρέπει να λειτουργεί χωρίς γραφειοκρατία, χωρίς διαφθορά και να παρέχει καλές υπηρεσίες στους πολίτες. Είναι οι αλλαγές στο πολιτικό σύστημα που πρέπει να λειτουργεί με πλήρη διαφάνεια και με σεβασμό στους πολίτες. Είναι η καταπολέμηση της ανεργίας και η διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής, για να μην κινδυνεύσουν οι οικονομικά αδύνατοι να βγουν στο περιθώριο της ζωής. Είναι η επιτάχυνση των αναπτυξιακών πρωτοβουλιών, των πρωτοβουλιών για τη στήριξη των μικρομεσαίων, των αγροτών, του τουρισμού και της ναυτιλίας.

Γι' αυτές τις μεγάλες προτεραιότητες της χώρας πρέπει να συμφωνήσουμε σ' αυτήν την Αίθουσα. Οφείλουμε να συμφωνήσουμε. Γι' αυτά τα μεγάλα αιτήματα των πολιτών οφείλουμε όχι απλώς να συνεννοηθούμε, αλλά να διατάξουμε και όλες τις δυνάμεις –πολιτικές, παραγωγικές και κοινωνικές– για να πετύχουμε τους μεγάλους εθνικούς στόχους, για να υλοποιήσουμε με αποφασιστικότητα ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας.

Η αλλαγή του ξεπερασμένου και στρεβλού παραγωγικού μοντέλου είναι κεντρικό στοιχείο αυτού του εθνικού σχεδίου ανασυγκρότησης για να μπορέσουμε να έχουμε πρωτογενή πλεονάσματα. Χρειάζεται να ξαναδώσουμε έμφαση στην παραγωγή, ιδιαίτερα στην αγροτική παραγωγή για να μειώσουμε το μεγάλο έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο των αγροτικών προϊόντων. Μπορούμε να υποκαταστήσουμε τις εισαγωγές αγροτικών προϊόντων με ανασχεδιασμό της αγροτικής παραγωγής, με έργα και δράσεις για τη μείωση του κόστους παραγωγής, με έμφαση στην τυποποίηση και την προώθηση των προϊόντων στις αγορές, στηρίζοντας με ισχυρά κίνητρα τους νέους αγρότες που είναι η ελπίδα για το μέλλον της υπαίθρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική περιφέρεια έχει δυνατότητες και αυτές τις δυνατότητες πρέπει να τις αξιοποιήσουμε. Εξάλλου είμαι από αυτούς που πιστεύουν ότι η πολιτική έχει αξία όταν ασχολείται με τον άνθρωπο και τις ανάγκες του, όταν θέτει στο επίκεντρο την κοινωνία και τους πολίτες, όταν ενώνει και κινητοποιεί δυνάμεις γύρω από αξίες και ιδανικά και χάνει το νόημά της όταν περιορίζεται σε ανούσιες τηλεοπτικές κοκορομαχίες και προσωπικές αντιπαραθέσεις που καλό είναι να τις αποφεύγουμε στην Βουλή.

Χρειάζεται, λοιπόν, να δώσουμε αξία και δύναμη στην πολιτική. Χρειάζεται να αφήσουμε τα μεγάλα λόγια και με πράξεις να ξαναδώσουμε νόημα σε λέξεις όπως είναι «νέος πατριωτισμός», «το κράτος δικαίου», «η κοινωνία αλληλεγγύης», «η ειλικρίνεια», «η αξιοπιστία», «η συλλογικότητα». Όλοι και όλες πρέπει να σκεφτόμαστε τις επόμενες γενιές και όχι τις επόμενες εκλογές. Τα παιχνίδια για την εξουσία δεν εμπνέουν τους πολίτες. Όσο πιο γρήγορα το κατανοήσουμε αυτό, τόσο πιο γρήγορα θα συνεννοηθούμε για το δρόμο γενέσθαι, τόσο πιο γρήγορα θα δείξουμε ότι λαμβάνουμε τα μηνύματα των αγανακτισμένων πολιτών που συγκεντρώνονται στις πλατείες αλλά και όσων μπορεί να μη συγκεντρώνονται στις πλατείες, όμως είναι προβληματισμένοι με την εικόνα του πολιτικού συστήματος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Δεν υπάρχει χρόνος για χάσιμο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Η Κυβέρνηση οφείλει να απαντήσει και θα απαντήσει με πράξεις στους πολίτες που θέλουν ριζικές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, στους πολίτες που θέλουν να γίνει πράξη η επιτάχυνση της ανάπτυξης και η καταπολέμηση της ανεργίας που είναι η μάστιγα των σύγχρονων κοινωνιών, στους πολίτες που θέλουν να γίνει πράξη ένα κράτος δικαίου και πρόνοιας που σέβεται τον άνθρωπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα έχει ανάγκη από σταθερότητα. Οι πολίτες δεν επιθυμούν εκλογές. Θέλουν ασφάλεια, ελπίδα και προοπτική. Σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται η Κυβέρνηση, γι' αυτό και τη στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις για να βγάλει τη χώρα από την κρίση, για να βγάλει τη χώρα από τα αδιέξοδα που μας κληροδότησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στην αίθουσα Γερουσίας καθώς και στην έκθεση στην αίθουσα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου είκοσι Ελληνοαμερικανοί φοιτητές και δέκα συνοδοί καθηγητές του Αμερικανικού Κολλεγίου Deree που συμμετέχουν στο Πρόγραμμα «Ελληνική Κληρονομιά».

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλώ το Σώμα να εγκρίνει την άδεια απουσίας από τις εργασίες της Βουλής για το διάστημα από 22.06.2011 μέχρι 23.06.2011 λόγω μετάβασης στο εξωτερικό, του κ. Εμμανουήλ Μπεντενιώτη, Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου και Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για να κάνω μια παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Λαφάζανη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι παρακολουθήσατε τη συνεδρίαση και θα ακούσατε από τον Υπουργό της Κυβέρνησης τον κ. Σηφουνάκη να λέει πράγματα τα οποία δυστυχώς, ξεφεύγουν πέρα από κάθε όριο αντιπαράθεσης σε αυτήν την Αίθουσα. Και λυπάμαι να πω ότι πρώτη φορά ακούω να αναμειγνύεται ακόμα και ο Χίτλερ –άκουσον, άκουσον!– σε μια αντιπαράθεση που μπορεί να έχουν εδώ πολιτικές δυνάμεις μέσα στη Βουλή.

Βεβαίως κατανοώ απολύτως τον πανικό της Κυβέρνησης, τα αδιέξοδά της αλλά δεν μπορώ να αντιληφθώ αυτήν την στάση του κ. Σηφουνάκη, η οποία μας επαναφέρει σε σκοτεινές εποχές –και το λέω για όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες στην Αίθουσα– που ανακαλούν μετεμφυλιακές μνήμες. Θα πρόσθετα μάλιστα ότι ίσως ξεπερνά και αυτά τα όρια η ομιλία του κ. Σηφουνάκη στην προσπάθειά του να αντιπαρατεθεί με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Εγώ δεν θα μπω στην λογική να χαρακτηρίσω και τον κ. Σηφουνάκη και τα όσα είπε. Είμαι όμως υποχρεωμένος να του επιστρέψω τις κατηγορίες και τις συκοφαντίες μια προς μία.

Κύριε Σηφουνάκη, σας τις χαρίζω! Σας τις χαρίζω απολύτως γιατί σας εκφράζουν και σας αποτυπώνουν. Όλοι γνωρίζομαστε σε αυτόν τον τόπο και όλοι έχουμε την ιστορία και τη διαδρομή μας. Δεν είναι δυνατόν ο κ. Σηφουνάκης να φτάνει σε αυτό το σημείο απόδοσης κατηγοριών σε μια παράταξη της Αριστεράς. Βεβαίως θα μου πείτε ότι εδώ κυβερνητικά στελέχη, δυστυχώς, έφτασαν προχθές να καταγγέλλουν συναδέλφους τους Βουλευτές για Ιουλιανό πραξικόπημα. Αν φτάνουν σε αυτό το σημείο για συναδέλφους τους, καταλαβαίνετε πού μπορούν να φτάσουν με πολιτικές παρατάξεις που τους αντιπολιτεύονται με σθένος και με συνέπεια.

Πολύ φοβούμαι ότι ένας-ένας από τα κυβερνητικά έδρανα ακολουθεί έναν ολισθηρό αντιαριστερό και αντικομμουνιστικό δρόμο που θυμίζει άλλες εποχές. Βεβαίως ήταν συνώνυμοι αυτοί οι δρόμοι κάθε φορά των αντικοινωνικών και αντιλαϊκών πολιτικών. Φοβούμαι όμως, ότι φεύγουν και από αυτό το παραδοσιακό πλαίσιο αυτής της αναγκαίας αλληλοσυμπληρωματικής κάλυψης αυτών των δυο πλευρών και προχωράνε ακόμα παραπέρα. Φοβάμαι ότι ορισμένοι στην κυβερνητική πτέρυγα –δεν θέλω προς στιγμή να αποδώσω συνολική ευθύνη στην Κυβέρνηση– ζηλεύουν τη δόξα του κ. Πάγκαλου και ακολουθούν έναν άκρως επικίνδυνο δρόμο για την ίδια την δημοκρατία και τις δημοκρατικές εξελίξεις. Πολύ φοβούμαι ότι οι δρόμοι αυτοί γρήγορα θα οδηγήσουν σε σκοτεινές καταστάσεις τη χώρα αν δεν ανακοπούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Λακωνίας κ. Γρηγόριος Αποστολάκος.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

συζητούμε σήμερα για τη χορήγηση ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Επισπεύδεται αυτή η συζήτηση επικαλούμενη η Κυβέρνηση το άρθρο 84 του Συντάγματος σε συνδυασμό με το άρθρο 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Μάλιστα, αυτό γίνεται ύστερα από τη δήλωση του Πρωθυπουργού.

Οφείλω, λοιπόν, να θυμίσω στα κυβερνητικά στελέχη τα οποία παρίστανται σήμερα στην Αίθουσα της Εθνικής Αντιπροσωπείας ότι η Κυβέρνηση σε τρεις περιπτώσεις μπορεί να το κάνει αυτό. Οφείλει να έχει την εμπιστοσύνη της Βουλής κατά την ψήφιση της κατά τη διαδικασία των προγραμματικών δηλώσεων και υποχρεούται να το ζητήσει εντός δεκαπέντε ημερών. Ακόμα, έχει τη δυνατότητα να ζητήσει οποτεδήποτε άλλοτε την εμπιστοσύνη της Βουλής με γραπτή ή προφορική δήλωση του Πρωθυπουργού στη Βουλή.

Αξιότιμε κύριε Αντιπρόεδρε, δεν γνωρίζω αν έχει κατατεθεί η γραπτή δήλωση του Πρωθυπουργού στη Βουλή. Εάν έχει γίνει – και το γνωρίζετε εσείς αυτό – τότε έχει τηρηθεί το γράμμα του συνταγματικού νόμου.

Όμως, επί της ουσίας ποια είναι άραγε η ανάγκη που ωθεί τον Πρωθυπουργό της χώρας να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης και από ποιους; Από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ή από την Κοινοβουλευτική του Ομάδα; Γιατί δεν έκανε μια ψηφοφορία σ' αυτήν την Αίθουσα και να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης από την Κοινοβουλευτική του Ομάδα; Αρα, το πρόβλημα δεν αναφέρεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Το πρόβλημα, κύριοι Υπουργοί, αναφέρεται στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα. Και θα μπορούσατε να είχατε αποφύγει όλη αυτήν την ταλαιπωρία της Εθνικής Αντιπροσωπείας – γιατί περί ταλαιπωρίας πρόκειται και περί επανάληψης των ιδίων πραγμάτων – και να ζητήσετε ψήφο εμπιστοσύνης. Στην ουσία για άλλη μια φορά αποδεικνύετε κατά την εκτίμησή μου κάτι άλλο. Αποδεικνύετε ότι μετατρέπετε το κομματικό σας πρόβλημα σε πρόβλημα κοινοβουλευτικό και θεσμικό. Δεν έχετε κανένα τέτοιο δικαίωμα.

Γιατί δεν κάνατε αυτήν την ψηφοφορία μεταξύ σας, αφού τα κουβεντιάσατε; Γιατί μας φέρνετε πάλι σήμερα εδώ ζητώντας ψήφο εμπιστοσύνης; Έχω την εντύπωση ότι κάνετε καταχρηστική άσκηση ενός συνταγματικού δικαιώματος του Πρωθυπουργού της χώρας.

Εδώ χθες ζήσαμε μια ιστορική στιγμή. Ο Πρωθυπουργός της χώρας δήλωσε από αυτό εδώ το Βήμα ότι έκανε μια προσωπική υπέρβαση. Τι μας είπε άραγε πλέον αυτού; Μας είπε ότι δεν υπάρχει ούτε κυβερνητική υπέρβαση, αλλά ούτε και κομματική και κοινοβουλευτική υπέρβαση. Με άλλα λόγια, ήταν κάτι προσωπικό του – δηλαδή η πρόταση που έκανε και κατά την οποία παραιτήθηκε για έξι ώρες και ζήτησε τη συγκυβέρνηση από τον κ. Σαμαρά και τη Νέα Δημοκρατία – γεγονός που δεν αποδέχθηκε το κόμμα του και η Κυβέρνηση. Ενδεχομένως κάποιοι από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ να το αποδέχονται. Πρόκειται για όλους αυτούς τους συναδέλφους που με αίσθημα ευθύνης έβγαιναν στις τηλεοράσεις ή στις εφημερίδες και έκαναν δηλώσεις για την ανάγκη εθνικής λύσης που τελικά ματαιώθηκε από τον κ. Παπανδρέου.

Αρα, υπάρχει μείζον πολιτικό θέμα για σας που έγκειται στο ότι είστε αποκομμένοι από την κοινωνική πραγματικότητα. Μ' αυτήν την πρόταση την οποία φέρατε να συζητήσουμε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία, υπηρετείτε αδιέξοδα.

Για μένα αυτό δείχνει και κάτι άλλο. Δείχνει ότι υπάρχει πια μια σαφής διάσταση μεταξύ κυβερνητικού και κοινωνικού ΠΑΣΟΚ. Και δεν αναφέρομαι στην ελληνική κοινωνία. Τη γενικότερη απάντηση από την ελληνική κοινωνία θα την πάρετε στις εκλογές, οπότε κι αν γίνουν αυτές. Όμως, αυτή η διάσταση κυβερνητικού και κοινωνικού ΠΑΣΟΚ είναι δικό σας πρόβλημα και δεν έχετε κανένα δικαίωμα να το κάνετε πρόβλημα θεσμών.

Ακόμα και την κυβερνητική επιτροπή, η οποία έπρεπε να υπάρχει, την κάνατε μια επιτροπή αποτελούμενη από τους εσωτερικούς ηγέτες, από τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Δεν περιλήφθησαν μέσα Υπουργοί λόγω της καθ' ύλην αρμοδιότητας την οποία έχουν, αλλά ένα διευθυντήριο πρωτοκλασσάτων στελεχών του ΠΑΣΟΚ, το οποίο κρατάει υπό επιτροπεία τον Πρωθυπουργό της

χώρας. Περί αυτού πρόκειται.

Σε ό,τι αφορά τώρα το μύθο της συναίνεσης, θα ήθελα να πω ότι κάποτε θα πρέπει να σταματήσουν αυτά τα φθηνά κόλπα της συναίνεσης. Ο καθένας μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα κρίνεται από τη συνέπεια των λόγων και των έργων του. Χρησιμοποιείτε συνεχώς το μόνιμο επιχείρημα που έγκειται στο ότι δραπέτευσε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αναφέρθηκε σ' αυτό νωρίτερα και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας θυμίσω τι έγινε το 2008 και το 2009. Έχετε πει ποτέ στον ελληνικό λαό, όπως το είπαμε εμείς, ότι το 2008 είχαμε κρίση του παγκόσμιου χρηματοπιστωτικού συστήματος; Τότε το αρνούσασταν και λέγατε ότι φταίει μόνο ο Καραμανλής, η κυβέρνησή του και η Νέα Δημοκρατία. Είναι ή δεν είναι αλήθεια αυτή η πραγματικότητα; Και αυτά τα οποία ζητάτε σήμερα ως συναίνεση από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, σας τα ζητούσε τότε η Νέα Δημοκρατία και εσείς είχατε μια μόνη άρνηση.

Και ερχόμαστε στην πιο κρίσιμη ημερομηνία, στις ευρωεκλογές του 2009, τις οποίες κερδίσατε με πέντε μονάδες διαφορά με το σύνθημα «Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» και όλα αυτά τα συναφή. Και την επόμενη μέρα ο νυν Πρωθυπουργός βγήκε και εκβίαζε και ζητούσε εκλογές. Ποιος παραιτήθηκε; Ποιος έσυρε τη χώρα τελείως ανεύθυνα σε μια προεκλογική περίοδο; Τι θέλατε να κάνει ο τότε Πρωθυπουργός; Να αφήσει τη χώρα να σέρνεται μέχρι το Φεβρουάριο που θα την οδηγούσατε σε εκλογές; Δική σας επιλογή ήταν αυτό το πράγμα, όπως δική σας επιλογή ήταν και η θέση που δεν πήρατε στα διάφορα «όχι» που είπε τότε αυτή η παράταξη.

Ποια ήταν η θέση σας, η θέση του κ. Παπανδρέου, στο «όχι» του Καραμανλή στο Σχέδιο Ανάν; Ποια ήταν η θέση σας στο «όχι» του κ. Καραμανλή και της Νέας Δημοκρατίας σε ό,τι αφορά την άρνηση να υποκύψει στους εκβιασμούς του Αμερικανού Υφυπουργού Εξωτερικών κ. Μπράιζα για τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη; Τι έλεγε ο σημερινός Πρωθυπουργός και το ΠΑΣΟΚ σε ό,τι αφορά το βέτο που είπε η Νέα Δημοκρατία για τα Σκόπια και την αναγνώριση του Κοσόβου;

Ποια είναι η θέση σας, κύριοι Υπουργοί, σήμερα για τις εξαγωγές της Τουρκίας σε ό,τι αφορά την προσπάθεια που κάνει να ακυρώσει την οποιαδήποτε ενεργειακή εθνική πολιτική της χώρας μέσα από την κατασκευή της νέας διώρυγας που θέλει να κάνει στο Βόσπορο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και θα κλείσω με κάτι τελευταίο, γιατί θέλω να είμαι συνεπής με το χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες μπορούν να ανεχθούν σκληρούς ηγέτες, όταν τους δίνουν όραμα, βάζουν στόχους και δίνουν ελπίδα. Ανήμπορους και κοντόφθαλμους ηγέτες που τους οδηγούν στην ανασφάλεια και τη δυστυχία, όπως οδηγεί σήμερα η κυβερνητική πολιτική και ο κύριος Πρωθυπουργός την Ελλάδα, δεν μπορούν να τους ανεχθούν ποτέ. Γι' αυτό και δεν σας δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι θα διακόψουμε στις 16.00' και θα επανέλθουμε στις 18.00'.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Λασιθίου Κρήτης του ΠΑΣΟΚ κ. Μιχαήλ Καρχιμάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω, θα ήθελα να εκφράσω τα θερμά και ειλικρινή συλλυπητήρια από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ για τον απρόσμενο θάνατο του συντρόφου Άγγελου Τζέκη στην οικογένειά του και στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η χώρα μας, όπως άλλωστε διαπιστώνουμε όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα, βρίσκεται σε μια κρίσιμη περίοδο, σε μια περίοδο που απαιτεί τα κριτήρια της πολιτικής ποιότητας να προτάξουν το συλλογικό συμφέρον έναντι του ατομικού, το εθνικό συμφέρον έναντι του κομματικού.

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο που απαιτεί να ξεπεράσουμε λαϊκισμούς και φοβίες ανασυντάσσοντας τις συλλογικές μας πολι-

τικές δυνάμεις και οδηγώντας τη χώρα στην έξοδο από την κρίση. Και πιστεύω ότι η δύναμη αυτή είναι στα χέρια του ελληνικού λαού και του πολιτικού μας συστήματος, είναι στα χέρια όλων μας.

Η ψήφος εμπιστοσύνης είναι η δύναμη που κρατάμε και που καταθέτουμε στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και στον Πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου ως τη μοναδική αξιόπιστη λύση για την υλοποίηση των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων και για την άμεση ανασυγκρότηση της χώρας.

Η ψήφος εμπιστοσύνης μας ενισχύεται από το γεγονός ότι ο Γιώργος Παπανδρέου και η Κυβέρνηση έχουν και την ικανότητα, αλλά και την πολιτική ωριμότητα να αντιπαλεύουν τα προβλήματα με στόχο να τα λύσουν και όχι να τα αγνοούν.

Έχουν και την αταλάντευτη βούληση να αφηφίσουν από την πρώτη στιγμή το πολιτικό κόστος, προκειμένου να δώσουν ελπίδα στη χώρα μας, προκειμένου αυτός ο τόπος και αυτός ο λαός να μη γυρίσουν πίσω, να μη γυρίσουν στα χρόνια του δεξιόστροφου λαϊκισμού και της κενής ρητορείας, να μη γυρίσουν στα χρόνια της φαυλότητας, της συγκαλύψης και της λιποταξίας, να μη γυρίσουν στα «Βατοπέδια» και στην κλειστή Βουλή, να μη γυρίσουν στην εξαγορά συνειδήσεων, στην ομηρεία των πολιτών, στις πελατειακές σχέσεις με λάφυρο το κράτος, να μη γυρίσουν στην καμένη Ελλάδα που σε πεντέμισι χρόνια οδηγήσατε στη χρεοκοπία.

Πορευθήκατε με τη «σημαία» της επανίδρυσης και φέρατε τη διάλυση. Πορευθήκατε με τη «σημαία» κατά της διαφθοράς και βουτήξατε τη χώρα στα σκάνδαλα. Γι' αυτό κλείσατε τη Βουλή. Και τώρα πορεύεστε με την αντιμνημονιακή «σημαία» προσδοκώντας η χώρα να γυρίσει στο παρελθόν. Αυτά τα χρόνια τα νοσταλγεί μόνον η Νέα Δημοκρατία, ο κύριος Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και οι αριστεροδεξιοί συνεργάτες του. Είναι τα χρόνια που ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης διατυμπάνιζε ότι ο Καραμανλής είναι Αρχηγός μεγάλου ορίζοντα, τότε που το έλλειμμα, το 2009, σε ατελείωτες συνεντεύξεις και δημόσιες δηλώσεις, σύμφωνα με τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ήταν 4% έως 4,5%, τότε που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε «θωρακίσει» τη χώρα απέναντι σε μία κρίση που ο κ. Σαμαράς την προσδιόριζε, τη χαρακτήριζε ως παροδική.

Μου δίνεται εδώ η ευκαιρία να δώσω μια απάντηση και στον κ. Παυλόπουλο, ο οποίος μας έλεγε ότι γνωρίζαμε ότι δεν υπάρχουν λεφτά. Όχι, κύριοι! Δεν το γνωρίζαμε. Εσείς δηλώνατε 4% έλλειμμα, δηλαδή περίπου 10 δισεκατομμύρια έλλειμμα. Όμως αυτό ήταν 36 δισεκατομμύρια. Και βεβαίως αν το έλλειμμα ήταν 4%, λεφτά υπήρχαν. Θα υπήρχαν 26 δισεκατομμύρια απ' αυτά τα οποία αποκρύψατε και εξαπατήσατε τον ελληνικό λαό.

Είστε αμετανόητοι, λαϊκιστές και επικίνδυνοι. Πολιτεύεστε σαν να ζείτε σε άλλη διάσταση, με την ψευδαίσθηση ότι ξοφλήσατε τους λογαριασμούς σας με την κοινωνία. Έτσι εξοφλείτε εσείς τα 170 δισ. που χρεώσατε το ελληνικό κράτος σε πεντέμισι χρόνια; Έτσι εξοφλείτε τα 340 δισ. χρέος και τα 36 δισ. έλλειμμα, με τα οποία εγκαταλείψατε την Ελλάδα; Πολιτεύεστε σαν εξωγήινοι. Υπνοβατείτε, από την ψυχολογική σας αδυναμία να παραδεχθείτε ότι όλοι μας πληρώνουμε τα δικά σας σπασμένα. Γι' αυτό κι επιχειρηματολογείτε χωρίς ευθύνη απέναντι στο λαό, χωρίς συναίσθηση απέναντι στους Ευρωπαίους, χωρίς κομματικό αυτοσεβασμό.

Ισχυρίζεστε την αποτυχία του μηχανισμού στήριξης επειδή μειώσαμε το έλλειμμα κατά 14 δισ. ευρώ μέσα στα άθλια οικονομικά δεδομένα που εσείς μας κληροδοτήσατε και ξεχνάτε ότι οι προϋπολογισμοί σας το 2007, το 2008 και το 2009 έπεσαν έξω κατά 19 και κατά 31 δισεκατομμύρια αντίστοιχα. Και συνεχίζετε, χαμένοι στη μετάφραση, να εφευρίσκετε πλασματικά διλήμματα, να υιοθετείτε παιδαριώδη επιχειρήματα και με κομματικές «πριμαντόνες» στην πρώτη γραμμή να καλλιεργείτε το φόβο σε μια κοινωνία που αγωνιά, αλλά αναμετρείται με τις απαραίτητες αλλαγές και τις δυσκολίες που φέρνουν αυτές.

Αυτή η κοινωνία σας έχει προσπεράσει, γιατί στα δικά της μάτια η χώρα μπορεί να παλεύει να σωθεί, όμως εσείς έχετε χρεοκοπήσει προ πολλού και πειθαναγκάζετε πολιτικά επιμένοντας και συγκρίνοντας ξανά και ξανά την Ελλάδα με την Πορτογαλία,

όταν όλοι λένε πως οι δυο οικονομίες δεν έχουν καμμία σχέση ούτε στο χρέος του ΑΕΠ, ούτε στο έλλειμμα ούτε στις δαπάνες ούτε στα έσοδα ούτε στα μισθολογικά. Πουθενά δεν μπορούν να γίνουν συγκρίσεις ούτε, βέβαια, και στο γεγονός ότι εμείς όχι μόνο κληθήκαμε να βρούμε χρήματα, αλλά και στήσαμε το μηχανισμό στήριξης από το μηδέν.

Άραγε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, με αυτήν την άλλοτε επιφανειακή και άλλοτε συμπλεγματική πολιτική νομίζετε πως θα εκπροσωπήσετε τη χώρα, που αντί να παραδειγματιστείτε από τη στάση της πορτογαλικής αντιπολίτευσης εσείς επιλέγετε ατελέσφορα επικοινωνιακά παιχνίδια, τα ίδια με αυτά που σας οδήγησαν στην Αντιπολίτευση πριν από λίγο καιρό; Γι' αυτό και τη συνταγή που προτείνετε δεν την υπερασπίζονται δημόσια ακόμα και τα κορυφαία κομματικά στελέχη σας, γιατί έχει γεύση από το πρόσφατο φαύλο παρελθόν σας. Γι' αυτό ακόμη και οι αδελφά σας ευρωπαϊκά κόμματα σάς έχουν γυρίσει την πλάτη και δηλώνουν ευθαρσώς και δημόσια, όπως χαρακτηριστικά δήλωσε ο συνηρητικός πρώην Πρωθυπουργός της Βαυαρίας κ. Στόιμπερ, ότι έχετε αποτύχει σε όλα τα επίπεδα, ότι φέρετε μεγάλη ευθύνη για τη μιζέρια του χρέους κι ότι είναι παρανοϊκό εσείς να βγάξετε τον κόσμο στους δρόμους για να διαδηλώνει ενάντια στα μέτρα.

Αρνείστε την πραγματικότητα, αποποιείστε τις ευθύνες σας. Αντιμετωπίζετε την εθνική συναίνεση ως μια ευκαιρία για μικροκομματικά οφέλη. Η πολιτική σας είναι επικίνδυνη. Η πολιτική σας απειλεί το μέλλον της χώρας, μιας χώρας που τελικά προχωράει χωρίς εσάς.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ψήφος μας είναι η δύναμή μας και με αυτήν τη δύναμη στηρίζουμε την Κυβέρνηση για να προχωρήσει τις απαραίτητες αλλαγές, αλλά ουσιαστικά στηρίζουμε τις επόμενες γενιές που δικαιούνται να ζήσουν σε μια καλύτερη Ελλάδα. Γιατί ένας πολιτικάντης σκέπτεται μόνο τις επόμενες εκλογές, αλλά ένας πολιτικός πράττει με γνώμονα τις γενιές που ακολουθούν!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Βλέπω ότι η Κρήτη χειροκροτεί εντόνως!

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Νομού Αττικής του ΛΑΟΣ κ. Μαυροδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε και από τη δική μου πλευρά να εκφράσω τα συλλυπητήριά μου προς το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος αλλά και προς την οικογένεια του εκλιπόντος συναδέλφου λέγοντας επίσης ότι ο συνάδελφος υπήρξε υποδειγματικός καθ' όλη την παρουσία του κοινοβουλευτικού βίου του και μ' αυτήν την έννοια ο χαμός του αποτελεί και μία απώλεια του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Επειδή διαδέχομαι τον κ. Καρχιμάκη στο Βήμα, δεν μπορώ να αποφύγω τον πειρασμό να υπομνήσω ωστόσο ότι βεβαίως η Νέα Δημοκρατία βαρύνεται με τα όσα βαρύνεται για τον τρόπο με τον οποίο άφησε τα δημόσια οικονομικά, βεβαίως η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας φέρει τις δικές της ευθύνες κυρίως γιατί αστόχησε σ' αυτά που η ίδια είχε εξαγγείλει για επανίδρυση του κράτους, για αναμόρφωση συνολικά της Δημόσιας Διοίκησης και για αλλαγή ενός συγκεκριμένου παραγωγικού προτύπου, αλλά από την άλλη μεριά δεν μπορώ και να ξεχνώ ότι ο Κώστας Καραμανλής υπήρξε ο πρωθυπουργός ο οποίος έθεσε ένα δίλημμα στον ελληνικό λαό προεκλογικώς. Εξέθεσε την κατάσταση, ενδεχομένως όχι στην πληρότητά της αλλά την εξέθεσε, και πρότεινε να υπερψηφιστεί τότε ένα πρόγραμμα το οποίο «πάγωνε» τους μισθούς και τις συντάξεις και «πάγωνε» και τις προσλήψεις στο δημόσιο.

Δεν μπορώ επίσης να μη σκεφθώ –γιατί ξαφνικά ο ελληνικός λαός εμφανίζεται να είναι ανεύθυνος για όλα!– ότι ο ελληνικός λαός απέρριψε αυτό το πρόγραμμα, επιλέγοντας το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, το οποίο έλεγε ότι θα αυξήσει τον προϋπολογισμό κατά 1 δισ. προνοιακά και θα έδινε και 1 δισ. για την παιδεία.

Και, βεβαίως, αν εκείνα τα μέτρα είχαν ληφθεί τότε, είναι ενδεχόμενο να είχαμε μία πολύ διαφορετική κατάσταση σήμερα.

Αυτό το λέω, γιατί απ' αυτήν τη συζήτηση όλοι θέλουμε μεν να ακούσουμε την πλάτεια –και να την ακούσουμε– αλλά και η πλάτεια πρέπει να ακούει, για να μπορεί να αποφασίζει και να κρίνει.

Και ο ελληνικός λαός οφείλει να καταλαβαίνει τι του λένε κάθε φορά και έχει τις δικές του ευθύνες. Γιατί πολύ απλό είναι για τον ψηφοφόρο να επιλέγει κάθε φορά το «ευνοϊκότερο» πρόγραμμα, δηλαδή αυτό που ακούγεται καλύτερα στα αυτιά του, αυτό που του φαίνεται ότι καλύπτει περισσότερο τις ανάγκες του, διαφυλάσσοντας με τον τρόπο αυτό τα κεκτημένα του και τα δικαιώματά του, μεταφέροντας τις ευθύνες κάπου αλλού.

Γίνεται συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης. Πώς φτάσαμε, όμως, εδώ; Γιατί υπάρχει ένα ζήτημα ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση; Γιατί αυτό, όπως αντιλαμβάνεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι το σύνθημα. Όταν γίνεται ανασχηματισμός, επειδή ακριβώς αυτός βρίσκεται πάντοτε στη διακριτική ευχέρεια του Πρωθυπουργού, δεν έχουμε υποχρεωτικά μια διαδικασία ψήφου εμπιστοσύνης. Φτάσαμε στη διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης αφού πρώτα είχαμε περάσει από την κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, η οποία μάλιστα συζητείτο να γίνει με θυσία του Πρωθυπουργού, εξίσου πρωτότυπο κι αυτό. Διότι ο Πρωθυπουργός ως έχων την Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, γιατί να συζητά άρα την αντικατάστασή του; Προφανώς, λοιπόν, διότι αισθάνεται ένα πολιτικό έλλειμμα. Εν συνεχεία, από την κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας φτάσαμε στις λεβεντιές του «συνεχίζουμε μόνοι μας και παίρνουμε ψήφο εμπιστοσύνης».

Δεν γίνεται να αλλάξει η πολιτική κατάσταση της χώρας σε τόσο μεγάλα ζητήματα εντός είκοσι τεσσάρων ωρών, δεν γίνεται να υπάρχει πολιτικό έλλειμμα και η ανάγκη για κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας το πρωί και το απόγευμα «συνεχίζουμε μόνοι μας το καθήκον μας». Δεν γίνονται και τα δύο. Εάν υπάρχει τέτοιο πολιτικό έλλειμμα και δεν επιτευχθεί η κατάσταση της εθνικής σωτηρίας, τότε η λογική πολιτική συνέπεια θα έπρεπε να είναι η παραίτηση της Κυβερνήσεως και το να πάμε σε εκλογές.

Γιατί, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση έλυσε τα ζητήματα που είχε να επιλύσει ο Πρωθυπουργός όταν συζητούσε με τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Τι άλλαξε; Έχει αλλάξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ -που θα δώσετε την ψήφο εμπιστοσύνης- το μεσοπρόθεσμο, για το οποίο έγινε ο ξεσηκωμός; Άλλαξαν οι πολιτικές; Υπάρχει μια διαφοροποίηση; Ή μήπως πιστεύουμε ότι η αποτελεσματικότητα της νυν Κυβερνήσεως θα είναι τόσο δραματικά διαφορετική γιατί άλλαξαν θέσεις στα Υπουργεία οι κεντρικοί Υπουργοί; Αυτό ήταν το ζήτημα; Δηλαδή, η ανεπάρκεια της Κυβερνήσεως και το πολιτικό πρόβλημα της χώρας κατ' επέκταση, συνοψιζόταν στην απομάκρυνση της κ. Μπιρμπίλη και της κ. Κατσέλη και του κ. Δρούτσα; Τώρα, λοιπόν, που απομακρύνθηκαν αυτοί και υπάρχει ανακατανομή των ρόλων, περιμένει κανείς ότι θα αλλάξει η αποτελεσματικότητα της Κυβερνήσεως;

Το μεγάλο πρόβλημα το οποίο ζει αυτός ο τόπος, είναι η απόλυτη ιδεολογική αποσάθρωση και αυτό αφορά και το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Το ΠΑΣΟΚ είναι ένα κόμμα το οποίο είναι υποχρεωμένο να κάνει αποκρατικοποιήσεις, στις οποίες, απλώς θα θυμίσω, ενάμιση χρόνο πριν έλεγε ότι θα ακυρώσει τις συμβάσεις για τα λιμάνια και θα ακυρώσει και την πώληση του ΟΤΕ. Θα την ακύρωνε. Αυτό ενάμιση χρόνο πριν. Τώρα, πάρτε να δείτε τι έχετε ετοιμάσει να αποκρατικοποιήσετε.

Και αυτό το μείζον ζήτημα, παράγεται ως προϊόν της ανάγκης για να μην πτωχεύσει η χώρα. Δεν έπρεπε να είναι προϊόν της ανάγκης για να μην πτωχεύσει η χώρα. Οι αποκρατικοποιήσεις έπρεπε να γίνουν, γιατί είναι σωστό να γίνουν, γιατί δεν υπάρχει κανένας λόγος να διεξάγει ιπποδρομίες το ελληνικό δημόσιο, γιατί δεν υπάρχει κανένας λόγος να οργανώνει στοιχήματα, το ελληνικό δημόσιο, γιατί δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην απελευθερώσουμε την αγορά ενέργειας. Έπρεπε να γίνει, γιατί κάποιος το πιστεύει. Γιατί το να διορθωθεί η μισθολογική κατάσταση στις ΔΕΚΟ δεν έπρεπε να είναι προϊόν της αγωνίας για την πτώχευση. Γιατί πρέπει, δηλαδή, κάποιος στις ΔΕΚΟ να παίρνει πέντε φορές παραπάνω τον μισθό που υπάρχει στον ιδιωτικό τομέα; Με ποια λογική; Και η αιτιολογία για τον εξορθολογισμό είναι η πτώχευση της χώρας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό το πρόγραμμα -ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε- δεν το υποστηρίζει το ΠΑΣΟΚ στην κοινωνία πειστικά, γιατί δεν το πι-

στεύει. Δεν το πιστεύετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν σας αρέσουν αυτά που πρέπει να κάνετε. Δεν πιστεύετε ότι αυτά είναι σωστά. Τα κάνετε με το πιστόλι στον κρόταφο. Πώς θα πείσετε την κοινωνία ότι πρέπει να τα δεχθεί;

Και από την άλλη πλευρά, αυτό είναι το ακόμα πιο καταπληκτικό, η Νέα Δημοκρατία, η οποία κατ' εξοχήν θα έπρεπε να υποστηρίζει αυτές τις πολιτικές, γιατί είναι πολιτικές της ελευθερίας αυτές οι πολιτικές, είναι πολιτικές που διαφυλάσσουν το φορολογικό εισόδημα -δεν αναφέρομαι στα φορολογικά μέτρα, αυτά είναι απαραίτητα, αλλά μιλώ για τα υπόλοιπα- είναι πολιτικές που εξορθολογίζουν το δημόσιο τομέα, έχει βγει στα κεραμίδια. Η αντιστροφή των όρων, για μικροπολιτικούς λόγους.

Ιδεολογικά είστε ασυνεπείς, γιατί δεν πιστεύετε το πρόγραμμα που εφαρμόζεται. Η Νέα Δημοκρατία είναι ιδεολογικά ασυνεπής γιατί αντιτίθεται σε ένα πρόγραμμα το οποίο θα έπρεπε να υποστηρίζει. Αυτό, λοιπόν, είναι που παράγει τη σημερινή πολιτική κρίση και τη σημερινή πολιτική αναξιοπιστία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα με το πρόγραμμα αυτό -και αυτό είναι το μεγάλο του ζήτημα και γι' αυτό δεν μπορεί να δοθεί όχι ψήφος εμπιστοσύνης, όχι ψήφος στο μεσοπρόθεσμο- και αντιστοίχως με την Κυβέρνηση είναι ότι έχει μία προϋπόθεση. Βεβαίως και είναι υφεσιακό. Είτε κόψετε δαπάνες είτε αυξήσετε τους φορολογικούς συντελεστές είτε πιάσετε τη φοροδιαφυγή, αφαιρείτε χρήματα από την αγορά. Προφανώς, όλα αυτά είναι υφεσιακά. Μη λέμε πράγματα αυτονόητα. Έχει, όμως, μία προϋπόθεση επιτυχίας. Την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Και για να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, χρειάζεται μεγάλες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Στις εκατόν είκοσι σελίδες δεν έχετε μία από τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Στις εκατόν είκοσι σελίδες δεν έχετε μία! Δεν λέτε τίποτα για τη γραφειοκρατία, δεν λέτε τίποτα για τη διαφθορά, δεν λέτε τίποτα για τους συντελεστές του ανταγωνισμού, δεν λέτε τίποτα για τον εξορθολογισμό της λειτουργίας της δικαιοσύνης.

Άρα, ποιο είναι το μεγάλο πρόβλημα και που φαίνεται αυτό; Φαίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ότι ένα χρόνο -δεν λέω τον ενάμιση, λέω τον ένα- το ΠΑΣΟΚ δεν υλοποίησε τίποτα από αυτές τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Σε καιρό κρίσης χάσαμε δέκα θέσεις στην ανταγωνιστικότητα με αυτήν την Κυβέρνηση. Αυτονόητο είναι ότι δεν μπορεί να υπάρξει ψήφος εμπιστοσύνης. Αυτονόητο είναι ότι δεν μπορεί να υπάρξει υπερψήφιση του μεσοπρόθεσμου.

Μία τελευταία κουβέντα, κύριε Πρόεδρε, που πηγαινει στη Νέα Δημοκρατία. Να γίνουμε όλοι -και να το συμφωνήσουμε- λίγο πιο σοβαροί; Γιατί αν ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός είναι εξαρτημένο του ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία που συζητάει τη συγκυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ, τι είναι; Η Νέα Δημοκρατία η οποία επιτίθεται, γιατί έχει ψηφίσει πάνω από τα μισά νομοσχέδια του ΠΑΣΟΚ, τι είναι; Να αφήσουμε, λοιπόν, αυτές τις φτηνές και εύκολες κουβέντες και να πάμε σε δύσκολες συνθέσεις που χρειάζεται ο τόπος σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Η κ. Σοφία Γιαννακά, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας, έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑ: Αγαπητοί συνάδελφοι, θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση, όχι από ένα τυπικό κομματικό καθήκον, αλλά από μία συνειδητή επιλογή. Συνειδητή, γιατί κανείς μας δεν μπορεί να επιτρέψει στη χώρα να βαδίσει στην έξοδο προς το κενό, να καταρρεύσει ή να χρεοκοπήσει, όσες αντιρρήσεις και να υπάρχουν. Γιατί δεν μπορούμε να απαιτούμε τα πάντα από τους δανειστές μας και να μην μπορούμε εμείς σαν χώρα να προσφέρουμε ένα σταθερό πολιτικό σύστημα.

Θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση για να μην ξαναδώ ποτέ πια εξώφυλλα στο περιοδικό «SPIEGEL» για την κηδεία του ευρώ με την ελληνική σημαία. Κυρίως, όμως, θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, γιατί ήρθε επιτέλους η ώρα να προχωρήσουμε δραστήρια και αποφασιστικά στις μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται άμεσα.

Γιατί ήρθε, κυρίως, η ώρα να προσφέρουμε μία αίσθηση δικαι-

οσύνης, μία δίκαιη κατανομή των βαρών και μια ηθική ισορροπία των μέτρων. Γιατί επίσης πρέπει η διεθνής αξιοπιστία της χώρας, αν σήμερα είναι μικρότερη απ' ό,τι ήταν το Μάιο του 2010, να ενισχυθεί μέσα από τον ευρωπαϊκό δρόμο εξόδου. Γιατί ήρθε επιτέλους η ώρα να τρέξουν οι αλλαγές πιο γρήγορα. Και γιατί ήρθε η ώρα να τρέξουν κυρίως όσα έμειναν ημιτελή: η μεταρρύθμιση στην αγορά εργασίας, το fast track στις επενδύσεις, οι αλλαγές στην υγεία, στην κοινωνική ασφάλιση, οι αλλαγές στη φορολογία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όλοι ξέρουμε ότι μαγικές και δημαγωγικές λύσεις εξόδου από την κρίση, δεν υπάρχουν. Αυτά που ακούμε για το μύθο της Ρωσίας ή της Κίνας, που θα μας δανείσουν ή η αυταπάτη ότι μπορεί να μειωθούν τα ελλείμματα χωρίς σκληρά μέτρα, είναι μύθοι που κατέρρευσαν. Όποιος νομίζει ή υποστηρίζει ότι μπορούμε να ξεφύγουμε από τον κλοιό του χρέους χωρίς θυσίες, ή δεν ξέρει τι του γίνεται ή κοροϊδεύει. Και όσοι δημαγωγούν ή χαϊδεύουν αυτιά και αποφεύγουν να μιλήσουν για τις απαραίτητες ρήξεις στο κράτος και στην οικονομία ή να μιλήσουν για τις μεταρρυθμίσεις που πρέπει να γίνουν στο σπάταλο κράτος και τη συνεχιζόμενη πρακτική, είναι όσοι θέλουν να στείλουν την Ελλάδα στο παρελθόν.

Εγώ θα συμφωνήσω με τον κ. Βορίδη ότι ήρθε τώρα η ώρα να εφαρμόσουμε τους όρους που αφορούν τη μείωση της γραφειοκρατίας και την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας. Θα συμφωνήσω, επίσης, ότι χωρίς μεταρρυθμίσεις, δεν πρόκειται να ανακτηθεί η εμπιστοσύνη των αγορών. Θα διαφωνήσω, όμως, μαζί του στο εξής: Αν δεν τα στηρίζετε και εσείς δεν πρόκειται να γίνουν, κύριε Βορίδη.

Είναι καθήκον μας να προχωρήσουμε αυτές τις αλλαγές χωρίς να σέρνουμε τα πόδια, χωρίς να μας κατηγορούν ότι χάσαμε την πνοή των μεταρρυθμίσεων. Γιατί θυμίζω ότι εφόσον ευδοθούν οι συνομιλίες με τους εταίρους, η Ελλάδα μέσα σε τέσσερα χρόνια θα έχει πάρει ένα σχέδιο σωτηρίας συνολικού ύψους 335 δις εκατομμυρίων ευρώ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αν η Νέα Δημοκρατία είχε το κουράγιο να αναγνωρίσει την πραγματικότητα αντί να διαφωνεί με αυτήν, τότε θα προχωρούσαμε πιο χρήσιμα και πιο γρήγορα στη λύση. Και επειδή δεν θέλω να κακολογήσω τη Νέα Δημοκρατία σε περίοδο συναίνεσης, θα χρησιμοποιήσω τα λόγια που είπε ο πρώην Πρωθυπουργός της Βαυαρίας: «Το δικό μας συντηρητικό αδελφό κόμμα της Νέας Δημοκρατίας στην Ελλάδα...» -είπε ο κ. Στόμπερ- «...αποτυγχάνει σε όλα τα επίπεδα. Φέρει μεγάλη ευθύνη για τη μίζερια του χρέους. Είναι παρανοϊκό...» -λέει ο Στόμπερ- «... ότι ειδικά αυτό το κόμμα βγάζει τον κόσμο στους δρόμους για να διαδηλώνει». Και διάβασα και στη γερμανική εφημερίδα «DIE TAGESZEITUNG» τα εξής χειρότερα: «Ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας κ. Σαμαράς, εκπροσωπεί τη λαϊκίστικη αδύναμη στον χαρακτήρα πολιτική τάξη της χώρας. Πολιτικοί σαν αυτόν...» -λέει ο Γερμανός δημοσιογράφος- «...απειλούν την ανεξαρτησία και το μέλλον της Ελλάδας περισσότερο από κάθε διαδηλωτή και αρχηγό συνδικάτου». Αν τα ξέρουν αυτά οι Γερμανοί, εγώ δεν θα προσθέσω τίποτα περισσότερο.

Επίσης, δεν μπορούμε να υποκρινόμαστε ότι δεν ξέρουμε τι γίνεται γύρω από τη Βουλή, τι γίνεται στην ελληνική κοινωνία. Όλοι εκεί έξω προσδοκούν ότι η νέα Κυβέρνηση θα πετύχει να κλείσει οριστικά το φάσμα της χρεοκοπίας της χώρας, ότι θα επιτύχει να μας δώσει το χρόνο να πάρουμε το πακέτο βοήθειας ώπου να αλλάξουν τα πράγματα.

Όλοι εκεί έξω, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, προσδοκούν μία πολιτική σταθερότητα. Προσδοκούν, επίσης, να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη, η δικαιοσύνη και η αλήθεια από το νέο οικονομικό επιτελείο. Αυτό θα μπορέσει αν δεν είναι αργά, να ξαναφέρει ένα μίνιμουμ κοινωνικής ειρήνης.

Τις τελευταίες ημέρες φάνηκε ότι με σωστή διαπραγμάτευση η Ελλάδα μπορεί να εξασφαλίσει την ευχέρεια να εξαιρέσει από τη μέγγενη των περιορισμών, τους πιο αδύναμους.

Η Κυβέρνηση μπορεί -και φάνηκε αυτό εδώ και τρεις μέρες- να προβάλει το επιχείρημα ότι για να επιτευχθεί ο στόχος, δεν πρέπει να εξουθενώσουμε την ελληνική κοινωνία και την αγορά. Η αλλαγή φρουράς στο οικονομικό επιτελείο συνιστά μία θαυμάσια ευκαιρία να τεθεί επί νέας βάσεως ακριβώς αυτό το θέμα.

Και φαίνεται ότι ο νέος Υπουργός έχει κατά νου αυτήν τη διάσταση. Οι πληροφορίες λένε ότι οι υπηρεσίες του Υπουργείου εξετάζουν ήδη εναλλακτικά σενάρια στη φορολόγηση που προβλέπεται για το τρέχον έτος.

Και απεδείχθη ότι είναι σημαντικός ο ρόλος και ημών των Βουλευτών, που πιέζουμε για δικαιότερη κατανομή των βαρών, για μια οικονομία σε τροχιά ανάκαμψη, για αλλαγές στο κράτος.

Οι Βουλευτές αποδείξαμε ότι μεταφέρουμε αυθεντικά τα μηνύματα από την κοινωνία που διψάει για σταθερότητα, διψάει για δικαιοσύνη, προσδοκά οι θυσίες του να πιάσουν τόπο. Οφείλουμε να εξαντλήσουμε όλα τα περιθώρια, όχι μόνο να είμαστε συνεπείς στις υποχρεώσεις μας απέναντι στους δανειστές, αλλά παράλληλα να αποφύγουμε το οικονομικό μακελειό και μια τυφλή κοινωνική σύγκρουση που θα βυθίσει τη χώρα και θα εξουθενώσει τους πολίτες.

Όμως, το νέο οικονομικό επιτελείο πέρα από την επιστροφή στις αγορές, πρέπει να βάλει στο μυαλό του τον κάθε άνεργο, τον κάθε συνταξιούχο, τους πολίτες που μειώθηκε το εισόδημά τους. Και το εξήγγειλε ήδη.

Πιστεύω ακράδαντα ότι η νέα Κυβέρνηση θα πετύχει αυτό το κρίσιμο πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό στοίχημα και γι' αυτό δίνω ψήφο εμπιστοσύνης συνειδητά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής Νομού Αττικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Βλάχος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκινώντας να εκφράσουμε και εμείς τα θερμότερα συλλυπητήρια για το χαμό ενός εξαίρετου συναδέλφου, του Άγγελου Τζέκη, στην οικογένειά του, στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Σίγουρα θα λείψει ο πολιτικός του λόγος και η εν γένει ευπρεπής παρουσία του απ' αυτήν την Αίθουσα.

Μια νέα Κυβέρνηση από παλιά υλικά και κυρίως με παλιά νοοτροπία, ζητά την ψήφο μας. Είναι η απεγνωσμένη προσπάθεια του κ. Παπανδρέου να ανανεώσει το χρόνο παραμονής του στην εξουσία, παραγνωρίζοντας ότι ο πολιτικός του χρόνος έχει τελειώσει. Και έχει τελειώσει για δύο λόγους:

Πρώτον, γιατί ψηφίστηκε για να υλοποιήσει ένα εντελώς διαφορετικό πρόγραμμα. Και δεύτερον, γιατί το πρόγραμμα που τελικά εφάρμοσε, το οποίο θα μας έβγαζε από την κρίση και για το οποίο ζήτησε την ανοχή του ελληνικού λαού, απέτυχε σε όλους τους στόχους.

Τι αξία, λοιπόν, έχει η ψήφος εμπιστοσύνης σε μία Κυβέρνηση που βρίσκεται σε απόγνωση και η οποία οδήγησε τη χώρα σε κατάσταση εκτός ελέγχου; Αν δεν ήταν σε απόγνωση, αν όλα όσα προγραμματίσε πήγαιναν καλά, αν μπορούσε να πείσει τους πολίτες ότι οδηγεί τη χώρα σε διεξόδο, τι χρειαζόταν η πρόταση για κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας;

Όλοι πια έχουν καταλάβει ότι η πρωτοβουλία του κ. Παπανδρέου έγινε, γιατί δεν είχε καμμία άλλη επιλογή. Σταμάτησε γιατί επικράτησαν κομματικές και όχι μόνο, φωνές που έδωσαν προσωρινή σανίδα σωτηρίας στον κ. Παπανδρέου, σε αντάλλαγμα την αρπαγή της Κυβέρνησης και του κόμματος. Έτσι βρέθηκαν στελέχη με καταγεγραμμένη τη διαφωνία τους για την κυβερνητική πολιτική, σε θέσεις να την υπηρετήσουν. Όσοι χαρακτηρίζονταν ως αποστάτες το πρωί, το βράδυ έγιναν εγγυητές της ενότητας.

Για τις μεν κομματικές σας ισορροπίες, δεν μας πέφτει, πραγματικά, κανένας λόγος. Αλλά για την Κυβέρνηση, όχι απλά έχουμε άποψη, έχουμε υποχρέωση να την πούμε στους πολίτες. Να τους πούμε ότι δεν μπορούν να περιμένουν τίποτα από μια Κυβέρνηση, τα στελέχη της οποίας καλούνται να υπηρετήσουν πολιτικές, που δεν πιστεύουν και μέχρι χθες τις κατήγγειλαν. Δεν μπορούν να περιμένουν τίποτα από μια Κυβέρνηση που απλά υλοποιεί ή προσπαθεί να υλοποιήσει ένα σχέδιο, που δεν διαπραγματεύτηκε, αλλά απλά της επεβλήθη και μέχρι τώρα το εμφανίζει ως αναγκαίο κακό.

Προϋπόθεση για κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας ήταν η επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος. Αυτήν την προϋπόθεση απέρριψε ο κ. Παπανδρέου.

Όσα λέγονται για διαρροές, λέγονται απλά, γιατί κάποια δικαιολογία πρέπει να ειπωθεί. Μιας και μιλάμε για διαρροές, όσοι ήμασταν την Τετάρτη στη Βουλή και μιλούσαμε με τους δημοσιογράφους, είχαμε σαφέστατη εικόνα των κυβερνητικών διαρροών. Οι κυβερνητικές διαρροές οδήγησαν συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ στη συλλογή υπογραφών για έκτακτη σύγκληση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας με ανοικτή ημερήσια διάταξη ακόμα και για το θέμα της ηγεσίας. Ή μήπως δεν έγιναν έτσι τα γεγονότα;

Γιατί όμως τα πράγματα έφτασαν ως εδώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Διότι απλά η κυβερνητική ομάδα του Γιώργου Παπανδρέου επένδυσε στην υπερβολή για την κατάσταση της χώρας, στη λασπολογία για τους πολιτικούς της αντιπάλους και στην ευκολοπιστία στα ξένα κέντρα που του ζήτησαν αυτήν τη συμπεριφορά, προκειμένου η χώρα μας να γίνει παράδειγμα προς αποφυγή για όλο τον κόσμο.

Πώς να πιστέψουμε ότι αυτές οι επιλογές ήταν δικές σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ; Πώς να πιστέψουμε ότι η ελληνική Κυβέρνηση συκοφάντησε και διέσυρε με τόση ευκολία τη χώρα μας; Χρειάζεται, πράγματι, πολύ θράσος να σπιλώνεις πολιτικούς για να αποκρύψεις τις δικές σου ευθύνες, τη δική σου διγλωσσία.

Κατηγορήσατε τη Νέα Δημοκρατία ότι διόγκωσε το χρέος. Χτες ο Πρόεδρος Αντώνης Σαμαράς σας απάντησε αναλυτικά με αριθμούς ότι η αύξηση στα πεντέμισι χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας ήταν μόλις 7 δισεκατομμύρια ευρώ. Σας είπαμε για το έλλειμμα ότι αν στο τέλος του 2009 είχαμε στα ταμεία 10 δισεκατομμύρια ευρώ από εισπράξεις εσόδων που δεν έγιναν και από έξοδα που κακώς έγιναν, το έλλειμμα του 12,7 θα ήταν κάτι περισσότερο από 8%. Με έλλειμμα 8% όμως δεν μπορούσατε να δικαιολογήσετε τα μέτρα λεηλάτησης του εισοδήματος των πολιτών. Με έλλειμμα 8% δεν θα μπορούσατε να υπογράψετε το μνημόνιο παράδοσης της χώρας. Με έλλειμμα 8% δεν θα φεύγατε από τις αγορές. Με έλλειμμα 8% δεν θα μπορούσατε να ισχυριστείτε ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο είναι μονόδρομος. Με έλλειμμα 8% δεν θα μπορούσατε να σπιλώσατε τη Νέα Δημοκρατία, με αποτέλεσμα βεβαίως να διασύρετε τη χώρα.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και αυτή η σκληρή πραγματικότητα δεν αντιμετωπίζεται με αμήχανα γελάκια και με απαντήσεις του στυλ «αφίστε τα αυτά, να δούμε τώρα τι κάνουμε».

Κατηγορήσατε ακόμη τη Νέα Δημοκρατία γιατί δεν πήρε μέτρα. Εσείς δεν μας λέγατε ότι δεν υπάρχει διεθνής οικονομική κρίση; Εσείς δεν απορρίψατε τα μέτρα που τρεις φορές πήρε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στις αρχές του 2009; Εσείς δεν απορρίψατε τη ρύθμιση για τους ημιυπαίθριους, την απόφαση για την απόσυρση των αυτοκινήτων, την τακτοποίηση των αυθαιρέτων; Εσείς δεν καταγγείλατε κάθε μέτρο που έπαιρνε η Νέα Δημοκρατία ζητώντας μονότονα εκλογές;

Να σας θυμίσω τι λέγατε για την αποκρτικοποίηση της Εμπορικής, την υπόσχεση για επανακρατικοποίηση του ΟΤΕ και της Ολυμπιακής; Να σας θυμίσω πως ο Γιώργος Παπανδρέου διαδήλωνε έξω από το λιμάνι αποκαλώντας τους Κινέζους κερδοσκόπους, αυτούς που σήμερα αποκαλείτε επενδυτές; Να σας θυμίσω ότι ο κ. Παπανδρέου διαδήλωνε έξω από τη Βουλή με υψωμένη τη γροθιά του, δείγμα επαναστατικής τακτικής, γιατί η Νέα Δημοκρατία έκανε τα ασφαλιστικά ταμεία από εκατόν τριάντα επτά μόλις δεκατρία; Να σας θυμίσω τι λέγατε μόλις άρχισε η εξυγίανση του ΟΣΕ;

Τελικά, όσες αλλαγές έγιναν, έγιναν από τη Νέα Δημοκρατία και σε όλες ο κ. Παπανδρέου ήταν απέναντι. Κατηγορούσε τη Νέα Δημοκρατία. Τώρα προσπαθείτε να βρείτε «σανίδα σωτηρίας» στη συναίνεση. Πότε δώσατε συναίνεση, κύριοι της Κυβέρνησης, για να δικαιούστε να τη ζητάτε σήμερα; Εμείς τη συναίνεση που ζητούσαμε τότε, δηλαδή να μη χρεωθείτε κανένα μέτρο απ' όσα θα έπαιρνε η τότε κυβέρνηση, απλά να μην ξεσηκώσετε τον κόσμο με τα λαϊκίστικα συνθήματα, δηλαδή να μην κάψετε τη χώρα, εμείς σας τη δώσαμε από την αρχή χωρίς να μας τη ζητήσετε, αλλά και κάτι περισσότερο: Εμείς στηρίξαμε τα δεκάδες δικά σας νομοσχέδια, αντίθετα με τη δική σας συμπεριφορά. Αυτό είναι το δικό σας παρελθόν που όσο περνάει ο καιρός θα γίνεται εφιάλτης. Δυστυχώς ο εφιάλτης αυτός δεν αφορά

μόνο την Κυβέρνησή σας αλλά και τη χώρα, γι' αυτό εμείς λέμε τώρα ότι τη λύση πρέπει να τη δώσει ο ελληνικός λαός.

Εμείς εδώ και είκοσι μήνες δεν ζητούσαμε εκλογές και ούτε τώρα θα ζητούσαμε. Δεν θα κάναμε όσα απαξιωτικά για το θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας έκανε ο κ. Παπανδρέου το 2009, όμως από την Τετάρτη όπου ο κ. Παπανδρέου ομολόγησε την αδυναμία του να βγάλει μόνος του τη χώρα από το αδιέξοδο και αφού δεν προέκυψε κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, εμείς δικαιούμαστε να ζητάμε εκλογές. Αυτό το δικαίωμα που είναι προνόμιο του Πρωθυπουργού μάς το παραχώρησε, γι' αυτό εμείς έχουμε χρέος να το μεταφέρουμε στους Έλληνες πολίτες, να ζητήσουμε τη δική τους κρίση, να εκφραστεί η δική τους θέληση.

Ειλικρινά αναρωτιέμαι αν ο κ. Παπανδρέου νιώθει κάποια στιγμή την ανάγκη να ζητήσει μια δημόσια συγγνώμη για όσα συκοφαντικά εκστόμισε με τη βοήθεια, βεβαίως, των φιλικών του Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης σε βάρος των πολιτικών του αντιπάλων. Μια τέτοια πράξη, βεβαίως, απαιτεί γενναιότητα που δεν διαθέτει ο κ. Παπανδρέου, όμως μετά τις συνεχείς αποκλύψεις των διεθνών και ελληνικών μέσων ενημέρωσης αλλά και διάφορων οργανισμών που αποκαθιστούν τα γεγονότα στις πραγματικές τους διαστάσεις, δεν θα μπορούσε να το αποφύγει. Είναι όμως μια συγγνώμη που λέγεται από ανάγκη κι όχι από ειλικρίνεια. Ικανοποιεί ασφαλώς και δικαιώνει –θα έλεγα– αυτούς που συκοφαντήθηκαν, αλλά δεν δίνει προοπτική ειλικρινούς συνεννόησης που έχει ανάγκη ο τόπος.

Καταψηφίζουμε την Κυβέρνησή σας και σας καλούμε να οδηγήσετε τη χώρα σε εκλογές.

Και κάτι ακόμη: Σας προειδοποιούμε ειλικρινά. Μην προσπαθήσετε να αποφύγετε τις εκλογές μέσω δημοψηφισμάτων στην προσπάθειά σας να υποκλέψετε τη βούληση του ελληνικού λαού. Εμείς ζητάμε εκλογές. Εμείς ζητάμε καθαρή λύση από τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Βουλευτής Ηρακλείου Κρήτης κ. Ιωάννης Μιχελογιαννάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Συλλυπητήρια για το συνάδελφο.

Θα έλεγε κανείς ότι τα τελευταία δώδεκα χρόνια η κακοδιαχείριση των ταμείων, η κακοδιαχείριση της ανάπτυξης, η λάθος πολιτική στη φοροδιαφυγή, η λάθος πολιτική στις τράπεζες μας έφτασαν σ' ένα γεγονός με τρία αδήριτα συμπεράσματα: Πέντε θέσεις ανάπτυξης κάτω, τριάντα έξι θέσεις ανταγωνιστικότητας κάτω, 26 δισεκατομμύρια έλλειμμα παραπάνω.

Απαντώντας στον κ. Ροντούλη που είπε πριν ότι δεν έχουμε τίποτα θετικό να πούμε, εγώ θα του πω μόνο το εξής: Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι κατά 12 δισ. ελαττώσαμε το έλλειμμα; Είναι αλήθεια ή όχι ότι ρίξαμε τις πρωτογενείς δαπάνες κατά 3%; Είναι αλήθεια ότι δώσαμε 4 δισ. παραπάνω στα συνολικά έσοδα; Είχαμε περιτομή του δημόσιου τομέα ογδόντα δύο χιλιάδες υπάλληλοι, δηλαδή ένα 10% των υπαλλήλων που μειώθηκαν ή ένα 38% σε επίπεδο συμβασιούχων; Το ότι ελαττώσαμε τα κρατικά ελλείμματα σε κρατικές επιχειρήσεις δεν είναι κάτι; Το ότι αναγκαστήκαμε και μειώσαμε το αναλογιστικό έλλειμμα όσον αφορά στο ασφαλιστικό; Το ότι έγινε η σύσταση μίας ανεξάρτητης στατιστικής αρχής που έχει την άνεση να την ορίζουν τα 4/5 της Βουλής και να είναι βάσει του EUROSTAT; Όσο για τους φόρους, πράγματι ακόμα δεν πετύχαμε πολλά στον εισπρακτικό τομέα, αλλά αυτά τα 3,4 δισ. σε πρόστιμα ή τα 10 εκατομμύρια σε offshore εταιρείες δεν είναι κάτι σημαντικό; Το ότι πετύχαμε στον «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» τουλάχιστον τις λιγότερες τριάντα χιλιάδες θέσεις εργασίας ή τους αιρετούς στις δεκαέξι χιλιάδες και 50% μείωση των συμβασιούχων δεν είναι σημαντικό; Το ότι τουλάχιστον στην υγεία, χωρίς να έχουμε ολοκληρώσει ακόμα το πρόγραμμά μας, έχουμε ένα 30% στατιστικά κάτω δεν είναι σημαντικό;

Η online δημοσίευση όλων των δαπανών στο διαδίκτυο, η ίδρυση μιας επιχείρησης σε μία μέρα αντί σε δεκαεννιά, το fast track στις μεγάλες επενδύσεις, η κατάργηση του καμποτάζ με ορατά αποτελέσματα, η απελευθέρωση η οποία έγινε στις άδειες μεταφορών, το άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών, η απελευθέρωση των εθνικών σιδηροδρόμων, η αξιοκρατία στο σύστημα

προσλήψεων δεν είναι σημαντικά; Δεν είναι σημαντικό το ότι για νύχτες και μέρες εδώ στη Βουλή βάλαμε βάσεις στον επενδυτικό νόμο; Δεν είναι σημαντική η προστασία της εργασίας στο εθνικό επιχειρησιακό σχέδιο με την κοινωνική οικονομία και την κοινωνική επιχειρηματικότητα;

Δεν είναι σημαντικό ότι στην ηλεκτρονική διακυβέρνηση πριν από είκοσι μέρες θέσαμε Προγράμματα όπως το «ΕΥΔΟΞΟΣ», όπως η «GEODATA», το «DIGI CONTENT» εμπόριο και τόσα άλλα τα οποία έγιναν;

Φτάνουν αυτά για την κρίση; Ασφαλώς όχι. Επιστροφή κλεμμένων πλούτου και «πόθεν έσχες». Αυτό είναι βασικό να γίνει. Δήμευση περιουσιών στη φοροδιαφυγή.

Γρήγορη απονομή της δικαιοσύνης, ώστε να δει ο κόσμος. Αξιοποίηση των δημόσιων επιχειρήσεων βάσει κερδοφορίας και στρατηγικού χαρακτήρα. Αξιοποίηση ορυκτού πλούτου όσον αφορά το μεταπρατισμό του. Εξέταση από μηδενική βάση όλων των κωδικών δαπανών του προϋπολογισμού. Συνταγματική μεταρρύθμιση προς την κατεύθυνση της άμεσης δημοκρατίας. Δημοκρατία της αναλογικότητας παντού. Αναπροσανατολισμό φορολογικής πολιτικής. Επιστροφή θέσεων εργασίας και πλούτου δικών μας επιχειρήσεων που πήγαν έξω.

Σίγουρα έχουμε ένα κράτος δυσλειτουργικό. Υπάρχουν εξακόσιοι εβδομήντα χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι, εξήντα χιλιάδες ορισμένου χρόνου, εκατόν τριάντα χιλιάδες αορίστου χρόνου. Δεν τα σηκώνει σαφώς το σύστημα!

Έχουμε ένα πρόγραμμα, όμως, που ήδη κάναμε δύο-τρία πράγματα. Είτε το Ειδικό Συμβούλιο Επιλογής Προϊσταμένων ή η Ενιαία Αρχή Πληρωμών ή το Εθνικό Κέντρο Δημόσιας Διοίκησης ή ο καινούργιος νόμος για το πειθαρχικό. Βάζει βάσεις για ένα νέο κράτος.

Ούτε συζητήση ότι το ΕΣΠΑ το πήραμε 2,9%, το πήγαμε στο 18%. Φέτος ευελπιστούμε να το πάρουμε στο 36%. Δηλαδή, κάτι να κινηθεί.

Πέντε ΔΕΚΟ έχουν μισθοδοσία μεγαλύτερη από τα έσοδά τους. Δύο ΔΕΚΟ έχουν μισθοδοσία μεγαλύτερη από το 90%. Να, εδώ πρέπει κάτι να γίνει.

Δημόσια περιουσία. Το λέμε ξεκάθαρα στον ελληνικό λαό ότι μόνο το 15% είναι γνωστή και από το Μητρώο της ΚΕΔ το 40% είναι καταπατημένο και το 22% με ελλιπή στοιχεία. Υπάρχουν εβδομήντα δύο χιλιάδες δημόσια κτίσματα και σαράντα ένα χιλιάδες ανταλλάξιμα. Να, ένας χώρος στον οποίο θα δουλέψουμε, ώστε να γίνει γρήγορη αξιοποίηση.

Πρέπει, λοιπόν, να αυξήσουμε τις εξαγωγές, να αυξήσουμε την εγχώρια παραγωγή με κυβερνητικά προγράμματα, ιδιωτικοποιήσεις και ξένες επενδύσεις για να σωθεί ο τόπος.

Ασφαλώς και μας ενδιαφέρει η βιωσιμότητα του χρέους, η βιωσιμότητα της απασχόλησης να είναι τα πρωταρχικά μας εργαλεία για να βγούμε από αυτήν την κρίση.

Διακόσια είκοσι χρόνια πριν ο Τζέφερσον είχε πει ότι αν φορτώσεις μια γενιά με χρέος περισσότερο απ' αυτό που μπορεί να σηκώσει, τότε η γη ανήκει σε νεκρούς. Αυτή η Κυβέρνηση δεν θα επιτρέψει σε καμμία περίπτωση αυτή η γη η δοξασμένη να επιστρέψει σε νεκρά σενάρια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού, κ. Παύλος Γερουλάνος, έχει το λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού): Κύριε Πρόεδρε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουμε την πολυτέλεια να χάνουμε συναδέλφους μας που εκπροσωπούν ό,τι καλύτερο έχει να προσφέρει ο πολιτικός μας πολιτισμός, από όποιο κόμμα και αν προέρχονται. Ειδικά αυτήν την ώρα χρειαζόμαστε ό,τι πιο αξιόλογο έχει να προσφέρει το Κοινοβούλιο. Θέλω να εκφράσω τα ειλικρινά μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του Άγγελου Τζέκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε μέρα που περνάει, αλλάζει κάτι γύρω μας, κάτι που αλλάζει τα δεδομένα και τις προοπτικές μας. Κάποια από αυτά είναι μεγάλα γεγονότα, όπως αυτά που εξελίχθηκαν στις προηγούμενες μέρες μεταξύ του Πρωθυπουργού και της Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ή η ψήφιση του μεσοπρόθεσμου ή η συμφωνία της κ. Μέρκελ με το

συνασπισμό της -παρ'ότι μακριά, είναι κάτι που μας επηρεάζει άμεσα. Άλλα γεγονότα είναι μικρότερα, αλλά σημαντικά: αλλαγές στην Κυβέρνηση, για παράδειγμα, ή υποβάθμιση από κάποιον οίκο αξιολόγησης. Άλλα, όμως, τα οποία κάτω από άλλες συνθήκες θα ήταν μικρά γεγονότα, ασήμαντα, αυτήν τη στιγμή μπορεί να αλλάξουν τα δεδομένα. Αρκεί μια διαρροή από έναν υπάλληλο στο Υπουργείο Οικονομικών ή μια δήλωση ενός γραφειοκράτη στην Ευρωπαϊκή Ένωση για να αλλάξει τα δεδομένα της δικής μας ζωής.

Σ' αυτό το περιβάλλον μέσα ο φόβος είναι το κυρίαρχο συναίσθημα. Ο φόβος πολύ περισσότερο από ό,τι η αγανάκτηση είναι αυτό που οδηγεί τον κόσμο στο Σύνταγμα, διότι ο φόβος είναι το πιο άγριο, το πιο σκληρό, το πιο αντιπαραγωγικό συναίσθημα, το οποίο μπορεί να φωλιάσει μέσα σε μια κοινωνία. Και σ' αυτόν το φόβο, αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να βάλει τέλος.

Είτε είσαι ένας οικογενειάρχης, ο οποίος θέλει να χτίσει το πρώτο σπίτι του παιδιού του, ένας νέος που θέλει να σχεδιάσει το μέλλον του, είτε είσαι υπάλληλος, ο οποίος θέλει να επιστρέψει στην καθημερινότητα του όπως την ήξερε, πόσο μάλλον ένας επιχειρηματίας, ο οποίος θέλει να επενδύσει και να δημιουργήσει θέσεις εργασίας, ο φόβος σε παραλύει και σε αδρανοποιεί.

Στο βαθμό που αυτό είναι εφικτό, ο δικός μας ρόλος, ο ρόλος της πολιτικής, είναι να εργαζόμαστε για να αποκαταστήσουμε μια παραγωγική ηρεμία μέσα στην κοινωνία. Λέω «στο βαθμό που αυτό είναι εφικτό», διότι στην περίπτωση της δικής μας Κυβέρνησης, εκτός απ' αυτό το έργο, πρέπει να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για αλλαγές σε κάθε σημείο της ελληνικής κοινωνίας.

Εκ των πραγμάτων τέτοιες αλλαγές επιτείνουν την ανασφάλεια. Από τα πιο απλά, όπως για παράδειγμα ότι ένας πολίτης πρέπει να ακολουθήσει νέες διαδικασίες για να πάρει ένα πιστοποιητικό από τους καινούργιους καλλικρατικούς δήμους, μέχρι τα πιο σύνθετα, που μπορεί να αφορούν το κλείσιμο μιας υπηρεσίας ή ενός οργανισμού, όλα αυτά δημιουργούν ανασφάλεια. Γι' αυτό αυτήν τη στιγμή πρέπει να μιλάμε όλοι μας πάρα πολύ απλά και πάρα πολύ καθαρά.

Υπάρχουν, για παράδειγμα, πάρα πολλοί που πιστεύουν ότι οι αλλαγές γίνονται για να αποπληρώσουμε το χρέος και δικαιολογημένα δυσφορούν με τις δυσκολίες που αυτό δημιουργεί στη ζωή τους. Η πραγματικότητα είναι ότι οι αλλαγές δεν γίνονται γι' αυτό, αλλά για να μη χρεωθεί περισσότερο η επόμενη γενιά. Η διαφορά είναι μικρή, αλλά πάρα πολύ ουσιαστική.

Στην καθημερινότητά του δεν είναι απαραίτητο να ασχολείται ο Έλληνας με το πόσα και σε ποιον χρωστάει η χώρα μας. Αυτό, όμως, που πρέπει να μας απασχολεί όλους, κάθε πολίτη αυτής της χώρας, είναι γιατί φτάσαμε στο σημείο να χρωστάμε τόσα πολλά, ώστε να υποθηκεύσουμε την επόμενη γενιά και το μέλλον της.

Μια ΔΕΚΟ γεμάτη ρουσφέτια, μια προμήθεια που βόλεψε κάποιον προμηθευτή και κάποιον κρατικό λειτουργό, προϋπολογισμοί Υπουργείων χωρίς σαφή οφέλη για τον πολίτη, ένα κράτος σπάταλο στην υπηρεσία του εαυτού του: αυτά είναι που πρέπει να αλλάξουμε.

Δεν είναι τα μέτρα που προκαλούν δυσφορία, όσο η αίσθηση ότι αυτά που μόλις ανέφερα δεν αλλάζουν με την ταχύτητα την οποία θα έπρεπε. Διότι, όπως λέει και ο Πρωθυπουργός, το χρέος είναι μόνο το σύμπτωμα και εμείς οφείλουμε να αλλάξουμε οτιδήποτε μας βυθίζει πιο βαθιά σ' αυτό. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να απασχολήσει όλους όσοι θέλουμε να ξαναδώσουμε προοπτική σε μια γενιά, η οποία είναι έτοιμη να μας εγκαταλείψει.

Αν υπάρχει ένα πράγμα, το οποίο η δική μας Κυβέρνηση δεν έκανε μέχρι σήμερα με τη μεθοδικότητα που έπρεπε, είναι να δημιουργήσει ένα πλαίσιο προοπτικής για το αύριο και ενημέρωσης για το σήμερα, που θα έκανε το περιβάλλον των αλλαγών πιο διαχειρίσιμο, που θα καθιστούσε τον κόσμο που παρακολουθεί με αγωνία και φόβο τις εξελίξεις.

Και αυτό έγινε κατ' ουσίαν, διότι δεν κάναμε ένα απλό πράγμα: δεν διαχωρίσαμε το μνημόνιο από το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Το μνημόνιο αφορά μέτρα, τα οποία θα μας γλιτώσουν από την χρεοκοπία. Το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, όμως, αφορά το μέλλον της

χώρας. Ο «ΚΑΛΜΙΚΡΑΤΗΣ», το ΑΣΕΠ, το άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων, το ενιαίο μισθολόγιο, αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους μας ψήφισαν οι Έλληνες ψηφοφόροι. Και είναι αυτά που αλλάζουν μακροπρόθεσμα την ελληνική κοινωνία και εξασφαλίζουν ότι δεν θα ξαναπάμε εκεί που είχαμε φτάσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η ώρα είναι εξαιρετικά κρίσιμη για όλο τον πολιτικό κόσμο. Κάθε μας λέξη, κάθε πρόταση, κάθε παρέμβαση, στέλνει μηνύματα και εντείνει ή ηρεμεί το φόβο και την ανασφάλεια που ζει ο πολίτης. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο, μεγάλες και μικρές κινήσεις μετρούν πολύ περισσότερο από ό,τι μετρούσαν πριν από μερικούς μήνες.

Όταν ο Πρωθυπουργός άνοιξε το κεφάλαιο της συνεργασίας με τα άλλα κόμματα, δόθηκε η ευκαιρία να αφήσουμε πίσω μας όλα αυτά που μας χωρίζουν και να πούμε σε κάθε Έλληνα και Ελληνίδα ότι αναγνωρίζουμε το φόβο του, ότι τον καταλαβαίνουμε, ότι τον ενστερνιζόμαστε και ότι βάζουμε στο πλάι όλα όσα μας χωρίζουν, για να αποκαταστήσουμε μια αίσθηση ηρεμίας στην ελληνική κοινωνία, η οποία θα μπορούσε να αλλάξει τα πράγματα. Ήταν μια σημαντική ευκαιρία και ελπίζω να μην έχει κλείψει.

Δεν θα ασχοληθώ με τους επιμέρους λόγους για τους οποίους ναυάγησε η προσπάθεια του Πρωθυπουργού, αλλά θα σταθώ σε αυτό που λέει δημόσια η Νέα Δημοκρατία. Η διαφορά της επαναδιαπραγματεύσεως, όπως την ορίζει ο κ. Σαμαράς, απ' αυτό που εννοεί ο Πρωθυπουργός, εστιάζεται κατά βάση σε ένα θέμα, τη φορολόγηση. Και είναι λογικό. Αυτό δεν είναι το βασικό θέμα που χωρίζει για δεκαετίες τώρα τις οικονομικές θεωρίες; Ποιος δεν συμφωνεί επί της αρχής ότι ο φορολογούμενος πρέπει να πληρώνει λιγότερους φόρους; Το πραγματικό ερώτημα, όμως, είναι ποιος πολίτης και με τι κόστος γι' αυτόν και για τη χώρα.

Η Νέα Δημοκρατία αναμασά μια θεωρία που πέθανε πριν από πολλά χρόνια, μια θεωρία που λέει ότι λιγότεροι φόροι σημαίνουν περισσότερες επενδύσεις. Υπάρχουν εκατοντάδες παραδείγματα που αποδεικνύουν ότι αυτή η θεωρία είναι γεμάτη κενά. Αυτό δεν δοκίμασατε τα τελευταία πέντε χρόνια; Γι' αυτόν το λόγο δεν κάθισε ο κ. Σαμαράς στο ίδιο τραπέζι με τον κ. Παπανδρέου; Ήταν τέτοιο το εύρος της διαφοροποίησής σας, ώστε να οδηγηθούμε εδώ που είμαστε σήμερα;

Η στάση του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας, εκτός από ανεύθυνη και μικροκομματική, είναι και βαθιά νυχτωμένη. Το μόνο σίγουρο μ' αυτήν τη θεωρία είναι ότι η μείωση των φόρων οδηγεί σε περισσότερα κέρδη, σε βαθύτερες τσέπες, εάν αυτά δεν συνοδεύονται από πολιτικές που οδηγούν στην ανάπτυξη. Το τι θα γίνει με αυτά τα κέρδη είναι το μεγάλο ζητούμενο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ό,τι θετικό έχουν αυτές οι θεωρίες, εμείς το έχουμε κάνει πράξη με το σωστό τρόπο. Όπως ξέρετε, σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομικών μείωσαμε το ΦΠΑ στους ξενοδόχους, αλλά δεν μείναμε εκεί. Εφαρμόσαμε πολιτικές, για να διασφαλίσουμε ότι αυτή η μείωση των φόρων θα οδηγούσε σε ανάπτυξη, σε περισσότερες αφίξεις, σε περισσότερες θέσεις εργασίας. Δουλέψαμε, για παράδειγμα, με τους ξενοδόχους, ώστε η μείωση του ΦΠΑ να περάσει στις τιμές. Καταργήσαμε αγκυλώσεις μέσα στον κλάδο, όπως είναι το καμποτάζ. Απλοποιήσαμε τις διαδικασίες, έτσι ώστε οι επισκέπτες να μπορούν να έρθουν από χώρες εκτός Σένγκεν να μπορούν να πάρουν βίζα πολύ πιο εύκολα. Ανοίξαμε το δρόμο για τις αεροπορικές εταιρείες χαμηλού κόστους. Εκεί έχει συμβάλει πάρα πολύ ο κ. Νικητιάδης με το έργο που έχει κάνει. Ενεργοποιήσαμε τη Δημόσια Διοίκηση, για να λειτουργεί γρηγορότερα και απλοποιήσαμε τις διαδικασίες, ώστε να μειώσουμε τα στάδια από τα οποία πρέπει να περάσει κάποιος επενδυτής ή κάποιος που θέλει να κάνει τη δουλειά του. Με πολύ λίγα χρήματα αναδείξαμε την Ελλάδα εκεί που πραγματικά μέτραγε.

Το πιο σημαντικό απ' όλα είναι ότι σε συνεργασία με τους ξενοδόχους και τους ξενοδοχοϋπαλλήλους πήραμε μέτρα, για να σταματήσουμε τη μαύρη εργασία. Βάλαμε ένα όριο στο πόσους μαθητευόμενους υπαλλήλους μπορούν να έχουν τα ξενοδοχεία. Αυτό το κάναμε, για να διασφαλίσουμε ότι η αύξηση του τουρισμού και των αφίξεων θα μεταφραστεί σε αύξηση της απασχόλησης και ότι οι Έλληνες ξενοδοχοί θα καταγραφούν ως οι επιχειρηματίες που ανταποκρίθηκαν πρώτοι και πιο δυναμικά στο

κάλεσμα των καιρών. Κάθε Έλληνας που θα βρει φέτος το καλοκαίρι δουλειά στον τουρισμό θα συνδεθεί με τον κλάδο περισσότερο από ποτέ.

Στόχος μας ήταν πάντα και μέσα από τη μείωση των φόρων να δώσουμε ευκαιρίες και προοπτική σε κάθε Έλληνα και Ελληνίδα. Για να γίνει αυτό, κάθε λεγόμενο αναπτυξιακό μέτρο θα πρέπει να συνοδεύεται από τις σωστές προτεραιότητες. Και η προτεραιότητά μας είναι ο Έλληνας πολίτης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε σε μία μεταβατική και κρίσιμη περίοδο, σε μια περίοδο που καλούμαστε να βάλουμε τέλος στο φόβο και να αρχίσουμε να ξαναφέρνουμε την ελπίδα. Προφανώς δεν θα γίνει αυτό από τη μία ημέρα στην άλλη και προφανώς θέλει πολλή και συστηματική δουλειά. Τα μέτρα ήταν ένα πρώτο στάδιο, για να σταθεροποιηθεί η κατάσταση και δικαίως στο μυαλό του κόσμου υπάρχει η ελπίδα. Η λύση θα έρθει, όταν επιταχύνουμε και αναδειξουμε τις αλλαγές που κάνουν τη διαφορά στη ζωή του πολίτη. Αυτό είναι το έργο που καλείται να κάνει η Κυβέρνηση που ζητά σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης.

Για να αλλάξει η ζωή του πολίτη, πρέπει να αλλάξει ουσιαστικά και σε βάθος η επαφή που έχει ο πολίτης με το κράτος. Κάθε κόμμα στο ελληνικό Κοινοβούλιο έχει τις ευθύνες του για το πελατειακό και συγκεντρωτικό κράτος, το οποίο έχει δημιουργηθεί τα τελευταία σαράντα χρόνια. Κι εδώ, δυστυχώς, θα βάλω και τα μικρά κόμματα της Αντιπολίτευσης. Ακόμη και τα μικρά κόμματα με κάθε ρουσφέτι και χατίρι που απαιτούσαν ή εξασφάλιζαν για τους ψηφοφόρους τους συνέβαλαν στο να έρθει το κράτος στην κατάσταση που είναι σήμερα. Είναι καιρός και τα μικρά κόμματα να αντιληφθούν ότι άλλαξαν οι καιροί.

Είναι καιρός να αντιληφθούν όλοι ότι αυτό που δημιουργήθηκε τα τελευταία σαράντα χρόνια είναι ένα κράτος που υπέβαλε την αδιαφάνεια, τη γραφειοκρατία και αδιαφορούσε για την ανάπτυξη της χώρας. Αντί να υπηρετεί τον πολίτη και να στοχεύει στην ανάπτυξη, είχε γίνει αυτιστικό. Ήταν εντελώς αυτιστικό και το ζητάτε και εσείς. Λειτουργούσε μηχανιστικά, με μόνο στόχο την αυτοσυντήρηση και την επέκτασή του. Είχε χάσει κάθε στόχο και κάθε προσανατολισμό και λειτουργούσε με φοβικά σύνδρομα, απορρίπτοντας κάθε αλλαγή και προσπάθεια μεταρρύθμισης. Είχε πάψει να βοηθά και να προωθεί τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και τις μόνες θέσεις εργασίας, που μπορούσε να βοηθήσει να δημιουργηθούν, ήταν όταν το ίδιο προσλάμβανε περισσότερο κόσμο, ακόμη και όταν δεν τον χρειαζόταν.

Δυστυχώς, ακόμη και εκεί που το κράτος μπορούσε να βελτιώσει τη ζωή του πολίτη, το έκανε με έναν τρόπο απαράδεκτο, με έναν τρόπο που έκανε τον πολίτη να αισθάνεται ντροπή και ανασφάλεια. Πάρτε για παράδειγμα τις προσλήψεις στο Υπουργείο μας. Όλες περνούσαν μέσα από το γραφείο του Υπουργού. Η λίστα για τις προσλήψεις έφευγε μέσα από το γραφείο του Υπουργού και πήγαινε σε κάθε υπηρεσία, σε κάθε Εφορία στην Ελλάδα. Σκεφθείτε τη ντροπή που αισθανόταν ένας άνθρωπος, ο οποίος ερχόταν, ζητούσε το ρουσφέτι και μετά έπρεπε να αισθάνεται ότι είναι υποχρεωμένος στον πολιτικό ο οποίος του έκανε το χατίρι.

Πάρτε για παράδειγμα το ΕΣΠΑ. Πάρτε για παράδειγμα τις διαδικασίες του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου, του ΚΑΣ, που περίμενε ο πολίτης για να διαπραγματευτεί με τον Υπουργό. Πάρτε τις προμήθειες του ΟΠΕΠ, τις παραγωγές της ΕΡΤ, τις διαφημίσεις στον ΕΟΤ.

Ακόμα και οι επιχορηγήσεις στην Τέχνη, αν μπορεί αυτό να το πιστέψουμε κανείς, γίνονταν με σκοπό τη σύνδεση της επιχορήγησης με οφέλη που θα προσπορίζονταν στον Υπουργό.

Αυτή είναι η πραγματικότητα της Ελλάδας που οδηγήθηκε εδώ που είναι σήμερα. Κάθε πτυχή της Δημόσιας Διοίκησης ήταν σχεδιασμένη για να υπηρετεί τη Δημόσια Διοίκηση και να κάνει τον πολίτη να αισθάνεται εγκλωβισμένος σε αυτήν. Αν δεν αλλάξει αυτό το πράγμα, τίποτα δεν θα αλλάξει στην ελληνική κοινωνία. Και γι' αυτό, καθετί που έχουμε κάνει τα τελευταία δυο χρόνια στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού είναι ακριβώς για να εξασφαλίσουμε ότι δεν θα ξαναέχουμε τέτοια φαινόμενα.

Καταργήσαμε οργανισμούς, απλοποιήσαμε διαδικασίες, θεσπίσαμε διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες με κριτήρια.

Στείλαμε στον Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης ακόμα και δικές μας διοικήσεις, όταν αισθανθήκαμε ότι αυτές οι διοικήσεις δεν ανταποκρίνονταν σε αυτά που τους είχαμε ζητήσει. Πάνω απ' όλα, θεσπίσαμε διαδικασίες ΑΣΕΠ ακόμα και εκεί που δεν τις επιβάλλει ο νόμος. Ξέρατε γιατί; Το πιο σημαντικό πράγμα που άλλαξε το ΑΣΕΠ δεν είναι ότι μπαίνουν οι καλύτεροι στη Δημόσια Διοίκηση. Αυτό θα μπορούσε να γίνει και με άλλους τρόπους. Το πιο σημαντικό που κάνει το ΑΣΕΠ είναι ότι αυτοί που μπαίνουν στη Δημόσια Διοίκηση είναι πια περήφανοι που μπαίνουν στη Δημόσια Διοίκηση και έρχονται να την υπηρετήσουν με ένα αίσθημα ευθύνης. Σε βάθος χρόνου αυτό το μέτρο θα αποδειχθεί πολύ πιο σωτήριο από πάρα πολλά άλλα τα οποία καλούμαστε αυτή τη στιγμή να λάβουμε για τη Δημόσια Διοίκηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι το έργο που αυτήν τη στιγμή καλούμαστε να ολοκληρώσουμε. Πρέπει να δημιουργήσουμε επιτέλους ένα κράτος που να υπηρετεί τον πολίτη και να αποδεσμεύει τις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου.

Αυτήν την ιστορική στιγμή τίποτα άλλο δεν έχει τόση αξία όσο αυτό το δύσκολο έργο. Διότι αυτή η δουλειά είναι που θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας. Αυτό το περιβάλλον είναι που θα δημιουργήσει τη δυνατότητα άνθρωποι να έρθουν να επενδύσουν στη χώρα μας και Έλληνες και Ελληνίδες να βρουν δουλειά. Αυτό είναι που θα δημιουργήσει ένα σωστό κοινωνικό κράτος που ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που έχει ο πολίτης για αυτό που πληρώνει. Αυτό θα μειώσει το κόστος παραγωγής, αυτό θα δημιουργήσει προοπτικές και θα δώσει προοπτική σε κάθε Έλληνα και σε κάθε Ελληνίδα. Η αλλαγή του κράτους και η αλλαγή στη σχέση του κράτους με τον πολίτη είναι αυτό που θα διαλύσει το φόβο και θα ξαναφέρει ελπίδα.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι αυτό είναι ένα τιτάνιο έργο. Είναι, όμως, ένα έργο που θα αφήσει την Ελλάδα δυνατή και έτοιμη να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις του μέλλοντος. Αυτό το έργο έχουμε ξεκινήσει και προχωράμε στο Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού και αυτό το έργο είναι το έργο για το οποίο ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης η Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό διακόπτουμε τη συνεδρίαση για το απόγευμα στις 18.00'.

Ώρα λήξης: 16.10'

(ΔΙΑΚΟΠΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου, πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, να εκφράσω τα θερμότερα συλλυπητήρια στην οικογένεια του άξιου συναδέλφου Άγγελου Τζέκη και στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας το οποίο έχασε ένα μαχητή ήθους και αυτό είναι κάτι που μας λυπεί όλους τους συναδέλφους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Κυβέρνηση που σήμερα ζητά την εμπιστοσύνη μας αυτοπαραιτήθηκε τέσσερις φορές από το ηθικό και εθνικό χρέος που ανέλαβε τους τελευταίους είκοσι μήνες.

Την πρώτη φορά αυτοπαραιτήθηκε προεκλογικά, αυτοπαραιτήθηκε από την ειλικρίνεια, όταν ενώ γνώριζε με πληρότητα την αλήθεια, δήλωνε δημαγωγικά ότι λεφτά υπάρχουν, την ίδια ώρα μάλιστα που η Νέα Δημοκρατία τότε μιλούσε για δύσκολες αποφάσεις, για οικονομική κρίση και για έκτακτες πολιτικές.

Τη δεύτερη φορά μετεκλογικά η Κυβέρνηση Παπανδρέου αυτοπαραιτήθηκε από το χρέος της να κυβερνήσει. Παρά την ισχυρή λαϊκή εντολή για έξι μήνες παρέλυσε κυριολεκτικά το κράτος. Δεν τοποθέτησε η Κυβέρνηση γραμματείς στα Υπουργεία και διοικητές στους οργανισμούς, ακύρωσε προαποφασισμένα μέτρα, διόγκωσε στατιστικά στοιχεία, σπύλωσε διεθνώς

την Ελλάδα και τους Έλληνες για να πλήξει τη Νέα Δημοκρατία, υπονόμεισε τη συναίνεση και ισοπέδωσε την αξιοπιστία όλου του πολιτικού κόσμου, μετατρέποντας επί ένα χρόνο το Κοινοβούλιο σε μία διαρκή εξεταστική επιτροπή. Ουσιαστικά διέκοψε τη λειτουργία της κρατικής μηχανής και της οικονομίας, σύροντας τη χώρα στο μνημόνιο. Γι' αυτό άλλωστε, αρνήθηκε να δανειστεί και τα 54,3 δισεκατομμύρια ευρώ που της προσέφεραν με 6,2% επιτόκιο οι αγορές την εποχή που τα spreads ήταν ακόμα εκατόν ογδόντα μονάδες και όχι χίλιες πεντακόσιες όπως είναι σήμερα.

Την τρίτη φορά η Κυβέρνηση Παπανδρέου, σε αντίθεση με την Ιρλανδία και την Πορτογαλία, αυτοπαραιτήθηκε από τη διαπραγμάτευση του μνημονίου πριν το υπογράψει. Διευκόλυνε ουσιαστικά τα συμφέροντα των δανειστών χωρίς να διεκδικήσει και να προστατεύσει τα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών. Τους διασφάλισε χρόνο να ξεφορτωθούν τα ελληνικά ομόλογα χωρίς να πάρει ικανοποιητική παράταση αποπληρωμής των δανείων. Τους επέστρεψε κεφάλαιο που δανείζεται συνεχώς, χωρίς να επιτύχει τη μείωση του επιτοκίου και ένα μέρος του κεφαλαίου τουλάχιστον, για την αναθέρμανση της ελληνικής οικονομίας.

Η Κυβέρνηση κατέστησε ενυπόθηκο ένα κρατικό δανεισμό που ήταν πραγματικά στον αέρα. Η ιεράρχηση προτεραιοτήτων από την Κυβέρνηση Παπανδρέου τόσο στο μνημόνιο 1 όσο και τώρα είναι καταστροφική για την κοινωνική συνοχή, την οικονομική ανάκαμψη και την εθνική ανάπτυξη. Προτιμά η Κυβέρνηση τις οριζόντιες περικοπές που πλήττουν χαμηλόμισθους και χαμηλοσυνταξιούχους παρά τις αποκρατικοποιήσεις που ούτως ή άλλως επί πολλά χρόνια πολεμούσε το ΠΑΣΟΚ, ακόμα κι όταν ήταν στην αντιπολίτευση. Θυμηθείτε τον ΟΤΕ, τον Πειραιά και την «COSCO», την Ολυμπιακή Αεροπορία, την εξαγορά της Finance Bank από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος και πολλά άλλα.

Προτιμά τις απολύσεις από την εργασιακή εφεδρεία, προτιμά την αύξηση φόρων που διώχνει επενδύσεις, κλείνει μικρομεσαίες επιχειρήσεις και εκτινάσσει την ανεργία από το 9% στο 16% από τις γενναίες μεταρρυθμίσεις που ενοχλούν το παλαιό συνδικάτο του ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του '80. Προτιμά να διώχνει στο εξωτερικό τριάντα επτά χιλιάδες τετρακόσιους Έλληνες νέους επιστήμονες παρά να ξεπερνά τις αγκυλώσεις και τις ιδεοληψίες του παρελθόντος, επιτρέποντας τη λειτουργία στο μη κρατικό πανεπιστήμιο στην Ελλάδα, χωρίς να εμπιστεύεται την ελληνική αγορά, χωρίς να διευκολύνει τον ιδιωτικό τομέα, ώστε να διέρχεται το κέρδος του μέσα από το δημόσιο όφελος και χωρίς να θέτει ξεκάθαρους και αυστηρούς κανόνες στη λειτουργία της αγοράς.

Την τέταρτη φορά η Κυβέρνηση Παπανδρέου αυτοπαραιτήθηκε από την έννοια της ευθύνης και υπέβαλε μάλιστα κατά διεθνώς πρωτότυπο τρόπο την παραίτησή της στον Αρχηγό της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, ομολογώντας έτσι και θεσμικά την αποτυχία της.

Η Κυβέρνηση σκέφτεται, συσκέφτεται, συζητά διαδικτυακά, επικοινωνεί, συμβουλευέται, διαβουλευέται και πάντως δεν αποφασίζει. Δεν αποφασίζει και δεν κυβερνά. Κι αυτό σε μία στιγμή που η εθνική οικονομία αντιμετωπίζει μία εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση, η κοινωνία μας δοκιμάζεται πρωτόγνωρα και η Ελλάδα βρίσκεται στην κρίσιμότερη ίσως καμπή της σύγχρονης ιστορίας της.

Η Κυβέρνηση έχει επιλέξει να θέτει εκβιαστικά διλήμματα, επενδύοντας στο φόβο, στη μελαγχολία, στην απόγνωση, στην αγανάκτηση των πολιτών. Τα λάθη της είναι οικονομικά μετρήσιμα.

Για παράδειγμα η δήλωση Παπακωνσταντίνου ότι θα φορολογήσει τις καταθέσεις στις αρχές αυτής της περιόδου, στοίχισε μέσα σε μία εβδομάδα 30 δισεκατομμύρια ευρώ στο τραπεζικό σύστημα. Η δήλωση της κ. Δαμανάκη ότι θα βγει η χώρα από το ευρώ στοίχισε 7 δισεκατομμύρια μέσα σε τρεις ημέρες. Η δήλωση της Κυβέρνησης ότι λεφτά υπάρχουν μέχρι τον Ιούλιο στοίχισε 10 δισεκατομμύρια. Η πεντάωρη ακυβερνησία στοίχισε διαχρονικό ρεκόρ στα ελληνικά spreads.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ύβρεις ότι όλοι οι Έλληνες είναι διεφθαρμένοι, με βούλιαγμα της κοινωνίας στη μελαγχολία και με εκφοβισμό της αγοράς δεν κυβερνιέται η Ελλάδα.

Αν κάποιοι από εμάς εδώ μέσα πιστεύουμε ακόμη ότι η πολιτική δεν είναι δημόσιες σχέσεις, δεν είναι διαπλεκόμενη υπαλληλία, δεν είναι χόμπι της οικονομικής αριστοκρατίας, δεν είναι κληρονομικό δικαίωμα, δεν είναι star system, αλλά είναι η τέχνη της ψυχραιμής διαχείρισης κρίσεων και των υπευθύνων και τολμηρών αποφάσεων, της αφοσίωσης στον εθνικό οραματισμό που δεν θέλει να βλέπει την Ελλάδα γονατισμένη, ταπεινωμένη και προδομένη, οφείλουμε όλοι μαζί να αντιδράσουμε. Έχουμε χρέος να απαντήσουμε στις ανοιχτές παλάμες της πλατείας ότι δεν είμαστε όλοι το ίδιο. Οφείλουμε με πράξεις να ανακτήσουμε την εμπιστοσύνη των πολιτών, επαναδιαπραγματευόμενοι τα δικαιώματά τους με την τρόικα. Μόνο η αποκατάσταση της εθνικής αυτοπεποίθησης θα ξαναφέρει την ελπίδα και το χαμόγελο του Έλληνα που κάποιοι το έδιωξαν. Αυτά που σας λέω δεν είναι θεωρητικά, έχουν ισχυρές βάσεις.

Οι ελληνικές καταθέσεις στο εξωτερικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπολογίζονται σε 300 δισεκατομμύρια ευρώ στις γερμανικές, τις αμερικανικές, τις ελβετικές τράπεζες. Η έλλειψη εμπιστοσύνης τις κρατάει έξω. Η ελληνική ναυτιλία είναι η πρώτη στο κόσμο. Έχει καταγράψει κέρδη 140 δισεκατομμύρια ευρώ την τελευταία δεκαετία. Οι Έλληνες εφοπλιστές παρήγγειλαν πεντακόσια ογδόντα πλοία μόνο από την Κίνα και άλλα τόσα από την Κορέα και την Ιαπωνία, αλλά η Κυβέρνηση κλείνει το Υπουργείο Ναυτιλίας. Το 18% του ΑΕΠ προέρχεται από τον τουρισμό, αλλά η Κυβέρνηση κλείνει το Υπουργείο Τουρισμού. Η παιδεία και ο πολιτισμός μας μιλάει ακόμα στις ψυχές όλων των λαών και αντί να είμαστε διεθνές εκπαιδευτικό κέντρο, είμαστε η πρώτη χώρα σε διαρροή εγκεφάλων, διότι κάποιοι που βρίσκονται και σ' αυτήν εδώ την Αθήνα πολέμησαν τα μη κρατικά πανεπιστήμια, όταν εμείς τα φέραμε. Αντί να κινητοποιήσουμε οκτώ εκατομμύρια Έλληνες του εξωτερικού που διαπρέπουν, οι οποίοι κρατούν στα χέρια τους τις οικονομίες και την πολιτική απόφαση πολλών αγορών, πολλών κρατών και να τους φέρουμε να δουλέψουν εδώ για την Ελλάδα, εμείς πολλαπλασιάζουμε αυτούς που φεύγουν στο εξωτερικό.

Ως πού θα φτάσει αυτός ο κατήφορος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Δεν συνειδητοποιεί η Κυβέρνηση τη διάλυση της διοίκησης, την ακαταστασία της οικονομίας και την ατομία της πολιτικής της; Εδώ χρειάζονται αποφάσεις ξεκάθαρες, τολμηρές, ρεαλιστικές, που βεβαίως δεν αγνοούν τους Ευρωπαίους εταίρους, τους δανειστές μας, δεν αποκλίνουν από τις ευρωπαϊκές αξίες, πρωτεύοντες όμως οι αποφάσεις αυτές πρέπει να υπηρετούν τα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών, διότι οι κυβερνήσεις εκλέγονται για να υπηρετούν την αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα των πολιτών τους και βεβαίως τα δίκαια της πατρίδας τους. Αυτή η Κυβέρνηση -λυπάμαι που το λέω- όσους ανασχηματισμούς και να κάνει, δεν μπορεί πια να εγγυηθεί κάτι τέτοιο. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Παπαγιώτης Ρήγας, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΠΑΠΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ: Κυρίες Πρόεδρε, επιτρέψτε και σ' εμένα να εκφράσω τη θλίψη μου για την απώλεια ενός αγαπητού συναδέλφου, του Άγγελου Τζέκη, και να εκφράσω επίσης τα θερμά μου συλλυπητήρια στην οικογένειά του, στους οικείους του και στο Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική αντιπαράθεση εδώ στη Βουλή και ο δημόσιος διάλογος, έτσι όπως διεξάγεται -θα μου επιτρέψετε τον όρο- έχει έντονα στοιχεία σχιζοφρένειας. Πώς αλλιώς θα μπορούσε να χαρακτηρίσει κάποιος την εμφάνιση του συνόλου των στελεχών της Νέας Δημοκρατίας που, αφού κυβέρνησαν περίπου έξι χρόνια τον τόπο, έρχονται σήμερα ως οι εμπρηστές, οι οποίοι, αφού έβαλαν φωτιά στο δάσος, πετροβολούν τους πυροσβέστες, γιατί δεν ρίχνουν το νερό με την πίεση που χρειάζεται ή με την επάρκεια που χρειάζεται. Κάτι τέτοιο θυμίζει η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

Αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ κοντά ο χρόνος όπου εγκαταλείψατε την εξουσία φυγομαχώντας, αφού εκτοξεύσατε το έλλειμμα στο 15,4%, διπλασιάσατε το δημόσιο χρέος, αυξήσατε υπερβολικά το λειτουργικό κόστος του δημοσίου, διογκώσατε το δημόσιο τομέα και αφού τα κάνατε όλα αυτά,

δημιουργήσατε και ύφεση. Είναι πρωτοφανές το φαινόμενο να εκτινάσσεται το δημόσιο χρέος, να διογκώνεται το έλλειμμα και να έχουμε και ύφεση. Πώς, λοιπόν, μιλάτε για μοντέλο ανάπτυξης, το οποίο εσείς αυτήν τη στιγμή υπερασπίζεστε και το οποίο δεν ακολουθεί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ;

Αυτήν τη στιγμή ο κόσμος, πράγματι, είναι απογοητευμένος, οργισμένος και πολύ δύσπιστος. Και επειδή «ο τρώσας και ιάσεται», θα πρέπει από εμάς, από το πολιτικό σύστημα που έχει χάσει την εμπιστοσύνη του κόσμου, να προέλθει και η λύση. Δεν μπορεί να προέλθει από άλλου ή λύση σε αυτό το πρόβλημα. Επομένως, θα πρέπει να γίνουμε μέρος της λύσης του προβλήματος και όχι της διαιώνισης του προβλήματος που υπάρχει σήμερα. Και δεν μπορούμε να αρνούμαστε την πραγματικότητα.

Σήμερα οι απαντήσεις δεν είναι πολλές. Η απάντηση είναι συγκεκριμένη. Πέρα από το οποιοδήποτε εθνικό σχέδιο δρόμου για την έξοδο της χώρας από την κρίση, πέρα από την οποιαδήποτε επιλογή αναπτυξιακού μοντέλου, απαιτείται κάτι τώρα, σήμερα, θα έλεγε κάποιος, χθες. Απαιτείται να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία, να πάρουμε όλες εκείνες τις αποφάσεις που απαιτούνται, προκειμένου η χώρα, πράγματι, κυρίες Στυλιανίδη -και δεν είναι μία αποκάλυψη ή ένας εκφοβισμός αυτό που έκανε ο κ. Παπακωνσταντίνου- να έχει μετά τις 15 Ιουλίου χρήματα να πληρώσει μισθούς και συντάξεις. Αυτό δεν χρειάζεται να το πει ο κ. Παπακωνσταντίνου ούτε το κάνει για εκφοβισμό. Αυτή είναι η πραγματικότητα και το λένε όλοι.

Ποια είναι η δική σας πρόταση, λοιπόν; Ότι αυτό πρέπει να παραγνωριστεί; Δεν πρέπει να ειπωθεί στον κόσμο; Πρέπει να ειπωθεί ψιθυριστά, να αποκρυβεί, για να σας επιτρέψει να δημαγωγείτε, να λαϊκίζετε και να πείθετε όλους ότι «δεν υπάρχει κα μεγάλο πρόβλημα, θα την πάρουμε την πέμπτη δόση»; «Δεν έχουμε πρόβλημα. Οι Ευρωπαίοι θα υποκύψουν, αρκεί λίγη πίεση να υποστούν». Ήρθε, όμως, εχθές η πρώτη ανακοίνωση του Eurogroup που λέει με πολύ συγκεκριμένο, αυστηρό και κάθετο τρόπο ότι, για να πάρουμε την πέμπτη δόση, θα πρέπει να ολοκληρωθούν και οι διαδικασίες για τον επόμενο δανεισμό της χώρας και θα πρέπει να περάσει και από τη Βουλή το μεσοπρόθεσμο. Αυτές είναι οι προϋποθέσεις. Τις ξέρετε πάρα πολύ καλά. Τις άκουσε ο Αρχηγός σας, ο κ. Σαμαράς, στην Ευρώπη και τις άκουσε από τους ομοϊδεάτες του χώρου σας που σήμερα κυβερνούν τις χώρες της Ευρώπης. Τις άκουσε και γύρισε στην Ελλάδα λέγοντας ότι το ΠΑΣΟΚ παραχαράσσει, διαστρεβλώνει τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας και συκοφαντεί τη Νέα Δημοκρατία. Άκουσον- άκουσον: Είναι ανάγκη το ΠΑΣΟΚ απέναντι στους Πρωθυπουργούς κρατών της Ευρώπης και στα θεσμικά όργανα της Ευρώπης να διαστρεβλώσει τις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας!

Η πραγματικότητα είναι άλλη. Γνωρίζετε και εσείς πάρα πολύ καλά ότι, αν δεν παρθούν αυτά τα μέτρα δημοσιονομικής εξυγίανσης, αυτά τα μέτρα περιορισμού του ελλείμματος, δεν είναι δυνατόν να προχωρήσουμε, δεν είναι δυνατόν η Ελλάδα να συνεχίσει να πορεύεται, έχουμε εξασφαλισμένη τη χρεοκοπία, έχουμε εξασφαλισμένη την πτώχευση. Αν, λοιπόν, θεωρείτε ότι έχετε υποχρέωση -και πιστεύω ότι έχετε υποχρέωση- να συμβάλλετε στη διάσωση της χώρας, οφείλετε να τοποθετηθείτε με ειλικρίνεια και να μην παριστάνετε τον Κουταλιανό της πολιτικής ζωής με ένα εντελώς επαρχιώτικο στυλ, παραγνωρίζοντας το τι διαμείβεται σήμερα στην Ευρώπη, ποιες είναι οι διεργασίες που υπάρχουν σήμερα στην Ευρώπη.

Η Κυβέρνηση, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ θα στηρίξει αυτήν την εθνική προσπάθεια, ψηφίζοντας το μεσοπρόθεσμο, αλλά ταυτόχρονα συνεχίζοντας τις απαραίτητες διαρθρωτικές αλλαγές, οι οποίες ήδη έχουν δρομολογηθεί και ήδη έχουν σχεδιαστεί. Σε αυτές τις διαρθρωτικές αλλαγές θέλουμε να δούμε και τη δική σας στάση. Ήδη έχουν γίνει αρκετά στον τομέα της διαφάνειας, στον τομέα της αξιοκρατίας, στον τομέα της απλούστευσης των διαδικασιών για τις επενδύσεις. Όμως, για να μπορέσουμε να ανατάξουμε την οικονομία, να δρομολογήσουμε την ανάπτυξη, χρειάζεται να αλλάξει το κακό επενδυτικό κλίμα και αυτό δεν αλλάζει ούτε με τη διαιώνιση της ανασφάλειας ούτε με τη διαιώνιση του φόβου, της μοιρολατρίας και της απογοήτευσης ούτε βεβαίως με τις μαγικές λύσεις και με

την υποστήριξη ενός αναπτυξιακού μοντέλου που έχει τελειώσει.

Γιατί ακούμε -και ακούν και οι άνθρωποι της αγοράς- αυτά τα περιέργα περί ρευστότητας στην αγορά. Ακούμε να λένε «ενισχύστε την αγορά». Βεβαίως, να ενισχύσουμε την αγορά. Ποια, όμως, αγορά και ποιο αναπτυξιακό μοντέλο; Αυτό το οποίο στηρίχθηκε στο πλαστικό χρήμα, στις εισαγωγές, στη φοροδιαφυγή, στην εισφοροδιαφυγή, στις καταθέσεις στο εξωτερικό; Αυτό το μοντέλο ανάπτυξης θα πρέπει να στηρίζουμε;

Επομένως, αν θέλετε να συνεννοηθούμε, για να μπορέσουμε να αλλάξουμε πορεία, να στηρίξουμε ένα βιώσιμο μοντέλο ανάπτυξης, θα πρέπει να ψηφιστούν αυτά τα μέτρα δημοσιονομικής εξυγίανσης και στη συνέχεια, βεβαίως, να υπάρξουν οι απαραίτητες διαρθρωτικές αλλαγές, οι αναπτυξιακές εκείνες επιλογές, οι οποίες θα στηρίζουν ένα νέο βιώσιμο μοντέλο ανάπτυξης. Αυτό είναι το εθνικό σχέδιο του ΠΑΣΟΚ. Αυτό στηρίζει σήμερα η Κοινοβουλευτική Ομάδα. Γι' αυτό και θα δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Γεράσιμος Γιακουμάτος.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα πριν απ' όλα να εκφράσω τα συλλυπητήριά μου και την οδύνη μου για το σύντροφο και καλό φίλο Άγγελο Τζέκη. Να του πω «καλό ταξίδι» και «καλή κατάληψη με το Χαρίλαο».

Δεύτερον, ως γιατρός, θα μου επιτρέψετε να δώσω δύο ιατρικές συμβουλές.

Κύριε Ρήγα, έρχεται η άπειρη κορασίδα στο ιατρείο και λέει «Γιατρέ, είμαι λίγο έγκυος» και έρχεται η άλλη και λέει «είμαι πολύ έγκυος». Αυτό μου θυμίζει το ΠΑΣΟΚ. Μου το θυμίζει και η ομιλία του Καρχιμάκη και η ομιλία του Ρήγα: Για όλα φταίει η Νέα Δημοκρατία. Για το μεγάλο έλλειμμα φταίει η κυβέρνηση των ετών 2004 έως 2009.

Να σας πω -και πρέπει να το βάλετε καλά στο μυαλό σας- το εξής: Αν πάρете τα οικονομικά στοιχεία του 1981, θα διαπιστώσετε ότι το χρέος ήταν 30 δισεκατομμύρια και η ανεργία 3%. Φθάσαμε τώρα στο μισό τρισεκατομμύριο και με ανεργία στο 20%. Άρα, η εποχή αυτή του Ανδρέα Παπανδρέου, Θεός σωστόν -δεν λέω βέβαια ότι είχε κακή προαίρεση, αλλά «ήταν στραβό το κλήμα και το έφαγαν όλοι»- διέλυσε την οικονομία. Από εκεί και πέρα ουκ ολίγες οι ευθύνες και στις μετέπειτα κυβερνήσεις, όπου ήταν και τότε «στραβό το κλήμα και το έφαγαν εντελώς». Αυτή είναι η πραγματικότητα, για να είμαστε ειλικρινείς.

Διότι δεν είναι τυχαίο ότι έξω ο κόσμος δεν μας παρακολουθεί με την ξύλινη γλώσσα που μιλάμε. Δεν μας πιστεύει πλέον, όταν λέμε «φταίω εγώ, φταις εσύ». Τι θα παίζουμε δηλαδή; «Εδώ παπάς εκεί παπάς»; Είναι ντροπή! Όλοι έχουμε ευθύνες που φθάσαμε εδώ.

Η δεύτερη συμβουλή είναι για το φάρμακο. Η Ελλάδα είναι βαριά άρρωστη. Το ξέρουμε όλοι. Το καταλαβαίνουμε. Είναι σχεδόν στην εντατική. Το λίγο φάρμακο δεν ωφελεί και το πολύ σε πεθαίνει. Άρα, θα πρέπει, πράγματι, να βρούμε αυτό το μείγμα, το μείγμα της οικονομικής πολιτικής, που να μην πεθάνουμε το λαό και να μη μείνουμε αμανάτι στην Ευρώπη. Άρα, εδώ πρέπει, πράγματι, να καταβληθεί πάρα πολύ μεγάλη προσπάθεια.

Εγώ χαιρετίζω την Κυβέρνηση «Βενιζέλου - Παπανδρέου», «Παπανδρέου - Βενιζέλου» και της εύχομαι καλή τύχη, γιατί το έχει ανάγκη η Ελλάδα. Όμως, πρέπει να ξέρετε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι ποτέ άλλοτε κυβέρνηση δεν είχε τέτοια ανοχή: Ανοχή από τα ΜΜΕ, ανοχή από την Αντιπολίτευση. Είστε μια Κυβέρνηση και ένα κόμμα του «άσπρου-μαύρου». Στα κάγκελα ανεβαίνατε στον Πειραιά με την «COSCO». Κάτι ανάλογο γινόταν και με τους διακόπτες της ΔΕΗ. Κάνατε επανάσταση, για να μην προχωρήσει τίποτα απ' αυτά που τώρα επαγγέλλεστε και στα οποία η Νέα Δημοκρατία είναι δίπλα. Άρα, έλεος! Θα πρέπει πραγματικά να εκμεταλλευτείτε την ευκαιρία και να δείτε τι μπορούμε να κάνουμε.

Βέβαια, σήμερα έχουμε συζήτηση για ψήφο εμπιστοσύνης. Έχετε τη δεδηλωμένη; Εγώ είμαι πληρεξούσιος του λαού. Με ψηφίζει ο λαός, για να μεταφέρω τις απόψεις του στη Βουλή. Τι σας μεταφέρω, λοιπόν; Ότι έχετε χάσει, τη δεδηλωμένη. Έχετε,

πραγματικά, χάσει την εμπιστοσύνη του λαού. Το λένε οι αγανακτισμένοι, που βρίσκονται εδώ απ' έξω και σε όλη την Ελλάδα. Άρα, με ποια λογική και με τι επιχειρήματα εγώ να ψηφίσω και να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης, όταν ο λαός δεν σε εμπιστεύεται;

Και για να δούμε το ζητούμενο. Τι ζητάμε; Πρώτον, δεν στάθηκε δίπλα η Νέα Δημοκρατία στη μείωση του δημόσιου τομέα; Και γιατί φοβίζει τον κόσμο; Τι μαζοχισμός είναι αυτός; «Θα απολύσουμε δημοσίους υπαλλήλους. Θα κάνουμε εκείνο, θα κάνουμε το άλλο.» Απλά είναι τα πράγματα: Εξήντα χιλιάδες δημόσιοι υπάλληλοι κάθε χρόνο συνταξιοδοτούνται ή και παραιτούνται μερικές φορές. Άρα, έπρεπε να υπάρχει -έχετε κοντά δυο χρόνια- εκατόν είκοσι χιλιάδες μείωση. Έγινε; Όχι. Και αφού δεν κάνετε διορισμούς, πώς γίνεται να μην έχουν πέσει κατά εκατόν είκοσι χιλιάδες; Βάζετε από το παράθυρο. Σταματήστε το! Σε πέντε χρόνια με αυτήν τη λογική, χωρίς να ανοίξει μύτη, χωρίς να απολυθεί κανένας δημόσιος υπάλληλος θα έχουμε αμέσως-αμέσως μείωση κατά τριακόσιες χιλιάδες. Αυτό ζητάει η αγορά. Αυτό ζητάει η Ελλάδα. Αυτό ζητάνε όλοι. Δεν είναι θέμα ΔΝΤ. Είναι θέμα αναγκαίας πραγματικότητας.

Δεύτερον, είναι δυνατόν σήμερα να κάνουμε πολιτική και να λέμε ότι υπάρχει ο ΟΕΚ, δηλαδή Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας ή ο ΟΣΚ, που έχει αργόμισθους; Τους έχουμε εκεί και τους πληρώνουμε και δεν παράγουν τίποτα.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ο ΟΣΚ παράγει.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Θα σας πω τι παράγει. Παράγει κομματισμό. Παράγει προέδρους, αμοιβές κ.λπ.

Εγώ θέλω να κάνω ένα σχολείο στο Χαλάνδρι. Θα κάνω μια σύμπραξη ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, για να κάνω το σχολείο. Γιατί να έχω εκατόν εβδομήντα άτομα στον ΟΣΚ; Γιατί να έχω χίλια άτομα στον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας; Τι κάνουν; Κτίζουν σπίτια και τα δίνουν στους εργαζόμενους. Όχι. Να δίνουν το δάνειο στον εργαζόμενο και ο εργαζόμενος να πάει να αγοράσει το σπίτι της αρεσκείας τους.

Να σας πω και κάτι, κύριε Ευθυμίου, που τα ξέρετε καλά; Οκτώ στους δέκα προέδρους του ΟΕΚ έχουν πάει κατηγορούμενοι για βαριά απιστία. Οι τέσσερις απ' αυτούς, που ξέρω, έχουν δικαστεί. Αυτό κάνετε και το συντηρείτε δεκαοκτώ μήνες τώρα, με τέτοια κρίση!

Ο ΟΕΚ θα έπρεπε να γίνει τμήμα διεύθυνσης του Υπουργείου Εργασίας και θα έπρεπε χίλιοι εκατό μηχανικοί να πάνε στην πολεοδομία, ώστε να λειτουργήσει η πολεοδομία. Απλές κινήσεις. Αυτονόητα πράγματα. Όμως, εσείς δεν κυβερνάτε.

Τι λέει η Νέα Δημοκρατία; Ποιο είναι το υπ' αριθμόν «ένα» πρόβλημα; Διότι ναι μεν τα λουκέτα, ναι μεν κόψιμο συντάξεων και μισθών, όμως υπάρχει ανεργία. Το ιερό δικαίωμα στην εργασία δεν το έχουμε. Είναι το υψηλότερο ποσοστό ανεργίας που έχει ποτέ καταγραφεί στην Ελλάδα.

Τι μπορεί να γίνει; Ανάπτυξη δεν υπάρχει. Μπορούμε να αξιοποιήσουμε τα λεφτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως από το ΕΣΠΑ, που λημνάζουν και να κάνουμε επιδότηση της απασχόλησης. Έχω πει και στον κ. Κουτρουμάνη εκατό φορές: Ποια άλλη αντιπολίτευση ποτέ σας δίνει προτάσεις και «σωσίβια» και εσείς τα αγνοείτε; Δηλαδή σας λέμε «από εδώ είναι ο δρόμος» και εσείς πηγαίνετε στον γκρεμό. Μπορούν, λοιπόν, πάρα πολλά να γίνουν.

Δεν πρέπει να ενισχύσουμε την κοινωνική συνοχή; Τι λέμε; Ο κ. Σαμαράς λέει «Από τα 700 ευρώ και κάτω να μην τα κόψετε, ρε παιδιά». Λέει δηλαδή το αυτονόητο. Κάθεστε εδώ και κάνετε θεωρία επί του χάρτου. Με τις συντάξεις των 600 και 700 ευρώ που κόφατε, ποιο είναι το κοστολόγιο; Στην Ελλάδα είναι 2,5 εκατομμύρια συνταξιούχοι του ΙΚΑ, εκ των οποίων το 45% είναι κάτω από 600 ευρώ. Άμα, λοιπόν, δεν πας στο 1 δισεκατομμύριο, δεν ανοίγει μύτη. Τόσος είναι ο οικονομικός υπολογισμός. Τι σημαίνει 1 δισεκατομμύριο; «Θα πάω στην ΚΕΔ, θα αξιοποιήσω ακίνητα και δεν θα κόψω από τον συνταξιούχο το χιλιάριο». Απλά. Και όμως, δεν γίνονται κατανοητά από εσάς.

Τι λέμε; Λέμε ότι πρέπει να γίνουν αποκρατικοποιήσεις. Η Νέα Δημοκρατία δεν είναι δίπλα σας όσο ποτέ άλλοτε; Θα θυμίσω μια παλιά ιστορία με ένα Βουλευτή σας. Ποιο ήταν το κόμμα του ΠΑΣΟΚ; Όταν πηγαίναμε σε κάποια εκδήλωση, είχε φωτογράφο που τον πλήρωνε με 5.000 δραχμές την ημέρα για κάθε φορά

που ήταν μαζί του. Αυτός έβριζε, έβριζε, του έλεγε «Σταμάτα, ρε!» και σήκωνε τη φωτογραφία λέγοντας «Οι τραμπούκοι της Δεξιάς πίσω από τον αγωνιστή της δημοκρατίας!». Ε, τέτοιои είστε! Δυστυχώς, θέατρο. Και αυτό το θέατρο πληρώνεται και το πληρώνει ο ελληνικός λαός. Διότι έχετε μια Αξιωματική Αντιπολίτευση, που αντί να την εκμεταλλευτείτε σε αυτήν τη φάση, με τέτοιες προτάσεις, δεν το κάνετε. Πού ακούστηκε αυτό; Ποιος σας λέει «όχι»;

Γιατί επί δεκαοκτώ μήνες τώρα δεν κάνατε αποκρτικοποίηση τα καζίνο, στο τζόγο και γιατί δεν τα φέρνετε τα «φρουτάκια»; Να σας πω γιατί; Είναι πολύ απλό. Στην Ελλάδα, αγαπητοί συνάδελφοι, δραστηριοποιούνται είκοσι τέσσερις εταιρείες ηλεκτρονικού τζόγου, με μία απ' αυτές –δεν θα πω το όνομά της– να βγάξει 80 εκατομμύρια. Αφορολόγητα, κύριε Πρόεδρε! Ούτε 1 ευρώ φόρο δεν πληρώνει! Έχει έδρα το Γιβραλτάρ και τα Κεϊμάν. Αυτήν τη στιγμή, όπως λέει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής, 5 δισεκατομμύρια είναι ο ηλεκτρονικός τζόγος, χωρίς ούτε 1 ευρώ φόρο! Να πού πάνε τα λεφτά! Να ποιοι τα έφαγαν!

Έρχεται εδώ η Κυβέρνηση, πληρώνει 35 χιλιάδες ευρώ την ημέρα πρόστιμο στην Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν θέλουν –λέει κάποιος –εντελώς τυχαία, δεν είναι όργανα κάποιων– να κάνουμε τζόγο στην Ελλάδα. Μα, ο τζόγος γίνεται. Είκοσι τέσσερις εταιρείες υπάρχουν. Τα φρουτάκια υπάρχουν. Κι εσείς αντιδράτε, γιατί κάποιος ασυνείδητος έχουν πέσει στην παγίδα κάποιων επιτηδών. Κι αυτοί σήμερα 5 δισεκατομμύρια χωρίς 1 ευρώ δώρο.

Το τελευταίο που θα ήθελα να πω είναι ότι έρχεται ο Κον Μπεντί, ο Γάλλος οικολόγος, να σας δείξει ένα δρόμο. Τι σας λέει; Σας λέει ότι στην Αυστρία, στην Ελβετία, παντού υπάρχουν καταθέσεις Ελλήνων. Βγαίνετε στις εφημερίδες και κάνετε σόου, θέατρο και μιλάτε για είκοσι τέσσερα εκατομμύρια μανάτζερς στη Θεσσαλονίκη, διακόσιους γιατρούς από δέκα εκατομμύρια, δεκαπέντε. Που είναι αυτοί; Είναι σοβαρή αυτή η ανακοίνωση της Κυβέρνησης και των οργάνων της Κυβέρνησης;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Ερωτώ και έχω καταθέσει και επίκαιρη ερώτηση: Γιατί για πάνω από 100 χιλιάδες ευρώ δεν ανοίγετε τους λογαριασμούς και να πείτε: «Έλα δω, κύριε συνάδελφε, έχεις 200 χιλιάδες, δεν έχεις κάνει δήλωση ποτέ σου. Θα σου πάρω το φόρο. Δεν ζητώ τα κλεμμένα, αλλά το φόρο, το 45%»;

Δεν έχετε κάνει τίποτα. Έφερα στη Βουλή στοιχεία και τα κατέθεσα, σύμφωνα με τα οποία καφετζού είχε 5 εκατομμύρια καταθέσεις και δεν είχε κάνει ποτέ δήλωση κι έπαιρνε επίδομα απορίας. Ε, ντροπή με 5 εκατομμύρια καταθέσεις!

Ανοίχτε, λοιπόν, μέσα από το «ξέπλυμα» μαύρου χρήματος –έχετε τη δυνατότητα– σε πρώτη φάση για πάνω από 1 εκατομμύριο στο εσωτερικό και στο εξωτερικό να τους πάρετε το φόρο. Δεν ζητώ να τους πάρετε τα κλεμμένα. Πάνε αυτά, τα έκλεψαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε Γιακουμάτο.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Πάρτε το φόρο, όμως, όπως πληρώνει το υποζύγιο ο Έλληνας φορολογούμενος, ο έντιμος πολίτης, που πληρώνει το φόρο.

Δηλαδή, σας δίνουμε «σωσίβιο». Δεν μας ενδιαφέρει να «πνιγεί» το ΠΑΣΟΚ. Πάτε να πνίξετε την Ελλάδα και αυτό δεν θα το επιτρέψουμε. Γι' αυτό ζητάμε εκλογές και είναι επιτακτική ανάγκη να γίνουν εκλογές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εγώ ζητώ από το Προεδρείο να τηρείτε το χρόνο.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Μεσσηνίας, η κ. Κωνσταντίνα Γιαννακοπούλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν την τοποθέτησή μου, θα ήθελα κι εγώ να εκφράσω με τη σειρά μου τα ειλικρινέστατά μου συλλυπητήρια για το χαμό του

Άγγελου Τζέκη στην οικογένειά του και στο Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, γιατί, πραγματικά, χάθηκε ένας έντιμος αγωνιστής και –το πιο σημαντικό απ' όλα– ένας πάρα πολύ καλός άνθρωπος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης σηματοδοτεί την επανεκκίνηση της μεγάλης προσπάθειας της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να βγάλει τη χώρα από τη μεγαλύτερη κρίση της σύγχρονης ιστορίας της. Είναι μια κρίση που απειλεί όλα όσα γενιές Ελλήνων έχουν πετύχει ως σήμερα και όλα όσα τα νέα παιδιά που γεννιούνται σήμερα δικαιούνται να διεκδικήσουν.

Προσερχόμαστε σ' αυτήν τη συζήτηση με πλήρη συναίσθηση της κρισιμότητας των στιγμών που ζούμε, αλλά και με βαθιά πίστη ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε, ότι μπορούμε να σώσουμε τη χώρα, αρκεί να δείξουμε όλοι τον καλύτερό μας εαυτό, αρκεί να αφήσουμε στην άκρη μικρότητες, προσωπικές ιδιοτέλειες, συμβιβασμούς και πολιτικές δειλίες.

Ως νέα Βουλευτής, δεν έχω την ψευδαίσθηση ότι ο πολιτικός μου φορέας δεν έχει κάνει λάθη. Έχει κάνει και πολλά από αυτά, μαζί με τα λάθη άλλων κομμάτων, πληρώνουμε σήμερα ως χώρα. Οι κοινωνικές μας ευαισθησίες και η βαθιά πίστη μας στον κοινωνικό ρόλο του κράτους μάς οδήγησε σε κάποιες μη ρεαλιστικές αποφάσεις, που ζημίωσαν τα δημοσιονομικά του κράτους. Ίσως υπήρξαμε περισσότερο κρατιστές από όσο έπρεπε, καθυστερώντας για χρόνια μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές. Και δεν έχω καμμία δυσκολία να αναγνωρίσω ότι ρίξαμε κι εμείς σε κάποιες περιόδους «νερό στο μύλο» του λαϊκισμού, ειδικά όταν ήμασταν στην Αντιπολίτευση.

Αλάνθαστοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαστε. Όμως, δεν είμαστε λιποτάκτες. Αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας. Μετά από μία καταστροφική πενταετία κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, μία πενταετία, η οποία οδήγησε στο μεγαλύτερο έλλειμμα στην Ευρώπη και σε διπλασιασμό των κρατικών δαπανών και του μεγάλου εφιάλτη του δημοσίου χρέους, είμαστε εμείς εκείνοι που καλούμαστε να κρατήσουμε τη χώρα όρθια και να δώσουμε ξανά ελπίδα και προοπτική στους Έλληνες πολίτες.

Στα δύο χρόνια σχεδόν, που ξεκινήσαμε αυτήν την προσπάθεια, πετύχαμε πολλά. Κάναμε και λάθη, λάθη που πολλοί από εμάς –κι εγώ τουλάχιστον πολύ έντονα– μερικές φορές αναδείξαμε, χωρίς να σκεφτούμε κομματικές σκοπιμότητες.

Η προσπάθεια, όμως, αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να απαξιώνεται. Βάλαμε ένα «φρένο» στη διάλυση. Διασφαλίσαμε τη χρηματοδότηση της χώρας σώζοντάς την από τη χρεοκοπία και την κατάρρευση. Ξεκινήσαμε μεγάλες μεταρρυθμίσεις. Προσπαθούμε να λύσουμε προβλήματα δεκαετιών ολόκληρων γρήγορα, αποτελεσματικά και με καθαρούς στόχους.

Αυτό ακριβώς το τρίπτυχο, η ταχύτητα, η αποτελεσματικότητα και η καθαρότητα στους στόχους μας, θα είναι το μεγάλο στοίχημα για το νέο κυβερνητικό στοίχημα. Δεν είναι εύκολο. Είναι, όμως, ένας δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουμε. Οι εναλλακτικές λύσεις, εξάλλου, δεν εμπνέουν καμμία, μα καμμία αισιοδοξία.

Ο δρόμος της Αριστεράς ουσιαστικά οδηγεί στη χρεοκοπία της χώρας μας. Ζητά την αποχώρησή μας από την Ευρώπη, την απομόνωση της χώρας μας, τη μετατροπή της σε ένα τριτοκοσμικό κρατίδιο. Πρόκειται για μία επαναστατολαγνεία, η οποία οδηγεί στον απόλυτο παραλογισμό και τη χώρα στην καταστροφή.

Ο δρόμος, πάλι, που προτείνει η Νέα Δημοκρατία είναι γεμάτος όμορφα λόγια και αυτοαναφορικές εμμονές, μια συνταγή ανευθυνότητας και έλλειψης ρεαλισμού.

Πόσα «Ζάππεια», αλήθεια, πρέπει να οργανώσετε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, για να πείτε, επιτέλους, το απολύτως προφανές, ότι δεν μπορούμε να βγούμε από αυτήν την βαθύτατη κρίση, στην οποία εσείς μας οδηγήσατε, χωρίς δύσκολες και πολλές φορές επώδυνες αποφάσεις;

Η Νέα Δημοκρατία ξεκίνησε απορρίπτοντας καθολικά το μνημόνιο και καλώντας σε ετερόκλητα αντιμνημονιακά μέτωπα. Έριξε «νερό στο μύλο» του πολιτικού ανορθολογισμού, συμπτύσσοντας με τις πιο ακραίες και ανεύθυνες φωνές. Και σήμερα προσπαθεί να μας πείσει ότι η λύση είναι σε κάποια μαγική

επαναδιαπραγμάτευση, λες και η κρίση δεν είναι αποτέλεσμα των δομικών προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας, αλλά κακών διαπραγματεύσεων, λες και οι εταίροι μας είναι παιδάκια, που θα τους βάλουμε τις φωνές κι έτσι θα μας χαρίσουν μερικά δισεκατομμύρια ευρώ των δικών τους φορολογουμένων.

Μα, ποιον, επιτέλους, πιστεύετε ότι κοροϊδεύετε; Σας τα λέμε εμείς και δεν μας ακούτε. Σας τα λένε πλέον όλοι οι Ευρωπαίοι, οι εταίροι μας και όλα τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης της Ευρώπης, αλλά προφανώς κάνετε ότι δεν μας ακούτε. Τι άλλο θέλετε πια για να καταλάβετε ότι παίζετε με τη φωτιά;

Όσο οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας επιλέγουν το δρόμο της ανευθυνότητας, επενδύοντας -χωρίς να το θέλουν, πιστεύω- στη χρεοκοπία της χώρας, τόσο σκληρότερη θα είναι γι' αυτούς η ιστορία. Λιποτάκτες ως Κυβέρνηση και υστερόβουλοι ως Αντιπολίτευση.

Ο δικός μας δρόμος είναι ο δύσκολος, αλλά και ο μόνος που μπορεί να οδηγήσει κάπου. Είναι ο δρόμος της ευθύνης, της συνεργασίας, των καθαρών λόγων και της έμπρακτης αυτοκριτικής. Η προσπάθεια αυτή δεν θα έπρεπε να είναι μόνο δική μας. Θα έπρεπε να είμαστε όλοι μαζί και ο Γιώργος Παπανδρέου το απέδειξε αυτό με τον πιο περίτρανο τρόπο. Κάποιοι δεν θέλησαν να «βάλουν πλάτη». Κάποιοι επέλεξαν να κρυφτούν. Θα τους κρίνουν οι πολίτες και η ιστορία. Θα προχωρήσουμε μόνοι μας με πίστη στις δυνάμεις μας, αλλά, κυρίως, με πίστη στις δυνάμεις και στην ορθή κρίση του ελληνικού λαού.

Η Κυβέρνηση που σχηματίστηκε από το Γιώργο Παπανδρέου έχει το βαρύ φορτίο να ενσαρκώσει τις ελπίδες όλων μας. Θα είμαστε δίπλα της. Θα τη στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις στις μάχες της και θα προσπαθήσουμε να τη βελτιώσουμε με τις προτάσεις μας, αλλά, κυρίως, με την καλοπροαίρετη και καλόπιστη κριτική μας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου είχε πει κάποτε πως οι Έλληνες έχουμε μόνο μία δυνατότητα, να πετύχουμε και σήμερα ο ελληνικός λαός μπορεί να πετύχει, πρέπει να πετύχει και θα πετύχει. Δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να παίξει με τις τύχες του και δεν θα αφήσουμε κανέναν να βυθίσει αυτήν την κοινωνία στον όλεθρο. Είναι ώρα ευθύνης για όλους μας.

Για όλους αυτούς τους λόγους και με πλήρη συναίσθηση και των δικών μου ευθυνών, δηλώνω τη στήριξή μου στην Κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε την κυρία Γιαννακοπούλου.

Το λόγο έχει ο κ. Σίμος Κεδίκογλου, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα κι εγώ να εκφράσω με τη σειρά μου τη θλίψη μου για την απώλεια του Άγγελου Τζέκη. Τον εκτιμούσα ιδιαίτερα. Θέλω να συλλυπηθώ το Κομμουνιστικό Κόμμα. Ήταν μια απώλεια για όλους. Ήταν μια απώλεια για το Ελληνικό Κοινοβούλιο, που το κόσμησε πραγματικά με την παρουσία του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φυσικός κριτής του πολιτικού κόσμου είναι ο λαός και πιστεύω ότι όλοι πρέπει να αντιληφθούν πως ο κριτής αυτός θα είναι αμείλικτος, εάν δεν αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων. Οι πολίτες είναι εξοργισμένοι, οι πολίτες είναι απελπισμένοι και χρέος του πολιτικού κόσμου είναι να δώσει διεξόδο, να ξαναδώσει ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο. Δυστυχώς, η Κυβέρνηση αυτή αδυνατεί να το αντιληφθεί.

Από πλευράς Νέας Δημοκρατίας κάναμε και κάνουμε ό,τι περισσότερο μπορούμε από τη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Από το Δεκέμβριο του 2009 σας καλούσαμε να προχωρήσετε σε δραστικά μέτρα. Την άνοιξη του 2010 προειδοποιήσαμε ότι το μνημόνιο θα επιτείνει το οικονομικό και κοινωνικό αδιέξοδο. Το καλοκαίρι του 2010 με το «Ζάππειο 1» παρουσιάσαμε μία πρώτη δέσμη μέτρων ανάκαμψης και ανάπτυξης και πρόσφατα, με το «Ζάππειο 2», παρουσιάσαμε ένα πλήρες, αναλυτικό και κοστολογημένο πρόγραμμα για την επανεκκίνηση της οικονομίας, κάτι που δεν έχει ξαναγίνει από κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην Ελλάδα.

Τις τελευταίες ημέρες συμφωνήσαμε να αναλάβουμε από κοινού την κυβερνητική ευθύνη, με κύριο άξονα την επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος. Ο Αντώνης Σαμαράς δέχθηκε το αναμφίβολο πολιτικό κόστος, προκειμένου να αλλάξει η οικονομική πολιτική -που είναι η επείγουσα, είναι η επιτακτική ανάγκη της χώρας- για να μάθουμε τελικά από εσάς ότι η Κυβέρνηση Εθνικής Σωτηρίας ματαιώνεται λόγω επικοινωνιακής ανωτέρας βίας.

Προτιμήσατε την ανακατανομή των εσωκομματικών ισσορροπιών, αποδεικνύοντας για μία ακόμα φορά ότι απόλυτη προτεραιότητα του ΠΑΣΟΚ, συστατικό στοιχείο του DNA του είναι η νομή της εξουσίας, ακόμα και με κίνδυνο κατάρρευσης της οικονομίας.

Ειλικρινά, θα ήθελα να πετύχετε, για το καλό της χώρας. Όμως, δυστυχώς, το θεωρώ αδύνατο και αυτό, γιατί η σημαντικότερη απαιτούμενη μεταρρύθμιση είναι η ριζική αναδιάρθρωση του κράτους, να εξαφανισθεί το βαθύ κράτος που αδιαφορεί για τον πολίτη, που καταπνίγει την επιχειρηματική πρωτοβουλία και που είναι το ιδανικό περιβάλλον της διαφθοράς, κάτι που σας είναι αδύνατο και αυτό, γιατί το βαθύ κράτος είναι ταυτισμένο με το «βαθύ» ΠΑΣΟΚ. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι το ΠΑΣΟΚ πρόσφερε στην ελληνική γλώσσα τη λέξη «πρασινοφουρός».

Χαίρομαι πάντως γιατί με την πίεση μας αρχίσατε να λέτε, τουλάχιστον, ότι θα επιδιώξετε επαναδιαπραγμάτευση των όρων δανεισμού μας, κάτι που μέχρι πρότινος λέγατε ότι είναι αδύνατο. Αμφιβάλλω, βέβαια, για τη ζέση, με την οποία θα το επιδιώξετε, αλλά υπάρχουν διαπραγματευτικά ατού που δεν χρησιμοποιήθηκαν.

Τα περισσότερα ελληνικά ομόλογα είναι σε γερμανικές και γαλλικές τράπεζες και τα περισσότερα ελληνικά ασφάλιστρα κινδύνου είναι σε αμερικανικές τράπεζες, οπότε το οψίμως εντονότατο ενδιαφέρον του Σαρκοζί, της Μέρκελ, αλλά και του Ομπάμα για την αποτροπή της χρεοκοπίας μας κάθε άλλο παρά τυχαίο είναι.

Θα χαιρόμουν ακόμα περισσότερα εάν μας ακολουθούσατε και στις άλλες προτάσεις που παρουσίασε ο Αντώνης Σαμαράς στο «Ζάππειο 2», γιατί πέρα από την επαναδιαπραγμάτευση του υφιστάμενου χρέους μας, πρέπει να χτυπηθεί και η ρίζα του κακού, το γεγονός ότι κάθε ώρα που περνάει -αυτή τη στιγμή που μιλάμε!- η Ελλάδα γεννιάει νέο χρέος!

Έχετε εκφραστεί θετικά για αρκετές από τις προτάσεις μας. Συγκεκριμένες αντιρρήσεις για άλλες δεν έχουμε ακούσει και απορώ γιατί δεν υιοθετείτε το πρόγραμμά μας στο σύνολο του. Εκεί που δεν απορώ είναι στο γιατί δε μπορώ να σας εμπιστευθώ: γιατί είναι μετά λόγου γνώσεως και γιατί βασίζεται στην εμπειρία της εικοσάμηνης διακυβέρνησής σας.

Ας ξεκινήσουμε από τις επιδόσεις σας στη διοίκηση του κρατικού μηχανισμού. Στον τομέα ευθύνης που μου ανέθεσε ο Αντώνης Σαμαράς, στο χώρο των μέσων ενημέρωσης, έχετε επιδείξει τη χειρότερη καθεστωτική συμπεριφορά της πλούσιας σχετικής ιστορίας σας.

Στην ΕΡΤ κάνατε προσλήψεις με εξαιρετικά διαβλητό τρόπο, ξεσηκώνοντας αντιδράσεις της ΕΣΗΕΑ, ενώ δώσατε το μεγαλύτερο μέρος του προγράμματος σε εξωτερικές παραγωγές με αδιαφανέστατα κριτήρια ανάθεσης και κοστολόγησης, αφήνοντας αναξιοποίητο το δυναμικό της ΕΡΤ! Το χειρότερο όμως είναι ότι μετατρέψατε τη δημόσια τηλεόραση σε ένα στείο κυβερνητικό φερέφωνο, απαξιωνοντάς την στα μάτια των πολιτών, με ανησυχητικές συνέπειες για το μέλλον της.

Τα ίδια και χειρότερα στο Αθηναϊκό και Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων. Αδικαιολόγητες και παράτυπες προσλήψεις και προαγωγές «ημετέρων», διωγμοί των θεωρούμενων αντιφρονούντων -ένας μάλιστα ήταν και ιδρυτικό στέλεχος του ΠΑΣΟΚ-, διασπάθιση του δημοσίου χρήματος με ανατιολόγητες εντολές πληρωμών χιλιάδων ευρώ, αποκλεισμός των δραστηριοτήτων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και ένας επιεικώς ανεκδιήγητος διευθυντής που θεώρησε πρώτη του προτεραιότητα να ανακαινίσει το γραφείο του και να απειλεί τους εργαζομένους.

Αποτέλεσμα; Η απαξίωση του Εθνικού Πρακτορείου Ειδήσεων σε μία περίοδο που το χρειαζόμαστε, για να υπάρχει έγκυρη ενημέρωση για την Ελλάδα στη διεθνή σκηνή -εκτός αν δεν το θέ-

λετε αυτό!

Σε ό,τι αφορά την υλοποίηση αναγκαίων μεταρρυθμίσεων, στον τομέα ευθύνης μου, έχω να καταγγείλω την απαράδεκτη καθυστέρηση στην εισαγωγή του νομοσχεδίου για τη ψηφιακή τηλεόραση στη Βουλή. Όχι μόνο χάνει το κράτος σημαντικότερων έσοδα από την έκδοση των ψηφιακών αδειών, αλλά χάνεται και η ευκαιρία οριστικού διακανονισμού και νομιμοποίησης του τηλεοπτικού τοπίου, αν και υποψιάζομαι ότι αυτός είναι ο σκοπός της Κυβέρνησής σας, η παράταση δηλαδή του σημερινού άναρχου τοπίου των προσωρινών –επί εικοσαετία προσωρινών!– αδειών τηλεοπτικών σταθμών, που όλοι ξέρουμε ποιούς εξυπηρετεί! Άλλος ένας λόγος που δεν μπορώ να σας εμπιστευτώ!

Για τις αποκρατικοποιήσεις, τι να πω; Το μόνο που έχετε να παίρσετε είναι η συμφωνία με τους Κινέζους για το λιμάνι του Πειραιά, ένα δικό μας επίτευγμα που εσείς το καπηλεύεστε, αλλά έστω κάντε κάτι, μμηθείτε μας!

Ως προς το ζήτημα του περιορισμού του κράτους, υποτίθεται ότι συμφωνούμε. Όμως, όπου οι ιδιώτες έχουν αποδείξει ότι μπορούν να κάνουν τη δουλειά καλύτερα και πάλι δεν συμφωνείτε να τους αφήσετε και εκεί οι επιδόσεις σας είναι αρνητικές.

Υπάρχει το παράδειγμα των Κέντρων Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων. Ευνοείτε τα δημόσια ΚΤΕΟ, μεροληπτικά, εις βάρος της ασφάλειας των οδηγών και παράλληλα εις βάρος των ιδιωτών επενδυτών.

Τέλος, δεν μπορώ να σας εμπιστευτώ για τις επιδόσεις σας στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής. Το σημαντικότερο ίσως επίτευγμα της κυβέρνησης Καραμανλή ήταν οι συμφωνίες με τη Ρωσία, που έβαζαν την Ελλάδα στη διεθνή ενεργειακή σκακιέρα κι όμως εσείς έχετε κάνει ό,τι μπορείτε, για να τις ακυρώσετε!

Προσωπικώς, δεν εξεπλάγην. Είχα πάρει το μήνυμα από τις εκλογές του 2009, όταν ο κ. Παπανδρέου είχε ανακαλύψει αίφνης περιβαλλοντικά προβλήματα στον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη, αμέσως μετά την εξαιρετικά ασυνήθιστη προεκλογικώς επίσκεψή του στην Ουάσιγκτον. Τυχαίο; Τα συμπεράσματα δικά σας.

Δεν εξεπλάγην, λοιπόν, αλλά εξοργίζομαι, γιατί βλέπτετε τα συμφέροντα της Ελλάδας και εκτιμώ ότι σας έκανα σαφείς τους λόγους, που δεν μπορώ να σας δώσω ψήφο εμπιστοσύνης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα παρακαλούσα να είμαστε ακριβείς στο χρόνο, γιατί είναι πάρα πολλοί εγγεγραμμένοι συνάδελφοι.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Χανίων κ. Σήφης Βαλυράκης.

ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα συμμεριστώ και εγώ την οδύνη της Αίθουσας και θα ήθελα να εκφράσω τα συλλυπητήρια στο Κομμουνιστικό Κόμμα για την απώλεια του καλού φίλου και καλού Βουλευτή.

Κύριε συνάδελφε, το πρόβλημα, όπως εγώ το αντιλαμβάνομαι –και θα σας πω ότι το έζησα επίσης– ξεκινά αρκετά παλιά. Παραδώσαμε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, στην τότε συγκυβέρνηση το 1989 –και επιτρέψτε μου που ξεκινά από εκεί– μια οικονομία με ρυθμό ανάπτυξης 5%, με ελάχιστο έλλειμμα 5,5 δισεκατομμύρια τότε και –εκείνα τα τελευταία δυο χρόνια– μηδενικό εξωτερικό δανεισμό και θα παρακαλούσα πολύ να ανατρέχετε στα στοιχεία.

Το 1993 παραλάβαμε από τη Νέα Δημοκρατία μια οικονομία με αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης και με ανάγκες εξυπηρέτησης του χρέους το σύνολο –το τονίζω αυτό– των εσόδων του κράτους. Όταν λέω «εξυπηρέτηση του χρέους», εννοώ μόνο τόκους. Δεν εννοώ τα χρεολύσια.

Παραλαμβάνετε μια οικονομία το 2004 με σημαντικούς ρυθμούς ανάπτυξης και πλήρη ισορροπία. Και τι παραδίδετε το 2009; Αδιέξοδο.

Άρα, λοιπόν, επειδή το μαχαίρι έχει φθάσει στο κόκαλο, πρέπει επιτέλους να ξαναδούμε τα πράγματα από την αρχή και να αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Δεν υπάρχουν δυστυχώς άλλα περιθώρια.

Το κέντρο του ενδιαφέροντος είναι το οικονομικό πρόβλημα, το οποίο προφανώς ξεκίνησε ως θεσμικό πρόβλημα απουσίας

εποπτείας και ελέγχου και εξελίχθηκε σε σοβαρότατο πρόβλημα ελλείμματος και χρέους. Οι λύσεις που επιλέγησαν ή που επιβλήθηκαν από τους δανειστές μας επέκτειναν και μετακύλησαν το πρόβλημα στο σύνολο της οικονομίας.

Σήμερα εξακολουθούμε να έχουμε πρόβλημα ανταγωνιστικότητας και παραγωγικότητας. Αλλά ταυτόχρονα έχουμε πρόβλημα ρευστότητας, χρηματοδότησης της οικονομίας και τεράστιο πρόβλημα ζήτησης. Τελικά, έχουμε πρόβλημα ανάπτυξης και δυστυχώς συνεχούς αιμορραγίας σε ό,τι αφορά την απώλεια θέσεων εργασίας. Είναι εμφανές ότι οι κοινωνικές αντοχές εξαντλούνται πολύ γρήγορα.

Δεν απειλείται μόνο η οικονομία. Υπάρχει θέμα πολιτικής νομιμοποίησης, αλλά και απειλή για τη δημοκρατία, την κοινωνική συνοχή, την ασφάλεια, την άμυνα ακόμα και την κυριαρχία της χώρας. Αντιμετωπίζουμε, λοιπόν, συνολική εθνική κρίση. Άρα, εδώ δεν χωρούν προσωπικές, κομματικές σκοπιμότητες και γραμμές. Δεν χωρά όποιο μικροσυμφέρον. Προέχει και κυριαρχεί η επιβίωση της χώρας.

Βεβαίως, θα σας πω ότι με βάση και την τελευταία εμπειρία, οι άτυπες διαβουλεύσεις των πολιτικών αρχηγών δεν μπορούν να αγνοήσουν τη δεδηλωμένη πλειοψηφία της Βουλής και προφανώς τη λαϊκή εντολή. Η συνεννόηση και η συναίνεση για κοινή πορεία είναι όμως, αναγκαιότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αντιμετώπιση του πρωτογενούς ελλείμματος, δηλαδή, του ετησίου ελλείμματος στη λειτουργία του δημοσίου, χωρίς την επιβάρυνση της εξυπηρέτησης του χρέους –τόκοι, χρεολύσια– είναι το πρώτο που πρέπει να γίνει. Μια στρατηγική επιβίωσης δεν μπορεί να βασίζεται κατά προτεραιότητα στη βιωσιμότητα του χρέους, προφανώς, δεν μπορεί να την αγνοήσει, αλλά κατά κύριο λόγο αυτή η στρατηγική πρέπει να στηρίζεται στο μηδενισμό του δημοσιονομικού πρωτογενούς ελλείμματος. Το θέμα της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας πρέπει να το δούμε σε αυτή τη βάση.

Τότε και μόνο τότε, κύριοι συνάδελφοι, δεξιά και αριστερά, μπορούμε να διαπραγματευθούμε το χρέος και τους όρους εξυπηρέτησής του. Μοναδική στρατηγική, λοιπόν, είναι η βελτίωση της διαπραγματευτικής μας θέσης.

Κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα του χρόνου είναι κρίσιμο. Μοναδικός κανόνας των εταίρων και των δανειστών σε σχέση με το «ελληνικό πρόβλημα» είναι η σχέση κόστους, οφέλους – να σταματήσουν οι ψευδαισθήσεις– αυτό μπορεί να ανατραπεί ανά πάσα στιγμή.

Για την αντιμετώπιση του ελλείμματος θα πρέπει να περιοριστούν δραστικά τα έξοδα και ταυτόχρονα να αυξηθούν τα έσοδα. Νομίζω ότι τα φορολογικά και εισπρακτικά έσοδα οριζόντιας λειτουργίας έχουν εξαντλήσει από καιρό τη δυνατότητά τους. Για να βελτιωθούν τα έσοδα, θα πρέπει να επανεκινήσουμε πλήρως την οικονομία και να επιτύχουμε ολοένα αυξανόμενο ρυθμό ανάπτυξης. Χρειάζονται γρήγορες αποφάσεις και επενδύσεις.

Για τη μείωση του κόστους λειτουργίας του δημοσίου, τη μείωση της σπατάλης, τις απαιτούμενες γρήγορες αποφάσεις, την προσέλκυση επενδύσεων απαιτείται ως πρώτη προϋπόθεση η πάταξη της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς. Άρα, χρειάζεται μία ισχυρή και αποτελεσματική Κυβέρνηση. Δεν πιστεύω προσωπικά στο μικρό κυβερνητικό σχήμα. Θέλει δυνατό και αποτελεσματικό κυβερνητικό σχήμα για να αντιμετωπίσει τη γραφειοκρατία και τη διαφθορά.

Ο Πρωθυπουργός επιμένει –και νομίζω ότι σωστά επιμένει– να υπολογίζει –υπάρχουν και υπολογισμοί ξένων οίκων– το αρνητικό αποτέλεσμα της επίπτωσης της διαφθοράς στο ΑΕΠ στο 8%. Το πρωτογενές όμως έλλειμμα είναι της τάξης του 3%. Ιδού, λοιπόν, πεδίο δόξης λαμπρόν, μιλάω για τους υπόλοιπους.

Για την επιτάχυνση της λειτουργίας η Κυβέρνηση θα πρέπει να αντιληφθεί ότι το πρόβλημα δεν είναι οι αρμοδιότητες, κύριε Υπουργέ Αγροτικής Ανάπτυξης, είναι οι συναρμοδιότητες. Συναρμοδιότητες, λοιπόν, Υπουργών και υπηρεσιών. Άρα, απαιτείται συντονισμός ad hoc για τα ζητήματα συγκεκριμένα που αφορούν κοινές αποφάσεις μεταξύ συναρμοδίων. Καλός είναι ο κεντρικός και υψηλός συντονισμός. Αλλά εάν δεν καταφέρουμε να συντονίσουμε τις υπηρεσίες στη συναρμοδιότητά τους, έχουμε χάσει το παιχνίδι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θα τραβήξω πολύ το χρόνο. Θα φέρω ένα παράδειγμα και μόνο. Κύριε Υπουργέ, δεν είναι δυνατόν επί είκοσι μήνες να μην μπορούμε να έχουμε διοίκηση στον Οργανισμό Ανάπτυξης Δυτικής Κρήτης. Επιτέλους, είκοσι μήνες για ένα συμβούλιο, το οποίο συνίσταται από θεσμικούς εκπροσώπους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι θα πρέπει να γίνει από όλους κατανοητό ότι απαιτείται επιστράτευση όλων των δυνάμεων και διάταξη μάχης για τη δημιουργία εισοδήματος. Η πρόκληση για την καινούργια Κυβέρνηση, αλλά και για το σύνολο της πολιτικής ηγεσίας με την ευρύτερη έννοια είναι να παράξουμε εισόδημα.

Νομίζω ότι η δημιουργία εισοδήματος και οικονομικού και κοινωνικού πλεονάσματος αποτελεί τη μοναδική διέξοδο από την κρίση. Για να επιτευχθεί, όμως, αυτός ο στόχος απαιτείται, επίσης, κοινωνική συνεννόηση και συμμετοχή. Τα ζητήματα αυτά δεν είναι εύκολα. Θα πρέπει όλοι να ανταποκριθούμε στο ύψος των περιστάσεων και της ανάγκης.

Για μας είναι το θέμα, για μας είναι το πρόβλημα. Σε λίγο ενδεχομένως θα γίνει εντελώς κατανοητό ότι δεν μπορούμε να ξεχωρίζουμε συμπολίτευση και αντιπολίτευση. Σε εθνικούς όρους και με ευρύτατη συναίνεση, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τη σημερινή κρίση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Όλοι μαζί θα πρέπει να υπερβούμε τους εαυτούς μας και να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το Προεδρείο θέλει να υπερβαίνετε τους εαυτούς σας, αλλά να κρατάτε το χρόνο, για να μπορούν να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου, η οποία δεν υπερβαίνει ποτέ το χρόνο.

Ορίστε, κυρία Πασχαλίδου, έχετε το λόγο.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Σήμερα είναι μία ημέρα βαριά για την Εθνική Αντιπροσωπεία. Θέλω να συλλυπηθώ την οικογένεια του συναδέλφου Άγγελου Τζέκη και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ενός συναδέλφου που έφυγε πρόωρα και ξαφνικά. Ένας συνάδελφος που από το 1982 πάλευε για τους εργαζόμενους και τους αγρότες με σθένος μέσα από τις γραμμές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Είναι μεγάλη απώλεια για την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Πριν από μένα ο συνάδελφος κ. Βαλυράκης μίλησε για επιστράτευση για τη δημιουργία εισοδήματος. Πάω στην «GUARDIAN», το έχει σήμερα η «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» ως βασικό άρθρο. Η βρετανική «GUARDIAN» λέει: «σκλάβοι, δέσμοι της Ευρώπης είναι η Ελλάδα». Τονίζει ότι η ελληνική Κυβέρνηση είχε μεγαλύτερη διαπραγματευτική δύναμη από αυτή που χρησιμοποίησε απέναντι στην Κομισιόν, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Λέει ότι αυτό που θυμώνει ακόμα περισσότερο τους Έλληνες -γιατί μιλάει για τους Έλληνες που είναι στους δρόμους αυτή τη στιγμή για εικοστή έκτη μέρα, αν δεν κάνω λάθος- είναι ότι η συλλογική τιμωρία τους επιβάλλεται από ξένες δυνάμεις, την Κομισιόν, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Συντηρητικά, υπερεθνικά ινστιτούτα, που δε λογοδοτούν σε κανέναν. Η Ελλάδα, εξηγεί η «GUARDIAN», δε θα προέβαινε ποτέ σε τέτοιες κινήσεις, αν δεν ήταν μέλος της Ευρωζώνης. Λέει και άλλα. Και στο τέλος θα αναφέρω ένα ακόμα κομμάτι.

Αναφέρει: «μια δημοκρατικά υπόλογη Κυβέρνηση θα μπορούσε να είχε υιοθετήσει πιο σκληρή γραμμή απέναντι στις ευρωπαϊκές αρχές. Για παράδειγμα, θα μπορούσε να ξεκινήσει μορατόριουμ για τους τόκους των δανείων της, που αντιστοιχούν σήμερα στο 6,6% του ΑΕΠ και θα φτάσουν σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, το 2014, στο 8,6%. Κάτι τέτοιο θα απελευθέρωνε, βεβαίως, κεφάλαια για ένα σοβαρό πρόγραμμα τόνωσης της οικονομίας, ενώ η Κυβέρνηση θα διαπραγματευόταν την αναπόφευκτη διαγραφή χρέους. Φυσικά, οι ευρωπαϊκές αρχές που κοιτούν από την πλευρά των μεγάλων

τους τραπεζών και τα συμφέροντα των πιστωτών θα εξοργίζονταν. Η στάση αυτή όμως θα μπορούσε να αποτελέσει μια λογική αρχική διαπραγματευτική θέση της Ελλάδας».

Με όλα αυτά, δεν μπορεί να υπάρξει επιστράτευση για δημιουργία εισοδήματος όταν κόβονται τα πάντα, όταν η ανεργία είναι «στο κόκκινο», όταν η κυβέρνηση δεν έχει αφήσει τίποτα όρθιο και συνεχίζει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να δούμε τα γεγονότα της τελευταίας εβδομάδας και ειδικότερα του τριήμερου Τετάρτη με Παρασκευή, ημέρα ανασχηματισμού και ορκωμοσίας της νέας Κυβέρνησης, η οποία θεωρώ ότι σφράγισε την ιστορία της ελληνικής πολιτικής σκηνής. Η ροή των γεγονότων, η ακολουθία των όσων προαναγγέλλθηκαν και συζητήθηκαν και των όσων τελικά έπραξαν οι εκπρόσωποι, βασικά των κομμάτων εξουσίας και ιδιαίτερα η κυβερνητική παράταξη, χαρακτηρίστηκαν ως μια ανεπανόληπτη φαρσοκωμωδία.

Με τον κόσμο της εργασίας να βρίσκεται στους δρόμους και στις πλατείες όλης της χώρας, αντιδρώντας σθεναρά στην αδιέξοδη και καταστροφική πολιτική, ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας, αντί να ανατρέξει στη λαϊκή βούληση, ανασχημάτισε την Κυβερνητική Επιτροπή. Άλλαξε ο Μανωλιός και έβαλε τα ρούχα του αλλιώς.

Βέβαια, το σενάριο της εθνικής συνεννόησης με την Αξιωματική Αντιπολίτευση, που έπαιξε έντονα για δυο εικοσιτετράωρα, έδωσε χώρο στην πρόσκαιρη αλλαγή προσώπων της κυβερνητικής παράταξης του ΠΑΣΟΚ. Δηλαδή, το ΠΑΣΟΚ μετά τη σύγκληση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας κατάφερε το ακατόρθωτο. Να απορροφήσει τους κραδασμούς της μνημονιακής πολιτικής του βάζοντας στην Κυβέρνηση και πρόσωπα που ήταν απέναντί σ' αυτήν την αντιλαϊκή πολιτική του. Και θεωρεί ότι πήρε μια ολιγόχρονη παράταση.

Τελικά, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, διασώσατε την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, αλλά έχετε πετάξει στον κάλαθο των αχρήστων τη διάσωση της κοινωνίας; Δίνετε συγχωροχάρτι στην προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ νομιμοποιώντας τη νέα; Η πολιτική είναι ίδια.

Και δεν κατανοώ ούτε τη Νέα Δημοκρατία, βεβαίως, ούτε το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό με τα πίσω και μπρος, τη στιγμή που επί της ουσίας δεν έχουν καμμία διαφορετική πολιτική. Στόχευσε ακριβώς όμως την ίδια. Δηλαδή, τι θέλουν; Θέλουν αποκρατικοποιήσεις, θέλουν απολύσεις στο δημόσιο, στήριξη τραπεζών και γενικότερα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και όχι βεβαίως των μικρομεσαίων στρωμάτων, που τείνουν συνεχώς στη φτώχεια.

Όψιμα ακούμε από τον κ. Πρωθυπουργό ότι ως το φθινόπωρο θα πάει σε δημοψήφισμα για συνταγματικές αλλαγές. Τι εμπόδιζε την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να κάνει δημοψήφισμα πέρυσι πριν το μνημόνιο; Τι φοβόταν η προηγούμενη κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός; Γιατί δεν άκουσε την Αριστερά αλλά βασικά τον ίδιο τον ελληνικό λαό, που αντέδρασε στη λαίλαπα των πιο σκληρών μέτρων από τη μεταπολίτευση και μετά; Γιατί τώρα θυμηθήκατε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, το Σύνταγμα που οι ίδιοι το έχετε κάνει κουρελόχαρτο;

Γιατί αφήσατε τα κυριαρχικά δικαιώματα του κράτους να τα διαχειρίζεται ένας και μόνος άνθρωπος, ο Υπουργός Οικονομικών, με εκείνη την πραξικοπηματική τροπολογία, που κατατέθηκε στις 7 Μάη 2010, που λέει ότι οι διεθνείς συμβάσεις δεν θα κυρώνονται από τη Βουλή; Μόνο αν και όταν θέλει ο εκάστοτε Υπουργός Οικονομικών, της εκάστοτε κυβέρνησης, τότε θα έρχεται και θα μας ενημερώνει;

Ο κ. Παπακωνσταντίνου μετακινήθηκε στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, για να περάσει χωρίς ενστάσεις η απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας και η ιδιωτικοποίηση ενός επικερδούς για το δημόσιο κλάδο κομβικής σημασίας. Έτσι έχουν τα πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Επανελημμένα ο ΣΥΡΙΖΑ –και όχι μόνο- έχουμε ζητήσει να έρθει εδώ η διεθνής σύμβαση και να γίνει τουλάχιστον ενημέρωση. Ένα χρόνο και πλέον μετά δεν έχει γίνει τίποτα. Αυτό το προσπερνάτε. Πώς θα προσπεράσετε όμως την ίδια την κοινωνία που αφυπνίστηκε και είναι στους δρόμους; Πώς θα περάσετε με-

θαύριο από την Ολομέλεια το μεσοπρόθεσμο, καλώντας τους πολίτες να πληρώσουν ένα υπέρογκο δημόσιο χρέος, που δεν είναι δικό τους, αλλά των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, του πελατειακού κράτους που γιγαντώσατε και του χρηματοπιστωτικού συστήματος;

Η «GUARDIAN» τα λέει ευθαρσώς. Σκληρή διαπραγμάτευση και διαγραφή χρέους. Γιατί δε δώσατε μάχες να διαγραφεί τουλάχιστον το μεγαλύτερο μέρος του χρέους και για το υπόλοιπο να επιμηνυθεί ο χρόνος αποπληρωμής και να μικρύνει το επιτόκιο του, ώστε να διασωθεί η χώρα; Εσείς ρίξατε τη χώρα στην πτώχευση και τώρα κινδυνολογείτε. Γιατί συνεχίζετε τη στήριξη στους δανειστές και τις τράπεζες με τα ληστρικά επιτόκια στο δημόσιο, αλλά και στον ιδιωτικό δανεισμό; Οι πλειστηριασμοί είναι προ των πυλών και οι τράπεζες άτεγκτες.

Και αν μου πείτε για τη ρύθμιση των χρεών των νοικοκυριών ότι δεν λειτουργεί -και έτσι καταθέσαμε και ερώτηση την προηγούμενη εβδομάδα- γιατί δεν διαπραγματευθήκατε κατά πολύ χαμηλότερα επιτόκια δανεισμού; Αν όχι το 1%, με το οποίο δανείζονται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα οι τράπεζες με τις εγγυήσεις του ελληνικού δημοσίου, τουλάχιστον ένα 2%, ένα 3%. Δεν το κάνατε ούτε εσείς ούτε η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί δεν προβαίνετε σε εθνικοποίηση-κοινωνικοποίηση του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ελλάδα, ώστε στο και πέντε να διασφαλίσετε τη βιωσιμότητά της; Γιατί ξεπουλάτε κοινωνικούς οργανισμούς -μέχρι και το νερό- και ό,τι δημόσιο υπάρχει και εκχωρείτε στους ξένους επενδυτές το μέλλον των παιδιών μας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμα της χώρας μας επιβάλλει να ψηφίσουμε βάσει τη συνείδησή μας ως εκφραστές του ελληνικού λαού, που είναι προδομένος και αγανακτισμένος. Η βούληση αυτού του λαού είναι να μην περάσει το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και να κάνουμε τα πάντα μέχρι την κατάργηση του μνημονίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δεν μας έδωσε κανένας ψήφο, τουλάχιστον από το 98% του ελληνικού λαού, για να λειτουργούμε ως τιμητές του μεγάλου κεφαλαίου και των τραπεζών. Οι πλατείες βοούν και πρέπει να τις ακούσουμε και να καταψηφίσουμε ό,τι διαλύει τον κοινωνικό ιστό και τις ζωές των πολιτών.

Και ψήφο εμπιστοσύνης βεβαίως από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ δεν παίρνετε.

Και ένα τελευταίο. Δεν πρόκειται να ασχοληθώ με όλα αυτά που ακούγονται από κυβερνητικά στόματα για το ΣΥΡΙΖΑ. Ο κόσμος ξέρει. Και αν έχει επιλέξει η Κυβέρνηση ως άμυνα την επίθεσή της σε ένα κοινοβουλευτικό κόμμα, το ΣΥΡΙΖΑ, θα κρίνει ο ελληνικός λαός, όπως κρίνει όλους μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θέλω να υπενθυμίσω ότι ο χρόνος αφαιρείται από τους συναδέλφους. Δεν αφαιρείται από το Προεδρείο. Πρέπει να τηρείται. Είναι πάρα πολλοί οι εγγεγραμμένοι.

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Πρέπει να τηρηθεί ο χρόνος. Εγώ προτείνω να μειώσουμε κιόλας οι Κοινοβουλευτικοί το χρόνο μας, για να μιλήσουν οι συνάδελφοι Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε με τα έξι λεπτά και να κλείνει στα επτά με την ανοχή, για να έχουμε τη δυνατότητα...

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Ο μέσος όρος ομιλίας στα δέκα λεπτά, σε κάθε τρεις συναδέλφους, που μιλάνε χάνεται η σειρά του ενός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Η πρότασή μου είναι, αν συμφωνεί το Σώμα, να είναι έξι λεπτά η ομιλία και με την ανοχή να πάει στα επτά λεπτά.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Επομένως, ξεκινάει από τον κ. Βλατίη. Έξι λεπτά και στα επτά λεπτά θα διακόπτεται. Επτάλεπτο θα είναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ποιος συμφώνησε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Τώρα δεν το είπα; Δεν συμφωνήσατε; Ποιος δε συμφωνεί;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Όλοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν πρόκειται να φεύγει από το επτάλεπτο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ας μιλήσει ένα Υπουργός λιγότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα έχουμε αντεγκλήσεις; Αυτό που σας λέω είναι πολύ πιο βολικό;

Θέλω να σας ενημερώσω ότι η συνεδρίαση θα σταματήσει στη 1:00 και θα μιλήσουν σήμερα τέσσερις Υπουργοί. Για να έχετε κατά νου τον προγραμματισμό.

Θεωρώ όμως, ότι αν πούμε να διαρκεί η ομιλία του κάθε συναδέλφου έξι λεπτά και με την ανοχή να πηγαίνει στο επτάλεπτο και να τελειώνουμε, αυτό είναι πολύ πιο καλό.

Θα βάλω λοιπόν, έξι λεπτά και στα επτά θα τελειώνουμε. Συμφωνούμε σε αυτό.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Βλατίης για έξι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητέ φίλε Άγγελε, αν αυτό που ξεκίνησες είναι το μεγάλο ταξίδι, εγώ σου εύχομαι ο προορισμός σου να είναι αυτός που προσδοκούσες όταν ήσουν στη ζωή, κοντά μας. Συλλυπητήρια σε όσους σε πενθούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα διαπιστώσετε από την ομιλία μου ότι δεν έχω κανένα σκοπό να κάνω καμμία αντιπαράθεση με κανένα κόμμα. Πιστεύω άλλωστε, ότι οι ώρες που περνάει η χώρα μας πρέπει να μας κάνουν να είμαστε πάνω από αυτές τις αντιπαραθέσεις.

Ωστόσο, δεν θα αντέξω στον πειρασμό να αναφερθώ σε ένα προηγούμενο συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος μίλησε για μια στοιχειά κακοδιαχείριση. Είμαι σίγουρος ότι τα στοιχεία αυτά για την κακοδιαχείριση, που ανέφερε τα βρήκε αναρτημένα στο διαδίκτυο, με βάση το νόμο για τη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» που ψήφισε αυτή η Κυβέρνηση, όπου οποιαδήποτε δαπάνη και οποιαδήποτε πράξη της διοίκησης για να είναι νόμιμη πρέπει να αναρτηθεί στο διαδίκτυο. Θα ήθελα απλώς να του θυμίσω ότι η νεοδημοκρατική ΕΡΤ είναι ήδη στον εισαγγελέα. Τέλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας περνάει μια πρωτοφανή κρίση, κρίση οικονομική, πολιτική, κοινωνική, μια κρίση που βγάζει τώρα στην επιφάνεια όλα τα χρόνια προβλήματα αυτής της χώρας: Ένα τεράστιο έλλειμμα που δημιουργήθηκε από ένα πελατειακό κράτος, ένα υπέρογκο, πανάκριβο και συγχρόνως αναποτελεσματικό κράτος. Ένα υπέρογκο χρέος που μας οδήγησε σε αδυναμία δανεισμού της χώρας.

Έτσι οδηγηθήκαμε στο χείλος του γκρεμού, ένα βήμα πριν από την πτώχευση, από τη στάση πληρωμών, από το χάος, από τη δυστυχία. Από αυτήν την κατάσταση παραλάβαμε αυτή τη χώρα. Γι' αυτήν την κατάσταση υπάρχουν φυσικά αιτίες.

Ο ένας δρόμος που πρέπει, λοιπόν, να ακολουθήσουμε σήμερα είναι αυτός της εύρεσης και της ανίρεσης αυτών των αιτιών. Έχουμε χρέος όλοι, όλα τα πολιτικά κόμματα, όλοι οι πολιτικοί, εμείς, ο καθένας ξεχωριστά με θάρρος, με ειλικρίνεια, με αυταπάρνηση και με θυσίες πολλές φορές να βρούμε τη ρίζα του κακού, να βρούμε όλα αυτά που οδήγησαν σε παρακμή την οικονομία, την πολιτική, τους θεσμούς, την κοινωνία, να τα αναδείξουμε και να τα αλλάξουμε με τα ιδεολογικά πιστεύω του ο καθένας. Κανένας δεν έχει δικαίωμα να αναιρεί τα ιδεολογικά του πιστεύω του. Να βρούμε όμως και να δουλέψουμε πάνω στα πεδία που μας ενώνουν. Και υπάρχουν πολλά. Μόνο έτσι θα δώσουμε ένα ισχυρό μήνυμα ενότητας στους πολίτες, αυτούς που είναι απέναντι και μας μουντζώνουν όλους, πολλές φορές συλλήβδην, πολλές φορές άκριτα, αλλά και πολλές φορές δίκαια. Γιατί ο διχασμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αποδεδειγμένο ιστορικά ότι οδήγησε τη χώρα στην καταστροφή. Εκεί θα την οδηγήσει και σήμερα, αν δεν τον αποφύγουμε.

Υπάρχει όμως, και ένας άλλος δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουμε σήμερα, αυτός της σκληρής καθημερινότητας. Πρωτίστως, η νέα Κυβέρνηση, την οποία στηρίζουμε -και αυτό θα το επισφραγίσουμε αύριο με τη ψήφο μας- καλείται να σταθεί αντάξια των περιστάσεων, να εξασφαλίσει την ομαλή πορεία και τη σταθερότητα αυτής της χώρας.

Η στήριξη η οποία εξασφαλίστηκε μέχρι τώρα αποδείχθηκε ότι

δεν φτάνει, για να μας οδηγήσει ξανά σε ομαλό δανεισμό από τις αγορές μέσα στο 2012, όπως είχε προϋπολογισθεί. Η νέα Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου καλείται εκ νέου να διαπραγματευθεί σκληρά για την ένταξη στο νέο μηχανισμό στήριξης και την εξασφάλιση του νέου δανείου μέχρι το 2014.

Συγχρόνως, όμως καλείται να φέρει εις πέρας και ένα πιτάνιο έργο: Μαζί με τα σκληρά μέτρα δημοσιονομικής πειθαρχίας που πρέπει να πάρει και που προκαλούν την αντίδραση και την ανησυχία στους πολίτες, πρέπει να ξαναφέρει τη σταθερότητα σε αυτήν τη χώρα. Πρέπει να ξαναγυρίσει η αισιοδοξία στην οικονομία. Πρέπει να ανακτηθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών στους θεσμούς με δικαιοσύνη στη φορολογία. Ο νέος νόμος για τη φορολογία δεν μπορεί να είναι ένας οριζόντιος νόμος, πρέπει να είναι ένας δίκαιος νόμος με μέτρα για την πάταξη της φοροδιαφυγής. Πρέπει να εντείνουμε τα μέτρα κατά της φοροδιαφυγής άμεσα και να στηρίξουμε τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες. Γιατί στους δύσκολους καιρούς φαίνεται η αλληλεγγύη στις κοινωνίες. Τέλος, πρέπει να υπάρχει πλήρης διαφάνεια στη λειτουργία τους.

Σε αυτήν την προσπάθεια όμως, η Κυβέρνηση δεν μπορεί να είναι μόνη. Όλοι εμείς οι Βουλευτές, η πνευματική ηγεσία της χώρας, οι αποκεντρωμένοι θεσμοί πρέπει να κάνουμε δική μας υποχρέωση τη μετατροπή αυτής της κρίσης και της αντίδρασης του κόσμου σε δύναμη παραγωγική, σε δύναμη δημιουργική, γιατί οι πολίτες αισθάνονται τη συνευθύνη για το ξεπέρασμα της κρίσης. Πρέπει να δράσουμε τοπικά και περιφερειακά με συγκεκριμένες πρωτοβουλίες. Να μετατρέψουμε για παράδειγμα το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης που τρέχει τώρα σε μοχλό αναπτυξιακών πρωτοβουλιών και να μην το αφήσουμε να σβήσει πνιγμένο μέσα στην απίστευτη κρατική γραφειοκρατία. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να ξεκουνήσουμε τις διαχειριστικές αρχές και όλους αυτούς τους μηχανισμούς που δεν το αφήνουν σήμερα να απελευθερωθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να θυμίσω σε όλους ότι αυτή η δεκαετία, όπως και προηγούμενες, όπως η δεκαετία του '30, είναι σίγουρο ότι θα αφήσει βαθύ το αποτύπωμα της στις επόμενες δεκαετίες. Πολλά θα εξαρτηθούν από το πώς θα πάνε τα πράγματα. Είναι στο χέρι μας αυτό το αποτύπωμα να είναι ένα λαμπρό αποτύπωμα και όχι άλλη μια μελανή σελίδα της ιστορίας μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιος Μπούρας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να εκφράσω και εγώ με τη σειρά μου τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του πολύ αγαπητού συναδέλφου, του Αγγελου Τζέκη, αλλά και στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Επειδή είναι ακόμη μέσα στην Αίθουσα ο κ. Βαλυράκης -για την αποκατάσταση και μόνο της αλήθειας, κύριε Βαλυράκη- αν και τα έχουμε εξηγήσει πολλές φορές, θα το κάνουμε για μια ακόμη φορά, τα περί χρέους δηλαδή. Να σας θυμίσω -και αν θέλετε κάνετε και μια συζήτηση, προ ημερησίας, ό,τι θέλετε -για την εξέλιξη του χρέους στη χώρα, ότι το 1981 το χρέος στην Ελλάδα ήταν το 28% του ΑΕΠ. Το 1989 το παραδώσατε περίπου στο 70% του ΑΕΠ. Την περίοδο '90-'93 κατέπεσαν όλες οι εγγυήσεις που έγιναν την περίοδο '81-'89, με συνέπεια να έχουμε αυτή την αύξηση του χρέους την περίοδο '90-'93. Βέβαια, είναι περιττό να θυμίσω ότι η κυβέρνηση Ζολώτα, η οικουμενική, τότε, την περίοδο '89-'90 προσέτρεξε σε δανεισμό για να πληρώσει μισθούς και συντάξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση διεξάγεται κάτω από τη σκιά των εξαιρετικά δυσμενών οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών εξελίξεων. Όλοι οι οικονομικοί δείκτες αποτυπώνουν ανάγλυφα το μέγεθος του προβλήματος, μέσα από το οποίο επιβεβαιώνεται η πλήρης αστοχία της πολιτικής που ακολουθεί η Κυβέρνηση όλο αυτό το διάστημα.

Η ύφεση βάθυνε. Το ΑΕΠ της χώρας υποχώρησε. Η ανεργία

διογκώθηκε. Ο πληθωρισμός διευρύνθηκε. Η ανταγωνιστικότητα επιδεινώθηκε. Το πραγματικό εισόδημα των νοικοκυριών συρρικνώθηκε. Το βιοτικό επίπεδο των πολιτών έπεσε σημαντικά. Ο κλάδος της οικοδομής -που δεν ακούγεται τίποτα σήμερα- παρέλυσε. Το κόστος δανεισμού διογκώθηκε. Όλοι οι διεθνείς οίκοι μας βγάζουν καθημερινά, όχι κίτρινες πλέον, αλλά κοκκινίζουσες κάρτες.

Το ΠΑΣΟΚ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κέρδισε τις εκλογές υποσχόμενο τα πάντα στους πάντες, ενώ γνώριζε την αλήθεια, την οποία έχουμε διευκρινίσει όσοι μετέχουμε στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων επανειλημμένως. Την επιβεβαίωσε ο κ. Προβόπουλος όταν ήρθε επίσημα στη Βουλή και ανέφερε ότι είχε ενημερώσει τον κ. Παπανδρέου στις 18 Σεπτεμβρίου του 2009.

Ποια είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικονομική συνηγορία που ακολουθεί η Κυβέρνηση σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία; Αυτή της εύκολης λύσης. Δηλαδή, επιβολή νέων φόρων, αύξηση των φορολογικών συντελεστών και, βεβαίως, περικοπή μισθών και συντάξεων, επιβολή έκτακτων εισφορών σε επιχειρήσεις και ιδιώτες και παντελής έλλειψη αναπτυξιακού προσανατολισμού.

Η στάση της Κυβέρνησης αποδεικνύει περίτρανα την παταγώδη αποτυχία της μνημονιακής πολιτικής και την απόλυτη ανακολουθία λόγων και έργων του ΠΑΣΟΚ. Αυτή την ανακολουθία πληρώνει σήμερα η χώρα.

Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, σε αυτόν τον ενάμιση χρόνο ασκήσαμε μία αντιπολίτευση, όχι εύκολη, όχι συνηθισμένη και σίγουρα πολύ διαφορετική από εκείνη που είχε μάθει να ασκεί το ΠΑΣΟΚ ως Αντιπολίτευση, τότε που έλεγε «όχι» σε όλα. Εμείς δεν κατεβάσαμε τον κόσμο στους δρόμους. Δεν είπαμε «όχι» σε όλα. Απεναντίας, στηρίξαμε κάθε μεταρρυθμιστική προσπάθεια.

Η Κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου συνειδητά οδήγησε τη χώρα στο μνημόνιο, φουσκώνοντας το τελευταίο τρίμηνο το έλλειμμα και απαξιώνοντας, στη συνέχεια, την ελληνική οικονομία με τις δηλώσεις, αν θυμάστε, περί «Τιτανικού», περί «διεφθαρμένης χώρας» κ.λπ.. Ο κ. Παπανδρέου συνειδητά αποπροσανατόλιζε τον ελληνικό λαό, ενώ παρασκηνιακά -να το ξαναθυμηθούμε- είχε επιλέξει και συζητούσε την περίπτωση της χώρας με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Η Πατρίδα μας βρίσκεται σε ένα φαύλο κύκλο ύφεσης και χρέους. Οι δυσμενείς εξελίξεις επιβεβαιώνουν τις αντιρρήσεις που διατυπώνει η Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρός μας, ο Αντώνης ο Σαμαράς, για την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, καθώς επίσης και για την πρόχειρη, πειραματικού χαρακτήρα και χωρίς σχέδιο, χάραξη πολιτικής.

Παίρνετε τώρα, για το 2011, μέτρα ύψους 21 δισεκατομμυρίων ευρώ για να περιορίσετε το έλλειμμα κατά 7 δισεκατομμύρια ευρώ. Τι γίνονται τα υπόλοιπα 14 δισεκατομμύρια; Αυτή είναι η πολιτική σας.

Όταν εμείς λέγαμε για πάγωμα μισθών και συντάξεων, το ΠΑΣΟΚ έλεγε «λεφτά υπάρχουν». Όταν εμείς λέγαμε «πάρτε μέτρα» από όταν αναλάβατε τη διακυβέρνηση -σας το είπε και η κ. Παπανδρέου φαντάζομαι, το υπενθύμιζε και προχθές- τότε εσείς διαφωνούσατε στο ύψος των επιδομάτων που μοιράζατε. Και σήμερα που ζητάμε αλλαγή πολιτικής, εσείς μπλοφάρετε για δήθεν συναίνεση.

Δεν είμαστε, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι το ίδιο, όσο κι αν η Κυβέρνηση προσπαθεί με κάθε τρόπο να το καλλιεργήσει αυτό.

Η Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρός μας, ο Αντώνης ο Σαμαράς, με υπευθυνότητα ζητάει αλλαγή των όρων του μνημονίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αντ' αυτού, η Κυβέρνηση Παπανδρέου - Βενιζέλου έρχεται με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και επιμένει στο ίδιο λάθος: Περισσότερες οριζόντιες περικοπές και σκληρότερους φόρους πάνω στους ίδιους ώμους. Ωμούς, όμως, που μπορούν να αντέξουν άλλο!

Η Νέα Δημοκρατία σε αυτό το λάθος δεν μπορεί να δώσει συναίνεση. Στην ερώτηση -τη θέτουν και μερικοί δικοί σας συνάδελφοι, την έθεσε και ο κ. Παπανδρέου- «πώς έφτασε η Ελλάδα

σε αυτό το σημείο και δεν έγιναν τα προηγούμενα χρόνια οι αναγκαίες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις», η απάντηση, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι μία: Επειδή εσείς και το κόμμα σας δεν αφήσατε να γίνει κάτι τέτοιο, торπιλίζοντας κάθε μεταρρύθμιση. Και να θυμίσω; Ούτε την εγγύηση των καταθέσεων δεν στηρίζατε στην αρχή της κρίσεως. Ούτε την ενοποίηση των ταμείων. Ούτε τη στήριξη της ρευστότητας στην αγορά. Θυμάστε τι λέγατε για τα 28 δισεκατομμύρια.

Κι έρχεστε τώρα και αντί για μία κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, κάνατε μία ανακύκλωση των ιδίων προσώπων. Θυμάστε τι γινόταν την περασμένη εβδομάδα εδώ στους διαδρόμους; Εσείς λέγατε ότι πρέπει να φύγουν όλοι. Κι έγινε μία ανακύκλωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ο ανασχηματισμός αυτός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτυπώνει μία απέλπιδα προσπάθεια του ΠΑΣΟΚ να παραμείνει στην εξουσία, συμβιβάζοντας τάσεις και πρόσωπα. Αποτελεί την επιβεβαίωση της πολιτικής του αποτυχίας. Και δεν το λέμε εμείς αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Το λέτε εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ. Άλλωστε, την περασμένη εβδομάδα όλοι τα ζήσαμε. Δεν αποχώρησαν από τη Νέα Δημοκρατία τρεις συνάδελφοι Βουλευτές είτε εντελώς από τη Βουλή είτε ανεξαρτητοποιούμενοι καταγγέλλοντες, από το ΠΑΣΟΚ αποχώρησαν.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Το πρόβλημα δεν είναι η αλλαγή προσώπων, αλλά η αλλαγή πολιτικής. Και χωρίς αυτή, τα αδιέξοδα θα εντείνονται. Γι' αυτό, τη λύση πρέπει να τη δώσει ο λαός. Κι εμείς ως Νέα Δημοκρατία θα είμαστε δίπλα στο λαό, με τον Αντώνη Σαμαρά, προκειμένου η χώρα να βρει το δρόμο που της αξίζει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κώστας Σκανδαλίδης. Κύριε Υπουργέ, και σε εσάς θα γίνει περικοπή. Θα έχετε δεκαέξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ό,τι θέλετε, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι η απώλεια ενός σεμνού και τίμιου ανθρώπου, ενός μεγάλου αγωνιστή, ενός καλού φίλου, ενός προοδευτικού ανθρώπου, που για πολλά χρόνια τιμούσε με την παρουσία του την πολιτική ζωή της χώρας, έχει διπλό συμβολισμό, εκτός από το ότι είναι η ίδια μία απώλεια: Σε μία εποχή που βάλλεται το Κοινοβούλιο και οι κοινοβουλευτικοί θεσμοί, με το να χάνονται τέτοιοι άνθρωποι, χάνει σε ποιότητα η ίδια η δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα βιώνει μία μεγάλη οικονομική, κοινωνική, πολιτική και θεσμική κρίση. Το πώς και το γιατί φτάσαμε έως εδώ, έχουμε κουραστεί να το αναλύουμε και να το αντιπαλεύουμε.

Η πραγματικότητα είναι μία: Άνθρωποι στους δρόμους και στις πλατείες. Συνδικάτα που βλέπουν τα οχυρά τους να γκρεμίζονται. Αυτοδιοίκηση που ψάχνει εναγώνια το δρόμο της. Κοινοβούλιο στο επίκεντρο της αμφισβήτησης. Οικογένειες που βλέπουν την ποιότητα της ζωής τους να υποβαθμίζεται. Τοπικές και συντεχνιακές αντιθέσεις, αμετακίνητες σχέσεις εξουσίας, παγιωμένες και στάσιμες.

Δεν είναι τυχαίο ότι, ανεξάρτητα από την προσπάθεια ποδηγέτησης ή καθοδήγησης των ανθρώπων της πλατείας, η αντίδραση ξεπερνά τις παραδοσιακές αντιθέσεις και απορρίπτει συλλήβδην μία γλώσσα που ξεπεράστηκε από τα πράγματα.

Ο τόπος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ανάγκη από πυξίδα, από ελπίδα και προοπτική, από ένα βίωσιμο και δυνατό δρόμο. Ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση έχουμε ιστορική ευθύνη να πετύχουμε, να δείξουμε και να ακολουθήσουμε πειστικά αυτόν το δρόμο.

Στην οικονομική κρίση και την ύφεση οφείλουμε να απαντήσουμε με μία συνολική στρατηγική ανασυγκρότησης της χώρας. Στην κρίση των θεσμών της δημοκρατίας, της πολιτικής οφεί-

λουμε να απαντήσουμε με ένα συνολικό σχέδιο ανασύνταξης της δημοκρατίας, με ένα συνταγματικό χάρτη, που να απεικονίζονται οι συνθήκες της νέας εποχής.

Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που βρίσκεται σε εξέλιξη, πρέπει να ενταχθεί σε ένα συνολικό εθνικό σχέδιο, που οδηγεί στην Ελλάδα του 2020, ένα σχέδιο που έχει όραμα και στόχο την αναγέννηση του ελληνισμού και την επιστροφή στην ευημερία. Ο λαός πρέπει να βρει φως μπροστά του, για να δώσει τη στήριξη του, τη συμμετοχή του και την κινητοποίησή του.

Υπάρχουν κρίσιμες προϋποθέσεις, που αφορούν την εθνική στρατηγική της χώρας. Πρέπει να είμαστε σταθερά και ενεργά παρόντες στις εξελίξεις και τους στρατηγικούς διακανονισμούς στην περιοχή. Πρέπει να είμαστε σταθερά και αδιαπραγμάτευτα συνεπείς, όχι μόνο στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας, αλλά στο να ξαναβρεθούμε στο επίκεντρο των ευρωπαϊκών εξελίξεων. Πρέπει να είμαστε σταθερά και δημιουργικά συμμετοχικοί στην αναγέννηση του ευρωπαϊκού οράματος και στην προοδευτική στρατηγική της Ευρώπης για έξοδο από την κρίση. Πρέπει να είμαστε σταθερά και αξιόπιστα συνεπείς στις διεθνείς δεσμεύσεις και συμβάσεις μας.

Η δημοσιονομική προσαρμογή, η διαχείριση του χρέους και η νέα ανάπτυξη δεν συντελούνται σε κενό αέρος και σε ντελίορο ακροβατισμών.

Το «δεν χρωστάω, δεν πουλάω, δεν πληρώνω», δεν συνιστά εναλλακτική πρόταση. Είναι καθαρός τυχοδιωκτισμός.

Ο Πρωθυπουργός σ' αυτήν την κρίσιμη πορεία έθεσε τα όρια της εθνικής κυριαρχίας. Μετά το «όχι» στις επιτροπείες και την ανατροπή της εθνικής συνταγματικής τάξης, εχθές –δεν το προσέξατε– έθεσε και την άρνηση σε οποιαδήποτε διαδικασία εμπρόγιστης υποθήκευσης της δημόσιας περιουσίας, με τρόπο σαφή και κατηγορηματικό.

Το Εθνικό Κοινοβούλιο αυτές τις μέρες, ξέρει, μαθαίνει, καταλαβαίνει, τα όρια μέσα στα οποία κινούμαστε και μέσα στα οποία θα κάνουμε τη σκληρή διαπραγμάτευση.

Είναι επείγουσα ανάγκη, το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα να ενταχθεί στο εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας με δύο ενδιάμεσους στόχους. Την επιστροφή σε θετικά πλεονάσματα που σηματοδοτούν τη δυναμική επανεκκίνηση της ανάπτυξης και την ανασύνταξη της δημοκρατίας. Και οι δύο στόχοι συντελούνται σε ένα τοπίο δύσκολο και κακοτράχαλο σε συνθήκες δημοσιονομικής προσαρμογής.

Ο πρώτος στόχος σημαίνει ότι η δημοσιονομική προσαρμογή και εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών, συναρθρώνεται με τρεις παράλληλες στοχεύσεις: Την ανατροπή της σχέσης κράτους και αγοράς με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον, την αποτελεσματική πολιτική διαρθρωτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων, το δείκτη κοινωνικής προστασίας για τους αδύναμους και τους άνεργους.

Οι βασικές επιλογές που συνοδεύουν τα μακροοικονομικά μέγεθη και αφορούν ποσοτικούς στόχους, που αφορούν αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, που αφορούν αποκρτικοποίησης, που αφορούν φορολογικές εξειδικευμένες πολιτικές, εντάσσονται σε ένα μίγμα πολιτικής, που υλοποιεί αυτό το τρίπτυχο που ανέφερα προηγούμενα. Μόνο έτσι το μεσοπρόθεσμο σχέδιο θα ενταχθεί σε ένα συνολικό εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας.

Ο δεύτερος στόχος για την ανασύνταξη της δημοκρατίας αφορά εκ παραλλήλου και την εμπέδωση ενός νέου και αξιόπιστου πολιτικού συστήματος που να απαντά στην κρίση της πολιτικής και των θεσμών και στην αναβάθμιση των αντιπροσωπευτικών θεσμών και στην κατοχύρωση της διαφάνειας και της διαβουλευτικής δημοκρατίας, ούτως ώστε να μετατοπιστούν και να ανασυνταχθούν οι εξουσίες, να μπορούν να διαμορφώσουν συνθήκες πραγματικής συμμετοχής σε μια περίοδο που η πολιτική βάλλεται από παντού και αυτό προϋποθέτει μια αναθεώρηση συντακτικού τύπου από την επόμενη Βουλή. Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίες οι προτάσεις του Πρωθυπουργού και γύρω απ' αυτές πρέπει να κινηθεί η πολιτική ζωή της χώρας.

Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι γύρω απ' αυτό το δίπολο οφείλουμε να αρθρώσουμε μια συνεπή και σταθερή στρατηγική εθνικής συνεννόησης. Είναι κρίμα που η πρωτοβουλία και οι προ-

τάσεις του Γιώργου Παπανδρέου αντιμετώπισαν την άρνηση από το σύνολο σχεδόν της Αντιπολίτευσης. Οφείλουμε, όμως, κατά τη γνώμη μου να επιμείνουμε σταθερά σ' αυτήν τη γραμμή, έστω και αν την ευθύνη την κουβαλήσουμε μόνοι μας έως το τέλος της πορείας, έως τις επόμενες εκλογές, όποτε και να γίνουν και ως την υλοποίηση όλων στόχων και ενδιάμεσων πολιτικών πρέπει να ξεπεράσουμε.

Θέματα, όπως η εξυγίανση των δημοσιονομικών οικονομικών, οι αποτελεσματικές πολιτικές μεταρρύθμισης, η αναβάθμιση του κύρους των θεσμών, το κλίμα εθνικής κινητοποίησης και ευρείας συναίνεσης στις δύσκολες διαπραγματεύσεις, δεν αποτελούν ευθύνη ενός κόμματος, ενός χώρου, μιας παράταξης. Είναι συλλογική εθνική ευθύνη και είναι διαρκής η ευθύνη αυτή για όλους τους επόμενους μήνες και τα επόμενα χρόνια. Και είναι τουλάχιστον μισοποικτικό να αντιμετωπίζεται με στάση συνολικής ακύρωσης κάθε πρωτοβουλία που παίρνουμε προς αυτήν την κατεύθυνση. Αυτήν τη στιγμή δεν συγκρούονται δυνάμεις που έχουν στόχο να πάρουν την Κυβέρνηση της χώρας στα πλαίσια αλλαγής και ανατροπής του εσωτερικού πολιτικού συσχετισμού δυνάμεων μιας κοινωνίας, που το 60% γυρίζει την πλάτη σε όλους μας.

Αυτήν τη στιγμή συγκρούονται δυνάμεις που επιβάλλεται να κυβερνήσουν τη χώρα με τρόπο δημοκρατικό και να δώσουν ένα άλλο ήθος και μια άλλη διάσταση στην πολιτική ζωή του τόπου. Αν αυτό δεν γίνει φανερό, αν αυτό δεν γίνει κατανοητό και δεν γίνει πρωτεύον, απέναντι σε κάθε επιμέρους επιλογή, τότε καλό είναι να πάμε όλοι σπίτια μας. Καλό είναι να αφήσουμε την αμφισβήτηση που σήμερα κυριαρχεί, να κατατρώει την ίδια τη δημοκρατία.

Εμείς, λοιπόν, νομίζουμε -και νομίζω προσωπικά- ότι αυτήν την κρίσιμη στιγμή το χρέος οδηγεί σε άλλες κατευθύνσεις απ' αυτές που σήμερα παραδοσιακά αντιπαλεύονται σε συζητήσεις που κάναμε στο Κοινοβούλιο και εκτός του Κοινοβουλίου.

Μέσα σ' αυτό το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, μέσα σ' αυτήν τη εξέλιξη, ασφαλώς πρέπει να μιλήσουμε και για την πορεία της αγροτικής ανάπτυξης της χώρας. Η επιστροφή στη γεωργία δεν είναι επιστροφή στο παρελθόν. Η επιστροφή στη γεωργία είναι το μέλλον της ελληνικής οικονομίας και της νέας ανάπτυξης. Έχουμε όλες τις προϋποθέσεις για μια σύγχρονη, βιώσιμη, ανταγωνιστική ελληνική γεωργία, με επίκεντρο το αγροδιατροφικό μοντέλο. Το υπαγορεύουν, τόσο οι διεθνείς, όσο και οι ευρωπαϊκές εξελίξεις, αλλά και οι κατεπείγουσες ανάγκες της χώρας.

Στο παγκόσμιο προσκήνιο, είναι οι διατροφικές κρίσεις, η κλιματική αλλαγή, η αστάθεια των αγορών. Τα τρόφιμα έρχονται καθημερινά στο επίκεντρο των εξελίξεων, ως τρόφιμα. Δεν είχε καμία σχέση αυτή η εποχή με παλαιότερες εποχές.

Στον ευρωπαϊκό χώρο η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης πέρασε από στάδια. Αρχικά, η ευρωπαϊκή γεωργία ήταν ελλειμματική, μετά έγινε πλεονασματική. Στη συνέχεια, στα πλαίσια ενός τύπου ανάπτυξης του τέλους του περασμένου αιώνα από πλούσιες χώρες της Ευρώπης εγκαταλείφθηκε αυτή η πολιτική σε ένα βαθμό σε όφελος άλλων τομέων, κυρίως της βιομηχανίας. Παράδειγμα η Γαλλία και η Γερμανία. Σήμερα, όμως, επανέρχεται ως κατεπείγουσα ανάγκη, για λόγους διεθνούς ανταγωνισμού, η σύγκρουση με το ευρύτερο διεθνές περιβάλλον αυτής της εισβολής των προϊόντων από τρίτες χώρες αλλά και όλων των κινδύνων που συνοδεύουν, αν θέλετε, και τους τρόπους παραγωγής και τις εξελίξεις στην τεχνολογία. Επανέρχεται επίσης και για λόγους ποιότητας ζωής. Και δεν είναι τυχαίο, ότι ενώ στην αρχή όλοι έλεγαν ότι θα σταματήσουν τις επιδοτήσεις, θα σταματήσουν οι άμεσες ενισχύσεις, θα διαλυθεί η κοινή αγροτική πολιτική, αυτήν τη στιγμή ανεξάρτητα από το τελικό ποσό, ισχυροποιείται η διάθεση, η τάση να κρατηθούν οι άμεσες ενισχύσεις σε υψηλό επίπεδο, γιατί η ευρωπαϊκή γεωργία χρειάζεται τις άμεσες ενισχύσεις, προκειμένου να ξαναγυρίσει σε ένα πλεονασματικό και παράλληλα ποιοτικά υψηλό πρότυπο.

Στον τόπο μας η γεωργία ξαναπαίζει σημαντικό ρόλο, παρά τη χαμηλή της απόδοση. Έχει μικρή συμμετοχή στο εθνικό προϊόν, ελλειμματικό εμπορικό ισοζύγιο, συρρίκνωση της απασχόλησης, χαμηλής αξίας παραγωγή, καθώς δεν ανταποδίδει τα αναμενόμενα το υψηλό σε ποσοστό επενδεδυμένο κεφάλαιο, που έχει γίνει όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Ο στόχος είναι σαφής: Η ανασύσταση της ελληνικής γεωργίας, η αποφασιστική συμβολή της στην έξοδο της χώρας από την οικονομική κρίση και η θεμελίωση του νέου μοντέλου ανάπτυξης. Και εδώ θα πρέπει να είμαστε πολύ συγκεκριμένοι για το πού θα κινηθεί το μεσοπρόθεσμο σχέδιο στον αγροτικό χώρο.

Υπάρχουν δύο φάσεις: Είναι η φάση 2010-2013, όπου κεντρικός στόχος είναι, προετοιμάζοντας τη νέα κοινή αγροτική πολιτική, που θα αρχίσει από το 2014, να ανασυγκροτήσουμε ριζικά, δομικά, τον αγροτικό χώρο και στο δεύτερο στάδιο του μεσοπρόθεσμου, το 2014-2015, να αναδειχθεί η ελληνική γεωργία θετικός και αξιόπιστος συντελεστής στη συνολική ανάπτυξη.

Ποιοι είναι, λοιπόν, οι στόχοι αυτής της περιόδου 2012-2015 που είναι πολύ συγκεκριμένοι;

Πρώτος στόχος: Στο τέλος της πρώτης φάσης, δηλαδή μέχρι το τέλος του 2013, η μετατροπή του αρνητικού ισοζυγίου σε ό,τι αφορά τις εισαγωγές-εξαγωγές αγροτικών προϊόντων και τροφίμων σε θετικό. Έχουμε όλη τη δυνατότητα. Ξεκινήσαμε με υψηλό αρνητικό έλλειμμα και σήμερα μειώνεται δραστικά, χωρίς την παρέμβαση της πολιτείας. Με την παρέμβαση της πολιτείας θα μπορούσε να γίνει μια επιτάχυνση αυτής της εξέλιξης.

Δεύτερος στόχος: Η εγκατάσταση μιας αναπτυξιακής στρατηγικής που στοχεύει στην υποκατάσταση των εισαγωγών και στην αύξηση των εξαγωγών.

Στο πλαίσιο αυτής της στρατηγικής έχουμε δύο τεράστιους εθνικούς φόβους. Ο πρώτος είναι να φέρουμε στο επίκεντρο την περιφερειακή ανάπτυξη με παρέμβαση, με ολοκληρωμένο τρόπο στον αγροδιατροφικό τομέα, δηλαδή στον τομέα της παραγωγής αγροτικών προϊόντων και μεταποίησης, όπου σε συνδυασμό με τον πολιτισμό, τον τουρισμό, το περιβάλλον και την υψηλή τεχνολογία που μπορούμε να εγκαταστήσουμε, να έχουμε ένα υπόβαθρο ανάπτυξης της ελληνικής περιφέρειας.

Νομίζω ότι αυτό είναι σημαντικό. Εκεί στοχεύει το καλάθι των προϊόντων της περιφέρειας και πρέπει εδώ να έχουμε μια κατεύθυνση σαφή, να σταματήσει να υπάρχει μια γεωργία όπου εξάγει το ακατέργαστο προϊόν της ως πρώτη ύλη στις βιομηχανίες του εξωτερικού και επανέρχεται εδώ ως τρόφιμο και να φτιάξει η ίδια τρόφιμο, δηλαδή, να μπορέσει να επενδύσει στην παραγωγή. Και αυτό σημαίνει, ότι θα επενδύσει στη συγκέντρωση, στην τυποποίηση, στη μεταποίηση, στην πιστοποίηση, στην προβολή, στην προώθηση των προϊόντων.

Ο δεύτερος πυλώνας της αναπτυξιακής στρατηγικής είναι η εθνική στρατηγική στα προϊόντα αιχμής. Τυροκομικά, λάδι, βαμβάκι, μέλι, κρασί, δυναμικές καλλιέργειες, όλα τα ποιοτικά ελληνικά προϊόντα, πρέπει να αποκτήσουν τον χαρακτήρα ενός συγκεκριμένου προγράμματος, που στα πλαίσια και της νέας ΚΑΠ, με όσους πόρους διαθέτουμε σήμερα, θα δώσει τη δυνατότητα να δώσουμε μία μεγάλη μάχη ούτως ώστε να διαμορφώσουμε όρους ανταγωνιστικότητας.

Ο τέταρτος στόχος είναι τα θέματα της χρηματοδότησης. Στα θέματα της χρηματοδότησης θέλω να πω δύο λόγια. Πέρα από το ότι στρεφόμεστε στην παραγωγή και χρηματοδοτούμε την παραγωγή, πρέπει να βρούμε νέα χρηματοδοτικά εργαλεία. Η Αγροτική Τράπεζα δεν παίζει πια το ρόλο που έπαιζε μέχρι τώρα. Να εγγυηθούμε, κατ' αρχάς τις περιουσίες των αγροτών μας και να διαμορφώσουμε εγγυοδοτικό κεφάλαιο στα πλαίσια του κράτους, του δημόσιου τομέα. Ανεξάρτητα που η Αγροτική Τράπεζα θα μείνει στο δημόσιο τομέα, με τα ψηλά επιτόκια που λειτουργεί και με τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, δεν μπορεί σήμερα να δώσει τη δυνατότητα χρηματοδότησης της ελληνικής γεωργίας. Πρέπει να βρούμε θεσμό και διαδικασία να το κάνουμε εμείς.

Δεύτερον, πρέπει, στα πλαίσια της ανάπτυξης των επιχειρήσεων να διαμορφώσουμε συνθήκες ούτως ώστε μέσα από το Ταμείο Αγροτικής Επιχειρηματικότητας του ΕΤΕΑΜ να δώσουμε τη δυνατότητα ευρύτερης χρηματοδότησης της μεταποίησης.

Ο επόμενος στόχος είναι η σταθερή βελτίωση του εισοδήματος των αγροτών. Από πού προέρχεται το εισόδημα των αγροτών; Από δύο πηγές. Η πρώτη είναι οι άμεσες ενισχύσεις και η άλλη είναι η αξία της παραγωγής. Το πρώτο το διασφαλίζουμε ήδη και θα το διασφαλίσουμε μόνιμα από εδώ και πέρα με τον εκσυγχρονισμό και την δυνατότητα που δημιουργήσαμε μέσα από το ΟΣΔΕ. Στο δεύτερο, για την αξία της παραγωγής, πρέπει

να βάλουμε όλες μας τις δυνάμεις, γιατί η ΚΑΠ δυστυχώς, με την αποδέσμευση διαμόρφωσε μία αντιπαραγωγική συνειδηση. Πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα στους αγρότες να παράγουν. Να μην είναι απλώς κάτοικοι της υπαίθρου, αλλά να είναι κανονικοί παραγωγοί πλούτου για τη χώρα και μάλιστα, μία παραγωγή που έχει άμεση δυνατότητα στην αποτελεσματική παρέμβαση τώρα.

Το επόμενο είναι η δυναμική και η σχεδιασμένη ενίσχυση της απασχόλησης. Αναβάθμιση, ανανέωση, ενίσχυση ανθρώπινου δυναμικού, υποστήριξη στον αγρότη, ενίσχυση του ρεύματος επιστροφής στην υπαίθρο, κίνητρα για νέες εκμεταλλεύσεις με όχημα την αξιοποίηση της αργούσας αγροτικής γης που υπερβαίνει το 20% και το 25%, μέσα από νέο και τολμηρό αναδασμό, που είναι ανάγκη να γίνει τώρα, εάν θέλουμε να διαμορφώσουμε την υποδομή.

Τέλος, ο σχεδιασμός των πολιτικών που αξιοποιούν τη νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική, με τη σύνδεσή τους με την ασφάλεια και επάρκεια των τροφίμων, την κλιματική αλλαγή, την προστασία του καταναλωτή, την ενίσχυση των ορεινών μειονοτικών νησιωτικών περιοχών.

Τα πρώτα βήματα, αγαπητές κυρίες και αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, γίνονται πράξη. Διαμορφώνονται και ολοκληρώνονται τα επιχειρησιακά προγράμματα σε κάθε περιφέρεια της χώρας. Στο τέλος του 2011 θα είναι έτοιμα και θα εφαρμόζονται. Προχωρούμε σε άμεση επένδυση των διαθέσιμων πόρων του ΕΣΠΑ, με στόχο μέχρι το τέλος του 2013 την απορρόφηση 4,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, που τους στρέφουμε σε παραγωγικό προσανατολισμό.

Πρέπει να σας πω ότι ήδη έχουμε απορροφήσει το 40% των πόρων και στο τέλος του 2011 θα φτάσει το 50% και θα έχει συμβολισμοί ολόκληρο το ποσό του ΕΣΠΑ. Ρίχνουμε το βάρος στην ανάδειξη και τυποποίηση των προϊόντων ποιότητας, στην οργάνωση των εξαγωγών και στο άνοιγμα των νέων αγορών και ξεκινούμε την αξιοποίηση της αργούσας αγροτικής γης που ανήκει στο δημόσιο και το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης με απόδοση σε κατ' επάγγελμα αγρότες, σε νέους γεωργούς, σε συνεταιριστικές οργανώσεις και ομάδες παραγωγών και σε ακτήμονες ευρύτατων κομματιών αγροτικής γης υψηλής παραγωγικότητας για να ενισχύσουμε σχεδιασμένα και συμπληρωματικά την προσπάθειά μας. Και όλες οι δομές, συλλογικές μορφές οργάνωσης, συμβολαϊκή γεωργία, δημοπρατήρια, αγροδιατροφικές συμπράξεις, συνεταιρισμοί, συνεταιριστικές εταιρείες, όλες οι δομές που μπορούν να δώσουν μία απάντηση στο πώς θα ενισχύσουν την διαπραγματευτική θέση του αγρότη, πώς θα δώσουν την δυνατότητα να σπάσει η αλυσίδα ανάμεσα στο χωράφι και στο ράφι, πώς θα πάμε σε ένα τρόφιμο που έρχεται μέσα στις συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού στην αγορά και παράλληλα με ποιότητα, ταυτότητα και αειφορία στην παραγωγή του, νομίζω ότι είναι το σύνολο των δομικών αλλαγών που επιχειρούνται αυτήν τη στιγμή και που μέσα στο 2011 θα έχουν ολοκληρωθεί στο σύνολό τους.

Αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι είναι ώρα για δουλειά. Σηκωμένα μανίκια, λίγα λόγια, πολλή δουλειά. Λιγότερες αντιπαραθέσεις, περισσότερο να κοιτάμε στο μέλλον. Ο λαός ζητάει ελπίδα και εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να του τη δώσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Ροντολής, για έξι λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, να εκφράσω τα θερμά συλλυπητήρια του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και όλης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας στους οικείους του Άγγελου Τζέκη, γιατί με τη συμπεριφορά του και τη δράση του χρόνια τώρα τίμησε το βουλευτικό αξίωμα. Είναι μία πραγματική απώλεια αγαπητοί συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος, για το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Και η δική μας θλίψη είναι εξίσου βαθιά.

Έρχομαι στα του ανασχηματισμού. Για να γίνει ξεκάθαρο - γιατί ακούσαμε από τον κ. Σαμαρά ότι εγκρίνουμε την νέα Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ - εμείς δεν δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και το κάνουμε αυτό, γιατί πιστεύ-

ουμε ότι είναι μία Κυβέρνηση που αποσκοπεί στο να εκτονώσει την πίεση, την αγανάκτηση, την οργή που υπήρχε στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του κυβερνώντος κόμματος. Υπ' αυτήν την έννοια, είναι ένας ανασχηματισμός που δεν αφορά την κοινωνία. Είναι ένας ανασχηματισμός εσωκομματικής και μόνο στόχευσης. Άρα, λοιπόν, μας αφήνει παγερά αδιάφορους, όπως και την πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Είπα πριν ότι βασική τους στόχευση ήταν να εκτονώσουν την πίεση που υπήρχε στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του κυβερνώντος κόμματος. Υπάρχει, όμως, ένα ερώτημα που παραμένει. Μετά απ' όλα όσα συνέβησαν, πώς θα τα βρουν οι όρθιοι με τους αποστάτες; Πώς θα τα βρουν στην ίδια κοινοβουλευτική ομάδα αυτοί που στήριζαν και θα συνεχίσουν να στηρίζουν την πολιτική Παπανδρέου, με τους δυνητικά αποστάτες, με αυτούς που θα γκρέμιζαν από την εξουσία τον κ. Παπανδρέου χρησιμοποιώντας πρακτικές Ιουλιανών; Είναι ένα ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί.

Ο μεσομακροπρόθεσμος, όμως, στόχος του ανασχηματισμού αυτού, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, είναι να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές. Ο κ. Παπανδρέου μάλλον έχει αποφασίσει να οδηγήσει τη χώρα τον Σεπτέμβριο σε νέα εκλογική αναμέτρηση, γιατί απλούστατα μέχρι τότε θα επαρκέσουν τα πολιτικά καύσιμα της Κυβέρνησης αυτής. Μετά θα αρχίσει και πάλι μία ακατάσχετη φθορά. Άρα, για να προλάβουν οι ιθύνοντες κυβερνητικοί νόδες αυτήν τη φθορά, θα οδηγήσουν τη χώρα σε νέα εκλογική αναμέτρηση τον Οκτώβριο. Θα πει κάποιος ότι αυτά είναι μία εικασία. Επιτρέψτε μου όμως να πω ότι δεν είναι, γιατί ο κ. Παπανδρέου σηματοδότησε με το δημοψήφισμα που είπε ότι θα γίνει το φθινόπωρο, το χρόνο της επόμενης εκλογικής αναμέτρησης. Αυτό που είπε για το δημοψήφισμα, ήταν προλεϊάνση του εδάφους, προκειμένου να οδηγηθεί η χώρα σε πρόωρες εκλογές το φθινόπωρο.

Έρχομαι τώρα στην καρδιά του ανασχηματισμού. Η καρδιά του ανασχηματισμού ήταν η μετακίνηση του κ. Παπακωνσταντίνου και η έλευση του κ. Βενιζέλου στην οικονομική διαχείριση της χώρας.

Όσον αφορά τον κ. Παπακωνσταντίνου πρέπει να ειπωθεί το εξής: Η μετακίνησή του υποδηλώνει και την αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής στον τομέα της οικονομίας. Εάν ήταν ένας επιτυχημένος Υπουργός, εάν δεν υπήρχε πρόβλημα με την οικονομική διαχείριση και είχαν επιτευχθεί οι στόχοι, προφανώς την ομάδα που κερδίζει δεν την αλλάζεις. Όταν, όμως, την αλλάξεις και μετακινείς τον Υπουργό, εμμέσως παραδέχεσαι την αποτυχία σου.

Παρ' όλη, λοιπόν, την εύφημο μνεία που επιφύλαξε ο κ. Παπανδρέου στον κ. Παπακωνσταντίνου, ο κόσμος ξέρει πάρα πολύ καλά ότι η πρώτη φάση της οικονομικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ απέτυχε παταγωδώς.

Θέλουμε, όμως, ως Θεσσαλοί να στείλουμε και ένα μήνυμα στον κ. Παπακωνσταντίνου. Ο κόσμος της Θεσσαλίας περιμένει να δει πώς θα διαχειριστεί πλέον, από τη νέα του θέση, το ζήτημα του Αχελώου, ένα έργο πάρα πολύ σημαντικό για την ελληνική οικονομία γενικότερα, για τη Θεσσαλία ειδικότερα. Και περιμένουμε να δούμε αν ο κ. Παπακωνσταντίνου θα άρει την πολιτική προσχωμάτων που εφήρμοζε έναντι της ολοκλήρωσης του έργου η κ. Μπιρμπίλη; Είναι ένα έργο που ήδη μας έχει κοστίσει, αγαπητοί συνάδελφοι, 600.000.000 ευρώ και έχει ολοκληρωθεί κατά 80%. Είναι ένα πολυδιάστατο έργο με περιβαλλοντική σημασία, ενεργειακή σημασία, υδρευτική και αρδευτική σημασία, ένα έργο πνοής πραγματικά για την κεντρική Ελλάδα.

Περιμένουμε, λοιπόν, να δούμε τι θα κάνει στο ζήτημα του Αχελώου ο κ. Παπακωνσταντίνου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε, μου είναι αρκετά και σας ευχαριστώ. Τελειώνω.

Έρχομαι τώρα στον κ. Βενιζέλο.

Ο κ. Βενιζέλος πριν αναλάβει τη νέα του θέση, έκανε δύο ενδιαφέρουσες δηλώσεις: Είπε ότι πιστεύει ο ίδιος πως θα έπρεπε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα να ψηφιστεί από εκατόν ογδόντα Βουλευτές.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Λάθος!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Αυτό είπε και είναι καταγεγραμμένο σε συνέντευξη που έδωσε στη «REAL NEWS». Σας παραπέμπω και παρακαλώ πολύ να το δείτε και στη συνέχεια για να διαπιστώσετε ποιος λέει ψέματα και ποιος λέει αλήθεια.

Ο κ. Βενιζέλος, λοιπόν, μίλησε για υπερψήφιση του μεσοπρόθεσμου στη «REAL NEWS» από εκατόν ογδόντα Βουλευτές. Περιμένουμε να δούμε αν η δήλωσή του αυτή θα λάβει σάρκα και οστά τώρα που κάθισε στο πόστο αυτό ή πριν περάσουν κάποια εικοσιτετράωρα φανεί εντελώς αναξιόπιστος.

Έκανε, όμως, και μια δεύτερη δήλωση στο Υπουργικό Συμβούλιο. Είπε ότι τελεί η χώρα υπό δημοσιονομική κατοχή. Περιμένουμε, λοιπόν, να δούμε με ποια μέτρα ο κ. Βενιζέλος θα άρει αυτό το καθεστώς δημοσιονομικής κατοχής, στο οποίο τελεί η χώρα.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με δύο παρατηρήσεις που αφορούν τα των αγροτών. Αντί να κάνει αυτές τις μεγαλεπήβολες διακηρύξεις ο κύριος Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, καλά θα κάνει να μας πει γιατί οι αγρότες, που βάσει του νόμου δεν θα πρέπει να πληρώνουν τίποτα για τις δηλώσεις ΟΣΔΕ, συνεχίζουν να καταβάλλουν χαράτσι. Να μας απαντήσει εάν το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων θα αφαιρέσει τα λεφτά, που παράνομα έλαβαν οι Ενώσεις Αγροτικών Συνεταιρισμών από τους αγρότες, προκειμένου αυτά να χρήματα να επιστραφούν στον αγροτικό πληθυσμό της χώρας. Γιατί πώς να πιστέψω εγώ αυτές τις μεγαλεπήβολες διακηρύξεις του αξιότιμου Υπουργού, αν δεν μπορεί να κάνει το αυτονόητο, δηλαδή να επιβάλει τη νομιμότητα;

Το δεύτερο που πρέπει να τονίσουμε είναι το εξής: Δεν θα δει ο αγρότης άσπρη μέρα στην Ελλάδα, δεν θα δούμε να αναπτύσσεται το αγροτικό εισόδημα, εάν η Ευρωπαϊκή Ένωση συνεχίσει την ίδια Κοινή Αγροτική Πολιτική. Η Ευρωπαϊκή Κοινή Αγροτική Πολιτική καθιστά μη ανταγωνιστικά τα ευρωπαϊκά αγροτικά προϊόντα.

Πρόταση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είναι ότι θα πρέπει να ορθωθεί ένα ευρωπαϊκό προστατευτικό τείχος για τα ευρωπαϊκά αγροτικά προϊόντα.

Αυτήν τη στιγμή σε επίπεδο ΠΟΕ (Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου) παίζεται το εξής παιχνίδι: Η Ευρωπαϊκή Ένωση εφαρμόζει την πολιτική anything but guns...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώνετε, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση λέει: Κάνω οποιεσδήποτε εξαγωγές, πλην οπλικών συστημάτων, αλλά είμαι έτοιμη να ανοίξω τις δικές μου αγορές σε αγροτικά προϊόντα τρίτων χωρών. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι η βιομηχανίες της Σουηδίας, της Γερμανίας, της Γαλλίας βρίσκουν αγορές στο εξωτερικό, αλλά οι δικές μας εσωτερικές αγορές της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατακλύζονται από φτηνά αγροτικά προϊόντα τρίτων χωρών. Οι πλούσιες χώρες του Βορρά αναπτύσσονται εις βάρος του αγροτικού εισοδήματος του Νότου. Αυτή η κατάσταση πρέπει να τελειώσει. Πρέπει να ορθωθεί φωνή διεκδίκησης από την πλευρά της Ελλάδας στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γι' αυτό εμείς λέμε, όχι αυτό που λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, να φύγουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά ως Ευρωπαϊκή Ένωση, σαν σύνολο, να προσπαθήσουμε να ενισχύσουμε την ανταγωνιστικότητα των αγροτικών προϊόντων.

Στο πνεύμα αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε προτείνει και το φόρο διοξειδίου του άνθρακα, προκειμένου τα ευρωπαϊκά αγροτικά προϊόντα να γίνουν ανταγωνιστικότερα έναντι των εισαγωγών από τρίτες χώρες.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Σπυρίδων Χαλβατζής.

Ορίστε, κύριε Χαλβατζή, έχετε τον λόγο. Θα πάρετε και το χρόνο του Άγγελου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλουμε να εκφράσουμε την ειλικρινή μας διάθεση να ευχαριστήσουμε όλους όσους εξέφρασαν τα συλλυπητήρια τους για το χαμό του αγαπημένου μας συντρόφου, του Άγγελου Τζέκη. Θα τον θυμόμαστε και θα ακολουθούμε το παράδειγμα του.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ομιλία του Πρωθυπουργού επιβεβαίωσε ότι θα προχωρήσετε στην ίδια ρότα που ακολουθήσατε μέχρι σήμερα με ακόμα πιο σκληρά ταξικά αντιλαϊκά μέτρα.

Ως ΠΑΣΟΚ, στο παρελθόν είχατε καλλιεργήσει ελπίδες και αυταπάτες. Αυτές, όμως, διαψεύστηκαν πολύ γρήγορα, γιατί όπως προεδοποιούσαμε εμείς τους εργαζόμενους, το λαό, αυτές ήταν ψεύτικες. Πολύ σύντομα η κινδυνολογία, οι μεγαλοστομίες για τα ελλείμματα μετατράπηκαν σε πρακτικά μέτρα σε βάρος των εργαζομένων, του λαού. Ταυτόχρονα, όλα σας τα μέτρα δεν έπαψαν να ενισχύουν και να διευκολύνουν τη δράση του κεφαλαίου, τα νέα υπερκέρδη του.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, για άλλη μια φορά επιβεβαιώθηκε στις προβλέψεις του. Πριν είκοσι μήνες προβλέπαμε τι θα κάνει το ΠΑΣΟΚ στη νέα περίοδο. Όλο αυτό το διάστημα το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι του για να μπουν σε κίνηση όλο και περισσότερες εργατικές και λαϊκές δυνάμεις στην πάλη, στον αγώνα, στη διεκδικητική δράση. Και αυτή η παρέμβασή μας φέρνει αποτελέσματα. Σήμερα πολλοί περισσότεροι εργάτες, άλλοι εργαζόμενοι, φτωχοί αγρότες, αυτοαπασχολούμενοι και νέοι μπαίνουν στον αγώνα, απεργούν, διαδηλώνουν ενάντια στα βάρβαρα αυτά μέτρα, αλλά και παλεύουν συνολικά ενάντια στην εφαρμοζόμενη πολιτική και για την ανατροπή της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική θέση καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ**)

Σε αυτήν την κατεύθυνση συνεχίζουμε. Και συνεχίζουμε γιατί το νέο κυβερνητικό σχήμα δείχνει την πρόθεση και την απόφασή του να περάσει με πιο βίαιο τρόπο την αντιλαϊκή πολιτική που συναποφασίστηκε με τους εταίρους σας, της «λυκοσυμμαχίας» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Απέναντι σε αυτήν την κατάσταση, κόντρα σε αυτούς που αγωνίζονται, η Κυβέρνηση, η Νέα Δημοκρατία, ο ΛΑΟΣ, ο ΣΕΒ και Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης εντείνουν τις φωνές τρομοκρατίας. Και ηγετικοί παράγοντες των ιμπεριαλιστών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας με δηλώσεις και τοποθετήσεις τους επισείουν τον «μπαμπούλα» της καταστροφής της χώρας, εάν δεν υποταχθούν οι εργαζόμενοι.

Θέλετε με κάθε τρόπο να τρομοκρατήσετε της εργατική τάξη, το λαό. Εμείς, αντίθετα, με κάθε τρόπο καλούμε τους εργαζόμενους να μην υποταχθούν στις φωνές της τρομοκρατίας, να υψώσουν το αναστήμα τους και να αγωνιστούν με ακόμα μεγαλύτερη αποφασιστικότητα.

Η επιχείρηση τρομοκράτησης του λαού έρχεται από μακριά, αλλά να είστε σίγουροι ότι δεν θα πάει μακριά. Οι εργάτες, άλλοι εργαζόμενοι, πλατιά λαϊκά στρώματα γυρίζουν την πλάτη στους τρομοκρατούντες. Χρήσιμο είναι να γυρίσουμε κάποια χρόνια πίσω και να ξαναμιλήσουμε για την ανάγκη τρομοκράτησης των τρομοκρατών. Σήμερα, περισσότεροι από χθες, εργάτες, άλλοι εργαζόμενοι, αυτοαπασχολούμενοι και κυρίως νέοι άνθρωποι μπορούν να τρομοκρατήσουν τους τρομοκράτες με την ακόμα πιο μαζική, οργανωμένη, συνειδητή δράση, μέσα από τις γραμμές του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, μέσα από τις γραμμές του ΠΑΜΕ.

Η μαζική εργατική και λαϊκή δράση θα χαλάσει τον ύπνο των τρομοκρατών. Και αυτή η αμετροπέπεια, η αλαζονεία που εμφανίζουν πολλά στελέχη της Κυβέρνησης επιβεβαιώνει ότι λίγο πριν τη λήξη, πάντα εμφανίζεται μία αναλαμπή και αυτή η αναλαμπή είναι πολύ επικίνδυνη για τους εργαζόμενους, για το λαό και τον τόπο.

Αυτή όμως, μπορεί να αποτραπεί από την εργατική λαϊκή δράση του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος. Εσείς τους καλείτε να σκύψουν το κεφάλι, γιατί δήθεν η πατρίδα κινδυνεύει να πτωχεύσει. Ήδη πτωχεύουν καθημερινά μεγάλα τμήματα του πληθυσμού. Οι άνεργοι ξεπέρασαν επίσημα πλέον, τις οκτακόσιες χιλιάδες και ανεπίσημα είναι ένα εκατομμύριο. Αυτοί έχουν πτωχεύσει. Κόψατε μισθούς, συντάξεις, επιδόματα. Εμπορευματοποιείται παραπέρα την υγεία, την πρόνοια, την παιδεία. Και οι

επιχειρηματίες στο όνομα της κρίσης και στο ενδεχόμενο να μειωθούν τα κέρδη τους, δεν πληρώνουν υπερωρίες, αλλάζουν τις εργασιακές σχέσεις και έχουν τη δική σας κάλυψη. Στη νεολαία επιφυλάσσετε ένα σήμερα ζοφερό κι ένα αύριο κατάμαυρο. Αυτή, βέβαια, είναι η επιδίωξή σας.

Τα λόγια του Προέδρου του ΣΕΒ είναι χαρακτηριστικά στη γενική συνέλευση στις 24 Μαΐου. Λέει συγκεκριμένα: «Αναδεχτήκαμε την αδήριτη ανάγκη να φτωχύνουμε πρόσκαιρα ως λαός για να μην πτωχεύσουμε οριστικά ως έθνος». Να φτωχύνει δηλαδή ο εργαζόμενος λαός για να μην φτωχύνει η αστική τάξη. Το έθνος δεν είναι η αστική τάξη. Οι μεγαλοκαπιταλιστές δεν έχουν πατρίδα. Πατρίδα τους είναι εκεί που έχουν τα πιο υψηλά κέρδη και αυτό το αποδεικνύουν καθημερινά.

Οι εργάτες όμως δεν είπαν την τελευταία λέξη. Και αυτό που εμείς διαπιστώνουμε είναι πως όλο και περισσότεροι εργάτες, άλλοι εργαζόμενοι, επαγγελματιοβιοτέχνες, φτωχοί αγρότες, χθεσινοί ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ, αλλά και της Νέας Δημοκρατίας καθημερινά απεγκλωβίζονται από τα δόκανα του δικοματισμού.

Πολλοί, πάρα πολλοί από αυτούς τείνουν ευήκοον ους στις προτάσεις, τις θέσεις, την πολιτική του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Πολλοί από αυτούς τους εργαζόμενους αρχίζουν και παίρνουν δραστήρια μέρος στους αγώνες, στις απεργίες, στις κινητοποιήσεις του λαϊκού κινήματος. Αυτή η εξέλιξη είναι πολύ ελπιδοφόρα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Νέα Δημοκρατία εξέφρασε την άποψη -ειπώθηκε και σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα σήμερα- ότι την περασμένη βδομάδα χάθηκε μία ιστορική ευκαιρία επειδή δεν καρποφόρησε η προσπάθεια για κυβέρνηση συνεργασίας ανάμεσα σε αυτήν και στο ΠΑΣΟΚ. Καμμία ιστορική ευκαιρία δεν χάθηκε. Ίσα ίσα, μία κοινή κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ θα έφερνε περισσότερα δεινά για την εργατική τάξη, τα πιο πλατιά λαϊκά στρώματα. Θα ήταν πιο σκληρή, πιο ανελέητη, γιατί θα είχε μεγαλύτερη ανοιχτή κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Όχι, βέβαια, ότι δεν υπάρχει συναίνεση τώρα. Συναίνεση υπήρχε και υπάρχει ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία, στο ΠΑΣΟΚ αλλά και το ΛΑΟΣ, σε ό,τι αφορά την προώθηση της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης των μονοπωλίων.

Πολλές ομιλίες Βουλευτών σήμερα την επιβεβαίωσαν. Η συναίνεση αυτή εκφράζεται καθημερινά με την ψήφιση των περισσότερων νομοσχεδίων που φέρνει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ -και από τη Νέα Δημοκρατία- νομοσχεδίων τα οποία προωθούν πρακτικά και συγκεκριμένα την πολιτική του μνημονίου. Άλλωστε, η επιδίωξη για σταθερότητα στη συναίνεση, για μία νέα προσπάθεια παραμένει ανοιχτή.

Και δεν είναι ότι δεν πέτυχε αυτό που επιχειρήθηκε. Ρίχτηκε μία τροχιοδεικτική βολή. Προετοιμάζεται το έδαφος. Η ανοιχτή τρομοκρατία, απέναντι στους εργάτες, σε όλους τους εργαζόμενους συνεχίζεται. Η κινδυνολογία παίρνει νέες διαστάσεις. Θέλετε με αυτόν τον τρόπο να καλλιεργήσετε τη συναίνεση, κατατρομοκρατώντας τους εργαζόμενους.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ Γεωργιάς, η συγκέντρωση της γης και της παραγωγής σε λίγα χέρια, το ξερίζωμα της φτωχομεσαίας αγροτιάς από τη γη και την παραγωγή της, το ξεπούλημα των αγροτικών μονάδων και ημικρατικών γεωργικών επιχειρήσεων, η συρρίκνωση παλιών συναλλαγματοφόρων καλλιεργειών -καπνός, μπαμπάκι, εσπεριδοειδή, τεύτλα, σταφύλια κ.λπ.- η συρρίκνωση της κτηνοτροφίας, όλα αυτά πώς έγιναν; Από μόνα τους; Δεν είναι αποτέλεσμα της δικής σας πολιτικής, δεν είναι αποτέλεσμα της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, δεν είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης των μονοπωλίων;

Ναι, είναι η πολιτική που συναποφασίσατε και συναποφασίζετε ως ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή η πολιτική καταστρέφει την αγροτική παραγωγή και δεν είναι ο δόκος και ο περονόδοπος. Είναι η συγκεκριμένη πολιτική η οποία συγκεντρώνει τη γη και την παραγωγή σε λίγα χέρια.

Σχετικά με τις συνταγματικές μεταρρυθμίσεις, αναφέρθηκε ότι είκοσι πέντε προσωπικότητες θα επιληφθούν. Τι θα κάνουν αυτές οι προσωπικότητες; Απλά θα μεταφράσουν τις επιλογές, επιταγές, του αντικομμουνιστικού μνημονίου του Συμβουλίου της Ευρώπης καθώς και των αντίστοιχων κατευθύνσεων της Ευρω-

παϊκής Ένωσης. Ο κ. Μπεγλίτης τις γνωρίζει πολύ καλά. Και αυτές τις κατευθύνσεις και εμείς τις γνωρίζουμε. Είναι μία επιδίωξη να μετατραπούν τα κόμματα σε ανώνυμες εταιρείες.

Ο κ. Μόσιαλος δήλωσε ότι θα περάσουν όλα από τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες, από συζήτηση και από ένα δημοψήφισμα. Φυσικά την πλειοψηφία την έχετε. Τις επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις συναποφασίζετε και εσείς και η Νέα Δημοκρατία και τις υλοποιείτε. Το θέμα δεν είναι ποσοτικό, είναι ποιοτικό.

Ό,τι κι αν αποφασίσετε, με οποιονδήποτε τρόπο είτε με συνταγματική μεταρρύθμιση είτε με δημοψηφισματικές διαδικασίες, εμείς, το ΚΚΕ θα είμαστε στην απέναντι όχθη. Πέρασαμε πολλά στα ενενήντα χρόνια ζωής και δράσης του ΚΚΕ, πολύ πιο δύσκολα, σκληρά, πέτρινα χρόνια. Και τα σύγχρονα αντικομμουνιστικά σχέδια θα τα αντιμετωπίσουμε. Να είστε σίγουροι ότι δεν θα περάσουν.

Το μνημόνιο δεν απέτυχε, κύριε Παπαδημούλη. Το μνημόνιο αξιοποιήθηκε και αξιοποιείται όπως και το μεσοπρόθεσμο, πρωτίστως για να τσακίσει εργασιακά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Και μετά από όλα αυτά, θα τα θεσμοθετήσετε ως Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Ήδη έχει θεσμοθετηθεί η κατάργηση της μόνιμης και σταθερής δουλειάς. Ήδη με υπουργικές εγκυκλίους επισπεύδεται η δημιουργία επιχειρησιακών σωματείων για να ψηφίζει, να υπογράφει συλλογικές συμβάσεις επιχειρησιακές, για να καταργηθούν οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας και οι κλαδικές συμβάσεις εργασίας.

Το μνημόνιο προχωρά, υλοποιείται. Η πάλη της εργατικής τάξης όλων των εργαζομένων θα το μπλοκάρει και θα το ανατρέψει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε λίγα δευτερόλεπτα.

Εμείς, ως ΚΚΕ θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε τον αγώνα των ανέργων, των φτωχών, αυτών που δεν μπορούν να επιβιώσουν. Θα στηρίζουμε τον αγώνα για τη βελτίωση της ζωής τους. Θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να πειστούν περισσότεροι εργαζόμενοι για την πρότασή μας, για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης που έχει ανάγκη ο τόπος, ριζικά διαφορετικό από αυτόν που μέχρι σήμερα πορεύεται. Θα συνεχίσουμε τον αγώνα για βαθύτερες αλλαγές, για μία άλλη λαϊκή εξουσία, που έτσι κι αλλιώς θα γίνει πραγματικότητα.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Χαλβατζή.

Επιτρέψτε μου να εκφράσω κι εγώ -τώρα καταλαμβάνω την Έδρα του Προεδρεύοντος- τη βαθύτατη θλίψη μου για την απώλεια ενός εξαιρετικού Κοινοβουλευτικού, ενός φίλου, ενός μαχητή στους λαϊκούς αγώνες που συνδύαζε την ευαισθησία με τη μαχητικότητα, του Αγγελου Τζέκη.

Η απουσία του θα είναι concrete, όπως θα λέγαμε, κατά το σώμα πολύ έντονη και δυνατή, αλλά ταυτόχρονα και η παρουσία του η πνευματική στην Αίθουσα, όσο κοινοβουλευτική μνήμη υπάρχει, θα υπάρχει και εκείνη. Αιωνία του η μνήμη και ναι, θα τον θυμόμαστε.

Παρακαλείται τώρα η κ. Αφροδίτη Παπαθανάση, Βουλευτής Φωκίδας του ΠΑΣΟΚ, να προσέλθει στο Βήμα.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω και εγώ με τη σειρά μου να εκφράσω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένεια και στο Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας, για το θάνατο του Αγγελου Τζέκη, ενός ανθρώπου που τον γνώρισα για πολύ λίγο, ενός ανθρώπου άξιου, από τη ψυχή του ευγενής και αγωνιστής της δημοκρατίας.

Κύριοι Βουλευτές, αναλάβαμε την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας σε μια δύσκολη στιγμή, τη δυσκολότερη ίσως της Μεταπολίτευσης. Αυτό που έχω να πω και ως νέα Βουλευτής είναι ότι αυτό που χρειάζεται το πολιτικό σύστημα, από όποια πλευρά και αν βρίσκεται ο καθένας από εμάς, είναι ψυχραιμία. Χρειαζόμαστε ψύχραιμες φωνές, ακόμη και αν αυτές προέρχονται από συναίσθημα και όχι τόσο από την εμπειρία.

Τους τελευταίους είκοσι μήνες δίνουμε καθημερινά τον αγώνα για τη διάσωση της χώρας και το περιβάλλον μέσα στο οποίο γίνεται η μάχη αυτή έχει να κάνει με ένα οικονομικό διεθνές και ευ-

ρωπαϊκό περιβάλλον ρευστό, με τις αγορές να λειτουργούν ανεξέλεγκτα, με μια Ευρώπη που δείχνει να χτίζει τελικά μηχανισμούς και λύσεις, μετά όμως από καθυστερήσεις, αμφισβαντεύσεις και πίσωγυρίσματα, τακτικές που για μήνες μεγέθυναν τα συστημικά προβλήματα της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και αποθράσυναν τα κερδοσκοπικά παιχνίδια. Σε μία ελληνική πραγματικότητα δύσκολη, με πολλά και αντικρουόμενα συμφέροντα, σε μία ελληνική πραγματικότητα αγκυλωμένη στον κρατισμό και παγιδευμένη στην παραοικονομία. Με κρίση αξιών και θεσμών, με τον εναγκαλισμό της πολιτικής, νομοθετικής και δικαστικής εξουσίας, με κρίση του παραγωγικού μας προτύπου και το μοντέλου της ζωής μας, βασισμένα και τα δύο στην κατανάλωση και στο δανεισμό, με κρίση στην πολιτική, στον πολιτικό λόγο και την πολιτική επικοινωνία, γιατί δυστυχώς ο πολιτικός λόγος υποβαθμίστηκε από κάποιους μέσα από τις δημοσιογραφικές διαρροές και τη συνηματολογία. Όλη αυτή η πραγματικότητα μοιραία θα οδηγήσει και στην κατάσταση που αντιμετωπίζουμε σήμερα, με κύρια χαρακτηριστικά την αγανάκτηση και την έλλειψη εμπιστοσύνης από τον κόσμο προς το πολιτικό δυναμικό και δεύτερον, στην οικονομική κατάρρευση.

Ζούμε κρίσιμες ώρες και η ευθύνη μάς ξεπερνά και ως πρόσωπα και ως κομματικούς και πολιτικούς φορείς. Γιατί το στοιχείο δεν είναι μόνο η οικονομική σωτηρία της Ελλάδας, αλλά η ίδια η δημοκρατική της πορεία, η λειτουργία των θεσμών με διαφάνεια, έλεγχο και λογοδοσία. Δυστυχώς, υπάρχει περισσή κινδυνολογία και χτίζεται άποψη και από μέσα ενημέρωσης και από ισχυρούς οικονομικούς πόλους της χώρας, που ζητούν τη μεταφορά των πολιτικών επιλογών εκτός του πολιτικού συστήματος. Δεν πρέπει να αφήσουμε χώρο σε όσους επικοινωνούν την απαξίωση των θεσμών, των ιδίων ημών, κατασκευάζοντας και κοπιάροντας μοντέλα διακυβέρνησης και χρίζοντας σωτήρες. Το πολιτικό δυναμικό, εμείς οι Βουλευτές, οφείλουμε να αρθρώσουμε λόγο απέναντι στο λαϊκισμό, απέναντι σε κάθε προσπάθεια προσβολής του δημοκρατικού πολιτεύματος και των δημοκρατικών θεσμών απ' όπου αυτά και αν προέρχονται.

Θα είναι κρίμα και θα είναι ιστορικό λάθος απέναντι στη χώρα και τους Έλληνες πολίτες, απέναντι στη νέα γενιά, αν σήμερα το πολιτικό σύστημα δεν μπορέσει να αντισταθεί στη μετριότητα και στη μικροψυχία. Δεν υπάρχει και δεν μπορεί να υπάρχει χώρος και αντίληψη στενού κομματικού συμφέροντος. Ή θα τα καταφέρουμε με πόνο και θυσίες -γιατί είναι δικιά μας η ευθύνη και δικιά μας η προσπάθεια- ή θα καταστρέψουμε τη χώρα για δεκαετίες. Δεν πρέπει να μεταδίδουμε ούτε φόβο στους πολίτες ούτε όμως να υποσχόμαστε ανέξοδες λύσεις. Οφείλουμε -και κάθε κόμμα πρέπει να το κάνει- να πούμε τις δικές μας αλήθειες για τις συνέπειες των επιλογών μας, για τις συνέπειες των προτάσεών μας απέναντι στα διλήμματα που έχουν τεθεί: Χρειαζόμαστε ή όχι τα δάνεια; Μπορούμε να ζήσουμε χωρίς τα δάνεια τη στιγμή αυτή; Τι θα γίνει, αν δεν πάρουμε τα χρήματα; Πώς θα αποπληρώσουμε; Τι κράτος και τι είδους ανάπτυξη επιτέλους θέλουμε; Και ο καθένας εδώ έχει την ευθύνη να απαντήσει δημόσια επί της ουσίας.

Ακούσαμε χθες από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τοποθετήσεις χωρίς αυτοκριτική και χωρίς, δυστυχώς, την αίσθηση της αντίληψης για το πού βρισκόμαστε σήμερα σε σχέση με την κατάσταση της οικονομίας και της χώρας. Το κλασικό παράδειγμα: Το 2009 ο προϋπολογισμός της Νέας Δημοκρατίας προέβλεπε έλλειμμα 2% του ΑΕΠ. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στις 2 Οκτωβρίου του 2009 έστειλε στοιχεία στα ευρωπαϊκά όργανα, αναφέροντας ότι το έλλειμμα θα ήταν 6% του ΑΕΠ, το οποίο τελικά εκτινάχτηκε στο 15,4%, πάνω από 36 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτή δυστυχώς ήταν η αφετηρία της κατάρρευσης.

Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε χωρίς να δούμε και το θέμα του προγράμματος, την αποδόμηση ουσιαστικά του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας κύρια σε ό,τι αφορά τους δημοσιονομικούς στόχους, το «όχι» που εισέπραξε από τους Ευρωπαίους ηγέτες και τους θεσμικούς εκπροσώπους των ευρωπαϊκών οργάνων σε ένα πρόγραμμα που επιστρέφει τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας στο 2009. Όλη η πολιτική, κοινωνική και

οικονομική πραγματικότητα από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το πολιτικό «διά ταύτα» της Νέας Δημοκρατίας αναλύεται με βάση τα κομματικά συνθήματα. Αλίμονο αν την ύστατη στιγμή δεν μπορέσει το πολιτικό δυναμικό να αναγνώσει τις ευθύνες του, να δείξει αίσθημα ευθύνης, να περάσει από τη συνηματολογία στην πολιτική ανάλυση και στον πολιτικό λόγο και να διαμορφώσει μαζί με τους Ευρωπαίους τις εξελίξεις στο ευρωπαϊκό επίπεδο. Γιατί όλα τα ελληνικά κόμματα συνομιλούν με τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά και όλα τα ελληνικά κόμματα έχουν ακέραιη την ευθύνη απέναντι στο στοιχείο αυτό.

Προσπαθούμε εδώ και είκοσι μήνες, ακόμα και με λάθη, να λύσουμε κύρια ζητήματα, να αντιμετωπίσουμε άμεσα το μεγάλο χρέος και τα ελλείμματα που κληρονομήσαμε, να υλοποιήσουμε τις μεγάλες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται και χρειάζονταν εδώ και χρόνια η χώρα, να στηρίξουμε την υγιή επιχειρηματικότητα. Προσπαθούμε να αλλάξουμε τους όρους της παρουσίας μας σε διεθνές και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, να θέσουμε τις βάσεις για μηχανισμούς που έλειπαν από το ευρωπαϊκό νομισματικό σύστημα, να θέσουμε όρους πολιτικής απέναντι στην κερδοσκοπία και την ασυδοσία των αγορών. Διαπραγματευόμαστε καθημερινά και αυτή είναι η απάντηση στη συνηματολογία της Νέας Δημοκρατίας περί μη διαπραγμάτευσης.

Τις μέρες αυτές γίνεται νέα σκληρή διαπραγμάτευση στην Ευρωπαϊκή Ένωση για ένα νέο πρόγραμμα δανειοδότησης, για ένα πρόγραμμα που δεν έχει υπάρξει ποτέ στο παρελθόν στην ιστορία της χώρας και που αποσκοπεί στη συλλογική διαχείριση του χρέους με έναν τρόπο που μπορεί πράγματι να άρει τα βάρη και τις δυσκολίες, που σήμερα υπάρχουν από τον ελληνικό λαό. Σε αυτό το περιβάλλον γίνονται διαπραγματεύσεις. Η κατάσταση δεν μπορεί να είναι αποτέλεσμα και δουλειά ενός κόμματος ή ενός κομματικού μηχανισμού. Χρειάζεται εθνική συνεννόηση, χρειάζεται συνολική προσπάθεια και δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης, για να υπάρξει ισχυρή φωνή στην Ευρώπη, που θα μας βγάλει από τα αδιέξοδα αυτά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Αφροδίτη Παπαθανάση.

Το λόγο έχει ο κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος, Βουλευτής Καρδίτσας της Νέας Δημοκρατίας.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα και εγώ να εκφράσω προς το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος τα θερμά συλλυπητήρια για την απώλεια του συναδέλφου αγωνιστή, του Άγγελου Τζέκη.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η εικόνα της οικονομίας είναι δραματική. Η κυβερνητική πολιτική έχει αποτύχει. Ο φαύλος κύκλος της ύφεσης βαθαίνει. Τα έσοδα καταρρέουν, οι πρωτογενείς δαπάνες διογκώνονται, το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων βουλάζει και το έλλειμμα τελικά διευρύνεται. Οι θυσίες του ελληνικού λαού εξανεμίζονται. Τα στοιχεία του πρώτου πενταμήνου του 2011 είναι σαφή. Συγκεκριμένα: Τα καθαρά έσοδα αποκλίνουν από τον προϋπολογισμό κατά 2,16 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι δαπάνες είναι αυξημένες κατά 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων είναι μειωμένες κατά 47% και το έλλειμμα είναι αυξημένο κατά 12,9%. Αποτέλεσμα αυτής της συνεχιζόμενης ύφεσης, η οποία δυστυχώς μέρα με τη μέρα βαθαίνει, είναι η αύξηση της ανεργίας, η οποία κινείται γύρω στο 16%, ο κλάδος της οικοδομής έχει υποστεί καθίζηση, αφού έχει συρρικνωθεί σε ποσοστό πάνω από 60%, ενώ υποχώρηση της τάξεως του 17% παρατηρείται στο εμπόριο.

Είναι αδύνατον με τους αυξημένους φορολογικούς συντελεστές και με τον αυξημένο ΦΠΑ να επιτύχει η Κυβέρνηση την ανάπτυξη της οικονομίας. Η εμμονή της στην αναδιανομή της φτώχειας του κράτους με τη μείωση των μισθών και συντάξεων και της αύξησης των φόρων έχει αποτύχει πλήρως.

Χρειάζεται μία άλλη πολιτική, μία πολιτική που θα στηρίζει την ανάπτυξη και θα φέρει επιτέλους την αισιοδοξία στην ελληνική οικονομία, πολιτική που θα στηρίξει την επιχειρηματικότητα, που θα προχωρήσει με τόλμη στις διαρθρωτικές αλλαγές, που θα

βοηθήσει την επανεκκίνηση της οικονομίας.

Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς κατέθεσε συγκεκριμένες προτάσεις για τη λήψη μέτρων που ενισχύουν την προσφορά και την επιχειρηματικότητα, μέτρα που ενισχύουν τη ζήτηση και τη ρευστότητα.

Είναι ανάγκη να προχωρήσουμε στην αλλαγή των όρων του μνημονίου που δεν αποδίδουν, για να πετύχουμε τελικά τους στόχους της δημοσιονομικής προσαρμογής. Η επαναδιαπραγμάτευση είναι και απαραίτητη και ρεαλιστική.

Και στο χώρο της παιδείας –και μάλιστα της ανώτατης- χρειάζεται μια άλλη πολιτική. Η ανώτατη εκπαίδευση θα μπορούσε να αποτελέσει την ατμομηχανή για την ανάπτυξη της πατρίδας μας, ιδιαίτερα μάλιστα στις μέρες μας που η χώρα, όπως ξέρουμε, βρίσκεται σε αυτή τη δύσκολη οικονομική συγκυρία, η αναμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος και η επένδυση στην κοινωνία της γνώσης είναι εξαιρετικής σημασίας.

Δυστυχώς, όμως, μέχρι σήμερα παρατηρούμε να λαμβάνονται από την Κυβέρνηση μέτρα που πλήττουν ουσιαστικά και την έρευνα και το κύρος των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Η αντιαναπτυξιακή πολιτική πλήττει με το χειρότερο τρόπο, την εκπαίδευση στη χώρα μας, καθώς στο όνομα της εξοικονόμησης πόρων περικόπτονται αδιακρίτως χρηματοδοτήσεις, διοικητικές δομές και διορισμοί εκπαιδευτικών, χωρίς σχέδιο και χωρίς διαβούλευση. Δεν μπορεί, όμως, να υπάρχει ποιοτική ανάπτυξη στην εκπαίδευση, όταν αυτή αντιμετωπίζεται μόνο με λογιστικά κριτήρια. Στόχος θα έπρεπε να ήταν η στήριξη της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Θα ήθελα να είμαι συγκεκριμένος. Στο χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης εδώ και ενάμιση χρόνο δεν προχωρά η υλοποίηση των τετραετών ακαδημαϊκών αναπτυξιακών προγραμματισμών των ιδρυμάτων. Οι περικοπές στις λειτουργικές δαπάνες των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ έχουν ξεπεράσει το 50%. Δεν προχωράει η υλοποίηση προγραμμάτων δημοσίων επενδύσεων. Εκκρεμούν στο Υπουργείο Παιδείας περισσότεροι από επτακόσιοι διορισμοί εκλεγέντων καθηγητών. Παρατηρείται αδικαιολόγητη καθυστέρηση στην έγκριση νέων προγραμμάτων μεταπτυχιακών σπουδών, που δεν επιβαρύνουν ούτε ένα ευρώ τον κρατικό προϋπολογισμό. Η πληρωμή των εκτάκτων καθηγητών καθυστερεί, ενώ με πρόσφατες αποφάσεις του Υπουργείου έχει μειωθεί ο αριθμός τους, θέτοντας σε κίνδυνο την ομαλή λειτουργία των ιδρυμάτων. Εκκρεμεί η επίλυση του θέματος επαγγελματικής κατοχύρωσης των αποφοίτων των ΤΕΙ και δεν έχουν προωθηθεί οι προκηρύξεις για στελέχωση τμημάτων των πανεπιστημίων και των ΤΕΙ της πατρίδας μας με διοικητικό προσωπικό.

Πρόσφατα η Κυβέρνηση αποφάσισε άκριτα, πρόχειρα και αποσπασματικά, χωρίς επιστημονικά κριτήρια, χωρίς γνωμοδότηση των αρμοδίων οργάνων του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, χωρίς να διαβουλευθεί με την εκπαιδευτική κοινότητα τη μη εισαγωγή φοιτητών σε είκοσι πέντε τμήματα ΑΕΙ, καταδικάζοντάς τα σε μαρasmus.

Όμως, και στον τομέα της πρωτοβάθμιας και της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης η Κυβέρνηση, προβαίνοντας σε περικοπές δαπανών και προχωρώντας σε άκριτες συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων, έχει προκαλέσει σοβαρά προβλήματα σε μαθητές, σε εκπαιδευτικό προσωπικό, σε όλη την εκπαιδευτική κοινότητα κυρίως στην περιφέρεια. Το σχολείο υποβαθμίζεται και μετατρέπεται ουσιαστικά σε ένα φθινό σχολείο.

Εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, πιστεύουμε ακράδαντα ότι το κλειδί για το μέλλον του τόπου μας είναι η παιδεία. Είμαστε υπέρ της ανάπτυξης και της βελτίωσης του εκπαιδευτικού μας συστήματος, για να γίνει πράξη το σύγχρονο σχολείο, που θα εξοπλίζει τους μαθητές με όλα τα απαραίτητα εφόδια, θα ενισχύει την κριτική σκέψη και θα βοηθάει να αναπτύξουν κλίσεις και ταλέντα.

Χρειάζεται σύστημα, μελέτη και διαβούλευση, για να στηριχθεί η παιδεία στην πατρίδα μας. Η επένδυση στην παιδεία είναι ο μόνος σίγουρος δρόμος για την ανάπτυξη και για να βοηθήσει στο να βγούμε γρηγορότερα απ' αυτήν την κρίση. Για τους λόγους αυτούς, η Κυβέρνηση δεν θα έπρεπε να προχωρήσει σε μία τέτοια έκταση περικοπών στις δαπάνες για την παιδεία. Άλλο πράγμα είναι ο εξορθολογισμός των δαπανών, όπου απαιτείται, και αυτό το στηρίζουμε και άλλο η οριζόντια και άκριτη μείωση

των δαπανών, πλήττοντας έτσι την ποιότητα της εκπαίδευσης.

Γιατί, αγαπητοί κύριοι Υπουργοί, δεν πήρατε ως παράδειγμα τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, όπου εξαιρέθηκε η παιδεία από το πρόγραμμα εξοικονόμησης πόρων; Με την πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση σήμερα οδηγούμε τη νέα γενιά της πατρίδας μας σε μαρasmus και στερούμε την Ελλάδα από ένα βασικό μοχλό ανάπτυξης.

Κατά συνέπεια, για όλους αυτούς τους λόγους που αναφέραμε, δεν είναι δυνατόν να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση με τα μέτρα που ακολουθεί και εφαρμόζει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σπυρίδωνα Ταλιαδούρο.

Παρακαλείται ο κ. Παντελής Ασπραδάκης, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ Νομού Αττικής, να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Ασπραδάκη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θερμά συλλυπητήρια και από μένα στην οικογένεια του εκλεκτού συναδέλφου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σήμερα σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι, μετά από είκοσι μήνες επίτονης δουλειάς να σώσουμε τη χώρα από τη χρεοκοπία. Η κρισιμότητα της κατάστασης μας φέρνει υπεύθυνους απέναντι στην πατρίδα, στην κοινωνία, σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Μέχρι στιγμής, πορευόμαστε με όραμα τη διάσωση της χώρας μας, παρά τα διλήμματα που αντιμετωπίσαμε. Πάρθηκαν σκληρά και επώδυνα μέτρα για το λαό, ένα σημαντικό τμήμα του οποίου πραγματικά υποφέρει και αισθανόμαστε ιδιαίτερα άσχημα γι' αυτό.

Τι θα μπορούσαμε, όμως, να κάνουμε; Να αφήσουμε τη χώρα να χρεοκοπήσει; Να μην παίρναμε μέτρα και να αφήναμε τον Έλληνα ανυπεράσπιστο στην οικονομική δίνη και τη χώρα να γυρνά δεκαετίες πίσω;

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ανέλαβε, λοιπόν, τις ευθύνες μέσα σε ένα χείμαρρο κρίσιμων διεθνών και εσωτερικών εξελίξεων. Νομοθέτησε μια σειρά από νόμους και ρυθμίσεις αναγκαίες για ένα σύγχρονο και λειτουργικό κράτος. Η διαφθορά, η φοροδιαφυγή, η αναξιοκρατία συνεχίζουν να αποτελούν τους μεγάλους αντιπάλους μας, οι οποίοι σίγουρα δεν είναι εύκολο να νικηθούν.

Αντιθέτως, η αξιοκρατία, η κοινωνική δικαιοσύνη και ένα κράτος – υπηρέτης για τον πολίτη είναι οι μεγάλοι στόχοι, που δεν έχουν ολοκληρωθεί ακόμη. Παρ' όλα αυτά, έχουν γίνει πολύ σημαντικά βήματα, για να αποτελέσουν τις ισχυρές βάσεις για ένα βιώσιμο κράτος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας είμαστε ρεαλιστές. Πολιτικά σφάλματα των τελευταίων τριάντα ετών δεν είναι εύκολο να διορθωθούν σε είκοσι μήνες διακυβέρνησης. Οι ευθύνες όλων όσων κυβέρνησαν τη χώρα στο παρελθόν είναι μεγάλες. Ιδιαίτερα η Νέα Δημοκρατία που κυβέρνησε τα τελευταία χρόνια, συμπεριφέρεται σαν να μην κυβέρνησε ποτέ, σαν να μη γνώρισε τι μας παρέδωσε.

Ενώ από το 2008 τα σημάδια της κρίσης ήταν ορατά, δεν αντιλήφθηκε ή δεν τόλμησε να προχωρήσει σε διαρθρωτικές αλλαγές, προκειμένου να μη χρεωθεί το πολιτικό κόστος, με αποτέλεσμα τα νέα μέτρα να ήταν λιγότερο επώδυνα σήμερα.

Πριν από λίγο ο κ. Κεδίκογλου αναφέρθηκε στην ΕΡΤ. Πριν εκλεγώ Βουλευτής, εργαζόμουν στην ΕΡΤ. Όλοι οι εργαζόμενοι γνωρίζουν την κακοδιαχείριση και την σπατάλη που συνέβαινε τα τελευταία πεντέμισι χρόνια. Αντίθετα, σήμερα η ΕΡΤ είναι πλεονασματική. Το ένα τρίτο του κόστους έχει μειωθεί, σε σχέση με το προηγούμενο. Έχει γίνει ποιοτική και τεχνολογική αναβάθμιση. Ξέρουμε ότι οι τελευταίες μεταδόσεις είναι υψηλής ευκρίνειας. Αρκετές υποθέσεις για ατασθαλίες έχουν πάει στη δικαιοσύνη και είναι σίγουρο ότι σε λίγο θα τιμωρηθούν και οι υπεύθυνοι.

Η δημόσια τηλεόραση σήμερα είναι προσανατολισμένη στον πολιτισμό. Όλα αυτά, βέβαια, έγιναν με τη συμβολή και τις θυσιές των εργαζόμενων της ΕΡΤ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είχα προτείνει στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ την περασμένη εβδομάδα να επιβληθεί έκτακτη εισφορά σε όσους άσκησαν οποιαδήποτε μορφή πολιτική

εξουσία ή διαχειρίστηκαν δημόσιο χρήμα τα τελευταία χρόνια, αναλογική της θητείας και των αρμοδιοτήτων τους. Τη στιγμή που συνεχώς ζητάμε και επιβάλουμε έκτακτες εισφορές στους πολίτες, η επιβολή αυτής της εισφοράς σε εκείνους που έχουν μερίδιο ευθύνης για ό,τι συνέβη στη χώρα μας θα έχει συμβολικό, αλλά και ουσιαστικό χαρακτήρα, με πολλά μηνύματα σε όλους τους πολίτες.

Οι αγανακτισμένοι συμπολίτες στέλνουν ηχηρά μηνύματα προς όλους μας. Ζητούν δικαιοσύνη, αξιοκρατία, ευνομία. Είναι οι πολίτες που πίστεψαν στο όραμά μας και ταυτίστηκαν με την ανάγκη σωτηρίας της χώρας μας. Θυσίασαν μισθούς και συντάξεις και τώρα αγωνιούν για το μέλλον τους. Νιώθουν προδομένοι και ζητούν να αποδοθούν ευθύνες σε όσους μας έφεραν σε αυτήν την κατάσταση.

Πρέπει, λοιπόν, να αυξήσουμε τις ταχύτητες, να δουλέψουμε όλοι μαζί, να αφουγκραστούμε και να προσανατολιστούμε στις ανάγκες των πολιτών, ιδιαίτερα στους αδύναμους που δοκιμάζονται.

Με απόλυτη ειλικρίνεια πρέπει να εξηγήσουμε την αναγκαιότητα των επιπλέον μέτρων και τι αποτελέσματα θα επιφέρουν, ώστε να αποκατασταθεί η αισιοδοξία και η σταθερότητα.

Πρέπει να γνωρίζει την αλήθεια ο πολίτης, ότι χρωστάμε πολλά δισεκατομμύρια ευρώ, ότι επί πολλά χρόνια ζούσαμε με δανεικά πέραν των δυνάμεών μας. Πρέπει να τον ενημερώσουμε αναλυτικά για τις τραγικές επιπτώσεις μιας ενδεχόμενης χρεοκοπίας, διότι βιώνουμε μία πλασματική ευημερία σε ένα σπάταλο κράτος, χωρίς, βέβαια, να αποποιούμε των όποιων ευθυνών μας.

Με βασική προτεραιότητα τη συλλογική συνεργασία, ας συνδράμουμε όλοι, ώστε να αλλάξουν πρακτικές αντιλήψεις του παρελθόντος.

Περιμένουμε, βέβαια, και από την Ευρωπαϊκή Ένωση μία πρόσθετη στήριξη, με την τεχνογνωσία που διαθέτει σε ζητήματα, που δεν αφορούν μόνο την Ελλάδα, όπως νομίζω ότι είναι το μεταναστευτικό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ας ζητήσουμε συστράτευση, όχι μόνο από τα κόμματα, αλλά και από όλους τους Έλληνες πολίτες. Μας διακρίνει το ελληνικό φιλότιμο. Είναι εθνική περηφάνια ότι στις κρίσιμες καταστάσεις υπάρχει ομοψυχία και τα καταφέρνουμε. Πρέπει να επικρατήσει νηφαλιότητα, να απαλύνουμε την οργή με διορθωτικές κινήσεις και να περάσουμε το μήνυμα ότι στο τούνελ όντως υπάρχει φως, να υποστηρίξουμε τους ανέργους νέους, για να παραμείνουν στη χώρα μας, οι οποίοι με τις γνώσεις και τις ικανότητές τους θα συμβάλλουν και αυτοί για να ξεπεράσουμε την κρίση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι τελευταίες πρωτοβουλίες του Πρωθυπουργού δίνουν νέα πνοή και ώθηση. Το νέο κυβερνητικό σχήμα με αποφασιστικότητα και πυγμή πρέπει να επανακτήσει την εμπιστοσύνη της κοινωνίας. Το πολιτικό σύστημα δοκιμάζεται έντονα και μαζί δοκιμάζομαστε και εμείς. Για να βγει η χώρα από την οικονομική και πολιτική κρίση, χρειάζεται να συμβάλουμε όλοι. Είναι αναγκαία η συνεργασία και ο ειλικρινής διάλογος όλων των πολιτικών κομμάτων και ιδιαίτερα των κομμάτων εξουσίας. Στο χέρι μας είναι, εκείνους που κάποτε μας χειροκροτούσαν και τώρα στις πλατείες όλης της χώρας μας αποδοκιμάζουν, να καταφέρουμε να τους πείσουμε ότι όλοι μαζί μπορούμε να αλλάξουμε τη χώρα και να της δώσουμε πραγματική ελπίδα και προοπτική για τις επόμενες γενιές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είμαστε υποχρεωμένοι να αξιοποιήσουμε τα πλεονεκτήματα της χώρας μας, να ακολουθήσουμε το δρόμο της ανάπτυξης με αποφασιστικότητα, σταθερότητα και σκληρή δουλειά. Είμαστε υποχρεωμένοι να πετύχουμε.

Με το χέρι, πραγματικά, στην καρδιά πιστεύω ότι την ελπίδα αυτή μπορεί να τη δώσει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και ο Γιώργος Παπανδρέου. Στηρίζω την Κυβέρνηση. Δίνω ψήφο εμπιστοσύνης. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παντελή Ασπραδάκη.

Καλείται ο κ. Χρήστος Ζώης, Βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας, να προσέλθει στο Βήμα.

Ορίστε, κύριε Ζώη, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα πριν από όλα -το θεωρώ βαθιά μου υποχρέωση- να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια για τον αδόκητο χαμό του καλού συναδέλφου, του Άγγελου Τζέκη, ενός ανθρώπου που όλοι γνωρίσαμε, όλοι τιμήσαμε και του οποίου κύριο χαρακτηριστικό ήταν ότι ήταν προσιτός σε όλους, παρά τις ιδεολογοπολιτικές μας αντιπαραθέσεις. Εκφράζω, λοιπόν, τα θερμά μου συλλυπητήρια στην οικογένειά του και στο Κομμουνιστικό Κόμμα, από τις τάξεις του οποίου αγωνίστηκε όλα τα χρόνια είτε ως στέλεχος είτε ως Βουλευτής.

Κύριοι συνάδελφοι, θα εξηγήσω πολύ σύντομα γιατί δεν μπορώ να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και, εν συνεχεία, θα μου επιτρέψετε να σταθώ σε ένα επιμέρους θέμα, το οποίο φοβάμαι ότι διέλαθε της προσοχής και της αξιολόγησης όλων όσα έγιναν κατά τη διάρκεια του ανασχηματισμού. Αναφέρομαι στο «σπάσιμο» του παλαιού Υπουργείου Εσωτερικών, σε δύο Υπουργεία: στο νέο Υπουργείο Εσωτερικών με αντικείμενο την αυτοδιοίκηση και στο νέο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, με αντικείμενο τη δημόσια διοίκηση και τα συναφή με αυτήν θέματα.

Δεν μπορώ να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης, κύριοι συνάδελφοι, όχι μόνο από τυπικό καθήκον ως Βουλευτής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Μέχρι τώρα, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι ήταν αυτονόητο η Αξιωματική Αντιπολίτευση, που εκφράζει συγκεκριμένες θέσεις και απόψεις, να τοποθετείται απέναντι στην Κυβέρνηση και, βεβαίως, να μην της δίνει την εμπιστοσύνη της. Θα σας έλεγα ότι πλέον και ως άνθρωπος, όχι μόνο ως Βουλευτής, δεν μπορώ να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης σε μία Κυβέρνηση, της οποίας ο επικεφαλής κέρδισε εθνικές εκλογές με το περίφημο -το περιβόητο πια- «χρήματα υπάρχουν».

Δεν μπορώ να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης σε μία Κυβέρνηση, της οποίας ο επικεφαλής ακόμα δεν έχει απαντήσει -γιατί προς αυτόν απευθυνόταν- στην καταγγελία-μομφή της Βουλευτού του ΠΑΣΟΚ, της κ. Παπανδρέου ότι μόλις ελάχιστες ημέρες μετά την ανάλυση των καθηκόντων της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, στις 4 Οκτωβρίου 2009, επισκέφθηκε τον κ. Παπακωνσταντίνου και του ζήτησε να πάρει άμεσα μέτρα και εκείνος την κοιτούσε -κατά δήλωση της κυρίας Παπανδρέου- «σαν να ήταν ούφο».

Δεν μπορώ να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση εκείνη, που μας διαβεβαίωνε κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού του 2010 εδώ ότι ο προϋπολογισμός θα εκτελεστεί κανονικά, αποκρύπτοντας ότι μόλις δέκα μέρες πριν συζητούσε με τον τότε επικεφαλής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για την υπαγωγή της χώρας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Δεν μπορώ να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, της οποίας ο επικεφαλής αγνόησε τη δυνατότητα που του έδιναν οι αγορές, με χαμηλό ακόμα επιτόκιο, όταν τα spreads ήταν στις 180 μονάδες, να πάρει όσα χρήματα του έδιναν και περιορίστηκε σε αυτά που αρχικώς είχε ζητήσει, αποστερώντας έτσι από τη χώρα τη δυνατότητα να προχωρήσει στις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις, χωρίς τη δαμόκλειο σπάθη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Δεν μπορώ να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης, τέλος, σε μία Κυβέρνηση, η οποία σχηματίστηκε, όπως σχηματίστηκε την προηγούμενη εβδομάδα, συνέπεια μιας αλλοπρόσαλλης στάσης του επικεφαλής της, ο οποίος, ούτε λίγο ούτε πολύ -όσο και αν καταβάλλετε προσπάθειες, αγαπητοί συνάδελφοι, να το αντιμετωπίσετε αυτό- παραιτήθηκε από τηλεφώνου στον Αρχηγό της Αντιπολίτευσης. Πρόκειται για αλλοπρόσαλλη στάση. Γνωρίζουμε πως φθάσαμε στο σχηματισμό αυτής της Κυβέρνησης. Ήταν το αποτέλεσμα μιας ταραχώδους διαδικασίας και όχι το αποτέλεσμα μιας νηφάλιας προσέγγισης για το πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί το βασικό πρόβλημα της χώρας.

Έρχομαι τώρα στο «σπάσιμο» του Υπουργείου Εσωτερικών σε δύο Υπουργεία, κύριοι συνάδελφοι. Όσα με τόσο κόπο προσπαθούσε η απελθούσα ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών να κρύψει, μετερχόμενη επικοινωνιακά τρικ, δυστυχώς, τώρα πια είναι τόσο προφανή, ακριβώς γιατί «έσπασε» το Υπουργείο στα δύο.

Τι προκύπτει από το «σπάσιμο» αυτού του Υπουργείου; Προκύπτει ότι χρειάζεται να δώσει όλο το βάρος της η Κυβέρνηση με καλά στελέχη -είναι αλήθεια αυτό- δοκιμασμένα στελέχη και στο χώρο της αυτοδιοίκησης, για να βγάλουν από το τέλμα και την απελπισία την αυτοδιοίκηση, στην οποία έπεσε η αυτοδιοίκηση μετά την κακή εφαρμογή του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» στην πιο δύσκολη για την οικονομία και την πατρίδα μας περίοδο. Είναι γνωστά αυτά και δεν χρειάζεται να τα επαναλάβουμε.

Τι δηλαδή η ανάγκη να δημιουργηθεί εκ νέου ένα Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, παίρνοντας, μάλιστα, και τον τίτλο του -προσέξτε- από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα, το οποίο αφήσαμε ως πολύτιμο εργαλείο στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2009, για να προχωρήσει τα ζητήματα της διοικητικής μεταρρύθμισης, ύψους 630 εκατομμυρίων ευρώ. Δηλαδή ότι δεν έγινε τίποτα. Η απορρόφηση ήταν 5% μέχρι χθες του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Διοικητική Μεταρρύθμιση», ένα εργαλείο απαραίτητο για να προχωρήσουν αυτές οι αλλαγές που όλοι επιθυμούμε στη διοίκηση.

Τι έγινε στο χώρο της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης; (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μπορούσα, κύριε Πρόεδρε, να έχω την ανοχή σας; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ναι, κύριε Ζώη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ψηφίσατε απλά, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, ένα νομοσχέδιο, το οποίο θα μπορούσε να αντιμετωπίζει τα προβλήματα που έφερε και με ένα απλό προεδρικό διάταγμα. Αυτό ήταν όλο το έργο της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης της Κυβέρνησης δεκαεννιά, είκοσι μήνες. Χρειάστηκε να καλέσουμε εμείς, ως Αντιπολίτευση, από το τελευταίο συνέδριο του «ECONOMIST» για την ευρωζωνικότητα, την Κυβέρνηση να τοποθετήσει Υφυπουργό Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. Ευτυχώς, εισακουστήκαμε. Ελπίζουμε να «ξεκολλήσουν» κάποια έργα, γιατί πρέπει να σας πω ότι δεν έχει γίνει τίποτα σε αυτόν τον κρίσιμο τομέα για την οικονομία και για τη χώρα.

Κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, θέλω να συμφωνήσουμε στο εξής: Η οικονομία δεν είναι μόνο τα οικονομικά Υπουργεία. Η οικονομία είναι όλα τα Υπουργεία και πάνω από όλα είναι το Υπουργείο Εσωτερικών, που δημιουργεί τις συνθήκες, το πλαίσιο και τις προϋποθέσεις, μέσα από τις οποίες ωθείται η ανάπτυξη και ηλεκτροδοτείται η ανάπτυξη, η γραφειοκρατία, το fast track, που λέει η Κυβέρνηση και άλλα. Έχουν, όμως, όλα αυτά ως απαραίτητη συνθήκη ότι έχεις ένα δημοσιοϋπαλληλικό κόσμο, ο οποίος δεν είναι στοχοποιημένος.

Θα βγάλει η Κυβέρνηση το δημοσιοϋπαλληλικό κόσμο από το σκοπευτικό της κοινωνίας; Εκεί έθεσε το δημοσιοϋπαλληλικό κόσμο επίτηδες η Κυβέρνηση, για να αποπροσανατολίσει και να φέρει σύγχυση. Μπορεί να προχωρήσει το κράτος στις μεγάλες τομές και μεταρρυθμίσεις, χωρίς να βάλει στοίχημα στο φιλότιμο και στην ικανότητα του στελεχικού δυναμικού που έχει στη διάθεσή του; Ασφαλώς και όχι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι καιρός να αποφύγουμε όλοι τις μεγάλες κουβέντες. Είναι καιρός να παραμείνουμε προσγειωμένοι αυστηρά στην πραγματικότητα. Οι συνθήκες είναι τέτοιες που δεν μας επιτρέπουν ούτε βερμπαλισμούς ούτε παροράματα.

Εμείς θεωρούμε ότι η Νέα Δημοκρατία έχει κάνει το καθήκον της. Σας προσέφερε και εναλλακτικές προτάσεις και διεξόδους και είμαστε στη διάθεσή σας για όσο ακόμα βρίσκεστε στο τιμόνι της χώρας να εξακολουθήσουμε να σας προσφέρουμε προτάσεις και ιδέες.

Το ερώτημα που προκύπτει είναι το εξής: Η Κυβέρνηση είναι ικανή να αξιοποιήσει αυτές τις ευκαιρίες που έχει στη διάθεσή της; Πολύ φοβούμαι πως όχι και με αυτόν το φόβο εγώ ακόμα μια φορά εξήγώ την αρνητική μου στάση στο αίτημα της Κυβερνήσεως για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ζώη.

Παρακαλείται ο κ. Ιωάννης Αμοιρίδης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ

στο Νομό Πιερίας, να προσέλθει στο Βήμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, αγαπητέ Πρόεδρε.

Θέλω και εγώ με τη σειρά μου να καταθέσω το σεβασμό στη μνήμη του αγαπητού συναδέλφου, ενός Ανθρώπου -με το Α κεφαλαίο- με ψυχή, ενός βαθιά δημοκράτη, που πάντα με το χαμόγελο ζητούσε τη στήριξη του κόμματός του μέσα από τα κουπόνια που έδινε.

Ο Άγγελος Τζέκης έδωσε την ψυχή και τη ζωή του για το χώρο που υπηρετούσε, με τους αγώνες του για τη δημοκρατία και πιστεύω ότι για εμάς αυτό είναι ένα μάθημα, για να χαράξουμε την πορεία μας και να βαδίσουμε στο μέλλον μέσα από την υποχρέωση που έχουμε να τιμήσουμε την εμπιστοσύνη των πολιτών που μας ψήφισαν.

Ακόμη, αγαπητέ Πρόεδρε, θέλω να συγχαρώ όλους τους μαθητές, των οποίων σήμερα δικαιώθηκαν οι αγώνες και οι αγωνίες τους και των ιδίων και των οικογενειών τους -και κυρίως των μητέρων που στάθηκαν στο προσκέφαλό τους και ένιωσαν τις αγωνίες των παιδιών- και να πω σε αυτούς που δεν πέτυχαν ότι η ζωή είναι σαν το ρινγκ. Δεν έχει σημασία πόσες φορές πέφτεις, σημασία έχει να σηκώνεσαι. Πιστεύω ότι χάνοντας μια μάχη, δεν χάνεις τον πόλεμο και όλο το μέλλον είναι μπροστά.

Παρακολουθώ, αγαπητοί συνάδελφοι, το τελευταίο χρονικό διάστημα το διάλογο και τις εκφράσεις των πολιτικών. Έχω ακούσει με έκπληξη τις τελευταίες μέρες απίστευτους χαρακτηρισμούς από το «νονό» μέχρι τον «μπροστάντζα», από τα «χερουβείμ», τα «σεραφείμ», τα «εξαπτέρυγα» μέχρι τους «προδότες» και τους «ανόητους».

Αυτή είναι η συζήτηση, αυτό είναι το επίπεδο: οι χαρακτηρισμοί μεταξύ πολιτικών και πολιτικών Αρχηγών. Και οι ίδιοι οι πολιτικοί Αρχηγοί ζητούν εκλογές για να σώσουν τη χώρα και ταυτόχρονα χρησιμοποιούν αυτό το λεξιλόγιο! Είναι απίστευτο να κατηγορείς έναν συνάδελφό σου με αυτές τις κουβέντες, χωρίς να μπορείς να το αποδείξεις, απλά για λόγους εντυπώσεων. Πρόκειται για ένα λογοπαίγνιο, το οποίο οδηγεί μόνο σε πολιτικά αδιέξοδα, τη στιγμή μάλιστα που ο κόσμος έξω έχει τις αγωνίες του.

Παρακολούθησα με προσοχή και την ομιλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Εκτιμούσα ότι θα πει κάποια ουσιώδη πράγματα και στην αρχή, πράγματι, ξεκίνησε μιλώντας για το ΕΣΠΑ, το Πρόγραμμα Επενδύσεων και τις επιχειρήσεις για πέντε-οκτώ λεπτά. Όμως, μετά άρχισε να μιλά για τις συννομισίες που γίνονται στην Ευρώπη εναντίον του από δημοσιογράφους και από πολιτικούς.

Εγώ θα του έλεγα να θυμηθεί λίγο τα greek statistics, αν νομίζει ότι οι Ευρωπαίοι γρήγορα ξεχάσαν τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Όμως, εσείς θεωρείτε πως -όταν οι δημοσιογράφοι αναφέρθηκαν στον Πρωθυπουργό της Γαλλίας στη συζήτηση που είχε ότι τα κάνει όλα για προεκλογικούς λόγους- ήταν τυχαίο που δεν απάντησε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Απάντησε σε όλα τα άλλα εκτός από αυτό, γιατί αυτό ήταν μάλλον αλήθεια.

Έτσι, λοιπόν, η Αξιωματική Αντιπολίτευση και τα υπόλοιπα κόμματα ζητούν εκλογές και κανείς δεν καταλαβαίνει γιατί. Όμως, εγώ μπορώ να το εξηγήσω. Πριν από μια εβδομάδα οι δημοσκοπήσεις πραγματικά έδειξαν ότι η Νέα Δημοκρατία προηγείται σε κάποιους αριθμούς, όχι στα ποσοτικά. Αλλά αναρωτιέμαι αν όλοι μας μπορούμε να δούμε το σύνολο της εμπιστοσύνης αυτών των πολιτών στον πολιτικό κόσμο. Αυτό είναι που θα πρέπει να μας προβληματίσει και όχι αν ένα κόμμα βρίσκεται μπροστά από το άλλο 1% ή 2%. Πρέπει να δούμε το σύνολο τι απαντά.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι πρέπει να μιλήσουμε με μια άλλη γλώσσα σε μια χρονική στιγμή που η χώρα διαπραγματεύεται στο εξωτερικό το μέλλον της. Το διαπραγματεύεται με πολύ σκληρούς -για τους πολίτες κυρίως- όρους. Πρόκειται για μια διαπραγμάτευση που ωστόσο έχει και ένα ατού: τους πολίτες που είναι στην πλατεία. Αυτό βλέπουν οι Ευρωπαίοι. Βλέπουν τους πολίτες, βλέπουν τον προβληματισμό του κόσμου και να είστε σίγουροι ότι αυτό τους κάνει πιο συγκαταβατικούς και πιο γρήγορους στις αποφάσεις.

Όμως, από εκεί και πέρα, θα πρέπει να δούμε και μέσα στη χώρα τι κάνουμε με το δημοσιονομικό. Ακόμα και αν σβήσουμε

όλο το χρέος, αν το έλλειμμα μας κάθε χρόνο είναι 20 και 30 δισεκατομμύρια, πάλι θα ξαναγίνει σε πέντε χρόνια. Αυτή τη στιγμή συζητάμε για έναν δανεισμό που στο σύνολό του θα φθάσει τα 230 δισεκατομμύρια, ένα απίστευτο νούμερο για μια μικρή χώρα. Αυτό θα πρέπει να το δούμε, να το κατανοήσουμε και να το αξιοποιήσουμε, πάντα όμως κατανέμοντας δίκαια τα βάρη.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της φοροδιαφυγής. Κύριε Υπουργέ, κύριε Μπεγλίτη, είστε από την Πελοπόννησο. Είναι δυνατόν – γιατί έτσι ακούω – πεντακόσια βυτία να πηγαίνουν στην Καλαμάτα και να γυρίζουν επτακόσια πενήντα από το Αρτεμίσιο; Τα διακόσια πενήντα που γυρίζουν από πού βρίσκονται;

Να σας πω βέβαια ότι δεν χρειάζεται να εξισώσουμε το πετρέλαιο θέρμανσης με το πετρέλαιο κίνησης και να επιβαρύνουμε όλη τη χώρα και την ίδια στιγμή να μην μπορούμε να πιάσουμε πέντε ανθρώπους που περνάνε τα βυτία με αριθμό! Εκεί είναι, μπορείτε να τα βρείτε, αλλά χρειάζεται προσπάθεια.

Ως προς το θέμα της ανάπτυξης, νομίζω ότι αυτή η ανάσα που μας δίνει το ΕΣΠΑ με τη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης –που δεν χρειάζεται να πληρωθεί η ελληνική συμμετοχή– είναι μια τεράστια δυνατότητα γιατί χωρίς Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων –ας μη γελιόμαστε, δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη.

Επειδή ο χρόνος δεν μου φθάνει, θα ήθελα να κάνω μια αναφορά στο κοινωνικό κράτος και πώς φθάνουμε εκεί. Αυτό θα γίνει μέσα από τρία βήματα. Πρώτον, χρειάζεται μια μεγάλη πολιτική αλλαγή –και προχώρησε σε αυτή ο Πρωθυπουργός– μια πολιτική κίνηση όχι μόνο μέσα, αλλά και έξω. Ο Πρωθυπουργός προχώρησε και η Ευρώπη ανταποκρίθηκε και αυτό είναι μια ανάσα για την αγορά.

Έχουμε μπροστά μας δυο ακόμη τεράστια βήματα. Το ένα είναι η οικονομία και η ανάπτυξη, για να έχουμε ελπίδα και προοπτική και το τρίτο βήμα είναι η κοινωνία, η καταπολέμηση της ανεργίας και η ελπίδα και η αξιοπιστία μας μέσα από τις μεγάλες θεσμικές αλλαγές που πρότείνει ο Πρωθυπουργός.

Επειδή, αγαπητέ Υπουργέ, εγώ κατάγομαι από την περιφέρεια και στο 90% με 95% οι Υπουργοί των κυβερνήσεων προέρχονται από δυο νομούς της Ελλάδας, την Αττική και τη Θεσσαλονίκη –θα το διαπιστώσετε αυτό ανατρέχοντας στο παρελθόν, όλοι βέβαια αγωνιζόμαστε για τη χώρα και τους εκτιμώ όλους, απευθύνομαι όμως σε εσάς γιατί αποτελείτε εξαίρεση και είστε από την περιφέρεια– θα πρέπει οι Υπουργοί που έρχονται στην περιφέρεια, να μην το κάνουν από υποχρέωση, αλλά να το κάνουν από χρέος γιατί εκεί είναι τα προβλήματα. Γιατί αν έρχονταν, δεν θα πρότειναν εξίσωση του πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης. Δεν θα το πρότειναν τόσο εύκολα, θα σκέφτονταν λίγο τι γίνεται.

Επομένως, καλό θα ήταν εσείς που αναλάβατε τώρα να βγείτε λίγο στην περιφέρεια και να δείτε. Εγώ κατάγομαι από την Πιερία, η οποία είναι πρώτη σε απορρόφηση ιδιωτικών επενδύσεων στην κεντρική Μακεδονία, όμως τα μεγάλα έργα λείπουν, οι δημόσιες επενδύσεις δεν γίνονται, η ανεργία είναι υψηλά και έχουν κλείσει εργοστάσια.

Ας υπάρξει ένα πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων στην περιφέρεια, για να ανασάνει. Δεν είναι μόνο οι πλατείες εδώ. Είναι και οι πλατείες της περιφέρειας. Έτσι, λοιπόν, καλό είναι να είμαστε με το βλέμμα στην Ευρώπη και τα αυτιά μας στην αγορά, η καρδιά μας όμως να είναι στην πλατεία, να δημιουργήσουμε αισθήσεις και όχι ψευδαισθήσεις.

Με αυτές τις σκέψεις στηρίζω την Κυβέρνηση, στηρίζω τον Πρωθυπουργό και είμαι πεπεισμένος ότι θα προχωρήσουμε μπροστά και θα φέρομε τη μεγάλη αλλαγή που χρειάζεται ο τόπος, δύσκολα μεν, όμως σε λίγο αν μπορέσουμε να πιστέψουμε σε αυτά που θα κάνουμε χωρίς να υπολογίσουμε προσωπικό, πολιτικό και κομματικό κόστος, πιστεύω ότι θα δώσουμε στον Έλληνα τη δυνατότητα να ξαναχαμογελάσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Αμοιρίδη.

Παρακαλείται ο κ. Θεόφιλος Λεονταρίδης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας από τας Σέρρας –κύριε συνάδελφε, προσέξατε βέβαια την προφορική ορθογραφία «τας Σέρρας»– να λάβει

το λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να εκφράσω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένεια, στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και στους φίλους του συναδέλφου Άγγελου Τζέκη, ενός έντιμου πολιτικού, ενός σεμνού και ευγενή ανθρώπου, με μεγάλη προσφορά στην κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία βυθίζεται ολοένα και περισσότερο σε γενική κατάθλιψη. Η απουσία ελπίδας για το αύριο είναι εμφανής σε όλες τις μετρήσεις της κοινής γνώμης, αλλά και σε όσους ζουν μέσα στον κόσμο. Η Κυβέρνηση έχει χάσει την εμπιστοσύνη της κοινωνίας και ζητά την εμπιστοσύνη των εκπροσώπων της στη Βουλή. Μιας κοινωνίας που βρίσκεται σε αναβρασμό όχι μόνο από τις φωνές των αγανακτισμένων πολιτών, αλλά και από την απελπισία των απλών ανθρώπων που έχουν χάσει την πίστη για το μέλλον της πατρίδας τους.

Δεν ενοχλούνται μόνο επειδή τους ζητούνται όλο και μεγαλύτερες θυσίες, όλο και περισσότερα πέρα από τα όρια της αντοχής τους. Τους προκαλεί οργή και απόγνωση ότι παρά τις θυσίες, δεν φαίνεται αχτίδα φωτός στον ορίζοντα παρά μόνο όλο και πιο πυκνό σκοτάδι.

Ακυρώθηκαν σχεδιασμοί και τα όποια όνειρα των εργαζομένων, όπου όνειρο δεν είναι απαραίτητα η μεγάλη ζωή, αλλά κάτι τόσο αυτονόητο όσο η δυνατότητα να σπουδάσουν τα παιδιά τους ή να αποπληρώσουν το δάνειο για το σπίτι τους. Σβήστηκαν οι ελπίδες της νέας γενιάς, που ενώ έχει όλες τις προϋποθέσεις και τα εφόδια να σταδιοδρομήσει στην πατρίδα μας, παίρνει το δρόμο για την ξενιτιά.

Κρίμα και πάλι κρίμα. Ίσως δεν αντιλαμβάνεστε τη ζημιά που με τόσο βίαιο τρόπο προξενήσατε στους πολίτες αυτής της χώρας.

Πριν λίγα εικοσιτετράωρα βιώσαμε μία πρωτοφανή παράλυση της Κυβέρνησης, έναν Πρωθυπουργό, ο οποίος ήταν έτοιμος να παραιτηθεί μπροστά στα αδιέξοδα που ίδιος δημιούργησε. Ξαφικά με την παρέμβαση κομματικών και άλλων κύκλων ο κ. Παπανδρέου το μετάνιωσε. Φαίνεται εκ των υστέρων εκτίμησε ότι η δική του διάσωση είναι προτιμότερη από τη διάσωση της χώρας.

Έτσι χάθηκε μία ιστορική ευκαιρία για τη δημιουργία μιας κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας με Πρωθυπουργό κοινή αποδοχής, με μεγάλη λαϊκή επιδοκιμασία, η οποία θα μπορούσε να επαναδιαπραγματευθεί με αξιώσεις τους όρους του μνημονίου. Έριξε στάχτη στα μάτια του κόσμου με έναν ανασχηματισμό για να πάρει παράταση χρόνου, όταν το νέο οικονομικό επιτελείο θα αναλάβε απλώς να εφαρμόσει την πολιτική των δύο μνημονίων. Το πρόβλημα δεν είναι η αλλαγή προσώπων, αλλά η πολιτική που εφαρμόζεται και δεν αλλάζει.

Παρά την επικοινωνιακή εκστρατεία για να πειστεί η κοινή γνώμη ότι η νέα Κυβέρνηση σηματοδοτεί μία νέα αρχή, η κοινωνία δεν παραπλανάται. Το μόνο που κάνει μέχρι τώρα η Κυβέρνηση είναι να παίρνει οικονομικά μέτρα αδιακρίτως εις βάρος όλων χωρίς μάλιστα να επιτυγχάνει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, όπως αποδεικνύεται από την ανάγκη λήψης διαρκώς νέων και πιο σκληρών μέτρων.

Έρχεστε τώρα μετά τις περσινές περικοπές μισθών, συντάξεων, με νέες περικοπές φοροαπαλλαγών, νέες έκτακτες εισφορές, αλλά και με το νέο ενιαίο μισθολόγιο να δώσετε το τελειωτικό χτύπημα στους εργαζόμενους. Τα νέα χαράτσια στην ακίνητη περιουσία θα επιδεινώσουν την οικονομική κατάσταση των νοικοκυριών, αλλά θα φέρουν σε ακόμα πιο δεινή θέση εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους στον κλάδο της οικοδομής, καθώς η δραστηριότητα σε αυτόν τον κλάδο έχει υποστεί επικίνδυνη καθίζηση συμπαρασύροντας δεκάδες συναφή επαγγέλματα.

Ιδιαίτερα θα επισημάνω την επιλογή αυτοκτονίας που γίνεται με την αύξηση κατά δέκα μονάδες του ΦΠΑ, από το 13% στο 23%, σε επιχειρήσεις που παρέχουν υπηρεσίες εστίασης, τα εστιατόρια, καφετέριες, μπαρ και άλλα. Το αποτέλεσμα θα είναι πολλαπλάσια από το αναμενόμενο λουκέτα, δεκάδες χιλιάδες απώλειες θέσεων εργασίας και ιδιαίτερα των νέων. Και όλα αυτά παρ' ότι οι φορείς των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων εδώ και

ένα χρόνο σας καταθέτουν τεκμηριωμένες προτάσεις και ζητούν να σταματήσει ο κατήφορος που γεννά λουκέτα, ανεργία, φτώχεια και οδηγεί σε οικονομικό και κοινωνικό κραχ.

Μαζί με όλα αυτά η ενδεχόμενη κατάργηση επιδομάτων σε τρίτεκνες και πολύτεκνες οικογένειες με δημοσιονομικά και όχι με δημογραφικά κριτήρια, θα βάλει μπουρλότο στα θεμέλια ενός γηρασμένου κράτους.

Γενικά όλοι οι δείκτες δείχνουν επιδείνωση, ανεργία, πληθωρισμό, ύφεση. Στον αγροτικό τομέα τα επενδυτικά προγράμματα παγώνουν, χάνονται κονδύλια, έργα από το ΕΣΠΑ ακόμα δεν έχουν ξεκινήσει, το αγροτικό εισόδημα φθίνει. Οι βαμβακοκαλλιεργητές περιμένουν εναγωνίως αποζημιώσεις από τις καταστροφές που υπέστησαν πριν από ένα χρόνο. Οι τευτλοκαλλιεργητές εκφράζουν την ανησυχία τους για το μέλλον αυτής της καλλιέργειας, ενώ τα εργοστάσια ζάχαρης κοντεύουν να κλείσουν. Οι καπνοκαλλιεργητές δεν έλαβαν την ενίσχυση των 93 ευρώ ανά στρέμμα εξαιτίας της αμέλειας και της αδιαφορίας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Ο ΕΛΓΑ παρ' ότι επέβαλε νέα αυξημένα χαράτσια δεν ανταποκρίνεται στο ρόλο του.

Οι μεγάλες αυξήσεις στα καύσιμα και γενικότερα τον κόστος παραγωγής, η απουσία έργων υποδομής, η έλλειψη εφαρμογής των αρχών ελέγχου στην αγορά φέρνουν τους αγρότες και κτηνοτρόφους σε αγανάκτηση και απελπισία.

Στον τομέα της παιδείας, αφού αναστατώσατε τις τοπικές κοινωνίες, χωρίς διάλογο με τους φορείς, χωρίς μελέτη και σχέδιο, κλείσατε ζωντανά σχολεία αδιαφορώντας για τις καταστροφικές συνέπειες της ερήμωσης της περιφέρειας. Τώρα ετοιμάζετε να βάλετε λουκέτο και σε ΤΕΙ της περιφέρειας, προσπαθώντας πρώτα για την υποβάθμιση τους.

Υποβαθμίζετε την υγεία, που είναι το πρώτιστο κοινωνικό αγαθό, με τις συγχωνεύσεις νοσοκομείων, αλλά και με τις ελλείψεις στα ήδη λειτουργούντα σε προσωπικό και σε αναλώσιμα υλικά.

Αυτός είναι ο σχεδιασμός και το έργο της Κυβέρνησης. Και για όλα αυτά έχετε το θράσος και ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης, όταν εξαπατήσατε και συνεχίζετε να εξαπατάτε τον κόσμο. Πρέπει μάλλον να είμαστε παρανοϊκοί για να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειαζόμαστε πολιτική αναγέννηση σε όλα τα επίπεδα, από το κράτος και την κεντρική εξουσία έως και όλα τα επίπεδα διοίκησης, αλλαγή νοοτροπίας, ξεκάθαρες κουβέντες, αλλαγή σε βάθος του μοντέλου διακυβέρνησης του πολιτικού συστήματος.

Εμείς ως Νέα Δημοκρατία θα δώσουμε τη μεγάλη μάχη που αφορά την πατρίδα και το μέλλον της, για να ξαναέρθει η ελπίδα με νέες ιδέες, με προτάσεις, με επιχειρήματα, διδασκόμενοι από τα λάθη του παρελθόντος, για να ξανακερδίσουμε την εμπιστοσύνη των πολιτών που έχει χαθεί.

Χρειάζεται πίστη για να πετύχουμε σε αυτόν το δύσκολο αγώνα. Έχω, όμως, την πεποίθηση ότι θα τα καταφέρουμε, γιατί αυτή την επιτυχία τη χρωστάμε στις νέες γενιές.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Θεόφιλο Λεονταρίδη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, κ. Χρήστος Παπουτσής, για δεκαέξι λεπτά. Θα υπάρξει η σχετική ανοχή. Οργανώστε την ομιλία σας.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς επιτρέψτε μου να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια προς την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, την Κεντρική Επιτροπή του Κόμματος, αλλά και την οικογένεια του Άγγελου Τζέκη, για την απώλεια του συναδέλφου. Είναι μια μεγάλη απώλεια για όλους μας -και θέλω να το τονίσω αυτό- για όλους τους συναδέλφους στο ελληνικό Κοινοβούλιο, όπου είχαμε την ευκαιρία να εκτιμήσουμε την παρουσία, το ήθος και την εντιμότητα του Άγγελου Τζέκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ασφάλεια είναι δικαίωμα των πολιτών που ορίζεται από το Σύνταγμα και έχουμε όλοι υποχρέωση να το προασπίσουμε και θα το προασπίσουμε! Μόνο με την

ασφάλεια μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη και ευημερία.

Θέλω, όμως, να είμαι σαφής και ειλικρινής. Δεν υποτιμώ καθόλου τον αντίκτυπο της οικονομικής κρίσης στην κοινωνία, ούτε αγνώω κατ' ελάχιστο ότι το αίσθημα της ανασφάλειας των πολιτών εντείνεται από την αβεβαιότητα που προκαλείται από την περιρρέουσα κρίση, ούτε περιφρονώ την αγωνία των πολιτών για τη διαφύλαξη ενός ικανού επιπέδου ζωής για την εξασφάλιση ενός καλύτερου μέλλοντος στους ίδιους και τα παιδιά τους.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση ότι παρέχεται καθεστώς ανοχής στη βία. Το αντίθετο μάλιστα. Είναι μηδενική η ανοχή στη βία από όποιο χώρο και αν προέρχεται. Είναι βαθιά πίστη του δημοκρατικού και προοδευτικού κινήματος ότι οι πολιτικοί αγώνες γίνονται με όπλο τις ιδέες, τις προτάσεις και τις απόψεις των ανθρώπων.

Οι πολιτικοί αγώνες σε συνθήκες δημοκρατίας δεν γίνονται ούτε με όπλα ούτε με μολότωφ ούτε με τσεκούρια ούτε με ρόπαλα και πέτρες. Τα πολιτικά ζητήματα λύνονται με διάλογο, δεν λύνονται με τη βία, δεν λύνονται με τη σύγκρουση. Διάλογος, λοιπόν, και συνεννόηση. Αυτή είναι η διαρκής πολιτική επιδίωξη της Κυβέρνησης.

Εμείς πιστεύουμε βαθιά ότι το κράτος είναι ισχυρό όταν δεν χρησιμοποιεί τη δύναμη και την εξουσία που έχει. Θέλω όμως ταυτόχρονα να είμαι σαφής. Είμαστε αποφασισμένοι, δεν θα επιτρέψουμε να εγκλωβιστεί η Ελλάδα στο φαύλο κύκλο της ανομίας, του φόβου και της ανασφάλειας των πολιτών. Και αυτό είναι υποχρέωσή μας. Είναι υποχρέωση κάθε δημοκρατικής κυβέρνησης προς την κοινωνία. Και μέσα σ' αυτό το πλαίσιο ασκεί τα καθήκοντά της η Ελληνική Αστυνομία δίνοντας καθημερινά αντιξοές μάχες σε όλους τους τομείς.

Και ως μην ξεχνάμε μέσα σ' αυτό το κλίμα, στη σημερινή δύσκολη συγκυρία, τις μεγάλες επιτυχίες των διωκτικών αρχών στην καταπολέμηση της ανασφάλειας της εγκληματικότητας, της βίας και του τρόμου με τον πρωτοφανή αριθμό συλληφθέντων τρομοκρατών, όπως επίσης και τον πρωτοφανή αριθμό συλληφθέντων του οργανωμένου εγκλήματος.

Για τα Σώματα Ασφαλείας η δέσμευση της δικής μας κυβέρνησης είναι μία. Μεταρρύθμιση και εκδημοκρατισμός, εκδημοκρατισμός και μεταρρύθμιση. Είναι νέες σύγχρονες δομές, νέες τεχνολογίες, σύγχρονες επιχειρησιακές μέθοδοι για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, διεθνής συνεργασία, διαρκής και πολύπλευρη εκπαίδευση των στελεχών των Σωμάτων Ασφαλείας σε όλες τις βαθμίδες, διαρκής και ουσιαστική στενή συνεργασία και συμμετοχή στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Μα πάνω απ' όλα και πρώτα απ' όλα σεβασμός στα δικαιώματα των πολιτών, όπως αυτά καθορίζονται στο Σύνταγμα και τους νόμους της ελληνικής δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας αντιμετωπίζει ισχυρότατες πιέσεις από τις ροές της παράνομης μετανάστευσης. Είναι ένα μεγάλο θέμα που επηρεάζει συνολικά την οικονομική και κοινωνική ζωή του τόπου. Και επιπλέον πλήττεται βανάουσα το κύρος της χώρας μας στο εξωτερικό και ιδιαίτερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί αμφισβητείται η ικανότητά μας να ανταποκριθούμε στις υποχρεώσεις της χώρας μας προς τη Συνθήκη του Σένγκεν.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να αναπτύξουμε μια δέσμη πολιτικών γύρω από το θέμα της αντιμετώπισης της παράνομης μετανάστευσης. Και δεν έχουμε κανένα περιθώριο να κινηθούμε σε διαφορετικό δρόμο. Είναι η ανάγκη η Ελλάδα να εκπέμπει καθαρά και συγκεκριμένα μηνύματα: Αποφασιστική φύλαξη των συνόρων μας από την Αστυνομία και το Λιμενικό Σώμα, την Ελληνική Ακτοφυλακή. Φράκτης δωδεκάμισι χιλιόμετρων στα χερσαία σύνορα με την Τουρκία στον Έβρο. Συνέχιση των επιχειρήσεων του FRONTEX για την υποστήριξη των ελληνικών αρχών στα χερσαία και τα θαλάσσια σύνορα. Αυστηρή αντιμετώπιση των διακινητών των παράνομων μεταναστών. Λειτουργία της νέας Υπηρεσίας Κέντρων Υποδοχής Μεταναστών και Κέντρων Κράτησης. Ενίσχυση και επιτάχυνση στο πρόγραμμα εθελοντικού επαναπατρισμού και απέλασης παράνομων μεταναστών.

Η νέα υπηρεσία ασύλου έχει αρχίσει ήδη να λειτουργεί και πρέπει να πω ότι λειτουργεί ικανοποιητικά ως εξαιρετικά ικανο-

ποιητικά. Όμως, το μήνυμά μας πρέπει να είναι καθαρό προς όλες τις κατευθύνσεις, εντός και εκτός της χώρας. Η Ελλάδα δεν αντέχει άλλο. Σήμερα δίνουμε τη μάχη για την επιβίωση και την προοπτική των Ελλήνων. Η Ελλάδα δεν είναι η γη της επαγγελίας για τους μετανάστες. Η Ελλάδα σεβεται τα δικαιώματα των ανθρώπων όπως και τα δικαιώματα των προσφύγων. Έτσι όσοι έχουν δικαίωμα ασύλου, δικαίωμα διεθνούς προστασίας, δικαίωμα νόμιμης εργασίας και παραμονής, θα το αποκτήσουν, θα το νομιμοποιήσουν χωρίς καμμία απολύτως καθυστέρηση. Όσοι όμως είναι παράνομοι μετανάστες πρέπει να φύγουν. Και αυτό αφορά ιδιαίτερα το κέντρο της Αθήνας, το οποίο σηκώνει μεγάλο βάρος με πολλαπλές επιπτώσεις στην αγορά και την κοινωνία.

Για το συγκεκριμένο αυτό θέμα αναπτύσσουμε διαρκείς στοχευμένες επιχειρησιακές δράσεις με τη συνεργασία όλων των συναρμόδιων Υπουργείων. Μάλιστα μετά την απεμπλοκή των δυνάμεων της Αστυνομίας από την Κερατέα έχουν πολλαπλασιαστεί και είναι πολύ ισχυρή η καθημερινή παρουσία αλλά και οι καθημερινές επιχειρήσεις της Αστυνομίας στο κέντρο της Αθήνας με ορατά πλέον αποτελέσματα.

Από τις 27 Απριλίου που αποδεσμεύθηκαν οι δυνάμεις από την Κερατέα ως σήμερα έχουν διατεθεί για το κέντρο της Αθήνας δεκαέξι χιλιάδες εξακόσιοι ογδόντα έξι αστυνομικοί, έχουν ελεγχθεί σαράντα χιλιάδες διακόσια ογδόντα έξι άτομα, έχουν προσαχθεί δεκαεννέα χιλιάδες τριακόσια τριάντα πέντε, έχουν συλληφθεί χίλια ενενήντα δύο και επίσης έχουν κατασχεθεί εβδομήντα επτά χιλιάδες επτακόσια πενήντα οκτώ αντικείμενα ειδών παραεμπορίου. Και η προσπάθεια θα συνεχιστεί. Γιατί; Γιατί η Αθήνα είναι η πρωτεύουσα, είναι το στολίδι της χώρας και οφείλουμε όλοι με κάθε τρόπο να επιμεινουμε σ' αυτό.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τώρα, διαμορφώνεται το νομικό και θεσμικό πλαίσιο της κοινής μεταναστευτικής πολιτικής το οποίο είναι αιτούμενο χρόνων. Και εμείς είμαστε πάντοτε στην πρώτη γραμμή αυτών των διαπραγματεύσεων. Έχω θέσει επανειλημμένα στο Συμβούλιο Υπουργών το αίτημα για την αναθεώρηση του «Δουβλίνου II». Μετά όμως τις εξελίξεις στη Βόρεια Αφρική επανήλθε η συζήτηση σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την ενίσχυση των συνοριακών ελέγχων στα κράτη μέλη και για την ενίσχυση του θεσμικού σχεδίου του Σένγκεν με πολλαπλούς ελέγχους.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση διαμορφώνουμε ένα σταθερό πλαίσιο συντονισμού των δυο Σωμάτων, όπου στην Ελλάδα έχουν κατά κύριο λόγο την ευθύνη για τη φύλαξη των συνόρων. Δηλαδή, την Ελληνική Αστυνομία για τα χερσαία σύνορα και το Λιμενικό Σώμα, την Ελληνική Ακτοφυλακή για το θαλάσσιο χώρο. Σ' αυτήν την κατεύθυνση έχει βοηθήσει σημαντικότητα η υπαγωγή του Λιμενικού Σώματος, της Ελληνικής Ακτοφυλακής, στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη τον περασμένο Δεκέμβριο. Σε συνδυασμό μάλιστα με τον πρόσφατο νόμο για τη σύσταση του Αρχηγείου του Λιμενικού Σώματος και το προεδρικό διάταγμα -του οποίου η επεξεργασία στο Συμβούλιο της Επικρατείας ολοκληρώθηκε- για τη νέα διάταξη των υπηρεσιών αποτελούν ουσιαστικά τις βάσεις για μια νέα εποχή στο Λιμενικό Σώμα.

Ο στόχος του είναι να ανταποκριθεί στις ιδιαίτερα απαιτητικές συνθήκες, στις οποίες μια σύγχρονη Ακτοφυλακή καλείται να δράσει προκειμένου να εγγυηθεί την ασφάλεια στη ναυσιπλοΐα, την υποστήριξη της Εμπορικής Ναυτιλίας σε ολόκληρο τον κόσμο, την ασφάλεια στο σύνολο της παράκτιας και νησιωτικής Ελλάδας για τον τουρισμό, για τις θαλάσσιες συγκοινωνίες και βεβαίως για την προστασία του θαλασσιού περιβάλλοντος.

Οι προκλήσεις για το Λιμενικό Σώμα είναι μπροστά μας. Είναι η συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό FRONTEX για την αποτροπή εισόδου λαθρομεταναστών από θαλάσσης, ιδιαίτερα στην Νοτιοανατολική Μεσόγειο και πιο συγκεκριμένα νοτίως της Κρήτης. Είναι η ενεργός συμμετοχή στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας. Είναι η συνεισφορά στην εθνική προσπάθεια για την υλοποίηση του επιχειρησιακού προγράμματος για την πάταξη της φοροδιαφυγής μαζί με την Αστυνομία σε συντονισμένες δράσεις. Είναι η παροχή υπηρεσιών έρευνας και διάσωσης το 2010: χίλια εκατόν σαράντα τέσσερα συμβάντα εντός του FIR Αθηνών και διακόσια τρία εκτός του FIR Αθηνών. Σύνολο ατόμων στα οποία παρασχέθηκε βοήθεια δύο

χιλιάδες σαράντα έξι.

Είναι επίσης ο συντονισμός επιχειρήσεων κοινωνικού χαρακτήρα με εθνικό ενδιαφέρον, παραδείγματος χάριν η μεταφορά τριάντα ένα χιλιάδων εξακοσίων δεκατεσσάρων αλλοδαπών από τη Λιβύη στην Ελλάδα και από εκεί στις χώρες τους και 695 διακομιδές ασθενών από τα ελληνικά νησιά μέσα στο 2010.

Επίσης, μια μεγάλη πρόκληση, ένα μεγάλο θέμα που συζητείται έντονα στα πλαίσια του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και επίσης στο πλαίσιο του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού είναι η συνεισφορά της Ελλάδας, της Ελληνικής Ακτοφυλακής, στην καταπολέμηση της πειρατείας στα ελληνικά πλοία που διαπλέουν τις ευαίσθητες θαλάσσιες περιοχές και την προστασία των ναυτικών μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά το πρόγραμμα της αντιπυρικής προστασίας για το 2011, οι πυροσβεστικές υπηρεσίες θα βρίσκονται σε συνεχή συνεργασία με την τοπική αυτοδιοίκηση, τις αστυνομικές αρχές και τις κατά τόπους αρχές της Ελληνικής Ακτοφυλακής, καθώς επίσης και με τις Ένοπλες Δυνάμεις. Θα συγκροτηθούν όπως κάθε χρόνο ειδικά αερομεταφερόμενα πεζοπορικά τμήματα που θα παραμένουν σε ετοιμότητα σε διάφορες περιοχές της χώρας.

Επίσης, θα βρίσκονται σε ετοιμότητα τα τέσσερα κινητά υπηρεσιακά κέντρα του Πυροσβεστικού Σώματος, δυο στην περιφερειακή διοίκηση της Αττικής, ένα στην περιφέρεια της Κεντρικής Μακεδονίας και ένα στη Δυτική Ελλάδα. Υπάρχει εξαιρετική συνεργασία με τις Ένοπλες Δυνάμεις με τη διάθεση των εναέριων μέσων με σκοπό την άμεση αερομεταφορά πυροσβεστικών δυνάμεων, αν αυτό απαιτηθεί.

Θέλω με την ευκαιρία της σημερινής παρουσίας του συναδέλφου, κ. Μπεγλίτη -νέος Υπουργός Εθνικής Άμυνας- να τον ευχαριστήσω προσωπικά για την εξαιρετική συμβολή του και τη συνεχή προσπάθεια που καταβάλλει για το συντονισμό αυτής της προσπάθειας.

Φέτος το καλοκαίρι θα είναι ένα δύσκολο καλοκαίρι. Για το λόγο αυτό τονίζω ότι η προσπάθεια και η συνεργασία την οποία έχουμε πετύχει με τον κ. Μπεγλίτη αλλά και τον συνάδελφο κ. Όθωνα, Υφυπουργό στον Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, είναι εξαιρετική. Όσον αφορά εμάς, έχουμε κάνει ό,τι καλύτερο μπορούσαμε.

Με ευθύνη της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας του Υπουργείου μας διασφαλίζεται η συμμετοχή των εθελοντικών οργανώσεων στην επιτήρηση των δασών. Όλες οι εθελοντικές οργανώσεις εντάσσονται στο σχεδιασμό που καταρτίζεται από το Πυροσβεστικό Σώμα. Προχωράμε επίσης -το φέρνουμε ήδη στη Βουλή- το νομοσχέδιο για τη ρύθμιση των θεμάτων περί του εθελοντισμού γύρω από την Πυροσβεστική Υπηρεσία και τη δασοπυρόσβεση.

Συνιστάται επίσης, στο Πυροσβεστικό Σώμα μια ιδιαίτερη κατηγορία προσωπικού με την ονομασία «πυροσβέστης πενταετίας υποχρέωσης» η οποία προβλέπεται να υποκαταστήσει σταδιακά το θεσμό του εποχικού πυροσβέστη σύμφωνα με τον πρόσφατο νόμο που ψήφισε η Βουλή.

Βεβαίως, υπενθυμίζω σε όλους ότι καταργήθηκε η Ελληνική Αγροφυλακή, οι αρμοδιότητες της οποίας μεταφέρθηκαν στο Υπουργείο Περιβάλλοντος. Βεβαίως τα στελέχη της τέθηκαν στη διάθεση των κατά τόπους δασικών υπηρεσιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη νομοθετήθηκε επίσης η ίδρυση -και προχωράμε τώρα στη σύσταση- το Γραφείο Αντιμετώπισης Περιστατικών Αυθαιρεσίας από το ένοστολο προσωπικό των Σωμάτων Ασφαλείας. Ιδρύθηκε και άρχισε τη δράση της ήδη η Οικονομική Αστυνομία, ενώ παράλληλα αναβαθμίστηκε η Δίωξη του Ηλεκτρονικού Εγκλήματος. Αναβαθμίστηκε επίσης, η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων, τόσο της Ελληνικής Αστυνομίας όσο και η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων του Λιμενικού Σώματος, διευρύνοντας την αποστολή τους και το ρόλο τους σε ό,τι αφορά αδικήματα υπαλλήλων και λειτουργών του ευρύτερου δημόσιου τομέα, αλλά και των υπαλλήλων και των αξιωματούχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των διεθνών οργανισμών που δραστηριοποιούνται στην ελληνική επικράτεια.

Συστάθηκε, επίσης, αυτοτελής διακλαδική υπηρεσία ως εθνική

αρχή για το συντονισμό των χρηματοδοτούμενων από ευρωπαϊκά προγράμματα αναπτυξιακών δράσεων του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη. Διευρύνθηκαν οι αρμοδιότητες του Συμβουλίου Συντονισμού και Στρατηγικής Εσωτερικής Ασφάλειας της χώρας, ενώ αναβαθμίστηκε ο ρόλος του Κέντρου Μελετών Ασφάλειας. Τέλος, δημιουργήθηκε το διακλαδικό επιτελείο συντονισμού της δράσης και των τριών Σωμάτων της Ελληνικής Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος Ελληνικής Ακτοφυλακής και του Πυροσβεστικού Σώματος που λειτουργούν στο πλαίσιο του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

Αυτό το έργο είναι το έργο το οποίο θέτω ενώπιόν σας μιας και υποχρέωση μας στα πλαίσια του αιτήματος για ψήφο εμπιστοσύνης είναι ακριβώς και η αξιολόγηση του έργου κάθε Υπουργείου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ο Πρωθυπουργός και οι Υπουργοί Οικονομίας και Εξωτερικών βρίσκονται στην έδρα των ευρωπαϊκών θεσμών. Βρίσκονται εκεί ακριβώς συζητώντας και διαπραγματευόμενοι για το μέλλον της ελληνικής οικονομίας και για τις προοπτικές, οι οποίες ανοίγονται στη χώρα μας στο πλαίσιο των συζητήσεων που έχουμε μπροστά μας με τα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

Η επιλογή της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ είναι μια και μοναδική, όσον αφορά της ευρωπαϊκές εξελίξεις: είναι η διαπραγμάτευση. Γιατί πιστεύουμε βαθιά ότι η δημιουργική συμμετοχή στις ευρωπαϊκές εξελίξεις και η συνεχή διαπραγμάτευση για τα συμφέροντα του λαού μας είναι η μόνη ευρωπαϊκή προσέγγιση για την Ελλάδα και για την Ευρώπη του μέλλοντος.

Ας μην ξεχνάμε, εξάλλου, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση οικοδομήθηκε μέσα από συνεχείς διαπραγματεύσεις των κυβερνήσεων και των λαών της Ευρώπης. Έτσι θα οικοδομείται και στο μέλλον. Για να είναι όμως, η Κυβέρνηση αξιόπιστη και ισχυρή στις διαπραγματεύσεις πρέπει τα βήματά μας να είναι ουσιαστικά και αποτελεσματικά. Πρέπει να παράγουμε αποτελέσματα, να επιτυγχάνουμε στόχους, να εγγυόμαστε τη συνοχή της κοινωνίας, την πολιτική σταθερότητα και την προοπτική της οικονομίας μας, να δίνουμε δηλαδή, χειροπιαστές αποδείξεις στις κυβερνήσεις των άλλων κρατών-μελών για να δικαιολογήσουν στα κοινοβούλια τους, αλλά και στους πολίτες τους, ότι η αλληλεγγύη που προσφέρουν στην Ελλάδα πιάνει τόπο.

Ας μη μας διαφεύγει ότι η Ελλάδα εφαρμόζει ένα εθνικό και ταυτόχρονα ευρωπαϊκό σχέδιο, η υλοποίηση του οποίου αφορά όλα τα κράτη-μέλη. Όλες οι κυβερνήσεις –μη το ξεχνάμε αυτό– ελέγχονται από τα εθνικά τους κοινοβούλια για την πορεία του ελληνικού προγράμματος και για τη χρηματοδότησή του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Η Ελλάδα λοιπόν, σήμερα έχει ανάγκη όσο ποτέ την πολιτική σταθερότητα, την ψύχραιμη και στιβαρή διακυβέρνηση. Έχει ανάγκη την άσκηση της εξουσίας με κοινωνική ευαισθησία και με αποφασιστικά βήματα που εγγυώνται την πρόοδο στην οικονομία και στη ζωή των πολιτών.

Ωστόσο, είναι κεντρική επιλογή του ΠΑΣΟΚ και της Κυβέρνησης, όχι μόνο τώρα αλλά πάντοτε, η συνεργασία των κοινωνικών δυνάμεων, η διεύρυνση της κοινωνικής και πολιτικής βάσης της εξουσίας. Δεν σας λέω τίποτε καινούργιο. Αυτή ήταν η παρακαταθήκη του ΠΑΣΟΚ, αυτή ήταν η παρακαταθήκη του Ανδρέα Παπανδρέου.

Εκείνο που ζητάμε σήμερα είναι πανστρατιά υπευθυνότητας. Αυτό αφορά τους πάντες. Αφορά τις υγιείς δυνάμεις της κοινωνίας, αυτές δηλαδή που νοιάζονται για τη χώρα και θέλουν να πάνε μπροστά. Αφορά τον κάθε πολίτη, τον κάθε πολιτικό ξεχωριστά. Αφορά τα πολιτικά κόμματα. Αφορά όλους εκείνους που θέλουν να κοιτούν το λαό και τον πολίτη στα μάτια, εκείνους που νοιάζονται πραγματικά για τα συμφέροντα του εργαζόμενου, για τα συμφέροντα του αγρότη, πάνω απ' όλα για την προοπτική της νέας γενιάς της πατρίδας μας και των επόμενων γενεών. Σε αυτούς απευθυνόμαστε και τους ζητάμε να δημιουργήσουμε ένα μέτωπο ευθύνης και δημιουργίας για την Ελλάδα και τον ελληνικό λαό. Τι σημαίνει αυτό; Να υπάρξει μετριοπάθεια στο λόγο, ρεαλισμός στην προσέγγιση. Σημαίνει αποφασιστικότητα, σημαίνει συνεννόηση για μεγάλες επιλογές εθνικής σημασίας με τις

εγγυήσεις βεβαίως πάντοτε που παρέχει το θεσμικό πλαίσιο της Προεδρευόμενης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας.

Τα προβλήματα της σύγχρονης Ελλάδας και τις προκλήσεις του μέλλοντος οφείλουμε να τις αντιμετωπίσουμε με ανοιχτό πνεύμα, με υπευθυνότητα, σε ένα πλαίσιο –που δεν θα κουραστώ να το λέω– που είναι καινούργιο για την Ευρώπη. Δεν είναι καινούργιο μόνο για την Ελλάδα, είναι καινούργιο και για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Διότι και η Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα αναζητεί νέες ευρωπαϊκές λύσεις, λύσεις που αφορούν το σύνολο της ευρωπαϊκής κοινωνίας, το σύνολο της ευρωπαϊκής οικονομίας.

Μετά από την κρίση τίποτα δεν θα είναι όπως πριν, ούτε για την Ελλάδα ούτε για την Ευρώπη ούτε για την παγκόσμια οικονομία. Εάν λοιπόν τα πολιτικά κόμματα παραμένουν κολλημένα στο παρελθόν, στις εμμονές και στις πολιτικές προκαταλήψεις δεν θα μπορέσουμε ποτέ να φτάσουμε όχι στη συναίνεση, αλλά ούτε καν στη συνεννόηση. Για άλλα πράγματα θα μιλάει ο ένας και για άλλα θα μιλάει ο άλλος. Άλλο θα επιδιώκει ο ένας και άλλη θα είναι η επιδίωξη του άλλου, πάντοτε όμως, με σταθερή απόσταση από τα συμφέροντα του λαού και της πατρίδας. Το χειρότερο όλων είναι ότι διαφορετικά θα αντιλαμβάνεται ο καθένας την έννοια της εξουσίας.

Με αυτό το πλαίσιο και γι' αυτούς τους λόγους ζητάει ο Πρωθυπουργός ψήφο εμπιστοσύνης σήμερα από τη Βουλή των Ελλήνων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Υπουργό, τον κ. Χρήστο Παπουτσή.

Παρακαλείται τώρα –θα κάνω μια διόρθωση για να έχουμε εναλλαγή– ο κ. Γεώργιος Μαυρίκος, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας στη Β' Αθηνών, να λάβει το λόγο.

Έπεται η κ. Τσιαούση, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

Ορίστε, κύριε Μαυρίκο, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη στιγμή κατά την οποία ο κύριος Πρωθυπουργός ανακοίνωνε τον ανασχηματισμό και ταυτόχρονα ζητούσε ψήφο εμπιστοσύνης σε μια απελπισμένη προσπάθεια να τρομοκρατηθεί η εργατική τάξη και να εγκλωβιστούν οι εργαζόμενοι στους στόχους της Κυβέρνησης, την ίδια στιγμή τα συνδικάτα, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις κάτω από την πίεση του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος ανακοίνωσαν νέα απεργιακή κινητοποίηση, σαρανταοχτάωρη απεργία.

Πιστεύουμε ότι δεν θα είναι απλά μια απεργία διαμαρτυρίας, δεν θα είναι μια απεργία όπως όλες οι άλλες. Πιστεύουμε ότι αυτό ακριβώς επηρέασε την ανακοίνωση που λίγο πριν πληροφορηθήκαμε την οποία έκαναν και οι κύριοι Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Οικονομικών από τις Βρυξέλλες ότι μέχρι τις τριάντα του μήνα δηλαδή, στη λογική του άρον-άρον σταύρωσαν τους εργαζόμενους, θα πρέπει να έχει ψηφιστεί και το μεσοπρόθεσμο, αλλά και ο εφάρμοστικός νόμος. Δείχνει ακριβώς αυτή η αντίληψη και αυταρχισμό και αντιδημοκρατικότητα. Δείχνει ακριβώς την προσπάθεια να εγκλωβιστούν και να τρομοκρατηθούν οι εργαζόμενοι οι οποίοι και γι' αυτούς τους λόγους πρέπει να δώσουν τη δική τους απάντηση.

Το πανεργατικό αγωνιστικό μέτωπο θα πρωτοστατήσει σε αυτή την κινητοποίηση προκειμένου να πάρει και το περιεχόμενο και τη μορφή που πρέπει. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος θα στηρίξει με όλες μας τις δυνάμεις την επιτυχία αυτής της γενικής απεργίας.

Πρέπει να αντιληφθούν οι εργαζόμενοι και ο λαός μας ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος για το λαό και τους εργαζόμενους παρά ο δρόμος του αγώνα, ο δρόμος της ταξικής πάλης, ο δρόμος για ριζικές πολιτικές αλλαγές έξω και ενάντια στο εκμεταλλευτικό σύστημα.

Πιστεύουμε ότι σήμερα η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζόμενων και του λαού μας αναγνωρίζει, αντιλαμβάνεται την αξιοπιστία του ΚΚΕ. Διότι και προεκλογικά λέγαμε ότι έρχεται θύελλα, ότι έχουμε πόλεμο. Σήμερα οι εργαζόμενοι βλέπουν πραγματικά ότι αυτή η επίθεση, η αντεργατική, δεν έχει τέλος, δεν έχει τελειωμό. Είτε με το μείγμα του ΠΑΣΟΚ είτε με το μείγμα της Νέας Δημοκρατίας σε κάθε περίπτωση το μάρμαρο το πληρώνουν οι εργα-

ζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα.

Τα μεσοπρόθεσμα σχέδια είναι παραπάνω από βέβαιο ότι - όπως έχει κατ' επανάληψη υπογραμμίσει το ΚΚΕ- σημαίνουν πριν απ' όλα: φθηνή εργατική δύναμη στο κατώτερο δυνατό σημείο. Εργαζόμενους χωρίς δικαιώματα που θα μοιράζονται την ανεργία και τις θέσεις εργασίας, χωρίς καμμία ουσιαστική κοινωνική φροντίδα. Νεολαία μέσα στην αβεβαιότητα και στην ανασφάλεια για το παρόν και το μέλλον της. Σημαίνουν καταστροφή μεγάλου μέρους μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Σημαίνουν αγροτιά και κτηνοτροφία ξεκληρισμένη.

Το μεσοπρόθεσμο σημαίνει: μεγαλύτερη συγκέντρωση σε χέρια λίγων της παραγωγής του πλούτου. Ξεπούλημα όλου του δημόσιου τομέα, του δημόσιου πλούτου στα μονοπώλια. Σημαίνει άγρια φορολογία και ακρίβεια, άγριο ανταγωνισμό ανάμεσα στα μονοπώλια για το ποιος θα αρπάξει το μεγαλύτερο κομμάτι της πτάας.

Και, βέβαια, για τους εργαζόμενους σημαίνει διαρκή, μόνιμη λιτότητα, ανεργία και φτώχεια.

Στην ουσία σημαίνει μόνιμη συσσώρευση ληστικών κερδών για το μεγάλο κεφάλαιο.

Ακούσαμε λίγο πριν τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, τον κ. Παπουτσή, να χαρακτηρίζει τα δάνεια που δίνουν οι Γερμανοί, οι Γάλλοι, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο σαν δάνηθεν αλληλεγγύη. Για το τι είδους αλληλεγγύη είναι αυτή, φτάνει να σκεφτεί κανείς μονάχα το εξής στοιχείο: Η Γερμανία δανείζεται από τις αγορές με επιτόκιο 2% και δανείζει αυτά τα χρήματα στην Ελλάδα με επιτόκιο 5,5%. Αυτή είναι η αλληλεγγύη.

Το είδος της αλληλεγγύης το αντιλαμβάνεται κάθε εργαζόμενος όταν έχει υπ' όψιν του ότι την περασμένη εβδομάδα, την Παρασκευή, πριν τρεις ημέρες δηλαδή, η Υπουργός Οικονομικών στη Βουλή της Αυστρίας δήλωνε με περηφάνια το εξής: «Εισπράξαμε ήδη από την Ελλάδα 19.000.000 ευρώ μόνο σε τόκους». Αυτός είναι ο χαρακτήρας της αλληλεγγύης.

Να, γιατί λέμε ότι η σαρανταοκτώρη απεργία, όποτε και να γίνει, με το ξεκίνημα, δηλαδή, της συζήτησης του μεσοπρόθεσμου στη Βουλή, δεν πρέπει να είναι μία ακόμη απεργία, δεν πρέπει να είναι μία απλή διαμαρτυρία, όχι ακόμη μία απλή καταδίκη των μέτρων, αλλά αρχή νέων αγώνων. Πρέπει να είναι απεργία οργάνωσης της εργατικής τάξης, μία απεργία ανατροπής των συσχετισμών όπου η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα θα προωθούν την κοινωνική συμμαχία, μία απεργία που ψυχή της θα είναι το περιεχόμενο που θα διεκδικεί ανάπτυξη για το λαό και όχι για να θησαυρίζουν τα μονοπώλια. Διότι για εμάς το χρέος δεν αφορά το λαό. Δεν το αναγνωρίζουμε και δεν το πληρώνουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Διότι ανάπτυξη για το λαό χρειάζεται και επιβάλλεται να γίνει μέσα από κοινωνική ιδιοκτησία και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής, μέσα από κεντρικό σχεδιασμό, ο οποίος θα παράγει για το λαό και τις λαϊκές ανάγκες και όχι για την κερδοφορία των μονοπωλίων.

Για εμάς οφείλουν να δουν οι εργαζόμενοι ότι το πολιτικό πρόβλημα σήμερα δεν είναι η σύνθεση της Κυβέρνησης. Είναι να αλλάξει στάση η ίδια η εργατική τάξη απέναντι στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Κι επειδή δεν αλλάζουν αυτές οι πολιτικές δυνάμεις, δεν αλλάζει η Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πρέπει να αλλάξει στάση η ίδια η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα και να συμπορευτούν με το ΚΚΕ.

Κλείνω λέγοντας ότι κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις οι εκλογές θα έχουν αξία αν μέσα από αυτές τις εκλογές οργανωθεί το εργατικό κίνημα, υιοθετηθεί γραμμή ανατροπής σε οικονομικό και πολιτικό επίπεδο, υποχρεωθούν, και μέσα από την εκλογική αναμέτρηση, σε χρεοκοπία τα κόμματα εξουσίας και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Σε αυτή την κατεύθυνση το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θα παλέψει στην πρώτη γραμμή μαζί με τα λαϊκά στρώματα, μαζί με την εργατική τάξη, τη φτωχή αγροτιά και τους αυτοαπασχολούμενους ενάντια σε αυτές τις πολιτικές.

Και, βεβαίως, θα καταψηφίσουμε την πρόταση της Κυβέρνησης, την πολιτική της και θα πρωτοστατήσουμε στην οργάνωση των λαϊκών αγώνων απέναντι σε τέτοιες πολιτικές, που στόχο έχουν να πολλαπλασιάζουν τα κέρδη για το μεγάλο κεφάλαιο και τα βάσανα για τις λαϊκές οικογένειες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γιώργο Μαυρίκο.

Παρακαλείται η κ. Ελένη Τσιαούση, Βουλευτής Έβρου του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε να εκφράσω το βαθύτατο σεβασμό μου στη μνήμη του Άγγελου Τζέκη και τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένεια και στο Κομμουνιστικό Κόμμα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτές τις ημέρες διανύσαμε τις πλέον δραματικές στιγμές της σύγχρονης ιστορίας της χώρας μας, στιγμές οι οποίες ανέδειξαν το γεγονός ότι μαζί με το περιφέρμα τέλος της Μεταπολίτευσης, κινδυνεύουμε να βιώσουμε και το τέλος του πολιτικού συστήματός μας. Αγγίξαμε ως έθνος οριακές καταστάσεις, οι οποίες στον πυρήνα τους περιείχαν την απειλή όχι μόνο της οικονομικής χρεοκοπίας, αλλά της κατάρρευσης μας ως ευνομούμενης κοινωνίας.

Δύο αντιθετικές τάσεις, συμπεριφορές, θέσεις αναδεικνύονται σήμερα. Από τη μια μεριά βρίσκονται οι κομματικές, πολιτικές, πνευματικές δυνάμεις που αντιμετωπίζουν την κρίση της πατρίδας μας με αίσθημα ευθύνης, αυτοθυσίας, προσφοράς, που αρδεύουν από την παρακαταθήκη του Νίκου Καζαντζάκη: «Να αγαπάς την ευθύνη, να λες, εγώ μονάχος έχω χρέος να σώσω την πατρίδα. Αν δεν σωθεί, εγώ θα φταίω.»

Στην κορυφογραμμή αυτών των δυνάμεων η Κυβέρνηση.

Αλήθεια, αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχει κανείς εδώ μέσα που δεν κατανοεί το θυμό και την αγανάκτηση των πολιτών; Υπάρχει κανείς εδώ μέσα, αλλά κι εκεί έξω, στις πλατείες, που δεν αναγνωρίζει ότι χρειάζονται θυσίες, προσφορά και αφοσίωση για να μεταμορφωθεί η απαισιοδοξία σε πολιτική υπέρβαση της κρίσης;

Κι, όμως, απέναντι σε αυτή την προσπάθεια κάποιοι επενδύουν στην καταστροφή της χώρας απλά και μόνο για την προσωπική τους πολιτική επιβίωση, συναγωνίζονται σε λαϊκισμό και ανευθυνότητα για μία μικρή αύξηση της εκλογικής τους επιρροής μέσα από τον πανικό, την οργή, την απελπισία των πολιτών. Κάποιοι άλλοι από δίπλα, χωρίς σχέδιο, χωρίς όραμα, παραμένουν εγκλωβισμένοι σε ιδεοληψίες, ομφαλοσκοπούν και αναπαράγουν αυτιστικά ένα ξεπερασμένο παρελθόν.

Είναι αλήθεια πολύ δύσκολο να είσαι πολιτικός στο Κοινοβούλιο με τέτοια πίεση, με δεκάδες χιλιάδες χέρια να σε μουντζώνουν, με δεκάδες χιλιάδες φωνές να σε φωνάζουν «κλέφτη». Όλους. Δεν ξεχωρίζουν δεξιά, αριστερά, κεντρώ, παλιό ή νέο Βουλευτή. Ποιοι; Εκείνοι που μας έστειλαν εδώ. Εκείνοι που ψηφίζουν και ξαναψηφίζουν αυτούς που τώρα τους κατηγορούν ως κλέφτες, που όσο μοίραζαν από τα κλεμμένα και σε αυτούς -με τη μορφή επιδομάτων, παραδείγματος χάριν- δεν διαμαρτύρονταν. Διότι και τα δανεικά για σπατάλη και μόνο, κλεμμένα ήταν. Κλεμμένα από το μέλλον των παιδιών μας.

Και ανάμεσά τους οι νέοι. Οι νέοι άνεργοι, οι νέοι με πτυχία ή χωρίς αυτά, που όλοι εμείς τους κλέψαμε την ελπίδα. Και είναι οι μόνοι που δεν φταίνε για την κατάντια της χώρας μας.

Απέναντι σε αυτούς, απέναντι στους ανθρώπους όλων των ηλικιών που έχασαν τη δουλειά τους, που έχουν πρόβλημα επιβίωσης πια, πρέπει να σταθούμε όρθιοι και να παλέψουμε, δίνοντας ξανά την ελπίδα. Όχι, όμως, μόνο αυτή. Δίνοντας πίσω την αξιοπρέπεια, το αίσθημα της δικαιοσύνης, το δικαίωμα να ζει κι ένας φτωχός σήμερα αξιοπρεπώς.

Αυτή η Κυβέρνηση πρέπει να σταθεί όρθια, γιατί δεν έχει άλλη επιλογή από το να πετύχει και να μην επαναλάβει τα όποια λάθη ορισμένων της προηγούμενης. Ας αξιοποιήσει περισσότερο τους υπηρεσιακούς παράγοντες των Υπουργείων, των δημοσίων υπηρεσιών. Ξέρουν. Έχουν εμπειρία, έχουν γνώση. Κι έχουν και κάτι άλλο πολύ πιο σημαντικό: Το ελληνικό φιλότιμο. Με κάποιον τρόπο μέσα από την κρίση τους το αφαιρέσαμε και χάσαμε. Διότι αν δεν υιοθετήσει η Δημόσια Διοίκηση τις μεταρρυθμίσεις, αυτές ποτέ δεν θα φτάσουν στους πολίτες. Ας αξιοποιήσει τους ειδί-

κούς συμβούλους που έχουν μία εξειδίκευση παραπάνω ίσως και τους Βουλευτές όλων των κομμάτων, τα στελέχη της αποκεντρωμένης περιφέρειας, της αιρετής, της τοπικής αυτοδιοίκησης. Αυτό είναι εθνική προσπάθεια.

Κάτι παραπάνω γνωρίζουμε για τον τόπο μας, κάτι παραπάνω θα ξέρουμε για το πως μπορεί να συνεισφέρει στον αγώνα της Ελλάδας η κάθε περιοχή.

Προχωράει η αξιοποίηση των λιμανιών κατά το μεσοπρόθεσμο. Ξεκινήστε απ' αυτό της Αλεξανδρούπολης. Με την ολοκλήρωσή του και τη σύνδεση με Εγνατία κάθετο άξονα και ΟΣΕ, λειτουργεί συμπληρωματικά μ' αυτό της Κωνσταντινούπολης.

Ιδού η ανάπτυξη. Να τα έσοδα για το κράτος. Θέσεις εργασίας. Ταχύτητα θέλει και δουλειά. Σκληρή δουλειά απ' όλους.

Κατέθεσα πριν από καιρό μία πρόταση στην πρώην Υπουργό ΥΠΕΚΑ για παραχώρηση με χαμηλό ενοίκιο σε αγρότες και ανέργους που θέλουν να ασχοληθούν με τη γεωργία δασικών άγονων εκτάσεων για την παραγωγή ελαιολάδου, κατά τα πρότυπα της εξαιρετικής απόφασης του κ. Σκανδαλίδη για τις αγροτικές εκτάσεις του δημοσίου. Υπάρχει νομοθεσία του 1987 που το επιτρέπει. Η Υπουργός ήταν σύμφωνη, ποιος, όμως, θα το πάει παρακάτω; Αλλά χρόνο για χάσιμο δεν έχουμε. Και όμως αυτό θα σημαίνει έσοδα από τα ενοίκια που θα καταβάλλουν, σημαίνει παραγωγή, εξαγωγές, αλλά και άλλα έσοδα, σημαίνει εργασία, απασχόληση.

Θα μπορούσα να αναφέρω και άλλα παραδείγματα, όπως και κάθε συνάδελφος εδώ μέσα, για να πω, αξιοποιήστε μας. Συνεργαστείτε μαζί μας. Έχουμε και χρόνο και διάθεση να κάνουμε και εμείς ό,τι μπορούμε για να βοηθήσουμε στο δύσκολο έργο της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε χρέος απέναντι στους πολίτες να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, ζητώντας μία ειλικρινή συγγνώμη για όλα τα εγκληματικά λάθη που διαπράξαμε τις προηγούμενες δεκαετίες, τα προηγούμενα χρόνια, χθες, και υποσχόμενοι ότι θα φερθούμε στην πατρίδα μας, όπως της πρέπει. Όλοι μας, όμως, πολιτικοί και πολίτες.

Στηρίζω την Κυβέρνηση, γιατί πιστεύω βαθιά σε αυτήν και γιατί πιστεύω στην Ελλάδα και στους Έλληνες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος Βουλευτής Νέας Δημοκρατίας από το Νομό Φθιώτιδας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, κοιτώντας τον κατάλογο των ομιλητών, βλέπω ότι το νούμερο 68 ήταν ο Τζέκης ο Άγγελος. Δυστυχώς, ο Τζέκης ο Άγγελος δεν θα ξαναμιλήσει. Μίλησε αρκετές φορές στη Βουλή και σε όλους μας ηχούν ακόμη τα λόγια του στα αφτιά μας, ο μεστός λόγος, ο σκληρός λόγος, ο κοινοβουλευτικός λόγος, αυτό που τουλάχιστον υποστήριζε με τη συνεδισή του και την πίστη του.

Είναι γεγονός ότι όλοι μας οι Βουλευτές λειτουργούμε και παιδαγωγικά και προς αυτήν την κατεύθυνση και θα πρέπει και εμείς οι μεγαλύτεροι και παλαιότεροι, όσο μπορούμε να αλλάξουμε, αλλά τουλάχιστον οι νεότεροι θα πρέπει να πάρουν διδάγματα μιας ευπρέπειας πολιτικής, όπως αυτή που είχε ο εκλιπών συνάδελφος Άγγελος Τζέκης.

Εκφράζω τα συλλυπητήρια μου στην οικογένειά του και στο κόμμα του και παράλληλα σε όλους αυτούς που τόσα χρόνια εκπροσωπούσε κοινοβουλευτικά από το 2000.

Περιμένε κανείς προχθές, κύριοι συνάδελφοι, μετά από τα τελευταία αυτά γεγονότα, να δει κάτι το καινούργιο. Δηλαδή τι να δει; Αυτό που τουλάχιστον υπάρχει ως διάχυση μιας κυβέρνησης συνεργασίας, κατά το Σύνταγμα οικουμενική κυβέρνηση. Δεν είχαμε την ευτυχία ή τύχη να παρακολουθήσουμε μία τέτοια κυβέρνηση, να τη δούμε, αλλά είχαμε σήμερα –και βλέπουμε ακριβώς– τη διαδικασία να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε μία κυβέρνηση που κάλυψε τις ανάγκες τις εσωτερικές του ΠΑΣΟΚ. Αυτό, όπως καταλαβαίνετε, είναι ένα βραχύβιο μοντέλο. Ο ιστορικός του μέλλοντος, ο πολιτικός ιστορικός που θα τα αναλύσει, θα μας δώσει και άλλες εκδοχές, τις οποίες εμείς μπορεί να μην έχουμε την πολυτέλεια σήμερα να μάθουμε. Αλλά ήταν μία ατυχία που ο Πρωθυπουργός δεν θέλησε να κάνει μία τέτοια κίνηση

και δέχθηκε αυτήν τη διαδικασία και κατ' αυτόν τον τρόπο φοβάμαι ότι πολύ γρήγορα θα συρθείμε εκεί που θα έπρεπε να πάει, δηλαδή θα πάμε στις κάλπες, για να αποφασίσει πλέον ο ελληνικός λαός τι θέλει, για να ξεκαθαρίσουμε τα διάφορα θέματα.

Μας ζητήσατε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, να συναινέσουμε. Δεν μπορούμε να συναινέσουμε. Δεν μπορούμε να υμνήσουμε την Κυβέρνηση, όπως και το ετυμολογικό της λέξεως λέει χαρακτηριστικά. Να συνεννοηθούμε και να συμφωνήσουμε σε πολλά, ναι. Συνεννοηθήκαμε, συμφωνήσαμε, αλλά δυστυχώς η Κυβέρνηση έχει πάρει μία δική της ρότα, έχει πάρει μία δική της θέση, ακολουθεί το δικό της δρόμο, είναι αυτό που λέμε «την τρίχα μπορεί να την αλλάζει, το χούι δεν το αλλάζει». Άρα, λοιπόν, σέρνεται σε αυτά ακριβώς τα σημεία και τα μοντέλα που στη χομεινική περίοδο του ΠΑΣΟΚ το '85 τα είχαμε ζήσει όλοι εμείς οι παλαιότεροι.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τυχαίο που όλοι λένε απ' έξω, κάντε κάτι. Από τα δέκα που συμφωνήθηκαν, ανάθεμα και έχουν ολοκληρωθεί ένα-δύο σημεία. Τα υπόλοιπα, γιατί; Να, λοιπόν, γιατί είναι επαχθείς οι όροι οι καινούργιοι που θέτουν οι Τροικανοί. Και θα έλεγα ότι μπορεί η Ελλάδα να χρησιμοποιήθηκε ως πειραματόζωο σε αυτήν την οικονομική διεθνή κρίση και, βεβαίως, δεν θα περίμενε κανείς να έχουν την εμπειρία του να λύσουν τέτοια θέματα, αλλά τουλάχιστον θα έπρεπε να έχουν την πολιτική βιβλιογραφική ενημέρωση, τι συνέβη σε άλλες χώρες με παρόμοιες παρεμβάσεις που έγιναν από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, κυρίως. Άρα, λοιπόν, θα έπρεπε να φθάσουν σε ένα σημείο κάποιας διαπραγματεύσεως που δεν έφθασαν. Και άκουσα τον κ. Παπουτσή –πρώην Επίτροπος, έχει τεράστια εμπειρία– ο οποίος είπε ότι όλη διαδικασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στηρίχθηκε πάνω σε σκληρές διαπραγματεύσεις. Δεν ήταν ένα απλό πυροτέχνημα ή κάτι το οποίο λυνόταν αυτομάτως, αλλά συνεχείς πείσμονες πιεστικές διαπραγματεύσεις, για να φθάσουμε εδώ που φθάσαμε και μοιραίως, βέβαια, να καταλήξουμε, πού; Σε κάτι το καινούργιο. Να καταλήξουμε, κύριε Υπουργέ, σε νέο μοντέλο και αυτό, βέβαια, χρειάζεται διαπραγματεύση.

Και παίρνουν την αφορμή, βλέποντας και τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας και τον Υφυπουργό –και τους εύχομαι καλή επιτυχία– να πω ότι πράγματι στο Υπουργείο σας μπορείτε να κάνετε μεγάλες οικονομίες. Δυστυχώς, δεν κάνετε και πάω στο ιατρικό κεφάλαιο. Είχα πει και παλιά, να συμπτυχθούν νοσοκομειακές μονάδες στρατιωτικές, οι οποίες δεν προσφέρουν απολύτως τίποτα. Δεν χρειάζεται να έχουμε στρατιωτικό νοσοκομείο να έχουμε στο Διδυμότειχο και στην Αλεξανδρούπολη. Δεν χρειάζεται στα νησιά. Υπάρχουν τα πολιτικά νοσοκομεία που μπορούν να προσφέρουν με επάρκεια και πληρότητα υπηρεσίες στα παιδιά μας που είναι στρατευμένα. Δεν χρειάζεται το Στρατιωτικό Νοσοκομείο της Λάρισας και τόσα άλλα που θα μπορούσα να σας αναφέρω. Τούτο αυτό συμβαίνει και στο κομμάτι του χώρου της υγείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν έχω χρόνο να αναλύσω το θέμα, αλλά πρέπει να πάρετε μέτρα τώρα. Φοβάμαι, όμως, ότι δεν θα προλάβετε. Ψήφο εμπιστοσύνης θα πάρετε, θα σας ψηφίσει το ΠΑΣΟΚ, αλλά αυτό θα είναι ένα δράμα για την Ελλάδα. Πολύ γρήγορα, βέβαια, θα έχουμε και εμείς την ευτυχία να απαλλαγούμε από την παρουσία σας με την ψήφο του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Σπυροπάνος Μαργέλης Βουλευτής ΠΑΣΟΚ από το Νομό Λευκάδας.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όχι από τυπική υποχρέωση, αλλά από καρδιάς απευθύνω τα πιο θερμά μου συλλυπητήρια για το θάνατο του εξαίρετου συνδελφού Άγγελου Τζέκη στην οικογένειά του και στον πολιτικό του χώρο, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι έχουμε κατανοήσει ότι η χώρα μας περνάει μία μεγάλη κρίση, μία πολύ δύσκολη κατάσταση. Ένα έλλειμμα τεράστιο, ένα χρέος από τα μεγαλύτερα στον κόσμο, μία σύγχυση, μία ανασφάλεια, ένας φόβος στους Έλληνες πολίτες, ένα κράτος το

οποίο δεν παράγει, μία αναποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση, μία ανατροπή που έχει δομηθεί όλα αυτά τα χρόνια στους Έλληνες πολίτες και μαζί με όλα αυτά μία Ευρώπη, η οποία φαίνεται άτολη και αμήχανη, η οποία δεν υποστηρίζεται από τους μηχανισμούς που πρέπει να έχει για να επιλαμβάνεται και να αντιμετωπίζει κρίσεις, μία Ευρώπη η οποία καθυστερεί πάρα πολύ στις αποφάσεις της που συγκρούονται τεράστια συμφέροντα. Μέσα σε όλο αυτό το πλαίσιο, σε όλο αυτό το κλίμα, η χώρα μας καλείται να βγει από το αδιέξοδο.

Το μνημόνιο το οποίο κουβεντιάζουμε και δαιμονοποιούμε, προφανώς είναι το αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης που έχει βρεθεί η χώρα μας και δεν είναι η αιτία που δημιουργεί όλα τα προβλήματα σήμερα στη χώρα μας.

Η δική μας ευθύνη μπροστά σε αυτήν την κατάσταση νομίζω ότι είναι πάρα πολύ μεγάλη. Σε καμμία περίπτωση δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε με φυγή από τα πράγματα. Έχουμε χρέος να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων και να πάρουμε τις αποφάσεις που χρειάζεται προκειμένου να βοηθήσουμε τη χώρα μας.

Η συνεννόηση ήταν η επιλογή του Πρωθυπουργού της χώρας και νομίζω ότι η εθνική συνεννόηση είναι κάτι που είναι ζητούμενο από τους Έλληνες πολίτες, η οποία προκρίνεται και υποστηρίζεται και από ευρύτερους χώρους, πέρα από το δικό μας χώρο το ΠΑΣΟΚ. Η προσπάθεια που ανέλαβε ο Πρωθυπουργός απέτυχε. Ο καθένας έχει την άποψή του. Εγώ θεωρώ ότι γενναίο βήμα ήταν αυτό που έκανε ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο οποίος είχε την εξουσία, είχε τη διακυβέρνηση της χώρας και δέχθηκε να δώσει μερίδιο της διακυβέρνησης της χώρας και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση και σε άλλες ενδεχομένως δυνάμεις. Μεγαλύτερη ευθύνη έχει αυτός που κλήθηκε να πάρει μέρος από την εξουσία, από τη διακυβέρνηση της χώρας και να συνδράμει να βγούμε από το αδιέξοδο και τελικά δεν κατέληξε σε αίσιο αποτέλεσμα. Η χώρα όμως πρέπει να κυβερνηθεί. Όμως, η χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται ισχυρή κυβέρνηση. Αυτό θέλουν οι πολίτες, αυτό χρειάζεται ο τόπος. Και μία καλή κυβέρνηση νομίζω δεν είναι αδιάφορη για τους πολίτες. Ενδιαφέρει όχι μόνο το ΠΑΣΟΚ αλλά ενδιαφέρει πρωτίστως τους Έλληνες πολίτες. Νομίζω ότι ο ανασχηματισμός που έγινε μία τέτοια καλύτερη κυβέρνηση μας έδωσε και αυτή είναι που κρίνουμε και θα κληθούμε να της δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης.

Θεωρώ ότι νέα πρόσωπα έχουν μπει στη κυβέρνηση, με εμπειρία, θεωρώ ότι πρόσωπα τα οποία δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν επαρκώς στις προδοσίες του Πρωθυπουργού και όλων εμάς, λογικό είναι να παραχωρήσουν τη θέση τους σε κάποιους άλλους. Έχουμε συσσωρευμένη εμπειρία πλέον. Υπάρχει ένα καλύτερο κλίμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε σχέση με πριν ενάμιση χρόνο και πριν το Μάη. Άρα από καλύτερες θέσεις τώρα μπορούμε να παλέψουμε για τα προβλήματα της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θέλω μία κυβέρνηση που δεν θα προηγούνται από αυτήν τα γεγονότα. Θέλω μία κυβέρνηση που να μη λειτουργεί ως παρατηρητής, να μη λειτουργεί ως σχολιαστής, θέλω μία κυβέρνηση η οποία να διαμορφώνει με τις αποφάσεις και τις πολιτικές της τα γεγονότα και τις εξελίξεις, να ανοίγει καινούργιους δρόμους και να δίνει ελπίδα στον τόπο. Εγώ θέλω μία κυβέρνηση, αυτήν την κυβέρνηση που κρίνουμε τώρα και θα την εμπιστευτούμε αύριο με την ψήφο μας η οποία να απαντήσει πρώτα από όλα στο αγωνιώδες κύριο ερώτημα των Ελλήνων πολιτών για το πού πάει η χώρα, αν με το μεσοπρόθεσμο που κουβεντιάζουμε, με τις πολιτικές, με τις αποφάσεις που παίρνουμε και εφαρμόζουμε υπάρχει διέξοδος, αν η χώρα θα βγει από αυτή τη δύσκολη κατάσταση, αν τελικά υπάρχει ελπίδα.

Θέλω μία κυβέρνηση η οποία θα βάλει μερικές κόκκινες γραμμές στις υπερβολικές απαιτήσεις της τρόικας, η οποία θα βάλει μερικές κόκκινες γραμμές όσον αφορά την υποστήριξη των αδύναμων κοινωνικά τάξεων στη χώρα μας, θέλω μία κυβέρνηση η οποία θα βάλει κόκκινες γραμμές τελικά στα μεγάλα συμφέροντα. Θέλω μία κυβέρνηση η οποία με σχέδιο που θα έχει αρχή, μέση, τέλος, που θα συνοδεύεται με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, με απολογισμό της δράσης μας, με αποτέλεσμα στο τέλος, θα βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο.

Θέλω αυτό το σχέδιο να στηριχθεί για την εφαρμογή του στην

επικοινωνία με την κοινωνία. Θέλω να πετύχουμε μία γέφυρα σύνδεσης με την κοινωνία και θέλω να διοργανώσουμε τις υπηρεσίες του κράτους, να φτιάξουμε την ελληνική Δημόσια Διοίκηση για να μπορέσουμε να πετύχουμε αυτό το σχέδιο. Διότι χωρίς μηχανισμούς, χωρίς καλή διοίκηση είναι αδύνατον να πετύχουμε οποιοδήποτε σχέδιο.

Θέλω μία κυβέρνηση η οποία θα πάρει με τόλμη και φαντασία όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες, θα κάνει όλες τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις και αλλαγές που έχει ανάγκη ο τόπος μας για να αντιμετωπίσουμε όλα τα αίτια που μας έφεραν όλα τα προηγούμενα χρόνια σε αυτή την κατάσταση που βρισκόμαστε σήμερα.

Θέλω μία κυβέρνηση η οποία θα αξιοποιήσει τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που έχει η χώρα μας, η ελληνική περιφέρεια και θα αξιοποιήσει τις δυνατότητες που έχει η ελληνική περιφέρεια. Θέλω μία κυβέρνηση που θα στέκεται συμπαραστάτης στις δικές μας προσπάθειες για την ανάπτυξη της περιφέρειάς μας, στο νομό μας, του δικού μου Νομού της Λευκάδας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω μία κυβέρνηση η οποία θα προχωρήσει τις μεγάλες υποδομές που έχει ανάγκη ο τόπος μας, θα προχωρήσει με πιο γρήγορες διαδικασίες στην απορρόφηση και την αξιοποίηση του ΕΣΠΑ, του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, τη συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, θέλω μία κυβέρνηση να προχωρήσει τα σχέδια πώλησης που καθυστερούν ολόκληρες δεκαετίες, το χωροταξικό σχεδιασμό, τις χρήσεις γης, το Κτηματολόγιο.

Θέλω μία κυβέρνηση που θα ασχοληθεί με την καθημερινότητα, εκεί που δίνουν τον αγώνα οι Έλληνες πολίτες. Και για να βγούμε από τη κρίση και από το αδιέξοδο πρέπει να συμμετέχουν όλοι οι Έλληνες πολίτες. Σε αυτή την προσπάθεια που κάνουν να επενδύσουν, να στήσουν δουλειές, να βοηθήσουν το σπίτι τους και την οικογένειά τους, θέλουν σύμμαχο και συμπαράστατη πραγματικά την κυβέρνηση, να τους λύσει προβλήματα της καθημερινότητας. Δεν μπορεί να διαπιστώνουμε μόνο μία σειρά προβλήματα και να μην τα λύνουμε. Δεν μπορεί να υπάρχουν νοσοκομεία στην ελληνική περιφέρεια που να έχουν ένα, δύο και τρία χρόνια χωρίς καρδιολόγο, χωρίς παιδίατρο ή χωρίς γιατρούς άλλων ειδικοτήτων. Δεν μπορεί να υπάρχουν νησιά στην ελληνική περιφέρεια που επί επτά, οκτώ ή δέκα μήνες να μην έχουν αγροτικό γιατρό. Οφείλουμε να λύσουμε αυτά τα προβλήματα. Αυτό είναι το χρέος μας.

Θέλω ακόμη, μία κυβέρνηση η οποία σε αυτή την προσπάθεια να βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο, που καταλαβαίνω ότι θα κληθούν όλοι οι Έλληνες πολίτες να κάνουμε θυσίες, να σταθεί αλληλέγγυα στους αδύναμους, στους άνεργους, στους χαμηλόμισθους, στους χαμηλοσυνταξιούχους. Και θέλω μία κυβέρνηση η οποία θα έχει ξεχωριστή φροντίδα και θα καταλαβαίνει ότι μέσα από αυτή την προσπάθεια θα υπάρχει και μία βίαιη αναδιανομή του εισοδήματος για τους Έλληνες πολίτες. Και θέλω να σταθεί αρωγός σ' αυτό το καθήκον μέσα από το να ξαναβρούμε στις αγορές, το να ξαναφέρουμε την ανάπτυξη στη χώρα, το να φύγει η ύφεση, το να ξαναανεβάσουμε το ΑΕΠ και να το φθάσουμε εκεί που ήταν, συγχρόνως και το βιοτικό επίπεδο και οι μισθοί και οι συντάξεις και τα εργασιακά δικαιώματα να πάνε ξανά εκεί που ήταν.

Θέλω μία κυβέρνηση που κάθε διακήρυξή της και κάθε εξαγγελία της θα την στηρίζει με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, απολογισμό και αποτέλεσμα.

Τέλος, θέλω να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η λύση βρίσκεται στην Ευρώπη με μαχητικότητα. Η λύση για τη χώρα μας βρίσκεται στον εκσυγχρονισμό του κράτους με συνεννόηση. Η λύση για τη χώρα μας βρίσκεται στην αναδιάρθρωση της παραγωγικής βάσης της χώρας με σχέδιο και σκληρή δουλειά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μαργέλη.

Παρακαλείται ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Παναγιώτης Μπεγγίτης να λάβει το λόγο και να μου επιτρέψει να του διατυ-

πώσω τα συγχαρητήριά μου. Καλή δύναμη και καλή επιτυχία στο έργο του ως *primus solus* πλέον και καλή συνεργασία με τον καλό συνάδελφο Κώστα Σπηλιόπουλο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε για τα καλά σας λόγια και για τις ευχές σας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μου επιτρέψετε κατ' αρχάς, γιατί αισθάνομαι ότι έχω το δημοκρατικό και κοινοβουλευτικό καθήκον, την υποχρέωση και την πολιτική και τη προσωπική να ενώσω και εγώ τη φωνή μου με όλους τους συναδέλφους που εξέφρασαν προηγουμένως τα συλλυπητήρια για τον ξαφνικό θάνατο ενός καλού συναδέλφου, ενός δημοκράτη, του Άγγελου Τζέκη.

Στην κοινοβουλευτική ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και στους οικείους του Άγγελου Τζέκη εκφράζω τα πιο θερμά συλλυπητήριά μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι βρισκόμαστε σε μία βαθιά και πολύπλευρη κρίση. Οικονομική και δημοσιονομική κρίση που πέραν των άλλων έχει δημιουργήσει μία παρατεταμένη οικονομική, κοινωνική και ψυχολογική, θα έλεγα, ανασφάλεια στον ελληνικό λαό. Το γνωρίζουμε και προσπαθούμε με κάθε τρόπο να συμβάλουμε στην υπέρβαση αυτής της κρίσης.

Στο πλαίσιο αυτής της κυβερνητικής, αλλά και της εθνικής προσπάθειας για την υπέρβαση της κρίσης, ένα σημαντικό κομμάτι ευθύνης ανήκει στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, στο οποίο μαζί με το συνάδελφο Κώστα Σπηλιόπουλο έχουμε την τιμή να είμαστε η προϊστάμενη πολιτική ηγεσία σε αυτή την εξαιρετικά κρίσιμη συγκυρία.

Θέλω από το Βήμα αυτό να ευχαριστήσω τον Πρωθυπουργό, αλλά και την Κοινοβουλευτική Ομάδα του κόμματός μας, για την εμπιστοσύνη που μας έχουν δείξει και πιστεύω ότι αυτήν την εμπιστοσύνη θα μας δείξουν και την επόμενη περίοδο μέχρι το τέλος του εκλογικού κύκλου, μέχρι το τέλος της τετραετίας.

Θέλω, επίσης, από την αρχή να ευχαριστήσω τους συναδέλφους όλων των πολιτικών κομμάτων για την εξαιρετική μέχρι σήμερα συνεργασία που είχαμε στο πλαίσιο των κοινοβουλευτικών διαδικασιών και ιδιαίτερα στο πλαίσιο της Διαρκούς Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας καθώς και στο πλαίσιο της Ειδικής Διαρκούς Επιτροπής Αμυντικών Εξοπλισμών και Συμβάσεων. Και θέλω να τους διαβεβαιώσω ότι αυτή η συνεργασία που διαμορφώθηκε σε στέρεη βάση τους τελευταίους είκοσι μήνες και με το συνάδελφο, Υπουργό Οικονομικών σήμερα κ. Βενιζέλο θα συνεχιστεί.

Γιατί πιστεύουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το χώρο της Εθνικής Άμυνας πρέπει και οφείλουμε όλοι τον υπερασπιστούμε ως έναν κομματικά ουδέτερο χώρο, ως ένα χώρο όπου μπορούμε να εργαστούμε όλοι, για τη διαμόρφωση της πιο στερεής, της ευρύτερης δύναμης εθνικής συναίνεσης και συνεννόησης. Είναι ο χώρος που δεν χωρούν κομματικές αντιπαραθέσεις. Είναι ο χώρος, όπου όλα τα πολιτικά κόμματα, οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας μπορούμε να διασφαλίσουμε ένα αρραγές εθνικό μέτωπο προς όφελος των εθνικών συμφερόντων, προς όφελος των ευρύτερων συμφερόντων του Ελληνισμού.

Το λέω αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί μέσα σε αυτή τη συνολική και συλλογική κρίση είναι εξαιρετικής σημασίας το γεγονός της εμπέδωσης της εθνικής ασφάλειας, της εμπέδωσης με άλλα λόγια του αισθήματος ασφάλειας στον ελληνικό λαό, στους Έλληνες πολίτες. Και αυτή η εμπέδωση της εθνικής ασφάλειας παράγεται από τις Ένοπλες Δυνάμεις από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

Υπό αυτήν την έννοια πιστεύουμε ότι η συμβολή μας, η συμβολή των Ενόπλων Δυνάμεων και του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας είναι καθοριστική και για την οικονομική και για την κοινωνική ανάπτυξη της χώρας. Είναι καθοριστική για την εμπέδωση της κοινωνικής συνοχής, γιατί το αίσθημα ασφάλειας είναι κι αυτό ένας παραγωγικός συντελεστής για την υπέρβαση της κρίσης. Κατ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, και με όρους ευρύτερα οικονομικούς, οι Ένοπλες Δυνάμεις είναι, μια παραγωγική δύναμη και ως τέτοια πρέπει να τη διασφαλίσουμε, να την αξιοποιήσουμε, να

την ενισχύσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκανα στην αρχή μια επισήμανση για την ανάγκη εθνικής συναίνεσης και συνεννόησης, γιατί την τελευταία περίοδο παρατηρώ κάτι που θα σας το εκφράσω, μιας και βρίσκονται στην αίθουσα και αξιόλογοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Διαπιστώνω ότι υπάρχει, μέσα από ένα σύνολο διάσπαρτων δυνάμεων αποστράτων, ή ενώσεων αποστράτων μια κινητικότητα στο όνομα της έκφρασης και της υπεράσπισης κάποιων συντεχνιακών ή κορπορατιστικών συμφερόντων.

Κάνω αναφορά και επισημαίνω μια τελευταία δήλωση-ανοιχτή επιστολή στον Πρωθυπουργό, στον Πρόεδρο της Βουλής, στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας μίας από αυτές τις ενώσεις αποστράτων, που φοβάμαι ότι κατά έναν τρόπο έμμεσο αγκαλιάζεται από δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, αν όχι από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Κάνω λοιπόν, έκκληση να κοιτά κάθετα ο ομφάλιος λώρος που συνδέει, ενδεχομένως, πολιτικές δυνάμεις της Αντιπολίτευσης με ενώσεις αποστράτων.

Η έκκληση στους εν ενεργεία αξιωματικούς από αυτές τις δυνάμεις να βρίσκονται σε υπηρεσιακή εγρήγορση και ετοιμότητα για να αποक्रούσουν την πολιτική της Κυβέρνησης είναι κατά την άποψή μου μια επικίνδυνη, αν όχι αντιδημοκρατική έκκληση και ως τέτοια πρέπει να αντιμετωπιστεί από όλους μας.

Επίσης, κάνω έκκληση στο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να σταματήσει επιτέλους να βλέπει το χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων ως έναν ιστορικά προνομιακό χώρο. Δεν τον έχουν ανάγκη. Δεν έχουν ανάγκη πολιτικής ή κομματικής εκμετάλλευσης αυτού του χώρου. Άρα πρέπει να αποστασιοποιηθούν από εκείνον τον παραδοσιακό, ιστορικό αταβισμό που διέκρινε τη συντηρητική παράταξη σε σχέση με τις Ένοπλες Δυνάμεις. Και το λέω με δημοκρατικό ενδιαφέρον. Το λέω, όχι με την αγωνία του πολιτικού προϊσταμένου των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά με την αγωνία του δημοκρατικού πολίτη. Γιατί στις Ένοπλες Δυνάμεις δεν χωρούν παιχνίδια. Στις Ένοπλες Δυνάμεις δεν χωρεί υπεράσπιση συντεχνιακών ή κορπορατιστικών συμφερόντων.

Άρα, λοιπόν, σ' αυτό που μόνο θα πρέπει όλοι μας, όλες οι πολιτικές δυνάμεις να συμβάλουμε είναι η αρραγής ενότητα των Ενόπλων Δυνάμεων με τον ελληνικό λαό, με την ελληνική κοινωνία. Γιατί τμήμα ενεργό και ελπιδοφόρο αυτής της ελληνικής κοινωνίας είναι τα έστολα παιδιά μας, οι έστολοι πολίτες, τα στελέχη, υπαξιωματικοί και αξιωματικοί, των Ενόπλων Δυνάμεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα στη συλλογική εθνική προσπάθεια δημοσιονομικής εξυγίανσης ένα μεγάλο βάρος κουβαλά στις πλάτες του το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Ήταν ένα βάρος, το οποίο αναλάβαμε ευθύς εξαρχής από τον Οκτώβριο του 2009 και είναι ένα βάρος το οποίο κουβαλάμε, συμβάλλοντας και εμείς από την πλευρά μας στη συνολική προσπάθεια, συμβάλλοντας στη δημοσιονομική εξυγίανση και στο δημοσιονομικό νοικοκύρεμα. Όχι με λόγια και ρητορικές επικλήσεις των προβλημάτων, αλλά με συγκεκριμένα έργα και με συγκεκριμένα αποτελέσματα τους τελευταίους αυτούς είκοσι μήνες, αλλά και με συγκεκριμένους υλοποιήσιμους και μετρήσιμους στόχους για το επόμενο χρονικό διάστημα της κυβερνητικής μας θητείας.

Δεν είναι εξάλλου καθόλου τυχαίο ότι μέχρι σήμερα έχουμε συμβάλει με πάνω από 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ στη δημοσιονομική εξυγίανση. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι στον προϋπολογισμό του 2011 έχουμε καταφέρει και όχι απλώς επιφέρει μειώσεις της τάξεως του 20% σε σύγκριση με τον προϋπολογισμό του 2010 και κατά 26% σε σύγκριση με τον προϋπολογισμό του 2009.

Και ασφαλώς δεν είναι καθόλου τυχαίος ο στόχος –αντίθετα πιστεύω απόλυτα υλοποιήσιμος– να προχωρήσουμε στην υλοποίηση για την επόμενη τριετία, δηλαδή στο πλαίσιο του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού προγράμματος, σε περαιτέρω εξορθολογισμό και μειώσεις των αμυντικών δαπανών στα δύο σημαντικά σκέλη του προϋπολογισμού, το σκέλος των λειτουργικών δαπανών και το σκέλος των αμυντικών εξοπλισμών. Πάνω από 600.000.000 ευρώ θα συμβάλουμε στο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό πρόγραμμα με τη μορφή συντεταγμένων μειώσεων.

Εάν μας άκουγε κανείς και με βάση τις αντιλήψεις που έχουν εμπεδωθεί τα τελευταία τριανταπέντε χρόνια μετά τη Μεταπολί-

τευση, θα πίστευε πραγματικά ότι όλες αυτές οι μειώσεις, ουσιαστικά θα επενεργήσουν αρνητικά στο αξιόμαχο και στην επιχειρησιακή ετοιμότητα των Ενόπλων Δυνάμεων.

Το αντίθετο. Θέλω να σας διαβεβαιώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και μέσα από την εθνική αντιπροσωπεία, να διαβεβαιώσω τον ελληνικό λαό, ότι οι συντεταγμένες αυτές μειώσεις, κατά τρόπο απόλυτα ορθολογικό, δεν θα επηρεάσουν στο παραμικρό τις επιχειρησιακές δυνατότητες και ανάγκες για την εθνική άμυνα και την εθνική ασφάλεια της χώρας. Και τούτο, γιατί υπήρχε ένα ευρύτατο περιθώριο ορθολογικών παρεμβάσεων σε ένα χώρο που διακρίθηκε για την κακοδιαχείριση, για τη σπατάλη, για μία ποσοτική αντίληψη στο θέμα των αμυντικών εξοπλισμών, σε ένα χώρο που υπάρχουν πολύ σημαντικά περιθώρια για να επανέλθει μία δυναμική ορθολογική ισορροπία ανάμεσα στο κόστος και το όφελος. Είναι μία σχέση που είχε ανατραπεί για πολλά χρόνια στο όνομα της αντιμετώπισης των εθνικών απειλών, μία σχέση στην οποία αποκαθιστούμε την ισορροπία με γενναίες παρεμβάσεις, στις οποίες θα αναφερθώ στη συνέχεια, χωρίς να υπολογίζουμε το πολιτικό κόστος, υπολογίζοντας μόνο τη συμβολή μας στην υπεράσπιση των συμφερόντων της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, είναι γεγονός επίσης ότι βρισκόμαστε σε ένα χώρο εξαιρετικά ευαίσθητο, αλλά και σε ένα χώρο με υψηλά ποσοστά δυσπιστίας, αν όχι καχυποψίας, σε σχέση με τη διαχείριση του δημοσίου χρήματος και πόρων των ελληνικού λαού, ένα κλίμα που δηλητηρίαζε κάθε ενέργεια, κάθε πρωτοβουλία, κάθε δράση της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Μπορούσαμε να λειτουργήσουμε πολιτικά μέσα σ' αυτήν την ατμόσφαιρα; Σας λέω καθαρά, όχι. Άρα ήταν αναγκαίες οι θεσμικές και πολιτικές παρεμβάσεις για να υπερασπιστούμε μία νέα αντίληψη διαφάνειας και αποτελεσματικότητας στο χώρο των αμυντικών εξοπλισμών και όχι μόνο. Αλλά και στο χώρο επίσης που πολλά χρήματα μέχρι σήμερα σπαταλήθηκαν, δηλαδή στο χώρο των λειτουργικών δαπανών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε θα μου δώσετε λίγα λεπτά παραπάνω, γιατί είμαστε σε ένα χώρο με πολλά κρίσιμα ζητήματα, σε ένα χώρο εξαιρετικά ευαίσθητο για την εθνική ασφάλεια. Άρα σας παρακαλώ να μου δώσετε λίγα λεπτά παραπάνω.

Αγαπητοί συνάδελφοι, από τον Οκτώβριο του 2009 προχωρήσαμε δυναμικά σε δύο μείζονες θεσμικές μεταρρυθμίσεις και παρεμβάσεις. Η πρώτη μεγάλη θεσμική μεταρρύθμιση ήταν η εμπέδωση των αρχών της αξιοκρατίας, της αξιοσύνης, του υψηλού βαθμού επαγγελματισμού, η μεταρρύθμιση περί ιεραρχίας και προαγωγών που διαμόρφωσε για πρώτη φορά στην Ελλάδα και στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας ένα σύστημα διοικητικών και δικαστικών εγγυήσεων, για κάθε στέλεχος των Ενόπλων Δυνάμεων. Σε αυτό το πλαίσιο η πρώτη μας προσπάθεια επίσης, η οποία ενσωματώθηκε στο ν.3883 συνδεόταν με τον εξορθολογισμό της διαδικασίας των αμυντικών εξοπλισμών και συγκεκριμένα με τα άρθρα 72 έως 76.

Παρεμβήκαμε δυναμικά για να καταργήσουμε τα αντισταθμιστικά ωφελήματα, ένα χώρο παραγωγής «γκρίζων ζωνών», όπου ποτέ αυτά τα αντισταθμιστικά ωφελήματα δεν λειτούργησαν προς όφελος της εθνικής αμυντικής βιομηχανίας.

Η δεύτερη μεγάλη μεταρρύθμιση είναι η μεταρρύθμιση που πέρασε πρόσφατα από την Ολομέλεια και αφορά στην ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας 81/2009 και μέσα από αυτήν την ενσωμάτωση, η διαμόρφωση ενός στέρεου θεσμικού πλαισίου για τη διαφάνεια και την αποτελεσματικότητα στον τομέα των αμυντικών εξοπλισμών και των αμυντικών προμηθειών και ειδικότερα μέσα σε αυτό το πλαίσιο, ένα πλέγμα εγγυήσεων για τη βιωσιμότητα της εθνικής αμυντικής βιομηχανίας του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα.

Ένας χώρος με πολλές επιβαρύνσεις στο παρελθόν, ένας χώρος με πολλαπλά δομικά, λειτουργικά και διαρθρωτικά προβλήματα, που προσπαθούμε σήμερα να τον στηρίξουμε, είτε το δημόσιο τομέα των αμυντικών βιομηχανιών, είτε τον ιδιωτικό τομέα γιατί και οι δύο τομείς για εμάς έχουν εξίσου σημασία,

είναι εξίσου σημαντικοί, γιατί παράγουν εθνικό πλούτο, δημιουργούν ή μπορούν να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας.

Η παρέμβασή μας στοχεύει στην ανασυγκρότηση του αμυντικού τομέα, του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Έχουμε ήδη, όπως γνωρίζετε, ορίσει μέσω του Υπουργείου Οικονομικών συμβούλους, για να μπορέσουμε να δούμε ποιες είναι οι αναπτυξιακές προοπτικές, για να μπορέσουμε να δούμε πώς μπορούν να διαμορφωθούν μέσα από την ιδιωτικοποίηση ευρύτερες στρατηγικές εταιρικές σχέσεις, κρατώντας στο δημόσιο ένα σημαντικό μειοψηφικό κομμάτι μετοχών.

Άρα, λοιπόν, για τα ελληνικά αμυντικά συστήματα και για την ΕΛΒΟ, για τα οποία έχουν οριστεί μελετητές σύμβουλοι -και αυτό θα το συζητήσουμε στο πλαίσιο του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού προγράμματος- είναι φανερό πλέον ότι προχωράμε σε μεγάλες τομές.

Δεν μπορούν να επιβιώσουν οι αμυντικές βιομηχανίες με τον τρόπο που επιβίωσαν τα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια, με αποκλειστικούς προμηθευτές τις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας. Πρέπει να αποκτήσουν δυναμική εξωστρέφεια, πρέπει να αποκτήσουν μία ισχυρή εθνική παραγωγική βάση, πρέπει να ανοιχτούν στους μεγάλους ανταγωνιστικούς ορίζοντες σε συνεργασία με ευρωπαϊκές αμυντικές βιομηχανίες ή και πέραν της Ευρώπης, σε συνεργασία με βιομηχανίες άλλων χωρών, του Ισραήλ, των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ρωσίας, της Κίνας, ή ενδεχομένως και άλλων χωρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη συντομεύετε, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο χώρο του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας υπερασπιστήκαμε ένα συνταξιοδοτικό καθεστώς που επαναφέρει τον ορθολογισμό σε ένα χώρο, που μέχρι σήμερα γνωρίζαμε ότι μπορεί τα στελέχη να παίρνουν σύνταξη στα σαράντα δύο, στα σαράντα τρία ή στα σαράντα πέντε χρόνια. Με μία μικρή μεταβατική περίοδο διασφαλίζουμε την τραντακονταπενταετία. Κανένα στέλεχος δεν παίρνει πλέον σύνταξη πριν συμπληρώσει τα πενήντα τρία χρόνια.

Βεβαίως διασφαλίζουμε τα ώριμα συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Βεβαίως διασφαλίζουμε επίσης εκείνα τα στελέχη που εργάζονται στις Ειδικές Δυνάμεις ή είναι ιπτάμενοι της Πολεμικής Αεροπορίας και αναγνωρίζουμε γι' αυτούς την εικοσιπενταετία.

Κανείς, όμως, δεν μπορεί να πει ότι το συνταξιοδοτικό για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων δεν έχει στοιχεία δικαιοσύνης και ορθολογισμού. Όπως στοιχεία δικαιοσύνης και ορθολογισμού έχουν και οι παρεμβάσεις μας για την επιβίωση των Μετοχικών Ταμείων, για τα οποία είδαμε πολλές φορές την κριτική από την πλευρά των κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Θέλω, αγαπητοί συνάδελφοι, να γνωρίζετε, ότι δεν θα αφήσουμε να καταρρεύσουν τα μετοχικά ταμεία. Προτιμούμε να είμαστε χρήσιμοι και δυσάρεστοι παρά να συμβάλουμε στην καταστροφική πορεία την οποία είχαν πάρει τα μετοχικά ταμεία μέχρι τον Οκτώβριο του 2009. Προτιμούμε μία λελογισμένη περικοπή των μερισμάτων παρά να κοπούν τελειώς τα μερίσματα από τα στελέχη, τους αποστράτους των Ενόπλων Δυνάμεων. Κι αυτό είναι μία μεταρρυθμιστική τομή. Αυτό χρειάζεται γενναϊότητα απέναντι στις όποιες αμφισβητήσεις και κριτικές, ώστε να μπορεί κανείς να φέρει σε πέρας μία τέτοια μεταρρύθμιση.

Θα προχωρήσουμε χωρίς να υπολογίσουμε πολιτικό κόστος. Μέχρι το τέλος του χρόνου πάμε σε εξυγίανση και νοικοκύρεμα των Μετοχικών Ταμείων στην κατεύθυνση της ενοποίησής τους, ώστε να γίνουν ένα πραγματικό επικουρικό ταμείο και όχι ένα ειδικό επικουρικό ταμείο, όπως ήταν για χρόνια, εις τρόπον ώστε να εξασφαλίσουμε πλήρως μια εργοδοτική εισφορά και όχι όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα να χρηματοδοτούνται από συγκυριακούς κοινωνικούς πόρους. Και γι' αυτό φθάσαμε μέχρι σήμερα. Θα σας πω, γιατί πρέπει να γνωρίζει και ο ελληνικός λαός κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, υπάρχει διαμαρτυρία από το σύνολο του Σώματος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Τελειώνω σε ένα λεπτό.

Θα σας πω τι βρήκαμε μπροστά μας ως στοιχεία στις

31/12/2009. Το Μετοχικό Ταμείο Στρατού πλήρωνε μερίσματα σε δεκαοκτώ χιλιάδες διακόσιους στρατηγούς του Γενικού Επιτελείου Στρατού και της Ελληνικής Αστυνομίας. Είναι δυνατόν να επιβιώσει Μετοχικό Ταμείο με μια τέτοια ανατρεπτική σχέση με ταξύ εισφορών και μερισμάτων;

Θα συνεχίσουμε σε αυτήν τη μεταρρυθμιστική μας προσπάθεια, όπως επίσης θα συνεχίσουμε να εμπεδώνουμε ένα κλίμα ισοτιμίας στο πολιτικό προσωπικό, σχέσεις ισοτιμίας πολιτικού και στρατιωτικού προσωπικού. Κάναμε σημαντικό έργο μέχρι σήμερα στο θέμα της νοσοκομειακής και υγειονομικής περίθαλψης....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε τη σκέψη σας. Έχετε υπερβεί κατά πολύ το χρόνο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Τελειώνω.

Θέματα νοσοκομειακής και υγειονομικής περίθαλψης του πολιτικού προσωπικού, θέματα κινήτρων για τις μονογονεϊκές οικογένειες των στρατιωτικών. Είναι ζητήματα που μέχρι σήμερα δεν είχαν ακουμπήσει ή θίξει οι εκάστοτε κυβερνήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να τελειώσω επισημαίνοντας ορισμένα ζητήματα σε σχέση με την αποστολή μας ως Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, ως Ένοπλες Δυνάμεις. Η χώρα περιβάλλεται από μεγάλες προκλήσεις. Η χώρα θα υπερασπιστεί τα εθνικά της συμφέροντα μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσα από την Ατλαντική Συμμαχία, μέσα από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών. Θα τιμήσουμε τις ευρωπαϊκές, συμμαχικές και εταιρικές μας υποχρεώσεις, όπως τιμούμε και σήμερα με τη συμμετοχή μας στις διεθνείς αποστολές αυτές τις υποχρεώσεις, γιατί αυτό επιβάλλει το εθνικό συμφέρον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ. Έχετε μιλήσει πολύ περισσότερο από τον Πρωθυπουργό. Σας παρακαλώ. Βοηθήστε μας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι το επόμενο χρονικό διάστημα θα φέρουμε σε πέρας το σύνολο των μεταρρυθμίσεων που έχουμε ήδη αναγγείλει και με τις κυβερνητικές μας προτεραιότητες. Όπως επίσης μέσα από την καθημερινή δουλειά που κάνουμε στην Ειδική Διαρκή Επιτροπή Αμυντικών Συμβάσεων και Εξοπλισμών. Αυτός είναι ο χώρος του κοινοβουλευτικού ελέγχου για εμάς. Αυτός είναι ο χώρος της διαφάνειας και των ευρύτερων εθνικών συναινέσεων. Αυτός είναι ο χώρος: Κοινοβουλευτική, δημοκρατική και θεσμική τομή, την οποία φέραμε μετά τον Οκτώβριο του 2009.

Ο ελληνικός λαός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να γνωρίζει ότι τα χρήματά του πιάνουν τόπο, ότι οι θυσίες του πιάνουν τόπο, ότι πάνω απ' όλα είμαστε εδώ ως Κυβέρνηση, ως Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και -θέλω να πιστεύω- ως πολιτικές δυνάμεις της χώρας για να υπερασπιστούμε τις Ένοπλες Δυνάμεις, τα συμφέροντα της χώρας. Αποτίουμε φόρο τιμής σ' εκείνους που χάθηκαν εν ώρα καθήκοντος, όπως επίσης υπερασπιζόμαστε όλα τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Είμαστε εδώ που ταχθήκαμε ως πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι όλοι μαζί, η πολιτική και η στρατιωτική ηγεσία, είμαστε και θα παραμείνουμε στο ύψος των αναγκών, των εθνικών ευθυνών και των περιστάσεων που αντιμετωπίζει σήμερα η πατρίδα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ένα λεπτό, δεν θα χρειαστώ παραπάνω.

Νομίζω ότι ο κ. Μπεγλίτης έκανε μία σημαντικότερη καταγγελία στην Αίθουσα σήμερα. Είπε ότι η Νέα Δημοκρατία διά των ενώσεων των αποστράτων υποσκάπτει το κλίμα ομαλότητας στις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας, προτρέποντας τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων να ανταχθούν στην κυβερνητική πολιτική στο χώρο αυτόν. Αυτή η δήλωση αποκτά μεγάλη σοβαρότητα,

γιατί γίνεται σε μια στιγμή που Έλληνες επιτελείς εκτιμούν ότι είναι δυνατόν τους προσεχείς μήνες να προκύψει επεισόδιο με την Τουρκία διαστάσεων μεγαλύτερων από εκείνο των Ιμίων το 1996.

Αλγεινή εντύπωση, λοιπόν, αγαπητέ κύριε Πρόεδρε, μου προξενεί το γεγονός ότι ο παριστάμενος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας και πρώην Υφυπουργός Αμύνης δεν αντέδρασε καθόλου και τώρα μόνο, μετά την παρέμβαση του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού, σηκώνει το χέρι του για να λάβει το λόγο. Θα πρέπει να δοθούν εξηγήσεις και από τον αξιότιμο Υπουργό Αμύνης και από τον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, σας ζητώ συγγνώμη που παρεμβαίνω πάλι, θα ήθελα όμως να παρακαλέσω το συνάδελφο κ. Ροντούλη να είναι πολύ πιο προσεκτικός σε τόσο εξαιρετικά ευαίσθητα θέματα, όπως είναι αυτά των Ενόπλων Δυνάμεων.

Σας παρακαλώ πολύ να διαβάσετε τα Πρακτικά, επειδή ήμουν πάρα πολύ προσεκτικός.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα τα διαβάσουμε τα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Ροντούλη, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Έκανα έκκληση να είμαστε όλοι προσεκτικοί στις σχέσεις μας με τους αποστράτους και τις και τις ενόπλες αποστράτων.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας παρακολούθησα με μεγάλη προσοχή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ακριβώς. Προσέξτε, λοιπόν, και διαβάστε πάλι τα Πρακτικά. Δεν είπα καθόλου αυτό που εσείς είτε υπονοήσατε, είτε ανοιχτά αναφερθήκατε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Το είπατε ξεκάθαρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Αν θέλετε να λειτουργήσετε τώρα έτσι με τρόπο -να μου επιτρέψετε να πω- εντυπωσιασμού...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, εμείς διευκρινίσεις ζητήσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Ροντούλη, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Αγαπητέ συνάδελφε, να είστε πιο προσεκτικός και πιο ευαίσθητος σε αυτά τα θέματα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ανακαλείτε αυτά που είπατε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Όχι, σας παραπέμπω στα Πρακτικά για να δείτε τι ακριβώς είπα. Άρα, λοιπόν, χρειάζεται μεγάλη προσοχή.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα πάρουμε τα Πρακτικά. Καλώς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Τασούλα, όσο γίνεται πιο σύντομα, σας παρακαλώ, για να προχωρήσουμε στον κατάλογο των ομιλητών, γιατί όπως καταλαβαίνετε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ασφαλώς και καταλαβαίνω, γι' αυτό και δεν ζήτησα προηγουμένως το λόγο.

Ο κ. Ροντούλης είναι της απόψεως ότι αυτό το ρηθέν, κύριε Πάγκαλε, από τον Τσαρούχη ότι «στην Ελλάδα είσαι ό,τι δηλώσεις» πρέπει σήμερα να το συμπληρώσουμε -με βάση τη θεωρία Ροντούλη- ότι «στην Ελλάδα είσαι και ό,τι σε δηλώσουν».

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Τασούλα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ε, λοιπόν, κύριε Ροντούλη, δεν είμαστε ό,τι μας δηλώνετε. Τελεία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Εγώ πάντως δεν είμαι ζωγράφος!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν τα είπαμε μαζί με τον κ. Πάγκαλο!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Επιπλέον, θέλω να πω, ότι ο κ. Μπεγλίτης επεσήμανε κάποια ανησυχία για τυχόν επιρροή της

Αντιπολιτεύσεως και μάλιστα της Αξιοματικής επί των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που είναι οι ενώσεις αποστράτων. Δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση. Δεν υπάρχει τέτοια επιρροή όχι μόνο υπό την έννοια ότι η Νέα Δημοκρατία δεν καθοδηγεί αυτούς, αλλά και ότι το κύρος, η σοβαρότητα και η υπευθυνότητα αυτών των ανθρώπων δεν θα δεχόταν τέτοιου είδους καθοδήγηση. Διπλής, λοιπόν, αδυναμίας είναι αυτή η περίπτωση την οποία υπενόησε ο κ. Μπεγλίτης και πάντως όχι στην έκταση που θέλησε να προσδώσει ο κ. Ροντούλης.

Αυτό που αξίζει τον κόπο να δούμε, για να μιμηθώ τώρα τον κ. Ροντούλη και να κατηγορήσω τον κ. Ροντούλη που δεν το έχει θέσει και δεν έχει ανησυχήσει, είναι ότι θα πρέπει όλοι να εκφράσουμε την ανησυχία μας για το γεγονός ότι επίκειται δικαστικά - απ' ό,τι πληροφορούμεθα και ευχόμαστε να μην είναι αλήθεια - να επιτραπεί ο συνδικαλισμός στις Ένοπλες Δυνάμεις. Είναι κάτι το οποίο δεν επιτρέπεται να συμβεί. Είναι κάτι το οποίο δημιουργεί στις Ένοπλες Δυνάμεις τεράστια προβλήματα και είναι κάτι για το οποίο η Νέα Δημοκρατία οφείλει - και το δηλώνει κατηγορηματικά - να συμπαρασταθεί και να παροτρύνει την Κυβέρνηση να καταφύγει σε κάθε νομική προσπάθεια, ώστε ο χώρος των Ενόπλων Δυνάμεων που είναι ιδιαίτερα ευαίσθητος να μείνει μακριά από συνδικαλισμό και ό,τι συνεπάγεται - που το καταλαβαίνει ο καθένας αυτό - για το αξίωμα, για την πειθαρχία, την ιεραρχία και την οργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Τασούλα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Αυτό είναι άλλο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Πραγματικά, αυτό είναι άλλο θέμα. Είναι πελώριο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, πολύ σύντομα, αν έχετε την καλοσύνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας έθιξε ένα εξαιρετικά σημαντικό και ιδιαίτερα ευαίσθητο θέμα στη συνέχεια της απόφασης της ολομέλειας του Αρείου Πάγου για το συνδικαλισμό στις Ένοπλες Δυνάμεις. Θα παρακαλούσα τον αγαπητό συνάδελφο κ. Τασούλα και όλους τους συναδέλφους να περιμένουμε τη δημοσίευση αυτής της απόφασης.

Όμως, επειδή έθιξε αυτό το θέμα, το οποίο είναι εξαιρετικά νευραλγικό και ευαίσθητο, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι η Κυβέρνησή μας, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας προετοιμάζεται ήδη, για να αντιμετωπίσει ή -αν θέλετε- να αμβλύνει την όποια αρνητική πλευρά αυτής της απόφασης.

Από την άλλη πλευρά, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να επιστημονούμε το εξής: είμαστε ένα δημοκρατικό κράτος δικαίου. Έχουμε ένα συνταγματικό πλαίσιο θεμελιωδών αρχών και δικαιωμάτων. Με βάση, λοιπόν, αυτό το συνταγματικό πλαίσιο, με βάση το άρθρο 25 παράγραφος 1 του Συντάγματος, με βάση τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας, με βάση το πλαίσιο που διαμορφώνει η Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και η νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων, θα κινηθούμε με ευαισθησία, γνωρίζοντας ότι ο χώρος των Ενόπλων Δυνάμεων είναι ένας χώρος με ιδιαίτερη εθνική αποστολή, όπου πρέπει να υπάρχει πειθαρχία και να γίνεται σεβαστή η ιεραρχία, αλλά παράλληλα πρέπει να γίνονται σεβαστά και τα ανθρώπινα και δημοκρατικά δικαιώματα.

Ασφαλώς, σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων να εφαρμοστεί ο ν. 1264/1982, δηλαδή ο νόμος περί συνδικαλισμού. Δεν επιτρέπεται συνταγματικά. Δεν θα το επιτρέψει αυτό η Κυβέρνησή μας.

Από εκεί και πέρα, όμως, πρέπει να δούμε όλοι με αίσθημα εθνικής ευθύνης και στο πλαίσιο του δημοκρατικού κράτους δικαίου πώς θα ρυθμίσουμε την απόφαση της ολομέλειας του Αρείου Πάγου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Αρκετά έχει δεινοπαθήσει το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης από συνδικαλιστές!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το λόγο τώρα έχει η κ. Φωτεινή Πιπιλή, Βουλευτής Α' Αθήνας της Νέας Δημοκρατίας.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Αποτίω και εγώ με τη σειρά μου φόρο τιμής στο μαχητή του ΚΚΕ -έναν άνθρωπο που εγώ μεν δεν τον ήξερα πολύ καλά, αλλά άκουσα πραγματικά τα καλύτερα λόγια απ' όλες τις πτέρυγες- και εκφράζω θερμά συλλυπητήρια προς την οικογένειά του.

Θα ξεκινήσω κάπως διαφορετικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Χθες κατά τη διάρκεια της ειδικής συνεδρίασης βγήκα ένα διάλειμμα προς το μέρος της Βουλής που βλέπει προς τον Εθνικό Κήπο. Με ενοχλούσε το γεγονός ότι άκουγα ένα συνεχή παρατεταμένο θόρυβο και δεν μπορούσα να αντιληφθώ από πού έρχεται αυτός ο θόρυβος, από τη στιγμή που δεν υπήρχαν αυτοκίνητα παρά μόνο το σύνολο των υπουργικών αυτοκινήτων ακίνητα.

Έκπληκτη, επειδή είμαι και δημοσιογράφος, κατάλαβα ότι κατά την πολύωρη συνεδρίαση σε όλα τα υπουργικά αυτοκίνητα που ήταν εδώ -αν είναι δυνατόν!- είχαν αφήσει ο οδηγός να λειτουργήσει η κλιματιστική. Μιλάμε για ώρες απέλαιστες και -τουλάχιστον- για τριάντα μεγάλου κυβισμού αυτοκίνητα!

Μετά απ' αυτό, με καλεί εμένα αυτή η Κυβέρνηση να την στηρίξω ειδικά αυτήν την περίοδο, που το πρώτιστο για το οποίο έπρεπε, επιτέλους, να έχουμε πείσει το λαό και κυρίως η Κυβέρνηση είναι, επιτέλους, η περιστολή της δημόσιας δαπάνης;

Στην Πορτογαλία, όπου έχουμε περίπου τον ίδιο πληθυσμό, με έλλειμμα 9,1%, η Κυβέρνηση αποτελούνταν από δεκαέξι Υπουργούς και ο δεξιός Κοέλιο αμέσως έκανε κυβέρνηση μόλις με έντεκα Υπουργούς. Στην Ελλάδα του ελλείμματος της τάξεως του 15% έγινε η υπερτροφική «σαρναντασκοπαδορούσα» Κυβέρνηση. Στην Ελλάδα του σήμερα, που καταρρέει οικονομικά, ποιο είναι το πρώτο δείγμα της νέας Κυβέρνησης στην περιστολή δημόσιων δαπανών; Είναι το να έχουμε -αν είναι δυνατόν!- σαράντα έναν Υπουργούς. Έχουμε υπερυπουργεία!

Παραδείγματα χάριν, το Υπουργείο Παιδείας -αν είναι δυνατόν!- με τρεις Υπουργούς, Αναπληρωτές και Υφυπουργούς, για πρώτη φορά στα εκπαιδευτικά χρονικά έβγαλε μόλις σήμερα τα αποτελέσματα των εξετάσεων και δημιουργήθηκε όλο αυτό το πρόβλημα στη νεολαία με τα δελτία που έπρεπε να συμπληρώσουν, χωρίς να έχουν πάρει αποτελέσματα.

Είναι Κυβέρνηση συνονθύλευμα! Είναι, για μένα, «κυβέρνηση Ιουλιανών αποστατών», κατά δήλωση άλλων εκλεκτών μεγάλων στελεχών του ΠΑΣΟΚ. Δεν το είπα εγώ. Είναι Κυβέρνηση συμβιβασμένων. Είναι Κυβέρνηση εκσυγχρονιστών, οι οποίοι και τότε λειτουργούσαν σε μία Κυβέρνηση τρομερών σκανδάλων -των μεγαλύτερων σκανδάλων- όπως του Χρηματιστηρίου, της σπατάλης των Ολυμπιακών Αγώνων και όλων των λοιπών.

Ταυτόχρονα, είναι Κυβέρνηση «βαθέως, βαθέως ΠΑΣΟΚ» μαζί με την Κυβέρνηση συνδικαλιστών. Θα έρθουν τώρα -αν είναι δυνατόν!- όλοι αυτοί που δημιούργησαν αυτό το τερας-αδηγό κράτος, αυτοί οι συνδικαλιστές που είναι οι εκβιαστές της ελληνικής κοινωνίας τα τριάντα τελευταία χρόνια να επιλύσουν το πρόβλημα της Ελλάδας. Ε, εύχομαι στον άλλο ανασχηματισμό να τα πάει καλά ο «διακόπτης» του κ. Φωτόπουλου στη ΔΕΗ, να τον προσλάβουν και αυτόν ως Υπουργό, για να ισορροπήσει το «βαθύ-βαθύ ΠΑΣΟΚ».

Πού είναι οι τεχνοκράτες; Είναι μαζί με τη λίστα των φοροφυγάδων. Είναι μαζί με τη λίστα αυτών -ακόμη περιμένουμε τον τέως Υπουργό να μας τη δώσει- που έχουν βγάλει τα λεφτά τους στην Ελβετία. Όμως, επί είκοσι μήνες δεν έγινε τίποτα απ' όλα αυτά. Έτσι έχουμε αυτήν την Κυβέρνηση-συνονθύλευμα, που είναι ένα κατευναστικό χάπι, μόνο και μόνο για να μην ξεγεραθεί αυτή η ξεπερασμένη πασοκική έννοια, που τόσο πολύ δημιούργησε αυτό το χάος -θα πω και κάτι που έχω πει και άλλη φορά- και επηρεάσει και μια μικρή μερίδα Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας στο «ανοίξαμε και σας περιμένουμε». Έπρεπε ήδη με άλλα πρόσωπα να είχαν παρουσιάσει την εικόνα που θέλει ο κ. Παπανδρέου. Έτσι και αλλιώς με ποια δυναμική θα βγούμε με αυτά τα πρόσωπα του παρελθόντος στην Ευρώπη ή στις διεθνείς αγορές;

Και κάτι τελευταίο. Κάποτε λέγαμε «Το ΠΑΣΟΚ στην Κυβέρ-

νηση, ο λαός στην εξουσία». Τώρα έχουμε «Το βαθύ ΠΑΣΟΚ πάλι στην Κυβέρνηση και ο λαός στο Σύνταγμα»!

Να σας πω και κάτι άλλο. Γιατί να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης σε μία κυβέρνηση που επί είκοσι μήνες όχι μόνο είπε αρχικά ψέματα στον ελληνικό λαό με το «λεφτά υπάρχουν», όχι μόνο δημιούργει επικοινωνιακά –γιατί επαναλαμβάνω ότι είμαι δημοσιογράφος– μία απαράδεκτη εικόνα για τη Νέα Δημοκρατία και τον Αρχηγό της, προσωπικά, με όλα αυτά με το Φιγόν, όμως αυτή η καινούργια Κυβέρνηση δεν όφειλε να δώσει μία συγγνώμη στον ελληνικό λαό, αφού προηγουμένως είχε εξηγήσει τι έκανε είκοσι μήνες; Τουλάχιστον να πούμε: «Ρε παιδί μου, τα έκαναν μαντάρα, αλλά τουλάχιστον εξήγησαν στον κόσμο –ακόμη και στους νεότερους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που δεν έχουν καμία ευθύνη– ποιοι Υπουργοί έκαναν λάθη, ποιοι Υπουργοί έχουν το παλιό μυαλό που κατέστρεψε την Ελλάδα».

Αφού τα εξηγήσουν και τα αιτιολογήσουν, να ζητήσουν κι ένα μεγάλο συγγνώμη από τον ελληνικό λαό για όλα αυτά που έκαναν και, δυστυχώς, χωρίς τη συναίνεση, που οι ίδιοι торπύλισαν, θα κάνουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Φωτεινή Πιπιλή.

Το λόγο έχει ο κ. Μοσχόπουλος Σπυρίδωνας, Βουλευτής Κεφαλληνίας του ΠΑΣΟΚ.

Έχετε το λόγο, κύριε Μοσχόπουλε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια στην οικογένεια και στον πολιτικό χώρο που υπηρέτησε με συνέπεια για χρόνια ο συνάδελφος Άγγελος Τζέκης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε τις κρίσιμότερες στιγμές της μεταπολιτευτικής περιόδου. Από τη δημοσιονομική κρίση σταδιακά περάσαμε στην πολιτική κρίση και αισίως βαδίζουμε σε πρωτόγνωρα μονοπάτια κρίσης δημοκρατίας και πολιτικού συστήματος.

Αναμφίβολα το διήμερο 15ης και 16ης Ιουνίου 2011 θα περάσει στην πολιτική ιστορία της χώρας μας ως παράδειγμα προς αποφυγή. Οι υπεύθυνες πολιτικές δυνάμεις της πατρίδας απέτυχαν στο να συνεννοηθούν προς αντιμετώπιση μείζονος εθνικού προβλήματος.

Η Νέα Δημοκρατία λιποψύχησε την πιο μεγάλη ώρα. Φέρει την κύρια και σχεδόν αποκλειστική ευθύνη για το «ναυάγιο» της επιχειρηθείσας εθνικής συνεννόησης. Αντιμετώπισε τα μεγάλα εθνικά ζητήματα με πρωτοφανή παλαιοκομματική νοοτροπία. Αντί να συναισθανθεί την ευθύνη της για το ότι μας παρέδωσε τη χώρα τον Οκτώβριο του 2009 στο χέλος του γκρεμού και στα πρόθυρα χρεοκοπίας, με διαλυμένη κρατική μηχανή, ενώ είχε υποσχεθεί ότι θα την επανιδρύσει και καταρρακωμένο το κύρος της χώρας μας στο εξωτερικό, για άλλη μια φορά δραπέτευσε. Και τώρα έρχεται και εγκαλεί εμάς, όταν μέσα στο 2010 καταφέραμε με τις θυσίες του ελληνικού λαού το πρωτόγνωρο, να ελαττώσουμε το έλλειμμα κατά 14 δισεκατομμύρια, όταν η ίδια το 2009 το είχε φτάσει στα 36 δισεκατομμύρια. Η απαράδεκτη συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας επιτείνει την αβεβαιότητα του πολιτικού κλίματος, αφού φαίνεται η εξόφθαλμη αδυναμία της να συλλάβει και να μεταπλάσει σε πολιτική πράξη τις διαμορφωμένες ανάγκες του πολιτικού μας συστήματος.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ βρέθηκε μέσα στη δίνη της μεγαλύτερης μεταπολιτευτικής πολιτικής θύελλας. Πήρε την ευθύνη για την αντιμετώπιση των διαγραφόμενων πολιτικών αδιεξόδων, που θα όξυναν ακόμα παραπάνω την πολιτική και κοινωνική κρίση. Δεν αφήσαμε τη χώρα στην τύχη της. Η φυγή ίσως αποδεικνυόταν μοιραία, έστω κι αν προσέφερε προσωπική καταφυγή. Η πατρίδα μετά το συγκλονιστικό διήμερο διαθέτει αξιόπιστη και σταθερή Κυβέρνηση, που μπορεί να βγάλει σε γαλήνια νερά το ταλανιζόμενο «εθνικό σκάφος».

Η ανασχηματισθείσα Κυβέρνηση, εν μέσω ρευστής και αβέβαιης πραγματικότητας τόσο στο εσωτερικό, όσο και στο διεθνές χώρο είναι αντιμέτωπη με δισεπίλυτα προβλήματα, τα οποία οφείλει επιτυχώς να επιλύσει. Ίσως είναι η τελευταία ευκαιρία για να ανατάξει η χώρα το δυσμενές κλίμα, που κατακλύζει κάθε

πτυχή της πολιτικοκοινωνικής μας ζωής. Η παρατεταμένη ασφυξία σε όλους τους τομείς δημιουργεί εκρηκτικές συνθήκες που αναμένουν τη θρυαλλίδα για την ανατίναξη των πάντων. Ο ελληνικός λαός αναμένει από τη νέα Κυβέρνηση, αλλά και από το σύνολο του πολιτικού συστήματος, απλά πράγματα, μεταξύ των οποίων σπουδαιότερα θεωρώ τα εξής:

Πρώτον, σφιχτή, ενιαία και αποτελεσματική διακυβέρνηση. Έχουμε, όσο ποτέ άλλοτε, ανάγκη αποτελεσμάτων. Τα λόγια πολλές φορές μαγεύουν το λαό, αλλά τώρα ο λαός μας τα απεχθάνεται, όπως ο διάβολος το λιβάδι. Έτσι λένε στο χωριό μου. Δεν θέλουμε Υπουργούς στα γυαλιά, ούτε περιφερόμενους ευτελείς πολιτικούς μάγους. Εμείς θέλουμε υπουργούς λύτες των λαϊκών προβλημάτων, ομονοούντες και αλληλέγγυους. Δεν έχουμε ανάγκη νέων νομοθετικών πρωτοβουλιών και νόμων, αλλά έχουμε ανάγκη εφαρμογής των υπαρχόντων. Ο λαός δεν μπορεί να βλέπει να μην εφαρμόζονται οι νόμοι κι εμείς απτόητοι να νομοθετούμε νέους.

Δεύτερον, επιβολή δικαιοσύνης στην κατανομή των βαρών της κρίσης. Το πρόβλημα δεν είναι μόνο ότι τα χαμηλά εισοδήματα εξουθενώθηκαν πλήρως, είναι το ότι την ίδια στιγμή η ασυδοσία των ισχυρών και επιτηδίων είναι ακόμα κραυγαλέα. Η διαμαρτυρία και η οργή των πολιτών είναι κορυφαία πλέον παράμετρος της πολιτικής και κοινωνικής μας πραγματικότητας. Εδράζεται δε πάνω στη δική μας έκδηλη αδυναμία να εφαρμόσουμε δικαιοσύνη στα οδυνηρά μέτρα, που αναγκαστικά επιβάλαμε.

Τρίτον, μετωπική σύγκρουση με τη διαφθορά που κατατρώει τις σάρκες της κοινωνίας και των θεσμών της δημοκρατίας. Αν η κρίση είναι ολόπλευρη και συνταράσσει συθέμελα το αξιακό μας σύστημα, η πτώση της διαφθοράς είναι το πρώτο λιθάρι που οφείλουμε να βάσουμε στη θεμελίωση ενός συστήματος νέων αξιών. Η διαφθορά διαβρώνει τα πάντα.

Τέταρτον, ορμητική σύγκρουση με κάθε είδους κατεστημένο, που στέκεται τροχοπέδη στην τίτνια προσπάθεια της πατρίδας να σταθεί όρθια μέσα στο αδυσώπητο διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον. Οφείλουμε ευαισθησία στον προβληματισμό των πολιτών, αλλά οφείλουμε αποφασιστικότητα και πυγμή έναντι των οργανωμένων συμφερόντων που ποδηγετούν την προσπάθειά μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πέμπτον, αξιοποίηση κάθε δυνατότητας που προκύπτει από τις συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί διεθνώς, τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και με άλλες σύμμαχες δυνάμεις. Οφείλουμε να αντιστρέψουμε την εικόνα της γηραλέας και νωχελικής πατρίδας. Πρέπει να δείξουμε και να αποδείξουμε πως είμαστε μια κοινωνία και ένα κράτος που είναι αποφασισμένο να συμβαδίσει ισάξια και ισότιμα με τις σύγχρονες αναπτυγμένες δημοκρατίες. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν γίνει αρκετές προσπάθειες και βήματα, όπως ο νόμος για το ΑΣΕΠ, η «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», η αξιοκρατική επιλογή διευθυντών, ο νέος χάρτης της τοπικής αυτοδιοίκησης, ο νέος αναπτυξιακός νόμος, το ΕΤΕΑΝ, μέτρα για την απασχόληση και άλλα.

Πρέπει, όμως, να προχωρήσουμε πιο γρήγορα, πιο αποφασιστικά, πιο αποτελεσματικά, πιο συλλογικά, χωρίς να εγκαταλείψουμε την προσπάθεια της συναίνεσης. Πρέπει να είμαστε ειλικρινείς με πίστη και σχέδιο, χωρίς να παραβλέπουμε τα προβλήματα της καθημερινότητας του πολίτη. Μόνο έτσι θα μπορούμε να ζωντανέψουμε ξανά την ελπίδα και να δώσουμε προοπτική σε κάθε Έλληνα και σε κάθε Ελληνίδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Μοσχόπουλο Σπυρίδωνα, Βουλευτή Κεφαλληνίας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Τραγάκης, Βουλευτής Β' Πειραιώς της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε Τραγάκη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Με τον Άγγελο Τζέκη είχαμε συνυπάρξει σε αρκετές επιτροπές στις οποίες προήδρευα και είχα εκτι-

μήσει το ήθος του και την εργατικότητα του.

Θα σας παρακαλέσω, κύριε Χαλβατζή, να μεταφέρετε τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια προς την οικογένειά του.

Θα αναρωτηθούμε γιατί βρισκόμαστε σήμερα εδώ. Καλούμαστε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αλλά στην πραγματικότητα για ποιο ακριβώς λόγο βρισκόμαστε εδώ αυτές τις ημέρες κανείς δεν ξέρει.

Βρισκόμαστε εδώ γιατί είχε προηγηθεί μια εβδομάδα τραγέλαφος, μια εβδομάδα τραγέλαφος για τον Πρωθυπουργό, για την Κυβέρνηση, για την πολιτική ζωή του τόπου, και, δυστυχώς, για το κύρος της χώρας, μια εβδομάδα στην οποία έχουν συμβεί πρωτοφανή πράγματα. Έχουμε έναν Πρωθυπουργό σε αδιέξοδο, ο οποίος δηλώνει ότι δέχεται να παραιτηθεί, με άλλα λόγια δηλώνει με τον πιο emphaticό τρόπο ότι αδυνατεί πλέον να κυβερνήσει και καλεί τους Αρχηγούς των κομμάτων και, κυρίως, τον αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να συγκροτήσουν κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας χωρίς τον ίδιο για Πρωθυπουργό. Μερικές ώρες αργότερα υπαναχωρεί κάτω από πιέσεις και ανακοινώνει ότι, αντί για κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, θα προχωρήσει στο σχηματισμό Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ. Οι ίδιοι οι Βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος βρίσκονται σε αναβρασμό. Έχουμε παραιτήσεις Βουλευτών. Έχουμε ανεξαρτητοποιήσεις. Η Κοινοβουλευτική Ομάδα χωρίζεται στα δύο. Μέσα σ' αυτό το κλίμα, ο Πρωθυπουργός δυσκολεύεται να σχηματίσει Κυβέρνηση, καθώς οι πρώτες του επιλογές προσώπων αρνούνται κατηγορηματικά. Στο τέλος, ανακατεύει την κομματική τράπουλα και συγκροτεί μία Κυβέρνηση ενδοπασοκικών ισορροπιών.

Με συγχωρείτε πολύ, αλλά εάν όλο αυτό που ζήσαμε, το σουρεαλιστικό σκηνικό, δεν συνιστά εικόνα διάλυσης ενός Πρωθυπουργού και μιας Κυβέρνησης, τότε τι;

Δεν μπορούμε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτή την τρίτη Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου, η οποία απευθύνεται στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ και όχι στην κοινωνία και τα προβλήματά της. Είστε Κυβέρνηση περιορισμένης διάρκειας, είστε Κυβέρνηση προεκλογική, είστε Κυβέρνηση υπηρεσιακή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ώρες είναι εξαιρετικά κρίσιμες για τη χώρα και λυπάμαι βαθιά γιατί πιστεύω ότι προχθές χάθηκε μια ιστορική ευκαιρία, όταν ο κ. Παπανδρέου τορπίλισε μόνος του την πρόταση για τη δημιουργία κυβέρνησης εθνικής ενότητας. Πιστεύω ότι μια κυβέρνηση από τα δυο μεγάλα κόμματα θα μπορούσε να προσφέρει πολλά στον τόπο αυτήν την περίοδο.

Χάθηκε η ευκαιρία να μπουν οι βάσεις για αληθινή συναίνεση όχι μόνο μεταξύ των κομμάτων, αλλά κυρίως ανάμεσα στα κόμματα και την κοινωνία. Χάθηκε η ευκαιρία να πάμε όλοι μαζί ενωμένοι να διαπραγματευθούμε τους όρους τους μνημονίου, αλλά και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, να διαπραγματευθούμε την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας που θα μας επιτρέψει να βγούμε από την κρίση.

Αντί γι' αυτό, τι έχουμε; Έχουμε γάντζωμα στην εξουσία, ένα κυβερνητικό σχήμα που προέκυψε από την ανακύκλωση των ιδίων προσώπων, έναν Πρωθυπουργό αδύναμο, απαξιωμένο και μια πολιτική λαθεμένη, οι βασικοί άξονες της οποίας –το γνωρίζουμε όλοι όσοι μετέχουμε στην Επιτροπή Οικονομικών– δεν αλάζουν.

Εμείς συναίνεση στο λάθος δεν μπορούμε να δώσουμε. Είναι λάθος το μνημόνιο. Η συνταγή είναι λαθεμένη, απεδείχθη. Σας το λέμε από την πρώτη στιγμή και δυστυχώς δικαιωνόμαστε. Και δεν δικαιωνόμαστε μόνο στο εσωτερικό, αλλά και στο εξωτερικό πλέον. Προβλέψαμε ότι αυτή η συνταγή δεν οδηγεί πουθενά. Η μεγάλη ύφεση θα κράταγε ψηλά τα ελλείμματα και το χρέος θα διογκωνόταν, αντί να μειωθεί.

Πράγματι, η εκτέλεση του προϋπολογισμού καταδεικνύει του λόγου το αληθές. Τα έσοδα καταρρέουν, οι πρωτογενείς δαπάνες αυξάνονται, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων βουλιάζει, το έλλειμμα διευρύνεται, το χρέος διογκώνεται, η ανεργία καλπάζει.

Συγκεκριμένα, τα καθαρά έσοδα του πενταμήνου Ιανουαρίου-Μαΐου του 2011 έχουν απόκλιση από τον προβλεπόμενο στόχο κατά 11,8%. Μήνα με το μήνα η απόκλιση των εσόδων διευρύνεται, γκρεμίζοντας τις θυσιές και τους κόπους του ελληνικού

λαού. Οι δαπάνες είναι αυξημένες, οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων είναι κατά 47,3% -παρακαλώ!- λιγότερες στο πρώτο πεντάμηνο του έτους έναντι του περυσινού, όταν προβλεπόταν αύξηση 0,6%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί ενάμιση χρόνο κάτω από δύσκολες συνθήκες η Νέα Δημοκρατία άσκησε και ασκεί την πιο ψύχραιμη, συνεπή και υπεύθυνη αντιπολίτευση. Δεν λαϊκίσουμε, δεν κατεβάσαμε τον κόσμο στους δρόμους, δεν είπαμε «όχι σε όλα», δεν διστάσαμε να στηρίξουμε όλες τις μεταρρυθμιστικές προσπάθειες της Κυβέρνησης και να φειστούμε την πλειονότητα των νόμων για διαρθρωτικές αλλαγές.

Και όχι μόνο αυτό. Καταθέσαμε συγκεκριμένη εναλλακτική οικονομική πρόταση, πρόταση διεξόδου από την κρίση, πρόταση επανεκκίνησης της οικονομίας, ολοκληρωμένη, ρεαλιστική, κοστολογημένη. Πιο αναλυτικά: Μιλήσαμε για μείωση των φορολογικών συντελεστών, κατάργηση για τρία χρόνια του «πόθεν έσχες» αγοράς κατοικίας, μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, νομιμοποίηση των αυθαίρετων, εξόφληση των εκκρεμοτήτων του κράτους προς τους ιδιώτες, δέσμευση των τραπεζών να προσφέρουν στην πραγματική οικονομία ένα μέρος 20%-30% των εγγυήσεων που παίρνουν, μέτρα-ανάσες ενίσχυσης της κοινωνίας με αποκατάσταση των χαμηλοσυνταξιούχων, αποκατάσταση και ενίσχυση των πολυτέκνων.

Εμείς ζητάμε –και επιμένουμε ότι απαιτείται– επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, για να βγούμε από το μνημόνιο όσο το δυνατόν ταχύτερα, για να πετύχουμε την ανάκαμψη, για να μπορέσει η χώρα να παράγει εισοδήματα, κέρδη, φορολογικά έσοδα, για να μειωθεί το έλλειμμα. Η επαναδιαπραγμάτευση δεν είναι μόνο απαραίτητη, είναι και ρεαλιστική πλέον. Τι χρειάζεται; Χρειάζεται μια νέα, αξιόπιστη Κυβέρνηση, με εναλλακτικό σχέδιο και νωπή εντολή στα χέριά της, ώστε να μπορέσει να διαπραγματευθεί αποφασιστικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, για το καλό του τόπου, δεν παρέχουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτή την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, γιατί βρίσκεται σε αναντιστοιχία με την κοινωνία, γιατί ακολουθεί με εμμονή την ίδια λαθεμένη και αδιέξοδη συνταγή που οδηγεί την οικονομία και τη χώρα στα βράχια.

Για το καλό του τόπου, δεν παρέχουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτή την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, γιατί πιστεύουμε ότι ο χρόνος της έχει τελειώσει και τη λύση μπορεί να τη δώσει μόνο ο λαός. Ζητάμε ευθέως εκλογές, ώστε να ξαναδώσουμε ελπίδα, πίστη και αυτοπεποίθηση στον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Τραγάκη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας στη Β' Πειραιώς.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Τριανταφυλλόπουλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αχαΐας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα και εγώ να εκφράσω τη θλίψη μου για την πρόωρη απώλεια του εκλεκτού, τίμιου και αξιολόγου συναδέλφου Άγγελου Τζέκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα όσο ποτέ άλλοτε, η χώρα έχει ανάγκη από σοβαρότητα, συλλογικότητα, ψυχραιμία και κοινή λογική. Η χώρα έχει ανάγκη από πολιτική σταθερότητα και αίσθημα μέγιστης εθνικής ευθύνης. Πάνω από όλα και από όλους είναι το συμφέρον της πατρίδας και των πολιτών, με κυρίαρχο στόχο τη σωτηρία της χώρας από τη χρεοκοπία.

Αυτό είναι το βασανιστικό πολιτικό διακύβευμα σήμερα για την πατρίδα μας και δυστυχώς μέσα από τη συζήτηση αυτές τις ημέρες το διακύβευμα αυτό δεν βρίσκεται στον πυρήνα των συζητήσεών μας, κυρίως από τη μεριά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Για να πετύχουμε αυτούς τους στόχους, προϋπόθεση είναι η εθνική συναίνεση και η εθνική συνεννόηση και για να συμβεί

αυτό, θα πρέπει να ξεπεράσουμε τους συμβατικούς όρους άσκησης πολιτικής, να ξεπεράσουμε, δηλαδή, τις παλαιοκομματικές αγκυλώσεις, τις κομματικές ιδεοληψίες και να σταματήσουμε να πολιτευόμαστε προτάσσοντας το μικροκομματικό μας συμφέρον, έχοντας στραμμένο το βλέμμα μας στις επόμενες εθνικές εκλογές.

Αυτό, λοιπόν, που χρειαζόμαστε σήμερα είναι μια κομματική υπέρβαση. Ο Πρωθυπουργός της χώρας πρώτος έχει κάνει αυτήν την υπέρβαση με γενναιότητα και με αίσθημα ευθύνης και τώρα είναι στα χέρια των υπόλοιπων πολιτικών Αρχηγών να κάνουν αυτήν την οικονομική κρίση ευκαιρία για εθνική ομοψυχία.

Την ώρα όμως που η χώρα δίνει μάχη με το χρόνο, με τους κερδοσκόπους και τους δανειστές, ο Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης φάνηκε κατώτερος των περιστάσεων, με μια ομιλία χθες χαμηλής πτήσης και χαμηλών προσδοκιών, αρνούμενος να αναλάβει τις ιστορικές του ευθύνες απέναντι στον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν θα προχωρήσω στην αντιπαράθεση. Θα προσπαθήσω να σκεφτώ θετικά και να προτείνω θετικά πράγματα. Θεωρώ ότι σημαντική και πρώτη προϋπόθεση για την έξοδο από την κρίση μέσα από τη δημοσιονομική κρίση, είναι ότι αυτή πρέπει να γίνει με κοινωνική δικαιοσύνη, ώστε να εμπεδωθεί η κοινωνική αλληλεγγύη, προκειμένου να μην διαταραχθεί η κοινωνική συνοχή. Θα πρέπει, δηλαδή, να δημιουργήσουμε ένα δίκτυο κοινωνικής προστασίας για τους μη προνομιούχους Έλληνες, για τους χαμηλόμισθους, τους χαμηλοσυνταξιούχους και τους ανέργους.

Θα ήθελα, επίσης, να συμφωνήσω με την πρόταση του Προέδρου της Βουλής, του Φίλιππου Πετσάλνικου, για τη δημιουργία ενός Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης για τη στήριξη των μη προνομιούχων Ελλήνων. Σε αυτό το ταμείο και ο ρόλος ο δικός μας και ο ρόλος όλων των αιρετών πρέπει να είναι και συμβολικός και ουσιαστικός.

Δεύτερη προϋπόθεση: Σε σχέση με τις απολύσεις, θεωρώ ότι το πρόβλημα μπορεί να λυθεί μόνο μέσα από οικειοθελείς αποχωρήσεις, συνταξιοδοτήσεις και πάγωμα των προσλήψεων για όσα χρόνια χρειαστεί, με εξαίρεση βεβαίως τους τομείς της υγείας, της παιδείας και της δημόσιας ασφάλειας. Αυτό βεβαίως δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να αφήσουμε ανεξέλεγκτους τους δημοσίους υπαλλήλους, όπως επίσης θα πρέπει να αυστηροποιήσουμε τον Πειθαρχικό Κώδικα. Μέσα από το ενιαίο μισθολόγιο θα πρέπει να διαμορφωθεί ένα κοινωνικά δίκαιο πλαίσιο, μέσα από το οποίο θα μειωθούν βεβαίως οι μισθοί των υψηλόμισθων υπαλλήλων, με ταυτόχρονη όμως αύξηση των αποδοχών των χαμηλόμισθων δημοσίων υπαλλήλων.

Τρίτη προϋπόθεση –και θα έλεγα εθνικό στοίχημα– είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής, της εισφοροδιαφυγής, του λαθρεμπορίου και του παραεμπορίου, με την ενίσχυση όλων των ελεγκτικών μηχανισμών.

Δεν πρέπει και δεν μπορούμε να ανεχθούμε άλλο η είσπραξη των φόρων να προέρχεται πάντα από τους ίδιους, ενώ οι οικονομικά προνομιούχες ομάδες να φοροδιαφεύγουν συστηματικά.

Τέταρτη προϋπόθεση είναι αυτή της ανάπτυξης που θα μας βγάλει από την υφεσιακή περιδίνηση, με ένα ολοκληρωμένο ευέλικτο και αποτελεσματικό αναπτυξιακό σχέδιο, αλλά κυρίως σ' αυτήν την περίοδο με ένα σχέδιο που θα παράγει προστιθέμενο εξαγωγικό και ανταγωνιστικό αποτέλεσμα και βεβαίως χρηματοπιστωτική σταθερότητα, όπως επίσης και η αποκατάσταση του κοινωνικού πεδίου δικαίου αισθήματος.

Πρέπει να ρίξουμε όλες μας τις δυνάμεις για να αποκαταστήσουμε το πολιτικό σύστημα στα μάτια των συμπολιτών μας. Πρέπει να τιμωρηθούν όλοι αυτοί οι επίορκοι που σφετερίστηκαν το δημόσιο χρήμα, που διαχειρίστηκαν χωρίς ηθική και σεβασμό τα χρήματα του ελληνικού λαού και υποθήκευσαν το μέλλον των επόμενων γενεών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή μάχη που δίνει η χώρα μας απαιτείται ένας νέος εθνικός πατριωτισμός απ' όλους μας που θα στηρίζεται στην κοινωνική δικαιοσύνη και την κοινωνική αλληλεγγύη. Όπως τα καταφέραμε όλοι μαζί στο παρελθόν, έτσι και τώρα θα οικοδομήσουμε όλοι μαζί την ελπίδα και την αισιοδοξία για το μέλλον της χώρας μας.

Βεβαίως, είναι αυτονόητη και συνειδητή η στήριξή μου στην Κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό της χώρας, στον Γιώργο Παπανδρέου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ, κ. Τριανταφυλλόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιος Δαβάκης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα εμβληματικά για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος κόκκινα γαρίφαλα, τα οποία καλύπτουν το έδρανο του συναδέλφου μας, μας υπενθυμίζουν ένα σοβαρό συνάδελφο, αξιοπρεπή συνάδελφο, εξαιρετικό κοινοβουλευτικό, αλλά σίγουρα και ένα σημαντικό μαχητή της Αριστεράς και του Κομμουνιστικού Κόμματος. Εκφράζω και εγώ τα θερμά μου συλλυπητήρια και στην οικογένειά του και στους φίλους του και στους συντρόφους του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα και είμαστε στη διαδικασία παροχής ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Μια διαδικασία απόληξη μιας άλλης διαδικασίας, που προηγήθηκε την προηγούμενη εβδομάδα, η οποία μας έφερε σε καταστάσεις που, πράγματι, δεν έχει ξαναζήσει αυτός ο τόπος.

Το πολιτικό σύστημα, όπως εξελίσσεται και μετεξελίσσεται, γεννά συνεχώς καινοφανείς καταστάσεις. Μια Κυβέρνηση υπό παραίτηση, ένας Πρωθυπουργός ο οποίος δέχεται αρχικώς να παρασχει και να παραδώσει την πρωθυπουργία σε ένα άλλο συναινετικό κατ' αυτόν σχήμα και ένα κόμμα σπαρασσόμενο και πολλαπλώς θα έλεγα αλληλοδερόμενο δημιουργώντας έτσι μια τραγική εικόνα και για την κοινωνική συνοχή και για την πολιτική ενότητα, η οποία χρειάζεται σ' αυτές τις στιγμές που περνά η χώρα μας, και για την οικονομική προοπτική του τεράστιου προβλήματος που αντιμετωπίζει η χώρα.

Σήμερα όλο το πρωί άκουγα πολλούς συναδέλφους κυρίως από το ΠΑΣΟΚ να λένε πράγματα εναντίον της Νέας Δημοκρατίας, τα οποία πραγματικά δεν μπορώ να καταλάβω από ποιες συγκεκριμένες σκέψεις εξέρχονται και σε ποια πολιτικά πρόσωπα κατευθύνονται. Λένε πράγματα τα οποία κανείς δεν μπορεί να αντιληφθεί. Πώς αυτά θα σφυρηλατούσαν κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, κυβέρνηση εθνικής ενότητας, όταν αμέσως μετά από λίγα εικοσιτετράωρα υπάρχουν αυτές οι σκέψεις, αυτές οι απόψεις και αυτές -αν θέλετε- οι υπόνοιες κατά αυτής της ιστορικής παράταξης της Νέας Δημοκρατίας, η οποία αμέσως προσεχώρησε και προσέτρεξε στην πρόταση του Πρωθυπουργού εν όψει του εθνικού συμφέροντος;

Αποκορύφωμα όλων αυτών είναι αυτά που είπε σήμερα το πρωί ο Υπουργός κ. Σηφουνάκης. Είπε ότι εάν δεν δραπετεύει η Νέα Δημοκρατία από την Κυβέρνηση, σήμερα Πρωθυπουργός θα ήταν ο κ. Κώστας Καραμανλής. Επιτρέπεται να λέγονται τέτοια πράγματα σ' αυτήν την Αίθουσα;

ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ: Κύριε συνάδελφε, τη συνταγματική...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Αφήστε να ολοκληρώσω. Κύριε Πρόεδρε κρατήστε τα λεπτά.

Κύριε Ευθυμίου, με όλη την εκτίμηση που τρέφω στο πρόσωπό σας, είμαι δεκαεπτά χρόνια σ' αυτήν την Αίθουσα και έχουμε φτάσει στο σημείο όταν εμείς της Νέας Δημοκρατίας ομιλούμε για το κυβερνητικό παρελθόν της παρατάξεώς σας, μιας ιστορικής κυβερνητικής παρατάξεως, να αισθανόμαστε άσχημα γι' αυτά τα καθ' αυτά αυτονόητα, γι' αυτά καθ' αυτά τα ιστορικά δεδομένα. Αρχίσαμε να αισθανόμαστε άσχημα ενθυμούμενοι και αναμνησιασμένοι την πολιτική συμπεριφορά του ΠΑΣΟΚ τις δεκαετίες του '70 και '80 σχετικά με την εισδοχή της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τα γνωστά συνθήματα.

Βλέπω την κίνηση του χεριού σας, αλλά αντιλαμβάνεστε ότι όταν ο κ. Σηφουνάκης ομιλεί γι' αυτό αντιπαρερχόμενος τεχνητών τον συγκεκριμένο εκβιασμό -θα το πω- του νυν Πρωθυπουργού κ. Παπανδρέου, όλοι σ' αυτή την Αίθουσα μπορούμε να καταλάβουμε τι συνέβη. Όταν μάλιστα ερωτήθη ο κ. Βενιζέλος, είπε τότε ότι έχει δίκιο ο κ. Παπανδρέου, Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ τότε, διότι είναι η μόνη περίπτωση -το θυμάμαι πολύ καλά- που η Αξιωματική Αντιπολίτευση μπορεί να προκαλέσει εκλογές, η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Κλείνω με αυτό θέλοντας να πω ότι αυτοί οι οποίοι συγκεντρώνονται, κραυγάζουν στις πλατείες ζητούν επιτέλους να είμαστε πιο αληθινοί, να είμαστε πιο ειλικρινείς και πάνω απ' όλα –και αυτό το λέω προς όλες τις πλευρές και προς όλες τις παρατάξεις και πρώτα στον εαυτό μου– να σκεφτόμαστε το εθνικό μας συμφέρον και την εθνική μας αποστολή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα την ανοχή σας για δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Θα πω δύο τρία λόγια για την πολιτική για τον πολιτισμό που ασκεί εδώ και περίπου είκοσι μήνες η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Κύριοι συνάδελφοι, πριν από δύο χρόνια στις 20 Ιουνίου του 2009 εγκαινιάστηκε το νέο Μουσείο της Ακρόπολης. Ένα μουσείο το κέλυφος του οποίου περικλείει ό,τι υψηλότερο, ό,τι ωραιότερο έχει γίνει σ' αυτό τον τόπο, τα αγάλματα, την πολιτιστική μας κληρονομιά και όλα εκείνα τα οποία μας κάνουν υπερήφανους.

Το Μουσείο της Ακρόπολης, όμως, είχε και ένα συμβολικό χαρακτηριστήρα. Είχε ένα χαρακτήρα και μια συμβολική διάσταση, η οποία έδωσε σε αυτόν τον τόπο, σ' αυτόν τον λαό αισθήματα αισιοδοξίας σε αντίθεση με τα σημερινά.

Τι συμβαίνει σήμερα στο Υπουργείο Πολιτισμού; Έχουμε έναν πολυάσχολο Υπουργό, βρίσκεται συνέχεια σε ταξίδια και απαξίζει να δεχθεί ανθρώπους του πολιτισμού, όπως ο Σπύρος Ευαγγελάτος, ο Κώστας Γεωργουσόπουλος και άλλοι πολλοί. Δημιουργεί συνέχεια αλγινές εντυπώσεις σε όλο το χώρο. Ο πολιτισμός και η πολιτική για τον πολιτισμό χρειάζεται αγάπη, ενδιαφέρον, γνώση και συναινετική διάθεση.

Ακόμη περιμένουμε έναν οργανισμό για το Υπουργείο Πολιτισμού, ο οποίος θα ενοποιήσει επιτέλους αυτήν τη διακήρυξη του ΠΑΣΟΚ περί Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού. Δεν υπάρχει τίποτα προς αυτήν την κατεύθυνση. Η επί πολλά χρόνια Γενική Γραμματέας κ. Μενδώνη, η οποία συνέταξε και τον ισχύοντα οργανισμό του Υπουργείου, πρέπει επιτέλους να κάνει κάτι. Έχουμε υποστελεχωμένες εφορείες στις περιφέρειες, προσωπικό το οποίο δυστυχώς υπολειπεται και όλα εκείνα που συνθέτουν αυτή την αλγεινή εικόνα την οποία περνά ο πολιτισμός μας. Τα διοικητικά συμβούλια όλων αυτών των φορέων αλληλοσπαρασσόμενα και τα μουσεία μας κλειστά.

Η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» την 1η Ιουνίου είχε ένα εκτενέστατο δημοσίευμα για το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, για τη ναυαρχίδα των Μουσείων μας. Είχε την προηγούμενη Κυριακή ένα δεύτερο και δυστυχώς η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου περί άλλα τυρβάζει.

Τι θα γίνει επιτέλους, κύριοι της Κυβερνήσεως –δεν ομιλώ βέβαια στον παριστάμενο Υπουργό Άμυνας, αλλά στον Υπουργό Πολιτισμού, ο οποίος δεν είναι σε αυτήν την Αίθουσα– με την πολιτιστική κληρονομιά; Τι θα γίνει με τα μουσεία μας, τα οποία είναι κλειστά; Τι θα γίνει με όλα εκείνα τα οποία μας έκαναν, και πρέπει να συνεχίσουν να μας κάνουν, υπερήφανους και να προωθούν το πολιτιστικό προϊόν με ό,τι αυτό συνεπάγεται και οικονομικά σε αυτήν τη χώρα;

Υπάρχουν ζητήματα, που δεν έχω το χρόνο να αναφέρω. Διάφορες χρηματοδοτήσεις του Υπουργείου Πολιτισμού οι οποίες μας εμβάλλουν σε αλγινές εντυπώσεις και μεγάλα ερωτήματα. Καλώς περιεκόπησαν τα 4,5 εκατομμύρια για το στέγαστρο του Λυκαίου του Αριστοτέλη και πήγαμε στο 1 εκατομμύριο ευρώ κόστος. Τα υπόλοιπα 3,5 εκατομμύρια πού πήγαν; Ερωτώ τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι στηρίζουν και θα δώσουν θετική ψήφο στην Κυβέρνηση.

Μήπως στο Μουσείο Μπενάκη; Δε θέλω να προχωρήσω στη συγγενική σχέση που έχει ο κύριος Υπουργός με ηγετικά στελέχη του μουσείου. Δεν θα μπω σ' αυτήν τη διαδικασία. Αλλά πρέπει να υπάρξει επιτέλους ένα νοικοκύρεμα. Πρέπει να υπάρξει επιτέλους ένας πόνος για τα χρήματα του ελληνικού λαού. Ένα πόνος για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Πολιτισμού. Πρόκειται για υψηλού επιπέδου υπαλλήλους, οι οποίοι ακόμα και τα οδοπορικά τους τα πληρώνουν απ' το πορτοφόλι τους.

Επιτέλους, πρέπει ο κύριος Υπουργός να κοιτάξει περισσότερο τον τομέα του Πολιτισμού. Πρέπει να κοιτάξει τους ανθρώπους του. Πρέπει να κοιτάξει τα κλειστά μας μουσεία και τους χορταριασμένους αρχαιολογικούς χώρους. Πρέπει να κοιτάξει

όλα εκείνα που είναι ευθύνη δική του.

Κλείνω λέγοντας το εξής: ο οργανισμός του Υπουργείου όπως είπα στην αρχή πρέπει επιτέλους να προχωρήσει. Η Διεύθυνση Τουριστικών Λιμένων του Υπουργείου Τουρισμού με τη Διεύθυνση Εναλίων Αρχαιοτήτων περιμένει μια καλύτερη συνεργασία. Πότε επιτέλους θα γίνουν όλα αυτά;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε συνάδελφε, τελειώνετε για να προλάβουμε όλοι. Φτάνει. Ο κάθε ένας κοιτάζει την πάρτη του. Δεν γίνεται αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Δεν θα καταχραστώ το χρόνο.

Κλείνω με το εξής: αυτήν τη στιγμή η χώρα μας περνάει μια κρίσιμη περίοδο. Μια περίοδο κατά την οποία όλοι πρέπει να συμβάλλουμε για να ξεφύγουμε και να βγούμε απ' αυτήν. Ο τομέας του πολιτισμού δεν είναι το συγκριτικό αλλά το ασύγκριτο πλεονέκτημά μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Δαβάκη, μην επεκτεθείτε, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Αυτή η Κυβέρνηση εγκαλείται για ένα αρνητικό πρόσημο, όσον αφορά σ' αυτόν τον τομέα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Δαβάκη, Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας.

Θα παρακαλούσα ένα αυτοπεριορισμό στο χρόνο γιατί έχουμε και ομιλία Υπουργού. Καταλαβαίνετε ότι θα πρέπει να περιοριστούμε στο εξάλεπτο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να ξέρουμε τι ώρα θα τελειώσουμε, τι ώρα θα μιλήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε δίκιο, κύριε Ιωαννίδη.

Ο κ. Λάμπρος Μίχος, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ της Β' Αθηνών, έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Μίχο.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΙΧΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, και εγώ είμαι της άποψης ότι η πολιτική συγκροτείται και από τα μικρά. Άρα και η τήρηση του χρόνου ομιλίας δείχνει ένα διαφορετικό τρόπο προσέγγισης των πραγμάτων. Και ίσως πρέπει να αρχίσουμε και από τα μικρά. Έχει κάνει μια συζήτηση ο Γιώργος Σεφέρης με το Γιώργο Θεοτοκά το 1968. Παίρνω για να σχολιάσω ένα απόσπασμα.

«Δε μου φταίνει οι θεσμοί», λέει ο Σεφέρης «και τα πολιτικά συστήματα. Μου φταίνει το δαιμόνιο που έχουμε να εξευτελίζουμε τον κάθε θεσμό και το κάθε σύστημα και να σκεπάζουμε τα καμώματά μας με ρητορείες». Δείτε πόσο επίκαιρο είναι όσον αφορά στην ποιότητα του δημόσιου λόγου αυτό το απόσπασμα που ανέφερα από τον Γιώργο Σεφέρη.

Και πράγματι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με θλίψη παρατηρούμε ότι έχει οριστικά σχεδόν χαθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών προς τους θεσμούς. Με λύπη διαπιστώνουμε ότι ο κόσμος κάποτε μας άκουγε και μας πίστευε. Μετά μας άκουγε και δεν μας πίστευε. Τώρα δεν μας ακούει καθόλου. Κανέναν, εννοώ. Ζούμε σε μια κοινωνία άνιση και άδικη. Μια διαιρεμένη κοινωνία όπου συνεχώς διευρύνονται οι ανισότητες και μεγαλώνουν οι στρατιές των απεγνωσμένων.

Έχω πει και άλλη φορά και επιμένω και μη ρωτήσετε γιατί το κάνω. Γιατί δεν πρέπει να ξεφεύγουμε από τη φλέγουσα κοινωνική πραγματικότητα. Οι φτωχοί και οι άνεργοι δεν είναι άνθρωποι με λιγότερα λεφτά. Είναι άλλοι άνθρωποι.

Ο καθένας λοιπόν, που βλέπει την πατρίδα να τον αγνοεί, τον πολιτισμό να τον προσπερνάει, την υγεία να μην τον προστατεύει και την οικονομία να τον θεωρεί περιττό, είναι εξαρχής δικαιολογημένος και σχεδόν νομιμοποιημένος να αμφισβητεί τις κατεστημένες αξίες. Και αυτό είναι κάτι που δεν αφορά μόνο το ΠΑΣΟΚ ή μόνο τη Νέα Δημοκρατία. Είναι κάτι που αφορά τους θεσμούς και τη δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτό το ιστορικό μεταίχμιο που δεν μπορούμε να ζήσουμε στηριγμένοι μόνο στις δικές μας δυνάμεις, που απειλούμαστε με ολοκληρωτική κατάρρευση περρισεύει πάλι η δημαγωγία και τα μεγάλα ψεύτικα λόγια.

Ακούσατε προηγουμένως –δεν ήθελα να κάνω κανένα σχόλιο–

την κ. Πιπιλή. Έτσι σου έρχεται καμιά φορά να πεις «να τα μέγαλα λάθη του ΠΑΣΟΚ». Η Νέα Δημοκρατία που έπρεπε για εκατό χρόνια να κρύβεται γίνεται και τιμητής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Καλά που ήταν η Νέα Δημοκρατία.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΙΧΟΣ: Περισσεύουν τα εύκολα λόγια για το ότι το κράτος κινδυνεύει, η χώρα είναι σε κρίση. Ανάγκη εθνικής συνεννόησης, πατριωτικό καθήκον. Αλλά νομίζω ότι πρέπει να γνωρίζουμε τις έννοιες. Ότι το κράτος είναι νομική, η χώρα είναι γεωγραφική έννοια, το έθνος είναι πολιτισμική έννοια και η πατρίδα είναι ιδεολογική κατ' εξοχήν έννοια. Άρα χρειάζεται προσοχή η χρήση αυτής της έννοιας.

Αλλά λέω, λοιπόν, καμμία έννοια απ' αυτές ή αυτή που τις συνδυάζει που μας εμπνέει και μας δονεί, δηλαδή το πολιτικό σύστημα που συνδυάζει και εξυπηρετεί αυτές τις έννοιες, δεν είναι ικανό να βρούμε ένα κοινό τόπο να συνεννοηθούμε; Καμία απ' αυτές;

Η Αντιπολίτευση δεν κάνει μέχρι τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση. Η Αντιπολίτευση κάνει αντιπολίτευση στην πραγματικότητα. Υπάρχει εύλογη επιθυμία στη Νέα Δημοκρατία να αναλάβει την εξουσία. Και ίσως όχι μόνο στη Νέα Δημοκρατία η εύλογη αυτή επιθυμία να αναλάβει η Νέα Δημοκρατία την εξουσία. Αν όμως αποτύχει η παρούσα κυβερνητική προσπάθεια θα αναλάβει μεν ο Σαμαράς αλλά δεν θα υπάρχουν χέρια να τον χειροκροτήσουν. Και αυτό πρέπει να το λάβετε πολύ σοβαρά υπ' όψιν σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα δηλώσω το αυτονόητο. Θα υπερψηφίσω την Κυβέρνηση παρ' ότι στη διάρκεια του βίου της επιλογώρησαν και κάποια αρνητικά συμπτώματα στα οποία δε θέλω να αναλυθώ. Έχουν εφευρεθεί και από την πλευρά της προφάσεις αβουλίας και αδράνειας για σοβαρά ζητήματα. Θα την υπερψηφίσω, όμως, διότι έχει η Κυβέρνηση αυτή αξιοπιστία και αναγνώριση στο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον από το οποίο εξαρτάται, στο προς ώρας τουλάχιστον, η ικανοποίηση των αναγκών μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν χρεοκοπήσει η χώρα θα αναδυθούν δυνάμεις και συμφέροντα ξένα με τα μέχρι σήμερα γνωστά ήθη και τον πολιτισμό μας. Οι νταήδες, οι χουλιγκάνοι, οι τραμπούκοι είναι αυτοί που θα κάνουν την ταξίθεσία στο πολιτικό σύστημα.

Θα υπερψηφίσω την Κυβέρνηση διότι με την επικείμενη πρόταση συνταγματικής αναθεώρησης που εξέθεσε ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης προχθές θα έχουμε αναβάθμιση του πολιτικού συστήματος, αναβάθμιση του Κοινοβουλίου, κατάργηση προνομίων, παρεμπόδιση διαιώνισης των πολιτικών τζακιών και των επιρροών του μαύρου χρήματος με την αλλαγή του εκλογικού νόμου και άλλα πολλά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Για τα τζάκια τι είπατε;

ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΙΧΟΣ: Είπα την παρεμπόδιση της διαιώνισης των πολιτικών τζακιών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αλλά παραμένει ο κ. Παπανδρέου.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΙΧΟΣ: Αφήστε, κύριε συνάδελφε, ξέρω πολύ καλά τι λέω. Ας μένει ο Παπανδρέου και ας εξαλειφθούν όλα τα άλλα.

Και επίσης των δυνατοτήτων τής κάθε φορά κυβερνώσας πλειοψηφίας να συγκαλύπτει τις ανομίες των εκλεκτών της, όπως έκανε επανειλημμένως η Νέα Δημοκρατία ως κυβερνώσα πλειοψηφία και κατάφερε να αποσβεστούν όλα τα αδικήματα των ανθρώνων της. Όπερ έδει δείξει.

Τέλος, να πω ότι δεν είναι τόσο ανησυχητική η χρεοκοπία. Εμένα πολύ με ανησυχεί και με ανησύχησε πολύ και προχθές το «Ανθ' ημών, Γουλιμής». Και αυτό προσέξτε το έχει πολύ μεγάλη, επίσης, σημασία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Λάμπρο Μίχο, Βουλευτή Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Οικονόμου Βασίλειος, Ανεξάρτητος Βουλευτής του Νομού Αιτικής. Κύριε Οικονόμου, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κατ' αρχάς θα ήθελα, κύριε Χαραλάμπους εκ μέρους του Πανελληνίου Άρματος Πολιτών να μετα-

φέρω τα θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια του Άγγελου Τζέκη, του αγαπητού μας συναδέλφου που χάσαμε απροσδόκητα.

Είναι γεγονός, κύριε Πρόεδρε, ότι θα ήταν ευχής έργον για πολλούς από εδώ μέσα να ίσχυαν τα λόγια που άκουσα πριν από λίγο. Δηλαδή, η κοινωνία να μην ακούει κανέναν μας. Θα ήταν ευχής έργον. Θα ήταν ευχής έργον για πάρα πολλούς από εδώ μέσα να μην είχαν να αντιμετωπίσουν τους χιλιάδες συμπολιτών μας, που είναι στρατοπεδευμένοι ουσιαστικά έξω από το κτήριο της Βουλής, θα προτιμούσαν να έχουν αποτραβηχτεί στον καναπέ τους και ελευθέρως να σουλατσάρουν εδώ και να κάνουν ό,τι πιστεύουν για να «σωθεί η πατρίδα».

Δυστυχώς γι' αυτούς και μιλάω για τους αγαπητούς μου συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ δεν είναι έτσι τα πράγματα.

Η κοινωνία δεν θέλει να ακούσει αυτούς που δεν τίμησαν τη λαϊκή εντολή. Άλλωστε, κύριε Δαβάκη, τα πρόσφατα αποτελέσματα των μετρήσεων τα οποία δείχνουν εσάς, το κόμμα σας, με το ΠΑΣΟΚ να παλεύουν στο 20% στέλνουν πολύ καθαρά μηνύματα. Στα δύο κόμματα τα οποία δεν τα λένε όπως πρέπει –και θα μπορούσαμε να εξηγήσουμε για ώρες πώς είναι το «πρέπει»– μάλλον η κοινωνία γυρνάει την πλάτη.

Η λαϊκή εντολή του 2009 προδόθηκε. Πήγαμε στο μνημόνιο. Οι τρεις Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που δεν ψήφισαν το μνημόνιο, αρνήθηκαν ψήφο κατά την κοινοβουλευτική τάξη, ο υποφαινόμενος, ο Γιάννης Δημαράς και η Σοφία Σακοράφα δήλωσαν τότε ότι μάλλον κάποιο δρόμο στραβό παίρνει η Κυβέρνηση και το κόμμα.

Μετά από ένα χρόνο έρχεται η πανηγυρική δικαίωση, δυστυχώς όπως εξελίσσονται τα πράγματα, δηλαδή τίποτα απ' ό,τι υποσχέθηκε ο κ. Παπανδρέου, παραβιάζοντας τη λαϊκή εντολή του 2009, να μην μπορεί να το πετύχει. Τίποτα! Ούτε ένα μέγεθος της οικονομίας δεν μπόρεσε να πετύχει.

Ερχόμαστε στον τραγέλαφο των τελευταίων ημερών και ωρών. Ο κ. Παπανδρέου να εκλιπαρεί τον κ. Σαμαρά να κάνουν συγκυβέρνηση. Πότε πήρε τέτοια εντολή ο κ. Παπανδρέου για να σώσει την πατρίδα διά του κ. Σαμαρά; Τουλάχιστον όταν εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ το 2009 πηγαίναμε στις γειτονιές και ζητούσαμε την ψήφο επ' ουδενί λόγο δεν συζητούσαμε τέτοια πράγματα.

Η «σωτηρία της πατρίδας», λοιπόν, σας φέρνει στη δυσάρεστη θέση να κάνετε αυτές τις πολιτικές πιρουέτες. Νομίζετε ότι δεν σας παρακολουθεί κανένας. Άλλαξαν οι εποχές και οι καιροί. Σας παρακολουθούν όλοι. Γι' αυτό σας ανταμείβουν σήμερα με αυτές τις τραγικές επιδόσεις στις μετρήσεις. Να είστε σίγουροι ότι θα ηγηθείτε ως μοιραίοι της πανωλεθρίας, όχι μόνο της εκλογικής, αλλά και της πολιτικής αυτού του ιστορικού κινήματος. Όταν όμως, καταγραφεί αυτή η ιστορική ήττα που έρχεται –την οδηγείτε– τότε θα είναι αργά. Τότε μην τολμήσετε και ψελλίσετε λόγια μετάνοιας. Δεν θα έχετε καμμία δικαιολογία.

Έχουμε, λοιπόν, τους αγανακτισμένους πολίτες, έχουμε και τους αγανακτισμένους Βουλευτές, τους Βουλευτές, οι οποίοι αγανακτούν έξω ερχόμενοι από το περιστύλιο μέσα στην κύρια Αίθουσα και γενόμενοι στην κύρια Αίθουσα, τα αρνάκια της κυβερνητικής πολιτικής. Λοιπόν, ουδέν σέβας εις αυτούς οι οποίοι δεν τιμούν το λόγο τους. Ουδέν σέβας!

Εγώ λέω το εξής: Ακούσαμε τον κύριο Πρωθυπουργό να μιλάει και να ψελλίζει κάτι περί δημοψηφίσματος. Δεν ξέρω πολιτικά πόσο αυτό μπορεί να στέκει ως μία πολιτική, η οποία να επιβεβαιώνει αυτήν την πολιτική απόκλιση. Εγώ όμως θα τον προκαλέσω. Και από εδώ και πέρα θα τον προκαλούμε πάρα πολύ. Αφού θέλει να βάλει στις συζητήσεις και να ανοίξει την κουβέντα για το πολιτικό σύστημα, ας τολμήσει, αν έχει τα πολιτικά κότσια, να μιλήσει για συντακτική αλλαγή. Αυτό το πολιτικό σύστημα που τον εξέθρεψε άλλωστε και μέσα από αυτό αναδείχθηκε τριάντα χρόνια Βουλευτής και Υπουργός έχει φάει τα ψωμιά του. Νομίζω ότι το έχει τιμήσει δεόντως αυτό το πολιτικό σύστημα. Ας τολμήσει να προχωρήσει σε συντακτικές αλλαγές. Αυτό βέβαια θέλει πολιτική τόλμη, θέλει μία ρηξικέλευθη πολιτική προσέγγιση την οποία νομίζω ότι δεν μπορεί ούτε καν να τη διανοηθεί, ως γνήσιο τέκνο αυτού του συστήματος.

Παρά ταύτα θα έρθουμε λίαν συντόμως να συζητάμε λόγια του

αέρα και συζητήσεις για πολιτικές, οι οποίες δεν θα έχουν καμμία αξία για τον άνεργο, για τον πολίτη ο οποίος χάνει το εισόδημά του, για τον άνθρωπο που περιθωριοποιείται, για τη μεσαία τάξη την οποία σήμερα την χλευάζουν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, παρ' όλο που τους στήριξε για να τους φέρει εδώ, για τα λαϊκά εισοδήματα για τα οποία δεν μεριμνούν, δεν τα υπολογίζουν και νιώθουν εχθρότητα πλέον σήμερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε

Κλείνοντας, λέω ότι εμείς, το κίνημα Άρμα Πολιτών, θα κάναμε τρεις προτάσεις. Σε τρεις λέξεις συμπυκνώνουμε τη δική μας πρόταση: Ανατροπή του μνημονίου. Αναδιάρθρωση του δημοσίου εξωτερικού χρέους. Ανασυγκρότηση της πατρίδας. Τίποτα από αυτά τα τρία δεν βλέπουμε στην πολιτική αυτής της Κυβέρνησης. Δεν θα την ψηφίσουμε και θα προσπαθήσουμε και θα παλέψουμε για μία νέα Κυβέρνηση, η οποία θα μπορεί να τα εγγυηθεί αυτά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Βασίλειο Οικονόμου, Ανεξάρτητο Βουλευτή Νομού Αττικής.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Τσιρώνης Βουλευτής Άρτας του ΠΑΣΟΚ, για έξι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν τη δύσκολη στιγμή για τη χώρα δίνω την ψήφο μου και παρέχω την εμπιστοσύνη μου στη νέα Κυβέρνηση που σχημάτισε ο εκλεγμένος Πρωθυπουργός της χώρας ο Γιώργος Παπανδρέου. Τούτο γιατί αποτελεί τη μοναδική ελπίδα να ξεφύγει η χώρα από τη δεινή κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει, τουλάχιστον αυτήν την περίοδο που διανύουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έλεγα ότι κανένας Έλληνας, όπου κι αν ανήκει πολιτικά, ακόμη και αν δεν πιστεύει σε αυτές τις επιλογές της σημερινής Κυβέρνησης, δεν μπορεί να μην πει ότι αν στο τιμόνι της χώρας δεν ήταν ο Γιώργος Παπανδρέου, η χώρα δεν θα κατέρρεε. Αυτό ήταν σίγουρο. Κανείς δεν μπορεί να μην πιστέψει και κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει αυτή την ειλικρινή προσπάθεια, την επιτυχή προσπάθεια που έκανε ο Γιώργος Παπανδρέου όταν ανέλαβε αυτήν την ευθύνη πριν από είκοσι ένα μήνες όπου κληρονόμησε τεράστια προβλήματα από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τότε, του Κωνσταντίνου Καραμανλή, ο οποίος διέφυγε μέσω της απόδρασης στις εκλογές του Οκτωβρίου του 2009 και ανέλαβε την ευθύνη η νυν Κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Παρ' όλα αυτά, είπε ότι θα αναλάβει αυτήν την ευθύνη.

Για εμάς ήταν πάρα πολύ εύκολο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πούμε τότε ότι λεφτά δεν υπάρχουν. Δύο μέρες πριν από τις εκλογές η Νέα Δημοκρατία έστειλε έγγραφο στην Κομισιόν και της έλεγε ότι το έλλειμμα θα είναι 6%. Το έλλειμμα δεν ήταν 6%. Το έλλειμμα ήταν 15,3%. Μπορούσαμε τότε να οδηγήσουμε και εμείς εκ νέου τη χώρα σε εκλογές και να πούμε ότι αυτή η ευθύνη δεν μας αναλογεί, ότι λεφτά δεν υπάρχουν και ότι πάμε τη χώρα σε εκλογές, να ρίξουμε δηλαδή όλες τις ευθύνες στη Νέα Δημοκρατία εκείνη τη χρονική στιγμή και να αναζητήσουμε νέα λαϊκή εντολή. Δεν το κάναμε όμως. Από θέση ευθύνης είπαμε ότι θα χαθεί πολύτιμος χρόνος για τη χώρα και ότι πρέπει να τρέξουμε για να σωθεί η χώρα. Πραγματικά αυτό έκανε ο Πρωθυπουργός. Αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανένας Έλληνας και καμμία Ελληνίδα όπου κι αν ανήκει πολιτικά, ακόμη και αν δεν είναι ΠΑΣΟΚ, ακόμη και αν δεν πιστεύει σε αυτές τις επιλογές. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει τον Πρωθυπουργό της χώρας, τον Γιώργο Παπανδρέου ότι δεν έτρεξε για να σωθεί αυτή η πατρίδα. Και η πατρίδα σώθηκε. Η πατρίδα σώθηκε, τα λεφτά βρεθήκαν. Λήφθηκαν βέβαια πάρα πολύ σκληρά μέτρα, σε πολλές περιπτώσεις άδικα μέτρα. Έγιναν και αστοχίες. Έγιναν και λάθη. Έγιναν και παραλείψεις, αν θέλετε. Ο στρατηγικός όμως στόχος, να μην καταρρεύσει η χώρα επιτεύχθηκε και επιτεύχθηκε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτό δεν μπορεί να το αμφισβητήσει κανείς. Γιατί η προσπάθεια που έγινε ήταν ειλικρινής. Η προσπάθεια που έγινε ήταν ολοκληρωμένη.

Βέβαια η Κυβέρνηση με τα όποια λάθη και τις όποιες παραλήψεις που είπαμε χρειαζόταν να προχωρήσει σε όλη αυτήν τη διαδικασία, έχοντας μία ευρύτατη –θα λέγαμε– συναίνεση από όλους τους πολιτικούς χώρους.

Αυτή τη συναίνεση την αναζητήσε πρόσφατα ο Πρωθυπουργός από όλους τους πολιτικούς χώρους και από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός ήθελε να ηγηθεί μίας κυβέρνησης εθνικής συναίνεσης.

Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός σε αποστοφή του λόγου του και με ειλικρινή διάθεση, αν θέλετε, είπε ότι αν το πρόβλημα είναι ο ίδιος, αν το πρόβλημα είναι το ΠΑΣΟΚ για να σωθεί η χώρα, ο ίδιος να κάνει πίσω.

Το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το ΠΑΣΟΚ; Το πρόβλημα είναι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ; Το πρόβλημα είμαστε εμείς; Δηλαδή, εάν αύριο γίνουν εκλογές και φύγει το ΠΑΣΟΚ από την εξουσία, θα σωθεί ξαφνικά η χώρα; Αυτό πιστεύετε; Ότι μπορείτε μόνοι σας να σώσετε τη χώρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Θα σωθεί από το ΠΑΣΟΚ. Μετά θα δούμε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Θα σωθεί η χώρα;

Αυτή τη διαδικασία ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τη γελοιοποίησε. Γελοιοποιήθηκε, όμως, και ο ίδιος. Μπορεί να γελοιοποίησε αυτή τη διαδικασία, την ειλικρινή διαδικασία μιας εθνικής συνεννόησης και μιας εθνικής συναίνεσης, γελοιοποιήθηκε, όμως, και ο ίδιος. Και όταν πήγε στην Ευρώπη, δεν φόρεσε την εθνική φανέλα, τη φανέλα της Εθνικής Ελλάδας, φόρεσε τη γαλάζια φανέλα της Νέας Δημοκρατίας. Και πηγαίνοντας στο Γάλλο Πρωθυπουργό του είπε, συμφωνώ με τα μέτρα, αλλά το κάνω μόνο και μόνο για προεκλογικούς λόγους.

Ποια φανέλα φορούσε, κύριε Τασούλα; Τη φανέλα της Εθνικής Ελλάδας ή τη γαλάζια φανέλα της Νέας Δημοκρατίας;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Εσείς ξέρετε, γιατί ήσασταν μπροστά προφανώς!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Έχει μία φανέλα ο κ. Σαμαράς ντυμπλ φας. Μία τη γυρίζει έτσι και μία αλλιώς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Σας πήρε μαζί του;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Έτσι είναι η φανέλα.

Αυτό το δημοσιοποίησε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της Γαλλίας. Και, βέβαια, δεν ελέγχει το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όλα τα διεθνή μέσα της Ευρώπης.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι δεν μπορεί αύριο ο κ. Σαμαράς να ηγηθεί καμμίας κυβέρνησης.

Ευτυχώς στο τιμόνι της χώρας βρίσκεται σήμερα ο Γιώργος Παπανδρέου που μπορεί να αναλάβει τις τύχες της χώρας, που μπορεί να ηγηθεί, που μπορεί να πάει τη χώρα μπροστά. Και σε αυτήν την προσπάθεια, μαζί με τις θυσίες του ελληνικού λαού, τις δύσκολες, νομίζω θα συνεχίσουμε.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ όλους να παράσχουμε την εμπιστοσύνη μας και να δώσουμε την ψήφο μας σε αυτή τη νέα Κυβέρνηση, που είναι μία κυβέρνηση μάχης, μία κυβέρνηση αιχμής, για να δώσει διέξοδο σε αυτό το πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα.

Θα πρέπει να κατανοήσουμε όλοι μας που βρίσκεται σήμερα η χώρα, γιατί την κατάρρευση δεν την έχουμε αποφύγει ακόμη. Η κατάρρευση είναι οσονούπω αν δεν καταφέρουμε και δεν συνεννοηθούμε όλοι για τη χώρα, αν δεν καταλάβουμε όλοι ότι έχουμε τεράστιες ευθύνες. Κι έχουμε τεράστιες ευθύνες ο καθένας μας προσωπικά εδώ που βρίσκεται κι εδώ που μιλάει. Από αυτό θα κριθούμε ιστορικά όλοι μας ένας-ένας και συνολικά όλες οι παρατάξεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Δημήτριο Τσιρώνη, Βουλευτή Άρτας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Αναστάσιος Καριπίδης, Βουλευτής Σερρών της Νέας Δημοκρατίας, για έξι λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ: Θα ήθελα κι εγώ με τη σειρά μου να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του φίλου μας του Άγγελου και στην παράταξή του, στο ΚΚΕ, της οποίας υπήρξε πιστός και αφοσιωμένος στρατιώτης.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σή-

μερα για την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Πραγματικά αυτό το γεγονός αν δεν ήταν τραγικό, θα ήταν αστείο. Ο κάθε λογικός άνθρωπος μπορεί να αναρωτηθεί: Ψήφο εμπιστοσύνης γιατί; Για να συνεχίσετε τον ίδιο κατηφορικό δρόμο; Ψήφο εμπιστοσύνης γιατί; Για να βρείτε συνενόχους στο δρόμο υποταγής και δουλοπρέπειας; Να σας δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης για μία πολιτική που απέδειξε ότι δεν έχει ίχνος προοπτικής και ελπίδας; Ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης από εμάς, ενώ εσείς, τα στελέχη σας, οι Υπουργοί σας δεν σας εμπιστεύονται;

Τι νομίζετε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης; Ότι εάν οι Βουλευτές σας, σας δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης –που, για να είμαι ειλικρινής, θα σας δώσουν- θα σημαίνει ότι έχετε και την ψήφο εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού; Για βγείτε έξω και ρωτήστε τον οποιοδήποτε πολίτη. Ούτε ένας δεν σας εμπιστεύεται. Ούτε ένας δεν ελπίζει από εσάς κάτι. Όλους τους απογοητεύσατε. Όλους τους πικράνατε. Δείτε τα πρόσωπά τους. Θλίψη και απογοήτευση επικρατεί παντού.

Αρα τι να την κάνετε την ψήφο εμπιστοσύνης από τους Βουλευτές σας; Για να δικαιολογήσετε την ύπαρξή σας; Για να πιστέψετε ότι έχετε τη νομιμοποίηση των πράξεων και ενεργειών σας;

Κύριοι της Κυβέρνησης, δυστυχώς τα χάσατε όλα. Ο χρόνος σας είναι λίγος. Είναι ζήτημα ημερών ο βίος σας. Ο λαός δεν σας θέλει. Κι όταν θα έρθει η ώρα, η ώρα που εύχομαι να είναι σύντομη, θα σας το δείξει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την προηγούμενη εβδομάδα γίναμε μάρτυρες ενός θεάτρου. Θεάτρου του παραλόγου θα έλεγα. Η ημερομηνία 15 Ιουνίου του 2011 έχει καταγραφεί στην ελληνική πολιτική ιστορία ως μία ημέρα που η ελληνική Κυβέρνηση ξεγυμνώθηκε, δείχνοντας τις αδυναμίες της. Για ορισμένες ώρες ο ελληνικός λαός ήλπιζε σε κάτι καινούργιο κι εντελώς αναπάντεχα και απρόσμενα του πήραν την ελπίδα.

Είδαμε έναν Πρωθυπουργό να παραιτείται, Βουλευτές να παραιτούνται, άλλοι να ανεξαρτητοποιούνται, άλλοι να λένε ότι υπάρχει κενό διακυβέρνησης, άλλοι να λένε ότι δεν θα ψηφίσουν και γενικά να υπάρχει ένα αλαλούμ. Η χώρα δεν είχε κυβέρνηση. Επικρατούσε χάος και ανασφάλεια. Και όλα αυτά, γιατί πραγματικά κανείς εκ των κυβερνώντων δεν πίστεψε σε κανέναν και σε τίποτα.

Κι ως εκ θαύματος, κυρίες και κύριοι, είδαμε, μετά από πιέσεις, εκβιασμούς, συσκέψεις, ξεπλήρωμα λογαριασμών, να σχηματίζεται μία νέα κυβέρνηση, η οποία ζητά σήμερα την εμπιστοσύνη της ελληνικής Βουλής και κατ' επέκταση την εμπιστοσύνη της ελληνικής κοινωνίας.

Ζητάτε να σας εμπιστευτούμε για ποιο λόγο; Για να ξεζουμίσετε, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, ακόμα περισσότερο τον ελληνικό λαό; Για περισσότερες μειώσεις μισθών και συντάξεων; Για ακόμα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας; Δεν χρειάζεται να θυμίσω ότι επί των ημερών σας τα ποσοστά της ανεργίας έφτασαν σε δυσθεώρητα επίπεδα.

Να σας εμπιστευτούμε για να διαλύσετε κι άλλο τα πανεπιστήμια; Για να κλείσετε και άλλα σχολεία; Για περισσότερες επενδύσεις που ακούμε και ποτέ δεν βλέπουμε; Για ακόμα περισσότερα λουκέτα στα μαγαζιά; Για ακόμα μεγαλύτερη απογοήτευση στο λαό ή μήπως για την προτεραιότητα που δείξατε στον τουρισμό και τη ναυτιλία μας, τη βαριά βιομηχανία της χώρας την οποία αφήσατε στο έλεός της, χωρίς καμμία στρατηγική; Και δεν φροντίσατε να διορθώσετε το λάθος σας. Αντιθέτως, βάλατε την ταφόπλακα της ναυτιλίας, καταργώντας το αρμόδιο Υπουργείο στον τελευταίο αναρχισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα χθες την ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού όπου μίλησε για άνοιγμα επαγγελματιών που θα κάνει η Κυβέρνηση, αν και το νομοσχέδιο ψηφίστηκε εδώ και μήνες από τη Βουλή, χωρίς να εφαρμόζεται ακόμα ο νόμος. Μίλησε για πάταξη της φοροδιαφυγής που θα επιτευχθεί, επαναλαμβάνοντας ουσιαστικά αυτά που έχουμε ακούσει χιλιάδες φορές, χωρίς να τα έχουμε δει, τη στιγμή που θα έπρεπε να βλέπουμε τα αποτελέσματα αυτών των πολιτικών και όχι να στρεφόμαστε στην εύκολη λύση των μειώσεων μισθών και συντάξεων.

Επιτέλους, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, ασχοληθείτε και προωθήστε αυτά που έχετε πει ότι θα κάνετε και όχι με αυτά που λέτε ότι δεν

θα κάνετε και τελικά κάνετε.

Η απόφαση του κ. Παπανδρέου, κυρίες και κύριοι, να θέσει τον εαυτό του εκτός Πρωθυπουργίας, χωρίς να έχει χάσει τη δεδηλωμένη, να δέχεται, δηλαδή, να μοιράσει την εξουσία, δεν έχει προηγούμενο στην κοινοβουλευτική ζωή του τόπου. Οδηγήθηκε σε αυτήν την απόφαση, κατά τη γνώμη μας, γιατί προφανώς η πίεση έφτασε στο απροχώρητο. Πίεση των αγορών, πίεση των Ευρωπαίων που ζητούν ευρύτερη συναίνεση και κυρίως η πίεση της πλατείας.

Όλοι αυτοί οι παράγοντες έκαναν την πίεση ασφυκτική. Και τολμώ να ομολογήσω ότι παρ' όλο που η απόφαση του Πρωθυπουργού αποτελούσε πράξη υψηλού πολιτικού ρίσκου, αν εφαρμοζόταν τελικά θα αποτελούσε για όλους μας μία πράξη πολιτικής ωριμότητας και θα έμενε στην ιστορία ως ένας πολιτικός ο οποίος, συνειδητοποιώντας τα προβλήματα και την αδυναμία του να κυβερνήσει, προτάσσει το εθνικό συμφέρον πάνω από προσωπικές φιλοδοξίες.

Δυστυχώς, όμως, η εσωκομματική, οικογενειακή, προσωπική πίεση τον οδήγησε στη σωτηρία –για πόσο άραγε;- του ΠΑΣΟΚ και όχι της χώρας.

Έτσι, πιστεύω ότι αποδομήθηκε το ηγετικό προφίλ του Πρωθυπουργού όχι μόνο στην κοινή γνώμη, αλλά και στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα, όπως φάνηκε με τις παραιτήσεις και τις αιχμηρές δηλώσεις των Βουλευτών του, που ακολούθησαν.

Ένας πολιτικός είναι ηγέτης, κυρίες και κύριοι, όταν άγει και δεν άγεται, όταν εμμένει σταθερός στις αποφάσεις του.

Κυρίες και κύριοι, ο κύριος Πρωθυπουργός από τη στιγμή που ουσιαστικά έθεσε τον εαυτό του υπό παραίτηση, παραδέχθηκε την αδυναμία του.

Τώρα με ποιο τρόπο θα κερδίσει την εμπιστοσύνη, την οποία έχει χάσει εντελώς, όχι μόνο του ελληνικού λαού, αλλά και των Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας; Γιατί, ναι μεν, κέρδισε λίγο χρόνο με τον ανασχηματισμό, αλλά αυτό μόνο σε εσωκομματικό επίπεδο και για λίγο. Γιατί οι πλατείες ακόμη βράζουν, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, και θα συνεχίσουν να βράζουν, αν δεν δουν άλλες πολιτικές. Εδώ βρίσκεται το μεγάλο στοίχημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ξεχνάτε κάτι. Ο λαός δεν ενδιαφέρεται πια για τα διάφορα παιχνίδια της εξουσίας που παίζετε. Ενδιαφέρεται για το αύριο που χάνει και την ελπίδα που έχασε. Για το λαό τα ψέματα τελείωσαν. Ευτυχώς, αυτή είναι η αλήθεια. Δυστυχώς, η Κυβέρνηση φαίνεται ότι δεν το κατάλαβε ακόμη. Θα το καταλάβει πολύ σύντομα, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, όταν θα αναγκαστεί να προσφύγει στον ελληνικό λαό. Τότε θα δει τι σημαίνει εμπιστοσύνη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Αναστάσιο Καριπίδη, Βουλευτή Σερρών της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει τώρα η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω εκφράζοντας τα συλλυπητήριά μου στην οικογένεια και στο κόμμα του αγαπητού μας συναδέλφου Άγγελου Τζέκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν την πολύ δύσκολη περίοδο, το να χρησιμοποιούμε λόγια, ρητορικά σχήματα, εντυπωσιακές φράσεις και συγκρούσεις μεταξύ μας, είναι σαν μικρά χρωματιστά πυροτεχνήματα μέσα σε μία μάχη με βομβαρδισμούς.

Νομίζω ότι η πατρίδα, ο κόσμος που μας ακούει, έχει ανάγκη πλέον από ουσία και αλήθεια. Και νομίζω ότι η ουσία και η αλήθεια το πρώτο πράγμα που απαιτείται είναι από το σύνολο του πολιτικού συστήματος, απ' όλα τα κόμματα που συμμετείχαν στην εξουσία από τη Μεταπολίτευση και μετά, ένα συγγνώμη, για έναν απλό λόγο. Το 1974, το χρέος στη χώρα ήταν 20% και σήμερα είναι 150%. Ένα τόσο μεγάλο, ένα τόσο δυσθεώρητο χρέος, που

σημαίνει ότι για να το αντιμετωπίσουμε θα χρειαστεί να παρέμβουμε με πολύ σκληρό τρόπο. Για να ξαναφέρουμε τη χώρα στο χώρο της ανάπτυξης, στους διαδρόμους και τις λεωφόρους της ανάπτυξης, σημαίνει ότι πολλά πράγματα από πολλούς δεν έγιναν σωστά. Δεν έχουν όλοι την ίδια ευθύνη. Όμως, όλο το πολιτικό σύστημα, επί πάρα πολλά χρόνια, έβλεπε τα πράγματα να κινούνται προς μία κατεύθυνση, χωρίς ουσιαστικά να μπαίνει το φρένο που έπρεπε.

Η Κυβέρνηση αυτή έχει την ευθύνη σε μία συγκεκριμένη ιστορική στιγμή, να παίξει το ρόλο της «μαμής» της ιστορίας. Η Κυβέρνηση αυτή θα πρέπει να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις, για να δημιουργηθεί το νέο. Το νέο πολιτικό σύστημα με τους νέους θεσμούς, οι οποίοι είναι αναγκαίοι, τα νέα πρόσωπα που πρέπει να έρθουν, οι νέες διαδικασίες και βέβαια, οι αρχές και οι αξίες, τις οποίες έχουμε ανάγκη και οι οποίες έχουν ανατραπεί.

Αυτή η αλλαγή, αυτή η μετάβαση, αυτή η ανάγκη στη νέα εποχή που το έχει ανάγκη η χώρα, η πατρίδα, οι πολίτες, η νέα γενιά, δεν μπορεί να γίνει εν κενώ, δεν μπορεί να γίνει ξαφνικά, από τη μία μέρα στην άλλη. Γι' αυτό, η μεγάλη μας ευθύνη, εμάς ως Κυβέρνηση, αλλά και του συνόλου του Κοινοβουλίου, είναι να την προετοιμάσουμε γρήγορα και σωστά.

Η Κυβέρνηση, αυτή τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, είναι σωστό -και νομίζω θα το ήθελε όλη η Ελλάδα- να έχει χαρακτηριστικά οικογενεϊκότητας, γιατί δεν ζούμε μία ομαλή και φυσιολογική περίοδο. Ζούμε την πλέον δύσκολη περίοδο από τη Μεταπολίτευση και μετά. Δεν εστάθη δυνατό, παρά την τεράστια προσπάθεια του Πρωθυπουργού.

Έχουμε, λοιπόν, εμείς όλοι ευθύνη, να έχουμε χαρακτηριστικά οικογενεϊκότητας, υπερβαίνοντας και τις κομματικές γραμμές και τα πλαίσια που για χρόνια υπήρχαν. Αυτό είναι το μεγάλο στόχημα και αυτή είναι η ανάγκη να μιλήσουμε όλοι με έναν άλλο τρόπο και έναν άλλο στόχο.

Το πιο σημαντικό, όμως, γι' αυτήν την Κυβέρνηση είναι φυσικά το περιεχόμενο της διακυβέρνησης. Και το περιεχόμενο της διακυβέρνησης δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι το μνημόνιο ή το μεσοπρόθεσμο μόνο. Υπάρχει ανάγκη μιας συνολικότερης πολιτικής σε όλα τα επίπεδα, ένα σύνολο μεταρρυθμίσεων και αλλαγών που θα αλλάξουν συνολικά το τοπίο και όχι μόνο το δημοσιονομικό τοπίο, ή το χώρο της οικονομίας, της αγοράς και της ανάπτυξης.

Η ψήφιση του μνημονίου, η ψήφιση του μεσοπρόθεσμου και η τέλεια εφαρμογή τους, αν όλα πήγαιναν καλά, αν υπήρχε συναίνεση από παντού, αν δεν υπήρχαν αντιδράσεις, αν η διοίκηση λειτουργούσε τέλεια, αν είχαμε αποτελέσματα, θα είχαμε πάλι πρόβλημα στο να πετύχουμε τους στόχους. Είναι τόσο μεγάλο το χρέος, είναι τόσο σημαντικά τα προβλήματα, που ξέρουμε όλοι και το γνωρίζουμε πολύ καλά, ότι το χρέος μας που είναι μέρος του ευρωπαϊκού προβληματικού δημοσίου χρέους, θα πρέπει να αντιμετωπιστεί με πολιτικές λύσεις και πολιτικές αποφάσεις. Είναι επιβεβλημένο;

Μα, ήδη, αυτήν την εβδομάδα που πέρασε, είχαμε δύο τέτοιες μεγάλες παρεμβάσεις. Το θέμα της χρηματοδότησης μεγάλων έργων στο ΕΣΠΑ, χωρίς την εθνική συμμετοχή -το ΠΑΣΟΚ το έχει βάλει στην ατζέντα από το 2008, ακόμα όταν ήμασταν Αντιπολίτευση στη Νέα Δημοκρατία, το είχα θέσει εγώ και το είχα περιγράψει πώς έπρεπε να μπει εκείνη την περίοδο- και το δεύτερο μεγάλο θέμα που έχει να κάνει με τη χρηματοδότηση των επόμενων χρόνων μέσα από ένα νέο δάνειο.

Ήταν πολιτικές αυτές οι αποφάσεις, όπως πολιτικές αποφάσεις θα επιδιώξουμε όλες οι χώρες, και η Ελλάδα και η Πορτογαλία και η Ιρλανδία και η Ιταλία και η Ισπανία. Γιατί το χρέος είναι των περισσότερων χωρών και όχι μόνο της Ελλάδας. Όμως, για να μπορέσουμε να πετύχουμε πολιτικές λύσεις, θα πρέπει να έχουμε πείσει και να έχουμε εφαρμόσει αυτά που πρέπει ως χώρα, όχι για να πιάσουμε τους στόχους του μεσοπρόθεσμου, αλλά για να επιστρέψουμε στη δημοσιονομική εξυγίανση, η οποία είναι βασικό εργαλείο για να προχωρήσουμε στην ανάπτυξη.

Το περιεχόμενο της διακυβέρνησης του κάθε Υπουργείου, ως συστατικό ενός συνολικού σχεδίου αλλαγών και μεταρρυθμίσεων, είναι πολύ σημαντικό με δύο επισημάνσεις: ότι, κυρίες και

κύριοι συνάδελφοι, οι επώδυνες ερωτήσεις που μπαίνουν σήμερα, απαιτούν και επώδυνες και ειλικρινείς απαντήσεις, ώστε να μπορέσουμε αύριο να δώσουμε λύση. Οι απαντήσεις είναι επώδυνες, γιατί έχουν αναταράξεις, γιατί ξεβλεύουν καταστάσεις. Όμως, είναι η μόνη προσπάθεια, ο μόνος τρόπος, ο μόνος δρόμος για να περάσουμε το τούνελ και να φθάσουμε στο φως.

Ταυτόχρονα, οι επώδυνες καταστάσεις που ζούμε δεν αντιμετωπίζονται μόνο με κρατική παρέμβαση, δεν αντιμετωπίζονται μόνο μέσα από μία κυβέρνηση, αλλά από ένα σύνολο κοινωνικών δομών, λειτουργιών και μια αίσθηση κοινωνικής αλληλεγγύης και προσφοράς, την οποία θα εξειδικεύσω παρακάτω.

Σε κάθε χώρο ο κάθε Υπουργός πρέπει να απαντά με τον τρόπο που είπα πριν και να κάνει δύο πράγματα: να επιχειρεί τον εξορθολογισμό και την αντιμετώπιση της σπατάλης και την ίδια στιγμή, να θέτει σε λειτουργία νέες πολιτικές. Επειδή έχω μιλήσει πολλές φορές και σ' αυτό το Σώμα, για το θέμα της παιδείας, θα πω επιγραμματικά: Ο πρώτος χώρος που είναι ο εξορθολογισμός. Θυμίζω νομοθετικό πλαίσιο που αλλάξαμε τη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού.

Ήδη, την πρώτη χρονιά φέραμε έξι χιλιάδες ανθρώπους στα σχολεία. Αλλάξαμε όλη τη δομή και τη λειτουργία των εκπαιδευτικών στο σχολείο τους, ώστε να υπάρχει η καλύτερη δυνατή απόδοση. Έγινε προσπάθεια, το πρώτο βήμα, για νέο σχολικό χάρτη σε όλη τη χώρα, για αντιμετώπιση μικρών σχολείων με εκπαιδευτικά χαρακτηριστικά για αντιμετώπιση συνενώσεων, όπου χρειαζόταν σε συσχετιζόμενα, για μία κίνηση που αφορούσε όλη τη χώρα, με παιδαγωγικά και οικονομικά χαρακτηριστικά και θα συνεχίσει, γιατί θα ζητήσουμε από τον κάθε δήμαρχο, σε συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς φορείς, να παρουσιάσουν στο επόμενο οκτάμηνο, τον κάθε σχολικό χάρτη σε κάθε περιοχή.

Προχωρήσαμε σε συγχωνεύσεις, με νομοθετική παρέμβαση, επτά οργανισμών του Υπουργείου Παιδείας και ολοκληρώνουμε το σύνολο του προγραμματισμού, όπως έχει ανακοινωθεί το Δεκέμβριο του 2011. Κάναμε τις πρώτες παρεμβάσεις στα τεχνολογικά ιδρύματα, όπου υπήρχαν σημαντικά προβλήματα λειτουργίας και προχωρούμε στην επόμενη περίοδο, σε μεγάλο σχέδιο για τις συνενώσεις, τις συγχωνεύσεις, αλλά και το νέο χάρτη και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Όσον αφορά τις πολιτικές, τα προγράμματα σπουδών, η αξιολόγηση, η καινοτομία στην εκπαίδευση, η επιμόρφωση, το ψηφιακό σχολείο, το νέο γενικό λύκειο, το νέο τεχνολογικό λύκειο, η περιφερειακή αναδιάρθρωση του εκπαιδευτικού συστήματος, το ανοιχτό σχολείο και το νέο μοντέλο είναι πράγματα που έχουν μπει ήδη όλα σε διαδικασία και νομοθετική, αλλά και πιλοτικής λειτουργίας.

Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση φέρνουμε, μετά από εννέα μήνες διαβούλευσης, ένα πραγματικά ριζοσπαστικό νομοσχέδιο, που αφορά και το μοντέλο διοίκησης των πανεπιστημίων και την οργάνωση των σπουδών και τη νέα λειτουργία όσον αφορά στην ελεύθερη διακίνηση ιδεών και στο σεβασμό της δημόσιας παρουσίας, τη μεγάλη ανάγκη του να αλλάξει η λογική στα πανεπιστήμια και η σχέση τους με την αγορά εργασίας και την επιστήμη.

Στην έρευνα έχουμε ήδη 500 εκατομμύρια ευρώ σε εξέλιξη για προγράμματα που αφορούν στη σύνδεση της έρευνας των πανεπιστημίων και της παραγωγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο χώρο της παιδείας τα προβλήματα, όπως και σε όλους τους χώρους, είναι τεράστια. Θα σας πω ελάχιστα νούμερα, για να κατανοήσουμε το βάθος των προβλημάτων. Στα δύο χρόνια 2010-2011 έχουμε είκοσι τρεις χιλιάδες συνταξιοδοτήσεις. Οι προσλήψεις δεν θα είναι παραπάνω από τρεις χιλιάδες. Θα μειωθεί κατά ένα πολύ μεγάλο αριθμό, περισσότερο από το 50%, ο αριθμός των αναπληρωτών εκπαιδευτικών. Στα Πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ έχουμε μείωση των προϋπολογισμών που φθάνει μέχρι και το 50%. Αυτή είναι η πραγματικότητα και τη ζουν όλοι.

Πρέπει να ομολογήσω και να υπογραμμίσω τη συμπεριφορά, τη στάση, την πρωτοπορία πολλών εκπαιδευτικών και στις τρεις βαθμίδες της εκπαίδευσης, για να αντιμετωπίσουμε ανυπέρβλητα προβλήματα. Η παιδεία χρειάζεται όραμα ακόμα και στην πιο δύσκολη στιγμή. Χρειάζεται σχέδιο ακόμα και στην πιο δύ-

σκολη στιγμή. Χρειάζεται την προσφορά των χιλιάδων ανθρώπων εκπαιδευτικών, γιατί η εκπαίδευση είναι πάνω απ' όλα οι άνθρωποι της.

Τα παραπάνω που θέλουμε για την παιδεία, όλα αυτά τα περισσότερα που ζητάμε να γίνουν, δεν υπάρχουν στα δημόσια ταμεία. Αυτή είναι η αλήθεια. Και το χειρότερο που θα μπορούσα να κάνω είναι να χαϊδέψω πλάτες και αφτιά συζητώντας για ανύπαρκτα και ανέφικτα σενάρια. Αυτό δεν λέγεται συναίνεση. Αυτό λέγεται παραπλάνηση. Για να οικοδομήσουμε τη συναίνεση, ιδιαίτερα στο χώρο της παιδείας, χρειάζεται να μιλήσουμε με την αλήθεια, να δώσουμε τα πραγματικά δεδομένα, να πούμε τι μπορούμε να δώσουμε και να θυμίσουμε ότι οι μεγαλύτερες και σημαντικότερες αλλαγές στην παιδεία έγιναν τις πιο δύσκολες περιόδους, όπως την περίοδο του Ελευθερίου Βενιζέλου ή την περίοδο του Γεώργιου Παπανδρέου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να μιλήσουμε όλοι γι' αυτό που είπα στην αρχή. Ότι οι επώδυνες καταστάσεις χρειάζονται πλέον και προσφορά, χρειάζονται και συμμετοχή, χρειάζονται και κάτι άλλο, εκτός από το αίτημα για τη διεκδίκηση χρηματοδότησης. Θέλω εδώ να υπογραμμίσω την προσφορά των εκπαιδευτικών. Θα αναφερθώ σε ένα συγκεκριμένο παράδειγμα. Οι συνταξιούχοι, της Σχολής Βελλας Ιωαννίνων, έστειλαν επιστολή στην περιφερειακή διευθύντρια και είπαν ότι είναι στη διάθεση των σχολείων για να προσφέρουν ώρες εθελοντική υποστήριξης των μαθητών, είτε αφορά το ολόήμερο είτε την πρόσθετη στήριξη είτε τα παιδιά που δεν ξέρουν καλά την ελληνική γλώσσα. Πραγματικά ήταν ένα συγκινητικό παράδειγμα. Δεν χρειαζόμαστε τους νέους εκπαιδευτικούς ή αυτούς που είναι στη σύνταξη σήμερα, να προσφέρουν στο εκπαιδευτικό σύστημα;

Ήταν συγκινητική η συζήτησή μου με το συνδικαλιστικό όργανο των πανεπιστημιακών, όπου αυτόματα απεδέχθησαν ότι από τις έξι ώρες εβδομαδιαίως, χωρίς αλλαγή της μισθοδοσίας τους, το κάνουν ήδη, θα προσφέρουν εννέα ώρες την εβδομάδα.

Βεβαίως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θυμηθούμε ότι δεν υπάρχει μόνο το δυσθεώρητο δημόσιο χρέος, υπάρχουν και οι δυσθεώρητες κερδοφορίες των προηγούμενων χρόνων. Υπάρχει ο ελληνικός εφοπλισμός, υπάρχουν τεράστιες επιχειρήσεις με τεράστια κέρδη και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Εδώ χρειαζόμαστε ξανά τη χορηγία του Ελληνισμού σε πολλά επίπεδα.

Θα θυμίσω στην εκπαίδευση τις μεγάλες στιγμές της Ελλάδας: Να θυμίσω ότι για την ανέγερση του Εθνικού Μετσοβείου παρενέβησαν οι Μετσοβίτες, ο Στουρνάρας και ο Τσοτίσας και αποπερατώθηκε από τον Αβέρωφ; Ο Αλέξανδρος Πάντος και το Πάντειο Πανεπιστήμιο; Η Ριζάρειος Εκκλησιαστική Σχολή από τους αδελφούς Ριζάρη; Το Αρσάκειο Σχολείο; Η Γεννάδειος Σχολή; Η Ζωσιμαία Σχολή;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Αναφέρομαι σε όλα αυτά, γιατί πρέπει να θυμίσουμε στο ελληνικό κεφάλαιο και στους Έλληνες που αυτή τη στιγμή έχουν τη δυνατότητα, ότι απάντηση στην κρίση δεν είναι να φύγουν σε μία νύχτα 40 εκατομμύρια ευρώ από τις τράπεζες, ούτε να μεταφερθούν οι έδρες των επιχειρήσεων στη Βουλγαρία και στην Κύπρο, αλλά είναι αυτήν τη δύσκολη στιγμή που πρέπει να συγκεντρωθούν οι δυνάμεις του τόπου. Ο καθένας να κάνει ό,τι μπορεί. Αυτός που μπορεί τη μία ώρα δουλειάς, να την προσφέρει. Αυτός που μπορεί να προσφέρει κεφάλαια για να χτίσει ένα σχολείο, να το κάνει. Είναι η στιγμή που το έθνος χρειάζεται όλες του τις δυνάμεις. Χρειάζεται πολιτική που υπάρχει. Χρειάζεται πολιτικό παράδειγμα και υπάρχει. Χρειάζεται αλλαγή όλου του παραδείγματος της παιδείας που ξεκινήσαμε από το νηπιαγωγείο και φθάνουμε μέχρι τα μεταπτυχιακά. Χρειάζεται επιστράτευση όλων των πόρων. Τα ευρωπαϊκά προγράμματα αυτήν τη στιγμή, όλα, ενισχύουν το νέο σχολείο, από το ψηφιακό και το διαδικτυακό και την ηλεκτρονική υποδομή των σχολείων μέχρι την εκπαίδευση των εκπαιδευτικών. Ήδη ξεκίνησε η εκπαίδευση εκατόν πενήντα χιλιάδων εκπαιδευτικών σε όλη τη χώρα.

Προφανώς και υπάρχει δυνατότητα να αλλάξουν τα δεδομένα, προφανώς και η Ελλάδα για να αλλάξει, πρέπει να αλλάξει η παιδεία και προφανώς για να αλλάξει η παιδεία χρειάζεται η συμμετοχή και η επένδυση στους εκπαιδευτικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας μίλησα για την Κυβέρνηση, μίλησα για το περιεχόμενο της διακυβέρνησης και θέλω να πω μόνο δύο λόγια για το θέμα της εθνικής συνύπαρξης. Δεν θα χρησιμοποιήσω τη λέξη «συναίνεση».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επιταλτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Θέλω μόνο ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ποια είναι η κλασική συνταγή του πολιτικού λόγου τα τελευταία τριάντα χρόνια; Μόλις περάσουν δύο χρόνια «πάμε εκλογές». Αυτή είναι η απάντηση από Αριστερά, από Δεξιά. Πάμε σε εκλογές. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε όλοι συναίσθηση τι σημαίνει μέσα σε αυτήν την κρίση να πάμε σε εκλογές; Έχουμε συναίσθηση όλοι, ότι κάθε μέρα που περνάει, πρέπει να γίνεται έργο ενός μήνα, ότι δεν είναι ρόδινα τα πράγματα μπροστά μας και δεν έχει λυθεί τίποτα απολύτως; Έχουμε συναίσθηση τι σημαίνει τέσσερις μήνες κενό για να πάμε σε εκλογές; Και εν πάση περιπτώσει η μεν Αριστερά δεν θέλει και δεν μπορεί. Είναι σαφές ότι έχει επαναπαυθεί σε μία αδιέξοδη ρητορική, χωρίς λύσεις, με μεγάλα λόγια, πολλές φορές ακατάλυτα που είτε δεν ανήκουν στην εποχή είτε απλώς μεταφέρουν στο χώρο της φαντασίας την πραγματικότητα. Όσον αφορά όμως τη συγκεκριμένη Δεξιά του κ. Σαμαρά, παλεύει για συγκεκριμένα πράγματα. Πρώτον, να αποδείξει ότι έχει μία λύση, την οποία όμως δεν δέχεται κανείς. Γιατί το περίφημο Ζάππειο 2, το οποίο είναι μία θετική συνεισφορά, γιατί είναι σημαντικό η Αντιπολίτευση να καταθέτει προτάσεις, έχει δύο βασικά στοιχεία. Το πρώτο είναι η φορολογία. Μα, τη φορολογική πρόταση που κάνατε, τη συζητήσατε με την τρόικα και δεν έγινε αποδεκτή. Με ποιον θα τη συζητήσετε; Έγινε σαφές, με στοιχεία, ότι αυξάνει το έλλειμμα το οποίο πρέπει να μειώσουμε. Άρα η φορολογική πρόταση δεν στέκεται, τουλάχιστον, επί του παρόντος.

Το δεύτερο στοιχείο που θέτετε είναι η επαναδιαπραγμάτευση. Μα, βγήκαν όλοι οι Αρχηγοί κρατών και οι επικεφαλές των ευρωπαϊκών θεσμών και είπαν ότι η επαναδιαπραγμάτευση, έτσι όπως την εννοείτε αυτήν τη στιγμή, δεν έχει κανένα νόημα, μια και η διαπραγμάτευση είναι συνεχής. Γιατί σήμερα υπάρχει διαπραγμάτευση στα εθνικά κοινοβούλια σε όλες τις χώρες. Στα εθνικά κοινοβούλια διαπραγματεύονται μεταξύ τους, τα κόμματα, για το θέμα της Ελλάδας. Υπάρχει διαπραγμάτευση μεταξύ εθνικών κυβερνήσεων και των δικών τους κοινωνικών φορέων. Υπάρχει η διαπραγμάτευση μεταξύ των εθνικών κυβερνήσεων. Χώρες διαπραγματεύονται μεταξύ τους για την Ελλάδα. Υπάρχει διαπραγμάτευση μεταξύ εθνικών κυβερνήσεων και των ευρωπαϊκών θεσμών, του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Υπάρχει διαπραγμάτευση μεταξύ των ευρωπαϊκών οργάνων, δηλαδή, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Μέσα σε αυτήν τη διαπραγμάτευση, που κεντρικό στοιχείο είναι η Ελλάδα, η Ελλάδα καταφέρνει πολλές φορές περισσότερο στο εξωτερικό από ό,τι στο εσωτερικό. Καταφέραμε την επιμήκυνση, καταφέραμε το πρώτο δάνειο, καταφέραμε τώρα να πάρουμε το επόμενο δάνειο, είναι στη συζήτηση το θέμα του ΕΣΠΑ. Όλα αυτά δεν είναι στοιχεία διαπραγμάτευσης;

Βεβαίως, θα μπορούσαμε να πετύχουμε ακόμα καλύτερα και περισσότερα, εάν μπορούσαμε να το κάνουμε μαζί, αν αυτήν τη δύσκολη στιγμή μπορούσαμε όλοι να πούμε «για την πατρίδα και όχι για το κόμμα». Αλλά νομίζω ότι μετά τη χθεσινή συζήτηση στη Βουλή αποδείχτηκε για ακόμη μία φορά ότι για τη Δεξιά του κ. Σαμαρά δεν υπάρχει το «για την πατρίδα», υπάρχει το «για το κόμμα».

Κλείνω, λέγοντας ότι εδώ στην Αθήνα δύομισι χρόνια πριν οι Αθηναίοι ορκίζονταν λέγοντας ότι ποτέ δεν θα παραδώσουν τη χώρα μικρότερη αλλά οπωσδήποτε μεγαλύτερη. Αυτός είναι ο όρκος που πρέπει να μας δεσμεύει και σήμερα κλείνοντας αποφασιστικά κάθε κερκόπορτο που θα μπορούσε να οδηγήσει στη χρεοκοπία, γιατί αυτή θα έκανε τη πατρίδα μας μικρότερη από κάθε άποψη.

Αυτή η Κυβέρνηση, με όσα έχει πετύχει μέχρι σήμερα και με το σχέδιο που έχει παρουσιάσει, με την εγγύηση των στελεχών της και με την ανάγκη για μία εθνική συνύπαρξη, όπως την εξήγησα, μπορεί να αντιμετωπίσει και να δώσει αυτόν τον όρκο που

έχει ανάγκη σήμερα η χώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Άννα Διαμαντοπούλου, Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος, Βουλευτής Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας, για έξι λεπτά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πω δυο λόγια για την ομαλή ροή της συζήτησης, ή, όπως θα λέγαμε, για τη σύνδεση με τα προηγούμενα.

Παρακολούθησα την κ. Διαμαντοπούλου να προσπαθεί να εκμνηστεύσει την αξία και τη σοβαρότητα των προτάσεων του κ. Σαμαρά.

Θα της θυμίσω μόνο ενδεικτικά ένα νούμερο, το οποίο νομίζω ότι είναι αδιάψευστο και είναι ακριβές 100%:

Η Κυβέρνηση στην οποία ανήκει για το πρώτο πεντάμηνο του τρέχοντος έτους είχε προϋπολογίσει μείωση του ελλείμματος κατά 4 μονάδες, δηλαδή μείον 4 και τελικά αυξήθηκε το έλλειμμα κατά 13 μονάδες.

Κατά τον ίδιο τρόπο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση, στην οποία καλείστε να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης αύριο τα μεσάνυχτα, απέτυχε στο σύνολο σχεδόν των επιδόσεων, στο σύνολο σχεδόν του ύψους και του μέτρου, στο οποίο είχε βάλει τον πήχη με την πολιτική την οποία η ίδια συνομολόγησε στο περιεχόμενο του περίφημου πλέον μνημονίου, του μνημονίου το οποίο ο Πρωθυπουργός και οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ συμφώνησαν και συνυπέγραψαν μαζί με την τρόικα χωρίς καν να έχουν διαπραγματευτεί το περιεχόμενό του.

Το ότι η πολιτική του μνημονίου απέτυχε, νομίζω ότι είναι κάτι που δεν χρειάζεται να το συζητήσουμε σε αυτήν την Αίθουσα. Το ξέρετε κι εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, το ομολογούν περίπου και οι Υπουργοί της Κυβέρνησης και εν πάση περιπτώσει το έχει αντιληφθεί ο ελληνικός λαός στο πετσί του, ο οποίος υφίσταται μία οικονομική κρίση πρωτόγνωρη, βλέπει την οικονομία και την κοινωνία να έχουν κολλήσει σε μία απίστευτη, πρωτοφανή για χώρα της Ευρώπης ύφεση, από την οποία δεν θα ξεκολλήσουμε αν δεν αλλάξουμε πολιτική.

Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας και η φιλοσοφία της είναι ξεκάθαρη: Ναι, χρειάζονται μέτρα δημοσιονομικής εξυγίανσης και ορισμένα από αυτά μπορεί να είναι και οδυνηρά, αλλά τα μέτρα αυτά θα πρέπει να συνδυαστούν με μέτρα ανάπτυξης, ανασυγκρότησης και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Από εκεί και πέρα υπάρχουν κατηγορίες του ελληνικού λαού, οι κατηγορίες των μισθωτών, των οικονομικά αδυνάτων, των συνταξιούχων που δεν μπορούν να υποστούν άλλες θυσίες.

Η υπερφορολόγηση δεν είναι λύση. Δεν μπορείς να πάρεις έσοδα διά των φόρων από μία οικονομία στην οποία κυριαρχεί η φτώχεια, η ανέχεια, η ύφεση και η απελπισία.

Ο μακαρίτης ο Ζολώτας το είχε πει με μία κουβέντα, με μία φράση: «Οι φόροι σκοτώνουν τους φόρους». Και βλέπουμε την Κυβέρνηση να επιμένει στα δικά της αδιέξοδα.

Αναλογίζομαι πολλές φορές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ιστορική ευκαιρία που έχασε ο Πρωθυπουργός Γιώργος Παπανδρέου και την έχασε πολλές φορές. Η τελευταία φορά ήταν πριν από λίγα εικοσιτετράωρα, όταν υπήρξε ειλικρινής διάθεση από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας να πετύχουμε επιτέλους την εθνική συνεννόηση που χρειάζεται ο τόπος για να πάει μπροστά.

Ο κ. Παπανδρέου στην αρχή συνομολόγησε, αποδέχτηκε ο ίδιος να μην είναι Πρωθυπουργός, συμφώνησε στο πλαίσιο συνεργασίας για τη συγκρότηση της κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας, αλλά -επιτρέψτε μου- αυτή η αισιοδοξία τελικά εξατμίστηκε σε λίγες ώρες. Προφανώς συνήλθαν τα ανακτοβούλια τα κομματικά του ΠΑΣΟΚ, συνήλθαν οι κομματικές βαρονίες, έφεραν τον Πρωθυπουργό με την πλάτη στον τοίχο και τον ανάγκασαν αντί της εθνικής συμφωνίας, που θα πήγαινε την Ελλάδα πολύ μπροστά, να προτιμήσει έναν ανασχηματισμό, όπως λένε οι Αγγλοσάξονες, ένα face lifting της Κυβέρνησης, μια αναμόρφωση της κυβερνητικής βιτρίνας, που πολύ γρήγορα θα αποδειχθεί, παρά

τη ρητορική δεινότητα και τους ελιγμούς του κ. Βενιζέλου, ότι θα οδηγήσει στην ίδια πολιτική, δηλαδή θα αναπαράξει τα ίδια αδιέξοδα και με μαθηματική ακρίβεια θα εξακολουθήσει να οδηγεί όλους μας στη βραχονησίδα.

Δύο-τρεις απλές διαπιστώσεις, οι οποίες αφορούν τα θέματα εξωτερικής πολιτικής:

Κατ' αρχάς, δίπλα στην οικονομία θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι εξίσου υψηλό διακύβευμα είναι να μην μετατραπεί η οικονομική κρίση σε κρίση εθνικής κυριαρχίας και εθνικής ασφάλειας της χώρας. Αυτό είναι πάρα πολύ κρίσιμο και πρέπει να λάβουμε όλες τις πρόνοιες ως Εθνική Αντιπροσωπεία, ως νομοθετικό Σώμα για να μην περάσει αυτή η κρίση στις Ένοπλες Δυνάμεις και στην Ελληνική Διπλωματική Υπηρεσία.

Τα όσα έγιναν τους είκοσι τελευταίους μήνες, δυστυχώς, κινούνται προς την αντίθετη κατεύθυνση. Και μιλάω για τη συστηματική αποδυνάμωση της Ελληνικής Διπλωματικής Υπηρεσίας, η οποία προέκυψε από συγκεκριμένες επιλογές της πολιτικής ηγεσίας της Κυβέρνησης.

Επειδή καλέσαμε πολλές φορές τον απερχόμενο Υπουργό κ. Δρούτσα στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας, αδυνατούμε ως Αντιπολίτευση να έχουμε πλήρη ενημέρωση για το περιεχόμενο των διερευνητικών επαφών Ελλάδος-Τουρκίας. Βεβαίως πιστεύουμε την ελληνική Κυβέρνηση ότι δεν συζητούνται άλλα πράγματα πέραν της υφαλοκρηπίδας, αλλά καλούμε την ελληνική Κυβέρνηση να πάρει τα απαραίτητα μέτρα διά της διπλωματικής οδού, ώστε να πάψει η τουρκική πλευρά να επιδίδεται σε έναν αγώνα παραπληροφόρησης τονίζοντας σε όλα τα επίπεδα ότι σε αυτές τις συνομιλίες γίνεται συζήτηση για το νομικό καθεστώς του Αιγαίου και για άλλα προβλήματα που θίγουν την εθνική αξιοπρέπεια αλλά και εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε είκοσι τέσσερις ώρες θα κληθούμε όλοι να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση. Εμείς θα την αρνηθούμε. Όσοι από σας τη δώσουν, οφείλουν να ξέρουν ότι είναι μία ψήφος χωρίς αντίκρισμα. Η αντίστροφη μέτρηση για την πλήρη πολιτική απώλεια της Κυβέρνησης έχει ξεκινήσει. Ο πολιτικός χρόνος του κ. Παπανδρέου τελειώνει και η ιστορική ευθύνη, με την οποία φορτώνεται η Νέα Δημοκρατία και προσωπικά ο Αρχηγός της, είναι τεράστια. Η Νέα Δημοκρατία και ο Αντώνης Σαμαράς είμαστε έτοιμοι να ανταποκριθούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιώτη Παναγιωτόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Τζελέπης, Βουλευτής Σερρών του ΠΑΣΟΚ, για έξι λεπτά. Θα παρακαλούσα να είμαστε ακριβείς στο χρόνο, για να προλάβουμε να μιλήσουμε όλοι οι συνάδελφοι μέχρι τη 1.00'.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΖΕΛΕΠΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, θα ήθελα να εκφράσω τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένεια του συναδέλφου Άγγελου Τζέκη και στη Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Άλλωστε, ο Άγγελος ήταν ένας έντιμος αγωνιστής, για τον εργάτη και τον αγρότη, με τον οποίο συνυπήρξα και επαγγελματικά και συνδικαλιστικά. Ήταν κι ένας πολύ καλός φίλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση γίνεται σε ένα πρωτόγνωρο περιβάλλον, πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό και πρέπει να αντιληφθούμε το δραματικό χαρακτήρα της περιόδου και να προσεγγίσουμε αντίστοιχα τα προβλήματα ρεαλιστικά και μακριά από τη συνήθη λαϊκιστική τακτική του αρνητισμού, αλλά και του παραμορφωτικού κομματικού φακού που κρύβει κομματική ιδιοτέλεια, κάτι που δυστυχώς δεν αποφεύγει η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Γιατί ακούσαμε και πριν από λίγο από τον προλαλήσαντα ομιλητή ότι αρκετά νούμερα από το μνημόνιο δεν επετεύχθησαν. Μα, κύριοι συνάδελφοι, και η πραγματική οικονομική καταστροφή της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, ακόμα δεν έχει αποκαλυφθεί. Όλα ανακαλύπτονται στο δρόμο. Ξεκινήσατε από ελλείμματα 6%, 10%, 15,5%.

Και σας ρωτώ, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αν το

2008 –και δεν λέω το 2005, τότε που ο κ. Δούκας όπως ο ίδιος λέει έστελνε επιστολές και ενημέρωνε τον κ. Καραμανλή- είχατε σταθεί στο ύψος της πολιτικής σας ευθύνης, τότε που βλέπατε και γνωρίζατε πως τα οικονομικά μεγέθη του χρέους σας ξέφυγαν τελείως, τότε που οι δαπάνες της πελατειακής σας πολιτικής εκτοξεύτηκαν στα ύψη, τότε που οι μηχανισμοί εσόδων του κράτους διαλύονταν, αν τότε λοιπόν αποφασίζατε να πράξετε τα αυτονόητα κι όχι να δραπετεύσετε νύχτα, θα αναγκαζόμασταν να πάρουμε εμείς σήμερα αυτά τα δυσβάσταχτα μέτρα για τη διάσωση της χώρας από τη χρεοκοπία;

Είχατε επανειλημμένες κρούσεις από διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς για εκτροχιασμό του χρέους. Με λίγα λόγια όμως, είχατε τότε και χρόνο και φθινόγρητο. Και τι κάνατε; Δραπετεύσατε, όπως προανέφερα, νύχτα από την πίσω πόρτα, που δυστυχώς μας ακολουθεί μέχρι και σήμερα. Και μη μας λέτε πάλι τα ίδια, πως αυτό το ξεπληρώσατε με δέκα μονάδες ήττας το 2009 και σήμερα είστε έτοιμοι να κυβερνήσετε τον ελληνικό λαό. Μάλλον νομίζετε ότι ο ελληνικός λαός δεν θυμάται και νομίζετε ότι οι οποιοσδήποτε εκλογές είναι Κολυμπήθρα του Σιλβάμ, που μοιάνετε βρώμικοι και βγαίνετε πεντακάθαροι.

Στους είκοσι αυτούς μήνες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της σημερινής διακυβέρνησης έχουν συντελεστεί δομικές αλλαγές στη λειτουργία του κράτους, τόσες όσες δεν έγιναν τα τελευταία τριάντα χρόνια. Γνωρίζετε όμως όλοι σας πως χρειάζονται αρκετοί μήνες για να χτιστεί ένα σπίτι και μόλις μία μέρα για να γκρεμιστεί. Ενδεχομένως τα αποτελέσματα των διαρθρωτικών αλλαγών που ήδη υλοποιήθηκαν να μην είναι ορατά στο μέγεθος που θα έπρεπε. Ο διοικητικός μηχανισμός του κράτους άλλωστε δεν μπορεί να αφομοιώσει γρήγορα όλα τα νομοθετήματα. Υπήρξαν λάθη και αγκυλώσεις. Θα έπρεπε να προχωρήσουν γρηγορότερα οι μεταρρυθμίσεις που εκκρεμούν. Όμως από εκεί μέχρι το να κατηγορείται η Κυβέρνηση πως ολιγώρησε στο έργο της, είναι τουλάχιστον απαράδεκτο. Κι αν εν τέλει ήταν τόσο εύκολο και οφθαλμοφανές, γιατί αυτά δεν έγιναν τόσα χρόνια;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα γεγονότα των τελευταίων ημερών απέδειξαν πως η συνοχή της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Πλειοψηφίας δεν κινδυνεύει και δεν απειλείται από κανέναν, όπως χαρακτηριστικά βιάστηκαν να προεξοφλήσουν αρκετοί κύκλοι. Απεναντίας, αποτελεί ίσως τη μεγαλύτερη απόδειξη πως οι Βουλευτές της λαμβάνουν τα μηνύματα της κοινωνίας και ως ενεργοί πολιτικοί αγωνιούν εμπράκτως για το μέλλον του τόπου.

Μιλούμε συνεχώς για την απαξίωση της πολιτικής και των εκφραστών της, όταν εμείς οι ίδιοι σκάβουμε δυστυχώς τα θεμέλιά της. Το ενδεχόμενο της υγιούς κοινοβουλευτικής πράξης σε πολylούς διαφεύγει τελείως.

Αυτές οι παλαιωμένες αντιλήψεις είναι που οδήγησαν το πολιτικό σύστημα στη σημερινή του απαξίωση, που μαζί με την πελατειακή πρακτική και τις αναποτελεσματικές πολιτικές γέμισαν τις πλατείες από αγανακτισμένους πολίτες.

Κανείς από εμάς, από τον απλό Βουλευτή μέχρι τον Πρωθυπουργό, δεν φανταζόταν ποτέ πως για τη διάσωση της χώρας θα αναγκαζόμασταν να λάβουμε τέτοιου είδους και μεγέθους μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής. Και το χειρότερο όλων είναι πως ούτε και το οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν έτοιμο, από ό,τι φάνηκε, να δεχθεί και να δώσει γρήγορες και ουσιαστικές λύσεις σε τέτοιου είδους εθνικά ζητήματα.

Στόχος όμως σήμερα είναι η χώρα να μείνει όρθια. Το μεγάλο ζητούμενο είναι η προοπτική εξόδου από την κρίση. Αυτό ζητά και ο κόσμος της πλατείας, προοπτική και ελπίδα, μετρήσιμα αποτελέσματα για τη νέα Κυβέρνηση και χρονοδιάγραμμα εξόδου από το τούνελ. Με εγγυήσεις όχι μόνο στους δανειστές αλλά και στον ελληνικό λαό. Κι επειδή οι λύσεις θα είναι επώδυνες, η Κυβέρνηση έχει καθήκον να πει την αλήθεια και να διαφυλάξει και να κατοχυρώσει στη συνείδηση των πολιτών ότι έμπρακτα θα υπάρξει δίκαιη κατανομή των βαρών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζητούμενο είναι να δώσουμε στον κόσμο τη λύση που περιμένει από εμάς. Κι όπως η κακώς εννοούμενη αντίληψη της πολιτικής δημιούργησε το πρόβλημα, μόνο η κατ' ουσίαν πολιτική μπορεί και να το λύσει. Οτιδήποτε άλλο θα μας οδηγήσει σε ατραπούς με καταστροφικές συνέπειες.

Σήμερα έχουμε ένα νέο κυβερνητικό σχήμα, ένα νέο διοικητικό όργανο άσκησης πολιτικής –και αναφέρομαι στην κυβερνητική επιτροπή- και μία Κοινοβουλευτική Ομάδα αρωγή και δημιουργική, συντεταγμένη όχι στις μικροπολιτικές ισορροπίες, όπως κάποιιοι θέλουν να πιστεύουν, αλλά με μόνο σκοπό τη διάσωση και ανάπτυξη της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρίες Πρόεδρε.

Είναι ώρα ευθύνης για όλους και η ανάληψή της σε αυτήν τη συγκυρία βαραίνει όλους μας. Αυτό πρέπει να είναι και το μήνυμα που θα φτάσει στους συμπολίτες μας, οι οποίοι αγωνιούν συγκεντρωμένοι στις πλατείες και στους δρόμους για το μέλλον των ιδιών και των παιδιών τους.

Είναι βέβαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι καμμία άλλη μεταπολιτευτική κυβέρνηση δεν ξεκίνησε την πορεία της κάτω από τέτοιες δυσμενείς, πρωτοφανείς θα έλεγα, συνθήκες. Και δεν αναφέρομαι μόνο στη σοβαρότητα των προβλημάτων και των αποφάσεων αλλά και στη φορτισμένη πολιτική και κοινωνική ατμόσφαιρα που δεν δίνει το παραμικρό περιθώριο ανοχής.

Γνωρίζουν όμως όλοι ότι από την πορεία αυτής της Κυβέρνησης δεν κρίνεται μόνο η ίδια αλλά και αυτό το μέλλον της χώρας. Ο πόλεμος που έχει να δώσει αυτή η Κυβέρνηση δεν θα έχει διασθέντες εάν δεν είναι νικηφόρος.

Είναι συνεπώς φρόνιμο και επιβεβλημένο στο όνομα των επόμενων γενεών να μην χαθεί η ύστατη ευκαιρία για τη χώρα. Δύσκολα ναι, με συνέπειες ναι, αλλά υπάρχει μία κάποια ελπίδα που δεν έχουμε το δικαίωμα να την αφήσουμε να πάει χαμένη. Εμείς αναλαμβάνουμε την ευθύνη που μας αναλογεί στο ακέραιο και περιμένουμε να πράξετε κι εσείς, κύριοι της Αντιπολίτευσης, αυτό που επιτάσσουν οι δύσκολοι καιροί.

Για όλα αυτά δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Τζελέπη.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Καντερές, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Νομού Αττικής.

Παρακαλώ να είμαστε μέσα στο χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ευχαριστώ κυρίες Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε απόψε εδώ διότι ο κ. Παπανδρέου και η Κυβέρνησή του, τόσο η πρώτη όσο και η δεύτερη μετά τον πρώτο ανασχηματισμό, αποτυγχάνουν παταγωδώς να εφαρμόσουν μία πολιτική που θα εξυπηρετούσε τα εθνικά συμφέροντα και τις ανάγκες του λαού.

Απέτυχε τόσο η πρώτη όσο και η δεύτερη Κυβέρνηση Παπανδρέου να απεγκλωβίσει τη χώρα από το τέλμα και τα δεσμά στην οποία ο ίδιος οδήγησε από την πρώτη μέρα που ανέλαβε την εξουσία. Εξαπάτησε το λαό αλλά και τους ίδιους τους Βουλευτές του κόμματος ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, αποκρύπτοντας το γεγονός ότι εξαρχής, από τις πρώτες κιόλας μέρες διακυβέρνησής του, διαπραγματευόταν την υπαγωγή της χώρας σε καθεστώς ολοκληρωτικής υποθήκευσης απέναντι στους δανειστές της.

Αυτή είναι μία αλήθεια, κυρίες και κύριοι, που την εκφράζει το ίδιο το ΠΑΣΟΚ. Δεν το λέμε εμείς. Το εκφράζει σε μεγάλο βαθμό η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, ακόμα κι αν σήμερα πλέον αυτή η ομάδα έχει συρρικνωθεί καθώς κάποιοι εκ των Βουλευτών αυτών πήραν τη θαρραλέα απόφαση να γυρίσουν την πλάτη και να ανεξαρτητοποιηθούν ή να παραιτηθούν από τη βουλευτική τους έδρα καταγγέλλοντας μάλιστα εγγράφως την πολιτική της Κυβέρνησης, με ιδιαίτερα βαρείς χαρακτηρισμούς αναποτελεσματικότητας.

Πριν από λίγα μόλις εικοσιτετράωρα ο κ. Παπανδρέου αποφάσισε να προχωρήσει σε ένα νέο ανασχηματισμό. Απεδέιχθη εκ του αποτελέσματος ότι ήταν μία κίνηση συμβιβασμού και ισορροπιών, με μοναδικό σκοπό να κατευνάσει τα πνεύματα που τόσο είχαν οξυνθεί, εντός της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Όταν συμφώνησε στην πρόταση του Αρχηγού της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης για σχηματισμό κυβέρνησης σωτηρίας με τον ίδιο εκτός αυτής, κινδύνευσε επί της ουσίας να χάσει μέχρι και την αρχηγεία του κόμματός του.

Έγιναν, λοιπόν, τα όσα έγιναν την περασμένη εβδομάδα –όλοι

τα ζήσαμε εξάλλου- και ήρθε μετά ο κ. Παπανδρέου με ένα καινούργιο κυβερνητικό σχήμα να ζητήσει από τη Βουλή ψήφο εμπιστοσύνης.

Το ερώτημα που τίθεται επί της ουσίας όμως είναι, για ποιους λόγους ζητά ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ τόσο απεγνωσμένα την επιβεβαίωση από την Κοινοβουλευτική του Ομάδα, όταν οι ώρες για τη χώρα είναι τόσο κρίσιμες κι εκείνος επιμένει ότι θα ακολουθήσει τον ίδιο ακριβώς δρόμο, την ίδια ακριβώς αποτυχημένη πολιτική; Το ερώτημα μου αυτό απευθύνεται βεβαίως στους Βουλευτές της Πλειοψηφίας, όταν ολόκληρη κοινωνία έχει στείλει πλέον σαφές μήνυμα αγωνίας αλλά και αποδοκιμασίας των κυβερνητικών χειρισμών.

Ο κ. Παπανδρέου τελικά αναζητά ψήφο εμπιστοσύνης από τους Βουλευτές που πριν από λίγες μέρες έλεγαν ότι δεν προτίθενται να υπερψηφίσουν το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Αυτό είναι το ζητούμενο; Ή μήπως τελικά ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ που μοιάζει να τα έχει χαμένα, βρήκε λύση στο αδιέξοδο του εκβιάζοντας την υπερψηφίση του μεσοπρόθεσμου από τους Βουλευτές του, όπως ακριβώς εκβιάζει και τον ελληνικό λαό με τα ψεύτικα διλήμματά του;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, το εάν θα δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στον Αρχηγό του κόμματός σας είναι δική σας υπόθεση και να κάνετε πάντα και την αυτοκριτική σας σχετικά με το παρελθόν. Εμείς ως Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε κανέναν πολιτικό, ο οποίος άλλα λέει το πρωί, άλλα το μεσημέρι και άλλα εφαρμόζει το βράδυ. Δεν μπορούμε να δείξουμε κανενός είδους εμπιστοσύνη σε πολιτικό που επί ένα έτος κορόιδευε τον ελληνικό λαό, αλλά και τους ίδιους τους Βουλευτές του, λέγοντας μεγάλα λόγια για Τιτανικό, για όπλα που βρίσκονται γεμάτα στα τραπέζια, όταν κάτω από το ίδιο τραπέζι αυτός διαπραγματευόταν κρυφά το ξεπούλημα της Ελλάδας. Ο κ. Παπανδρέου επιμένει στην πολιτική που χαράσσει εδώ και σχεδόν είκοσι μήνες, μία πολιτική που είναι κολλημένη σε ένα μνημόνιο-αδιέξοδο, ζητώντας μάλιστα όχι συνεννόηση, όπως ο ίδιος τη βαπτίζει, αλλά συνενοχή.

Συνεννόηση, κύριες και κύριοι, σημαίνει να διαμορφώσεις μία πρόταση από κοινού και κατόπιν αυτού να τη στηρίξεις, όχι να αποφασίσουν άλλοι για εσένα χωρίς εσένα και μετά να τους λες ότι είναι λάθος και να σου επιρρίπτουν ευθύνες ότι δεν τους στηρίζεις. Αυτού του είδους η συνεννόηση είναι πασοκικού τύπου συνεννόηση. Όχι, εμάς αυτά, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν μας εκφράζουν. Εμείς ασκήσαμε επί ενάμιση χρόνο εποικοδομητική αντιπολίτευση, τελείως διαφορετική από εκείνη που ασκούσε το ΠΑΣΟΚ. Δεν λαϊκίσαμε, δεν είπαμε «όχι» σε όλα, δεν κατεβήκαμε στο λιμάνι του Πειραιά, όπως έκαναν άλλοι. Προσφέραμε συναινέση στο ΠΑΣΟΚ χωρίς να μας τη ζητήσει. Υπερψηφίσαμε πολλά κρίσιμα νομοσχέδια που έφερε το ΠΑΣΟΚ, διότι ήταν σωστά και χρήσιμα για τον τόπο, αλλά είπαμε όχι στο μνημόνιο, διότι είμαστε κόμμα υπεύθυνο και σκεπτόμενο.

Εξαρχής προειδοποιούσαμε για τη μεγάλη ύφεση και τα υψηλά ελλείμματα που θα έφερνε μια καθαρά εισπρακτική πολιτική, όπως αυτή του μνημονίου. Προειδοποιούσαμε ότι τέτοια μέτρα δεν θα άντεχε ούτε η οικονομία, αλλά ούτε και η κοινωνία. Μέσα σ' ένα χρόνο αποδείχθηκε ότι είχαμε δίκιο. Το έλλειμμα, παρά τα δεκάδες περιοριστικά μέτρα που πήρε η Κυβέρνηση, έχει μείνει κολλημένο στο 10%. Οι θυσίες των πολιτών απλά πηγαίνουν χαμένες. Το χρέος, που στις αρχές του 2010 βρισκόταν γύρω στο 127% του ΑΕΠ και οι άνθρωποι του ΠΑΣΟΚ έλεγαν στο λαό ότι θα αυξηθεί λίγο, αλλά από το 2013 και έπειτα θα αρχίσει να μειώνεται, τώρα μαθαίνουμε ότι οι ίδιοι προβλέπουν να φτάσει το 2015 στο 200%. Έλεος πια! Δεν καταλαβαίνετε ότι οδηγείτε τον τόπο στην καταστροφή; Δεν καταλαβαίνετε ότι αυτά που σας λέει ο κ. Παπανδρέου δεν βγαίνουν; Δεν καταλαβαίνετε ότι η πολιτική του μνημονίου έκανε μόνο ζημιά; Δεν καταλαβαίνετε ότι η συνέχιση της ίδιας πολιτικής θα κάνει ακόμα μεγαλύτερη ζημιά; Μάλλον τελικά δεν το καταλαβαίνετε, αλλά το καταλαβαίνουν όλοι οι άλλοι.

Για το λόγο αυτό εμείς τολμήσαμε να βγούμε μπροστά και να προτείνουμε λύσεις που θα βγάλουν τη χώρα από το αδιέξοδο. Τονίσαμε ότι δεν είμαστε αντίθετοι με την περικοπή της σπατάλης στο δημόσιο. Εμείς την προτείνουμε εξάλλου πρώτοι. Επίσης,

δεν είμαστε αντίθετοι με τις αποκρατικοποιήσεις και με την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Το αντίθετο, πρώτοι το προτείνουμε και αυτό. Με λίγα λόγια, εμείς σε αντίθεση με το μνημονιακό ΠΑΣΟΚ ζητούμε επανεκκίνηση της οικονομίας, όπως την εξήγησε αναλυτικά ο Αρχηγός μας Αντώνης Σαμαράς στο Ζάππειο 2. Είμαστε εδώ και με δυνατή φωνή λέμε «όχι» στην υπαγωγή της χώρας και του λαού στην αδιέξοδη πολιτική. Επιζητούμε την αλλαγή των όρων του μνημονίου για να μπορέσουμε να επιτύχουμε το ταχύτερο δυνατό τη δημοσιονομική εξυγίανση και την ανάκαμψη της οικονομίας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοιτάξτε στα μάτια τις Ελληνίδες και τους Έλληνες και θα καταλάβετε ότι οι αγωνίες των συμπολιτών μας αγγίζουν όλα τα κόμματα, όλες τις κοινωνικές τάξεις και όλες τις ηλικίες. Ο κ. Παπανδρέου ζητά ψήφο εμπιστοσύνης. Εμείς του απαντάμε: Ο λαός ως αποφασίζει πού θα δώσει την ψήφο εμπιστοσύνης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Καντερέ, Βουλευτή Νομού Αττικής της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει η κ. Μαρία Κυριακοπούλου, Βουλευτής Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ, για έξι λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στηρίζω την Κυβέρνηση με αίσθημα εθνικής ευθύνης για την ανάπτυξη και την πρόοδο του τόπου, για την προώθηση και ολοκλήρωση των μεγάλων αλλαγών που χρειάζεται η πατρίδα μας και που είναι ανάγκη να επιταχυνθούν για την αντιμετώπιση του μεγάλου χρέους και των ελλειμμάτων που κληρονομήσαμε.

Η σημερινή κοινοβουλευτική διαδικασία έχει σχέση με την άσκηση εξουσίας και συνακόλουθα με τις αποφάσεις που κλήθηκε να πάρει η Κυβέρνηση σε μια περίοδο που τίποτα δεν θύμιζε το παρελθόν. Σε μια πρωτόγνωρη και ιδιαιζόντως σοβαρή συγκυρία καλούμαστε να επιβεβαιώσουμε τη στήριξή μας στον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση και είναι η στιγμή που χρειάζεται να επισφραγίσουμε τη βούλησή μας για την ολοκλήρωση της κοινοβουλευτικής περιόδου. Άλλωστε, ο λαός, ο οποίος είναι ο θεμέλιος λίθος της δημοκρατίας και αποτελεί τη βάση της πολιτικής νομιμότητας, εκφράστηκε πρόσφατα στις αυτοδιοικητικές εκλογές και θα αποφασίσει κυριαρχικά πάλι, όταν συμπληρωθεί η συνταγματική προθεσμία.

Σκοπός μας είναι να προχωρήσουν εκείνες οι θεσμικές μεταρρυθμίσεις που προσδοκούν από εμάς οι πολίτες και είναι προπάντων η απασχόληση, η ασφάλεια, η ανάπτυξη, η κοινωνική δικαιοσύνη, οι δομικές αλλαγές στη λειτουργία του πολιτικού συστήματος και του Κράτους.

Σήμερα βλέπουμε να αμφισβητείται το πολιτικό σύστημα, κομμάτια της κοινωνίας να οδηγούνται σε αβεβαιότητα και η συλλογικότητα να υποχωρεί. Το δικαίωμα να ζούμε δημοκρατικά και να εκφραζόμαστε μέσα από τους συλλογικούς πολιτικούς θεσμούς μάς επιτρέπει να διακρίνουμε ιδεολογίες και μέσα υπηρετήσης.

Οι συλλογικοί αγώνες μπορούν να δημιουργήσουν έναν καλύτερο κόσμο. Σήμερα ιδιαίτερα ο αγώνας που δίνουμε μπορεί να οδηγήσει στο μετασχηματισμό της κοινωνίας με σκοπό να υπερβούμε τον άνθρωπο και τα δικαιώματα του χωρίς να κλείνουμε τα μάτια στην οικονομική πραγματικότητα. Γι' αυτό και προτάσσουμε τη σωτηρία της πατρίδας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κύρος των θεσμών και όλων τους εκπροσώπων αποτελεί ένα σημαντικό διακύβευμα για το μέλλον της χώρας. Χρειαζόμαστε ως κοινωνία μια δίκαιη ισορροπία ανάμεσα στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις κάθε πολίτη, συμπεριλαμβανομένων των πιο στοιχειωδών δικαιωμάτων, αυτών που επιτρέπουν μια αξιοπρεπή ζωή, όπως το να έχεις εργασία. Είναι γεγονός ότι η οργάνωση της οικονομίας σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς, οι συνέπειες του καταναλωτισμού, το πελατειακό κράτος, η παθητικότητα που προκαλούν τα τηλεοπτικά μέσα οδηγούν σε έξαρση του ατομισμού. Σήμερα προωθούμε τις αρχές της αξιοκρατίας και της διαφάνειας στο δημόσιο βίο. Εξακολουθούμε όμως να μην προωθούνται με γρήγορους ρυθμούς από τη δικαιοσύνη πολλές περιπτώσεις σκανδάλων και δια-

φθοράς και αυτό δεν είναι υπέρ μας. Αυτό συνιστά έλλειμμα στη λειτουργία των θεσμών.

Στην ιστορία του νεοελληνικού κράτους σπάνια κυβέρνηση κλήθηκε να αντιμετωπίσει τόσο σοβαρά εθνικά, κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα.

Η προηγούμενη κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή χαρακτηρίστηκε από ομολογημένη αποτυχία και παρέδωσε πραγματικό χάος.

Η Κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου που ανέλαβε τον Οκτώβριο του 2009 δικαίως αποκαλείται Κυβέρνηση έκτακτης ανάγκης.

Η Κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου στους είκοσι μήνες που πέρασαν κατάφερε πολλά κάτω από δυσμενείς συνθήκες. Παρ' όλα αυτά, δεν συγχωρείται καμία πια καθυστέρηση. Απαιτείται προγραμματισμός, τακτικός απολογισμός, άμεση περιτολή περιττών δαπανών, άμεση πάταξη της φοροδιαφυγής με μετρήσιμες δράσεις, απόδοση ευθυνών, κινητοποίηση της Δημόσιας Διοίκησης.

Η νέα Κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου που συγκροτήθηκε προχθές μπορεί ανανεωμένη να μετατρέψει τις διαμαρτυρίες των πλατειών σε δύναμη εθνικής αναδημιουργίας και κοινωνικής ανάκαμψης μακριά από λαϊκιστικές εξάρσεις. Στις ενστάσεις και στους προβληματισμούς, στο λεγόμενο «κίνημα των πλατειών» απαντούμε με την πολιτική αλήθεια που στηρίζεται στις θεμελιώδεις αξίες και βοηθάει την κοινωνία να κατανοήσει τα μεγάλα προβλήματα και να μην λειτουργεί αφοριστικά και συλλήβδην για τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος. Η Κυβέρνηση αλλά και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ έχουν πλήρη επίγνωση, όχι μόνο των δυνατοτήτων της κοινωνίας, αλλά και των κινδύνων στους οποίους είναι εκτεθειμένη η χώρα μας.

Ήδη η Κυβέρνηση έβαλε τις βάσεις για το τέλος του πελατειακού συστήματος που δημιούργησε ανισότητες και αδικίες, προκάλεσε γενικευμένη διαφθορά, σώρευσε τεράστιο δημόσιο χρέος και ελλείμματα. Εγκαινιάζει μια περίοδο που θα δώσει ελπίδα μέσα από το καινούργιο μοντέλο λειτουργίας του κράτους. Γνωρίζουμε ότι στους πολίτες που αντιμετωπίζουν με αβεβαιότητα το μέλλον οφείλουμε να εξασφαλίσουμε τα μέσα για να καλύψουν τις ανάγκες τους. Και επειδή γίνεται πολλή συζήτηση για τη διακομματική συνεργασία και τις εκλογές, θέλω να παρατηρήσω ότι η πρόταση του Πρωθυπουργού για συνεργασία με τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ήταν προσφορά και μέτρο ευθύνης για την ενωτική αντιμετώπιση των προβλημάτων της χώρας. Έδειξε ότι, αν μας χωρίζουν τα κόμματα, πρέπει και μπορεί στην μεγάλη κρίση να μας ενώνει η Ελλάδα.

Εφόσον, όμως, η προσπάθεια απέτυχε, έπρεπε η χώρα να οδηγηθεί σε μια πολιτική εκκρεμότητα –έστω μεταβατική– με την προκήρυξη των εκλογών, ενώ εκκρεμούν κρίσιμα θέματα ή με απόλυτη κοινοβουλευτική τάξη μια νέα κυβέρνηση της δεδηλωμένης πλειοψηφίας της Βουλής να αποτρέψει οποιοδήποτε μεταβατικό κενό.

Η δεύτερη δοθείσα λύση δεν είναι μόνο συνταγματικά ορθή, αλλά και εκ των πραγμάτων επιβαλλόμενη, διότι διαφορετικά το επιχείρημα της ακυβερνησίας θα ήταν σοβαρό πλήγμα εναντίον της χώρας.

Απ' αυτό το Βήμα επιβεβαιώνουμε τη στήριξη στον Πρωθυπουργό Γεώργιο Παπανδρέου και δηλώνουμε αλληλέγγυοι στην Κυβέρνηση, για να πράξει ό,τι είναι αναγκαίο, προκειμένου οι διακηρύξεις για κοινωνική δικαιοσύνη και ανάπτυξη με δίκαιη κατανομή των βαρών να δρομολογηθούν το γρηγορότερο δυνατόν. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Κυριακοπούλου, Βουλευτή Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει για έξι λεπτά ο κ. Ιωάννης Ιωαννίδης, Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι φυσικά αδιαμφισβήτητο δικαίωμα κάθε Πρωθυπουργού να ζητά την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής. Όμως, η συγκεκριμένη Κυβέρνηση με τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού εναντίον της, κάτι που δείχνει να παγιώνεται, το να ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης σημαίνει ότι διαθέτει

περίσσεια θράσους. Δεν μπορούμε να χαρακτηρίσουμε αλλιώς τις παλινωδίες του Πρωθυπουργού. Αφού, επιτέλους, διέγινωσε την ανικανότητα και την αδυναμία της Κυβέρνησης να κυβερνά, παραίτηθηκε. Όμως, η παραίτηση δεν κράτησε για πολύ. Κατόπιν παρεμβάσεων, είπε τελικά «όχι» στο σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας και προέβη απλώς σε ανασχηματισμό της ετοιμόρροπης Κυβέρνησής του.

Αυτοί οι χειρισμοί της υπεύθυνης –υποτίθεται– Κυβέρνησης διέσπειραν τον πανικό και ανάγκασαν χιλιάδες συμπολίτες μας για δεύτερη φορά μέσα σε ένα μήνα να φθάσουν στα όρια της κρίσης, της μελαγχολίας, της κατάθλιψης. Και το κυριότερο είναι ότι χάθηκε για το λαό αυτή η ιστορική ευκαιρία.

Είναι ξεκάθαρο ότι ελάχιστη σημασία αποδίδει πλέον η Κυβέρνηση στη θέληση του λαού. Μεγαλύτερη σημασία έχει γι' αυτή η εσωκομματική ισορροπία στο ΠΑΣΟΚ και γι' αυτό το λόγο διανεμήθηκαν νέοι ρόλοι δεξιά και αριστερά. Δημιουργήθηκε έτσι στα γρήγορα ένα σχήμα, που είναι ολοφάνερο ότι πρόκειται για μια κυβέρνηση περιορισμένης ευθύνης και υπό προθεσμία.

Δεν τόλμησε, φυσικά, η Κυβέρνηση να κοιτάξει στα μάτια τους πολίτες και να προσφύγει στην ετυμηγορία τους, αλλά προτίμησε να τους ρίξει στάχτη και να καταφύγει στην προσωρινή σιγουριά της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της.

Συμφωνώ με την κυρία Υπουργό ότι, πράγματι, οι εκλογές πολλές φορές δημιουργούν πρόβλημα, αλλά ας μην ξεχνούμε ότι ο σημερινός Πρωθυπουργός από την πρώτη μέρα που εξελέγη η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2007 ζητούσε εκλογές.

Η δική της αντιλαϊκή πολιτική των τελευταίων είκοσι μηνών αναγκάζει τον κόσμο να βρίσκεται κάθε μέρα στις πλατείες όλης της χώρας. Γιατί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι αυτή, που, ενώ όλος ο υπόλοιπος πολιτισμένος κόσμος ανακάμπτει, κατάφερε να εγκλωβίσει για πάντα και να κλειδώσει μέσα στη χώρα μας την οικονομική κρίση, την ύφεση, την ανεργία και τη φτώχεια.

Μεγάλο όπλο της μέχρι σήμερα σε αυτήν την «προσπάθεια» είναι η τρόικα και οι διεθνείς τοκογλύφοι, που ήδη ακονίζουν τα μαχαίρια τους, εν όψει της ψήφισης του λεγόμενου μεσοπρόθεσμου προγράμματος. Με τα νέα επαχθή δάνεια, που θα μας δώσουν με το ζόρι και με τα αντίστοιχα αντιλαϊκά μέτρα που ζητούν για αντάλλαγμα, η Κυβέρνηση θα υπαρξάει ό,τι έχει απομείνει από τους πολίτες σε μισθούς, συντάξεις, αλλά και σε αξιοπρέπεια.

Μια ζοφερή κατάσταση επικρατεί σε όλους τους κοινωνικούς τομείς. Στην παιδεία, παρά την τεράστια προσπάθεια της Υπουργού, χιλιάδες παιδιά δεν θα βρίσκουν τα σχολεία τους το Σεπτέμβριο, γιατί η τρόικα έδωσε εντολή για το κλείσιμό τους, ώστε να εξοικονομηθούν τα κοινόχρηστα για τη συντήρηση των κτηρίων.

Στην υγεία ένας άλλος Υπουργός προσπαθεί για τεράστιες αλλαγές. Μπαίνει εισιτήριο στα δημόσια νοσοκομεία και είναι εμφανέστερες οι ελλείψεις όλων των ειδών μονάδες εντατικής θεραπείας κλείνουν λόγω έλλειψης προσωπικού, όπως πρόσφατα στο ΑΧΕΠΑ Θεσσαλονίκης και τα μονόκλινα του ΕΣΥ νοικιάζονται στις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες.

Στην κοινωνική ασφάλιση και στην πρόνοια οι λέξεις έχουν χάσει την έννοιά τους, γιατί απλά δεν υπάρχει πλέον πρόνοια στη χώρα μας. Για δε την πρόνοια για τις ειδικές κατηγορίες συνανθρώπων μας ούτε κουβέντα δεν γίνεται.

Τα επιδόματα ανεργίας περιορίζονται, ενώ περικόπτονται τα ήδη χαμηλά επιδόματα των πολυτέκνων. Ακόμη και από τους συνταξιούχους των 600 ευρώ προσπαθούν να βρουν έσοδα.

Θέλω εδώ να κάνω μία ιδιαίτερη αναφορά για την κατάσταση του αθλητισμού σήμερα. Η έλλειψη βούλησης για επίλυση των προβλημάτων είναι ένα από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της σημερινής Κυβέρνησης, με δραματικές επιπτώσεις και στον τομέα του αθλητισμού. Παντού εγκατάλειψη και αδράνεια.

Την κατάσταση, φυσικά, επιδεινώνει η αδυναμία της Κυβέρνησης να διαχειριστεί τον αθλητισμό σε περιβάλλον οικονομικής κρίσης και ύφεσης, που η ίδια πυροδοτεί. Δυστυχώς, μοιραία κατάληξη είναι ο αθλητικός μαρasmus.

Ενδεικτικά μπορώ να αναφέρω τις δεκάδες σωματείων –κυρίως ερασιτεχνικών– που αναστέλλουν τις δραστηριότητές τους, τα κολυμβητήρια που κλείνουν, λόγω μη πληρωμής των παγίων εξόδων τους, όπως πριν από λίγους μήνες συνέβη στη Θεσσα-

λονίκη και άλλα παρόμοια παραδείγματα.

Σήμερα η εφημερίδα «ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ» έχει εκτεταμένο ρεπορτάζ για τα δύο δημόσια κολυμβητήρια, τα οποία ετοιμάζονται πάλι να κλείσουν, όπου γυμνάζονται πέντε χιλιάδες αθλητές. Το PALAIS DES SPORTS χρωστάει στη ΔΕΗ, κόβεται το ρεύμα και οι υπάλληλοι έχουν να πληρωθούν εδώ και τέσσερις μήνες. Το ίδιο στο Καυτατζόγλειο. Όλα αυτά τα λέω, για να καταλάβετε τι συμβαίνει στα βασικά, στα τεράστια γήπεδα και όχι στα μικρότερα.

Η βία στα γήπεδα κατά την αγωνιστική περίοδο που τελειώσε αποτέλεσε φαινόμενο σχεδόν κάθε αγωνιστικής. Η εντύπωση που σχηματίζει κάποιος απ' όσα βλέπει να διαδραματίζονται στα γήπεδα είναι ότι έχουν αφαιρεθεί όλα στην τύχη τους και στις επιθυμίες όσων επιδιώκουν και μεθοδεύουν τα επεισόδια.

Η μάχη κατά της άλλης μάστιγας του αθλητισμού, του ντόπινγκ, έχει ανασταλεί. Η έλλειψη χρηματοδότησης έχει ως επακόλουθο την αδρανοποίηση, ουσιαστικά, τους ΕΣΚΑΝ, δηλαδή του Εθνικού Συμβουλίου Καταπολέμησης του Ντόπινγκ. Το ΕΚΑΕ, που είχε Πρόεδρο το Ροντογιάννη, χωρίς να πληρώνεται –τον ανάγκασαν να παραιτηθεί- δεν λειτουργεί, αν και είναι το μόνο επιστημονικό όργανο που μπορεί να βοηθήσει τους αθλητές.

Ενδεικτικά να αναφέρω ότι το 2009 έγιναν διπλάσιοι αντιντόπινγκ έλεγχοι από το 2010, που ήταν και έτος διεξαγωγής πολλών ευρωπαϊκών και παγκόσμιων διοργανώσεων.

Επιπλέον από την 1η Ιουνίου του 2010, δηλαδή εδώ και ένα χρόνο, δεν έχει πραγματοποιηθεί ούτε ένας αιφνίδιος έλεγχος, που είναι η βάση του ελέγχου και όλοι αντιλαμβανόμαστε τους κινδύνους που ελλοχεύουν από την πρακτική αυτή.

Την ίδια λύπη προκαλούν και γεγονότα, όπως η απώλεια της διοργάνωσης των Μεσογειακών Αγώνων στο Βόλο και στη Λάρισα, με χειρισμούς που διέσυσαν διεθνώς τη χώρα μας και ανέδειξαν την Τουρκία ως τη νέα διοργανώτρια.

Το συμπέρασμα απ' όλα τα παραπάνω είναι ότι έχει συμβεί πραγματικά ένας στραγγαλισμός του αθλητισμού. Υπεύθυνο είναι το Υπουργείο Οικονομικών που έχει αποστερήσει από τον αθλητισμό την για δεκαετίες κύρια πηγή χρηματοδότησης, που είναι και στο Σύνταγμα, δηλαδή τον ΟΠΑΠ, του οποίου όλα τα έσοδα πλέον παρακρατούνται και δεν φθάνουν στον πολιτισμό και στον αθλητισμό.

Δεν μπορούν να καταλάβουν ότι ο αθλητισμός διδάσκει πανανθρώπινες αξίες, ότι έχει αποτέλεσμα πάνω στην υγεία του ανθρώπου, ότι είναι ένα κομμάτι της παιδείας. Γι' αυτό το λόγο χαιρόμαι που έχει συνδέσει το Υπουργείο Αθλητισμού ένα κομμάτι με το Υπουργείο Υγείας, αλλά χωρίς χρήματα δεν μπορούμε να έχουμε τα γήπεδα αυτά που πρέπει.

Παρά το ότι η Νέα Δημοκρατία αποτελεί την Αξιωματική Αντιπολίτευση, έχει συμβάλει με τις προτάσεις της σημαντικά και πολλαπλά στους τομείς του νομοθετικού έργου και του κοινοβουλευτικού ελέγχου. Και σήμερα με την ίδια υπεύθυνη στάση θα προσφέρει το ελάχιστο που μπορεί προς τον ελληνικό λαό, καταψηφίζοντας την Κυβέρνηση του μνημονίου.

Άλλωστε είναι τόσο μεγάλο το βάρος των ανομιμάτων της κατά του λαού, που είναι θέμα χρόνου η εκκωφαντική πτώση και οι εκλογές, ώστε να επιστρέψει πάλι η ελπίδα για την ανάπτυξη. Μακάρι να κάνουμε λάθος και να πετύχετε, γιατί αυτό θα είναι για το καλό του ελληνικού λαού.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Ιωαννίδη, Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο τώρα έχει για έξι λεπτά η κ. Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη, Βουλευτής Ευβοίας του ΠΑΣΟΚ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω και εγώ με τη σειρά μου να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια για το συνάδελφο Άγγελο Τζέκι στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και στην οικογένειά του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις ιστορικές αυτές στιγμές της πιο δύσκολης μεταπολιτευτικής περιόδου όλοι μας θα κριθούμε από την υπευθυνότητα και τη συνέπεια που θα επιδεί-

ξουμε στο μεγάλο πρόταγμα και στο ύψιστο καθήκον. Πρέπει να συνεισφέρουμε πιο πολύ και από τις δυνάμεις μας, για να βγει η χώρα από την κρίση, για να ξαναβρούν οι πολίτες την αισιοδοξία από το μέλλον, για να ξαναγίνει η Ελλάδα αυτό που δικαιούται στην Ευρώπη και στον κόσμο.

Θέλω, λοιπόν, και εγώ να εκφράσω με τον πιο αποφασιστικό τρόπο τη βούλησή μου να συνεισφέρω –όσο μπορώ και με όποιο κόστος- σε αυτήν την εθνική προσπάθεια.

Έχω τη βαθιά πεποίθηση ότι θα τα καταφέρουμε, ότι δεν θα επιτρέψουμε να πάνε χαμένες οι θυσίες των Ελλήνων, ότι δεν θα κάνουμε πίσω στις δυσκολίες για κανένα λόγο.

Γνωρίζω, όπως όλοι μας άλλωστε, και τις τεράστιες δυσκολίες και τα προβλήματα και τις πικρίες των πολιτών. Όμως, διαπιστώνω ότι παράλληλα με την κριτική και τη δικαιολογημένη οργή για την κατάσταση που βιώνει σήμερα ο πολίτης, υπάρχει το επίμονο αίτημα για διέξοδο. Αυτή τη διέξοδο –ακόμα και αν χρειάζεται να περάσουμε μια ακόμα στενωπό- την ξέρουμε και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, ο Πρωθυπουργός μας, όλοι εμείς, θα οδηγήσουμε τη χώρα απέναντι.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση που θα έπρεπε να αντιληφθεί την κρισιμότητα της κατάστασης –μια κατάσταση για την οποία φέρει πολύ μεγάλη ευθύνη- και να συνεισφέρει στην εθνική προσπάθεια, δυστυχώς, αποδεικνύεται για άλλη μια φορά κατώτερη των περιστάσεων. Οι εντυπώσεις που προσπαθεί να δημιουργήσει δεν θα έχουν καμμία τύχη.

Ο λαός μας έχει μνήμη και δεν ξεχνά ούτε ποιος είναι ποιος ούτε τι έκανε και πού έφταιξε. Οι πολίτες δεν ξεχνούν την περίοδο της τελευταίας διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας των πενήντα ετών.

Είναι παρόντα με δραματικό τρόπο τα αποτελέσματα εκείνης της πολιτικής, η κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος, οι ρουσφετολογικές προσλήψεις στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, το τεράστιο έλλειμμα, για το οποίο τίποτα δεν είπε ο κ. Σαμαράς, αλλά προσπάθησε ως λογιστής να μεταφέρει τις ευθύνες για το χρέος στο ΠΑΣΟΚ.

Το ΠΑΣΟΚ, μετά τη Μεταπολίτευση, έκανε το χρέος του απέναντι στον ελληνικό λαό και η Νέα Δημοκρατία, όταν κυβέρνησε, άφησε χρέος για τους Έλληνες και τις Ελληνίδες. Αυτή είναι η αλήθεια.

Τα έτη 1990-1993 και 2004-2009 ήταν οι πιο καταστροφικές περιόδοι για το σύγχρονο κράτος μας. Θα αναφερθώ επιγραμματικά στην πιο πρόσφατη που ήταν ίσως και η πιο καταλυτική για την τωρινή κρίση. Την περίοδο εκείνη, πέντε προϋπολογισμοί έπεσαν έξω. Το χρέος έφθασε σε αστρονομικά ύψη. Δυο φορές η Ελλάδα μπήκε σε επιτήρηση. Χάσαμε ως χώρα τριάντα δύο θέσεις στην ανταγωνιστικότητα πριν την κρίση. Μπήκαν τριάντα νέοι φόροι που έπληξαν εκείνη την περίοδο τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα. Το έλλειμμα στις δημόσιες δαπάνες για την υγεία ξεπέρασε τα 6,5 δισεκατομμύρια.

Δεν θα έφθανε όλη η συνεδρίαση, για να απαριθμήσει κάποιος τα δεινά που συσσωρεύσε η διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στον τόπο και στους πολίτες και σήμερα, είκοσι μήνες μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης από το ΠΑΣΟΚ, έρχεται ο κ. Σαμαράς να μας «κατακεραυνώσει» ελπίζοντας ότι οι Έλληνες έχουν ξεχάσει.

Όμως, οι πολίτες δεν ξεχάσαν τις ημέρες και τα έργα της Νέας Δημοκρατίας. Οι πολίτες την ίδια στιγμή που δικαιολογημένα αγανακτούν, την ίδια στιγμή ζητούν και διέξοδο. Ζητούν ελπίδα για το μέλλον και προοπτική που δεν μπορεί να δώσει η Νέα Δημοκρατία. Απαιτούνται, βεβαίως, τομές και αλλαγές μέχρι το συνταγματικό επίπεδο. Βεβαίως, πρέπει να αποκατασταθεί η αξιοπιστία και των πολιτικών και της πολιτικής. Σε αυτήν την κατεύθυνση προωθούμε και τη συνταγματική αναθεώρηση, όπως είπε και ο Πρωθυπουργός. Είναι απαιτήσεις και των πολιτών στις πλατείες και όχι μόνο, αλλά και η ανάγκη των καιρών.

Αυτά είναι τα μείζονα αιτήματα: ένας δρόμος, όσο δύσκολος και εάν είναι, για να βγούμε από την κρίση, ένας δρόμος με αρχή, μέση και τέλος, ένας πιο δίκαιος τρόπος για να κατανεμηθούν τα βάρη αυτής της πορείας, μια ουσιαστική μεταρρύθμιση στο επίπεδο της δομής και της λειτουργίας του κράτους.

Ήδη, έχουμε κάνει πολλά σε αυτήν την κατεύθυνση, αλλά χρει-

άζονται περισσότερα. Εδώ, μπαίνει το ερώτημα, σε ό,τι αφορά τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και τον κ. Σαμαρά: Γιατί μόλις μετά από είκοσι μήνες –και ενώ το ΠΑΣΟΚ έχει σχετικά νωπή την εντολή και μια ισχυρή πλειοψηφία– ο κ. Σαμαράς ζητά την παράδοση της εξουσίας, την οποία το κόμμα του παρέδωσε πριν λίγο καιρό, αφού παραδέχθηκε πρώτα την αποτυχία; Γιατί τέλος πάντων μας ζητούν τις εκλογές και την εξουσία; Για να επαναλάβουν τα ίδια λάθη που έκαναν, όταν κυβέρνησαν τη χώρα και την έφθασαν στο χείλος της χρεοκοπίας ή για να θέσουν σε εφαρμογή το νέο τους πρόγραμμα, το οποίο βέβαια κανείς στην Ευρώπη δεν αποδέχεται;

Προφανώς, οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και ο κ. Σαμαράς αντιλαμβάνονται ότι κανείς δεν τους εμπιστεύεται. Παρ' όλα αυτά, επιδίδονται σε ένα πολιτικό τζογάρισμα με επικοινωνιακά παιχνίδια, με ρηχές εντυπώσεις, με επιφανειακή αντιπολιτευτική ρητορεία. Δυστυχώς, όμως, αυτή δεν είναι υπεύθυνη στάση κόμματος εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκφράζω τη στήριξή μου στην Κυβέρνηση, δίνοντας ψήφο εμπιστοσύνης. Πιστεύω δε ότι αυτή η μεγάλη προσπάθεια θα βρει δικαίωση και ο τόπος θα έχει την ανάταξη που χρειάζεται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ευβοίας.

Το λόγο έχει τώρα η κ. Διαμάντω Μανωλάκου, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας στην Α' Πειραιώς, η οποία είναι η προτελευταία ομιλήτρια, για έξι λεπτά.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης για μία πολιτική σκληρή, άγρια, ανελέητη, απάνθρωπη, που τη βιώνει σήμερα η λαϊκή οικογένεια και θα γίνει ακόμη χειρότερη. Την περιέγραψαν οι Υπουργοί στις ομιλίες τους. Η ανασφάλεια για το αύριο είναι γενικευμένη. Είναι το αποτέλεσμα της καπιταλιστικής βαρβαρότητας του μηνιού 1 και ετοιμάζεται και το μηνιού 2 που θα είναι ακόμη χειρότερο.

Απότομη είναι η αύξηση της φτώχειας και της ανεργίας και θα γίνει ακόμη μεγαλύτερη από τη νέα μείωση μισθών και συντάξεων και την αύξηση των φόρων. Από τη φτωχολογία τα παίρνετε αλύπητα και στις διαμαρτυρίες για δουλειά και όχι ανεργία, έχουμε πολιτική επιστράτευση στους ναυτεργάτες στον Πειραιά και άγρια καταστολή με ΜΑΤ και χημικά, όπως τα γεύτηκαν επανειλημμένα οι άνεργοι της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης, όπου είχαμε ακόμη και άνεργους τραυματίες σε μία απρόκλητη επίθεση καταστολής έξω από το πρώην Υπουργείο Θαλασσίων Υποθέσεων.

Αυτά θα ενταθούν και με νέες χιλιάδες απολύσεις. Έχει αναγκαστεί και εξοργιστεί σχεδόν το σύνολο του λαού. Το ξέρετε, γι' αυτό προετοιμάζετε το έδαφος συντονισμού και συνεννόησης με τη Νέα Δημοκρατία, που από τις ομιλίες φαίνεται ο καημός και των δυο σας που τυπικά δεν έγινε, ουσιαστικά όμως υπάρχει. Το ονομάζετε εθνική συνεννόηση, για να προστατεύσετε την πλουτοκρατία από την κρίση και να χρεοκοπήσετε το λαό.

Αυτό το νοικοκύρεμα προωθείτε, εντείνοντας πολλαπλώς τους εκβιασμούς, από τον Πρωθυπουργό και Υπουργούς, για να γίνει αποδεκτή η ακόμα πιο αντιδραστική πολιτική, με αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος και ολομέτωπη επίθεση στο λαό, με ένταση και κλιμάκωση της καταστολής ενάντια στις λαϊκές μάζες που το αποκαλείται «ανασύνταξη της δημοκρατίας».

Εχθρός σας είναι ο λαός και στο στόχαστρο το ΚΚΕ που αντιστέκεται και καλεί σε γενική απερίθωτη. Δεν φοβόμαστε. Αποκαλύπτουμε τους εκβιασμούς και το αντιδραστικό δημοψήφισμα που ετοιμάζετε και απαιτούμε να αποφανθεί ο λαός με εκλογές τώρα!

Θύματα της άγριας και βάρβαρης πολιτικής σας είναι η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Πιο ειδικά, τους μικρομεσαίους αγρότες τους εξοντώνετε με ποικίλους τρόπους. Ληστεύετε το πενιχρό εισόδημα με άγρια χαράτσι για ΟΣΔΕ, γεωτρήσεις, ασφάλιση παραγωγής στον ΕΛΓΑ, για υγεία και σύνταξη στον ΟΓΑ, που θα αυξηθεί και πάλι με το μηνιού 2, χωρίς να προσφέρετε αντίστοιχες υπηρεσίες για την προστασία της υγείας ή

των προϊόντων που παράγουν με κόπο και ιδρώτα.

Οι εξοντωτικές αυξήσεις στο ΦΠΑ και στο φόρο κατανάλωσης ενέργειας συνέβαλαν στην αύξηση του κόστους παραγωγής και θα τα αυξήσετε πάλι, αν και οι τιμές παραγωγού είναι εξευτελιστικές και πολλές φορές κάτω από το κόστος παραγωγής.

Η αγροτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνδυασμό με τη φορομπηχτική πολιτική σας και η ολόπλευρη στήριξη που δίνετε στους εμποροβιομηχάνους, για να αυξάνουν κάθε τόσο τα αγροτοεφόδια και να κερδοφορούν ληστεύοντας την αγροτιά, έχουν οδηγήσει –μόνο του 2010– στη δραστική μείωση κατά 6,5% του αγροτικού εισοδήματος. Οι εξαγωγές μπορεί να αυξηθούν, αλλά είναι απλήρωτοι εδώ και ένα χρόνο αρκετοί παραγωγοί ροδάκινων, βιομηχανικής ντομάτας, κρασιού, λαδιού κ.α.. Έτσι, χρεοκοπείτε τα νοικοκυριά.

Στους μήνες που κυβερνάτε, καταργήσατε τις επιδοτήσεις μέχρι 200 ευρώ σε πολύ φτωχούς και δεν τους θεωρείτε αγρότες. Περάσατε νόμους που ξεκληρίζουν μικρομεσαίους και ενισχύουν μεγαλοαγρότες επιχειρηματίες. Απολύσατε γεωτεχνικούς του ΕΛΓΑ και δεν πληρώνετε τα οδοιπορικά στους άλλους για εκτιμήσεις καταστροφών και γι' αυτό είναι σε κατάρληση. Συρρικνώνετε γεωτεχνικές διευθύνσεις. Λέτε ότι ενδιαφέρεστε για την ποιότητα των προϊόντων και όμως –αν και οι αγρότες πληρώνουν– συρρικνώνετε τις δαπάνες δακοκτονίας, υπονομεύοντας την ποιότητα λαδιού και ελιάς.

Διαλύετε την αγροτική έρευνα, το ΕΘΙΑΓΕ, το ΙΓΜΕ, τον ΕΛΟΓΑΚ, την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης και άλλα. Ιδιωτικοποιείτε την κερδοφόρα «ΔΩΔΩΝΗ», αλλά και την Αγροτική Τράπεζα που είναι υποθηκευμένα το 70% των αγροτικών νοικοκυριών. Τους μικρομεσαίους κτηνοτρόφους τους έχετε για εξαφάνιση. Στηρίζετε όμως, όπως και η Νέα Δημοκρατία, το καρτέλ γάλακτος που συνεχώς μειώνει την τιμή παραγωγού στο γάλα, όχι όμως και στην κατανάλωση.

Την ίδια στιγμή οι ζωοτροφές είναι στα ύψη γιατί την κερδοσκοπία μιας χούφτας μεγαλεμπόρων στηρίζεται. Γι' αυτό ξοδεύονται δισεκατομμύρια κάθε χρόνο για εισαγωγές ζωοκομικών. Αλλά και η παράκτια και μέση αλιεία είναι σε διωγμό, γιατί τους μεγάλους και τις ιχθυοκαλλιέργειες στηρίζετε.

Αυτό είναι το παραγωγικό μοντέλο που προωθείτε με τα καλάθια ανά περιφέρεια. Ενίσχυση της καπιταλιστικής αγροτικής επιχείρησης, συρρίκνωση παραγωγικών, διατροφικών μονάδων και καταστροφή μικρομεσαίων αγροτών, ιδιωτικοποίηση κρατικής περιουσίας και υπηρεσιών είναι ο στρατηγικός στόχος της Ευρώπης 2020 που προωθείτε, αξιοποιώντας τη δημοσιονομική εκτροπή του χρέους και του ελλείμματος για να μην έχετε αντιτάσεις.

Ανασχηματισμό μπορεί να κάνετε, την πολιτική βαρβαρότητα δεν αλλάζετε και δεν μπορείτε να κοροϊδέψετε. Η πολιτική σας έχει πυξίδα, βάσανα και λαϊκή δυστυχία. Καταφιόζουμε.

Καλούμε, όμως, το λαό να εμπιστευθεί τη δύναμή του, να συσταχθεί με το ΚΚΕ για ρήξη και ανατροπή, για αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και για εξουσία πραγματικά του λαού, που θα εφαρμόζει φιλολαϊκή οικονομία εξασφαλίζοντας λαϊκή ευημερία. Αυτές είναι θυσίες που πιάνουν τόπο. Είναι ώριμο και ρεαλιστικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τη Βουλευτή Α' Πειραιώς του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Διαμάντω Μανωλάκου.

Το λόγο έχει ο τελευταίος ομιλητής, Βουλευτής Σάμου του ΠΑΣΟΚ κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Από τον Άγγελο Τζέκη, όσο ζήσουμε και εμείς, μόνο καλά θα έχουμε να θυμόμαστε. Τα ειλικρινή μου συλλυπητήρια στην οικογένειά του και στο κόμμα του.

Επιτρέψτε μου, παίρνοντας τα κλειδιά απόψε, να σας διαβάσω μέρος μιας επιστολής που μου έστειλε ένας συμπατριώτης μου, ο κ. Αλέξανδρος Καρπαθίου. Μου γράφει: «Έχει περάσει ήδη ένας χρόνος από την ψήφιση από τη Βουλή του περίφημου μηνιού για το οποίο τον τελευταίο καιρό μαθαίνουμε –δυστυχώς όχι από εσάς– τι ακριβώς ψηφίστηκε τότε. Το σύνολο της δημόσιας περιουσίας και τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας είναι δεσμευμένα και ελέγχονται από τους δανειστές μας. Εμείς καταλαβαίνουμε ότι η διακυβέρνηση της χώρας έχει εκχωρηθεί

στους δανειστές, οι οποίοι και δύνανται να την μεταβιβάσουν σε τρίτους». Αυτά και κάποια άλλα γράφει ο συμπατριώτης μου.

Τις απόψεις και τα ερωτήματά του διατυπώνουν και οι περισσότεροι από τους πολίτες που κινητοποιούνται στις πλατείες το τελευταίο διάστημα. Μία κινητοποίηση που παρά τις ακρότητες και παρά το γεγονός ότι μας στεναχωρεί, μας αξίζει σε ένα ποσοστό, πιστεύω εν τέλει ότι λειτουργεί θετικά στη συλλογική προσπάθεια που κάνουμε για να βγούμε από την κρίση. Ακόμη και οι δανειστές μας με τον κόσμο στις πλατείες θα τηρήσουν διαφορετική στάση.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να απαντήσω στον συμπατριώτη μου. Όλα αυτά φίλε Αλέξανδρε, είναι ανακριβή, αυθαίρετα και δυστυχώς συμβάλλουν με τον τρόπο τους στην τρομοκράτηση μιας κοινής γνώμης, που βρίσκεται σε πλήρη σύγχυση από σχετικούς ή άσχετους, σοβαρούς ή φαιδρούς, απλοϊκούς ή πάνσοφους.

Η μήτρα που γέννησε όλα όσα απαριθμήσες ήταν οι απόψεις δύο καθηγητών που υποστήριξαν ότι η σύμβαση δανειακής διευκόλυνσης, που συνόδευσε το μνημόνιο, περιέχει όρο, άρθρο 14 παράγραφος 5, παραίτησης της Ελλάδος από τις ασυλίες της εθνικής κυριαρχίας, πράγμα που παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές του Διεθνούς, του Ευρωπαϊκού και του Εθνικού Δικαίου.

Τις απόψεις αυτές ανέτρεψαν στη συνέχεια με αδιαμφισβήτητο τρόπο, κατανοητό και από εμάς που δεν είμαστε νομικοί, άλλοι πολλοί καθηγητές. Αυτούς όμως, τους αγνόησαν οι δημοσιογραφούντες, φαιδροί, ειδικοί των πρωινάδικων και άλλοι μόνιμες γλάστρες του χώρου, που ανέλαβαν να μεταφέρουν με τον τρόπο τους σε κάθε γωνία της χώρας τις απόψεις των δύο καθηγητών και να αυξήσουν έτσι την αγωνία, την απελπισία και την κατάθλιψη που επιφέρουν μήνες τώρα, δανειστές, Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και κόμματα με πρώτα βιολιά τη Νέα Δημοκρατία και το ΣΥΡΙΖΑ.

Τον επίμαχο όρο οι δύο καθηγητές χαρακτηρίζουν πρωτοφανή. Είναι τόσο πρωτοφανής που αποτελεί τυποποιημένη ρήτρα των διεθνών οικονομικών συναλλαγών και τον συναντούμε σε όλες τις συμβάσεις δανείων και εγγυήσεων στις οποίες εμπλέκονται τα κράτη και βέβαια και το ελληνικό, όχι μόνο σήμερα αλλά πάντα και στη δεκαετία του '80 όταν ο ένας από τους δύο καθηγητές συμβούλευε τον τότε Πρωθυπουργό της χώρας.

Είναι γνωστό πώς και τότε το ελληνικό κράτος, όπως πράττει από το 1824, δανειζόταν και τότε εξέδιδε κρατικά ομόλογα με τους ίδιους όρους. Έτσι φτάσαμε αισίως στην περίοδο 2004-2009 με την υπερχρέωση που μας έφερε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας.

Αν όμως, φίλε Αλέξανδρε, όλοι αυτοί που σε οδήγησαν να μου γράψεις αυτή την επιστολή διάβαζαν μέχρι τέλους την παράγραφο 5 του άρθρου 14 της σύμβασης, θα διάβαζαν και την τελευταία φράση: «στο βαθμό που δεν το απαγορεύσει αναγκαστικός νόμος». Αναγκαστικοί νόμοι απαγορεύουν την υποθήκευση, την κατάσχεση ή την αναγκαστική εκτέλεση και εξαιρούν

από κάθε συναλλαγή όσα είναι κοινόχρηστα και προορισμένα να εξυπηρετούν δημόσιους, δημοτικούς, κοινοτικούς ή θρησκευτικούς σκοπούς, δηλαδή δημόσια κτήρια, δρόμους, πλατείες, αιγιάλους, λιμάνια, λίμνες, ποταμούς, αρχαιολογικούς χώρους, μνημεία, έργα τέχνης. Όλα όσα αποτελούν δημόσια και όχι ιδιωτική περιουσία του δημοσίου.

Βέβαια, δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά. Δεν θίγεται ούτε απειλείται η εθνική μας κυριαρχία. Δεν εκχωρούμε τίποτα που να αφορά την αμυντική πολιτική και την εξωτερική πολιτική της χώρας, πέρα από ό,τι εκπορεύεται από τη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Οικονομική Νομισματική Ένωση.

Φίλε Αλέξανδρε, και φίλοι που η αγωνία για την τύχη της χώρας σας φέρνει στις πλατείες, στην Αίθουσα αυτή βρίσκονται πατριώτες όπως και εσείς. Στόχος μας είναι να μειώσουμε το έλλειμμα, να πάμε σε πρωτογενή πλεονάσματα, να ξαναβρούμε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, να καταστήσουμε διαχειρίσιμο το χρέος και να αποκαταστήσουμε τις εισοδηματικές απώλειες.

Σ' αυτή την υπερπροσπάθεια, σε αυτόν τον πόλεμο σας θέλουμε συμμάχους μας, να φύγουμε από την κρίση και παράλληλα να δημιουργήσουμε μία αμοιβαία σχέση σεβασμού και εμπιστοσύνης μεταξύ του κράτους και των πολιτών του, να δώσουμε την αγανάκτηση και να ξαναγεμίσουμε τις πλατείες από χαρά και σιγουριά για το αύριο.

Αυτά είχα να πω στον συμπατριώτη μου, σε αυτούς που είναι στις πλατείες και σε εσάς κύριοι συνάδελφοι, που τέτοια ώρα βέβαια έχετε μείνει λίγοι.

Εύχομαι το καλύτερο στην Κυβέρνηση στην οποία θα δώσω την εμπιστοσύνη μου σήμερα τα μεσάνυχτα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον τελευταίο ομιλητή της σημερινής συνεδρίασης, κ. Βαρδίκιο,

Κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της 17ης, 18ης, 19ης, 20ης, 23ης, 24ης, 25ης, 26ης, 30ης, 31ης Μαΐου 2011 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της 17ης, 18ης, 19ης, 20ης, 23ης, 24ης, 25ης, 26ης, 30ης, 31ης Μαΐου 2011 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.05' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη 21 Ιουνίου 2011 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ